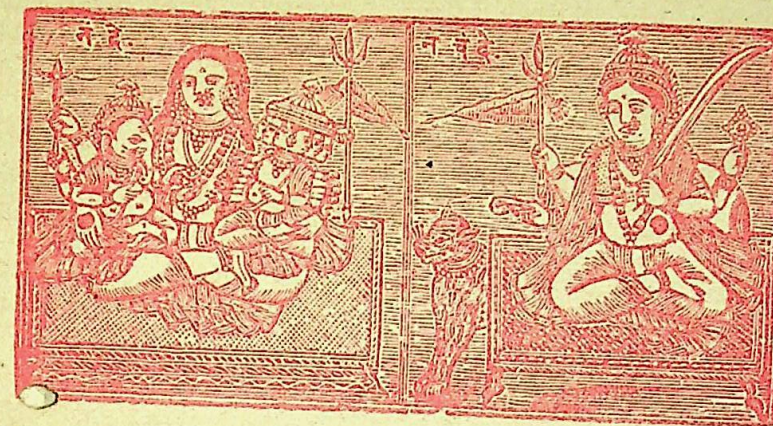

॥ अथ शान्तनवीटीकासमेता दुर्गासप्तशती प्रारभ्यते ॥
अत्र च सटीकांगणद्वयं सभाष्यं देवीसूक्तं रात्रिसूक्तं च निवेशितमस्माभिः ।

॥ श्रीगणेशायनमः ॥ ॥ ॐ नमश्चंडिकायै ॥ ब्रह्मायस्यैहरिर्यस्यैरुद्रोयस्यैव्यधान्नमः ॥ नमस्तस्यैनमस्तस्यैनमस्तस्यैनमोनमः ॥ १ ॥ अव्युत्पन्नमुखां
 धकूपपतितागावोमुनेःखिंदतेताःप्रोद्धर्तुमहोयतध्वमभितः स्वस्वार्थवत्सोत्सुकाः ॥ सूत्रैः पाणिनिसंभृतैरतितरामाकृष्यमाणाः पुनस्तावःकामदुवाभवंत्यपितम
 स्तोमद्विषःसत्विषः ॥ २ ॥ ऐश्रीर्हीपदभावितंजगददःस्रष्टुंस्वयंरक्षितुंसंहर्तुंसमयेशमामयमयींब्राह्मींश्रियंचंडिकाम् ॥ आराध्यादिमशक्तिमार्तिदविनीश्री
 तोमरःशंतनुमार्किंडेयपुराणसिद्धमहिमव्याख्यांतुविख्यायते (?) ॥ ३ ॥ मार्किंडेयपुराणोक्तंदेवीमाहात्म्यमद्भुतम् ॥ अल्पाक्षरमनल्पार्थमपपाठपराङ्मु
 खम् ॥ ४ ॥ शुभंयुःशंतनुःशंयुःसत्कीर्त्तिस्तोमरान्वयः ॥ व्याकरोतिपराकृत्यकुव्याख्यानपरंपराम् ॥ ५ ॥ ॥ ॐ नमश्चंडिकायै ॥ अवतीत्युपासकम
 वंतिब्रह्मवेतिविगृह्य । अव रक्षणादौ ॥ अवतेष्टिलोपश्चेतिमनुप्रत्ययः ॥ तस्यप्रत्ययस्यैवटिलोपःनप्रकृतेः । अन्यथाहिमडित्येवविदध्यात् ॥ ज्वरत्वरेत्या
 ॐ नमश्चंडिकायै ॥ मार्किंडेयउवाच ॥ सावर्णिःसूर्यतनयोयोमनुःकथ्यतेष्टमः ॥ निशामयतदुत्पत्तिंविस्तराद्ब्रूदतोमम ॥ १ ॥
 दिनावकारस्योपधायाश्चऊठौद्वयोरूठोः सवर्णदीर्घत्वेसार्वधातुकार्धधातुकयोरितिगुणः ॥ कृन्मेजन्तइत्यव्ययत्वमोम् ॥ ओमित्यनुमतौप्रोक्तंप्रथमेवाप्युपक्रमे ।
 ओमित्येकाक्षरंब्रह्मसर्वमंत्राधिदैवतम् ॥ गुर्वादिभजनेदानेनमःस्यात्काप्यनादरे । चतुर्थीस्यान्नमोयोगान्नमःस्वस्त्यादिसूत्रतः ॥ चंडिकायै चण्डतेकुप्यतेचं
 डाचंडीच ॥ चण्डैवचंडिका कोपना । ब्रह्मादिभ्यश्चेतिवाङीष् । केणइतिह्रस्वः । कुत्सिताशत्रुभिर्निन्दितेतिसंज्ञायांकन् ॥ अथवाह्रस्वादीर्घविलक्षणाकारा
 सूक्ष्मरूपतयादुरधिगमत्वात्संज्ञायांकन् ॥ अथवाचंडउग्रःतस्यस्त्रीचंडी पूर्ववत्संज्ञायांकन् ॥ अथवा चण्डतेचंडिका । ण्वल् । युवोरनाकौ । प्रत्ययस्था
 त्कात्पूर्वस्यातइदाप्यसुपइतिइत्त्वम् ॥ मार्किंडेयउवाच ॥ कडिमदे । मृगवत्कंडतेयोगात्माद्यतिमृकंडुः । मृकंडादयश्चेत्युः ॥ मृगान्कंडयतिमदयतिवा
 मृकंडुः मृगस्येवास्यकंडूरितिवा । पृषोदरादित्वात्साधुः । वर्णागमोवर्णविपर्ययश्चद्वौचापसौवर्णविकारनाशौ । धातोस्तदर्थोतिशयेनयोगस्तदुच्यतेपंचविधं

निरुक्तम् ॥ मृकंडोरपत्यंपुमान्मार्कंडेयः । शुभादिभ्यश्चेत्यपत्येढक्प्रत्ययः । कितिचेत्यादिवृद्धिः । ढेलोपोऽकद्राः इत्युकारलोपः । ढस्यएयादेशः ॥ उवाच
ऊचिवान्स्वशिष्यायाष्टममनूत्पत्तिहेतुमुक्तवानितियावत् ॥ इहखलुब्रह्मकल्पेचतुर्दशमनवःक्रमशःक्रमन्ते । तद्यथा । स्वायंभुवोमनुःपूर्वततःस्वारोचिषोमनुः ।
औत्तमस्तामसश्चैवरैवतश्चाक्षुषस्तथा ॥ षडेतेमनवोतीताअथवैवस्वतोमनुः । सावर्णाःपंचरौच्यश्चभौत्यश्चागामिनस्त्वमी ॥ तत्रसवर्णायाःसंबन्धिनःसुताःपंचापि
सावर्णाः सावर्णयोमनवः कथ्यन्ते ॥ ततश्चस्वायंभुवाद्याःषट्सप्तमोवैवस्वतः अष्टमःसावर्णिः नवमोदशमएकादशोद्वादशश्चसावर्णयएव । त्रयोदशोमनुःरौच्यःचतु
र्दशस्तुमनुर्भौत्यः ॥ इतिचतुर्दशमनवः । तत्रअष्टमस्यमनोःसावर्णेरुत्पत्तिस्वशिष्यायवेदयितुंप्रस्तौतिमार्कंडेयोभगवान् ॥ वृणोतिव्रियतेवर्ण्यतेचवर्णनंवर्णः ॥
वर्णोद्विजादौशुक्लादौस्तुतौवर्णेतुचाक्षरे ॥ वर्णेनस्तुत्यासहवर्त्तमानासवर्णा । अथवा आत्मभर्त्रासवित्रासमानोवर्णोयस्याःसासवर्णा । सवर्णायाःअपत्यंपुमा
न्सावर्णिः । स्त्रीभ्योढकंबाधित्वाब्रह्मादिभ्यश्चेतिइञ्प्रत्ययः ॥ सावर्णाःपंचेतिप्रयोगःसंबन्धविवक्षयादाशरथोरामइतिवददंतोज्ञेयः ॥ सूर्यस्यतनयः ॥
सकतमोमनुरित्यपेक्षायामाह । योमनुःकथ्यतेष्टमइति ॥ यच्छब्देनोच्यतेयोर्यःतच्छब्दस्तस्यवाचकः । यःपुराणज्ञैर्वैवस्वतमनोःसप्तमादनंतरंसूर्यतनयःसाव
र्णिर्नाममनुःकथ्यतेसोष्टमोमनुर्भविष्यतीत्यर्थः । अष्टमत्वंविधेयम् ॥ सावर्णिरष्टमोमनुरित्येवोक्ते सवर्णायाःप्रागुक्तसामान्यव्युत्पत्त्यातादृश्याः अन्यजोपिकश्चि
न्मनुःस्यात् । अतउक्तंसूर्यतनयइति ॥ सूर्यतनयोष्टमोमनुरित्येवोक्ते छायासुतोपिसूर्यतनयःशनैश्चरोमनुःस्यात् ॥ अतउभयमुक्तंसावर्णिःसूर्यतनयइति ॥
तस्यसावर्णेष्टममनोरुत्पत्तिविस्तराच्छब्दप्रपंचनात्गदतोमममुखंवासंमुखंनिशामय हेरोष्य दत्तावधानःसन्पश्येत्यर्थः ॥ निशामयशृण्वितितुकुव्याख्यानम् ।
तथाहि । शमउपशमे दिवादिः । शमलक्षआलोचनेचुरादिः ॥ आभ्यांयथायोगंणिचिअतउपधायावृद्धौ । शमोदर्शने । शमोणौदर्शनादन्यत्रार्थेमित्संज्ञोभ
वति ॥ अमंतत्वादेवमिच्छासिद्धौनियमार्थोयंयोगः । मितांह्रस्वः । शमयतिव्याधिनिवर्त्तयति । निशामयतिश्लोकाञ्छृणोति ॥ दर्शनेतुमिच्छाभावाद्भ्रस्वत्वा
भावादतउपधायावृद्धिरेव ॥ निशामयतिरूपंचक्षुषारूपंपश्यतीत्यर्थः । निःशर्करमिदंतीर्थभारद्वाजंनिशामय । चक्षुषापश्येत्यर्थः ॥ तथाचदुर्घटः । निशाम

यतदुत्पत्तिमित्यत्रानिशामनं चक्षुःसाधनं ज्ञानमिति यावत् ॥ १ ॥ सप्रसिद्धः सावर्णिः रवेस्तनयः महाभागः महामायानुभावेन यथामन्वंतराधिपो बभूव तथा विस्तर-
तो वदिष्यामीत्यन्वयः ॥ मात्यस्यां विश्वं माया । माकाभ्यामयच् । अथवा । मानपूजायां चुरादिः । मानयितुमर्हामाया । पृषोदरादित्वान्नलोपः । अथवा ।
मालक्ष्मीः माइति अयःशुभावहो विधिर्यस्याः सामाया महती चासौ माया च महामाया तस्याः परमशक्तेरनुभावः प्रभावः सामर्थ्यं महामायानुभावस्तेन । अथवा ।
महती चाद्यामायायस्याः सामहामाया तस्यामनुभावः मतिनिश्चयः अबाध्याध्यवसायः महामायानुभावस्तेन ॥ अथवा । अः विष्णुस्तस्य मायामहती चासौ अमाया
च महामाया तस्याः अनुभावः तेन ॥ अनुभावः प्रभावे च सतां च मतिनिश्चये ॥ अथवा । अयगतौ । अययति अर्पयतीति णिजं तात्पचाद्यचिस्त्रियां टापि अया ।
आसमंतादभिव्याप्तां मां लक्ष्मीमुपासकाय अययति अर्पयति वा शक्तिर्भवति सामहामाया तस्याः अनुपश्वादबाध्याध्यवसायादनंतरं भावः परमतयानुसंधानमनुभा-

महामायानुभावेन यथामन्वंतराधिपः ॥ सबभूव महाभागः सावर्णिस्तनयोरवेः ॥ २ ॥

वः । तं भावं भावयेद्योगीति स्मरणात् । भावः सत्तास्त्वभावाभिप्रायचेष्टात्मजन्मसु । तेन । पश्चात्सादृश्ययोरनु ॥ मन्वंतराधिपः इह प्रकरणतः सप्तममनुजीवि-
तकालात्परभूतो नवममनूदयात्पूर्वोयः कालः समन्वंतरशब्देन विवक्षितः । ततश्चांतरशब्दो मध्ये वर्तते ॥ मन्वोः सप्तमनवमयोरंतरे मध्यकाले ब्रह्मणा अधिकृतः रक्षकः
प्रजानां पतिरधिको मन्वंतराधिपः ॥ अन्तरमवकाशावधिपरिधानां तर्द्धिभेदतादर्थ्ये । छिद्रात्मीयविनावहिरवसरमध्येंतरात्मनि च ॥ महाभागः । भज सेवा-
याम् । भावे घञ् । चजोः कुधिण्यतोः ॥ महान्भागो भक्तिर्यस्य सः । अथवा भासु दीप्तौ कर्त्तारिक् पिप् ॥ भासते भाः भासंधर्मवागच्छति प्राप्नोतीति भागः ॥ गमेर्डो-
न्यत्रापि दृश्यत इति कर्त्तारि ङः । महान् चासौ भागश्चेति महाभागः । अथवा भासं परदेवतां गायति इति भागो मंत्रः । आतोनुपसर्गेकः । महान्भागो मंत्रो यस्य स महाभागः ॥
अथवा भगस्यैश्वर्यादेरिदं भागं भवितव्यता लक्षणं हेतुवस्तुमहद्भाग्यं यस्य स महाभागः । ऐश्वर्यस्य समग्रस्य धर्मस्य यशसः श्रियः । वैराग्यस्याथ मोक्षस्य षण्णां भग इति

दु० स०
॥ २ ॥

स्मृतिः ॥ भगः श्रीकाममाहात्म्यवीर्ययत्नार्ककीर्तिषु ॥ तनोतिकुलंतनयः ॥ रूयतेस्तूयतेरविः तस्य ॥ २ ॥ अष्टमोमनुः कथ्यत इति प्राग्यः प्रस्तुतस्तस्य सावर्णेः प्राग्जनन
निदानतामहिमचरित्राणिवर्णयति मार्कण्डेयोनेन श्लोकेन ॥ पूर्वप्रथमं स्वायंभुवमन्वंतरकालमपेक्ष्य द्वितीयमन्वंतरलक्षणे स्वारोचिषेऽतरे स्वारोचिषमन्वंतरकाले
पुराकल्पे चैत्रवंशसमुद्भवः सुरथो नाम प्रसिद्धः समस्ते क्षितिमण्डले राजा भूत् अजनिष्ट (अवर्तत) अवृतेत्यन्वयः ॥ स्वस्येव आत्मन इव ब्रह्मण इव रोचिः प्रभाय
स्य सः स्वरोचिः मनुः । अथवा । अः विष्णुः सुष्ठु अस्येव विष्णो रिव रोचिर्यस्य सः स्वरोचिः मनुः ॥ स्वरोचिष इदं स्वारोचिषंतस्मिन् स्वारोचिषे । आगमशास
नानित्यत्वादौ जभावः ॥ रोचिः शोचिरुभेक्लीवे प्रकाशो द्योत आतपः ॥ अंतमवसानं रातिगृह्णात्यंतरम् । तस्मिन्काला विशेषे पूर्वकालम् । अपेक्षणा क्रियापेक्षा द्वितीया ।
चिती संज्ञाने । सर्वधातुभ्यष्टन् । चेतति जानाति धर्माधर्मप्रवृत्त्यप्रवृत्तीः कर्तुमिति चित्रः कश्चिद्राजा तस्यापत्यं पुमान् चैत्रः । शिवादिभ्यो ण् । तस्य वंशः संतानः ॥
तस्मात्सम्यगुद्भवति इति चैत्रवंशसमुद्भवः ॥ अथवा चिञ्चयने । अमिचिमिदिशसिभ्यः कत्रः । चीयते चित्रमद्भुतं कर्म तस्यायं चैत्रः । तस्य राज्ञो वंशस्तस्मात्समु
स्वारोचिषे तरे पूर्वं चैत्रवंशसमुद्भवः ॥ सुरथो नाम राजा भूत् समस्ते क्षितिमण्डले ॥ ३ ॥

तस्य पालयतः सम्यक् प्रजाः पुत्रानिवौरसान् ॥ बभूवुः शत्रवो भूपाः कोलाविध्वंसिनस्तथा ॥ ४ ॥

द्भवः ॥ विद्यया जन्मना वा प्राणिना मेकलक्षणः संतानो वंश इत्युच्यते ॥ रमंते यस्मिन्नर्थः शोभनो रथो यस्य सुरथः ॥ नाम प्राकाश्यं संभाव्य क्रोधोपगमकुत्सने ॥ राजते
इति राजा ॥ अभूत् भूसत्तायां लुङ् ॥ क्षितेर्भूमेर्मण्डलं चक्रवालं तस्मिन् ॥ ३ ॥ तदा तस्मिन् स्वारोचिषमन्वंतरे काले । औरसान् उरसोत्पादितान् ॥ उरसानि
र्मितान् । उरसो यच्च । पुत्रानिव सम्यगनवद्यंथा स्यात्तथा ॥ प्रजाः लोकान् पालयतः दुःखेभ्यो रक्षतस्तस्य राज्ञः कोलाविध्वंसिनो भूपाः शत्रवः शातयितारो बभूवु
रित्यन्वयः ॥ को ब्रह्मा अः विष्णुः उः महेश्वरः तान् ब्रह्मविष्णुमहेश्वरान् काः लांति अर्चयितुं गृह्णंतीति कोला ब्राह्मणादयः तानासमंताद्विध्वंसयंतीति कोला
विध्वंसिनः रक्षो योनयः । अथवा । कोलाः शूकरास्तान् विध्वंसयंतीति कोला विध्वंसिनो यवनाः । अथवा । कोलान् शूकरान् विध्यंति ताडयंतीति कोला विधः ॥ न हि वृ
तिवृषिष्यधि इति दीर्घः । कोलाविधः क्षत्रियादयस्तान् विध्वंसयंतीति कोला विध्वंसिनो यवनाः ॥ ननु च कोलान् शूकरान् अवतिरक्षंतीति कोला विनो यवनास्तान् विध्वं

शां० त
अ०

॥ २ ॥

सयतीतिकोलाविध्वंसी तस्यकोलाविध्वंसिनः इतिसुरथस्यापिविशेषणमेतत्स्यात् । अस्तु यदीत्थं व्युत्पाद्येत ॥ उत्तरश्लोके तु कोलाविध्वंसिभिरित्येतद्वचन
विशेषणतया व्युत्पादयिष्यामः ॥ उरसानिर्मितः । उरसो यच्च । औरसो धर्मपत्नीजः इति स्मृतिः ॥ पुत्रव्ययं नरकवाचि पितरं पुन्नरकात् त्रायते पुत्रः ॥ अथवा ।
पूज्यपवने । पुनाति पुत्रः । पुवो ह स्वश्चेति पुत्रः । पुत्रः स्यादात्मसंभवः । पुत्राप्नो नरकाद्यस्मात्पितरं त्रायते सुतः । ततः पुत्र इति प्रोक्तः स्वयमेव स्वयं भवेति स्मृतिः
॥ ४ ॥ तस्य अतितरां प्रकृष्टं बलं हस्त्यश्वरथपादात्समृद्धं बलं सैन्यं येषां शत्रूणां ते अस्ति प्रबलास्तान् दंडयतीत्यतिप्रबलदंडी तस्य सुरथस्य तैः कोलाविध्वंसिभिर्य
वनैर्भूपैः सह युद्धमभवत् । तस्मिन् युद्धे सुरथो राजान्यूनैरल्पबलैरपितैः कोलाविध्वंसिभिर्यवनभूपैर्जितः अभिभूत इत्यन्वयः ॥ इह जित इति नायं जिजये इत्यस्य प्र
योगः । कस्य तर्हि जिअभिभवे इत्यस्य । तदुक्तम् । जयिर्जयाभिभवयोराद्यर्थे सावकर्मकः । उत्कर्षप्राप्तिराद्यर्थो द्वितीयेर्थे सकर्मकः इति । कोलानामनगरीतारा

तस्य तैरभवद्युद्धमतिप्रबलदंडिनः ॥ न्यूनैरपि सतैर्युद्धे कोलाविध्वंसिभिर्जितः ॥ ५ ॥

ततः स्वपुरमायातो निजदेशाधिपो भवत् ॥ आक्रान्तः समहाभागस्तैस्तदाप्रबलारिभिः ॥ ६ ॥

जधानीं विध्वंसयंतीतिकोलाविध्वंसिनः । सुरथो नाम राजा भूत्समस्तेक्षितिमंडले । इतिसुरथस्य यत्सार्वभौमत्वमुक्तं प्राक्तदिदानीं न ॥ दैवघटनाच्छत्रुभि
रल्पैरथाक्रांतः सागरांताखिलावनिवलयत्वात्तस्येति भावः ॥ ५ ॥ तत एवाह स्वकीयपुरजनपदमात्राधिप एव आसीन्न तु सार्वभौम इत्यन्वयः ॥ स यद्यपि श
त्रुभिराक्रांतस्तथापि तदाक्रांतिजनितो द्वे गोपगतवनवासिमुनिवरोपदिष्टमहामायैकसमाराधनलब्धवरावाप्तव्यसाम्राज्यसंप्राप्तव्याष्टममनुत्वपदलक्षणभवितव्यता
वान्निपात्रतयामहाभाग इति विशेषणमर्थवदेव । यदुक्तम् । संभवे व्यभिचारे च स्याद्विशेषणमर्थवदिति ॥ दिश्यते देशः स्थानमात्रम् । ननु च नीवृज्जनपदः देशस्तु विषयः
स्थानमात्रं तत्कथं देशग्रहणेनेह जनपदो लभ्यते । तदभ्यधादमरः । नीवृज्जनपदो देशविषयौ तूपवर्त्तनम् इति । त्वं ताथादिनपूर्वभागिति च यत्पर्यभाषिष्ट । नैष दोषः ॥
नीवृदादीन्येवैकार्थानाहुरपरे त्वित्याश्रयणात् ॥ आत्मात्मीयतातिथनवाची स्वशब्दः ॥ ६ ॥

दु० स०
॥ ३ ॥

तत्रापितन्मात्रेसपत्नापहतभूचक्रेगार्हितेस्वपुरेसतोनिवसतो दुर्बलस्यशत्रुभिर्गृहीतभूचक्रस्य प्रभुमंत्रोत्साहशक्तिशून्यस्य सुरथस्य कोशोबलं च बलिभिर्वलवद्भिर्दु-
ष्टैरुल्लंघितमर्यादैर्दुरात्मभिर्दुष्टाशयैःराज्यग्रहीतुंकृतनिश्चयैरमात्यैर्मन्त्रिभिरपहतमात्मसात्कृतमित्यन्वयः ॥ अमासहसमीपेभवाअमात्याः ॥ स्थौल्यसामर्थ्यसैन्ये-
षुबलं नाकाकसीरिणोः । कोशःस्वर्णादिलोहाष्टकसंग्रहः । सुवर्णरजतताम्ररीतिःकांस्यंतथात्रपु । सीसंकालायसंचैवह्यष्टलोहानिचक्षते ॥ अपहतःकोशः
अपहतंचबलमिति विगृह्य नपुंसकमनपुंसकेनैकवच्चास्यान्यतरस्यामिति नपुंसकशेषः । एकवद्भावश्च । अपिशब्दोगर्हायाम् । दुरीषदर्थकुत्सनवैवर्ण्यासंभवला-
भेषु ॥ दुष्टैरिति । दुष्टवैकृत्ये । कःकर्त्तरि ॥ वैकृत्यंरूपभंगः ॥ ७ ॥ ततःअमात्यैरपहतकोशबलत्वाद्धृतस्वाम्यःअपहतस्वामित्वःससुरथोभूपतिः ॥
एकाकीअसहायः ॥ केवलःमृगयाव्याजेनहयमारुह्यगहनंनिरंतरव्याप्तलतादिपिहितोदरंवनंकाननंजगामगतवानित्यन्वयः । मृग्यंतेऽन्वेष्यंतेप्राणिनोमृगादयोऽस्यां
अमात्यैर्बलिभिर्दुष्टैर्दुर्बलस्यदुरात्मभिः ॥ कोशोबलंचापहतंतत्रापिस्वपुरेततः ॥ ७ ॥ ततोमृगयाव्याजेनहृतस्वाम्यःसभूपतिः ॥
एकाकीहयमारुह्यजगामगहनंवनम् ॥ ८ ॥ सतत्राश्रममद्राक्षीद्विजवर्यस्युमेधसः ॥ प्रशान्तश्चापदाकीर्णमुनिशिष्योपशोभितम् ॥ ९ ॥
मृगयापापद्धिस्तस्याःव्याजेनाखेटकवृत्तिमिषेणमुनिवनोपगमनमेवात्रमुख्यंकार्यं नतुमृगयाचरणम् ॥ मुख्यकार्यस्वरूपाच्छादनंव्याजः ॥ स्वामिनर्इश्वरस्यभावः
स्वाम्यंहतंस्वाम्यंस्यसहतस्वाम्यः । एकएवएकाकी । एकादाकिनिच्चासहाये ॥ एकत्वेतुएककः । कलिलंगहनंसमे ॥ ८ ॥ द्विजेतिसंबुद्धयंतं वर्य-
इतितुराजविशेषणम् ॥ मार्कण्डेयःस्वशिष्यंसंबोधयति ॥ हेद्विज इतःसुरथचरित्रकथायाःश्रवणप्रवणोभवेति ॥ सवर्यःवरार्हःसुरथस्तत्रतस्मिन्वने ॥ सुमेध-
सोनाममुनेःशिष्योपशोभितंप्रशान्तश्चापदाकीर्णमाश्रममद्राक्षीत्तददर्शेत्यन्वयः ॥ मुनोरितिसुमेधसोविशेषणं विधेयत्वेन ॥ आश्रम्यन्तितपस्यंतिअत्रेत्याश्रमः ॥
द्वाभ्यामातृमौजीभ्यांजायतेद्विजः ॥ हेद्विज सुष्ठुशोभनामेधायस्यसुमेधाः । नित्यमसिचप्रजामेधयोरितिअसिचसमासांतः ॥ तस्यमुनेःपरमसामर्थ्यात्

शा०
अ०

॥ ३ ॥

प्रशांताः संत्यक्तहिंस्रताः येष्वपदाः व्याघ्रादयस्तैराकीर्णव्याप्तम् । शुनइवपदानियेषां तेष्वपदाः । शुनोदंतदंष्ट्राकर्णककुदवराहपदपुच्छेष्विति दीर्घत्वम् ॥ वरं
 पुनाराज्यावाप्त्यष्टममनुत्वावाप्तिलक्षणमर्हतीति वर्यः सुरथः । दंडादिभ्योऽथः ॥ अथवा छंदसिचेति यत् । छंदोवत्पुराणानि भवन्ति ॥ तपोभिरिष्यते यस्तु दे-
 वेभ्यः सवरोत्तमः । देवाहूते वरः श्रेष्ठे त्रिषु क्लीबे मनाक्प्रिये ॥ शिष्यैर्वेदानधीयाद्विरूपशोभितं शोभान्वितं संजातशोभम् ॥ ९ ॥ तेन सुमेधसामुनिना सत्कृतः आदृतः
 पूजितः स सुरथः तस्मिन्मुनिवराश्रमे इतश्चेतश्च इतस्ततश्च विचरन् परिभ्रमन् कंचित्कालं तस्थौ स्थितश्चेत्यन्वयः ॥ कालमिति कालाध्वनोरत्यंतसंगोगे द्वितीया ॥
 मुनिषु वरः श्रेष्ठः सुमेधाः मुनिस्तस्याश्रमे ॥ अथवा । स सुरथस्त्वस्मिन्मुनिवराश्रमे तेन मुनिना इतः प्राप्तः अभ्यागतः सत्कृतश्च सन् कंचित्कालं चेतश्च स्वांतं च विचरन्
 तपःक्षमं स्यान्न वेति विचिंतयन् तत्स्थावित्यपरोन्वयः ॥ १० ॥ तदामुनिसंदर्शनकाले तत्राश्रमे मत्वा कृष्टमानसः स सुरथः स्वचेतसा चिंतयत् कुटुंबं संस्मृतवा
 तस्थौ कंचित्सकालं च मुनिना तेन सत्कृतः ॥ इतश्चेतश्च विचरंस्तस्मिन्मुनिवराश्रमे ॥ १० ॥ सोचिन्तयत्तदा तत्र मत्वा कृष्टमानसः ॥
 मत्पूर्वैः पालितं पूर्वमया हीनं पुरंहितम् ॥ मदभृत्यैस्तैरसद्वृत्तैर्धर्मतः पाल्यते न वा ॥ ११ ॥
 नित्यन्वयः ॥ ममेति विभक्तिप्रतिरूपकमव्ययम् ॥ मामिति भावो ममत्वं ममताममत्वमिति मदीयता बुद्धिः । तथा आकृष्टं वशीकृतं मानसं स्वांतं चेतो यस्य स तथो-
 क्तः ॥ किमचित् यदित्यपेक्षायामाह ॥ पूर्वमत्पूर्वैर्मत्पित्रादिभिः धर्मतः पालितं मत्कुलागतं पुरं संप्रति विधिवशेन मया हीनं त्यक्तं तत् हि निश्चयेन असद्वृत्तैरस-
 चरितैस्तैर्मदभृत्यैर्मदमात्यप्रभृतिभिः पुंभिर्धर्मतः धर्ममाश्रित्य दुःस्वैभ्यः पाल्यते किं न वेति सोचिंतयत् सुरथ इत्यन्वयः ॥ सान्ववायागतं वस्तु धर्माद्यर्थोपसाधनम् ।
 सान्ववायोद्भवैः सम्यक्पालनीयं हि धर्मत इति यमगीतातोयुक्तैषाराज्ञः स्वपुरानुस्मृतिः ॥ मत्पूर्वैः मममेवापूर्वाः मत्पूर्वास्तैः ॥ पूर्वकालम् ॥ भरणीयाभृत्याः ॥
 भृजोसज्ञायां क्यप् ॥ हिर्हेतावधारणे ॥ वृत्तं पद्ये च रित्रे त्रिष्वतीते दृढनिस्तले ॥ धर्माः पुण्ययमन्यायस्वभावाचारसोमपाः ॥ उपमायां विकल्पे वा ॥ ११ ॥

किंनुभविष्यतीति तन्नजाने इतिसोचिंतयदित्यन्वयः ॥ सुखेनअकृच्छ्रेणप्रकर्षेणधीयतेधार्यतेपोष्यतेचसुप्रधानः ॥ आतोयुगिति ईषदुःसुषुकच्छ्राकृच्छ्राथेषुउपपदे
षुदधातेर्यक् ॥ युवोरनाकौ ॥ सप्रधानइत्यपपाठः ॥ सइतिच्छेदेपिप्रधानइतिनस्यात् ॥ प्रदधातिप्रधानमितिनपुंसकत्वात् ॥ यदभ्यधुःपरमात्मधीप्रकृतिमहामात्र
मुख्येषुप्रधानमजहल्लिंगमद्वयोरितिप्रधानेनामात्येनसहवर्त्ततेसप्रधानइतिचेन्न ॥ ममवैरिवशंयातइत्यनेनपौनरुक्तिप्रसंगात् ॥ प्रसह्याक्रांतराज्यत्वादमात्याएव
हि वैरिणइत्यलंविस्तरेण ॥ सदासर्वदामदोयस्येतिसदामदः । यद्वा । सइतिपदात्सप्रसिद्धोमेहस्तीतिसंबंधनीयम् ॥ दामानिद्यतिखंडयतिदामदः ॥ आतोनुप
सर्गेकः ॥ नपुंसिदामसंदानम् ॥ भुज्यतेभोगः । पालनेभ्यवहारेचनिर्वेशेचपणेस्त्रियाम् । भोगःसुखेभुजंगानांशरीरफणयोरपि ॥ जानेइति । ज्ञाजनोर्जा शिति
अनुपसर्गात् ज्ञइत्यात्मनेपदम् ॥ १२ ॥ येनित्यंसंततमनवरतंशश्वत्प्रसादधनभोजनैः प्रसादैरुचितदानैर्धनैर्वेतनरूपैर्भोजनैःममअनुगताअनुजीविनःतेअद्यइदानीं
नजानेसप्रधानोमेशूरहस्तीसदामदः ॥ ममवैरिवशंयातःकान्भोगानुपलप्स्यते ॥ १२ ॥ येममानुगतानित्यंप्रसादधनभोजनैः ॥ अनुवृ
त्तिंध्रुवंतेद्यकुर्वत्यन्यमहीभृताम् ॥ १३ ॥ असम्यग्व्ययशीलैस्तैःकुर्वद्भिःसततंव्ययम् ॥ संचितःसोतिदुःखेनक्षयंकोशोगमिष्यति ॥ १४ ॥
मद्विहीनाअनाथाःसंतःअन्यमहीभृतांमदितरमहीभृतांराज्ञामनुवृत्तिंसेवांध्रुवंनिश्चितंकुर्वतिनिश्चितामनुवृत्तिंविदधति इतिसोचिंतयदित्यन्वयः ॥ ध्रुवोभभेदेक्रीवंतु
निश्चितेशाश्वतोत्रिषु ॥ १३ ॥ अतिदुःखेनमत्पूर्वैर्मयाचसंचितःउपार्जितःससुवर्णादिद्रव्याणांकोशःराशिःअसम्यग्व्ययशीलैरसम्यग्विफलःव्ययः द्रव्योत्सर्गःशीलं
स्वभावोयेषांतेतथोक्तस्तैः सततंव्ययंवित्तोत्सर्गकुर्वद्भिः तैरमात्यप्रभृतिभिःकरणैःशयंनाशंगमिष्यतिप्राप्स्यतीतिसोचिंतयदित्यन्वयः ॥ आहुश्च । आगमे
व्ययाभावेव्ययेचानागमेकमात् । कोशस्यवृद्धिनाशैस्तैस्तत्साम्येपूर्वरूपताइति ॥ सततंसंततम् ॥ लुपेदवश्यमःकृत्येतुंकाममनसोरपि ॥ समोवाहिततयोर्मा
सस्यपचियुद्धवजोः ॥ अत्यर्थदुःखंयस्मिंस्तदतिदुःखंतेनकर्मणा ॥ शीलंस्वभावेसद्वृत्ते ॥ व्ययवित्तसमुत्सर्गेचुरादावदंतः । व्ययनंव्ययः ॥ प्रदभ्यधुः ॥
वित्तत्यागेव्ययातिर्व्ययनेगतौइति ॥ १४ ॥

सपार्थिवः सुरथ एतच्च पूर्वोक्तमतोन्यच्च सततं विस्तारितमन्तःपुरगतं पुरांतरगतं देशांतरगतं च स्वकीयं वस्तु सर्वंचिंतयामासेत्यन्वयः ॥ सततमित्यत्र स इति च्छेदः । ततं विस्तारितमित्यर्थः ॥ एकपदत्वे तु सततं सततमिति हि व्याख्यानं स्यात् ॥ ततश्च सुरथश्चिंतयामासेति काक्रांतस्वांततया वक्ष्यमाणप्राप्तव्याष्टममनुत्वपदावाप्त्यैचिंतानुकूलतया समाधानविधानविधुरः प्रसज्येत ॥ ननु च सोचिंतयदितिक्रियापदेकते पुनश्चितयामासेति वाचोयुक्तिर्नयुक्तिमतीति चेत् । तन्न । उक्तंचानुक्तंच ममत्वाकृष्टमानसतया पुनः पुनश्चितितमेवांचितितमिव अंचितयद्राजेतियुक्तिमत्येव तद्वाचोयुक्तिरिति ॥ पृथिव्या ईश्वरः पृथिव्यां विदितः ज्ञातश्च पार्थिवः ॥ तस्येश्वरस्तत्र विदित इति चेत् यञ् ॥ स सुरथस्तत्र तपो वने तथा तथा तत्र स्वकीयं वस्तु विंचितयन् सन् विप्राश्रमाभ्याशे विप्रस्य सुमेधसो मुनेराश्रमस्याभ्याशे निकटे देशे एकं कंचिद्वैश्यं तृतीयं द्वितीयं ददर्श दृष्टवानित्यन्वयः ॥ तृतीयमात्ममुन्यपेक्षया द्वितीयमात्मापेक्षयेत्यर्थः ॥ विशोपत्यं जातिर्वैश्यः । गर्गादित्वा यञ् ॥ ददर्श हेति कचित् पाठः ।

एतच्चान्यच्च सततं चिन्तयामास पार्थिवः ॥ तत्र विप्राश्रमाभ्याशे वैश्यमेकं ददर्श सः ॥ १५ ॥

स पृष्टस्तेन कस्त्वं भो हेतुश्चागमनेत्रकः ॥ स शोक इव कस्मात्त्वं दुर्मना इव लक्ष्यसे ॥ १६ ॥

स इति तु प्रकरणतोलभ्यते ॥ तु हि च स्मह वै पादपूरणे ॥ अशू व्याप्तौ ॥ तालव्यांतः कर्मणि घञ् अभ्यस्यते व्याप्यते अभ्यासः एकं केवलमेकाकिनम् ॥ १५ ॥ तेन सुरथे न स वैश्यः पृष्टः किं पृष्ट इत्याह ॥ भो अहो त्वंकः कोसि जातितः किंच अत्र मुन्याश्रमे तवागमने च को हेतुः किं कारणमित्यन्वयः ॥ अव्ययं एष भो शब्द इति भाष्यम् ॥ अथ चैतद्भवच्छब्दस्य संबुद्धौ रूपं रुत्वोत्वयत्वलोपेषु (?) ॥ सामान्याल्लेशतो ज्ञातमपि वस्तु विशेषतः ॥ जिज्ञासमानो जिज्ञास्यं पृच्छन्नेवान्यदीप्सितम् ॥ राजा वैश्यं पुनः पृच्छति ॥ भो अहो त्वंकस्माद्धेतोः स शोक इव लक्ष्यसे सखेद इव प्रतीयसे ॥ कस्माच्च हेतोः त्वं दुर्मना इव लक्ष्यसे विमनस्क इव वीक्ष्यसे इत्यन्वयः ॥ मन्युशोक्रौ तु शुक्रास्त्रियाम् ॥ मन्युर्दैन्ये क्रतौ क्रुधि ॥ शोकेन सहितः स शोकः दुर्मना विमनाः स्यात् ॥ दुःस्थं मनो यस्य स दुर्मनाः इव साम्ये । शारदा भमिव पेलवमायुरिति वत् ॥ १६ ॥

किंनुभविष्यतीति तन्नजाने इतिसोचिंतयदित्यन्वयः ॥ सुखेनअकृच्छ्रेणप्रकर्षेणधीयतेधार्यतेपोष्यतेचसुप्रधानः ॥ आतोयुगिति ईषदुःसुषुकच्छाकृच्छ्राथेषुउपपदे
षुदधातेर्यक् ॥ युवोरनाकौ ॥ सप्रधानइत्यपपाठः ॥ सइतिच्छेदेपिप्रधानइतिनस्यात् ॥ प्रदधातिप्रधानमितिनपुंसकत्वात् ॥ यदभ्यधुःपरमात्मधीप्रकृतिमहामात्र
मुख्येषुप्रधानमजहल्लिंगमद्वयोरितिप्रधानेनामात्येनसहवर्ततेसप्रधानइतिचेन्न ॥ ममवैरिवशंयातइत्यनेनपौनरुक्तिप्रसंगात् ॥ प्रसह्याक्रांतराज्यत्वादमात्याएव
हि वैरिणइत्यलंविस्तरेण ॥ सदासर्वदामदोयस्येतिसदामदः । यद्वा । सइतिपदात्सप्रसिद्धोमेहस्तीतिसंबंधनीयम् ॥ दामानिधतिखंडयतिदामदः ॥ आतोनुप
सर्गेकः ॥ नपुंसिदामसंदानम् ॥ भुज्यतेभोगः । पालनेभ्यवहारेचनिर्वेशेचपणेस्त्रियाम् । भोगःसुखेभुजंगानांशरीरफणयोरपि ॥ जानेइति । ज्ञाजनोर्जा शिति
अनुपसर्गात् ज्ञइत्यात्मनेपदम् ॥ १२ ॥ येनित्यंसंततमनवरतंशश्वत्प्रसादधनभोजनैः प्रसादैरुचितदानैर्धनैर्वेतनरूपैर्भोजनैःममअनुगताअनुजीविनःतेअद्यइदानीं
नजानेसप्रधानोमेशूरहस्तीसदामदः ॥ ममवैरिवशंयातःकान्भोगानुपलप्स्यते ॥ १२ ॥ येममानुगतानित्यंप्रसादधनभोजनैः ॥ अनुवृ
त्तिध्रुवंतेद्यकुर्वत्यन्यमहीभृताम् ॥ १३ ॥ असम्यग्व्ययशीलैस्तैःकुर्वद्भिःसततंव्ययम् ॥ संचितःसोतिदुःखेनक्षयंकोशोगमिष्यति ॥ १४ ॥
मद्विहीनाअनाथाःसंतःअन्यमहीभृतांमदितरमहीभृतांराज्ञामनुवृत्तिसेवांध्रुवंनिश्चितंकुर्वतिनिश्चितामनुवृत्तिविदधति इतिसोचिंतयदित्यन्वयः ॥ ध्रुवोभभेदेक्रीवंतु
निश्चितेशाश्वतोत्रिषु ॥ १३ ॥ अतिदुःखेनमत्पूर्वैर्मयाचसंचितःउपार्जितःससुवर्णादिद्रव्याणांकोशःराशिःअसम्यग्व्ययशीलैरसम्यग्विफलःव्ययः द्रव्योत्सर्गःशीलं
स्वभावोयेषांतेतथोक्तस्तैः सततंव्ययंवित्तोत्सर्गकुर्वद्भिः तैरमात्यप्रभृतिभिःकरणैःशयंनाशंगमिष्यतिप्राप्स्यतीतिसोचिंतयदित्यन्वयः ॥ आहुश्च । आगमे
व्ययाभावेव्ययेचानागमेकमात् । कोशस्यवृद्धिनाशैस्तैस्तत्साम्येपूर्वरूपताइति ॥ सततंसंततम् ॥ लुपेदवश्यमःकृत्येतुंकाममनसोरपि ॥ समोवाहिततयोर्मा
सस्यपचियुद्धवज्रोः ॥ अत्यर्थदुःखंयस्मिंस्तदतिदुःखंतेनकर्मणा ॥ शालिंस्वभावेसद्वृत्ते ॥ व्ययवित्तसमुत्सर्गेचुरादावदंतः । व्ययनंव्ययः ॥ प्रदभ्यधुः ॥
वित्तत्यागेव्ययतिर्व्ययनेगतौइति ॥ १४ ॥

सपार्थिवः सुरथ एतच्च पूर्वोक्तमतोन्यच्च सततं विस्तारितमन्तःपुरगतं पुरांतरगतं देशांतरगतं च स्वकीयं वस्तु सर्वंचिंतयामासेत्यन्वयः ॥ सततमित्यत्र स इति च्छेदः । ततं विस्तारितमित्यर्थः ॥ एकपदत्वे तु सततं सततमिति हि व्याख्यानं स्यात् ॥ ततश्च सुरथश्चिंतयामासेति काक्रांतस्वांततया वक्ष्यमाणप्राप्तव्याष्टममनुत्वपदावाप्त्यैचिंतानुकूलतया समाधानविधानविधुरः प्रसज्येत ॥ ननु च सोचिंतयदितिक्रियापदेकते पुनश्चितयामासेति वाचोयुक्तिर्नयुक्तिमतीति चेत् । तन्न । उक्तंचानुक्तंच ममत्वाकृष्टमानसतया पुनः पुनश्चितितमेवांचितितमिव अचितयद्राजेतियुक्तिमत्येव तद्वाचोयुक्तिरिति ॥ पृथिव्या ईश्वरः पृथिव्यां विदितः ज्ञातश्च पार्थिवः ॥ तस्येश्वरस्तत्र विदित इति चेत् यञ् ॥ स सुरथस्तत्र तपो वने तथा तथा तत्र स्वकीयं वस्तु विचिंतयन् सन् विप्राश्रमाभ्याशे विप्रस्य सुमेधसो मुनेराश्रमस्याभ्याशे निकटे देशे एकं कंचिद्वैश्यं तृतीयं द्वितीयं ददर्श दृष्टवानित्यन्वयः ॥ तृतीयमात्ममुन्यपेक्षया द्वितीयमात्मापेक्षयेत्यर्थः ॥ विशोपत्यं जातिर्वैश्यः । गर्गादित्वा यञ् ॥ ददर्श हेति कचित् पाठः ।

एतच्चान्यच्च सततं चिन्तयामास पार्थिवः ॥ तत्र विप्राश्रमाभ्याशे वैश्यमेकं ददर्श सः ॥ १५ ॥

स पृष्टस्तेन कस्त्वं भो हेतुश्चागमनेत्रकः ॥ स शोक इव कस्मात्त्वं दुर्मना इव लक्ष्यसे ॥ १६ ॥

स इति तु प्रकरणतोलभ्यते ॥ तु हि च स्मह वै पादपूरणे ॥ अशूच्यातौ ॥ तालव्यांतः कर्मणि घञ् अभ्यस्यते व्याप्यते अभ्यासः एकं केवलमेकाकिनम् ॥ १५ ॥ तेन सुरथे न स वैश्यः पृष्टः किं पृष्ट इत्याह ॥ भो अहो त्वंकः कोसि जातितः किंच अत्र मुन्याश्रमे तवागमने च को हेतुः किं कारणमित्यन्वयः ॥ अव्ययं एष भो शब्द इति भाष्यम् ॥ अथ चैतद्भवच्छब्दस्य संबुद्धौ रूपं रुत्वोत्वयत्वलोपेषु (?) ॥ सामान्याल्लेशतो ज्ञातमपि वस्तु विशेषतः ॥ जिज्ञासमानो जिज्ञास्यं पृच्छन्नेवान्यदीप्सितम् ॥ राजा वैश्यं पुनः पृच्छति ॥ भो अहो त्वंकस्माद्धेतोः स शोक इव लक्ष्यसे सखेद इव प्रतीयसे ॥ कस्माच्च हेतोः त्वं दुर्मना इव लक्ष्यसे विमनस्क इव वीक्ष्यसे इत्यन्वयः ॥ मन्युशोक्रौ तु शुक्रास्त्रियाम् ॥ मन्युर्दैन्ये क्रतौ क्रुधि ॥ शोकेन सहितः स शोकः दुर्मना विमनाः स्यात् ॥ दुःस्थं मनो यस्य स दुर्मनाः इव साम्ये । शारदा भमिव पेलवमायुरिति वत् ॥ १६ ॥

इतीत्यं प्रणयोदितं प्रणयेन प्रेम्णा उदितं कथितम् ॥ तस्य भूपतेः सुरथस्य वचः आकर्ण्य श्रुत्वा स वैश्यस्तं नृपं सुरथमुद्दिश्य प्रश्रयावनतः प्रश्रयेण विनयेनावनतो नम्रः सन् प्रत्युवाचेत्यन्वयः ॥ सुरथकृतप्रश्नानां प्रत्युत्तरं वक्तुं वाक्यमग्रहीदिति भावः ॥ विश्रंभयाच्चाप्रेमाणः प्रणयेन समार्थकाः ॥ १७ ॥ धनिनां कुले उत्पन्नो हं समाधिर्नाम विख्यातः जात्या वैश्योऽस्मीत्यन्वयः ॥ अनेन कस्त्वं भो इति प्रश्नस्योत्तरमुक्तम् ॥ इभ्य आढ्यो धनी ॥ कुलं गृहेऽपि वंशेऽपि ॥ धनेषु लोभात् गार्ह्या त असाधुभिरसज्जनैः पुत्रैश्च दारैश्च पुत्राणां च दारैर्निरस्तश्च निराकृतोऽस्मीत्यन्वयः ॥ एतेन स शोक इव कस्मात्त्वमिति प्रश्नस्योत्तरमुक्तम् ॥ १८ ॥ विहीनः स्वजनैः बांधवैश्च रहितोऽस्मि ॥ इतोऽपि स शोकोऽस्मीत्यन्वयः ॥ दारैः पुत्रैरादायिमेधनं मदीयैर्दारैः पुत्रैश्च मेधनमादायि गृहीतमित्यन्वयः ॥ अनेन दुर्मना इव लक्ष्य

इत्याकर्ण्य वचस्तस्य भूपतेः प्रणयोदितम् ॥ प्रत्युवाच स तं वैश्यः प्रश्रयावनतो नृपम् ॥ १७ ॥ ॥ वैश्य उवाच ॥ ॥ समाधिर्नाम वैश्योऽहमुत्पन्नो धनिनां कुले ॥ पुत्रदारैर्निरस्तश्च धनलोभाद् असाधुभिः ॥ १८ ॥ विहीनः स्वजनैर्दारैः पुत्रैरादायिमेधनम् ॥ वनमभ्यागतो दुःखी निरस्तश्चातवन्धुभिः ॥ १९ ॥ सोऽहं न वेद्मि पुत्राणां कुशलाकुशलात्मिकाम् ॥ प्रवृत्तिं स्वजनानां च दाराणां चात्र संस्थितः ॥ २० ॥

सैकस्मादिति प्रश्नस्योत्तरमुक्तम् ॥ मदीयैरातैर्बन्धुभिः पुत्रमित्रकलत्रादिभिर्हृतधनो निरस्तश्चाहं दुःखी उद्दिश्य मनाः सन् वनमभ्यागतोऽस्मीत्यन्वयः ॥ अनेन हेतुश्चागमनेत्रक इति प्रश्नस्योत्तरमुक्तम् ॥ १९ ॥ तथा विधः सोऽहमत्र वने संस्थितः सन् पुत्राणां च स्वजनानां च कुशलाकुशलात्मिकां कुशलस्वरूपाम कुशलस्वरूपां च द्विविधरूपां प्रवृत्तिं वार्तानवेद्मि न जानामीत्यन्वयः ॥ संगतोऽत्र दयैः स्थितः संस्थितः ॥ संस्थाभासेऽस्थितोऽमृतौ इति वा ॥ दारशब्दः पुंस्येव भूमन्येव कलत्रवाची ॥ कुशलं चाकुशलं चात्मा स्वभावोऽयस्याः सा तथोक्ता ॥ शेषादिभाषेतिकपसमासांतः इत्वं च ॥ २० ॥

किंनुइतिच्छेदः किंपृच्छायां जुगुप्सन नुपृच्छायां विकल्पे च ॥ तत्र किमित्यनव्ययं च ॥ संप्रत्येव सांप्रतं प्रज्ञादिभ्यश्चेत्यण् इह क्षेमत्वाश्रयो विकल्पस्तु शब्देन सूच्यते ॥ सांप्रतमिदानीं तेषां पुत्रादीनां गृहे किमपि क्षेमं नुवर्तते ॥ अथवा सांप्रतमिदानीं तेषां पुत्रादीनां गृहे किमपि अक्षेमं नुवर्तते इति तदुभयं न वेद्नीत्यन्वयः ॥ क्षेमं वाक्षेमं वा न वेद्नीत्यर्थः ॥ कुशलं क्षेममस्त्रियाम् ॥ क्षिणोति हि नस्ति क्लेशान्क्षेमम् ॥ तेषु ताः सांप्रतं किंसद्वृत्तानु अथवा तेषु ताः सांप्रतं किंदुर्वृत्तानु इति तदुभयं कथं मे ज्ञेयं स्यादित्यन्वयः ॥ तेषु ताः सांप्रतं सद्वृत्ता वा दुर्वृत्ता वा कथं मया ज्ञेया इति भावः ॥ सत्समाधुवृत्तं चारित्र्येषां तेषु सद्वृत्ताः ॥ अथवा सतामिव वृत्तं चारित्र्येषां तेषु सद्वृत्ताः ॥ द्रष्टुमसाधुवृत्तं चारित्र्येषां तेषु दुर्वृत्ताः अथवा दुष्टानामसज्जनानामिव वृत्तं चारित्र्येषां तेषु दुर्वृत्ताः ॥ २१ ॥ इति दुर्दैवतो वैश्याद्बुद्धत्वादिबन्धुतः ॥ दुःखतः कथितं वाक्यमाकर्ण्यो चे पुनर्नृपः ॥ हे समाधे हे वैश्य भवान्धनैः कारणैः लुब्धैः गृध्रभिर्यैः पुत्रदारादिभिर्दुर्वृत्तैर्बन्धुभिर्निरस्तो भूत् तेषु भवतः मानसं कर्तुं स्नेहं किमनुबध्नाति किमर्थं करोती किंनु तेषां गृहे क्षेममक्षेमं किंनु सांप्रतम् ॥ कथं ते किंनु सद्वृत्ता दुर्वृत्ताः किंनु मे सुताः ॥ २१ ॥ ॥ राजोवाच ॥ ॥ यैर्निरस्तो भवाम्लुब्धैः पुत्रदारादिभिर्धनैः ॥ तेषु किं भवतः स्नेहमनुबध्नाति मानसम् ॥ २२ ॥ ॥ वैश्य उवाच ॥ ॥ एवमेतद्यथा प्राह भवानस्मद्गतं वचः ॥ किं करोमि न बध्नाति मम निरष्टुरतां मनः ॥ २३ ॥

त्यन्वयः ॥ तादृशेषु स्नेहनिबन्धनं जुगुप्सितं गृहीतं त्यजनीयं भवत इति भावः ॥ यदाहुः ॥ भवतः स्निह्यति स्निह्येद्बुद्ध्ये च द्रुह्ये तपुनः ॥ सौजन्यं मुजने कुर्याद्दौर्जन्यमपि दुर्जन इति ॥ भवाम्लुब्धैरित्यत्र तोर्लि इति नकारस्य परसवर्णो नुनासिकोलकारः ॥ २२ ॥ यन्मद्गतमित्यपि क्वचित्पाठः सभ्यः ॥ ममेत्येकवचनपाठौ चित्यादस्मद्गतमिति पाठे राजाग्रे वैश्यस्य प्रश्रयावनतस्य सतः प्रागल्भ्या नौचित्यप्रसंगाच्च ॥ हे नृप भवान्यन्मद्गतं वचः यथा प्राह ब्रवीति एतद्वचः एवमिदमित्थमेव अथाप्यहं किं करोमि मे मनः कर्तुं निष्ठुरतां परुषतां न बध्नाति नाचरति नाश्रयति इत्यन्वयः ॥ इवेत्यमर्थयोरेवम् । स्मद्गतमस्मद्गतम् । अस्मत्पृथक् ॥ मद्गतं मद्गतं मत्पृथक् ॥ अथवा अस्माभिर्गतं ज्ञातम् स्मद्गतम् ॥ मया गतं ज्ञातं मद्गतम् ॥ गत्यर्थाधातवो ज्ञातार्था अपि भवन्ति ॥ २३ ॥

हेराजन् पितृस्नेहं संत्यज्य धनलुब्धैः यैर्मत्पुत्रैर्निराकृतोऽस्मि तेष्वेव पुनर्ममनः हार्दिवर्त्तते ॥ किञ्च ॥ पतिस्वजनहार्दभर्तृलक्षणबन्धुस्नेहं संत्यज्य धनलुब्धैर्यैर्मदरैर्नि-
 राकृतोऽस्मितेष्वेव पुनर्ममनः हार्दिवर्त्तते करोमि किमित्यन्वयः ॥ हृदयस्य स्वांतस्य कर्महार्दं प्रेमस्नेह इति यावत् । युवादित्वा दण ॥ हृदयस्य हृदये खयदणूला सोऽपि
 ति हृद्रावः ॥ हार्दमस्त्यस्य तत्तु हार्दि मेमनः हृदयनिविष्टस्नेहोपेतं स्नेहनिबद्धमिति यावत् ॥ पतिरेव स्वभर्तृवस्वजनो बन्धुस्तस्मिन् हार्दस्नेहः पतिस्वजनहार्दतत् ॥
 लुब्धो भिलाषुकस्तृष्णक् ॥ २४ ॥ हेमहामते राजन् विगुणेष्वपि बन्धुषु प्रेमप्रवणं मेचित्तमिति जानन्नपि नाभिजानामि किमेतदित्यन्वयः ॥ अथवा हेमहामते
 राजन् यद्यस्मात्कारणात् बन्धुषु असत्स्वप्यस्ति मेचित्तं प्रेमप्रवणमिति जानन्नप्येतद्वारयितुं नाभिजानामि करोमि किमित्यन्वयः ॥ अथवा हेराजन् बन्धुषु विगुणे
 षु सत्स्वपि यच्चित्तं प्रेमप्रवणं स्यात् तत्किं नाम कुत्सितं गर्हितमिति जानन्नपि नाभिजानामीत्यन्वयः ॥ महती मतिर्यस्य सः महामतिः ॥ हे महामते प्रवणं प्रह्वं न
 यैः संत्यज्य पितृस्नेहं धनलुब्धैर्निराकृतः ॥ पतिस्वजनहार्दं च हार्दितेष्वेव मेमनः ॥ २४ ॥ किमेतन्नाभिजानामि जानन्नपि महामते ॥ यत्प्रे-
 मप्रवणं चित्तं विगुणेष्वपि बन्धुषु ॥ २५ ॥ तेषां कृते मेनिःश्वासो दौर्मनस्यं च जायते ॥ करोमि किं यन्न मनस्तेष्वप्रीतिषु निष्ठुरम् २६ ॥
 प्रमनुकूलम् ॥ प्रवणं क्रमनिम्नोर्व्याप्रहेना तु चतुष्पथे ॥ अगुणेषु विगुणेषु अस्नेहेषु निस्नेहेषु ॥ २५ ॥ करणं कृतिः कृतं न पुंसकेभावेक्तः ॥ अथवा करणं कृतिः कृतस्यै-
 संपदादित्वाद्भावे स्त्रियां किप् ॥ निर्गलतिश्वासो यस्मात्सनिःश्वासः शोकः ॥ दुःस्थं मनो यस्य दुर्मनाः तद्भावो दौर्मनस्यं प्रतिपक्षिणिनास्ति प्रीतिर्येषां ते अप्री-
 तयः निष्ठुरं कठोरं तेषां पुत्रादीनां कृते मेलाभायासं सिद्धविषये संसिद्धिप्रयुक्त्यैव मेनिःश्वासः शोकादैन्यं दौर्मनस्यं दुःस्थतमनस्कत्वं च जायते ॥ यद्यस्मात्कारणात्
 मयि अप्रीतिष्वपि तेषु पुत्रादिषु मेमनः निष्ठुरं जायते अतः करोमि किमित्यन्वयः ॥ तदित्यं संप्रति सांसारिकचिंतातः कांदिशीकोऽस्मीति भावः ॥ कांदिशीको
 भयद्रुतः ॥ कांदिशं व्रजामीति व्याकुलोऽस्मीति भावः ॥ २६ ॥

हेविप्रहेशिष्यसमाधिर्नाम असौ वैश्यश्च पार्थिवसत्तमः समुरथश्चतौ द्वौ सहितौ मिलितौ हितसंयुक्तौ वा संतौ तं प्रसिद्धं सुमेधसं नाम मुनिं समुपास्थितौ सम्यक् जग्मतु रित्यन्वयः ॥ तिष्ठति रूपपूर्वो गत्यर्थोऽपि ॥ पार्थिवेषु सन् अतिशयेन पार्थिवसत्तमः ॥ २७ ॥ अल्पाक्षरत्वाद् वैश्यस्य पूर्वनिपातः अभ्यर्हितस्तु पार्थिवः क्षत्रियत्वात् ॥ यथान्यायं तु शश्वत्तर्णोक्तविधिमनतिक्रम्यैव यथा हर्महर्हपूज्यं वृद्धमनतिक्रम्यैव यथाश्रमं तस्मै सुमेधसे मुनये संविदं संभाषणाद्याचारं कृत्वा तेनापि पूजितौ तदनुमत्या उपविष्टौ संतौ वैश्यपार्थिवौ काश्चित् स्वार्थपराः उचिताः कथाः उक्तीः चक्रतुः विदधतु रित्यर्थः ॥ तुः स्याद्देवधारणे ॥ स्त्रीसंविदज्ञानसंभाषाक्रियाकाराजिनामसु ॥ प्रतिज्ञातोषणाचारेष्वपि संवित्प्रयुज्यते ॥ २८ ॥ हे भगवन् हे सर्वैश्वर्यसंपन्न हे मुने त्वामहमेकं रहस्यं प्रष्टुमिच्छामि तद्वदस्व रहस्युपदिश ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ ॥ ततस्तौ सहितौ विप्रतं मुनिं समुपास्थितौ ॥ समाधिर्नाम वैश्योऽसौ सच पार्थिवसत्तमः ॥ २७ ॥ कृत्वा तु तौ यथान्यायं यथाहं तेन संविदम् ॥ उपविष्टौ कथाः काश्चिच्चक्रतुर्वैश्यपार्थिवौ ॥ २८ ॥ ॥ राजोवाच ॥ ॥ भगवंस्त्वामहं प्रष्टुमिच्छाम्येकं वदस्व तत् ॥ दुःखाय यन्मे मनसः स्वचित्ताय तत्तां विना ॥ २९ ॥ मम त्वंगतराज्यस्य राज्यांगेष्वखिलेष्वपि ॥ जानतोऽपि यथाज्ञस्य किमेतन्मुनिसत्तम ॥ ३० ॥ भासनोपसंभाषासूत्रेण रहस्युपच्छंदने आत्मनेपदम् ॥ यद्यस्मात्कारणात् स्वचित्ताय तत्तां विनाऽवस्थानं मे मनसः दुःखाय भवतीत्यन्वयः । यदहमेकं रहस्यं त्वां प्रष्टुमिच्छामि तत्तममावश्यमाकर्णनीयम् अन्यथा तदाकर्णनाभावे स्वचित्ताय तत्त्वं न स्यात् ॥ तद्भावस्तु मे मनसः दुःखाय स्यात्संशयापन्नत्वात् । तस्मात्तद्दहस्यं मया श्रोतव्यमेवेति भावः ॥ ऐश्वर्यस्य समग्रस्य धर्मस्य यशसः श्रियः ॥ वैराग्यस्याथ मोक्षस्य षण्णां भगवति स्मृतिः ॥ २९ ॥ मुनिष्वतिशयेन सन् विपश्चिन्मुनिसत्तमः हे मुनिसत्तम जानतोऽपि उत्पन्नज्ञानस्यापि गतराज्यस्य शत्रुहस्तगतसाम्राज्यस्य मे अखिलेष्वपि राज्यांगेषु यथाज्ञस्येव मम त्वं ममावर्तते किमेतदित्यन्वयः ॥ विनष्टराज्यस्य पुंसः राज्यांगेषु किं ममत्वेन कृतं स्यादिति भावः ॥ स्वाम्यमात्यसु हत्कोशराष्ट्रदुर्गबलानि चेति सप्त राज्यांगानि ॥ ववायथा तथैवैवम् ॥ ३० ॥

अयं वैश्वययपि पुत्रैर्निकृतः विप्रकृतः खिलीकृतस्तथादारैः कलत्रैर्भृत्यैश्च उज्झितः उत्सृष्टः ॥ स्वजनैर्भात्रादिबन्धुभिरपि संत्यक्तस्तथापितेषु पुत्रादिषु ममत्वेन
 अतिस्नेहवानिति भावः ॥ निकृतः स्याद्विप्रकृतः । निक्रियते खिलीक्रियते स्म निकृतः ॥ अथवा निकृतस्त्वनृजुः शठः ॥ निकृणोति हि नस्ति निकृतः हिंसको यमनृजुः
 शठ इत्युज्झित इत्यर्थः ॥ कुसृतिर्निकृतिः शाक्यम् ॥ निष्कृत इत्यप्रस्तुतत्वादपपाठः ॥ तथा हि निष्कृतिः प्रायश्चित्तिः । यदाहुः कामतो ब्राह्मणवधे जीवतो नास्ति
 निष्कृतिरिति प्रायश्चित्तिर्नास्तीत्यर्थः ॥ प्रायश्चित्तिस्तु निष्कृतिः ॥ अथवा निरर्थकः कृतो निकृतः अथवा निष्क्रांतः कृतात्कारणात् राज्याद्वानिष्कृतः ॥ ३१ ॥
 द्वावपि अत्यंतदुःखितौ वर्त्तावहे इत्यन्वयः ॥ इवेत्यमर्थयोरेवम् ॥ पिञ्जबंधने ॥ विषिणोति बध्नाति विषयः शब्दस्पर्शरूपरसगंधलक्षणः ग्रामसमूहादिलक्ष
 अयंच निष्कृतः पुत्रैर्दारैर्भृत्यैस्तथोज्झितः ॥ स्वजनेन च संत्यक्तस्तेषु हार्दीतथाप्यति ॥ ३१ ॥ एवमेष तथाहंच द्वावप्यत्यन्तदुःखितौ ॥ दृष्टदो
 षेपि विषये ममत्वाकृष्टमानसौ ॥ ३२ ॥ तत्किमेतन्महाभाग यन्मोहो ज्ञानिनोरपि ॥ ममास्य च भवत्येषा विवेकांधस्य मूढता ॥ ३३ ॥
 ॥ ऋषिरुवाच ॥ ॥ ज्ञानमस्ति समस्तस्य जंतोर्विषयगोचरे ॥ विषयाश्च महाभाग यांति चैवंपृथक्पृथक् ॥ ३४ ॥
 णश्च विषयश्च दृष्टदोषत्वमध्रुवत्वमंततो दुःखहेतुत्वं च ॥ ममेति भावो ममत्वं तेन आकृष्टमानसं पयोस्तौ तथोक्तौ ॥ ३२ ॥ हे महाभाग हे सुमेधो मुने ॥ ज्ञानिनोरपि
 आवयोर्नृपवैश्वयोर्मोहो भवतीति यत्तदेतत्किमित्यन्वयः ॥ भगस्यैश्वर्यादेरिदं भागम् ॥ महद्भाग्यस्य समहाभागः ॥ तयोर्ज्ञानिनोः कोनुमोह इत्यत आह ॥
 हे ब्रह्मन् मूढस्य विवेकांधस्य इदं सुखाय इदं दुःखायेति हिताहितपार्थक्ये विषये अंधस्य मम च सुरथसमाधिसंज्ञयोर्नृपवैश्वयोरेषामूढताविवेकविहीनता मोहापन्नता
 भवतीति किमेतदित्यन्वयः ॥ अचक्षुषितमस्य धंजलेति धिरकृत्यपि ॥ ३३ ॥ हे राजन् समस्तस्य सर्वस्य जंतोश्चेतनस्य प्राणिनः विषयगोचरे ज्ञानं
 बुद्धिमात्रमस्तीत्यन्वयः । न हि मोक्षे धीर्ज्ञानं विवक्षितम् ॥ किन्तु विषयगोचरे ॥ इन्द्रियार्थस्य तत्तदिन्द्रियजं ज्ञानं विद्यत एव तावन्मात्रमिति भावः ॥

विषिणोतिबध्नातीतिविषयःशब्दादिः ॥ गावःइंद्रियाणिचरंत्यस्मिन्गोचरः ॥ गोचरसंचरेतिसाधुत्वम् ॥ यद्यपि रूपशब्दो गंधरसस्पर्शाश्चविषयाअमी गोचरा
 इंद्रियाथैत्यभिधानात् यएवविषयःसएवगोचरइतिपौनरुक्त्यंप्रतीयते । तथापीहदुःखितंसुरथंप्रतिविषिणोतिबध्नातिविषयोदुःखहेतुरिंद्रियंवशीकरोति
 गोचरइतिप्रदर्शनादपौनरुक्त्यंद्रष्टव्यम् ॥ भगस्यैश्वर्यादेरिदंभागम् । महद्भाग्यस्यासौमहाभागः ॥ हेमहाभागराजन्एवंक्षयमाणप्रकारेणविषयाश्चविषय
 वृत्तयश्चपृथक्विभिन्नायांति ॥ पार्थक्येनेंद्रियगोचरतांव्रजंति ॥ अथवा प्रसरंतिसंचरंतिइत्यन्वयः ॥ विषयाश्चमहाभागजातिश्चैवंपृथक्पृथगितिपाठे
 जातिःसामान्यरूपत्वगंधत्वाद्यमप्यनेकविधम् ॥ ३४ ॥ सत्यपिचक्षुर्गोलकेकेचिच्चेतनाःप्राणिनः दिवांधाःउलूकादयः तथाअपरेकेचित्प्राणिनःकाकादयो

दिवांधाःप्राणिनःकेचिद्रात्रावंधास्तथापरे ॥ केचिद्दिवातथारात्रौप्राणिनस्तुल्यदृष्टयः ॥ ३५ ॥ ज्ञानिनोमनुजाःसत्यंकिंतुतेनहिकेवलम् ॥
 यतोहिज्ञानिनःसर्वेपशुपक्षिमृगादयः ॥ ३६ ॥ ज्ञानंचतन्मनुष्याणांयत्तेषामृगपक्षिणाम् ॥ मनुष्याणांचयत्तेषांतुल्यमन्यतथोभयोः ॥ ३७ ॥

रात्रावंधाः दृष्टिहीनाइत्यन्वयः ॥ केचिद्गवाश्चप्रभृतयःप्राणिनःयथादिवातथारात्रौचतुल्यादृष्टिर्येषांतेतुल्यदृष्टयोभवन्तीत्यन्वयः ॥ पूर्वराज्ञासुरथेनपृष्ट्यन्मो
 होज्ञानिनोरपितात्किमेतदितितत्रोत्तरमर्थांगिकारेण ॥ ३५ ॥ मनुजाःज्ञानिनः सत्यं किंतुतेएवकेवलंज्ञानिनोनहि ॥ यतोमनुजेभ्योऽन्येपिसर्वेपशुपक्षिमृगादयःज्ञा
 निनःसंत्येवहीत्यन्वयः ॥ सर्वेऽपिमनुजादयो यथाविषयंयथोचितज्ञानाएवेतिभावः ॥ मनुजामानवाःसंतिसाधुसत्यम् ॥ तुस्याद्देवधारणे । हिहेतावधारणे ।
 अतोह्यनेनापि केवलं नियतमपरं क्रियाविशेषणमिदानींज्ञानित्वाविशेषात्प्राणिनांप्रतिनियतज्ञाननिबंधनव्यवहारसिद्धिःकथंस्यादित्याशंक्यतामुपपादयितुमाह ॥
 ॥ ३६ ॥ तेषामृगपक्षिणांयज्ज्ञानंस्वभावजम् ॥ शास्त्रजमव्याहृतज्ञानजंचतन्मृगपक्षिणाम् ॥ तुल्यमन्यतथोभयोः तथातेनप्रकारेणप्रतिनियतंतत्तत्स्वजातिप्रयु

कोपयुक्तं विषयज्ञानादन्यथज्ज्ञानं शरीरमात्रोपयोगितत्तुभयोर्मृगादिमनुष्ययोः ॥ आहारनिद्रादिविषयज्ञाननिर्बन्धनव्यवहारपार्थक्यसंसिद्धेरसांकर्यमिति भावः ॥ ३७ ॥ प्रागुक्तं राज्ञायन्मोहो ज्ञानिनो रपि तात्किमेतदितितत्र किमाश्चर्यमित्याह सदृष्टान्तम् ॥ हेराजन् ज्ञाने सत्यपि मोहान्ममत्वाच्छावचंचुषु शिशुत्रोटिषुकण मोक्षादृतानादृतकणमोक्षान्क्षुधाबुभुक्षयापीड्यमानानपि एतान्पतंगान्पश्येत्यन्वयः ॥ ज्ञाने सत्यपीति ॥ येषावचंचुषु निक्षेप्तव्यकणास्ते यद्यस्माभिरेव भक्ष्येरन्तर्हि नूनं वयं क्षुधानपीड्यामहे इति स्वार्थं जानंतोपि स्वयं क्षुधापीड्यमाना अपि मोहान्ममत्वाद्वाशावचंचुष्वेव कणान्निक्षिपन्ति पक्षिण इति भावः ॥ पतेरंगच्छपक्षिणि ॥ चंचुस्त्रोटिभेस्त्रियौ ॥ आदृताः कणमोक्षायैस्ते कणमोक्षादृताः ॥ वाहिताश्यादिषु परनिपातः ॥ कणमोक्षाहितानित्यपि कचित्पाठः ॥ ३८ ॥ हेमनुजव्याघ्रराज न्मानुषालोभात्प्रत्युपकाराय प्रत्युपकृतिलोभाद्धेतोः सुतान्सुतेषु विषयेषु कालांतरे प्रत्युपकारमेतेऽस्मदर्थं कारिष्यन्तीति साभिलाषाः सकामाः भवन्ति इति पादत्रयान्वयः ॥

ज्ञानेपिसतिपश्यैतान्पतंगान्छावचंचुषु ॥ कणमोक्षादृतान्मोहात्पीड्यमानानपि क्षुधा ॥ ३८ ॥

मानुषामनुजव्याघ्रसाभिलाषाः सुतान्प्रति ॥ लोभात्प्रत्युपकाराय नन्वेतान्किन्नपश्यासि ॥ ३९ ॥

तत्र निदर्शनमाह ॥ ननु भोरान्त्वं एतान् लोके प्रसिद्धान्पक्षिमृगादीन्ममत्वात्सुतान्प्रतिसाभिलाषान्सादृतान्किन्नपश्यासि ॥ इति चतुर्थपादान्वयः ॥ अहो राजन्नेते यदि पशुपक्षिमृगादयोपि किल प्रत्युपकारानिरपेक्षा अपि केवलं ममत्वादेव सुतान्प्रतिसाभिलाषाः सादरादृश्यन्ते किमु तमानुषाममत्वाकृष्टमानसाः प्रत्युपकारगृध्रवः सुतान्प्रति साभिलाषाः स्युरतितरामेवेति भावः ॥ मनुजोयं व्याघ्र इव शूरः श्रेष्ठः मनुजव्याघ्रः ॥ उपमितं व्याघ्रादिभिः सामान्याप्रयोग इति समासः । स्युरुत्तरपदे व्याघ्रपुंगवर्ष भकुंजराः । सिंहशार्दूलनागाद्याः पुंसि श्रेष्ठार्थगोचराः ॥ पश्चाद्व्याघ्रानुज्ञानुनयान्मन्त्रणेन ननु सुतान्प्रति इति प्रतियोगे द्वितीया सप्तम्यर्थे त्रापि उपकृतपुत्रकर्तव्यप्रत्युपकारलोभात्पितरो मनुष्याः पुत्रवात्सल्यं कुर्युर्ममत्वाच्च विशेषत इत्यलं विस्तरेण ॥ ३९ ॥

यद्यप्यमोमनुष्यायथाप्रत्युपकारार्थपुत्रान्पालयंतितद्वन्मोक्षार्थमपियतंतएव ॥ तथापिसंसारस्थितिकारिणामहामायाप्रभावेणममतावर्तेमोहगर्तेनिपातिताः इत्यन्वयः ॥
ममताआवर्तइवममतावर्तः ॥ तत्रतत्रचमहत्यामायायाःप्रभावःसामर्थ्यसर्वाकलनशक्तिविजृम्भः तेन । अथवा महामायांप्रतिपूरयतिमहामायाप्रःसचासौभावश्चे
तितेन ॥ भावःसत्तास्वभावाभिप्रायचेष्टात्मजन्मसु ॥ संसारस्यस्थितिःप्रवाहनित्यतयावस्थाननंकदाचिदनीदृशंजगदितिभावाभावावपिजगद्रूपौसंसाररूपावेवसं
सारस्थितिकरोतीतितच्छीलःसंसारस्थितिकारीतेन ॥ ४० ॥ चशब्दोहेतौ यतोमहामायेतियाऽनादिःप्रसिद्धास्तिभवतीएषाजगत्पतेःहरेर्विष्णोःयोगनिद्रेति
कथ्यते ॥ तयाजगत्संमोह्यतेमुह्यत्संप्रयुज्यतेमोहपरायणंकियते ॥ तत्तस्माज्ज्ञानेसत्यपिपुत्रादिषुममत्वंकथंजायतेइतिअत्रविस्मयोनकार्यइत्यन्वयः ॥ विस्मयो

तथापिममतावर्तेमोहगर्तेनिपातिताः ॥ महामायाप्रभावेणसंसारस्थितिकारिणा ॥ ४० ॥ तन्नात्रविस्मयःकार्योयोगनिद्राजगत्पतेः ॥
महामायाहरेश्चैषातयासंमोह्यतेजगत् ॥ ४१ ॥ ज्ञानिनामपिचेतांसिदेवीभगवतीहिसा ॥ बलादाकृष्यमोहायमहामायाप्रयच्छति ॥ ४२ ॥

ऽद्भुतम् । योगोनिद्रेवयोगनिद्राप्रपंचात्मावगमोयोगोत्रध्यानलक्षणोविषयेभ्यश्चित्तवृत्तिनिरोधोविवक्षितः नतुसाक्षान्निद्रा अस्वमत्वादेवानाम् । योगःसन्नहनो
पायध्यानसंगतियुक्तिषु ॥ अपूर्ववस्तुलाभेपिभेषजेपिचरेपिच ॥ मममायादुरत्ययेतिभगवद्वचनान्महामायायाःप्राधान्यमाह ॥ ४१ ॥ हियस्मादनादिःप्रसि
द्धावैष्णवीमायाभगवतीऐश्वर्यादियुता ॥ अतःसादेवीस्वेच्छयादीव्यंतीसतीज्ञानिनामपिउपनिषत्स्थज्ञानानामपिपुंसांचेतांसिबलात्सामर्थ्यादाकृष्यमोहायसांसारिक
त्वायममत्वायप्रयच्छतिददातिचित्तानिममत्वाधीनानिकरोतीत्यन्वयः ॥ स्थौल्यसामर्थ्यसैन्येषुबलंनाकाकसीरिणोः ॥ दाणोयच्छःशिति ॥ ४२ ॥

दु० स०
॥ ९ ॥

तयादेव्याचराचरंविश्वंविमृज्यतेविशेषेणसृज्यतेउत्पाद्यते ॥ अथचसैषादेविप्रसन्नासतीनृणांपुंसांवरदाभवति अप्रसन्नाऽवरदाभवति ॥ अथच सैषादेवी
नृणांभक्तानांप्रसन्नासतीमुक्तयेचभवतीत्यन्वयः ॥ तयाविमृज्यतेतयाअविमृज्यतेइत्यकारप्रश्लेषोविवक्षातोज्ञेयः । अइत्येतत्पृथगव्ययम् ॥ अमानोनाःप्रति
षेधवचनाइतिस्मरणात् ॥ अभ्यधुश्च ॥ अभावेनह्यनोनापीति ॥ चरतीतिचराचरंजंगमरूपंविश्वमित्यर्थः ॥ चरिष्णुजंगमचरंत्रसमिगंचराचरम् । चारिच
लिपतिवदीनांदित्वाक्चाभ्यासस्यवा चरादीनांपचाद्यचिद्विर्भावोभ्यासस्यागागमश्च आग्विधानसामर्थ्याद्धलादिःशेषोन अन्यथाऽऽकारादेशएववक्तव्यः
स्यात् ॥ नचेहचरंचाचरंचेतिविगृह्यैकवद्भावेनविश्वविशेषणंचराचरमित्येतदितिशंकनीयम् ॥ विश्वग्रहणादेवजगद्ग्रहणादेववातस्यपौनरुक्त्यप्रसंगात् ॥ नहि
स्थावरजंगमात्मकादन्यद्विश्वस्यशब्दवाच्यंवास्ति ॥ तस्माच्चराचरमिहजंगममेवविवक्षितम् ॥ विश्वजगच्छब्दयोरिहभिन्नवाक्यस्थतयाविवक्षितत्वादपौनरु

तयाविमृज्यतेविश्वंजगदेतच्चराचरम् ॥ सैषाप्रसन्नावरदानृणांभवतिमुक्तये ॥ ४३ ॥
साविद्यापरमामुक्तेर्हेतुभूतासनातनी ॥ संसारबंधहेतुश्चसैवसर्वेश्वरेश्वरी ॥ ४४ ॥

क्त्यम् ॥ समंसर्वम् । विश्वमशेषंकृत्स्नंसमस्तनिखिलाखिलानिनिःशेषम् ॥ विष्टपंभुवनंजगत् ॥ जगतिजगद्विश्वम् ॥ जगत्स्याद्विष्टपेक्लीबेयौवनेजंगमेत्रिषुइति
रुद्रकोशः ॥ ४३ ॥ इहमहामायाअविद्यारूपाबंधहेतुः विद्यारूपातुमुक्तिहेतुरितिप्रतिप्रायते ॥ तत्रअविद्यापक्षस्तावत् साप्रसिद्धादेवीअविद्याविद्येतरा ॥ यद्वा
वेत्तिवित् ब्रह्मज्ञानसंपन्नस्तोन्यःअवित्सांसारिकः तंयातिअविद्या ॥ कीदृशीअविद्या अपरमा पराउत्कृष्टामामोक्षलक्ष्मीः ततोऽन्याऽपरमा ॥ अथवा
नविद्यतेपराउत्कृष्टामामोक्षलक्ष्मीर्यस्याःसाअपरमा ॥ अथवाअविद्यापरमःपरोऽपिअविद्याभूतोऽप्यस्याःसाअपरमा ॥ पुनःकीदृशीअविद्या अमुक्तेर्हे
तुभूतानविद्यते मुक्तिर्यस्यात्रिवर्गात्सोऽमुक्तिचिद्वर्गःधर्मकामार्थलक्षणः क्षयस्थानवृद्धिलक्षणोवात्रिवर्गः तस्यहेतुभूता ॥ पुनःकीदृशीअविद्या असनातनीनस

नासदाभवाअसनातनी ॥ अनादिरापिह्यविद्याविद्याविनिवर्त्तनीयत्वादित्याअधुवा ॥ पुनः कीदृशीअविद्या सर्वेश्वरीसर्वेश्वरा, ईशानशीलाःस्वामिनः स्वस्वा
मिभावसंबंधसंबन्धिनोभवन्ति ॥ यतः सासर्वेश्वरीअखिलप्रपंचरूपासैवेश्वरीऐश्वर्यसंपन्ना ॥ अतएवसंसारबंधहेतुः संसारइतिबंधस्तस्यहेतुः कारणम् ॥ अथवा
सर्वेषांलोकानामीश्वराः ब्रह्मविष्णुमहेश्वराः तेषांब्रह्मादीनामीश्वरी ब्राह्मीवैष्णवीमाहेश्वरीतिव्यपदेशतस्तत्रतद्वशीकृत्यौचित्यात् स्वामिनीतियावत् ॥ पुनः
कीदृशीअविद्यासा अःविष्णुस्तेनसहवर्त्तमाना विष्णुमायेत्यर्थः ॥ चकारेणविद्यारूपाहिमहामायेतिपक्षःसमुच्चीयते ॥ तथाहि सावैष्णवीमाया
सैवविद्याअतीतप्रपंचब्रह्मगोचरा ॥ पुनःकीदृशीविद्या परमापरात्मात्मतत्त्वगोचरत्वादुस्तरा ॥ पुनःकीदृशीविद्या सनातनीसत्यंज्ञानमनंतंब्रह्मेतिश्रु
तेः ॥ ब्रह्मरूपत्वान्नित्या ॥ ब्रह्मतत्त्वगोचरत्वोपचारौचित्यापिशाश्वती ॥ शाश्वतस्तुध्रुवनित्यःसदातनसनातनाः ॥ सायंचिरमित्यादिनाट्युःतुट् टित्त्वा

राजोवाच ॥ ॥ भगवन्काहिसादेवीमहामायेतियांभवान् ॥ ब्रवीतिकथमुत्पन्नाकर्मचास्याश्चकिंद्विज ॥ ४५ ॥

तड्डीप् ॥ पुनःकीदृशीविद्या सर्वासंपूर्णाविश्वरूपा ॥ पुनःकीदृशीविद्या ईश्वरस्यईश्वरीईश्वरेश्वरी ॥ ईश्वरस्यापिहिस्वरूपदिदृक्षुत्वौचित्यावाप्तव्यत्वात्
अवश्याश्रयणीयत्वात्तस्याः ॥ स्थेशभासपिसकसोवरजितिवरचि ईश्वरइतिरूपम् ॥ अश्नुतेअशूव्याप्तौव्याप्तोतिइतिविगृह्यईश्वरीतिभवति ॥ अश्नोतेराशु
कर्मणिवरट्चेच्चोपधायाइत्यौणादिकोवरट् ॥ पुनःकीदृशीविद्या ॥ संसारबंधहेतुः पुंसः मुक्तेर्हेतुभूताकारणभूतेत्यर्थः ॥ संसाररूपबन्धस्यहेतागंतासं
सारबन्धहेता तस्यसंसारबन्धहेतुःपुंसःमुक्तेर्मोक्षस्यहेतुभूता ॥ ज्ञानादेवतुकैवल्यमिति सिद्धांतश्चविद्यैवमुक्तिःनिदानमितितात्पर्यम् ॥ हेतुरिति हिगतौ तृचि
षष्ठ्यैकवचनांतमेतत् ॥ षष्ठीसमासः ॥ कर्तारिचेतितुषष्ठीसमासप्रतिषेधःप्रायिको जनिकर्तुःप्रकृतिरितिपाणिनिप्रयोगाल्लिंगादवसीयते ॥ हेतुशब्दस्तुउका
रांतःकारणवाची ॥ अविद्याअहंमतिःविद्यातुमोक्षफलंज्ञानम् ॥ ४४ ॥ सूरथःसुमेधसंमुनिमहामायामहिमानंप्रष्टुवाक्यमूचे ॥ हेभगवन् द्विजसुमेधःमुनेभ

दु० स०

॥ १० ॥

वान्यामहामायेतिब्रवीतिआह काहिसादेविसाचकथकेनप्रकारेण उत्पन्नाउदभूत् अस्यादेव्याःकर्मचर्किंपराक्रमश्चकइत्युवाचराजेत्यन्वयः ॥ इतिहेतुप्रकरण
प्रकर्षादिसमाप्तिषु ॥ ४५ ॥ पुनःपृच्छतिराजा ॥ हेब्रह्मविदांवरश्रेष्ठत्वत्तःसकाशात्तत्सर्वश्रोतुमिच्छामि तदितिर्किं सादेवीयत्प्रभावायत्सामर्थ्यार्थस्वरूपा
यदाकृतिः यदुद्भवाचयदुत्पत्तिकाच ॥ तस्याःदेव्याःसामर्थ्यकीदृशंकिंस्वरूपंकीदृशंचप्रादुर्भवनमितिप्रश्नतात्पर्यम् ॥ त्वत्तःत्वत् आख्यातोपयोगइत्य
पादानता यःभावोयस्याःसा यत्स्वरूपंयस्याःसायथोक्ता ॥ ब्रह्मविदंति ब्रह्मविदःतेषांमध्येवर ॥ वेदस्तत्त्वंतपोब्रह्मब्रह्माविप्रःप्रजापतिः । ब्रह्मवेदोब्रह्मतपो
ब्रह्मज्ञानंचशाश्वतम् ॥ ब्रह्मन्नितिसंबुद्ध्यंतःपाठःकचित् ॥ ४६ ॥ अथसुमेधाऋषिरुवाच ॥ हेराजन्जगन्मूर्तिःसादेवीनित्यैवतयादेव्याइदंलोकमयंसर्वं
यत्प्रभावाचसादेवीयत्स्वरूपायदुद्भवा ॥ तत्सर्वश्रोतुमिच्छामित्वत्तोब्रह्मविदांवर ॥ ४६ ॥ ऋषिरुवाच ॥ ॥ नित्यैवसाजगन्मूर्तिस्त
यासर्वमिदंततम् ॥ तथापितत्समत्पत्तिर्बहुधाश्रूयतांमम ॥ ४७ ॥ देवानांकार्यसिद्ध्यर्थमाविर्भवतिसायदा ॥ उत्पन्नेतितदालोकेसानि
त्याप्यभिधीयत ॥ ४८ ॥

ततंरुतम् ॥ सातुकेनापिनततानकृता ॥ तथापिलोकोपकारार्थात्तत्समुत्पत्तिस्तत्प्रादुर्भावः ॥ बहुधाअनेकैःममवाचोयुक्तितस्त्वयाश्रूयतामित्यन्वयः ॥
जगत्जगत्मूर्तिःकायोयस्याःसातथोक्ता ॥ तस्याःसमीचीनाउत्पत्तिः तत्समुत्पत्तिः ॥ मार्तिःकाठिन्यकाययोः ॥ ४७ ॥ सादेवीदेवानांकार्यसिद्ध्यर्थं यदावि
र्भवतिप्रकाशतेतदासादेवीनित्यापिसतीलोकेउत्पन्नालब्धजन्मेतिअभिधीयतेकथ्यतेजनतयेत्यन्वयः ॥ आत्मवचनादात्मरूपत्वादकृतकत्वाच्चनित्यंतस्याइतिभावः ॥
प्रकाशेप्रादुराविःस्यात् ॥ आविर्भवतिप्रकाशतेइत्यर्थः ॥ नियतंभवानित्या नेष्टुवेत्यप् गतानुगतिको लोकोनलोकःपारमार्थिकः ॥ सतीमप्यसतीमाहसतींरक्षः
क्षयाश्रयात् ॥ सहजोयःसमुल्लासःक्षीराब्धेःसोपिमंस्यते ॥ चन्द्रइत्यत्रकिंकुर्मोगतानुगतिकंजगत् ॥ ४८ ॥

शां० टी०

अ० १

॥ १० ॥

कल्पांतेप्रलयेब्रह्मादीनांनिशावसानेजगतिभुवनेएकार्णवीकृतेएकार्णवत्वेनकृतेसतिएकोदकपूरत्वावस्थापितेसतिभगवानैश्वर्यादिसंगतः प्रभुः स्वामीविष्णुर्व्या
 पकोनारायणः शेषमनंतफणीश्वरमास्तीर्यआप्रसार्यतत्पकीकृत्ययदायोगनिद्रामभजत् योगनिद्राभिवासेवत । तदातस्मिन्कालेयोगनिद्रोपलक्षितेकाले
 विष्णुकर्ममलोद्भूतौमधुकैटभावितिविख्यातौनाम्नाकथितौद्वावसुरौसुरविद्विषौ ब्रह्माणंविष्णोर्नाभिकमलस्थंवेधसंहंसितुमुद्यतौउद्युक्तावुन्मुखावभूतामितिश्लो
 कयुग्मान्वयः ॥ योगोनिद्रेवध्यानांगनिद्रातां वेवेष्टिव्याप्नोतिविश्वंविष्णुःजंगम्यतेजगत्तस्मिन् यस्मिन् रणंत्यंभांसिसंतिबहूनिसोर्णवः ॥ अर्णसोलोपश्चे
 तिवः ॥ एकःकेवलोर्णवःसमुद्रः पूर्णोयस्मिस्तत् ॥ एकार्णवंजगत् प्रलयतः प्राक्सप्तार्णवत्वेजगद्व्यवस्थापितंप्रलयेतु एकार्णवस्यजगतोभावः ऐकार्णव्यं
 ब्राह्मणादित्वात्प्यञ् ॥ वृद्धिः स्त्रियामैकार्णव्यमेवऐकार्णवी षिद्वौरादिभ्यश्चेतिङीप् ॥ तथाऐकार्णव्या एकार्णवत्वेनकृतंव्यवस्थापितंजगत्तस्मिन् ॥
 योगनिद्रायदाविष्णुर्जगत्यैकार्णवीकृते ॥ आस्तीर्यशेषमभजत्कल्पांतेभगवान्प्रभुः ॥ ४९ ॥ तदाद्वावसुरौचोरोविख्यातौमधुकैटभौ ॥
 विष्णुकर्ममलोद्भूतौहंतुंब्रह्माणमुद्यतौ ॥ ५० ॥ सनाभिकमलेविष्णोःस्थितोब्रह्माप्रजापतिः ॥ दृष्ट्वातावसुरौचोप्रसुप्तंचजनार्दनम् ॥ ५१ ॥
 अथवा नियत्याभगवत्या (?) ॥ जगत्येकार्णवेकृतेइतिमुक्तसंशयः पाठः ॥ संवर्त्तःप्रलयःकल्पःक्षयःकल्पांतइत्यपि ॥ कल्पःशास्त्रेविधौन्यायेसंवर्त्तब्रह्मणो
 दिने ॥ कल्पस्यांतोविधिः कल्पान्तः तस्मिन् ॥ मन्यतेऽहमेवशूरइतिमधुः ॥ मधुःपुंस्यसुरेचैत्रेमधुकैसुरभावपि ॥ क्लीबंतुमधुमद्यस्यात्क्षौद्रपुष्परसेपिच ॥
 कीटस्येवभाः प्रभायस्यतत्कीटभंकर्णजंमलंतत्रभवःकैटभः ॥ बृंहतिवर्धतेब्रह्मा तम् । विष्णोःकर्णांतयोर्मलंतदुद्भूतौ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ विष्णोर्नाभिकमलेस्थितः
 सप्रजापतिर्ब्रह्मातावसुरौचउग्रौदृष्ट्वाजनार्दनंचप्रसुप्तंयोगनिद्रापन्नंदृष्ट्वाएकाग्रहृदयस्थितः सन् हरेः विष्णोः प्रबोधनार्थाय हरिनेत्रकृतालयांतांयोगनिद्रांमहा
 मायांतुष्टावस्तुतवान् ॥ इतिश्लोकयुग्मान्वयः ॥ नाभिरेवकमलंतत्रस्थितउपविष्टः ॥ ब्रह्माविप्रोपिकश्चित्स्यात् ॥ अतउक्तंप्रजापतिरिति । प्रजापति

मनुरपि स्यादत उक्तं ब्रह्मा इति ॥ अर्दहिंसायांचुरादिः जनानर्दयति हि नस्ति जनार्दनः अर्दगतौ याचने च ॥ भ्वादिः जनान् अर्दति गच्छति ॥ घुञ्जस्तु तौ स्तवन
क्रियाफलं स्वरक्षालक्षणं ब्रह्मण एवेत्यात्मनेपदे सति तुष्टुवेति पाठः ॥ अथवा स्तवनक्रियाफलं पारंपर्यात् देवरक्षणलक्षणमेवेति युक्तं परस्मैपदं तुष्टावेति ॥
यदुक्तम् ॥ इति हरेः प्रबोधनार्थायेति तु यद्यप्यव्यवहितं स्तवनक्रियाफलं साक्षात्प्रयोजनम् ॥ तथापि प्रयोजनं दैत्यवधविधिद्वारकं पारंपर्यायधृतं देवसंरक्षणमेव स्त
वनक्रियाफलम् ॥ एकमद्वितीयमग्रं प्रमुखं हृदयं स्वांतं यस्य स एकाग्रहृदयः ॥ अनन्यमनस्कः स्थितः निष्कंपः ॥ अथवा एकमद्वितीयमग्रं प्रधा
नं हृत्चित्तं यस्य सः एकाग्रहृत् ॥ अये शुभावहे विधौ दैत्यवधलक्षणे विषये स्थितः दत्तावधानः अयस्थितः ॥ हरेर्नेत्रेणैव कृत आलया यया सा तथोक्ता ॥ अथ
वा हरिणानेत्राभ्यां कृत आलया गृहं यस्याः सा तथोक्ता ॥ अथवा हरेर्नेत्रेण चक्षुषा प्रमाणेन कृतः अलयः असंश्लेषः अनाशः अमोक्षो वा यस्याः सा तथोक्ता ॥

तुष्टावयोगनिद्रांतामेकाग्रहृदयस्थितः ॥ विबोधनार्थाय हरेर्हरेर्नेत्रकृतालयाम् ॥ ५२ ॥ ब्रह्मोवाच ॥

विश्वेश्वरीं जगद्धात्रीं स्थितिसंहारकारिणीम् ॥ स्तौमि निद्रां भगवतीं विष्णोरतुलतेजसः ॥ ५३ ॥

अथवा हरेः परमात्मनो नेता प्रापयिता वेदांतः हरिनेता तेन अकृतः आलयः गृहं प्रतिनियतं स्थानं यस्याः सा तथोक्ता ताम् । प्रबोधनमेवार्थः प्रयोजनं तस्मै प्रबोधनार्था
य ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ब्रह्मा तावत्तां स्तोतुं स्वयमेव प्रतिजानीते प्रतिज्ञां करोति ॥ अतुलमसदृशं तेजो यस्य सः अतुलतेजाः तस्य विष्णोर्ध्यानरूपां निद्रां स्तौमि ॥
तेजःप्रभावे दीप्तौ च बलेशु क्रेपिकीर्तितम् । तेजःअसहनत्वेऽपि । यदाहुः । अधिक्षेपावमानादेः प्रयुक्तस्य परेण यत् ॥ प्राणात्ययेऽप्यसहनं तत्तेजः समुदाहृतम् ॥
कीदृशीं निद्राम् ॥ विश्वेश्वरीं विश्वस्य ईश्वरीं व्यापिकां जनयित्रीम् ॥ अश्नोते राशु कर्मणि वरदत्तेनोपधायाः ॥ पुनः कीदृशीं जगद्धात्रीं जगतो धारयित्रीं पोष
यित्रीं च ॥ पुनः कीदृशीं स्थितिसंहारमध्यमावस्थां कुर्वाणाम् ॥ संहारं च सर्गस्थित्युत्तरावस्थां कुर्वाणाम् ॥ सुष्यजातौ गिनिस्ताच्छील्ये ॥ पुनः कीदृशीं भगवतीं

षडैश्वर्यसंगताम् ॥ जगदिति ॥ धात्रीमिति ताच्छील्येतृन्योगे नलोकाव्ययसूत्रेण षष्ठीनिषेधात्कर्मणि द्वितीयांतं जगदिति ॥ एतेन विष्णुयोगनिद्रैव जगत्सर्ग
स्थितिसंहारकारिणी ब्राह्मी वैष्णवी माहेश्वरी मयी शक्तिरिति स्तुतिता त्पर्यसूचितम् ॥ ५३ ॥ अशेः सरत् ॥ षत्वकत्वषत्वानि ॥ अक्षरं वर्णनिर्माणं वर्णमप्यक्ष
रं विदुः । अक्षरं नक्षरं विद्यादक्षरं श्रुतितोययोः ॥ अश्नाति त्रीन् लोकान् भुंक्ते भूतात्मकत्वादक्षरा ॥ अश्नुते व्याप्नोति विश्वात्मकत्वाच्च अक्षरा ॥ यद्वा क्षरतिसं
चलति क्षरं नक्षरमक्षरं ध्रुवम् ॥ अक्षरा ध्रुवा अतएव हे अक्षरे ध्रुवे हे नित्ये हे शाश्वति हे देवित्वं स्वाहा देवतोद्देशेन द्रव्यत्यागजनितदेवतापितृरूपत्वेन आस्थिता अंगीकृता ॥
प्रज्ञासि शास्त्रेण । अव्ययं स्वाहेति ॥ यदभ्यधुः ॥ स्वाहा देवहविर्दाने श्रौषड्वौषड्वषट्स्वधेति च ॥ यद्वा त्वं स्वाहेति देवहविर्दानमंत्ररूपासि ॥ यद्वा ॥ त्वं
स्वाहेत्येवमसि स्वाहा त्वं देवस्वरूपेत्यर्थः ॥ यद्वा ॥ त्वं स्वाहा सिंहुतभुक् प्रियासि ॥ सुष्ठु आहूयते स्वाहा सास्त्यस्याः इति वा स्वाहा ॥ स्वाहा प्राप्य नलप्रिया ॥
यद्वा आकारः स्यात्पितामहः । त्वं सुष्ठु आपितामहं ब्रह्माणं जिहीषे गच्छसि स्वाहासि त्रयसि ब्राह्म्यसि ॥ आतोनुपसर्गेकः ॥ हे देवित्वं स्वधापित्रुद्देशेन दी

त्वं स्वाहा त्वं स्वधा त्वं हि वषट्कारः स्वरात्मिका ॥ सुधा त्वमक्षरे नित्ये त्रिधामात्रात्मिका स्थिता ॥ ५४ ॥

यमान द्रव्यजनिततृप्तिरसि ॥ यद्वा ॥ त्वं स्वधेत्येवमसि स्वधात् ॥ स्वधेति मंत्रतो भुंजाना पितृरूपासित्यर्थः ॥ यद्वा ॥ अकारो वासुदेवः स्यात् ॥ सुष्ठु अं वासुदे
वं दधासि पोषयसि स्वधासि लक्ष्मीरसि ॥ हे देवि हियतः त्वं वषट्कारोसि ॥ अतः वषट्किं द्रायेति वषट्कारभागिं द्रव्यं द्राप्यसित्यर्थः ॥ यद्वा ॥ हे देवित्वं हित्वमेव
वषट्कारोसि वषट्कारो यजमानः ऋत्विक् चासि ॥ हि हेतावधारणे ॥ हे देवित्वं स्वरात्मिका ॥ स्वः स्वर्गः आत्मा यस्याः सा स्वर्गरूपासि ॥ यद्वा ॥ त्वं परलोकात्मा
सि ॥ स्वर्गे परे च लोके स्वः ॥ यद्वा ॥ त्वं स्वरा त्वं स्वरात्मिकाऽनुदात्तादिस्वरूपरूपासि ॥ अथ च निषादऋषभादिस्वरात्मिकाप्यसि ॥ अथवा वषट्कार
स्वरात्मिका इत्येकं पदम् ॥ वषट्कारयति वषट्कारं स्वः फलंतपः प्रयोजनमात्मा यस्याः सा ॥ वषट्कारप्रवर्तकस्वर्गरूपफलात्मासि ॥ हे देवित्वं सुधाम
त्सि सुधा असि ॥ हे देवित्वं त्रीन् लोकान् त्रीन् वेदान् त्रीन् ब्रह्मविष्णुमहेश्वरान् दधासि इति त्रिधासि ॥ यद्वा त्रिधामासि ॥ त्रीणि धामानि गृहाणि भुवनलक्षणानि देहानि ब्र

ह्लादिरूपाणितेजांसिचंद्राकाराभिरूपाणिचत्रिशक्तिलक्षणानियस्याःसात्रिधामा ॥ हेदेवित्वं त्रात्मिका ॥ त्रैङ्पालने ॥ त्रायतेत्राःविष्णुः क्तिप् त्राआत्मास्व
भावोयस्याःसाविष्णुरूपासि ॥ यद्वा संपदादित्वाद्भावेक्तिप् ॥ त्राणंत्राः पालनमात्मास्वरूपंयस्याःसा पालनरूपासि ॥ यद्वा हेदेवित्वंत्रिधात्रिभिःप्रकारैःए
कमात्रद्विमात्रत्रिमात्ररूपस्वरा ॥ परंपरयावर्णात्मिकह्रस्वदीर्घप्लुतभेदभिन्नमात्राआत्मावस्थाःसात्रिमात्रात्मिका स्वरवर्णरूपासिस्थितासिअस्थितासिच ॥
यद्वा ॥ त्रिधात्रिभिःप्रकारैःब्राह्मीवैष्णवीमाहेश्वरीरूपाःमातरःआत्मास्वरूपंयस्याःसात्रिशक्त्याकृतिस्त्रिमात्रात्मिकेयंविष्णुयोगनिद्रास्थितेति ॥ त्रिधामात्रा
त्मिका ॐकाररूपेतिचमात्राअकारःउकारःमकारश्चेतितदात्मिकातत्स्वरूपेतिकश्चिदोमूपदगतवर्णानभांक्षीत् ॥ तच्चपापातात्पापीयः ॥ ईदृशीमोमूपदव्युत्प
त्तिमुत्सूत्रामंधस्यचांधलग्नस्यविनिपातःपदेपदेइत्यंधपरंपरापारंपर्यपर्यागतामंधकुञ्जकुटीगतिमिवपदेपदेस्खलंतींप्रतिक्रियदवतुष्यामःकिम् ॥ यद्वा तुष्यामः ॥

अर्धमात्रास्थितानित्यायानुच्चार्याविशेषतः ॥ त्वमेवसंध्यासावित्रीत्वंदेविजननीपरा ॥ ५५ ॥

क्रियद्वातुष्यामः ॥ तथाहि वर्णेषुयेवर्णैकदेशावर्णांतरसमानाकृतयस्तेषु तत्कार्यंनभवति ॥ तच्छायानुकारिणोहितेनपुनस्तएवेतिपृथक्प्रयत्ननिवर्त्यहि
वर्णमिच्छंत्याचार्याः ॥ दर्शितात्रास्माभिरोंपदव्युत्पत्तिरोन्नमश्चंडिकायाइत्यत्रावतेष्टिलोपश्चेतिसूत्रतइत्यलंविस्तरेण ॥ ५४ ॥ पूर्वत्रत्रिधामात्रात्मिकाइति
विशेषणेनअकारादिस्वरूपमात्रकात्मतोक्ता ॥ अर्द्धमात्रात्वमित्यनेनतुककारादिव्यंजनरूपमात्रकात्मतोच्यते ॥ हेदेवित्वमर्धमात्राअर्धमात्राअर्धमात्रासा
व्यंजनवर्णस्वरूपमात्रिकात्वमेव ॥ अर्धनपुंसकमितिसमासः ॥ तदुक्तम् ॥ एकमात्रोभवेद्ध्रस्वोद्विमात्रोदीर्घउच्यते ॥ त्रिमात्रस्तुप्लुतोज्ञेयोव्यंजनंचार्धमात्रकमि
ति ॥ अथवा पूर्वत्रत्रिधामात्रात्मिकेत्यनेनओमात्मकत्वंविशेषितम् ॥ तत्रओमितिदेमात्रोदीर्घत्वात् ॥ मकारस्त्वर्धमात्रःव्यंजनत्वात् ॥ एवंत्रिधामात्रात्मकता ॥
अथवा ओमभ्यादानइतिसत्रतोवेदादिप्रारंभे ॐअग्निमीळेपुरोहितमित्यादौ ओंशब्द ओंइतिप्लुतः ॥ एवंत्रिधामात्रात्मकता ॥ अथवा प्रणवष्टेरीति ॥

सूत्रेण यज्ञकर्मणि अपारेतां सिजिन्वतो ३ मू इत्येवंपादस्य वा अर्द्धस्य वा अंत्यस्याक्षरस्यो ३ मूशब्दस्त्रिमात्रादिश्यते एवं त्रिधा मात्रात्मकता ॥ तत्रो ३ मूशब्दमका
 ररूपाया अर्द्धमात्रा स्थितानित्याध्रुवामोक्षं सूचयंती विशेषतः ॥ अनुचार्या परमात्मरूपत्वात् ॥ यतो वाचो निवर्त्तते अप्राप्य मनसा सहेति श्रुतिविशेषतः लक्षणीया
 सा अर्धमात्रात्वमेव ॥ अर्धमात्रा सूचिताया मुक्तिः सात्वमेवेति भावः ॥ अर्धमात्राया मर्धरूपतया स्थितेत्यपि व्याख्यातम् ॥ अथ च अंविष्णुं याति अयारमा सात्वमेव ॥
 अथ च वदेः क्तिप् ॥ वदतीति उतवाचकः शब्दः न विद्यते उतवाचकः शब्दो यस्यः सानुत् यतो वाचो निवर्त्तते अप्राप्य मनसा सहेति श्रुतेः ॥ चरितुं गंतुं प्राप्तुमर्हाचार्या ॥
 अनुच्च सा चार्या च अनुचार्या परब्रह्मता सात्वमेव ॥ हे देवित्वमेव संध्यासि ॥ संध्यायंत्यस्यां संधीयेते अहोरात्रौ वास्यां संध्यापितृप्रसूः ॥ पितृणां मातासीति यावत् ॥
 अथवा हे देवित्वमेव सावित्री ॥ सवितुरियं सावित्री ऋगसि ॥ यद्वा ॥ सा प्रसिद्धा सावित्री वैष्णवी शक्तिरसीति यावत् ॥ यद्वा ॥ सविता देवता यस्यः सा तदा दिव्या

त्वयैतद्धार्यते विश्वं त्वयैतत्सृज्यते जगत् ॥ त्वयैतत्पाल्यते देवित्वमत्स्यंते च सर्वदा ॥ ५६ ॥

हतिरहिता ऋक ॥ सैव व्याहृतिसहिता गायत्रीत्युच्यते ॥ हे देवित्वं वेदजननी गायत्र्यसि इति यावत् ॥ नित्यं स्यां पिसतो वेदस्य गां यं यं पुपदेशानुदंया द्वेदाध्ययनानुदयइ
 ति गायत्र्युपरिष्ठैव सती वेदाध्ययनम् ॥ जननीत्यध्येयाध्ययनैक्योपचारौ चित्यतो वेदं जनयति वेदजननी ॥ वेदस्य वा जननी वेदमाता गायत्रीत्युक्तम् ॥ हे देवित्वं परा
 सि श्रेष्ठासि ॥ यद्वा ॥ पृपालनपूरणयोः पिपत्तिपरा ॥ वेदांश्च जनांश्च वेदजनां यंति सौख्यं प्रापयंतीति वेदजनन्यो ब्राह्मयाद्यास्तासां परापालयित्री चत्वमेवासि ॥ देव
 जननीति तु पाठे देवानां जननी अदितिस्त्वमेव परा उत्तमा ॥ यद्वा ॥ वेदजननी गायत्रीपांतिवेदजननी पाः ऋषयस्तान् रक्षितुं रासि वेदजननी परात्वमेवासि ॥ ५५ ॥
 इह हि पाठक्रमादर्थक्रमो बलीयानिति सृष्ट्याद्युपक्रम्योच्यते ॥ हे देवित्वया ब्राह्मया शक्त्या एतज्जगत्सृज्यते उत्पाद्यते ॥ हे देवित्वया वैष्णव्या शक्त्या एतज्जगत्पा

त्यतेदुःखाद्रक्ष्यते ॥ हेदेवित्वंरौद्रीशक्तिःसतीएतज्जगदंतेऽवसानेअस्तिस्वादसि ॥ तदित्थं सर्वदापुनःपुनः क्रमशःसर्गस्थितिसंहारलक्षणत्रिविधावस्थापन्न
मेतद्विश्वं वस्तुतस्त्वयैकयापिब्राह्मीवैष्णवीरौद्रीव्यपदेशभेदभिन्नयाशक्त्याधार्यते आत्मशक्त्यामधिकरणरूपायां विश्वमाधेयीक्रियतेत्वयेतितात्पर्यं सर्वददासी
त्यन्वयः ॥ ५६ ॥ इहजगन्मयेइतिपाठः ॥ मयगतौ ॥ मयतेजानातिमया ॥ पंचायचिस्त्रियांटाप् ॥ जगतोमयाजगन्मया ॥ हेसर्वज्ञेसंबुद्धौहेजगन्मये
हेभुवनज्ञे ॥ सर्वगत्यर्थाधातवःप्रयोगात्ज्ञानार्थाः ॥ जगन्मयिइतिपाठेपिसंबुद्धयंतमेव ॥ देव्यानयास्त्रष्टव्यत्वेनपालनीयत्वेनसंहर्तव्यत्वेनच देवीकर्तृकजग
त्कर्मकतत्तत्सर्गादि क्रियाविषयभूताज्जगतोहेतोरागताजगत्सर्गादि व्यापारमुद्दिश्यागताप्रादुर्भूतादेवी जगन्मयीत्युच्यते ॥ ततआगतइत्यधिकृत्यमयडिति
सूत्रेणहेतुभ्योमनुष्येभ्यश्चमयट्प्रत्ययः ॥ ततआगतइत्यर्थेजगतोहेतोरागतादेवीजगन्मयी ॥ टित्वात्ङीप् ॥ ह्रस्वः ॥ अथवा तत्प्रकृतवचनेमयट् ॥

विसृष्टौसृष्टिरूपात्वंस्थितिरूपाचपालने ॥ तथासंहतिरूपांतेजगतोस्यजगन्मये ॥ ५७ ॥

महाविद्यामहामायामहामेधामहास्मृतिः ॥ महामोहाचभवतीमहादेवीमहेश्वरी ॥ ५८ ॥

प्रकृतंप्रस्तुतमुच्यतेस्मिन्निति प्रकृतवचनंतदितिप्रथमा समर्थात्प्रकृतवचनेभिधेयेमयट् ॥ जगत् प्रकृतंप्रस्तुतंकर्तव्यत्वेनोच्यतेऽस्यां जगन्मयीसंबुद्धौह
स्वः ॥ हेदेविहेजगन्मयिभुवनज्ञे ॥ अथवा हेजगन्मयिजगन्निर्मातुमागते जगन्निर्माणकारणादागतेत्वंअस्यजगतःविसृष्टौविशेषतःसृष्टौउत्पादनेविषये
सृष्टिरूपासि ॥ तथांतेवसानेसंहारेविषयेसंहतिरूपाचासीत्यन्वयः ॥ सृष्टिस्त्रष्ट्रयोःपालनपालयित्रयोःसंहतिसंहर्त्र्योश्चाभेदेनातिशयोक्तिः ॥ देव्याःसर्वा
त्मकत्वेनवास्वरूपकथनम् ॥ हेदेविजगन्मयिब्रह्माणिवर्ततइतिव्यपदेशमात्रंसृष्ट्यादिकंतुत्वमेवचक्रोषिनाहमितिनम्रोक्तिरप्यवसेया ॥ ५७ ॥ हेदेवित्वंम
हतीविद्यापरब्रह्मगोचरज्ञानरूपासि ॥ हेदेवित्वंमहतीअविद्याअनिर्वचनीयाविद्याप्रपंचपरिविज्ञानरूपासि ॥ हेदेवित्वंमहतीमाया ॥ अनात्मन्यात्मेतिबुद्धि

रात्मन्यप्यनात्मेतिबुद्धिर्माया ॥ हेदेवित्वंमहामेधामहतीधारणावतबुद्धिःमहतीअमेधाअधारणावतीधीः ॥ हेदेवित्वंमहास्मृतिर्महतीस्मृतिर्ध्यानरूपामहती
 अस्मृतिःअध्यानरूपा ॥ हेदेवित्वंमहामोहामहाममतामहाऽममताच ॥ हेदेवित्वंभगवतीऐश्वर्यमुक्ताच ॥ अभगवतीअनैश्वर्यासि ॥ हेदेवित्वंमहादेवीमहादेव
 स्यस्त्री ॥ हेदेवित्वंमहेश्वरी ॥ महतीईश्वरीव्यापकस्वभावा ॥ अशनोतेराशुकर्मणिवरट्चेच्चोपधायाः ॥ अथच महतीविधायस्यांसांमुक्तिःमहती
 मायाअविधायस्यांअमुक्तिः ॥ इत्थंमहामेधास्मृतिः महास्मृतिरितिइष्टदेवतोपासना ॥ ५८ ॥ योहा तृष्णा अस्मृतिः मच्छानिद्राच ॥ ५८ ॥
 हेदेवित्वंचत्वमेवसर्वस्यप्रकृतिरिति ॥ प्रक्रियतेसर्वमनयाप्रकृतिः सत्त्वरजस्तमःसाम्यावस्थाअव्यक्ताख्याप्रधानम् ॥ अथचत्वमेवगुणान्सत्त्वरजस्त
 मांसिविभावयसि ॥ पृथक्कृत्यजगद्रूपेणावस्थापयसि ॥ गुणत्रयविभाविनी ॥ सत्त्वंज्ञानमुखहेतुःरजोरागात्मदुःखहेतुस्तमआवरकंमोहहेतुःगुणाःप्रकृति

प्रकृतिस्त्वंचसर्वस्यगुणत्रयविभाविनी ॥ कालरात्रिर्महारात्रिर्मोहरात्रिश्चदारुणा ॥ ५९ ॥

त्वंश्रीस्त्वमीश्वरीत्वंह्रीस्त्वंबुद्धिर्बोधलक्षणा ॥ लज्जापुष्टिस्तथास्तुष्टिस्त्वंशांतिःक्षांतिरेवच ॥ ६० ॥

धर्माः ॥ हेदेवित्वमेवकालरात्रिः ॥ जगत्संहारकारिणीयामभंगिनीयत्रप्रलीयतेजगत् ॥ हेदेवित्वमेवमहारात्रिःयत्रचतुर्मुखोमुक्तिमागात् ॥ हेदे
 वित्वमेवदारुणा मोहरात्रिश्चासि ॥ ममतागर्भपातिनीमहामायाख्यासंस्मृतिःदंष्ट्राकरालाग्निरुद्रपत्न्यःअतिदारुणाः ॥ मोहरात्रिर्मोहतनुर्जगत्सूत्रेजग
 त्करी ॥ ५९ ॥ हेदेवित्वंश्रीःसंपत्तिरसिहरिप्रियाप्यसि ॥ हेदेवित्वमीश्वरीईश्वरस्यपत्न्यसि ॥ अशनोतेराशुकर्मणिवरट्चेच्चोपधायाइति ॥ जगद्व्या
 पिनाचासि ॥ हेदेवित्वंह्रीःअसि ॥ ह्रींकारोवैप्राणइतिश्रुतेः ॥ प्राणभतासि ह्रीमितिमकारांतमव्ययंप्राणवाचि ॥ ह्रीमनुनासिकस्वरांतपाठेतुदेवी
 प्रणवार्सतिरहस्यं ह्रीस्त्वमितिचपाठेलज्जाशब्देनपौनरुक्त्यंस्यात् ॥ हेदेवित्वंबुद्धिरसिचिन्मात्रब्रह्मरूपासि त्वंबोधलक्षणासि ॥ बोधयितृव्यापारद

दु० स०
॥ १४ ॥

शर्नासि अथवा बोधरूपाविविधागमरूपासि ॥ हेदेवित्वंलज्जासिब्रीडासि ॥ हेदेवित्वंपुष्टिरसि अवयवोपचितिरसि ॥ हेदेवित्वंतथातेनतुष्टिरसि
प्रीतिरसि ॥ हेदेवित्वंशांतिरूपारतिविषयव्यावृत्तिरसि ॥ हेदेवित्वमेवक्षांतिस्तिक्ष्णाचासि ॥ ६० ॥ हेदेविहेचंडिकेत्वंयथाउक्तलक्षणप्रकारेण ॥
खड्गिनीशूलिनीगदिनीचक्रिणीशंखिनीचापिनीबाणाबाणवतीपरिधायुधाचसतीअतएवघोराअत्युग्रदर्शनाभुशुंडीतिभाष्यसेइत्यन्वयः ॥ अतइनिठनौ गदि
नीत्यत्रतुब्रीह्यादिभ्यश्चेतिइनिःसर्वत्र ॥ ऋन्नेभ्योङीप् ॥ बाणाबाणवतीअर्शआदिभ्योऽचमच्चर्थीयः ॥ परिवःपरिघातनःलोहबद्धोलगुडआयुधंयस्याः
सातथोक्ता ॥ खड्गशूलगदाचक्रशंखचापबाणपरिघैरष्टाभिरायुधैरष्टभुजाघोरात्युग्राकृतिश्चंडिकादेवी ॥ भुशुंडीतिवक्ष्यमाणलक्षणासतीप्रसीदत्विति
भावः ॥ मुडिखंडने ॥ शत्रूंमुंडतिखंडयतिइतिकर्मण्यणिस्त्रियांङीप् शत्रुमुंडी ॥ भुजैःशत्रुमुंडीभुजशत्रुमुंडीचंडिका ॥ अत्रहिभुजशत्रुमुंडीशब्दैःपृषोदरा
खड्गिनीशूलिनीघोरागदिनीचक्रिणीतथा ॥ शंखिनीचापिनीबाणभूमीपरिधायधा ॥ ६१ ॥

सौम्यासौम्यतराशेषसौम्येभ्यस्त्वतिसुन्दरी ॥ परापराणांपरमात्वमेवपरमेश्वरी ॥ ६२ ॥

दीनियथोपदिष्टमितिशिष्टोपदिष्टत्वात् जइत्यस्य शत्रुमुइत्यस्यचलोपेकृतेभुशुंडीतिव्युत्पाद्यते ॥ भुजाभिरष्टभिःशत्रूनष्टावष्टाभिरायुधैः । मुंडत्यत्युग्रचंडोक्ति
र्भुशुंडीचंडिकास्मृता ॥ यच्चाहुः उड्डीयोड्डीयचप्राप्यनदन्तीदशकर्त्तिका ॥ क्रमतेचानतांगीयासाभुशुंडीनिगद्यते ॥ एतेनबाणभुशुंडीपरिधायुधेत्येकंपदमिति
व्याख्यावगंतव्या । बाणइत्यनाकारःपाठःइत्युक्तिरपिब्युदस्ता ॥ भुशुंडीगोफणिकेत्युक्तिरप्ययुक्तिमूलोपेक्षणीयाप्रेक्षावद्भिः ॥ परिघोलोहार्गलमितितुशब्द
तार्थतश्चभ्रष्टं व्याख्यातम् ॥ यदाहक्षीरस्वामी ॥ परितोहन्तिपरिघः परौघइतिहेर्घत्वम् ॥ लोहबद्धोलगुडइति ॥ ६१ ॥ हेदेवित्वमेवजगतीसौम्यासिअकू
राप्रशांतासि । सोमदैवतिकाप्यसि । अथवा शोभनामालक्ष्मीःयस्यासौसुमःविष्णुः सुमस्यभावःसौम्यंशोभनलक्ष्मीकत्वम् तयस्याअस्त्यसौसौम्या ।

शां० टी०
अ० १

॥ १४ ॥

अर्शआद्यच् । शोभनलक्ष्मीकत्वयुतासि । अथवा उमासहितःसोमःउमापतिस्तस्यभावःसौम्यंतयस्याःसासौम्याउमापतित्वयुतासि ॥ हेदेवित्वमेवसौम्य
तरासि ॥ यतेसुधासोमश्चन्द्रःसोमस्येयंसुधासौमी ॥ सौमींसुधामर्हति सौम्यादेवावलिस्त्वंच । दंडादित्वायः । तयोस्त्वमतिशयेनसौम्यासौम्यतरा ॥ द्वि
वचनमविभज्योपपदेतरबीयमुनावितिद्विवचनेउपपदेतरप् ॥ तसिलादिष्वाकृत्वसुचःइतिपुंवद्भावः ॥ हेदेवित्वमशेषसौम्येभ्यःअखिलसुंदरेभ्यःपदार्थे
भ्यस्तुपार्थक्येनअतिसुंदरीअसि ॥ सुष्ठुनंदयतिसुंदरी मनोज्ञा मनोरमा सोमदैवतकेसौम्यः ॥ सौम्यःस्यात्सुंदरेपिच । सौम्योऽक्रूरेबुधेसौम्यःसौम्यः
शान्तिप्रयोगतः ॥ हेदेवित्वमेवपराश्रेष्ठा । हेदेवित्वमेवपराणांश्रेष्ठातःपरमा ॥ अत्युत्कृष्टापरमोत्तमा ॥ व्यवस्थात्रतुश्रेष्ठत्वस्यविवक्षितत्वात् । अन्यथापरे
षामितिस्थात् । अथवा परंब्रह्मअणंतिकथयंतिपराणःकिप् ॥ तेषांमध्येत्वंपरमासि ॥ यद्वा परेचापरेचपरापराः ॥ द्वंद्वेचेतिसर्वनामत्वाभावात्सुडागना

यच्चकिंचित्कचिद्वस्तुसदसद्वाऽखिलात्मिके ॥ तस्यसर्वस्ययाशक्तिःसात्वंकिंस्तूयसेमया ॥ ६३ ॥

ययात्वयाजगत्स्रष्टाजगत्पात्यतियोजगत् ॥ सोपिनिद्रावशंनीतः कस्त्वांस्तोतुमिहेश्वरः ॥ ६४ ॥

भावः ॥ तेषांत्वंपरमा । अथच हेदेवित्वमेवपरमा । उत्कृष्टालक्ष्मीः । अथवा परमःईश्वरःतस्यस्त्रीत्वमेवपरमेश्वरी ईश्वरीस्वामिनीदुर्गालोका
नांव्यापिकाचसा ॥ ६२ ॥ हेअखिलात्मिकेदेविकचित् जगतिसत्असद्वायच्चकिंचिद्वस्तुपदार्थरूपंप्रतीयतेतस्यसर्वस्यसदसदात्मकस्ययाशक्तिःसा
मर्थ्यसात्वमेवासि ॥ अतःपरंमयाकिंस्तूयसेइत्यन्वयः ॥ पदंचपदार्थश्चताभ्यांक्रियमाणास्तुतिश्चस्तोताचस्तुत्यंचतत्तदुचितशक्तिश्चत्वमेवेतित्वत्तोन्य
त्वाभावाद्भेदनिबंधनास्तुतिःकथंप्रवर्तनीयेतिभावः ॥ इयमेवचपरमावधिस्तुतिरतोऽपिकानामस्तुतिरित्यपरोभावः ॥ अग्न्यादितत्तदौचित्यतत्तदर्थक्रियाकरी
शक्तिरप्रतिबद्धात्माधर्मः सामर्थ्यशब्दिता ॥ ६३ ॥ हेदेवित्वांस्तोतुमिहईश्वरःकःसमर्थोस्तिनकोपि ॥ तथाहिययाजगत्स्रष्टाउत्पादयिता

तृन्ततोयम् । यद्वा भविष्यदनयतनेलुडन्तोयम् ॥ यः जगत्पातिरक्षति भविष्यत्सामीप्ये लट् ॥ यद्वा जगत्पाता इति पाठः ॥ भविष्यदनयतनेलुडन्तोयम् ॥
 यो वसाने जगत् अत्ति संहरति ॥ सोऽपि विष्णुरपि यया योगनिद्रया त्वया देव्या निद्रावशं नीतः निद्राधीनतां गमितः ॥ वशीवंध्यगवीवश्या सुनाग्नीकरिणी वि
 शा ॥ इच्छायंत्रणयोः पुंसि प्रभुत्वे च वशंगतः ॥ ६४ ॥ हे देवियतः त्वयामहामायया अहं ब्रह्मा विष्णुश्च ईशानश्चेतत्र योऽपि शरीरग्रहणं कारिताः शरीरं गृह्णतः
 कारिताः ममता वृताः कृताः ॥ अतस्त्वांकः पुमान् स्तोतुं शक्तिमान् भवेत् ॥ न कोऽपि ॥ यः कोऽपि शरीरधारी सत्त्वांस्तोतुमसमर्थ एव तदन्यस्तु मुक्तस्त्वद्रूप एव स न
 कथं त्वामेव स्तोप्यति त्वंचा शरीरिणीस्तुतिश्चस्तुत्यस्तोतृभेदानिवंधना ॥ अतस्त्वद्विषयास्तुतिः कथं वटेत सा कल्येनेति स्तुत्युपसंहार एव वरमिति भावः ॥ ६५ ॥
 विष्णुः शरीरग्रहणमहमीशान एव च ॥ कारितास्ते यतो तस्त्वांकः स्तोतुं शक्तिमान् भवेत् ॥ ६६ ॥ सात्वमित्थं प्रभावैः स्वैरुदारैर्देविसंस्तुता ॥
 मोहयैतौ दुराधर्षा वसुरौ मधुकैटभौ ॥ ६६ ॥ प्रबोधंच जगत्स्वामी नीयतामच्युतोलुघु ॥ बोधश्च क्रियतामस्य हतुमेतौ महासुरौ ॥ ६७ ॥
 ॥ ऋषिरुवाच ॥ ॥ एवं स्तुता तदा देवीतामसीतत्र वेधसा ॥ विष्णोः प्रबोधनार्थाय निहतुं मधुकैटभौ ॥ ६८ ॥

हे देवि इत्थं वर्णितैरुदारैर्दक्षिणैः सरलैः वरैः स्वैरात्मीयैः प्रभावैः सामर्थ्यविशेषैः संस्तुता जगन्मोहयतीत्येतौ इमौ । यद्वा । आइतौ एतौ आगतौ दुर्धर्षौ दुःखेना
 भिभवनीयौ मधुकैटभौ नाम असुरौ सुरद्विषौ मोहय अविवेकं प्रापयेत्यन्वयः ॥ दक्षिणे सरलोदारौ ॥ ६६ ॥ हे देवित्वया जगत्स्वाम्यच्युतः दैत्यारिर्विष्णुर्लघुशी
 वं प्रबोधंच उन्निद्राभावं नीयतां त्वया समुच्यताम् ॥ किञ्च एतौ महासुरौ हंतुमस्य अच्युतस्य विष्णोर्बोधश्च क्रियताम् । उत्साहान्न कल्यंबुद्धयुन्मेषश्च क्रियतां रच्यतामि
 त्यन्वयः ॥ प्रबोधमिति प्रधाने कर्मणि द्वितीया ॥ अप्रधाने कर्मणि तु नीयतामिति तिङाभिहितत्वात् प्रथमा ॥ ६७ ॥ तदा तस्मिन् प्रलये काले तत्र विष्णुना भिक्
 मले वेधसा ब्रह्मणा एवं स्तुता तामसीतमोगुणसंमतानिद्रात्मिका देवी मधुकैटभौ निहतुं विष्णोः प्रबोधनार्थाय तस्यैव नेत्रास्यनासिकाबाहुहृदयभ्यस्तथोरसः वक्षसश्च

निर्गम्यव्यक्तजन्मनः प्रकटजननस्थब्रह्मणः अव्यक्तजन्मनश्चब्रह्मणः दर्शनविषयेतस्थौ प्रकटीवभूवेति श्लोकद्वयान्वयः ॥ अव्यक्तात्प्रधानाज्जन्मयस्यसः अव्यक्तादात्मनः जन्मयस्यवा । यतोसावात्मनाभूत् ॥ नेत्रेचआस्यंचनासिकाचबाहवश्चहृदयंचेतिद्वंद्वः ॥ प्राण्यंगत्वात्प्राप्तस्यैकवद्भावस्यनदधिपय आदीनी तिनिषेधाद्बहुवचनम् । यद्वा अयंतेअयाः प्राणाः नेत्रास्यनासिकाबाहुहृदतेनसहिताअयाः प्राणाः उच्छासनिःश्वासलक्षणास्तेभ्यः सकाशेभ्यः उरसश्चनिर्गत्य निद्राब्रह्मदर्शनपथमगमदितिभावः ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ तयानिद्रयादेव्यामुक्तः परित्यक्तोजगन्नाथोजनार्दनः विष्णुश्चएकार्णवेजगत्येकजलपूरेअहिशयनात् शेषनागशयनात्सकाशादुत्तस्थौउत्तस्थिवान् ॥ ततःशयनादुत्थायउत्थानादनंतरंवासजनार्दनस्तौमधुकैटभौददृशे ॥ तावपितंददृशातेपरस्मैपदंवाधित्वाकर्त्तरि

नेत्रास्यनासिकाबाहुहृदयेभ्यस्तथोरसः ॥ निर्गम्यदर्शनेतस्थौब्रह्मणोव्यक्तजन्मनः ॥ ६९ ॥ उत्तस्थौचजगन्नाथस्तयामुक्तोजनार्दनः ॥ एकार्णवेहिशयनात्ततः सदृशेचतौ ॥ ७० ॥ मधुकैटभौदुरात्मानावतिवीर्यपराक्रमौ ॥ क्रोधरक्तेक्षणौहंतुंब्रह्माणंजनितोद्यमौ ॥ ७१ ॥

कर्मव्यतिहारेआत्मनेपदम् ॥ विष्णुकर्तृकंदैत्यकर्मकंतावदर्शनंव्यतिवभूवे । अथचतावत् ॥ दैत्यकर्तृकविष्णुकर्मकंदर्शनंव्यतिवभूवे । अन्यथाददर्श इति स्यात् ॥ ७० ॥ कीदृशौददृशेजनार्दनः ॥ मधुश्चकैटभौचतौ मन्यतेहमेववीरइतिमधुः । कीटस्येवभायस्यतत्कीटभंकर्णमलंतत्रभवःकैटभः । इहहि पृषोदरादित्वाद्भइत्युत्तरपदलोपोद्भष्टव्यो भीमसेनोभीमइतिवत् ॥ क्वचित्त्वृत्तभंगमनुसृत्यततश्चमधुकैटभौदुरात्मानावितिपाठः युजोर्जेनसरिद्धर्तुःपथ्यावक्रंप्रकी र्तितामितिद्वितीयेचरणेअतिवीर्यपराक्रमावित्यत्रचतुरक्षरादूर्ध्वजगणस्यसत्त्वान्नवृत्तभंगः ॥ तेनमधुकैटभावित्यत्रभौइतिनपठनीयमित्यर्थः ॥ पथ्यावक्रतया नभौ ॥ अन्यथामधुकैटभौदुरात्मानावितिनवाक्षरपादत्वेन अपिमाषंमषंकुर्याच्छंदोभंगंनचाचरेदितिच्छंदःशास्त्रसमयभंगप्रसंगःस्यात् ॥ अथवाहुः ॥ छंदोव

दु० स०
॥ १६ ॥

तुराणानि भवन्ति अन्यदेवेदं छांदसंछंदः ॥ यदभ्यधुस्तद्विदः न्यूनाधिकाक्षरत्वेन यत्र पादः कचिद्भवेत् ॥ तद्वैदिकं निचृच्छंदो मृत्युं जयतु र्यथा ॥ इति ॥ दुरात्मा
नौदुष्टबुद्धी ॥ अतिवीर्यपराक्रमौ ॥ अत्युत्कृष्टबलौ अत्युत्कृष्टप्रभावौ अत्युत्कृष्टशक्ती अत्युत्कृष्टयोगौ च ॥ वीर्यबलप्रभावश्च शक्त्युद्योगौ पराक्रमौ ॥
क्रोधरक्तेक्षणौ क्रोधेन रक्तेर्दक्षणे योस्तौ प्रत्येकं तथोक्तौ ॥ ब्रह्माणं हंतुं जनितोद्यमौ ॥ दुर्विधिना जनित उत्पादित उद्यम उत्थितः यमः कालो योस्तौ । यद्वा ।
जननं जनिः संजाता जनिर्यस्यासौ जनितः । तारकादित्वादितच् ॥ जनितोद्यमा वा सन्न कालावितियावत् ॥ ७१ ॥ ततः शयनात्समुत्थाय भगवानैश्वर्यादि
मान् विभुः व्यापकः हरिः विष्णुस्ताभ्यामसुराभ्यां सह युगपत् बाहुप्रहरणः सत्पंचवर्षसहस्राण्युयुधे ॥ युधसंप्रहारे आत्मने पदीदिवादिः ॥ बाहव एव प्रहर
समुत्थाय ततस्ताभ्यां युयुधे भगवान्हरिः ॥ पञ्चवर्षसहस्राणि बाहुप्रहरणो विभुः ॥ ७२ ॥ तावप्यतिबलोन्मत्तौ महामाया विमोहितौ ॥ उक्तं
तौ वरोस्मत्तो व्रियतामिति केशवम् ॥ ७३ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ ॥ भवेतामद्य मे तुष्टौ मम वध्यावुभावपि ॥ किमन्येन वरेणात्र एतावद्धि
वृत्तं मया ॥ ७४ ॥

णानि आयुधानि यस्यासौ बाहुयुद्धं चकारेत्यर्थः ॥ वर्षाणां सहस्राणि पंचेति संख्यायाः शब्दे प्राधान्येऽप्यन्वयार्थं वर्षाणामेव प्राधान्यमिति कालस्यात्यंतसंयोगे द्वि
तीया ॥ पंचसहस्राणि वर्षाण्यभिव्याप्य युद्धं व्यधादिति भावः ॥ ७२ ॥ अतिबलोन्मत्तौ महामाया विमोहितौ सतौ तावप्यसुरौ अस्मत्तो वरो वांछितो र्थस्त्वया
व्रियतामिति केशवमुक्तं तौ ऊचतुः ॥ अत्यधिकबलेन सामर्थ्येन उन्मत्तावधिकमदौ महामाया विमोहितौ प्रयुक्तौ प्रापिता विवेकौ अस्मत्त आवाभ्याम् ॥ प्रशस्तः
केशः केशवः विष्णुः ॥ ७३ ॥ असुरौ प्रतिविष्णुरवोचत् ॥ अद्येदानीं चेद्वं तौ मे तुष्टौ स्तः तर्हि उभावपि असुरौ मम वध्यामया हंतुमर्हौ ॥ इह हनो वा वधचेति यत्तथे
तितुष्टाव्यौ भवेतां स्याताम् ॥ अत्र च प्रतिपक्षे विषये किमन्येन वधादपरेण कृतं स्यात् ॥ वधादितरवरे प्रार्थिते शत्रुशेषप्रसंगः स्यात् ॥ तदन्यत्तु वस्तु भगवतो ममापार्थ्यं

शां० टी०
अ० १

॥ १६ ॥

सिद्धमेवेत्याशयादाह ॥ भवन्तौमथाएतावद्धि एतावदेवभवत्कर्मकमत्कर्तृकवधलक्षणंवृत्तंप्रार्थितंनान्यत् ॥ वाक्येसंधिकार्यमतंत्रम् ॥ एकाएकशिरोरुहात्रि
 चरणाएकेक्षणादिस्तनीतिवत् ॥ अथवावरेणातएतावद्धीतिपाठः ॥ अतएवाभ्यांभवद्भ्यामेतावदेववधरूपंवस्तुमयावृत्तंनान्यदिति ॥ ७४ ॥ तदाअसुरवधवर
 प्रार्थनाकालेविष्णुनामहामायानुक्लेनवंचिताभ्यांविप्रलब्धाभ्यां मधुकैटभाभ्यांसर्वजगदापोमयंविलोक्यभगवान्कमलेक्षणः पुंडरीकाक्षो विष्णुः इतिगदितः
 इतिवक्ष्यमाणप्रकारेणउक्तः । विप्रलब्धस्तुवंचितः । आप्लव्याप्तौ । आपःकर्माख्यायामितिआपसूशब्दःसांतोप्यस्ति ॥ आपोभिर्मार्जनंकुर्वीतवत् ॥ अपासि
 कर्मसाधनानिप्रकृतानिउच्यंतेऽस्मिन्जगतितत्आपोमयं तत्प्रकृतवचनेमयत् ॥ अथवा ॥ आपःस्त्रीभूमि । मयगतौ । अनुदात्तेत्वलक्षणमात्मनेपदंचक्षिडोडि
 त्वात्कचिदानित्यमितिलङिपरस्मैपदम् । आपःकर्त्र्यः ॥ जगत्कर्म ॥ आपोमयजगदित्यत्रनकारस्यश्चुत्वेनञकारः ॥ सर्वमापोमयंजगत् सर्वजगत्कर्म आपः
 ॥ ऋषिरुवाच ॥ ॥ वंचिताभ्यामितितदासर्वमापोमयंजगत् ॥ विलोक्यताभ्यांगदितोभगवान्कमलेक्षणः ॥ ७५ ॥

प्रीतौस्वस्तवयुद्धेनश्लाघ्यस्त्वंमृत्युरावयोः ॥ आवांजहिनयत्रोर्वीसलिलेनपरिप्लुता ॥ ७६ ॥
 कर्त्र्यः अमयन्अगच्छन्व्याप्तवत्यइति विलोक्यताभ्यांहरिरुक्तइतियोजना ॥ ७५ ॥ किंगदितः कमलेक्षणोभगवान्ताभ्याम् । हेविष्णोतवयुद्धेनआवामसुरौप्री
 तौस्वःभवावः ॥ हेविष्णोत्वमावयोर्मधुकैटभयोः श्लाघ्यः स्तुस्त्यः मृत्युः अंतकालोसि ॥ किंतुयत्रोर्वीभूमिःसलिलेनपरिप्लुतानाभूत् तत्रआवांमधुकैटभौजहिह्न्याः
 इतिताभ्यांविष्णुरुक्तः ॥ आवयोर्वधरूपवरंवांछतामायिनातेनविष्णुनाआवामसुरौवंचितावभूताम् । ततोयेननौवधोनस्यात्सकान्यस्त्वद्वधोपायः । अयमस्ति
 संप्रतिसर्वजगदापोमयंजलमयमेववर्तते ॥ ततश्चयत्रोर्वीजलमयीनदश्येतत्रावयोरसुरयोः त्वत्कर्तृकोवधोस्त्विति ॥ एवंचोक्तोहिसर्वापिपृथ्वीजलमध्येचेतिक्वनौ
 हनिष्यत्यसावित्यावाभ्यामसुराभ्यांमायाविभ्यांभगवानपिवंचितोभविष्यत्यशुभस्यकालयापनास्त्वितिभावः ॥ आपोमयमित्यत्रआपसूइतिसांतमापोभिर्मार्जनं

दु० स०

॥ १७ ॥

कुर्यादिति प्रयोगश्च ॥ भृजिमृङ्गभ्यायुक्त्युक्तौ ॥ मृत्युः स्त्रीपुंसयोरंते ॥ जहीति हंतेर्विध्यादौ लोटिसेर्ह्यपि च हंतेर्जः आभीयतया जस्यासिद्धत्वाद्धेलुगभावः ॥
वाधिः प्रकृत्यंतरमस्तीतिकेवलोप्यस्तिवधशब्दः शिष्टप्रयोगतः (१) ॥ ७६ ॥ सुमेधाऋषिः सुरथं प्रतिवाक्यमूचिवान् ॥ हेमधुकैटभौ यद्यथा युवाभ्यामगादित
त्तथान ततो न्यथा इत्युक्ता शंखचक्रगदाभृता भगवता विष्णुना स्वकीये जघने उपस्थादूर्ध्वप्रदेशे तयोरसुरयोः शिरसीकृत्वानिधायावस्थाप्य वै प्रसिद्धेन चक्रेण छिन्ने
कृते अच्छेदिषातामित्यन्वयः ॥ प्रलयकालजलपूरो भगवतो जघनादधो ह्यभूदिति भगवतो जघनं जलप्लुतं चन ॥ उर्वीच भवति पृथिव्यारब्धत्वात् ॥
इत्थं विष्णुचक्रोच्छिन्नशिरस्कृत्वा तयोरसुरयोः श्लाघ्यमृत्युता च ॥ शंखश्च चक्रं च शंखचक्रं तेन सहिता गदातां विभर्त्ति शंखचक्रगदाभृत् तेन । यद्वा ।

॥ ऋषिरुवाच ॥ ॥ तथेत्युक्त्वा भगवता शंखचक्रगदाभृता ॥ कृत्वा चक्रेण वै छिन्ने जघने शिरसी तयोः ॥ ७७ ॥ एवमेषासमुत्पन्ना ब्रह्मणा सं
स्तुता स्वयम् ॥ प्रभावमस्या देव्यास्तु भूयः शृणु वदामि ते ॥ ७८ ॥ इति श्रीमार्कण्डेयपुराणे सावर्णिके मन्वन्तरे देवीमाहात्म्ये मधुकैटभ
धोनाम प्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥

स्त्रीकट्याः पुरोभागो हन्यते जघनमित्युपलक्षणम् ॥ ७७ ॥ एवं प्रकारेण ब्रह्मणा आत्मभुवा स्वयमात्मना संस्तुता एषा देवी स मुत्पन्ना देवकार्यार्थं प्रादुरभूत् ॥
हेराजन् सुरथत्वं भूयः पुनः भयिष्ठं यथा भवति तथा च अस्याः देव्याः प्रभावं प्रादुर्भावसामर्थ्यं च शृणु आकर्ण्य । भूयस्ते वदाम्यहम् ॥ अहं सुमेधानामर्षिः ॥ ७८ ॥
इति श्रीमद्राजाधिराजश्रीमत्तोमरान्वयश्रीमदुद्धरणात्मजश्रीशंखचक्रवर्त्तिविरचितायां शांतिन्या
प्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥

शां० टी०

अ० १

॥ १७ ॥

सावर्णिमनुंकायतिसावर्णिकंसावर्णिःप्रयोजनमस्येतिसावर्णिकम् ॥ पुराकल्पेमहिषासुरेअसुराणामधिपेसति देवानांचपुरंदरेइंद्रेअधिपेसतिदेवासुरंयुद्धपूर्णं
मन्यूनमब्दशतंवर्षशतमभूदित्यन्वयः ॥ असुराणांविजिगीषूणामिदमासुरं देवानामासुरंदेवासुरम् ॥ अथवादेवैः सहआसुरंदेवासुरंयुद्धम् । यद्वा देवाश्चासुराश्चदे
वासुरंयेषांचविरोधःशाश्वतिकइतिएकवद्भावः ॥ तस्मिन्नस्तितद्देवासुरंयुद्धम् ॥ अर्शआदित्वादच् ॥ यद्वा ॥ देवासुरस्येदंदेवासुरंयुद्धम् ॥ संज्ञापूर्वकोविधिर
नित्यइतिह्यादिवृद्ध्यभावः । अन्यथादेवासुरमेवस्यात् ॥ पुराण्यरीणांदारयतिपुरंदरः । वाचंयमपुरंदरौचेतिस्वश् ॥ महिषेसुराणामधिपेइतिनिचृच्छंदो मधु
कैटभौदुरात्मानाविति वत् ॥ १ ॥ तत्रयुद्धेमहावीर्यैरसुरैर्देवसैन्यंपराजितमभिभूतमभ्यभावि ॥ ततश्चमहिषासुरः सकलान्देवान्जित्वाअभिभूयइंद्रोभूदित्यन्व
यः ॥ वीर्यबलंप्रभावश्चवीरकर्मचकीर्तितम् ॥ सिनोतिबध्नाति सहइनेनस्वामिनावर्त्तते वा सेना सेनैवसैन्यंचातुर्वर्ण्यादित्वात्स्वार्थेऽप्यञ् ॥ २ ॥ ततोमहिषासुरात्परा
॥ ऋषिरुवाच ॥ ॥ देवासुरमभूद्युद्धपूर्णमब्दशतंपुरा ॥ महिषेसुराणामधिपेदेवानांचपुरंदरे ॥ १ ॥ तत्रासुरैर्महावीर्यैर्देवसैन्यंपराजितम् ॥
जित्वाचसकलान्देवानिंद्रोभून्महिषासुरः ॥ २ ॥ ततःपराजितादेवाःपद्मयोनिंप्रजापतिम् ॥ पुरस्कृत्यगतास्तत्रयत्रेशगरुडध्वजौ ॥ ३ ॥
यथावृत्तंतयोस्तद्वन्महिषासुरचेष्टितम् ॥ त्रिदशाःकथयामासुर्देवाभिभवविस्तरम् ॥ ४ ॥

जिताः प्राप्तपराभवाःदेवाः पद्मयोनिंपद्मजंप्रजापतिंब्रह्माणंपुरस्कृत्यपुरोधायतत्रगताः । कयत्रेशःशर्वःयत्रचगरुडध्वजोविष्णुरास्तेइत्यन्वयः ॥ योनिःस्यात्कारणेभगे ॥
पुरोव्ययंगत्याख्यम् ॥ पराजेरसोढइत्यपादानाख्या ॥ ३ ॥ त्रिदशादेवास्तयोरीशकेशयोरग्रेयथायेनप्रकारेण वृत्तंनिष्पन्नंमहिषासुरचेष्टितमौद्धत्यंतद्वत्तथैवप्रकारेणवृ
त्तंदेवाभिभवविस्तरंशब्दप्रपंचनंकथयामासुः ॥ अथवात्रिदशास्तयोरीशकेशयोरग्रेयथावृत्तंवृत्तंचरित्रमनतिक्रम्यमहिषासुरचेष्टितंकथयामासुः ॥ तद्वन्महिषासुरचे
ष्टितवत् ॥ यथावृत्तंवृत्तमनतिक्रम्यदेवाभिभवविस्तरंदेवानामभिभवोयस्मिन्सविस्त्रोयस्मिन्कर्मणितयथाभवतितथाकथयामासुः । महिषासुरचेष्टितंदेवाभिभवंच
विस्तरसहितंकथयामासुरितिभावः ॥ ४ ॥

चकारेणानुक्तदिक्पत्यनुक्तग्रहाः गृह्यन्ते ॥ ततो न्येषा ब्रह्मर्षीणां च अमीषां सूर्यादीनामधिकारान्समहिषासुरः स्वयमेवाधितिष्ठति ॥ सूर्यस्येन्द्राग्न्योरनिलस्येदो
 र्यमस्यवरुणस्यततो न्येषांच देवानामृषीणांच अधिकारेषु स्वयमेवमहिषासुरस्तिष्ठति ॥ अधिशीङ्स्थासां कर्मेति अधिकरणं कर्मारव्यम् । उपपदविभक्तेः कारकवि
 भक्तिर्बलीयसी अन्यथाभिधाने ॥ ५ ॥ दुरात्मना तेन महिषेणासुरेण सर्वे देवगणाः स्वर्गान्निराकृताः संतः भुवि विचरन्ति मर्त्या यथा मरणधर्माणो मनुष्या
 इव प्रत्याख्याताः निरस्ताः निराकृताः ॥ ६ ॥ अत्र वदति ब्रह्मविष्णुमहेश्वरापेक्षं बहुवचनम् ॥ अस्माभिर्देवैर्द्रादिभिः एतदमरारिविचेष्टितं देवारिपोर्महिषा
 सुरस्य चेष्टितमौद्धत्यं देवाभिर्भवं च सर्वैर्निरवशेषं च युष्माकमग्रे कथितं वयमिन्द्रादयः सर्वे वा युष्मान् शरणं रक्षितृन् दुःखेभ्यः पालयितृन् प्रसन्नाः प्राप्ताः स्मः ॥
 सूर्येन्द्राग्न्यनिलेदुनां यमस्यवरुणस्य च ॥ अन्येषां चाधिकारान्सस्वयमेवाधितिष्ठति ॥ ५ ॥ स्वर्गान्निराकृताः सर्वे तेन देवगणाभुवि ॥ विचरन्ति
 यथामर्त्या महिषेण दुरात्मना ॥ ६ ॥ एतद्वः कथितं सर्वममरारिविचेष्टितम् ॥ शरणं वः प्रपन्नाः स्मो वधस्तस्य विचिंत्यताम् ॥ ७ ॥ इत्थं नि
 शम्य देवानां वचांसि मधुसूदनः ॥ चकार कोपं शंभुश्च भृकुटीकुटिलाननौ ॥ ८ ॥

तस्य महिषासुरस्य वधो हननं विचिंत्यताम् ॥ येन सहन्येत स उपायो युष्माभिश्चितनीयः ॥ शूर्हिंसायां शृणाति शत्रून् शरणं गृह्णति शत्रोः ॥ वेदाः प्रमाणमिति वच्छ
 रणमिहैकवचनांतं विवक्षितम् ॥ अस्तेर्लुद्धुत्तमपुरुषं बहुवचनांतं स्मदति ॥ वधा हिंसायां वधनं वधः ॥ भावे घञ् जनिवध्योश्चेति वृद्ध्यभावः ॥ अतएव च वधितु
 मर्हो वध्यौ ऋहलोर्ण्यदिति वृद्ध्यभावः ॥ तथा च मम वध्या बुभावपि इति प्राक्तने प्रयोगे इदं च साधनमवगंतव्यम् ॥ हनो वा वधचेति तु अदंतत्वं तत्र दर्शितम् ॥ ममेति
 तत्र कृत्यानां कर्तारिचेति षष्ठी ॥ यद्वा ॥ तत्र वधमर्हतो वध्यौ ॥ दंडादिभ्यो यइति यः ॥ ७ ॥ इत्थं देवानां वचांसि निशम्य आकर्ण्य मधुसूदनः कैटभाजितवि
 ण्णुश्च शंभुश्च मृत्युं जयः कोपं चकार ॥ तौ कीदृशाकृती ॥ भृकुटीकुटिलाननौ भृकुटीकुटिलाननौ भृकुटीकुटिलाननौ इति पाठत्रयम् ॥ भृकुटीभृकुटीभृकुटी

स्त्रियः ॥ कुटकोटिल्ये ॥ इकट्यादिभ्यः ॥ यद्वा सर्वधातुभ्यश्च ॥ कुटादित्वान्ङित्वाद्गुणाभावः ॥ रुदिकारादक्तिनोवाङीष् ॥ इकोह्रस्वोङ्योगाल
वस्योत्तरपदिकं द्वस्वत्वम् ॥ अकारोवाभ्रकुंसादीनामिति पक्षे अत्वमौत्तरपदिकम् ॥ ततश्च भ्रुवौ क्रोधात् भुग्रे कुटी इव भ्रुकुट्यौ ताभ्यां भ्रुकुटीभ्यां कुटिले भुगे आन
नेययोस्तौ भ्रुकुटी कुटिलाननौ हरिहरौ निशम्येति शमेणौ अत उपधाया इति वृद्धौ शमो दर्शन इति सूत्रेण चक्षुः साधनज्ञानादन्यत्र श्रवणे मित्वान्मितां ह्रस्वः चक्षुः साध
नज्ञानेतु निशामय पश्येत्यर्थे ह्रस्वत्वाभावः ॥ चकारात् ब्रह्मा च भ्रुकुटी कुटिलाननः कोपं चकारेत्यनुसंधेयम् ॥ ८ ॥ ततो नन्तर मतिकोपपूर्णस्य च क्रिणो विष्णोर्ब्र
ह्मणः शंकरस्य ततो विस्तृता तस्माच्च वदनात् सकाशात् महत्तेजो निश्चक्राम निरगात् ॥ तेजः प्रभावे दीप्तौ च बलेशु क्रेपिकीर्तितम् ॥ ९ ॥ तेभ्यस्त्रिभ्योऽन्येषां शक्रा

ततो तिकोपपूर्णस्य च क्रिणो वदनात्ततः ॥ निश्चक्राम महत्तेजो ब्रह्मणः शंकरस्य च ॥ ९ ॥ अन्येषां चैव देवानां शक्रादीनां शरीरतः ॥
निर्गतं सुमहत्तेजस्तच्चैक्यं समगच्छत् ॥ १० ॥ अतीव तेजसः कूटं ज्वलंतमिव पर्वतम् ॥ ददृशुस्ते सुरास्तत्र ज्वाला व्याप्तदिगंतरम् ॥ ११ ॥

दीनां च देवानां सुमहत्तेजः कर्तुं शरीरत एव निर्गतं निरगमत् ॥ तत्तेजः कर्तुं ऐक्यमेकमपृथक् समगच्छत् समपद्यत एकमभवत् ॥ ऐक्यमिति चातुर्वर्ण्यादित्वात् स्वा
र्थेऽप्यञ् ॥ अकर्मकाच्चेत्यनुवृत्तौ समोगम्य च्छीत्यादि सूत्रेण गमेरात्मनेपदंतङ् ॥ तच्चैक्यं समपद्यतेत्यपि काचित्पाठः ॥ सकर्मत्वे परस्मैपदम् ॥ तच्चैकतां समग
च्छत् ॥ १० ॥ ते इन्द्रादयः सुरास्तत्र देवसदसि ॥ यद्वा ॥ तत्र दैवते जसि देदीप्यमाने जृम्भमाणे जयति ॥ अतीव अत्यर्थं सुतरां सुष्ठु ज्वाला व्याप्तदिगंतरं ज्वा
लाभिरर्चिर्भिव्याप्तं विद्योतितं दिशां दशानां मंतरं मध्यमंतरालं येन तथोक्तं ज्वलंतं दीप्यमानं पर्वतमिव हेमाद्रिमिव तेजसः कूटं पुंजं ददृशुर्दृष्टवन्तः ॥ मायानिश्चलयंत्रेषु कैतवा
नूतराशिषु ॥ अयोधने शैलशृंगे सीरांगे कूटमस्त्रियाम् ॥ बलवत्सुष्ठु किमु तस्वत्यतीव च निर्भरे ॥ ११ ॥

दु० स०
॥ १९ ॥

तत्र देवसदसितत्पागुत्पन्नं ब्रह्मविष्णुरुद्रमुखजं तेजस्तत्पश्चादुत्पन्नं इन्द्रादिसर्वदेवशरीरजं च तेजः । उभयत्विषा अतुलमनुपमं त्विषा दीप्त्या व्याप्तलोकत्रयमेकस्थमेक
स्मिन्नेव समवायिनिष्ठत्वं एकत्वेनापृथग्भावेन तिष्ठत्वं तर्तमानं सन्नारी अभूत् ॥ तत्तेजः स्त्रीरूपमभवदिति भावः ॥ नृनरयोर्वृद्धिश्चेति शार्ङ्गरवादिपाठात् नृत्वजा
तिविवक्षायां ङीनिवृद्धिः ॥ १२ ॥ यच्छंभो रीदंशां भवं तेजः तेनास्याः मुखमजायत समजनिष्ठ ॥ याम्येन यमदेवता केन तेजसा तस्याः नार्याः केशा अभवन्
विष्णुतेजसा तस्याः नार्याः बाहवश्चाभवन् ॥ दित्यदित्यादित्यपत्युत्तरपदाण्यइत्यत्रयमाचेति वक्तव्यमित्याहुः ॥ १३ ॥ सौम्येन सोमदेवता केन तेजसा तस्याः
नार्यास्तनयोर्युग्ममभवत् ॥ ऐद्रेण तेजसामध्यमभवत् ॥ वरुणसंबन्धिनावारुणेन तेजसा जंघोरुजंघाभ्यां सहितौ ऊरुजंघोरु अभवताम् ॥ जंघे च ऊरु च वारुणेन तेज
अतुलं तत्र तत्तेजः सर्वदेवशरीरजम् ॥ एकस्थं तदभून्नारी व्याप्तलोकत्रयं त्विषा ॥ १२ ॥ यदभूच्छंभो भवं तेजस्तेनाजायत तन्मुखम् ॥ या
म्येन चाभवन् केशा बाहवो विष्णुतेजसा ॥ १३ ॥ सौम्येन स्तनयोर्युग्मं मध्यं चैद्रेण चाभवत् ॥ वारुणेन च जंघोरु नितंबस्तेजसा भुवः ॥ १४ ॥
ब्रह्मणस्तेजसा पादौ तदंगुल्योर्कतेजसा ॥ वसूनां च करांगुल्यः कौबेरेण च नासिका ॥ १५ ॥ तस्यास्तु दंताः संभूताः प्राजापत्येन तेजसा ॥
नयनत्रितयं जज्ञे तथा पावकतेजसा ॥ १६ ॥

साप्रत्येकमभूतामित्यर्थः ॥ अन्यथा जानुबाहुवत्प्राण्यंगत्वादेकवद्भावात् पुंसकत्वाद्ब्रह्मस्वत्वं स्यात् ॥ जंघोरु इति न दधिपय आदित्वा न्नैकवत्त्वमिति पक्षे जंघा च ऊरु
श्चेति जात्यैकवचनं विग्रहे ॥ भुवस्तेजसानितंबः कटिदेशः अभवत् ॥ १४ ॥ ब्रह्मणस्तेजसा तस्याः नार्याः पादावभवतां तदंगुल्यः पादयोरंगुल्यः अर्कतेजसा भवन् अष्टा
ना वसूनां च तेजसा करांगुल्योऽभवन् ॥ कौबेरेण कुबेरसंबन्धिना तेजसानासिका अभवत् ॥ १५ ॥ तस्याः नार्याः दंतास्तु प्राजापत्येन प्रजापतिसंबन्धिना तेजसा संभूताः
समभवन् ॥ प्राग्दीव्यतीयेष्वर्थेषु दित्यदित्यादित्यपत्युत्तरपदाण्यः ॥ तथानयनत्रितयं नेत्रत्रयं पावकतेजसा वह्नितेजसा जज्ञे अजनिष्ठ ॥ जनेः कर्त्तारिपरोक्षे लिट्या

शां० टी०
अ० २

॥ १९ ॥

त्वनेपदम् ॥ १६ ॥ तस्याः नार्याः येभ्रुवौ तत्संध्योस्तेजः ॥ यद्वा यत्संध्योस्तेजः तत्तस्याः नार्याभ्रुवाविति ह्युभयथायोज्यम् ॥ तथा अनिलस्य वायो र्यत्तेजः तौ तस्या नार्याः श्रवणौ शब्दग्रहणौ ॥ यद्वा यौ तस्याः नार्याः श्रवणौ शब्दग्रहणौ तदनिलस्य वायोस्तेजः इत्युभयथापियोज्यम् ॥ तदित्यमुक्तानां च ततो न्येषां च देवानां संबन्धिनां तेजसां संभवः सा शिवासा सर्वमंगला देवी ॥ यद्वा या शिवा सर्वदेवानां तेजसां संभवः इत्युभयथापियोज्यम् ॥ निर्दिश्यमानं प्रति निर्दिश्यमानयोरेकत्वमापादयन्ति ॥ सर्वनामानि पर्यायेण तल्लिङ्गसंख्याभांजि भवन्ति ॥ श्रूयते शब्द आभ्यामिति करणे ल्युटि श्रवणौ शब्दग्रहौ इति पुल्लिङ्गता ॥ कर्णशब्दग्रहौ श्रोत्रं श्रुतिः स्त्री श्रवणं श्रवः इत्यभिधानतस्तु न पुंसकत्वे श्रवणे अनिलस्य चेति पाठोपि सभ्यः ॥ १७ ॥ ततः शिवायाः देव्याः आविर्भावानंतरं समस्तदेवानां तेजोराशिसमुद्भवां तेजः पुंजात्समुद्भवंतीं तां भ्रुवौ च संध्योस्तेजः श्रवणावनिलस्य च ॥ अन्येषां चैव देवानां संभवस्तेजसां शिवा ॥ १७ ॥ ततः समस्तदेवानां तेजोराशिसमुद्भवाम् ॥ तां विलोक्य मुदं प्रापुर मरामहिषा दिताः ॥ १८ ॥ ततो देवाददुस्तस्यैस्वानि स्वान्यायुधानि च ॥ ऊर्चुर्जय जयेत्युच्चैर्जयन्तीं तेजयैषिणः ॥ १९ ॥ शूलं शूलाद्विनिष्कृष्य ददौ तस्यैपि नाकभृत् ॥ चक्रं च दत्तवान् कृष्णः समुत्पात्य स्वचक्रतः ॥ २० ॥ सर्वमंगलां देवीं विलोक्य अमराः प्राक्महिषा दिता अपि महिषासुरेण हिंसिता अपि प्रीतिं प्रापुः प्राप्तवन्तः ॥ अर्दहिंसायां चुरादिः कः कर्मणि ॥ १८ ॥ ततो देवी दर्शनतः प्रमोदावाप्त्यनंतरं ते देवाः जयैषिणः संतस्तां देवीं जयन्तीं जय जयेत्युच्चैरुचुः ॥ अथ ते देवाः सर्वे पितस्यै देव्यै स्वानि स्वान्यायुधानि च ददुः ॥ १९ ॥ देवायुधानि मंत्रध्यानवशां वद देवताकृती न्यत्यद्भुतशक्तीनि इति शूलाधिदेवताद्विनिष्कृष्य पिनाकभृत् पिनाकी शिवः तस्यै देव्यै शूलमायुधं स्वसदृक्षमायुधं ददौ दत्तवान् ॥ आयुधाधिदेवतासामर्थ्यादायुधं स्वसदृक्षमायुधं सूते यत्तत्तस्यै दत्तवानिति भावः ॥ अस्त्री शूलं रुगायुधम् ॥ कृष्णश्च विष्णुश्च स्वचक्रतः सुदर्शनाच्चक्रतः समुत्पात्य आकृष्य तस्यै देव्यै दत्तवान् ॥ यथा देवतेजो मयी देवी समभवत् तथा तदायुधान्यपि देवायुधसमुद्भवान्येव देवतेच्छयेति नात्राश्चर्यमिति भावः ॥ २० ॥

दु० स०
॥ २० ॥

वरुणश्चशंखंतस्यैदेव्यैददौ ॥ हुताशनश्चाग्निस्तस्यैदेव्यैददौ शक्तिमायुधविशेषम् ॥ अत्रापिशंखतः शक्तितश्चशंखंशक्तिंचाकृष्यदत्तवंतौ ताविति भावः ॥ मरुदेवमा-
रुतः वायुस्तस्यैदेव्यैचापंदत्तवान् ॥ तथामारुतएवबाणपूर्णेशरसंभूतेऽपुधीदत्तवान् तस्यैदेव्यै अक्षयबाणपूर्णतूण्यौदत्तवान् ॥ तूणोपासंगतूणीरनिषंगाडपुधिर्द्वयोः ।
इषवोधीयंतेऽत्रइषुधिःइषुधीइतिद्विवचनं सव्यापसव्याभ्यांचापाकर्षणसूचनार्थम् ॥ २१ ॥ अमराधिपः सहस्राक्षः इंद्रः शचीपतिः कुलिशाद्वज्रात्सकाशाद्वज्रपविंस-
मुत्पाट्याकृष्यतस्यैददौ ॥ किंचसएवेन्द्रः शचीपतिः ऐरावतात्स्वर्गजात्सकाशात्घंटांचमहतीमाकृष्यतस्यैदेव्यैददौ ॥ वज्रोस्त्रीहीरकेपवौ ॥ संभवेव्यभिचारेचस्याद्विशेष-
णमर्थवत् ॥ इदिपरमैश्वर्ये इंदतिइंद्रः सोन्योपि स्यात् अतः उक्तममराधिपइतिसोन्योपि देवः स्यात् अतउक्तंसहस्राक्षइति ॥ सहस्रमक्षीणियस्यसः सहस्राक्षः सोऽहिः शे-

शंखंचवरुणः शक्तिंददौ तस्यै हुताशनः ॥ मारुतोदत्तवांश्चापं बाणपूर्णेतथेषुधी ॥ २१ ॥ वज्रमिंद्रः समुत्पाट्यकुलिशादमराधिपः ॥ ददौ तस्यै
सहस्राक्षो घंटांमैरावताद्गजात् ॥ २२ ॥ कालदंडाद्यमोदंडं पाशंचांबुपतिर्ददौ ॥ प्रजापतिश्चाक्षमालांददौ ब्रह्माकमंडलुम् ॥ २३ ॥

षोपिसहस्राननत्वात् सहस्रमेव अक्षीणियस्येत्येवंधृतविग्रहत्वस्यविवक्षितत्वादशे(दो)षः सुरुढिर्योगमपहरतीति तुन्यायोत्रनाश्रितः । तत्रत्याश्रित्वे(ते)ऽयं व्यावृत्त्याकीर्त-
नेनश्ले(शे)षोनास्तीति ॥ यद्यपिस्यात्तथापितदा(दना)श्रयणजनितः पौनरुक्त्यदोषः प्रसज्येतेत्यलंविस्तरेण ॥ बहुव्रीहौसकथ्यक्ष्णोः स्वांगात्षच्समासांतः ॥ २२ ॥
यमोऽतः कः कालदंडादाकृष्यदंडं कालदंडमायुधंतस्यैदेव्यैददौ ॥ अंबुपतिश्चवरुणः पाशादाकृष्यपाशंददौ ॥ तस्यैदेव्यैपाशाख्यमस्रंददौ ॥ आश्वाख्याशालिशिघ्राथौपा-
शोबंधनशस्त्रयोः ॥ प्रजापतिर्ब्रह्मा तस्यैदेव्यै अक्षमालां जपमालां कमंडलुंचददौ ॥ अक्षीकमंडलुः कुंडी ॥ ब्रह्माविप्रोपिकश्चित्स्यात् अतउक्तंप्रजापतिरिति ॥ सम-
नुरपि स्यात् ॥ अतउक्तंब्रह्मेत्यपि ॥ वेदस्तत्त्वंतपोब्रह्मब्रह्माविप्रः प्रजापतिः ॥ २३ ॥

शां० टी०
अ० २

॥ २० ॥

राविर्निजानात्मीयान् रश्मीन्किरणान्तस्यादेव्याः समस्तेषु रोम्णां कूपेषु ददौ निक्षिप्तवान् ॥ किरणप्रग्रहौ रश्मी ॥ स्वकेनित्येति जं त्रिषु ॥ कालो यमः
 तस्यै देव्यै निर्मलं खड्गं निर्मलं स्वच्छं चर्म दत्तवान् ॥ अंगत्राणसाधनं फलकं चर्म दत्तवान् फलकोन्मी फलं चर्म ॥ कालो मृत्यौ महाकाले यमेऽनेहसिच स्मृतः ॥
 ॥ २४ ॥ क्षीराण्युदकानियस्य यस्मिन्वासक्षीरोदश्च ॥ उदकस्योदः संज्ञायाम् ॥ क्षीराब्ध्यधिदैवतः अमलं हारं मुक्ताफलहारं ददौ दत्तवान् ॥ तथा स एव क्षीरो
 दस्तस्यै देव्यै अजरे च नूतने जरारहिते अंबरे वाससी दत्तवान् ॥ अंबरं व्योम्नि वाससि ॥ २५ ॥ चूडामणिमित्यारभ्य श्लोकत्रयमेककर्तृकैकक्रियकं द्रष्टव्यम् ॥ तथा
 हिविश्वकर्मादेव शिल्पी सूर्योऽपि ॥ यदप्यभ्यधुः विश्वकर्मा कंसुरशिल्पिनोरिति ॥ विश्वस्य कर्मास्मादकर्ता ॥ विश्वं कर्मास्य सुरशिल्पिन इति विश्वकर्मा ॥
 समस्तरोमकूपेषु निजरश्मीन् दिवाकरः ॥ कालश्च दत्तवान् खड्गं तस्यै चर्म च निर्मलम् ॥ २४ ॥ क्षीरोदश्चामलं हारमजरे च तथा अंबरे ॥
 चूडामणिं तथा दिव्यं कुण्डले कटकानि च ॥ २५ ॥ अर्धचंद्रं तथा शुभ्रं केयूरान्सर्वबाहुषु ॥ नूपुरौ विमलौ तद्वद्वैवेयकमनुत्तमम् ॥ अंगुली
 यकरत्नानि समस्तास्वंगुलीषु च ॥ २६ ॥

सदेव शिल्पी तस्यै देव्यै यथा चातुर्येण रचितं दिव्यं दिवि भवम् । युष्मागपागुदकप्रतीचो यत् ॥ चूडामणिं शिरो रत्नं ददौ ॥ तथा कुण्डले कर्णवेष्टने सुवर्तुले तस्यै स एव विश्व
 कर्मा ददौ ॥ कटकोर्द्धादित्वादस्त्रियाम् ॥ तथा स एव तस्यै देव्यै शुभ्रमर्द्धचंद्रस्य समविभागः अर्द्धचंद्रस्तददौ ॥ अर्द्धेन पुंसकमिति समासः ॥ परवल्लिङ्गं द्वंद्वतत्पुरु
 षयोः ॥ तथा स एव विश्वकर्मा तस्यै देव्यै सर्वबाहुषु केयूरान् केयूराणि अंगदानि ददौ ॥ केयूरोर्द्धादित्वादस्त्रियाम् ॥ तद्वत्पूर्ववत् स एव विश्वकर्मा तस्यै देव्यै तस्याः देव्याः
 पादयोर्नूपुरौ मंजीरौ विमलौ निर्मलौ मंजीरौ ददौ ॥ पादांगुलं तुलाकोटिर्मंजीरो नूपुरोऽस्त्रियाम् ॥ हंसकः पादकटकं तद्वत्पूर्ववच्चातुर्येण रचितम् ॥ अनुत्तमं
 नास्त्यतो न्यदुत्तमं यस्मात्तदनुत्तमं वरेण्यं ग्रैवेयकं ग्रवालंकारं कंठभूषणं तस्यै देव्यै ददौ विश्वकर्मा ॥ कुलकुक्षिग्रीवाभ्यः श्वास्यलंकारेऽपि तिष्ठकञ्च ॥ नाससत्कारि

णां ग्रैवमित्यत्र त्वनलंकारत्वादणैव ॥ तथा स एव विश्वकर्मा देवशिल्पी तस्याः देव्याः समस्ता सुसकला सुअंगुलीषु योग्यानि अंगुलीयकरत्नानि तस्यै देव्यै ददौ ॥ जिह्वा
मूलांगुलेभ्यश्छः ॥ स्वार्थेकम् ॥ अंगुलीषु भवानि अंगुलीयकानां रत्नानि अंगुलीयकान्येव वारत्नानि ॥ रत्नं स्वजातिश्रेष्ठेपीत्यभिधानतः गुणतः श्रेष्ठानि मनोज्ञानि
अंगुलीयकरत्नानि रमन्ते स्मिन् रत्नं जातौ जातौ यदुत्कृष्टं तद्रत्नमभिधीयते ॥ अंगुलीयकानि रत्नानि चेति द्वंद्वः ॥ तथा स एव विश्वकर्मा भेद्यं दंशनं च दिव्यं कवचं तस्यै
देव्यै ददौ ॥ दश्यंते बध्यंते दंशनम् ॥ तनुत्रयं वर्मदंशनम् ॥ उरश्छदः कंकटको जगरः कवचोऽस्त्रियाम् ॥ २६ ॥ २७ ॥ जलधिः समुद्रस्तस्यै देव्यै शिरसि उरसि च
अपरामम्लानपंकजां मालां स्रजमददात् ॥ हुदाञ्जदाने ॥ भूतानद्यतने लङ्परस्मै पदम् ॥ अदददिति पाठे तु दददाने च क्षिणोऽङ्कित्करणालिङ्गादनुदात्ते च निबन्धनमात्मने
पदमनित्यमित्यात्मनेपदाभावः ॥ किञ्च स एव जलधिः तस्यै देव्यै अतिशोभनमत्यर्थं मनोहरं पंकजं लीलारविंदमददात् अददद्वा ॥ अम्लानानि अशुष्काणि सदैवाद्भीं

विश्वकर्मा ददौ तस्यै परशुंचातिनिर्मलम् ॥ अस्त्राण्यनेकरूपाणि तथा भेद्यं च दंशनम् ॥ २७ ॥

अम्लानपंकजां मालां शिरस्युरसि चापराम् ॥ अददाञ्जलं धिस्तस्यै पंकजं चातिशोभनम् ॥ २८ ॥

भूतानियस्यां सा तथोक्ताताम् ॥ यद्वा नास्ति म्लानं म्लानिः सर्वदेव्येषां तानि अम्लानानि पंकजानियस्यां साताम् ॥ माल्यते धार्यते मालास्रजताम् ॥ आसमंतादात्ता आति
क्रियापेक्षया आशब्दस्योपसर्गत्वम् ॥ आपो भांसियैः यानि वातानि आपानि पंकजानि तानि रातिगृह्णातीति आपराताम् ॥ ऋकूपूरब्धुः पथामानक्षे इति अः समासांतः
द्वयंतरूपसर्गेभ्योऽपईत्तुन ईत्वमनवर्णातादिति वक्तव्यमिति स्मरणात् इत्थं च आपरामिति च्छेदः ॥ यद्वा नास्ति परं श्रेष्ठं यतः सा अपरानुत्तमाताम् ॥ यद्वा न विद्यंते पराः
शत्रवो यत्र धार्यमाणायां साताम् ॥ यद्वा ततो देवीतः अपरा न परा अपरा अभिन्ना अपृथग्भूता सदैव संलब्धाताम् ॥ यद्वा शिरसि उरसि च अपरां पृथग्भूताम् ॥ शिरसि
मालां माल्यरूपां स्रजं माल्यं मालास्रजौ मूर्ध्नि इत्यभिधानात् ॥ उरसि तु कंठात् प्रालंबं रूपां मालां प्रालंबं मृजुलं विख्यातं कंठादित्यभिधानात् ॥ कंठाद्वक्षस्य वलंबमानं
माल्यं मालाख्यं प्रालंबमुच्यते इति अपरत्वं पृथक्त्वं मालायाः ॥ २८ ॥

हिमवान् अद्रिराजः तस्यैदेव्यै सिंहनामवाहनंददौ ॥ वाहयति प्रापयति वाहनम् ॥ यद्वा वहति वाहनम् ॥ वाहनमाहितादिति प्रयोगादन्येषामपि दृश्यते इति दीर्घः ॥
यद्वा उच्यते प्राप्यतेनेनेति वाहनम् ॥ वाहनमाहितादिति निपातनादुपधादीर्घत्वम् ॥ हिनस्ति सिंहः पंचास्यः कंठीरवः ॥ किंच स एव हिमवान् तस्यैदेव्यै
विविधानि नाना प्रकाराणि रत्नानि अददात् ॥ धनाधिपो धनदः सुरया अशून्यं सर्वदा परिपूर्णं पानपात्रं ददौ ॥ सूयते परिवास्यते सुरा गंधोत्तमा ॥ २९ ॥ यद्वा
पृथिवीं धत्ते धारयति सर्वनागेशः सर्वनागाधिपः शेषः अनन्तश्च महामणि विभूषितं नामहारं नागरूपं हारं तस्यैदेव्यै ददौ ॥ नागाः सर्पेभ्यो न्येदेव योनयः इत्याहुः ॥
अनन्तो नागराजः स्यात् सर्पराजस्तु वासुकिः ॥ नागाः काद्रवेयाः ॥ काद्रवेये गजेसीसेनागः स्यान्नागकेसरे ॥ ३० ॥ यैरायुधालंकारादिकं देव्यै समर्पितं तैर्देवै ॥
हिमवान् वाहनं सिंहं रत्नानि विविधानि च ॥ ददावशून्यं सुरया पानपात्रं धनाधिपः ॥ २९ ॥ शेषश्च सर्वनागेशो महामणि विभूषितम् ॥ नागहारं
ददौ तस्यै धत्ते यः पृथिवीमिमाम् ॥ ३० ॥ अन्यैरपि सुरैर्देवैर्भूषणैरायुधैस्तथा ॥ संमानिताननादोच्चैः सादृहासं मुहुर्मुहुः ॥ ३१ ॥ तस्यानादे
न घोरेण कृत्स्नमापूरितं नभः ॥ अमायतातिमहता प्रतिशब्दो महानभूत् ॥ ३२ ॥

स्ततोऽन्यैरपि सुरैः सर्वैर्विभूषणैस्तथा आयुधैश्च संमानिता पूजिता सती देवी सादृहासं मत्स्यधिकहासं गर्भयथा स्यात् तथा उच्चैरुदग्रं यथा स्याद्दुदात्तं वा यथा स्यात् तथा मुहुर्मुहुः
वारं वारं ननाद ॥ णद अव्यक्ते शब्दे ॥ मुखतो नादमानंदतः सिंहनादं चकार ॥ एतेन संग्रामतः शत्रून् संहरिष्यामीति वीररसाविर्भावः सूचितः सिंहनादेन ॥ क्ष्वे
डातु सिंहनादः स्यात् ॥ सिंहस्येव नादो नदनं वीराणां योद्धुकामानां खल भवति ॥ अदृ अतिक्रमणहिंसनयोः भावे वञ् ॥ अदृ नमदृः अदृ न जातो हासोऽदृ हासः
अदृ हासेन सहितं सादृहासं क्रियाविशेषणमेतत् ॥ ३१ ॥ तस्यादेव्याः घोरेण भयंकरेण नादेन सिंहनादेन कृत्स्नं नभः अन्तरिक्षमापूरितमाभिव्याप्तं कवलितम् ॥ अथ
च अमायता अमासमीपे आयता आगच्छता अतिमहताऽऽदीर्घेण वर्धमानेन तेन सिंहनादेन घोरेण जनितः प्रतिशब्दः प्रतिध्वनिः महानभूत् ॥ इणगतौ ॥ आङ्पूर्वः

यद्वा अनुपसर्गः ॥ शतरिङ्गणोयणादेशः तृतीयांतं नादेनेत्यस्य विशेषणममायतेत्यदः ॥ समीपार्थे सहा र्थे च स्यादमेत्येतदव्ययम् ॥ कश्चिन्माङ्मानेदेवादि
 कः आत्मनेपदानित्यत्वेन शत्रंतं मायतेत्येतदित्याख्यत् तन्न ॥ डित्त्वनिमित्तात्मनेपदस्य नित्यत्वाभ्युपगमात् ॥ यद्वा माङ्माने दिवादिः भूतानद्यतने लङ्ते
 ननादेन कृत्स्नं नभः आपूरितं सत् अमायतपरिमितमजायत ॥ अहो विभुनभः अनंतं महत्पारिमाणमपितेन सिंहनादेन आपूरितत्वादमायतपरिमितमजायतेत्या
 श्चर्योक्तिः ॥ अन्यथा विभुतावन्नपरिमीयते ॥ परिमीयते चेद्विभुत्वव्याहतिरिति ॥ ३२ ॥ तेन प्रतिशब्देन निमित्तेन सकलालोकाः चुक्षुभुः क्षोभमापुः ॥ क्षुभ
 संचलने ॥ लोकस्तु भुवने जने ॥ तेन शब्देन समुद्राश्च चकंपिरे सरित्पतयश्च कंपमापुः ॥ कपिचलने ॥ चचालवसुधाभूश्चलनमाप ॥ चलकंपने ॥ चेलुः
 सकलाश्च महीधराः पर्वताः चेलुः चकंपिरे कंपमापुः ॥ चलकंपने ॥ सर्वत्र कर्त्तरिलिट् ॥ ३३ ॥ जयेति च मुदा देवास्तामूचुः सिंहवाहनां सिंहोवाहनं यस्याः सा
 चुक्षुभुः सकलालोकाः समुद्राश्च चकंपिरे ॥ चचालवसुधाचेलुः सकलाश्च महीधराः ॥ ३३ ॥ जयेति देवाश्च मुदा तां मूचुः सिंहवाहनानाम् ॥
 तुष्टुवुर्मुनयश्चैनां भक्तिनम्रात्ममूर्तयः ॥ ३४ ॥ दृष्ट्वा समस्तं संक्षुब्धं त्रैलोक्यममरारयः ॥ सन्नद्धा खिलसैन्यास्ते समुत्तस्थुरुदायुधाः ॥ ३५ ॥
 सिंहवाहनातां सिंहवाहनां देवीं जयलोकोत्कर्षेण वर्त्तस्व ॥ यद्वा जयशत्रून् अभिभवइति देवाः मुदा हर्षेण ऊचुरुक्त्वंतः ॥ सिंहवाहिनीमिति पाठे सिंहेन
 वाहयत्यात्मानं सिंहवाहिनी ॥ यद्वा सिंहवाहयतियुद्धौ चिर्तां प्रापयति सिंहवाहिनीताम् ॥ अथो एनां देवीं भक्तिनम्रात्ममूर्तयो मुनयस्तुष्टुवुः चकारादानर्चुश्च
 भक्त्यानम्रा आत्ममूर्तयो येषां ते तथोक्ताः ॥ आत्ममूर्तयः स्वकायाः ॥ ३४ ॥ तदित्थं देव्याः सा दृष्ट्वा सा सिंहनादेन समस्तं त्रैलोक्यं त्रिभुवनं संक्षुब्धं दृष्ट्वा प्राप्तक्षोभं
 वीक्ष्यते सर्वे अमरारयः महिषासुरादयः दैत्याः सन्नद्धा खिलसैन्याः उदायुधाः संतः समुत्तस्थुः योद्धुः सतिता अभवत्तद्व्यत्ययः । सम्यक्क्षुब्धं यदाहुः ॥ क्षुब्धत्वां
 तेति निपातनान्मंथातिरिक्तविषयः क्षुभितमिति प्राप्नोति तत्र परिहारः ॥ क्षुब्धागिरिनदीत्याद्यमिति ॥ क्षुब्धागिरिनदीत्याद्यमुपमानाद्भविष्यतीति ॥ त्रयो

लोकास्त्रैलोक्यं चातुर्वर्ण्यादित्वात्स्वार्थेऽप्यञ् ॥ अमराणामरयः अमरावाअरयोषेपांतेअमरारयः ॥ महिषासुरादयोदैत्याःसन्नद्धाःव्यूढकंकटाःअखिलाः
 सैन्याःसैनिकाःयेषांसेनाधीश्वराणांतेतथोक्ताः ॥ सन्नद्धोवर्मितःसज्जोदंशितोव्यूढकंकटः ॥ सेनायांसमवेतायेसैन्यास्तेसैनिकाश्चते ॥ योद्धुमूर्ध्वानिकृतानि
 आयुधानियैस्तेउदायुधाःसमुत्तस्थुः अनोरूध्वकर्मणिइत्युक्तेर्नात्रात्मनेपदम् ॥ ३५ ॥ आस्तुस्यात्कोपपीडयोः ॥ महिषासुरःआःएतत्किमितिक्रोधात्
 आभाष्यउक्त्वाअशेषैरसुरैर्वृतःपरिवेष्टितःसन्नतंदेव्याःसिंहनादलक्षणंशब्दमभ्यधावत अभिययौ ॥ धावुगतिशुद्ध्योःस्वारितेत्वादात्मनेपदम् ॥ ३६ ॥
 श्लोकद्वयमेकान्वयेद्रष्टव्यम् ॥ ततःअभिधावनानंतरंसमहिषासुरःतांदेवींददर्श ॥ कीदृशीम् ॥ त्विषादीह्यातेजसाव्याप्तलोकत्रयाम् ॥ पादाक्रांत्यानतभुवनप्रवसुधा
 आःकिमेतदितिक्रोधादाभाष्यमहिषासुरः ॥ अभ्यधावततंशब्दमशेषैरसुरैर्वृतः ॥ ३६ ॥ सददर्शततोदेवींव्याप्तलोकत्रयांत्विषा ॥ पादा
 क्रांत्यानतभुवंकिरीटोल्लिखितांबराम् ॥ ३७ ॥ क्षोभिताशेषपातालांधनुर्ज्यानिस्वनेनताम् ॥ दिशोभुजसहस्रेणसमंताद्व्याप्यसंस्थि
 ताम् ॥ ३८ ॥ ततःप्रवृत्तेयुद्धंतयादेव्यासुरद्विषाम् ॥ शस्त्रास्त्रैर्बहुधामुक्तैरादीपितदिगंतरम् ॥ ३९ ॥
 किरीटेनउल्लिखितांबराम्स्पृष्टगगनाम् ॥ धनुर्ज्यानिःस्वनेन क्षोभिताशेषपातालां कंपितसकलरसातलाम् ॥ भुजसहस्रेणसमंतात्समंततःदिशःदशव्याप्यसंस्थि
 तांसम्यगवस्थिताम् ॥ किरीटंपुनपुंसकम् ॥ धनुर्ज्याधनुषिआरोपितामौर्वीसमंतात्समंततइत्यर्थेऽव्ययम् ॥ संस्थाधारेस्थितौमृतौ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ततोदेवी
 दर्शनादनंतरंतयादेव्यासहसुरद्विषांमहिषासुरादीनांयुद्धंप्रवृत्ते प्रकर्षेणअवर्तिष्ट ॥ कीदृक्युद्धम् ॥ बहुधामुक्तैरुज्जितैःप्रयुक्तैःपेरितैःशस्त्रास्त्रैःखड्गबाणादिभिःआदी
 पितदिगंतरमासमंतात्दीपितमुद्द्योतितंदिशामंतरंमध्यमंतरालंयस्ययत्रवाततथोक्तम् ॥ क्रियाविशेषणंचैतत्स्यात् ॥ यद्यथा आयुधंतुप्रहरणंशस्त्रमस्त्रमित्य
 भिन्नार्थतयाभ्यधुस्तथापिशस्त्राणिखड्गादीनिकरस्थानि ॥ अस्त्राणितुबाणादीनि मोक्तव्यानि इत्यस्यावांतरभेदः अथवा शस्त्रमायुधलोहयोरित्यभिधानात् ॥

दु० स०

॥ २३ ॥

शस्त्रेणलोहेनकालायसेननिर्मितान्यस्त्राणितैः ॥ अतश्चसेनांगत्वनिबन्धनैकवद्भावाशङ्काप्यपास्ता ॥ शास्त्रैरितिपाठे शास्त्रैरायुधशास्त्रेकथितान्यस्त्राणितैः ॥
शास्त्रैस्तत्तद्देवताकैर्मन्त्रैःशिक्षितान्यस्त्राणिवाशास्त्राणि ॥ यद्वा ॥ शस्त्रस्यलोहस्येमानीत्यणिशास्त्राणिलोहमयानितैः ॥ ३९ ॥ सेनानयमानःसेनानीर्महिषसुर
स्यसेनानीःसेनाधिपःचिक्षुराख्यःचिक्षुरसंज्ञःसमहासुरःयुयुधे ॥ युधसंप्रहारे आत्मनेपदी ॥ संप्रहारोहननम् ॥ अथच ॥ अतोऽन्यःचामरःचामराख्यःमहासुर
श्चतुरंगबलान्वितःसन्युयुधे संप्रजहार ॥ हस्त्यश्वरथपादातंसेनांगस्याच्चतुष्टयम् ॥ चत्वारिअंगानियत्रबलेतेनान्वितः ॥ ४० ॥ रथानांषड्भिरयुतैः अन्वि
तः रथानांषष्ट्यासहस्रैर्युक्तः ॥ उदग्राख्योमहासुरःयुयुधे ॥ एकाद्याःसंख्याअष्टादशपर्यन्ताःसंख्येयेषुवर्तमानास्त्रिलिङ्गाःविशेष्यलिङ्गाभवन्ति ॥ इहषड्भि
रित्येतदयुतैरित्यस्यविशेषणंद्रष्टव्यम् ॥ किञ्च ॥ विंशत्यायास्तुसर्वाःसंख्याः संख्यायांचसंख्येयेचवर्तमानाः सत्यएकवचनांताएवभवन्ति ॥ किञ्च ॥
महिषासुरसेनानीश्चिक्षुराख्योमहासुरः ॥ युयुधेचामरश्चान्यैश्चतुरंगबलान्वितः ॥ ४० ॥ रथानामयुतैःषड्भिरुदग्राख्योमहासुरः ॥
अयुध्यतायुतानांचसहस्रेणमहाहनुः ॥ ४१ ॥ पंचाशद्विंशिनियुतैरसिलोमामहासुरः ॥ अयुतानांशतैःषड्भिर्बाष्कलयुयुधेरणे ॥ ४२ ॥
संख्यामात्रार्थेवर्तमानायाःविंशत्यादेःसंख्यायाः द्विवचनबहुवचनेअपिभवतः सरूपाणामेकशेषारंभात् । द्वेविंशती तिस्रोविंशतयः । गवांविंशती गवांविंश
तयः ॥ इहच षट्अयुतानिषड्भिरयुतैरित्ययुतशब्दस्यएकशेषस्ततोबहुवचनम् ॥ एवमुत्तरत्रापियथासंख्याव्युत्पत्तिरनुसंधेया ॥ दशसहस्राणिअयुतम् ॥ महाहनु
र्नाममहासुरःरथानामयुतानियानितेषामयुतानांसहस्रेणरथायुतसहस्रेणयुद्धसाधनेनदेव्यासहअयुध्यत ॥ रथानांकोट्यासाधनभूतयायुद्धमकरोदित्यर्थः ॥ ४१ ॥
असयःखड्गाइवलोमान्यस्यअसयएववालोमानियस्यसः ॥ असिलोमानाममहासुरश्चरथानांपंचाशद्विंशिनियुतैःयुद्धसाधनैःदेव्यासहअयुध्यतयुद्धमकरोत् ॥ दशल
श्राणिनियुतम् ॥ पंचाशन्नियुतानिपंचकोटयः ॥ रथानांपंचभिःकोटिभिरयुध्यतेत्यर्थः ॥ द्वापंचतौपांकिर्दशपंचयःशतंदशशतानिसहस्रंदशसहस्राण्ययुतंदशायुतानि

शां० टी०

अ० २

॥ २३ ॥

प्रयुतंप्रयुतंतुलक्षमेवदशलक्षाणिनियुतमेव लक्षादुपरिगणितस्थानंनियुतमुक्तं गणितागमे लक्षमयंनियुतमिति एतेनतन्निरस्तम् ॥ यत्अयुतंदशसाहस्रंनियुतंस्याद्
 शायुतैरिति ॥ नियुतंदशायुतैरित्येतदमूलप्रमाणमुपेक्ष्यंप्रेक्षावद्भिः । विंशत्याद्याः सदैकत्वे यद्यपिस्युस्तथापिसंख्यामात्रेथैवर्तमानानांविंशत्यादीनांसंख्यानाद्विवचन
 बहुवचनेअपिभवतः एकशेषात् ॥ ततश्चपंचाशद्विरिति ॥ अत्रबहुवचनंयुक्तंनियुतैरित्यत्रबहुत्वात् ॥ रणयुद्धेबाष्कलोनाममहासुरःअयुतानांषड्भिःशतैर्युयुधे ॥
 रथानांयानिषड्भिः शतैर्गुणितानिषष्टिलक्षाणितैःसाधनैःदेव्यासमंबाष्कल्युद्धंचकार ॥ ४२ ॥ तस्मिन्नुद्धेउग्रदर्शनोनाममहासुरः अनेकैर्गजवाजिसहस्रौघैश्चर
 थानांकोट्याचवृतःपरिवेष्टितःसन्देव्यासममयुध्यत ॥ गजाश्चवाजिनश्चभूयांसःगजवाजि ॥ सेनांगत्वातद्वंद्वैकवद्भावः ॥ गजवाजिनोभूयांसःसहस्राणिअपरिमि
 तानितेषांसमूहाःअनेकेऽपरिमितास्तैर्वृतःपरिवेष्टितः ॥ अथचरथानांकोट्याचवृतःपरिवेष्टितः ॥ कोटिःसंख्याविशेषःकोटिर्बुदसंज्ञासंख्याप्रयुतसंज्ञलक्षमर्बुदसंज्ञाकोटिरि
 गजवाजिसहस्रौघैरनेकैःरुद्रदर्शनः ॥ वृतोरथानांकोट्याचयुद्धेतस्मिन्नयुध्यत ॥ ४३ ॥ विडालाख्योमहादैत्यःपंचाशद्विरथायुतैः ॥
 युयुधेसंयुगेतत्ररथानांपरिवारितः ॥ ४४ ॥ वृतःकालोरथानांचरणेपंचाशतायुतैः ॥ युयुधेसंयुगेतत्रतावद्भिःपरिवारितः ॥ ४५ ॥ अन्येच
 तत्रायुतशोरथनागहयैर्वृताः ॥ युयुधुस्संयुगेदेव्यासहतत्रमहासुराः ॥ ४६ ॥
 तिह्याहुः ॥ ४३ ॥ अथतत्रसंयुगेसंग्रामेविडालाख्यःविडालोनाममहादैत्यः रथानांपंचाशद्विरयुतैःपंचभिर्लक्षैःपरिवारितःपरिवेष्टितःसन्देव्यासमंयुयुधेयुद्धंचकार ॥
 ॥ ४४ ॥ कालोनाममहादैत्यःरणेरथानांपंचाशतायुतैःपंचाशत्संख्यागुणैस्तैरयुतैःपंचभिर्लक्षैर्वृतः वेष्टितः युयुधे ॥ अपिचसएवतत्रसंयुगेयुद्धेतावद्विरेवहस्तिभिर्वा
 जिभिःपदातिभिश्चसेनांगैःप्रत्येकंपंचभिःपंचभिर्लक्षैःपरिवारितःसन्देव्यासमंयुयुधे ॥ ४५ ॥ तत्रसंयुगेयुद्धेअन्येचचिक्षुरादिभ्योऽपरेयेऽसुरास्तत्रतेषुमहासुराअयुत
 शःअयुतैरयुतैः दशसाहस्रीभिःरथनागहयैःकरणैर्वृताःपरिवेष्टिताःसंतः देव्यासहयुयुधुः ॥ चक्षिङ्गोऽङ्कित्करणतोऽनुदात्तेत्वनिमित्तात्मनेपदस्यानित्यत्वात्परस्मैपदम् ॥

अन्यथात्रयुधधरेइत्येव न्याय्यम् ॥ युध्यतेरनुदात्तत्वात् ॥ इह अन्ये च तत्रेति निर्धारणे सप्तमी ॥ ये चिशुरादिभ्यो न्ये असुराः संतितत्र तेषु महासुरा इति यत्तदोरर्थतो नि
त्यसंबंधः ॥ परतोयस्तत्रशब्दः संसंयुगे इत्येतदपेक्षयाधिकरणसप्तम्यंतः ॥ अयुतश इति संख्यैकवचनाच्चवीप्सायामितिकारकवाचिनः संख्याशब्दाद्वीप्सायां शसूप्रत्ययः ॥
रथैः सहिताः नागाः गजाः रथनागाः रथनागैः सहिताः हयाः रथनागहयास्तैः सामानाधिकाण्याधिकारेणाकपार्थिवादीनामुपसंख्यानमुत्तरपदलोपश्चेति समासः । अन्य
थारथाश्चनागाश्च हयाश्चेति द्वंद्वे रथनागहयमिति सेनांगत्वादेकवद्भावः स्यात् ॥ ४६ ॥ महिषासुरस्तत्रयुद्धे रथानां दन्तिनां हयानां च प्रत्येकं कोटिकोटिसहस्रैर्वृतः परिवेष्टितः स
नृतयादेव्यासहयोद्धुमवाहितो भूत् ॥ कोट्या गुणिता कोटिः कोटिकोटिः कोटिकोट्या गुणितानि सहस्राणि कोटिकोटिसहस्राणितैः चकारात्पदातीनामपितावद्भिरेव कोटिको
टिकोटिसहस्रैस्तुरथानां दन्तिनां तथा ॥ हयानां च वृतो युद्धे तत्राभून्महिषासुरः ॥ ४७ ॥ तोमरैर्भिदिपालैश्च शक्तिभिर्मुसलैस्तथा ॥ युयु
धुः संयुगे देव्याः खड्गैः परशुपट्टिशैः ॥ ४८ ॥

टिसहस्रैर्वृत इत्यवगंतव्यम् ॥ ४७ ॥ संयुगे युद्धे चिशुराद्यास्तसर्वेपि महासुरास्तोमराधैरायुधैः साधनैः देव्यासंयुयुधुः ॥ चक्षिङ्गोऽङ्कितकरणादत्र आत्मनेपदान्नित्यत्वात्पर
स्मैषदम् ॥ अन्यथायुधधरेइत्येव स्यात् ॥ युधेरनुदात्तत्वात् ॥ सर्वलातोमरोस्त्रियाम् ॥ स्तोम्यंते श्लाघ्यंते तोमराः ॥ स्तोमश्लाघायाम् ॥ भिदिपालः सृगस्तुल्यौ ॥
भिंदतः शत्रोः प्रयोक्ता रंपालयति भिदिपालः हस्तक्षेप्यो लघुः कासू सामर्थ्ययोः शक्तिः ॥ कासू र्नामायुधविशेषः ॥ अयोध्रं मुसलोऽङ्घ्री स्यात् ॥ मुस्यते खंडयते नेन मुसलं
खंडति भिनत्ति खड्गः द्विधारः करवालो सिरित्यर्थः ॥ परानुश्रयंति तनुकुर्वन्ति परशवः कठारभेदाः ॥ पट्टिः क्षेत्रादिविन्यासे हिंसास्त्रधारयोरपि ॥ पट्टिर्धाराविशेषो
स्त्यस्मिन् पट्टिशः ॥ लोमादित्वात् शः ॥ परशुभिः सहिताः पट्टिशास्तैः ॥ परशवश्च पट्टिशाश्च आयुधविशेषा इति द्वंद्वे तु सेनांगत्वात् द्वंद्वैकवद्भावः स्यात् ॥ ४८ ॥

ततोयुद्धप्रवृत्तेरनंतरं केचित् महासुराः देवीं हंतुं शक्तीं चिक्षिपुः क्षिप्रेण ॥ आचिक्षिपु रिति तु पाठे प्रयोक्तुमाकृष्टवतः ॥ तथा देवीं हंतुं पाशांश्चिक्षिपुः पाशान् प्रेरितवन्तः ॥ तथैव अपरे केचित् तु खड्गप्रहारैर्देवीं हंतुं प्रचक्रमुः ॥ आदिकर्मणि प्रयोक्तव्ये प्रोपाभ्यामित्यात्मनेपदेन भाव्यमिति चेदुच्यते ॥ पूर्वधातुः साधनेन युज्यते पश्चादुपसर्गेणेत्यादिकर्मणि वृत्तिः ॥ अथ वानायं प्रइत्युपसर्गः ॥ तर्हि प्रोपसर्गः प्रतिरूपकः अव्ययाख्यः अन्यथा प्रचक्रमिरेत्यात्मनेपदमेव स्यात् ॥ ४९ ॥ ततः सा देवी विजिगीषमाणा चंडिका निजान्यात्मीयानि शस्त्राणि खड्गादीनि अस्त्राणि च बाणादीन्यायुधानि वर्षति प्रवर्तयति तच्छीलेति तथोक्ता सती तानि महासुरप्रवर्तितानि प्रयुक्तानि शस्त्राणि खड्गादीनि अस्त्राणि च बाणाद्यायुधानि लीलैव प्रचिच्छेद द्वेधा चकार खण्डयामास ॥ छिदिरद्वैधीकरणे ॥ हलादिशेषेषु नः पुनः प्रसंगविज्ञानात् सिद्धमिति प्रसक्तोऽपि ननु किं हलादिः शेषः नावयवावयवः समुदायावयवो भवतीति वचनात् ॥ शस्त्राण्यस्त्राणि चंडिकेति पाठे अन्तरेणा केचिच्चक्षिपुः शक्तीः केचित् पाशांस्तथापरे ॥ देवीं खड्गप्रहारैस्तुतेतां हंतुं प्रचक्रमुः ॥ ४९ ॥ सापि देवी ततस्तानि शस्त्राण्यस्त्राणि चंडिका ॥ लीलैव प्रचिच्छेद निजशस्त्रास्त्रवर्षिणी ॥ ५० ॥ अनायस्तानना देवी स्तूयमाना सुरर्षिभिः ॥ मुमोचा सुरदेहेषु शस्त्राण्यस्त्राणि चेश्वरी ॥ ५१ ॥ पिचकारं चार्थोर्थतः कचिच्छ्रयते ॥ तथा अहरहर्नयमानोऽपि गामश्वं पुरुषं व्रजं वैवस्वतो न तृप्यति वाक्ये ॥ अथवा ॥ शस्त्राण्यस्त्राणि चांबिकेति पाठः ॥ शस्त्राण्यस्त्राणि चेश्वरीति तु कचित् पाठः ॥ लीलाहेला विलासः खेला क्रीडा वा तथा ॥ ५० ॥ अनायस्तमस्विन्नमम्लानमाननं मुखं यस्याः सा तथोक्ता देवी विजिगीषमाणा सुरैर्ब्रह्मादिभिर्ऋषिभिर्वसिष्ठादिभिश्च ॥ यद्वा नारदादिभिः सुरर्षिभिः स्तूयमाना ईश्वरी च भगवती असुराणां देहेषु यद्वा आसुरेष्वसुरसंबन्धिषु देहेषु शस्त्राणि खड्गादीनि अस्त्राणि बाणादीन्यायुधानि मुमोच प्रयुक्तवती प्रेरितवती ॥ ईश्वरस्य स्त्री ईश्वरी ॥ यद्वा अश्रोतेराशु कर्मणि वरट्चेचोपधाया इति ईश्वरी विश्वव्यापिका भगवतीत्यर्थः ॥ ५१ ॥

सप्रसिद्धोदेव्यावाहनीभूतःकेसरीसिंहोपिकुद्धःधुतसटःकम्पितस्कन्धकेसरःसन्आसुरसैन्येषु यद्वा असुरसैन्येषुचचारप्रससारपरिवभाम ॥ केषुकश्च वनेषुहुता
शनोगिरिव ॥ सिंहःक्रोधेनज्वलद्रूपत्वात्हुताशनइव ॥ हुताशनसादृश्यंसिंहस्यवर्णितम् ॥ यथाचवनानिवनाग्निदग्धानिभस्मीस्युस्तथादैत्यसैन्यान्य
पिदेवीवाहनीभूतसिंहरोषानलदग्धानिभवेयुरितिदैत्यसैन्यानांवनसादृश्यंदृष्टव्यम् ॥ क्रुद्धःकण्ठीरवोगर्जन्नुज्ज्वलोज्ज्वलदीधितिः ॥ उद्वमन्निवजज्वालस
ज्वालाज्वलनंयुधिइतिभावः ॥ व्रतिनस्तुसटाजटेत्यभिधानाद्ब्रतिनःशिखासटेत्युच्यतेइहतुसटेवसटाइत्युपमानाद्धुताः सटायेनसतथोक्तइतिसटाप्रयोगासिद्धिः
॥ ५२ ॥ अंबिकाचंडिकारणसंग्रामेमहासुरैःसमंयुध्यमानासतीयान्यानेवयावतएवनिःश्वासान्उच्छासान्मुमुचेमुक्तवती तेएवतावन्तएवनिःश्वासाःप्रत्येकंस
यस्तस्मिन्नेवक्षणेशतसहस्रशः गणाश्चाण्डिकागणाःसंभूताःसमदृश्यन्त ॥ इहगणाःशताधिकंसहस्रंचेद्विवक्षिताःस्युस्तदाशतसहस्रमेकादशशतानिशतसहस्रंशतसह
सोपिकुद्धोधुतसटोदेव्यावाहनकेसरी ॥ चचारासुरसैन्येषुवनेष्विवहुताशनः ॥ ५२ ॥ निःश्वासान्मुमुचेयांश्चयुध्यमानारणोंबिका ॥ त
एवसद्यःसंभूतागणाःशतसहस्रशः ॥ ५३ ॥ युयुधुस्तेपरशुभिर्भिदिपालासिपट्टिशैः ॥ नाशयंतोसुरगणान्देवीशक्त्युपबृंहिताः ॥ ५४ ॥
स्रमितिवीप्सायांशतसहस्रशः । संख्यैकवचनाच्चवीप्सायांशम् ॥ अथचगणाः शतगुणितानिसहस्राणिलक्षमित्यर्थः ॥ ५३ ॥ तेरणेदेवीरोषनिःश्वासजागणाः
युध्यध्वंयुध्यध्वमितिदेव्यानुपबृंहिताः प्रोत्साहिताः परशुभिः भिदिपालासिपट्टिशैःसयुधैरसुरगणान्नाशयन्तः महासुरैः समंयुयुधुः ॥ भिदिपालैःसहिताअसयः
खड्गाः तैः सहिताः पट्टिशस्तैः ॥ द्वेद्वेतुसेनांगत्वादेकत्वंस्यात् ॥ बृहिवृद्धौ उपपूर्वः प्रोत्साहनेवृद्धयुत्कर्षेवावर्तते ॥ देवीशक्त्युपबृंहितानितिपाठेअप
पूर्वोबृहिवृद्धिवाची ॥ तेगणाः देवीसामर्थ्यात्क्षीणानसुरगणान्नाशयन्तः ॥ अस्मिन्पाठेगणानांशौर्वाक्येणोक्तं ॥ यतोदेवीशक्त्युपबृंहितानेवासुरान्नाशय
तोयुयुधुः ॥ ५४ ॥

युद्धमहोत्सवे देवदेव्या गणाः पटहानानकानवाद्यंतवा दितवंतः ॥ वदन्त्येतां लङ्घिणि च श्वेत्यात्मनेपदम् ॥ आनकः पटहोस्त्री स्यात् ॥ तथा परे गणाः शंखानवाद्यंत ॥ तथान्ये गणाः मृदंगान् मुरजानवाद्यंत ॥ युद्धमहोत्सव इत्यनेन बाणानां रणोन्मुखत्वेन शौर्योत्कर्षः संग्रामजयित्वं सूच्यते ॥ उत्सूते सुखमुत्सवः ॥ महानुत्सवो महोत्सवः ॥ ५५ ॥ ततो नंतरं देवी त्रिशूलेन गदया शरवृष्टिभिः खड्गादिभिश्च संग्रामसाधनैरायुधैः शतशः शतैः शतैः महासुरान् निजघान । निरंतरं जिहिंस ॥ आदिशब्देन यष्टिपरशुकुंतमुद्गरमुशलकर्त्तरीकरवालिकाभिदिपालपरिघशंकुतोमरवज्रशक्तिपाशचक्राद्यायुधानि गृह्यन्ते ॥ ५६ ॥ अथ च देवी वीर्यं स्वनिमोहितान् घटानि घर्षमूर्च्छितान् न्यानसुरान् पाशेन बद्ध्वा भुवि पातयामास ॥ अथ च देवी अन्यान् सुरान् पाशेनाकर्षयदाकृष्टवती ॥ कृषे चुरादि कात्स्वार्थे णिचिलङ्किरूपम् ॥ ननु च नायं पठ्यते चुरादौ यदैवम् ॥ कर्षत्याकर्षणेशेतुकृषते कृषतीत्युभे इत्येव पठ्यते ॥ एवं तर्हि हिंवादेः कर्षतेः कर्षणं कर्षः कर्षमवाद्यंत पटहान् गणाः शंखांस्तथापरे ॥ मृदंगांश्च तथैवान्येतस्मिन् युद्धमहोत्सवे ॥ ५६ ॥ ततो देवी त्रिशूलेन गदया शक्तिऋष्टिभिः ॥ खड्गादिभिश्च शतशो निजघान महासुरान् ॥ ५६ ॥ पातयामास चैवान्यानघटान् स्वनिमोहितान् ॥ असुरान् भुवि पाशेन बद्ध्वा चान्यानकर्षयत् ॥ ५७ ॥ केचिद्विधाकृतास्तीक्ष्णैः खड्गपातैस्तथापरे ॥ विपोथितानि पातेन गदया भुवि शेरते ॥ ५८ ॥ करोत् तत्करोतीति णिच् ॥ ५७ ॥ देव्यास्तीक्ष्णैः खड्गपातैः केचिन्महासुराः द्विधाकृताः खंडिताः ॥ तथाऽपरे महासुरा देव्या गदया कृतेन निपातेन विपोथिताः संतः भूमौ शेरतेशयितवंत इत्यर्थः ॥ विपोथिता इति पुथुहिंसायां दिवादिः ॥ यदाहुः ॥ पुथ्येत्युत्थति हिंसार्थे भाषार्थे पोथयेदिति ॥ विविधं पोथनं विहननं विपोथः संजात एषां विपोथिताः संजातविघाता इत्यर्थः ॥ यद्वा विविधः पोथः विघातो येषां ते विपोथाः ॥ विपोथाः कृताः विपोथिताः तत्करोतीति णिचिकर्मणिक्तः ॥ ननु च पुथ्यते णिचिकर्मणिक्तः ॥ ननु च पुथ्यते रुदुपधत्वात् न पुंसकेभावे क्ते कृते कित्वनिषेधपक्षे पोथितमिति स्यात् ॥ ततश्च विविधं पोथितं पोथनं विहननं येषां ते इति बहुव्रीहौ वाहिताद्यादित्वा निष्ठांतस्य परनिपाते विपोथिताः स्युः न स्युः ॥ यत रुदुपधाद्वा दिकर्मणोरन्यतरस्यामिति शब्विकरणानामेवोदुपधानांतत्र सूत्रे

दु० स०
॥ २६ ॥

ग्रहणनान्येषामित्यभ्युपजग्मुः ॥ यद्वा विपुंथिताइतिपाठेषुथिहिंसासंक्लेशनयोः त्वादिः कर्मणिक्तः । विपुंथिताविहिंसिताः संक्लेशितावधिताइतियावत् ॥
॥ ५८ ॥ केचिन्महासुराः देव्यामुशलेनभृशमत्यर्थहताः ताडिताः रुधिरंरक्तंवेमुः उज्जगरुः ॥ केचिच्चमहासुराः देव्याशूलेनवक्षसिभिन्नाः विदारिताः संतः भू-
मौनिपातिताःन्यपतन् ॥ वेमुरितिअतएकहल्मध्येनादेशादोर्लिट्इति ॥ टुवमुउद्विगणइत्यस्य नशसदवादिगुणानामितिनिषेधादेत्त्वाभ्यासलोपौनस्तइत्याहुः ॥
ततश्चवममुरित्येवंभावितव्यमिति ॥ अत्रसमादधुः अतएकहल्मध्येनादेशादेर्नशसदवादिगुणानांलिट्इत्येकयोगेकर्तव्येयोगविभागादस्यानित्यत्वमिति ततःवेमु-
रित्यपिकचित्साधुस्यादिति ॥ ५९ ॥ केचिच्छैलानुकारिणःशैलान्स्वगात्रपरिमाणतःअनुकुर्वाणाःपर्वतायमानाःत्रिदशानामर्दनाःअर्दयितारःहिंसकाःअसुराः
रणाजिरेरणस्याग्रेदेव्याप्रयुक्तेननिरंतरशरौघेणअविच्छिन्नबाणव्यूहेनकृताः छिन्नाः विद्धाः प्राणान्सून्मुमुचुःव्यमुंचन् ॥ शराणामोघःतेनशरौघेण ॥ कुमति
वेमुश्चकेचिदुधिरंमुसलेनभृशंहताः ॥ केचिन्निपतिताभूमौभिन्नाःशूलेनवक्षसि ॥ ६१ ॥ निरंतरशरौघेणकृताःकेचिद्व्रणाजिरे ॥ शैलानु-
कारिणःप्राणान्मुमुचुस्त्रिदशादर्नाः ॥ ६० ॥ केषांचिद्बाहवश्छिन्नाश्छिन्नग्रीवास्तथापरे ॥ शिरांसिपेतुरन्येषामन्येमध्येविदारिताः ॥ ६१ ॥
चेतिणत्वम् ॥ निरंतराःशरानिरंतरशरास्तेषामोघःसमूहस्तेन ॥ सेनानुकारिणइतिकचित्पाठः ॥ सेनासैन्यमनुपश्वात्कर्तुंशालिंयेषांतेअग्रेसराः शूराःत्रिदशा-
र्दिनःदेवहिंसिनः केचिदसुराःरणाजिरेप्राणान्मुमुचुःअत्यक्षुः ॥ सेनानुकारिणइतिपाठे सिध्यंतिसेधाः ॥ शल्यानुकारिणइतितुसभ्यःपाठः ॥ श्वावित्तुश-
ल्यइत्यभिधानात् ॥ शल्यःशल्यकोभक्ष्यःपंचनखः ॥ निरंतराइतिपाठे शरौघेणनिरंतराःप्रतिलोमकूपव्याप्ताः कृताः सिद्धाः ॥ अतएवशल्यकाइवशललीकण्ट-
कशतावृताः ॥ शल्यकाइवदृश्यमानारणाग्रेप्राणान्मुमुचुः ॥ निरंतराःशरौघेणकृताइतितुपाठेकृतारचिताइत्यर्थः ॥ ६० ॥ तथादेव्याक्रेषांचिदसुराणांबाहवो
भुजाः छिन्नाः खण्डिताः भुविपेतुः तथादेव्याऽपरेसुराःछिन्नाःग्रीवाःशिराधरायपतिच्छिन्नग्रीवाः संतः पेतुः ॥ तथादेव्याऽन्येषामसुराणांछिन्नानिशिरांसिपे-
तुस्तथादेव्याऽन्येऽसुराःवपुषोमध्येदेशेविदारिताः खण्डिताःसंतःपेतुःभूमौवभ्रशुः ॥ असाकल्येतुंचिच्चन ॥ छिन्नछातंलूनंकृतंत्रकणम् ॥ दारितौभिन्नभेदितौ ॥ ६१ ॥

शां० टी०
अ० २

॥ २६ ॥

अपरेतुमहासुरायुद्धतः देव्याविच्छिन्नजंघाः खण्डितजंघाकाः संतः उर्व्याभुविपेतुः प्रबभूवुः ॥ केचित्तुयुध्यंतः एकबाह्वक्षिचरणाः एकबाहुकाएकाक्षाः एकचरण
 काश्चसंतो देव्याद्विधाकृताः खण्डिता उर्व्यापेतुः न्यपतन् ॥ बाहुश्च अक्षिचरणं च बाह्वक्षिचरणं युद्धतः प्रतिमहासुरं संपन्नमेकबाह्वक्षिचरणं येषांते ॥ द्वंद्वं ते श्रूयमाणं
 पदं व्यावर्तकं प्रत्येकमभिसम्बध्यते ॥ तथा सम्पन्नव्रीहियवोग्रामः तथा च व्रीहियवधान्याः प्रजाः (१) ॥ ६२ ॥ अन्ये महासुराः शिरसि छिन्ने पिसतिभूमौ पतिताः
 पुनस्तदनु उत्थिताः कंशिरो बध्नंति कबंधाः संतः पुनः शिरोधारिणः संतः गृहीतपरमायुधाः आत्तोत्तमशस्त्राः पुनर्देव्या समं युयुधुः ॥ गृहीतपरमायुधेति ह्यविसर्गपाठे तु
 गृहीतापरमा आसमंतात् युतयुद्धं ययासा देवी गृहीतपरमायुत् गृहीतपरमायुधेति तृतीयांतमेतत् ॥ कबंधोस्त्रीक्रियायुक्तमपमूर्द्धकलेवरम् ॥ कस्य शिरसो बन्धोऽत्र कबन्धः
 कबंधातिवाकबन्धः ॥ कबंधं सलिलेतुण्डे ॥ युद्धे योद्धृषु वीरेषु सहस्रेकतमूर्द्धसु ॥ तदावेशात् कबन्धः स्यादेकोऽमूर्द्धा क्रियान्वित इति कबंधलक्षणम् ॥ देवीदानव
 विच्छिन्नजंघास्त्वपरेपेतुरुर्व्यामहासुराः ॥ एकबाह्वक्षिचरणाः केचिद्देव्याद्विधाकृताः ॥ ६२ ॥ छिन्नेपि चान्ये शिरसि पतिताः पुनरुत्थिताः ॥
 कबंधायुयुधुर्देव्या गृहीतपरमायुधाः ॥ ६३ ॥ न नृतुश्चापरेतत्र युद्धे तूर्यलयाश्रिताः ॥ कबन्धाश्छिन्ना शिरसः खड्गशक्त्यष्टिपाणयः ॥ ६४ ॥
 युद्धेतु कबन्धार्बुदकोटयः ॥ क्षणक्षणे समुत्पन्ना देव्यायुयुधिरेपुनः ॥ देवीदानव युद्धोत्थ कबन्धार्बुदकोटयः ॥ देवीरोषोत्थ हुंकारज्वलज्ज्वलनभस्मिताः ॥ ६३ ॥
 तत्र युद्धे अपरे महासुरास्तूर्याणां वाद्यादीनां ततानद्धवनमुषिराणां चतुर्णालयः साम्यं वाद्यादीनामन्योन्यसमत्वमाश्रिताः वीररसावेशवशाः खड्गशक्त्यष्टिपाणयः युध्यमानाः
 पूर्वदेव्या छिन्नशिरसोपिवीररसाविष्कारात्संग्रामाधिदेवतावेशाच्चाविष्कृतचेतनाः संतः पश्चात्कंशिरो बध्नंति स्वं स्वं यथास्थानं संनिवेशयंतीति कबन्धाः संतः पुनः शिरो
 धारिणः संतः न नृतुर्नृत्यं चक्रुः ॥ चकारात्केचिद्देव्या समं युयुधिरे च ॥ तूर्यलयाश्रिता हि नृत्यंति खड्गशक्त्यष्टिपाणयो हियुध्यन्ते ॥ ततं वीणादिकं वाद्यमानं
 मुरजादिकम् । वंशादिकं तु सुषिरं कांस्यतालादिकं घनम् ॥ तथा च भारतः ॥ ततं चैवावनद्धं घनं सुषिरमेव च ॥ चतुर्विधं तु विज्ञेयमातोयं लक्षणान्वितम् ॥ अतएवा

भ्यधुः ॥ चतुर्विधमिदं वाद्यं वादित्रातोयनामकमिति ॥ यद्यपि खड्गो तु निस्त्रिंशच्चंद्रहासासिक्कष्टयइतिक्कष्टिः खड्गपर्यायस्तथाप्याकृतिसंनिवेशविशेषभेदभिन्नतया पृथक्
प्रयुक्तः ॥ खड्गशक्त्यष्टपाणयइतितुपाठे खड्गैः शक्तिभिश्च अष्टाव्याप्ताः पाणयो येषांते ॥ यद्वा दैत्याः केचिदष्टभुजाश्च संतीति खड्गश्च शक्तयश्च अष्टस्वष्टसुपाणिषु ये
षांते ॥ ६४ ॥ अन्ये महासुराः संग्रामशूराः युद्धेतिष्ठतिष्ठेति देवीं भाषंतः कथयंतः स्वकीयामहमहमिकां प्रकटयंतो देव्यासमं योद्धुमाजगमुरिति शेषः ॥ तिष्ठतिष्ठेत्यत्र
नित्यवीप्सयोर्नित्ये आभीक्ष्ण्ये च तिङंतस्य द्विर्वचनम् ॥ भाषंतइति ॥ भाषव्यक्तायां वाचि ॥ अनुदात्तेत्त्वात्प्राप्तस्यात्मनेपदस्य च क्षिडोडित्त्वाद नित्यत्वात्परस्मैपदं
शतृप्रत्ययः ॥ तिष्ठतिष्ठेत्यभाषंतेति पाठे तु अन्ये महासुरा देवीं तिष्ठतिष्ठ अद्यास्मदग्रे कयास्यसिक्कचानिर्लायसेइतिसभर्त्सनं नाम ग्राहमालपन्नित्यर्थः ॥ तिष्ठतिष्ठेति चैवो

तिष्ठतिष्ठेति भाषंतो देवीमन्ये महासुराः ॥ रुधिरौघविलुप्तांगाः संग्रामेलोमहर्षणे ॥ ६५ ॥

पातितैरथ नागाश्चैरसुरैश्च वसुन्धरा ॥ अगम्यासा भवत्तत्र यत्राभूत्समहारणः ॥ ६६ ॥

क्त्वा देव्याऽन्ये युयुधुर्मृधे ॥ अन्ये च महासुरा मृधे युद्धे देवि तिष्ठतिष्ठेति सभर्त्सनमुक्त्वा देव्या च समं युयुधुः ॥ लोमानिरोमाणि हृष्यंत्युद्धवंत्यनेनेति लोमहर्षणं तस्मिन्नूरो
मां चोद्गमकारिणि संग्रामे रुधिराणामोघाः स्तोमास्तैः विलुप्तांगा अपरे महासुराः ॥ रोमां चोरोमपुलकोरोमहर्षणमित्यपि ॥ ओघो वृद्धं भसारये ॥ ६५ ॥ देव्या पातितैः
भंशितैरथैर्नागैर्गजैरश्वैरसुरैश्च कीर्णासा वसुन्धरा अगम्याऽनधिगम्या गंतुमशक्या तत्राभवत् ॥ कयत्र समहान्नरगः संग्रामः देव्यासमं महिषासुरसैन्यानामभूत् ॥ पातितैः
रथेत्यत्रोरीतिरेफलोपः रथसहिताः नागाः रथनागास्तत्सहिता अश्वाः तैः ॥ दंष्ट्रेषु सेनागत्वादेकवद्भावः स्यात् ॥ वसूनिधारयति सा वसुन्धरा नगम्या अगम्या असेव्या ॥
गमेः पोरद्वयवाच्यत् ॥ ६६ ॥

किंचतत्रयुद्धे असुरसैन्यस्य मध्ये सद्यः सपदितक्षणे देव्या सहस्रामारंभक्षणे एव वारणानां गजानामसुराणां दैत्यानां वाजिनां घोटकानां शोणितौघारक्तसमूहा एव महानद्यः समुद्रगाः सद्यः विसुस्रुवुः प्रसुस्रुवुरित्यर्थः ॥ रक्तप्रवाहमय्यो महानद्यो बभूवुरित्यर्थः ॥ विसुस्रुवुः ॥ श्रुगतौ लिट् उर्युवङ् ॥ ६७ ॥ तथा तद्वत् अंबिका देवी असुराणां तत्प्रसिद्धं महासैन्यं क्षणेन तत्क्षणमात्रेण क्षयं विनाशं निन्ये प्रापयामास ॥ नयति द्विकर्मकः ॥ तृणानि च तृणदारूणि तेषां महान् चयः गणः समूहस्तं यथा वह्निस्तद्वत् ॥ यद्वा यथा तथैव साम्ये ॥ ६८ ॥ न केवलमंबिकैव अपितु संहिष्य ॥ सप्रसिद्धो देव्या वाहनीभूतो धुतकेसरः कं पितस्कन्धकेसरः सिंहश्च महानादं महातं नादं कंठीरवत्वात् । कंठगर्जनमुत्सृजन् कुर्वन् तथोचितमसुरसैन्यं क्षयं नाशं निन्ये ॥ यच्चाख्यात् अथ वा सच सिंहः कर्त्ता विचिन्वतीति विचयनक्रिया

शोणितौघा महानद्यः सद्यस्तत्र विसुस्रुवुः ॥ मध्ये चासुरसैन्यस्य वारणासुरवाजिनाम् ॥ ६७ ॥ क्षणेन तन्महासैन्यमसुराणां तथांबिका ॥ निन्ये क्षयं यथा वह्निस्तृणदारुमहाचयम् ॥ ६८ ॥ सच सिंहो महानादमुत्सृजन् धुतकेसरः ॥ शरीरेभ्योऽमरारीणामसूनिव विचिन्वति ॥ ६९ ॥

संबंधनीयः प्रसिंहः महानादमुत्सृजन् धुतकेसरः सन्नमरारीणां सुरद्विषां शरीरेभ्यः सकाशतः असून् प्राणान् विचिन्वति प्राणान् गृहीयादिव संहरेदिव ॥ विचिन्वतीति चिञ्चयनो विध्यादौ लिङ्गर्थे लेट् कर्त्तरि स्वादिभ्यः श्नुः ॥ लेट् स्तिप् लेटोडाटाविति अडागमः ॥ छांदसो गुणाभावः इको यणचि न किंतु ह्रस्वोः सार्वधातुके यण् ॥ इतश्च लोपः परस्मैपदेष्विति तुवा ॥ तेनात्र इति श्रूयते ॥ अथ वा विचिन्वतीति सप्तमीयम् ॥ संहिष्य च धुतकेसरः महानादमुत्सृजन् असुरान् व्यापायतच्छरीरेभ्यः प्राणान् विचिन्वती वेत्युत्प्रेक्षते ॥ ततश्च तस्मिन् सिंहेऽमरारीणां शरीरेभ्यः प्राणान् विचिन्वती व इतस्ततः संहर्तुं गवेषयतीव सति देव्या गणैश्च तैरसुरैः सह युद्धं कृतं व्यधायीत्यर्थः ॥ ६९ ॥

दु० स०

॥ २८ ॥

तत्रसंग्रामभूमौदेव्यारोषनिःश्वाससंभूतैर्गणैश्चतैरसुरैः सहयुद्धंतथाकृतंतथादिविस्वर्गेदेवाः पुष्पवृष्टिमुचः सन्तः एनांदेवींतुष्टुवुः स्तुतवन्तः ॥ पुष्पाणांवृष्टीर्मुचं
तिपुष्पवृष्टिमुचः ॥ अथैनांतुष्टुवुरितिपाठेतुदेव्यागणैश्चतत्रभूमौमहासुरैःसमंयुद्धंकृतम् ॥ अथानन्तरंपुष्पवृष्टिमुचोदेवाः दिविषदः एनांयुध्यमानांसिंहांसगणामं
बिकांतुष्टुवुः ॥ अहोइदंनामाश्चर्ययोद्धारोमायाविनोमहासुराः तैः सममेकाकिन्यबलायुध्यते महासुरसैन्यान्यप्यनेकानि दशशः शतशः सहस्रशः अयुतशः
लक्षशःनियुतशःकोटिशःकोटिकोटिशश्चक्षयंतयैकयैवनीतानि तद्वर्णेकबंधाअपितयाऽबलयायुध्यंतेतेचतदबलारोषहुंकारज्वलज्ज्वलनज्वालावलीढाः क्षणे
क्षणेभस्मीभवन्ति अथचरणमण्डलेतदबलाविखंडितप्रचंडविक्रमोल्लासिमहायोद्धृष्टमहासुरवपुर्विलसद्गुधिरौधामहानयः प्रवहंतीतितामित्थमद्भुताद्भुतचरितांलोका

शां० टी०

अ० ३

॥ देव्यागणैश्चतैस्तत्रकृतंतयुद्धंतथासुरैः ॥ यथैनांतुष्टुवुर्देवाःपुष्पवृष्टिमुचोदिवि ॥ ७० ॥ ॥ इतिश्रीमार्कंडेयपुराणेषावर्णिकेमन्वंतरेदेवी
माहात्म्येमहिषासुरसैन्यवधोनामद्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥ ऋषिरुवाच ॥ निहन्यमानंतत्सैन्यमवलोक्यमहासुरः ॥ सेनानीश्चिक्षुरःकोपाद्ययौ
योद्धुमथांबिकाम् ॥ १ ॥ सदेवींशरवर्षेणववर्षसमरेसुरः ॥ यथामेरुगिरेःशृंगंतोयवर्षेणतोयदः ॥ २ ॥

अयुदयैकफलोदयामंबिकांदिविषदःस्तुवंतीत्यर्थः ॥ ७० ॥ ॥ इति श्रीमार्कंडेयमहाराजाधिराजश्रीमत्तोमरान्वयश्रीमदुद्धरणात्मजश्रीशान्तनुचक्रवर्तिविर
चितायांशान्तनव्यांचंडिकामाहात्म्यटीकायांद्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥ ॥ ऋषिरुवाच ॥ अथमहिषासुरसेनानीः चिक्षुरसंज्ञः महासुरः तत्सैन्यंतस्यम
हिषासुरस्यसैन्यंदेव्यानिहन्यमानंनिरंतरंहन्यमानमवलोक्यवीक्ष्यकोपाद्ययौद्धुमथांबिकांदेवींमयाजनाम
तेलटनिहतमित्यर्थः ॥ १ ॥ सचिक्षुरनामाऽसुरः समरेसंग्रामेशरवर्षेणनिरंतरप्रयुक्तबाणपातनेनदेवींववर्षच्छादयामास ॥ कःकेनकिमिवतोयदोमेघः

॥ २८ ॥

तोयवर्षेण संततप्रवृद्धपाथः प्रथितपातनेन मेरुगिरेः शृंगमिव ॥ नभिन्नेवचने लिंगेन हीनाधिकतापिवा ॥ उपमादूषणायालंयत्रोद्वेगो नधीमताम् ॥ क्रियावाचित्व
 माख्यातुमेकोत्रार्थः प्रदर्शितः ॥ प्रयोगतोनुवर्तव्या अनेकार्थाहिधातवः ॥ यद्वा यथातथैवेदं साम्यम् ॥ २ ॥ ततो नंतरं देवीसंग्रामेलीलैव क्रीडैव अनायासे
 नैव बाणैस्तस्याचिक्षुरसंज्ञस्य शरोत्करान् बाणगणान् छित्वा खंडयित्वा तुरगान् घोटकान् बाणैर्जघान ॥ अथ च बाणैरेव वाजिनां घोटकानां यंतारं सारथिजघान ॥ क्रीडा
 लीलाचनमच ॥ स्त्रीणां विलासविब्वोकविभ्रमाललितंतथा ॥ हेलालिलेत्यमीहावाः क्रियाः शृंगारभावजाः ॥ नियंता प्राजितायंतासूतः क्षत्ताचसारथिः ॥ ३ ॥
 सा देवीसद्यः सपदितक्षणे एवाशुगैर्बाणैः धनुःकोदंडं च चिच्छेद अच्छिनत् ॥ अतिसमुच्छ्रितमत्युच्चतरं ध्वजं च केतुं बाणैश्चिच्छेद ॥ छिन्नधन्वधनुर्यस्य सतथोक्तः
 तं छिन्नधन्वानं चिक्षुरं महासुरंगान् तेषु सर्वावयवेषु आशुगैर्विव्याध ताडयामास ॥ व्यधताडने लिट्यभ्यासस्योभयेषामिति संप्रसारणम् ॥ आशुगौ वायुविशिखौ ॥
 तस्य छित्त्वा ततो देवीलीलैव शरोत्करान् ॥ जघान तुरगान् बाणैर्यंतारं चैव वाजिनाम् ॥ ३ ॥ चिच्छेद च धनुः सद्यो ध्वजं चातिसमुच्छ्रितम् ॥
 विव्याध चैनं गान् तेषु छिन्नधन्वानमाशुगैः ॥ ४ ॥ सच्छिन्नधन्वा विरथो हताश्वो हतसारथिः ॥ अभ्यधावत तां देवीं खड्गचर्मधरोसुरः ॥ ५ ॥
 धनुरर्धर्चादित्वान्नपुंसकेपि ॥ अन्यथा धनुश्चापौ धन्वशरासनकोदण्डकार्मुकमित्यभिधानात् ॥ ४ ॥ सचिक्षुराख्योसुरः देव्या छिन्नधन्वधनुर्यस्य
 विच्छिन्नोरथो यस्य विरथः ॥ हता अश्वस्य सः हतः सारथिर्यस्य सः ईदृगवस्थः खड्गचर्मधरः सन् तां देवीं हंतुमभ्यधावत उपाद्रवत् ॥ सृगतौ सतैः वेगितायां गतौ
 धावादेशो वक्तव्यः ॥ यद्येवं सतैः परस्मैपदित्वादात्मनेपदनं स्यात् ॥ स्यात्कर्तारिकर्मव्यतिहारइति । न स्यात् । न गतिर्हि सार्थेभ्य इति निषेधात् ॥ अतश्चाभ्यधावत्ततो दे
 वीमित्यपाठिषुः ॥ यद्वा धावुगतिशुद्धयोरित्येतस्य स्वरित्त्वात्पाक्षिकमस्यात्मनेपदमिति ॥ अस्त्वभ्यधावत तां देवीमित्यपि पाठपाठवंपठितृणाम् ॥ फलकोद्घातं
 चर्म ॥ गात्रत्राणं चर्ममयत्वाच्चर्म ॥ धृञ्धारणे धरते धरः ॥ खड्गश्चर्मणो धरः खड्गचर्मधरः ॥ अन्यथा कर्मण्यणस्यात् ॥ ५ ॥

दु० स०
॥ २९ ॥

अतितरांवेगवान् सचिक्षुरः सेनानीरसुरः तीक्ष्णातिग्माधारायस्यतेनखड्गेनमण्डलाग्रेणसिंहमूर्धनिआहत्यप्रहत्यदेवीमपिसव्येवामेभुजेआजघानप्रजहार ॥ अकर्मक
त्वात्परांगकर्मकत्वाच्चाडोयमहनइत्यात्मनेपदाप्राप्तिः ॥ वामंशरीरंस्वयंस्यादपसव्यंतुदक्षिणम् ॥ ६ ॥ हेनृपनन्दनसुरथंनिशामय ॥ तस्यदेव्यावामंभुजंप्राप्यचिक्षुरा
ख्यमहासुरप्रयुक्तःखड्गःमण्डलाग्रःपफाल ॥ जिफलाविशरणे विशशार चूर्णीबभूव ॥ ततःखड्गभंगानंतरंकोपादरुणलोचनःरक्तलोचनःचिक्षुरःशूलंत्रिशूल
मायुधंजग्राहअग्रहीत् ॥ अस्त्रीशूलंरुगायुधम् ॥ ७ ॥ ततस्तुत्रिशूलग्रहानंतरंचिक्षुरोमहासुरस्तत्प्राग्गृहीतंत्रिशूलंतदायुधंभद्रकाल्यादेव्यांविषयेचिक्षेपअक्षैप्सीत् ॥
कीदृशंशूलम् अम्बरादाकाशात् अम्बरमाक्रम्यतेजोभी रविबिंबमिवजाज्वल्यमानंदेदीप्यमानमित्यर्थः ॥ अम्बरादितिकर्मणिल्यञ्लोपेपञ्चमी । तेजोभीरविबिंब
सिंहमाहत्यखड्गेनतीक्ष्णधारेणमूर्धनि॥आजघानभुजेसव्येदेवीमप्यतिवेगवान्॥६॥तस्याःखड्गोभुजंप्राप्यपफालनृपनन्दन॥ततो जग्राहशूलं
सकोपादरुणलोचनः ॥७॥ चिक्षेपचतस्तत्तुभद्रकाल्यामहासुरः॥जाज्वल्यमानंतेजोभीरविबिंबमिवांबरात् ॥ ८ ॥ दृष्ट्वातदापतच्छूलंदेवी
शूलममुञ्चत्॥तेनतच्छशतधानीतंशूलंसचमहासुरः॥९॥इतेतस्मिन्महावीर्येमहिषस्यचमूपतौ॥आजगामगजारूढश्चामरस्त्रिदशार्दनः॥१०॥
मित्यत्रोरीतिरेफलोपेद्रलोपेपूर्वस्यदीर्घाणः ॥ तेजोभिरविबिंबमित्यदीर्घपाठे ॥ अवेःसूर्यस्यबिंबमिवेत्यर्थः ॥ अवयःशैलमेषार्काइत्यभिधानात् ॥ अम्बरमत
तिअम्बरात् इतिप्रथमांतत्वेतुरविबिंबविशेषणंद्रष्टव्यम् ॥ भद्राचसाकालस्यकालाग्निरुद्रस्यस्त्रीकाली ॥ यद्वाकालीचण्डिका ॥ ८ ॥ तच्चिक्षुरप्रयुक्तमापतदा
गच्छत्शूलं कर्म दृष्ट्वादेवीस्वकीयंशूलममुञ्चत् प्रयुक्तवती तेनदेवीप्रयुक्तेनशूलेनतच्चिक्षुरप्रयुक्तशूलंशतधाशतप्रकारैः चूर्णतांनीतंप्रापितम्॥ नकेवलंत्रिशूलमेवअपितु
चिक्षुरमहासुरश्चचूर्णतांनीतइत्यर्थः ॥ अमुञ्चत् मुञ्चल्लोक्षणेस्वरितेत् ॥ ९ ॥ महिषासुरस्यचमूपतौसेनापतौतस्मिन्चिक्षुरारूपेमहावीर्येदेव्याहतेसतिचामरोनाम
त्रिदशार्दनः अमरहंसकः महासुरःगजारूढःसन्नेव्यासहस्रग्रामयितमाजगामागतवान् ॥ तीर्थवलंभयानश्चमहासुरः अर्धविराट्पुत्रःसहस्रनाभः

शां० दी०
अ० ३

॥ २९ ॥

अथसचामरनामापिमहादैत्यःदेव्याःप्रतिघातनायशक्तिमायुधविशेषमुमोच ॥ अथांबिकादेवीद्रुतंशीघ्रंस्त्वरंहुंकाराभिहतामतएवनिष्प्रभांतांचामरमहादैत्य
 प्रयुक्तांशार्किभूमौपातयामास ॥ ११ ॥ चामराख्योमहासुरःआत्मीयांशक्तिमायुधंदेव्याभूमौनिपतितांप्रभृष्टांचदृष्ट्वाक्रोधसमन्वितः अप्रतिहतशक्तिरयमदी
 याहताईदृगवस्थामास्तादिति क्रोधोर्मिमूर्छितःसन्देवींप्रतित्रिशूलंचिक्षेपमुमोच ॥ तदपिशूलंसादेवीअच्छिनत्बाणैःकृत्वा ॥ छिदिरद्वैधीकरणे ॥ भूतानयतने
 लङ्गुलिद्विविषयेपिक्वचिदस्तिपुराकल्पएतदासीदितिभाष्यकारप्रयोगादित्याहुः ॥ १२ ॥ ततोदेव्याचामरीयेशूलान्नेचूर्णितेसत्यनंतरं सिंहःउच्चैःसमुत्प
 त्यगजस्यकुंभयोरंतरेमध्येविषयेस्थितःसन्तेनत्रिदशारिणासुरद्विषाचामरेणदैत्येनसममुच्चैरतितरांबाहुभ्यांप्रवर्तितेनयुद्धेनबाहुयुद्धेनयुयुधेसंप्रजह्ने ॥ युध्यतोनुदात्तेत्वा
 सोपिशार्किमुमोचाथदेव्यास्तामंबिकाद्रुतम् ॥ हुंकाराभिहतांभूमौपातयामासनिष्प्रभाम् ॥ ११ ॥ भग्नांशार्किनिपतितांदृष्ट्वाक्रोधसमन्वितः ॥
 चिक्षेपचामरःशूलंबाणैस्तदपिसाच्छिनत् ॥ १२ ॥ ततःसिंहःसमुत्पत्यगजकुंभांतरस्थितः ॥ बाहुयुद्धेनयुयुधेतेनोच्चैस्त्रिदशारिणा ॥ १३ ॥
 युध्यमानौततस्तौतुतस्मान्नागान्महींगतौ ॥ युयुधातेतिसंरब्धौप्रहारैरतिदारुणैः ॥ १४ ॥ ततोवेगात्स्वमुत्पत्यनिपत्यचमृगारिणा ॥ करप्रहारेण
 शिरश्चामरस्यपृथक्कृतम् ॥ १५ ॥

दात्मनेपदम् ॥ कुंभौतुपिंडौशिरसस्तयोर्मध्येविदुःपुमान् ॥ १३ ॥ ततोबाहुयुद्धवृत्तितस्तुपुनर्युध्यमानौतौसिंहचामरौतस्मान्नागाद्रजात्सकाशात्महींभूमिगतौ
 संतावतिदारुणैर्भयंकरैःप्रहारैरतिसंरब्धौअतितरांक्रोधाविष्टौयुयुधाते ॥ संपूर्वोरभिःक्रोधावर्धः ॥ युयुधातेअतिसंरब्धौइतिच्छेदः ॥ मणीवादित्वात्प्रगृह्यत्वा
 भावात्प्रकृतिभावादेङःपदांतादतीतिपूर्वरूपत्वमेव ॥ अथवाशिष्टप्रयोगतःसंज्ञापूर्वकोविधिरनित्यः ओर्गुणादित्यतः स्वायंभुवप्रयोगवत् ॥ १४ ॥ ततोयुद्धरसावे
 शतोवेगाज्जगज्जययात्स्वमंतरिक्षमुत्पत्यउत्प्लुत्यपुनर्वेगान्निपत्यचमृगारिणांसिंहेनचामरनाम्नोमहासुरस्यशिरोमस्तकंकरप्रहारेणकरकृतः प्रहारस्ताडनंतेनपृथक्कृतंदूरी
 कृतांछिन्नम् । प्रहारजवयोर्वेगोविण्मूत्रातिप्रवर्त्तने ॥ १५ ॥

दु० स०
॥ ३० ॥

रणेदेव्याशिलादिभिः पाषाणैर्वृक्षैस्तरुभिः आदिशब्दाद्धनुरायायुधैश्च उदग्राख्यो महासुरः हतः ॥ करालो नाम महासुरः च शब्दात्सैन्यः दंतमुष्टितलैः दंतमुष्टिभिः
तलैः प्रतलैः च शब्दात् खड्गायैरायुधैः सिंहेन गणैः देव्या च निपातितः न्यघातिव्यसूक्ततः ॥ पाणौ च पेटप्रतलप्रहस्ता विस्तृतांगुलौ ॥ दंतैः सहितामुष्टयः दंतमु
ष्टयः दंतमुष्टिभिः सहिताः तलाः तैः । द्वंद्वे तु प्राण्यंगत्वादेकवद्भावः स्यात् ॥ दन्तोगजदंतः तेन निर्मितो मुष्टिस्तस्य तलैर्भागदेशैः छुरिकाधाराविशेषैश्च निपातित
इत्यपिव्याख्यानम् ॥ केचिद्वत्तमुष्टितलैरितिकांतं पठन्ति ॥ दन्तमुष्टितलयैर्गुणैः ते दन्तमुष्टितलाः तैर्निपातित इत्यपिव्याख्येयम् ॥ १६ ॥ रणे क्रुद्धा देवी उद्धतं
नाम महासुरं च शब्दात्सैन्यं गदापातैश्चूर्णयामास संपिपेष ॥ परासुमकार्णीत् ॥ त्रिनेत्रा परमेश्वरी चण्डिका देवी रणे क्रुद्धा सती भिन्दिपालेन हस्तक्षेप्येण लगुडेन वा
ष्कलं नाम महासुरं जघान ॥ भिन्दिपालः सृगस्तुल्यौ तथा परमेश्वरी बाणैः ताग्रं नाम महासुरं जघान ॥ तथा परमेश्वरी बाणैरेव अंधक नाम महासुरं जघान ॥
उदग्रश्च रणे देव्याशिलावृक्षादिभिर्हतः ॥ दन्तमुष्टितलैश्चैव करालश्च निपातितः ॥ १६ ॥ देवी क्रुद्धा गदापातैश्चूर्णयामास चोद्धतम् ॥ वा
ष्कलं भिन्दिपालेन बाणैस्ताग्रं तथा अंधकम् ॥ १७ ॥ उग्रास्य मुग्रवीर्यं च तथैव च महाहनुम् ॥ त्रिनेत्रा च त्रिशूलेन जघान परमेश्वरी ॥ १८ ॥
विडालस्यासिनाकायात्पातयामास वैशिरः ॥ दुर्धरं दुर्मुखं चोभौ शरैर्निन्येयमक्षयम् ॥ कालं च कालदंडेन कालरात्रिरपातयत् ॥ १९ ॥
तथा परमेश्वरी बाणैरेव उग्रमास्यं यस्य तमुग्रास्यं नाम महासुरं जघान ॥ तथा परमेश्वरी बाणैरेव उग्रं वीर्यं यस्य तमुग्रवीर्यं नाम महासुरं च जघान ॥ तथैव परमेश्वरी बाणैरेव
महांतौ हनूकपोलाधोभागौ यस्य तं महाहनुं नाम महासुरं जघान ॥ त्रिनेत्रं चेति तु पाठे त्रीणि नेत्राणि यस्य तं त्रिनेत्रं महासुरं त्रिशूलेन च शब्दात्सैन्यम् ॥ परमा ईश्वरी
अश्विनो तेराशु कर्मणि वरट्चेच्चोपधायाः । यद्वा परमेश्वरस्य स्त्री परमेश्वरी ॥ १७ ॥ एकार्थवाचकौ ॥ १८ ॥ रणे देवी असिना खड्गेन विडालस्य महासुरस्य शिरोम
ूर्ध्वानं कायाच्छरीरात् वैप्रख्यातितः पातयामास ॥ रणे देवी शरैः दुर्धरं नाम दुर्मुखं चोभौ नाम महासुरौ कर्म यस्य क्षयं यमगृहं द्वितीयं कर्म निन्ये प्रापयामास ॥ नयति द्विकर्म
कः ॥ क्षयो यक्ष्मणि कल्पांते निलये पचये पिच ॥ कालं च कालदंडेन कालरात्रिरपातयत् ॥ कालं नाम महासुरं कालरात्रिरं विका कालदण्डेनापातयत् प्राभंशयत् ॥ १९ ॥

शां० टी०
अ० ३

॥ ३० ॥

उग्रदर्शननामहासुरमत्युग्रैः खड्गपातैरताडयत् ॥ तडआघातेचुरादिः ॥ असिनैवअसिलोमानंमहासुरमच्छिदत् अच्छैत्सीत् ॥ गणैःसिंहेनदेव्याचजयक्ष्वेडाकृतोत्सवैः ॥ गणादिभिः उत्सवैरणोत्सवैः जयसंबंधिनिक्ष्वेडाकृताजयसिंहनादः कृतइत्यर्थः ॥ क्ष्वेडातुसिंहनादः स्यात् ॥ कालंवेत्यादिश्लोकद्वयंकेचित्पठंतिकेचित्तुन ॥ २० ॥ एवंप्रागुक्तभंग्यास्वसैन्येआत्मायसैन्येस्वयंसंक्षीयमाणेसतिमहिषासुरस्तुतदसहमानः सन्माहिषेणमहिषसंबंधिनामहिषाकारेणस्वरूपेणतान् देवीगणान् त्रासयामासउद्वेजयामास ॥ संक्षीयमाणइतिशिक्षयेत्त्वादिरकर्मकः परस्मैपदोइतितुप्रयोगतोतर्भावितण्यर्थविवक्षायांनाभुक्तंक्षीयतेकर्मक्षीयंतेचास्यकर्माणीतिवत्सकर्मकत्वेसतिकर्मकर्तरिरुक्तःशानचिकर्मवत्कर्मणातुल्यक्रियइतियक्यात्मनेपदेऽकृतसार्वधातुकयोदीर्घेरूपम् ॥ २१ ॥ महिषासुरःतुंडप्र

“ उग्रदर्शनमत्युग्रैःखड्गपातैरताडयत् ॥ असिनैवासिलोमानमच्छिदत्सारणोत्सवे ॥ गणैःसिंहेनदेव्याचजयक्ष्वेडाकृतोत्सवैः ” ॥ २० ॥ एवंसंक्षीयमाणेतुस्वसैन्येमहिषासुरः ॥ माहिषेणस्वरूपेण त्रासयामासतान्गणान् ॥ २१ ॥ कांश्चित्तुंडप्रहारेणक्षुरक्षैपैस्तथापरान् ॥ लांगूलताडितांश्चान्याञ्छृंगाभ्यांचविदारितान् ॥ २२ ॥ वेगेनकांश्चिदपरान्नादेनभ्रमणेनच ॥ निःश्वासपवनेनान्यानपातयामासभूतले ॥ २३ ॥

हारेणतुंडेनवक्रेणजनिताघातेनकांश्चिद्गणान्देवीरोषजनितान्पुरुषान्तरणशूरान्भूतलेपातयामास ॥ तथाक्षुरक्षैपैरपरान्भूमौपातयामास ॥ शफंक्लीवेश्वरःपुमान् ॥ सतथान्यांछांगूलताडितान्गणान्भूमौपातयामास ॥ पुच्छोस्त्रीलूमलांगूले ॥ सतथान्यांश्चशृंगाभ्यांचविदारितान्गणान्भूमौपातयामास ॥ दारितेभिन्नभेदितौ ॥ सतथावेगेनजवेनकांश्चिदपरान्भूमौपातयामास ॥ सतथामहिषःनादेनध्वनिनाकंठगर्जितेनापरान्व्याकुलचित्तान्भूमौपातयामास ॥ अपरान्भ्रमणेनपरितोयतःपार्श्वतश्चभूतलेपातयामास ॥ महिषः अन्यान्निःश्वासपवनेननिःश्वासएवपवनोवायुस्तेनभूतलेपातयामास ॥ २२ ॥ २३ ॥

इत्थंसमहिषासुरोमहादेव्याः अंबिकायाः प्रमथानापार्षदानामनीकानिसैन्यानिप्रमथगणान्निपात्यभूमौनितरांपातयित्वातस्याःसिंहंहंतुमभ्यधावत आभिमु
 ख्येनाधावत आद्रवत् ॥ धावुगतिशुद्ध्योःलङ्स्वरितेत्त्वादात्मनेपदम् ॥ वरूथिनीचलंसैन्यंचक्रंचानीकमस्त्रियाम् ॥ ततः प्रमथगणमथनतः सिंहंहंतुमाग
 मनंतस्य ॥ ततश्चमहिषेमहासुरेविषयंबिकाचंडिकाकोपंचक्रे ॥ २४ ॥ महावीर्यःसमहिषासुरः क्षुरक्षुण्णमहीतलःसन्योद्धुंक्रोधातअग्रेकपादशफनिष्पिष्ट
 कृताग्रक्षोणिभागःसन्उच्चैरभंलिहाभ्यांशृंगाभ्यांउच्चैरभंलिहान्पर्वतान् उच्चैरभंलिहमुकुटमूर्धनिदेव्याउच्चैश्चिक्षेपउच्चैरक्षैःसीत् ॥ अथचोच्चैर्ननाद ॥ णद
 अव्यक्तेशब्दे गलगर्जनंचोच्चैश्चकार ॥ महावीर्यःवीर्यसंपन्नः सत्त्ववान्महिषोतितरामितियावत् ॥ २५ ॥ तस्यमहिषासुरस्यवेगेनजवेनयुक्तंभ्रमणंतेन
 निपात्यप्रमथानीकमभ्यधावतसोऽसुरः ॥ सिंहंहंतुमहादेव्याःकोपंचक्रेततोम्बिका ॥ २४ ॥ सोपिकोपान्महावीर्यःखुरक्षुण्णमहीतलः ॥
 शृंगाभ्यांपर्वतानुच्चैश्चिक्षेपचननादच ॥ २५ ॥ वेगभ्रमणविक्षुण्णामहीतस्यव्यशीर्यत ॥ लांगूलेनाहतश्चाब्धिः प्लावयामाससर्वतः ॥ २६ ॥
 धुतशृंगविभिन्नाश्चखंडंखंडंययुर्घनाः ॥ श्वासानिलास्ताःशतशोनिपेतुर्नभसोचलाः ॥ २७ ॥

विक्षुण्णाविशेषेणसंपिष्टामहीव्यशीर्यतस्वयमेवविशीर्णमभवत् ॥ शूर्हिसायांक्रयादिःपरस्मैपदीविपूर्वोक्तकर्मकः ॥ इहतुअंतर्भावितण्यर्थविवक्षायाम् ॥ विशीर्य
 तेमेघःस्वयमेवविशीर्यतेहेतुः स्वयमेवेतिवत्कर्मकर्तरिलङ्ङिहूपम् ॥ किंचतस्यैमहिषस्यलांगूलेनपुच्छेनआहतःताडितोब्धिःअर्णवःसर्वतःसर्वत्रपृथिव्यांसक
 लजनान्प्लावयामास ॥ वारिपूरमग्नविश्वंचकार ॥ तसिप्रकरणेआद्यादिभ्यउपसंख्यानामित्यधिकरणेतसिः ॥ यद्वा कर्मणिल्यब्लोपेपंचमी ॥ सर्व
 तःसर्वापृथ्वीप्लावयामास ॥ २६ ॥ घनाश्चमहांतोमेघाः तेनमहिषासुरेणधुताभ्यांशृंगाभ्यांविभिन्नाःविदारिताःसंतःखंडंखंडंशकलंशकलययुः ॥ महिषेणधुत
 शृंगविदारिताःमहांतोमेघाःखंडप्रकाराःखंडसदृशाःसंतःययुरित्यर्थः ॥ प्रकारेणुणवचनस्येत्यधिकस्याल्पसादृश्येणुणवचनस्यद्विभाविः ॥ खंडंखंडंययुरितितपादेकर्म

धारयवदु चरोष्विति विकल्पेन कर्मधारयत्वातिदेशात् द्विरुक्तयोर्भागयोर्मध्ये पूर्वभागसंबन्धिन्याविभक्तेर्लुक् ॥ श्वासानिलास्तविशीर्णाः श्वासानिलास्ताः शतशः
 श्वासानिलाहताः शीर्णानिपेतुर्नभसोचलाः ॥ अत्रपाठत्रयेतस्य महिषस्य रोषजाः श्वासा एव अनिलाः वायवस्तैरस्ताः क्षिताः अतएव विशीर्णाश्चूर्णीभूताः अच
 लाः पर्वताः नभसः सकाशात् निपेतुः निपातिताः ॥ यद्वा श्वासानिलास्ताः शतशः शतं शतं शतशः ॥ संख्यैकवचनाच्च वीप्सायां शस्प्रत्ययः ॥ यद्वा श्वासानि
 लैराहताः ताडिता इत्यनुसंधेयम् ॥ शीर्णाः चूर्णीभूताः ॥ २७ ॥ इति प्रशुक्लरीत्या क्रोधसमाध्मातं क्रोधाग्निसंयुक्तं क्रोधेन समंतादाविष्टं विजृम्भितं तम
 भ्यापतंतं महिषं महासुरं दृष्ट्वा वीक्ष्य तदा तद्वधाय तं महिषं हंतुं चण्डिका देवी कोपमकरोत् ॥ वधहिंसार्थः इति वधिः प्रकृत्यंतरं जनिवध्योश्चेति वधिग्रहणादवसीयते
 तद्वधायेति तस्य वधनं वधः तद्वधः भावे घञ् ॥ जनिवध्योश्चेत्यत उपधाया वृद्धयभावः ॥ क्रियार्थोपपदस्य च कर्मणि स्थानिन इति चतुर्थी ॥ तद्वधं विधातुं कोपं क्रोध
 इति क्रोधसमाध्मातमापतंतं महासुरम् ॥ दृष्ट्वा सा चण्डिका कोपं तद्वधाय तदा करोत् ॥ २८ ॥ साक्षिस्त्वातस्य वैपाशं तं बबन्ध महासुरम् ॥ तत्त्या
 जमा हिषं रूपं सोपि बद्धो महामृधे ॥ २९ ॥ ततः सिंहो भवत्सद्यो यावत्तस्यां बिकाशिरः ॥ छिनत्ति तावत्पुरुषः खड्गपाणि रदृश्यत ॥ ३० ॥
 मकरोत् ॥ २८ ॥ म्रियंते स्मिन् वीराः मृधं युद्धं तत्र महति मृधे सा देवी तावत्तस्य महिषासुरस्य वधाय वै प्रसिद्धं वरुणादवाप्तं पाशमायुधं क्षिप्त्वा प्रवर्त्य महासुरं ब
 बन्ध ॥ अथ स पाशबन्धमसाहिष्णुः माहिषं रूपं तत्याज अत्याक्षीत् ॥ ततो नु स संत्यक्तं महिषाकारो मायावित्वाद न्य एव पशुः शार्दूलः खड्गः पौत्री वा प्रशस्तं प्रमथेन क्षमगा
 त्रो भूत् ॥ अथ देव्या पाशेन सोपि बाबद्ध एवाभूत् ॥ २९ ॥ ततो महिषादिरूपपरित्यागादनंतरं समहासुरो मायावित्वात्सद्यः सपदि देव्या समं योद्धुं सिंहोऽभवत् ॥
 ततो बिकादेवी तस्य मायामयसिंहस्य शिरः मूर्च्छानं यावथावता कालेन छिनत्ति च्छेत्स्यति तावत्तावत्येव काले स मायावी महासुरः खड्गपाणिः पुरुषः प्रादुर्भवन्नदृश्यत एक्ष्यत
 देव्येति शेषः ॥ यावत्तावच्च सा कल्पेव धौमानेव धारणे ॥ खड्गः पाणौ यस्य स तथोक्तः ॥ प्रहरणार्थेभ्यः परे निष्ठासप्तम्यौ भवत इति वक्तव्यम् ॥ ३० ॥

ततःखङ्गपाणेः पुरुषस्यदर्शनानंतरमेवदेवीआशुसत्वरंसायकैःआशुगैःखङ्गचर्मणासार्द्धतंखङ्गपाणिपुरुषंकंठेचिच्छेद ॥ खङ्गं च चर्म च पुरुषं च सायकैश्चिच्छेदेति सूचयितुंसार्द्धमित्युक्तम् ॥ खङ्गश्च चर्म च खङ्गचर्मसेनांगत्वादेकवद्भावः ॥ तेनसार्द्धम् ॥ फलकोच्चीफलंचर्म ॥ चर्ममयंचर्मगात्रत्राणंहस्तग्राह्यंपलकम् ॥ करेणचमहासिंहंतंचकर्षजगर्जच ॥ ततःपुरुषरूपतःसकाशात्समहासुरःमहागजोभूत् ॥ ३१ ॥ सचमहागजःकरेणशुंडादंडेनतंप्रसिद्धंदेवीवाहनंसिंहंचकर्ष आकृष्टवान् जगर्जचबृंहितंचचकार ॥ गर्जशब्दे भ्वादिःपरस्मैपदी ॥ गजःसिंहंचकर्षेतिहिअसुरविनाशसूचकउत्पातोयंप्रसिद्धवैपरीत्यात् ॥ ३२ ॥ ततोदेवीतुपुनःसिंहंकर्षतःआक्षिपतःआहरतःतस्यमहागजस्यकरंशुंडादंडंखङ्गेनचंद्रहासेननिरकृतंतनिकृष्याच्छैत्सीत् ॥ कृतीछेदनेपरस्मैपदी ॥ यदभ्यधुः ॥ कृणचिंकृततीत्येते वेष्टनेछेदनेकमादिति ॥ इहतुछांदसमात्मनेपदम् ॥ ऋषयश्छादसम्पदमनुकुर्वति ॥ अन्यथानिरकृतंदित्येवस्यात् ॥ कर्षतस्तत्करं ततएवाशुपुरुषंदेवीचिच्छेदसायकैः ॥ तंखङ्गचर्मणासार्द्धततःसोभून्महागजः ॥ ३१ ॥ करेणचमहासिंहंतंचकर्षजगर्जच ॥ कर्षतस्तुकरं देवीखङ्गेननिरकृतत ॥ ३२ ॥ ततोमहासुरोभूयोमाहिषंवपुरास्थितः ॥ तथैवक्षोभयामासत्रैलोक्यंसचराचरम् ॥ ३३ ॥ देवीतिपाठेकर्षतोगजस्यकरः प्रसिद्धः तत्करइतिव्याख्या ॥ इहसमहासुरः प्राक्महाहवक्षमः महिषोभूततोव्याघ्रः खङ्गः पोत्रीहरिः पुमान् । गजो थमहिषोभूयोमायावीसमहामृधे इत्येतदावेदयितुमाह ॥ ततोगजवपुस्त्यागानन्तरं भूयःपुनरपि समहासुरः माहिषंवपुराश्रितःप्राप्तवान्सन् तथैवपूर्ववदेवप्रा ग्वन्महिषःसंस्तथैवत्रैलोक्यंक्षोभयामास क्षोभंप्रापयामास ॥ तथैवसचराचरंत्रैलोक्यंलोकत्रयंक्षोभयामास ॥ आश्रितइतिश्रिज्सेवायम् ॥ प्रतिष्ठितप्रति ज्ञानार्थःसकर्मकः ॥ गत्यर्थार्कर्मकश्लिषशीङ्स्थासेत्यादिनाकर्तृरिक्तः ॥ वपुराश्रितःअंगीकृतवान्सन्त्रैलोक्यंक्षोभयामासेत्यर्थः ॥ आस्थितेत्यविसर्गपा ठेतु आङ्स्थःप्रतिज्ञाने इत्यात्मनेपदम् कर्तरिलुङ्स्थाध्वोरिच्चेत्यकारस्यइत्वं सिचःकित्वंचतेनगुणाभावः ॥ ह्रस्वादंगादितिसिचोलोपः ॥ सइतिच्छेदेत्

महासुर इत्यर्थः । चराश्च देवाः अचराश्च पर्वतादयः चराचरम् सर्वोद्बोधो विभाषैकवद्भवति ॥ चराचरात्मकं त्रैलोक्यं समहासुरः क्षोभयामासेत्यर्थः ॥ यद्वा
 चराश्चाचराश्च चराचरास्तैः सहितं त्रैलोक्यं सचराचरम् संभवात्स्वरूपारूपानतो विशेषणविशेष्यभावः ॥ चरिर्गन्त्यर्थः ॥ चरिचलिपतिवदीनां वादित्वमच्याक्
 चाभ्यासस्येति पचायचिद्विभावेभ्यासस्य च आगागमः ॥ आग्विधिसामर्थ्याद्विलादिशेषाभावः ॥ अन्यथा ह्यागमादेशयोर्विशेषाभावादागमलिंगमपार्थक्यस्या
 त् ॥ चरिष्णुजंगमचरं त्रसमिगं चराचरम् ॥ ३३ ॥ ततश्चैलोक्यक्षोभणाज्जगन्माता जगतां जननी जगद्धिता चण्डिका देवी क्रुद्धा सती अतएवारुणलोचना अरु
 णेरक्तेलोचनेयस्याः सा उत्तमममृतं पानं मधुपुनः पुनः पपौ ॥ पापाने कर्मणिल्युट् ॥ लीलया मध्वेव पपौ पुनः पुनश्च जहासैव युद्धं तु न गणयामास ॥ हसेहसनेलि
 टास्तिपोणल् ॥ पपावित्यात औणलः ॥ वीरपानं चकारेत्यर्थः ॥ वीरपानं यत्पानं वृत्ते भाविनिवारणे ॥ वीराणां कर्तव्यं मधुपानं वीरपानम् ॥ मुहुः पुनः पुनः
 ततः क्रुद्धा जगन्माता चण्डिका पानमुत्तमम् ॥ पपौ पुनः पुनश्चैव जहास अरुणलोचना ॥ ३४ ॥ न नर्दचासुरः सोऽपि बलवीर्यमदोद्धतः ॥
 विषाणाभ्यां च चिक्षेप चण्डिकां प्रति भूधरान् ॥ ३५ ॥ सा च तान् प्रहितांस्तेन चूर्णयंती शरोत्करैः ॥ उवाच तं मदोद्धूतमुखरागाकुलाक्षरम् ॥ ३६ ॥
 शश्वदभीक्ष्णमसकृत्समाः ॥ घटायुतायुतोन्मानं मधुमांसोपदंशकम् ॥ एकैकवारतश्चण्डीपपावन्नरणोत्सवे ॥ ३४ ॥ बलेन सामर्थ्येन वीर्येण प्रभावेण तेजसामदेन हर्षेण
 गर्वेण चोद्धतः अविनीतो निर्मयादुत्कटः समहिषासुरोऽपि न नर्द च कण्ठगर्जनं चकार ह ॥ नर्दगर्दशब्दे ॥ चण्डिकां प्रति भूधरान् गिरीन् विषाणाभ्यां शृंगाभ्यां चिक्षेप प्र
 क्षिप्तवान् ॥ अविनीतः समुद्धतः ॥ स्थैर्यसामर्थ्यसैन्येषु बलं नाकाकसीरिणोः ॥ वीर्यबलं प्रभावश्च ॥ ३५ ॥ सा च चण्डिका तेन महिषासुरेण प्रहितान् क्षिप्तांस्तान् भूधरान्
 गिरीञ्छरोत्करैः शराणामुत्करैः उत्क्षेपैः चूर्णयंती निःशेषयंती सती तं महिषासुरं मदोद्धूतमुखरागाकुलाक्षरं यथा स्यात् उवाच ॥ मदोद्धूतमुखरागाकुलाक्षरं
 नाकुलान्यक्षराणि वर्णायस्मिन्कर्मणिवचने तन्मदोद्धूतमुखरागाकुलाक्षरम् क्रियाविशेषणानां कर्मत्वं न पुंसकैकत्वं च वाच्यम् ॥ यद्वा मदोद्धूतमुखरागादेवी मदेन
 मधुपानजेन उद्धूतो जातो मुखरागः कषायभावो यस्य सा आकुलाक्षरमिति क्रियाविशेषणम् ॥ आकुलानि व्यामिश्रितान्यस्पृष्टाक्षराणि यस्मिन्कर्मणितत् ॥ ३६ ॥

अत्रहाकुलाक्षरमित्युक्तत्वाद्गर्जगर्जइत्येवंप्रतिपदं व्यत्यस्ताक्षरंदेव्योक्तम् ॥ ऋषिणा तु तत्सत्कृत्यार्थसंगत्या प्रणीतम् ॥ हेमूढे हे अज्ञत्वं क्षणं तावद्गर्जगर्जयावदहं
मधुपि वामि ॥ यावता क्षणेन मधुपास्यामि तावतं क्षणं त्वमपि कण्ठगर्जगंकुरु कुरु ॥ तावदेव तवायुस्ततः क्षणांतरे मया त्वयि हते व्यसूकते सति अत्रैव संग्रामभूमावे
व अत्रैव अस्मिन्नेव क्षणे वा आशु अविलंबितं देवता इन्द्रादयो देवा गार्जिष्यंत्या नन्दतो गास्यंति ॥ गृजिष्यन्ते लट् पिबामीति पानाग्रे भविष्यतिकाले यावत्पुरा निपा
तयोर्लाडितिलट् ॥ अज्ञे मूढ यथा जातमूर्खवैद्यश्च बालिशः ॥ ३७ ॥ सा देवी एव मुक्त्वा समुत्पत्य सम्यक् उत्पत्य तं महिषा सुरमारूढा आरूढवती एनं महिषा
सुरंकण्ठे च कण्ठप्रदेशे एव एकेन पादेन उचितेनाक्रम्य शूलेना ताडयत् ॥ तड आघाते चुरादिः ॥ आरूढा इहतु गत्यर्था कर्मकेत्यादिना कर्त्तरि क्तः एनमित्यन्वादे
देव्युवाच ॥ गर्जगर्जक्षणं मूढमधुयावत्पिबाम्यहम् ॥ मया त्वयि हते त्रैव गार्जिष्यंत्या शुदेवताः ॥ ३७ ॥ ऋषिरुवाच ॥ एवमुक्त्वा समुत्पत्य सा
रूढा तं महासुरम् ॥ पादेनाक्रम्य कंठे च शूलेनैनमताडयत् ॥ ३८ ॥ ततः सोऽपि पदाक्रान्तस्तयानिजमुखात्ततः ॥ अर्धनिष्क्रान्त एवासीद्दे
व्या वीर्येण संवृतः ॥ ३९ ॥ अर्धनिष्क्रान्त एवा सौ युद्धयमानो महासुरः ॥ तयामहासिना देव्या शिरश्छित्त्वानिपातितः ॥ ४० ॥
शेरूपमिदमेतदोन्यतरस्याम् ॥ ३८ ॥ ततो नन्तरं समहिषा सुरस्तया देव्या पदापादेन आक्रान्तः स शूलेन ताडितोऽपि तस्मान्निजमुखादात्मीयमुखात्सकाशादद्धनि
ष्क्रान्त एव अर्द्धेन शरीरेण निर्गतः देव्या वीर्येण बलेन सामर्थ्येन संवृतः संछादितः स्तंभितः आसीत्तथैवास ॥ न संपूर्णो निष्क्रान्तः अर्धनिष्क्रान्तः अर्धेन वानिष्क्रान्तः अर्ध
निष्क्रान्तः ॥ ३९ ॥ असौ महासुरो महिषवक्रादर्थनिष्क्रान्तः शरीरार्धेन निर्गतः युध्यमानः युद्धं कुर्वाण एव तया देव्या भगवत्या महासिना मण्डलाग्रेण शिरस्तस्या
सुरस्य उत्तमांगं छित्त्वा भूमौ निपातितः ॥ शरीरस्यार्धः निष्क्रान्तः विशेषण समासः ॥ अर्धेन वानिष्क्रान्तः कर्तृकरणेकता बहुलमिति समासः ॥ नवद्विहीः ॥ अर्धो

एवमुक्तरित्यामहिषोनामप्रसिद्धः समहासुरः सैन्यसहितः सुहृद्गणसहितः त्रैलोक्यं त्रीलोकान् मोहयित्वा मोहं दुःखं प्रापय्य ततो युद्धं कुर्वाणस्तथा देव्यानां शं प्रापितः ॥
 महाकाल्यानिपातित इति पाठे महान्कालः उग्रस्तत्पत्नी महती काली दुर्गा तथा वा ॥ ४१ ॥ तदा तस्मिन् समये देव्यामहिषे महासुरे विनिपातिते सति त्रैलोक्य
 स्थैः सर्वैः पुरुषैः देवीं प्रतिजयलोकोत्कर्षेण वर्तस्वेत्युक्तम् ॥ कीदृशैः देवाः स्वर्लोकसन्धानः इन्द्रादयः असुराः पातालवासिनो बलिप्रभृतयः मानवा भूलोकसन्धानो ब्राह्म
 णादयस्तैः सहितैः ॥ पुनः कीदृशैस्तदाभूतैस्तस्मान्महिषासुरादाभूताः पीडां प्राप्तवन्तस्तैः ॥ आस्तु स्यात्कोपपीडयोः ॥ भूप्राप्तावात्मनेपदीचुरादिः ॥ आधृषाद्वे
 तिणिजभावपक्षे कर्त्तारिक्ते रूपम् ॥ योगविभागात्समासः ॥ इत्थं भूतेति निर्दिष्टाद्वा ॥ ४२ ॥ ततो महिषमर्दनादनंतरं यत्किंचिदैत्यसैन्यमवशिष्टं स्वल्पं तदपि हा
 हाकृतं हाहा इति संभ्रमं दीनभावेन कृतमाहितं सत्ननाश ॥ णश अदर्शने ॥ अदर्शनमभावः ॥ अदृष्टमभूत् ॥ किंच देवतानां गणाः स्तुसकलाः सर्वेऽपि परमुत्कृष्टं प्रहर्षं सं
 एवं समहिषोनामससैन्यः समुहद्वगः ॥ त्रैलोक्यं मोहयित्वा तु तथा देव्या विनाशितः ॥ ४१ ॥ त्रैलोक्यस्थैस्तदाभूतैर्महिषे विनिपातिते ॥
 जयेत्युक्तं ततः सर्वैः स देवा सुरमानवैः ॥ ४२ ॥ ततो हाहाकृतं सर्वदैत्यसैन्यं ननाशतत् ॥ प्रहर्षं च परं जग्मुः सकला देवता गणाः ॥ ४३ ॥ तुष्टु
 बुस्तां सुरादेवीं सह दिव्यैर्महर्षिभिः ॥ जगुर्गन्धर्वपतयो न नृतुश्चाप्सरोगणाः ॥ ४४ ॥ इति श्रीमार्कण्डेयपुराणे सावर्णिके मन्वन्तरे देवीमाहात्म्ये
 महिषासुरवधो नाम तृतीयोऽध्यायः ॥ ३ ॥ तोषं जग्मुश्च प्राप्तवन्तः ॥ हाविषादशुगतिषु ॥ चापले द्वे भवत इति वक्तव्यम् ॥ संभ्रमेण प्रवृत्तिश्चापलम् ॥
 हाहा इति संभ्रमप्रवृत्त्या दीनत्वेन कृतमनाथं ननाश दैत्यसैन्यमित्यर्थः ॥ ४३ ॥ अथ तां देवीं सुराः इन्द्रादयः दिवि भवैर्दिव्यैर्महर्षिभिः सह सहिताः स्तुष्टुवुः स्तुतवन्तः ॥
 सुराश्च दिव्यामहर्षयश्च देवीं स्तुतवन्त इत्यर्थः ॥ अथ गन्धर्वपतयश्च जगुः हाहा हूहू प्रभृतयो गन्धर्वाः गायमानास्तेषां पतयोगानविचक्षणास्तुम्बुरुप्रभृतयः गीतवन्तः ॥
 गैशब्दे लिट् ॥ अथ अप्सरोगणाश्च न नृतुः उर्वशीप्रभृतयः स्वर्गवारांगणाः तासां गणाः नृत्यवन्तो देवीं विजयेमहोत्सवे ॥ नृतिगात्रविक्षेपेनाट्येलिट् उस् ॥ ४४ ॥ इति श्री
 मार्कण्डेये महाराजाधिराज श्रीमत्तोमरान्वय श्रीमदुद्धरणात्मज श्रीशंतनु चक्रवर्ति विराचितायां देवीमाहात्म्यटीकायां महिषासुरवधस्तृतीयोऽध्यायः ॥ ३ ॥

दु० स०
॥ ३४ ॥

महिषासुरेनिहतेसतिततोन्तरमिन्द्रपुरोगमाःशक्रप्रमुखाःसर्वेपिसुरगणाःस्तुतिकर्तुमारोभिरेउपक्रांतवतः ॥ रभराभस्ये ॥ आत्मनेपदेलिट् ॥ पुरोगच्छ
तीतिपुरोगमः इन्द्रःपुरोगमःअग्रेसरोयेषांते ॥ १ ॥ रणेदेव्याचंडिकयातस्मिन्नतिवीर्येसुरारिबलेमहिषासुरसैन्येचअतिवीर्येदुरात्मनिमहिषासुरेचहतेसति प्रण
तिनप्रशिरोधरांसाः प्रहर्षपुलकोद्गमचारुदेहाःशक्रादयःसुरगणास्तांदेवींवाग्भिस्तुष्टुवुःस्तुतवतः ॥ वीर्यबलंप्रभावश्च ॥ प्रणतिभिर्नम्राःशिरोधराःकंधराग्रीवाअंसाः
स्कंधाभुजशिरांसिचयेषांते धरंतीतिधराःशिरसांधराःशिरोधराः प्रहर्षेप्रमोदेपुलकाःशोमांचास्तेषामुद्गमःप्रादुर्भावस्तेनचारवोमनोहरादेहायेषांते ॥ वाग्भिरिति
चतुर्विधाभिर्वाणीभिः ॥ यद्भाष्यम् । चतुष्टयीशब्दानांप्रवृत्तिः ॥ जातिशब्दाःगुणशब्दाःक्रियाशब्दायदृच्छाशब्दाश्चतुर्धाइति ॥ अन्येत्वाहुः ॥ द्रव्यंगु
णैरुवाच ॥ ततःसुरगणाः सर्वेदेव्याइंद्रपुरोगमाः ॥ स्तुतिमारेभिरेकर्तुनिहतेमहिषासुरे ॥ १ ॥ शक्रादयःसुरगणानिहतेतिवीर्ये
तस्मिन्दुरात्मनिसुरारिबलेचदेव्या ॥ तांतुष्टुवुःप्रणतिनप्रशिरोधरांसावाग्भिःप्रहर्षपुलकोद्गमचारुदेहाः ॥ २ ॥ देव्याययाततमिदंजग
दात्मशक्त्यानिःशेषदेवगणशक्तिसमूहमूर्त्या ॥ तामंबिकामाखिलदेवमहर्षिपूज्यांभक्त्यानतास्मविदधातुशुभानिसानः ॥ ३ ॥
णांक्रियांजातिमाहुःशब्दाश्चतुर्विधाः । यदृच्छयाप्रयुक्ताःस्युः संज्ञाशब्दाश्चपंचमाः ॥ अपरेत्वाहुः ॥ वैखरीशब्दनिष्पत्तिर्मध्यमाश्रुतिगोचरा ॥ द्योतितार्थाच
पश्यंतीसूक्ष्माचाप्यनपायिनीचेतिचतुर्विधावागुच्यते ॥ शब्दानानिष्पत्तिर्यस्याःसा । यद्यर्थरूपावाक्पश्यंतीत्युच्यते ॥ श्रुतिगोचराश्रोत्रग्राह्यावाक्मध्यमे
त्युच्यते ॥ द्योतितार्थोययासाद्योतितार्थाज्ञानरूपावाक्पश्यंतीत्युच्यते ॥ अनपायिनीब्रह्मरूपावाक्सूक्ष्मेत्युच्यते ॥ २ ॥ ययादेव्याआत्मशक्त्यास्वशक्त्या
इदंजगत् प्रपंचितंतामखिलदेवमहर्षिपूज्यामम्बिकांदेवींभक्त्याआनताःस्म ॥ सातोस्माकंशुभानिदधातुकरोतु ॥ तुहिचस्महवैपादपूरणे ॥ निःशेषाःसर्वे
देवास्तेषांगणास्तेषांशक्तयः तासांसमूहास्तएवमूर्तयोयस्याः सा ॥ अखिलाःसर्वदेवाःमहर्षयश्चतैस्तैःपूज्यांपूजनीयांआनतावयंभक्तिप्रदाः ॥ ३ ॥

शां० टी०
अ० ४

॥ ३४ ॥

यस्याः देव्या अतुलमनुपमप्रभावं बलं वक्तुं सा कल्येन वर्णयितुं ब्रह्मा चतुर्मुखः भगवानैश्वर्यसम्पन्नः अनंतो विष्णुः हरश्च नालं न हि समर्थः हि प्रसिद्धमेव तत् ॥ सा चण्डिका
 देवी अखिलजगत्पारिपालनाय अशुभभयस्य नाशाय मतिं करोतु ॥ अखिलं जगत्पारिपालयितुं मशुभेभ्यो भयं नाशयितुं च स्वयं स्वांतं सदाऽवधानं करोतु ॥ प्रभावः
 प्रभुत्वम् ॥ स्थौल्यसामर्थ्यसैन्येषु बलम् ॥ अशुभभवस्येति पाठे भवउदयः ॥ ४ ॥ हे देवि सुकृतिनां पुण्यवतां भवनेषु गेहेषु याश्रीः संपत्तिरभूदस्ति भविष्यति स्वयं
 तां त्वां न ताः प्रणता वयं स्म ॥ अतस्त्वं सुकृत्यात्मकं विश्वं श्रीः सती पारिपालय ॥ हे देवि पापात्मनां भवनेषु याऽलक्ष्मीः अभूदस्ति भविष्यति स्वयं तां त्वां न ताः
 प्रणताः वयम् ॥ अतस्त्वं पापात्मकं विश्वं लक्ष्मीः सती पारिपालय ॥ हे देवि कृतधियां ज्ञानिनां हृदयेषु या बुद्धिरभूदस्ति भविष्यति स्वयं तां त्वां न ताः प्रणता वयम्
 यस्याः प्रभावमतुलं भगवाननंतो ब्रह्मा हरश्च न हि वक्तुमलं बलं च ॥ सा चण्डिका खिलजगत्पारिपालनाय नाशाय चाशुभभयस्य मतिं करोतु ॥ ४ ॥
 याश्रीः स्वयं सुकृतिनां भवनेषु लक्ष्मीः पापात्मनां कृतधियां हृदयेषु बुद्धिः ॥ श्रद्धासतां कुलजनप्रभवस्य लज्जा तां त्वां न ताः स्म पारिपालय देवि विश्व
 म् ॥ ५ ॥ किं वर्णयामतवरूपमचिन्त्यमेतत्किं चातिवीर्यमसुरक्षयकारिभूरि ॥ किं चाहवेषु चरितानि तवाद्भुतानि सर्वेषु देव्यसुरदेवगणादिकेषु ॥ ६ ॥
 तस्त्वं कृतध्यात्मकं विश्वं बुद्धिः सती पारिपालय ॥ हे देवि सतां सज्जनानां हृदयेषु या श्रद्धासत्कर्मणिष्ठाऽभूदस्ति भविष्यति स्वयं तां त्वां न ता वयम् ॥ अतः त्वं सदात्मकं
 विश्वं श्रद्धासती पारिपालय ॥ हे देवि त्वं कुलजनप्रभवस्य हृदये या लज्जाऽभूदस्ति भविष्यति तां त्वां न ता वयम् ॥ अतः त्वं सत्कुलाचारसंरक्षणं लज्जालज्जासती सत्कु
 लजनप्रभवात्मकं विश्वं पारिपालय ॥ स्मशब्दः पादपूरणे ॥ स्वयमव्ययम् ॥ सुष्ठु अयः शुभावहो विधिर्यस्मिन्कर्मणि नमने पारिपालने वा तत् ॥ ५ ॥
 असुराश्च देवाश्च असुरदेवाः शाश्वतिकविरोधविवक्षायां त्वसुरदेवं तेषां गणा आदयो येषां ते मनुष्यादीनां ते तथोक्ताः ॥ तेषु अजायदंतमित्यसुरशब्दस्य पूर्वप्रयोगः ॥
 अजायदन्तत्वाद्भ्यार्हितत्वाच्च अमरदैत्यगणादिकेष्विति पाठः सप्तमः ॥ हे देवि सर्वेष्वसुरादिगणेषु तवाद्भुतरूपमचिन्त्यं मनसापि चिंतयितुं स्मर्तुं मप्यशक्यमे

दु० स०
॥ ३५ ॥

तत्त्वमनोहरं रूपं वाचा किं वर्णयामः ॥ वर्णवर्णक्रियायांचुरादिलोडंतम् ॥ यन्मनसापिस्मर्तुमशक्यं तद्वाचा किं वर्णयितुं शक्यं स्यादिति भावः ॥ हे देवित्वभू-
र्यधिकमसुरक्षयकारि अतिवीर्यचकिं वाचा वर्णयामयन्मनसाप्यचित्यं स्यात् ॥ हे देविसर्वेष्वसुरदेवगणादिकेष्वहवेषु संग्रामेषु तवाद्भुतानि चरितानि वीरकर्म-
णिकिं वर्णयामवाचाया निमनसापिस्मर्तुमशक्यानि ॥ ६ ॥ हे देवित्वं त्रिगुणापित्रयोगुणाय स्यांसा सत्त्वं रजस्तम इति त्रयोगुणाः ॥ सत्त्वगुणात्वं वैष्णवीशक्तिः
सतीजगंतिरक्षसि रजोगुणात्वं ब्राह्मीशक्तिः सतीसृजसि तमोगुणारौद्रीशक्तिः सतीसंहरसि अतः सर्जनीयसंरक्षणीयसंहरणीयानि जगंतिस्वर्गभूपातालाख्या-
नियेषां त्वं हेतुरसि ॥ हे देवित्वं हरिहरादिभिरपि देवैः तत्त्वतो न ज्ञायसे मायारूपत्वात् ॥ हे देवित्वमपारा अनवधिरनंता ॥ त्वं सर्वाश्रया सर्वआश्रयो यस्याः
सा ॥ आश्रीयते आश्रया सर्वस्याश्रया सर्वाश्रया ॥ हे देवि इदमखिलं जगत्तवैवांशभूतं मायामयत्वात् ॥ जगतः अंशरूपेण निष्पन्नमंशत्वं भूतं प्रापदिति वांश-
हेतुः समस्तजगतां त्रिगुणापि दोषैर्न ज्ञायसे हरिहरादिभिरप्यपारा ॥ सर्वाश्रयाखिलमिदं जगदंशभूतमव्याकृता हि परमाप्रकृतिस्त्वमाद्या ॥ ७ ॥
भूतम् ॥ त्वमव्याकृता केनापि न व्याकृता सिपदेन वाक्येन वा ॥ यतो वाचो निवर्त्तते अप्राप्य मनसा सहेति श्रुतेः ॥ त्वंच विद्यात्वेन परब्रह्मतत्त्वमेव ॥ यद्वा हे-
देवित्वमव्याकृता सिन केनापि प्रकाशितासि ॥ परप्रकाश्यत्वानभ्युपगमाद्ब्रह्मस्वरूपस्य स्वयंप्रकाशत्वाभ्युपगमाच्च ॥ त्वंच परब्रह्मतत्त्वमेव स्वयंप्रकाशमन-
तिशयानंदचिद्रूपमसीत्यर्थः ॥ यद्वा अव्याकृताऽव्याहता केनापि न हिंसितासि ॥ कञ् हिंसायां स्वादिः ॥ त्वमेव तु युद्धेऽहितान्व्याकृणोषिव्याहंसि ॥
यदाहुः ॥ हिंसाकरणयोः स्वादौ कृणोति कृणुते कृजः ॥ करोति कुरुते द्वे द्वे संपद्येते क्रमादिति ॥ अव्याकृता हि परमेति पाठे तु हियस्मात् हे देवित्वं परमापरा उत्कृष्टा
मालक्ष्मीस्ततः अविष्णुस्तेन व्याकृता उरसि स्थापिता लोकेषु वा ॥ यद्वा हे देवि हियस्मात्तव रोमकूपेषु निजरश्मीन् दिवाकरः ददौ अतस्त्वमव्याकृतासि अविनासूर्ये-
ण आसमंतात्कृता ते जोभिर्निर्मितासि ॥ अतएव त्वं परमापरा श्रेष्ठा मातेजोलक्ष्मीः ॥ अवयवः शैलमेषां कर्माः ॥ यद्वा हियतः त्वं जगतामाद्यामूलभूता ॥ अतः
सृष्टेः प्राक्केवलैवेत्यव्याकृता सत्त्वरजस्तमोगुणानुदयाद्वेदे प्रत्ययानुदयात्सत्त्वादिना अपृथक्कृता सांख्यदर्शनप्रासिद्धा परमाप्रकृतिः प्रधानाख्यासि ॥ इयं देवी सांख्य

शां० टी०
अ० ४

॥ ३५ ॥

मतेप्रकृतिराख्यातावेदांतिनस्तुतामनिर्वचनीयामात्ममायामनादिमविद्यामाहुः ॥ शाब्दिकास्तां वस्तुतत्त्वावसितिसिद्धिभेदामाहुः ॥ शैवास्तां शिवशक्ति
संसक्तिमाहुः ॥ वैष्णवाः विष्णुमायांतामाहुः ॥ शाक्तास्तुतां महामायामनादिमाहुः ॥ पौराणिकाः तां देवीमाहुः ॥ ७ ॥ सुरेश्वर्ये ॥ सुरंतिसुराः सुरा
णां भावः सुरता सास्तियेषां ते सुरताः इंद्रादयः ॥ मत्वर्थेऽर्श आदित्वाचंदच् ॥ समस्ताश्च ते सुरताश्च समस्तविबुधा इति यावत् ॥ हे देविसावै प्रसिद्धा स्वाहात्वं
मेवासि यस्याः समुदीरणेन सकलेषु मुखेषु यज्ञेषु समस्तसुरताः यज्ञभुजः तृप्तिं प्रयांति ॥ किंच वै प्रसिद्धा स्वाहात्वं मेवासि अतएव खलु पितृयज्ञेषु जनैः श्राद्धकृद्भिः
पुरुषैः पितृगणस्य तृप्तिहेतुः ॥ स्वधेत्येवं रूपं मंत्रात्मा सती त्वमेवोच्चार्यसे कथ्यसे ॥ दैवश्राद्धे भवेत्स्वाहापित्र्यश्राद्धे स्वधोच्यते ॥ स्वाहा देवहविर्दाने श्रौषडौषड

यस्याः समस्तसुरताः समुदीरणेन तृप्तिं प्रयांति सकलेषु मुखेषु देवि ॥ स्वाहासि वै पितृगणस्य च तृप्तिहेतु रूच्चार्यसे त्वमतएव जनैः स्वधा च ॥ ८ ॥
यामुक्तिहेतुरविचिंत्य महाव्रता त्वमभ्यस्यसे मुनियतौ द्रियतत्त्वसारैः ॥ मोक्षार्थिभिर्मुनिभिरस्तसमस्तदोषैर्विद्यासि सा भगवती परमाहि देवि ॥ ९ ॥

वषट्स्वधेत्यभिधाने तु विभागो नाश्रितः ॥ ८ ॥ हे देवि हि निश्चयेन यामुक्तिहेतुः अचिंत्य महाव्रता परमावेदांतोद्भवब्रह्मतत्त्वावगतिरूपसाक्षात्कारलक्षणाविद्या
सि भगवती मुनियतौ द्रियतत्त्वसारैर्मोक्षार्थिभिर्मुनिभिरस्तसमस्तदोषैरभ्यस्यसे पुनः पुनरावर्त्यसे शिक्ष्यसे इत्यन्वयः ॥ मुक्तिरमृतं कैवल्यम् । ज्ञानादेव तु कैवल्य
मित्यभ्युपगमात् ॥ मुक्तिहेतुर्विद्या अविचिंत्या चिंतयितुमशक्या ॥ दुस्तराणि महान्तिव्रतानि उपवासादीनियस्यांसाचिंत्य महाव्रता अभ्यस्यसे ॥ असुक्ष्मेण
भिपूर्वः कर्मणिलटः थासःसे ॥ सुष्ठु नियतानि विषयेभ्यो व्यावर्तितानीन्द्रियाण्यैः ते च ते तत्त्वसाराश्च तत्त्वं तत्त्वज्ञानं सारं नान्यं येषां ते तत्त्वसाराः ॥ मन्यन्ते मुन
यस्तैः मोक्षमर्थं यन्ते मोक्षार्थिनः अस्तः नष्टः समस्तदोषः कामादिरूपो येषां तेऽस्तसमस्तदोषास्तैः विद्यते ज्ञायते न याविद्या भगवती सर्वैश्वर्यसंपन्ना परमा उत्कृष्टा ॥ ९ ॥

दु० स०

॥ ३६ ॥

हेदेविभगवतीऐश्वर्यादिसंपन्नाशब्दात्मिकावर्णपदवाक्यरूपवाणीस्वरूपा ॥ सुविमलर्ग्यजुषामुद्गीथरम्यपदपाठवतांसाम्नांचनिधानं सर्वजगतामार्तिहंत्री परमा
उत्तमाचतुर्वर्गदर्शिनीवार्तावृत्तांतरूपात्रयसि वेदानां त्रयीभवसीत्यन्वयः ॥ अथवाभगवतीत्वंसर्वजगतांभवभावनायसंसृत्युत्पादनायपरं निधानमाश्रयः
स्थानमसि ॥ त्वमार्तिहंस्त्रयसि ॥ त्वंवार्तासि कृषिगोरक्षादिवृत्तिरसि ॥ त्वंशब्दात्मिकानादरूपासि ॥ यद्वा वर्णपदवाक्यरूपासि गद्यपद्यात्मिकासि ॥ हेदे
वि त्वं सुविमलानिऋग्भिः सहितानियजूंषितेषाम् ॥ ऋचः ऋग्वेदाः यजूंषियजुर्वेदाः तेषांसाम्नांसाममेदानांचत्रयसीत्यन्वयः ॥ वेदशाखानां बाहुल्याद्बहुव
चनम् ॥ उद्गीथउद्गीतमतएवरम्यपदपाठवतामुद्गीथरम्याणिपदानितैः कृत्वापाठवतामन्यथापदानां पाठः पदपाठः उद्गीथेनरम्यः पदपाठोयेषांतानिउद्गीथ
रम्यपदपाठानिसामानीति स्यात् ॥ उद्गीथः प्रणवइतिक्षीरतरंगिणीकारोव्याख्यत् ॥ उद्गीथः सामवेदः इत्यौणादिवृत्तिकारः ॥ प्रणवपक्षेउद्गीथरम्यताऋ
शब्दात्मिकासुविमलर्ग्यजुषांनिधानमुद्गीथरम्यपदपाठवतांचसाम्नाम् ॥ देवित्रयीभगवतीभवभावनायवार्ताचसर्वजगतांपरमार्तिहंत्री ॥ १० ॥
मेधासिदेविविदिताखिलशास्त्रसारादुर्गासिदुर्गभवसागरनौरसंगा ॥ श्रीःकैटभारिहृदयैककृताधिवासागौरीत्वमेवशशिमौलिकृतप्रतिष्ठा ॥ ११ ॥
ग्यजुषाणामप्यस्ति ॥ यद्वा उद्गीथउद्गीतंसाम्निप्रसिद्धं वार्तावृत्तौजनश्रुतौ ॥ वृत्तिःकुसीदपाशुल्यवाणिज्याख्या ॥ जनश्रुतिवृत्तांतः । स्त्रियामृक्सामय
जुषीइतिवेदास्त्रयस्त्रयी ॥ ऋचः यजूंषिचऋग्यजुषाणि अचतुरादिनासमासांतः इहतुसमासांतविध्यनित्यत्वमाश्रितम् ॥ सुविमलानिऋग्यजूंषियेषाम् ॥ यद्वा समा
सांतरमुक्तमेव ॥ भवभावनायभवःशिवःपरमात्मायस्यभावनंध्यानंतरूपैप्रवृत्तात्रयीत्वमेवासीत्यर्थः ॥ उभेजन्मनिकल्याणेप्राप्तौसंसृतिसत्तयोः ॥ भवःआर्तिहंस्त्रीति
जनिकर्तुःप्रकृतिरितिनिर्देशात्समाससिद्धिः । अर्तिःपीडाधनुःकोदयोः । आङ्पूर्वताकचित् ॥ १० ॥ हेदेवित्वंमेधासिअतएवत्वंविदिताखिलशास्त्रासि ॥ यद्वा हेदेवित्वं
विदिताखिलशास्त्रसारामेधासि ॥ धीधारणावतीमेधा ॥ विदितान्यखिलानिशास्त्राणिसाराणिचतुर्वर्गितत्त्वपरानिन्यायानिययामेधयासात्वमेवासि ॥ पञ्चविधा

शां० टी०

अ० ४

॥ ३६ ॥

निवृत्तिर्वा नित्येन कृतकेन वा ॥ पुंसां येनोपदिश्येत तच्छास्त्रमभिधीयते ॥ हेदेवित्वमसंगा संत्यक्ताखिलबंधुहेतुः अप्रतिबंधाऽनिवारितगतिः ॥ दुर्गादुष्प्रापा दुःखे
नगम्यमाना दुर्गा । दुर्गभवसागरनौरसि दुर्गादुस्तराभवः संसारः सागरइव तत्र नौः तरणिरसि । यद्वा दुर्गदुस्तरं भवं स्यति खण्डयति दुर्गभवसा न विद्यते गरो विषं दुःखं यत्र
सा अग्रा अग्रा चासौ नौश्चेति अग्रनौः दुर्गभवसा चासौ अग्रनौश्च ॥ यद्वा त्वं दुर्गे दुर्गमेदुष्प्रापे भवेशं भौ परब्रह्मभूतत्वे सागरे सामृते विषये असंगारागादिरहिता दुर्गादु
ष्प्रापानौरसि ॥ नौरिव नौर्देवी ब्रह्मप्राप्तिसाधनविद्यारूपेत्यर्थः ॥ हेदेवित्वं कैटभारिहृदयैककृताधिवासा श्रीरसि विष्णुवक्षस्थलनिवासिनी लक्ष्मीस्त्वमेवासि ॥ हेदेवि
त्वमेव शशि मौलिकृतप्रतिष्ठागौरी उमासि ॥ शशीचंद्रः मौलौकिरीटस्य सशंभुः तेन कृता प्रतिष्ठावस्थिति रर्द्धशरीरभाक्तेन यस्याः सा ॥ चूडाकिरीटं केशा
श्च संयता मौलयस्त्रयः ॥ ११ ॥ ईषत्सहासं मंदस्मितोपेतं रुचिरं परिपूर्णचंद्रविंबानुकारिपूर्णदुर्विंबोपमं कनकेषु उत्तमं यत्कनकं तस्येव कांतिः शोभायस्यतत् अत
ईषत्सहासममलं परिपूर्णचंद्रविंबानुकारिकनकोत्तमकांतिकांतम् ॥ अत्यद्भुतं प्रहृतमात्तरुषा तथापि वक्रं विलोक्य सहसामहिषासुरेण ॥
॥ १२ ॥ दृष्ट्वा तु देविकुपितं भुक्कुटीकरालमुद्यच्छशांकसदृशच्छवियन्नसद्यः ॥ प्राणान्मुमोच महिषस्तदतीवचित्रं कैर्जीव्यते हि कुपितां
तकदर्शनेन ॥ १३ ॥ एवकांतमनोहरमेवंभूतं तव वक्रकमलं जगन्मोहनं जयति तथापि तद्वि
लोक्य सहसाऽतर्कितमात्तरुषा प्राप्तकोपेन महिषासुरेण प्रहृतमत्यद्भुतमेतत् ॥ अहो ईदृशं जगन्मोहं जगत्संजीवनं वक्रं विलोक्य पुमानानंदमाप्नुयात् ॥ तत्कथं महा
सुरः संजातकोपः प्राहार्षादिति भावः ॥ अतर्कितेतु सहसाऽव्ययम् ॥ सहसा बलेन वा ॥ सहो बलं सहामार्गः ॥ सहते सहः ॥ अनव्ययत्वे सहसा कृतमित्योजः सहो
भस्तमसस्तृतीयाया इत्यौपदिकमलुग्विधानं चावगमकम् ॥ अद्भुतम् अदिभुवोदुतच् ॥ अदित्याश्चर्ये व्ययम् ॥ आत्तारुद्रकृद्भयेन सतेन ॥ १२ ॥ हेदेविकुपितं
क्रोधाविष्टं भुक्कुटीकरालं भुक्कुट्याकरालं विषमं भयं करमतएव क्रोधताम्रमुद्यच्छशांकसदृशच्छवि उद्यन् उदयं कुर्वन् शशांकश्चंद्रः आरक्तः पूर्णश्च तेन सदृशी छविः
प्रभायस्यतत् ॥ तदीयं संग्रामोन्मुखं दृष्ट्वा तु दृष्ट्वैव महिषासुरः सद्यः सपदि दर्शनक्षण एव प्राणान्मुमोच न तत्याजेति यत्तदतीवचित्रम् ॥ युक्तोयमर्थः ॥ हिनिश्चयेन ॥

दु० स०
॥ ३७ ॥

कुपितांतकदर्शनेन कुपितकृतांतदर्शनेनकैः जंतुभिः जीव्यतेनकैश्चिदपि ॥ जीवप्राणधारणे अकर्मकत्वाद्भावेलाटियगात्मनेपदप्रथपुरुषैकवचनमेवभा
वस्यैकत्वात् ॥ प्राणधारणंप्रकृतावंतभूतमिति जीवतेदेवदत्तइतिप्रयोगेपृथक्प्राणपदंकर्मवाचिनःप्रयुज्यते ॥ अनुच्यमानेपितस्मिन्प्राणान्धारयतीतिगम्यमानत्वाद
तश्चजीवतिरकर्मकः ॥ भुवौकुटीवभुकुटी इकोहस्वोङ्योगालवस्योत्तरपादिकंहस्वत्वमत्वंचवा ॥ तेनभुकुटीवभुकुटीकरालंकुटिलम् ॥ बलवत्सुष्ठुकिमुत
स्वत्यतीवचनिर्भरे ॥ करालोदंतुरेतुंगे ॥ कृणोतिहिनस्तिकरालम् ॥ १३ ॥ हेदेवित्वंप्रसीदप्रसन्नाभव ॥ परमापराउत्कृष्टामालक्ष्मीरसि ॥ हेदेविभवतीज
गतांभवायसम्पदुद्भवायसद्यःसपदिभवति ॥ भवतीत्वंकोपवती अप्रसन्नास्ति तर्हिसद्यःजगतांकुलानिवंशान्समूहान्वाविनाशयति ॥ इहभवतीतिभवच्छ
ब्दप्रयोगे युष्मदस्मच्छब्दान्यत्वेनशेषेप्रथमःपुरुषःविनाशयतीत्ययम् ॥ वंशेवृन्देगृहेकुलम् ॥ उक्तमर्थंप्रकृतेनदेवीचरितेनयोजयतिविज्ञातमित्यर्द्धेन ॥ अधुनैव
देविप्रसीदपरमाभवतीभवायसद्योविनाशयतिकोपवतीकुलानि ॥ विज्ञातमेतदधुनैवयदस्तमेतन्नीतंबलंसुविपुलंमहिषासुरस्य ॥ १४ ॥
तेसंमताजनपदेषुधनानितेषांतेषांयशांसिनचसीदतिबंधुवर्गः ॥ धन्यास्तएवनिभृतात्मजभृत्यदारायेषांसदाभ्युदयदाभवतीप्रसन्ना ॥ १५ ॥
विज्ञातंविदितमस्माभिः एतत्क्रियत्त्वामादितमेतयोद्धुमागतम् ॥ सुविपुलंसुष्ठुबहुलंमहिषासुरस्यबलंसैन्यमस्तंविनाशंनीतंप्रापितमित्येतत् ॥ प्रसादपरमे
तिपाठेप्रसादेनप्रसन्नत्वेनपरमाउत्कृष्टाचेत्तर्हि लोकानांभवायभूतयेसंपदुदयायभवति ॥ अस्तमदर्शनेअस्तमितिमकारांतमव्ययमनुपलब्धेर्धेवर्त्तते ॥ अमुक्षे
पणइत्यतो नपुंसकेभावेकैतुअस्तंप्रेरणंदूती (री) करणमन्यत्रक्षेपंनीतमित्यर्थः ॥ विनाशंनीतमित्यर्थस्तुनस्यात् ॥ अस्तमित्यव्ययत्वेत्विष्टसिद्धिः ॥ १४ ॥
हेदेविभवतीसदाभ्युदयदासतीयेषांप्रसन्नास्तितेएवलोकाजनपदेषुजीवत्सुदेशेषुसंमताःलब्धप्रतिष्ठाःस्युःतेषामेवधनानिस्युः तेषामेवयशांसिसत्कीर्त्तयः स्युः ॥ तेषांबंधुवर्गश्चनसीदति ॥ चकाराच्चतुष्पात्प्रभृतिश्चनसीदति ॥ तएवधन्याःधनेषुसाधवः ॥ यद्वा धनानिलब्धारःप्राप्तारःधन्याः ॥ धनगणलब्धेति सूत्रेणयत्प्रत्ययः ॥

शां० टी०
अ० ४

॥ ३७ ॥

सुकृतीपुण्यवान्धन्यः ॥ हेदेवियेषाभगवतीप्रसन्नास्ति त एव निभृताः विनीताः शिक्षितकुलाचाराचपलाः आत्मजाः सुताः भृत्याः अनुचराः दाराः कुलस्त्रियश्च ये पाते ॥
निभृतविनीतप्रश्रिताः समाः ॥ १५ ॥ हेदेविभवतीप्रसादाद्भवत्याः प्रसादात्संभावितः सुकृतीपुण्यवान्जनः प्रतिदिनं सदैव अत्यादृतः अतितरामादृतः स नृसकलानि स मस्तानि स्वशाखोक्तान्यत एव धर्म्याणि धर्मेण प्राप्याणि धर्मादनपेतानि यथायथं श्रौतानि स्मार्त्तानि च करोति ॥ ज्योतिष्टोमादीनि हि स्वर्गकामः करोति ततश्च स्वर्गं प्रयाति तेन हेतुना हेदेविलोकद्वयेऽपि भुवि दिव्यपितृत्वमेव फलदासि ॥ ननु इदं इत्थमेव ॥ प्रश्नावधारणानुज्ञानुनयामंत्रणेन नु ॥ नौवयो धर्मेति धर्मेण प्राप्याणीत्यर्थे यत्प्रत्ययः ॥ यद्वा धर्मपथ्यर्थन्यायादनपेतेयत् ॥ अत्यादृतौ सादरार्चितौ ॥ ननु च भवतीप्रसादादित्यत्र सर्वनाम्नो वृत्तिमात्रे पूर्वपदस्य पुंवद्भावो भवतीति भवत्प्रसादादिति स्यात्तद्धर्म्याणि देविसकलानि सदैव कर्माण्यत्यादृतः प्रतिदिनं सुकृती करोति ॥ स्वर्गं प्रयाति च ततो भवतीप्रसादाद्लोकद्वयेऽपि फलदाननुदेवितेन ॥ १६ ॥ दुर्गे स्मृता हरसि भीतिमशेषजंतोः स्वस्थैः स्मृता मतिमती वशुभांददासि ॥ दारिद्र्यदुःखभयहारिणिका त्वदन्यासर्वोपकारकरणाय सदा र्द्रचित्ता ॥ १७ ॥

ब्राह्म ॥ पुंवदितियोगविभागसाध्यमिदं पुंवत्त्वं कचिदेव योगविभागादिष्टसिद्धिः ॥ ततश्चैको हं भवती सुतक्षयकरो मातः कियंतोरय इति वत्पुंवद्भावाभावः कचिदस्त्येव ॥ भवतीति तुच्छित्वा प्रसादात्प्रसन्नत्वाद्भवती लोकद्वयेऽपि फलदास्ति इति पुंवत्त्वशङ्कानिरासपरव्याख्याने भवती सुतक्षयकर इति प्रयोगः कदर्थितः स्यात् ॥ १६ ॥ हेदुर्गे भीतस्याशेषजंतोः सर्वस्यापि प्राणिनः स्वांतेन स्मृता सती त्वं भीतिं हरसि ॥ हेदुर्गे त्वं स्वस्थैर्भीतैस्तु जंतुभिः स्मृता सती अती वशुभां मतिं चतुर्वर्गफलसाधनभूता बुद्धिंददासि ॥ त्वन्मन्त्रत्वद्वयान्त्वद्भजनपरां मतिं वा ददासि ॥ तदित्थं हे दारिद्र्यदुःखभयहारिणि सर्वोपकारकरणाय सर्वोपकारान्कर्तुं सदा आर्द्रचित्ता कृपाद्रहदयापरा देवता त्वदन्याकास्तु न कापि ॥ अग्न्यादितो भयं हर्तुं मतिं दातुमनुत्तमाम् ॥ देवित्वदपराकास्तु सर्वोपप्रकृतिकारिणी ॥ दुःखेन गंतुं शक्यते स्यादुर्गा

मुदुरोरधिकरणेचेतिडः ॥ बलवत्सुष्ठुकिमुतस्वत्यतीवचनिर्भरे ॥ स्वस्थैःस्वर्गस्थैर्देवैःस्मृतेतिवा दरिद्रादुर्गतौ ॥ दरिद्रातिदुर्गच्छतिनिर्धनीभवतीतिदरिद्रः ॥
 दरिद्रस्यकर्मदारिद्र्यंतस्यदुःखंदारिद्र्यदुःखंतस्माद्रयंहरतीतितच्छीलातस्याःसंबुद्धिःहेदारिद्र्यदुःखभयहारिणि सर्वेषुभक्तेषुअभक्तेषुउदासीनेषुच उपकाराणां
 करणंविधानंतस्मै ॥ १७ ॥ यद्येषादेवीसर्वोपकारकरणायदयार्द्रचित्तास्यात्किमितिहिदैत्यान्निहंतितत्रोत्तरमाह ॥ उपैतु लोडंतःपाठः ॥ नांबइतिपाठे नअं
 बइतिच्छेदः हेअंब हेसर्वजननि त्वंसर्वोपकारायसदाकृपार्द्रचित्तासीतियत्तत्तथैवनान्यथा ॥ तथाहि एभिरहितैर्महिषासुरादिभिर्हतैरनेत्वच्छतैःजगत्लोकः
 सुखमुपैतु पीडकाभावात्सुखंप्राप्नोतु ॥ तथाएतेअहितालोकत्रयद्रुहोमहिषासुरादयः चिरायनरकायनरकंगंतुपापंनकुर्वंतु किंतुसंग्रामेमृत्युंमरणमधिगम्यप्रा
 प्यदिवंस्वर्गंप्रयांतुइतिमत्त्वाविचिंत्यानुग्रहबुद्ध्याएतान्दैत्यान्विनिहंसिन्यवधीः ॥ ततोऽन्यानपिदैत्यान्विनिहनिष्यसि ॥ सिंप्वर्त्तमानसामीप्येवर्त्तमानव
 एभिर्हतैर्जगदुपैतिसुखंतथैतेकुर्वंतुनामनरकायचिरायपापम् ॥ संग्राममृत्युमधिगम्यदिवंप्रयांतुमत्वेतिनूनमहितान्विनिहंसिदेवि ॥ १८ ॥
 दृष्ट्वैवकिंनभवतीप्रकरोतिभस्मसर्वासुरानरिषुयत्प्रहिणोषिशस्त्रम् ॥ लोकान्प्रयांतुरिपवोपिहिशस्त्रपूताइत्थंमतिर्भवतितेष्वपितेतुसाध्वी॥१९॥
 द्वेतिलट् नूनमवश्यम् ॥ नूनमवश्यंनिश्चयेद्वयम् ॥ चिरायचिररात्रायचिरस्याद्याश्चिरार्थकाः अव्ययाख्याः ॥ अंबेतिअंबार्थनद्योर्हस्वः ॥ नामेत्यत्रपाठे
 आमनरकायकुष्ठादिमहाव्याधिप्रधाननरकायपापंनकुर्वत्वित्यर्थः ॥ अथवा नामत्राकाशसंभाव्यक्रोधोपगमकुत्सने ॥ एभिरसुरैर्हतैर्जगत्सुखमुपैतु तथैतेऽ
 सुराःयद्यपिपापंरुतवंतःकुर्वंतुनाम चिरायचिरकालंतथावधेनोद्धरणीयाइत्यर्थः ॥ १८ ॥ हेदेविभवतीसर्वासुरान्सर्वेषामपिअसूनुप्राणान्प्रांतिगृह्णंतितान्अ
 सुरान्दृष्ट्वैवकूरदृष्ट्वैवभस्मभस्मीभूतान्किंनप्रकरोति किंतुसायथ्यतःकरोत्येव ॥ अथापिहिहेदेवित्वमरिषुशत्रुषुशस्त्रमायुधं प्रहिणोषिप्रयुंक्षेइतियत्तत्रतवा
 मिप्रायोऽन्यएवहिनिश्चयेन रिपवोपिशत्रवोपिशस्त्रपूताःशस्त्रहताःरुतप्रायश्चित्ताइवशमितपापफलाःसंतोलोकान्स्वर्गादीन्प्रयांतविति ॥ तदित्थम् ॥ हेदेवित्वते

स्वाहितेष्वापिसाध्वीमतिरनुग्रहबुद्धिर्भवति किंपुनः साधुपुस्वधर्मनिरतेषु साध्वीतवमतिर्भवतीति किञ्चमइति भावः ॥ भवतीशब्दप्रयोगे प्रकरोतीति प्रथमपुरुषः
 भस्मत्वस्य विधेयत्वादेकत्वेऽपि न विरोधो वेदाः प्रमाणमिति वत् ॥ प्रहिणोतीति हिगतौ ॥ स्वादिभ्यः श्नुः ह्निनुमीनाइति णत्वम् ॥ लोकस्तु भुवने जने साध्वी ॥
 वोतो गुणवचनान्ङीष् ॥ १९ ॥ हे देविरणे तव उग्रैः खड्गप्रभानिकरैर्विस्फुरणैः तथा उग्रेण शूलाग्रकांतिनिवहेन वा असुराणां दृष्टयः विलयं विनाशं नागताः न अगमन्
 इति यत्तदेतदन्यदेवास्तिकारणं किम् ॥ अंशुमर्दिदुखंडयोगि आननं सुधांशुखंडयुक्तं तव वक्रं विलोकयतामिति हेतुगर्भविशेषणमसुराणाम् ॥ यद्यमी असुरारणे देव्या
 मृतांशुखंडयुक्तमाननं न विलोकयेयुः तर्हि उग्रैः खड्गप्रभानिकरविस्फुरणैः शूलाग्रकांतिनिवहेन च विलयंगतदृशः संपद्येरन्निति भावः ॥ अत्र क्रियातिपत्तिर्वर्तते
 खड्गप्रभानिकरविस्फुरणैस्तथोग्रैः शूलाग्रकांतिनिवहेन दृशोसुराणाम् ॥ यन्नागता विलयमंशुमर्दिदुखंडयोग्या ननं तव विलोकयतां तदे
 तत् ॥ २० ॥ दुर्वृत्तवृत्तशमनं तव देवि शीलं रूपं तथैतद्विचिंत्य मतुल्यमन्यैः ॥ वीर्यचहंतृहृतदेवपराक्रमाणां वैरिष्वपि प्रकटितैव दयात्वं
 येत्थम् ॥ २१ ॥

यथा ॥ हे देवियद्यसुराः तवामृतांशुखंडयुक्तं मुखं व्यलोकयिष्यन् तर्हि उग्रैः खड्गप्रभानिकरविस्फुरणैः शूलाग्रकांतिनिवहेन च विलीनदृशः समपत्स्यंत ॥ न च तदेतत्सम
 पत्स्यंतः ॥ यद्यस्मान्मुखं व्यलोकयिष्यन् तस्मादसुरा विलीनदृशो न समपत्स्यंतेति ॥ खड्गस्य प्रभास्तासां निकरः स्तोमस्तस्य विस्फुरणानि संवल्यनानितैः ॥ शूलस्या
 प्राणित्रीणियेषां तेषां कांतयस्तासां निवहः समूहस्तेन ॥ अंशवः किरणाः ॥ इंदुरमृतमयूखस्तस्य खंडः शकलस्तेन योगः संबंधस्तद्वत् ॥ अंशुमर्दिदुखंडेन योक्तुम
 र्हयोग्यमाननमित्यपिशब्दः सवर्णदीर्घः ॥ २० ॥ हे देवितव शीलं सद्वृत्तं कर्तुं दुर्वृत्तवृत्तशमनं दुष्टं वृत्तं येषां ते दुर्वृत्ताः तेषां शमनं शमयितुं निवारकं वर्तते ॥
 यद्वा दुष्टेन वृत्तेन वृत्तं निष्पन्नं फलं दुर्वृत्तवृत्तं दुष्टं फलं नरकलक्षणं तस्य शमनं तव शीलम् ॥ तथा हे देवितवैतत्सर्वसौभाग्यसौंदर्यभाजनं रूपमचिंत्यं मनसापि विचार

यितुमशक्यमविचार्यसत् अन्यैर्मनोहरैरुत्तुल्यमसदृशमसाधारणमसमानं वर्त्तते ॥ तथा देहे वितववीर्यं च हतदेवपराक्रमाणां दैत्यानां हंतृघातकं वर्त्तते ॥ तथा
हेदे विदित्यं प्रागुक्तमणित्यात्वया स्वकीयादया वैरिष्वपि प्रकटितैव प्रकाशितैव ॥ वृत्तं पथे च रित्रे त्रिष्वतीते दृढानि स्तले ॥ शीलं स्वभावे सद्वृत्ते ॥ रूपं गुणे स्वभावे
च ॥ २१ ॥ हेदे विवरदे भुवनत्रये पितेत वास्य पराक्रमस्य केन सह उपमा भवतु न केनापि ॥ निरुपमत्वात्ते पराक्रमस्य ॥ नन्वतुलोपमाभ्यामिति निषेधात्तृतीया
न स्यात् ॥ सहविवक्षायां तृतीयास्त्येव ॥ सूत्रं तु षष्ठ्यर्थं सहभावाविवक्षार्थं च ॥ हेदे विरूपं च शत्रुभयकारि शत्रूणां भयोत्पादनशीलम् ततो न्येषांतु अतिहारि अ
तिमनोहारितवैवास्ति न त्वन्यस्य ॥ त्वदीयचित्ते कृपा च समरनिष्ठुरता च त्वय्येव दृष्टा नान्यत्र दृष्टेत्यर्थः ॥ भवत्विति लोट् दृष्टेति निष्ठा ॥ दृष्ट्वा इति क्त्वांतोपपाठः ॥
केनोपमा भवतु तेस्य पराक्रमस्य रूपं च शत्रुभयकार्यतिहारि कुत्र ॥ चित्ते कृपा समरनिष्ठुरता च दृष्ट्वा त्वय्येव देविवरदे भुवनत्रयेपि ॥ २२ ॥
त्रैलोक्यमेतदखिलं रिपुनाशनेन त्रातं त्वया समरमूर्धनितेपि हत्वा ॥ नीता दिवं रिपुगणाभयमप्यपास्तमस्माकमुन्मदसुरारिभवं नमस्ते ॥
॥ २३ ॥ शूलेन पाहिनो देवि पाहि खड्गेन चांबिके ॥ घण्टास्वनेन नः पाहि चापज्यानिःस्वनेन च ॥ २४ ॥
कृपा समरनिष्ठुरता इति च प्रथमानु द्वितीया ॥ समरे निष्ठुराया भावः ॥ त्वतल्लोर्गुणवचनस्य पुंवद्भावः ॥ २२ ॥ हेदे वित्वया एतत्रैलोक्यं रिपुनाशनेना तुल्यं यथा
भवति तथा त्रातं रक्षितम् ॥ त्रैलोक्ये नुदविदो दत्रा ग्राहीभ्यो न्यतरस्यामिति वानिष्ठानत्वम् ॥ त्वया समरमूर्धनिरिपुगणान् हत्वा ते रिपुगणाः दिवं स्वर्गं नीताः ॥
हेदे वित्वयाऽस्माकं देवानामुन्मदसुरारिभवं भयमप्यपास्तमपक्षिप्तदूरीकृतम् ॥ हे सर्वजननिनमस्ते ॥ लोके खलु हिताः नतिमर्हति ॥ त्रयो लोकाः त्रैलोक्यं चातु
र्वण्यादित्वात्स्वार्थेऽप्यञ् ॥ अखिलं त्रैलोक्यमिति पाठे पौनरुक्त्यभिया न विद्यते खिलं यत्रेति क्रियाविशेषणम् ॥ संभवेऽप्यभिचारे च स्याद्विशेषणमर्थवत् ॥
रिपूणां नाशनेन समरस्य मूर्ध्ने व मूर्ध्ना युद्धाग्रभूमिस्तथा चोच्छ्रितमदेभ्यः सुराणामरिभ्यो दैत्येभ्यः भवं संभवम् ॥ नमः स्वस्तीति चतुर्थी ॥ २३ ॥ हेदे विअंबिके त्वं

शूलनायुधेनशत्रुभ्यामनोस्मान्पाहिरक्ष ॥ पारक्षणे ॥ सेह्यपिच ॥ अस्त्रीशूलंरुगायुधम् ॥ त्वंघंटायाःस्वनेननःशत्रुतःपापतश्चपाहि ॥ हेदेवित्वंचापज्यानिः
 स्वनेनचापारोपिताकृष्टमौर्वीजनितानिःस्वनेननोस्मान्पाहिपापतःशत्रुभ्यश्चेतिशेषः ॥ २४ ॥ हेदेविर्द्विश्वरिर्द्विश्वरस्यपत्नि ॥ यद्वा हेर्द्विश्वरिजगद्व्यापिनि ॥
 अश्रोतेराशुकर्मणि वरट्चेचोपधायाः ॥ हेचंडिके त्वमात्मनःशूलस्यभ्रामणेनपरितोभितश्चक्राकारेणपरिवर्त्तनेननोस्मान्प्राच्यांदिशि रक्ष शत्रुतः ॥ त्वं
 प्रतीच्यांपश्चिमायांदिशिआत्मशूलस्यभ्रामणेनरक्ष त्वमात्मशूलस्यभ्रामणेनदक्षिणेदिग्विभागे तथाउत्तरस्यांदिशि रक्ष ॥ भ्रमणस्येदंभ्रामणंप्रदक्षिणीकरणंप
 रितोमण्डलीकरणम् ॥ अन्यथाचलनमात्रंशूलसमेताक्रिया स्यात् ॥ अतश्च प्रदक्षिणाकृतिपारिभ्रमणंविशक्षितमिति सूचयितुंप्राच्यांप्रतीच्यांदक्षिणेउत्तरस्या
 मित्युक्तम् ॥ चकाराद्विदिग्रहणम् ॥ २५ ॥ हेदेवित्रैलोक्येत्रिषुलोकेषुतेतवयानिसौम्यानिसुन्दराणिप्रसन्नानिरूपाणिविचरंतिविहरंति ॥ यानिचात्यंत
 प्राच्यांरक्षप्रतीच्यांचचंडिकेरक्षदक्षिणे ॥ भ्रामणेनात्मशूलस्यउत्तरस्यांतथेश्वरि ॥ २६ ॥ सौम्यानियानिरूपाणित्रैलोक्येविचरंतिते ॥
 यानिचात्यर्थघोराणितैरक्षास्मांस्तथाभुवम् ॥ २६ ॥ खड्गशूलगदादीनियानिचास्त्राणितेंबिके ॥ करपल्लवसंगीनितैरस्मान्त्रक्षसर्वतः ॥ २७ ॥
 घोराणिभयंकराणिरूपाणिविचरंति ॥ तैस्तैश्चरूपैरुपलक्षितात्वंतैस्तैःकरणैर्वाऽस्मान्त्रक्ष ॥ तथातैरेवद्विविधैरूपैर्भुवंरक्ष ॥ चकारात्पाताललोकरक्ष ॥
 सौम्यंतुमुंदरेसोमदेवते ॥ सोमादृचणि ॥ सौम्यंसुंदरेतूपचारतः ॥ अनुगृह्णातियान्देवीतेषांसौमिजगन्मयी ॥ नानुगृह्णातियान्देवीतेषांघोराजगन्मयी ॥ २६ ॥
 हेदेविखड्गशूलगदादीनियान्यायुधानितैः ॥ यानिचास्त्राणिधनुरादीनितैश्चत्वंसर्वतःसमंततः अस्मान्त्वदेकशरणात्रक्ष दुःखतःशत्रुतश्चपालय ॥ हस्तिशुंडां
 शुवाहाग्रबलिपूक्तःकरःपुमान् ॥ करोहस्तः अंगुल्यःकरशाखाःकरपल्लवास्तैःसंगस्तद्वंति करपल्लवसंगीनि ॥ करःपल्लवइवकरपल्लवस्तेनसंगस्तद्वंतिवा
 हस्तस्थितानीत्यर्थः ॥ समंततस्तुपारितःसर्वतोविष्वगित्यपि ॥ खड्गश्चशूलंचगदाखड्गशूलगदंसेनांगत्वादेववद्भावंतदादिर्येषांतानिधनुरादीनि ॥ २७ ॥

दु० स०

॥ ४० ॥

शां० टी०

अ० ४

एवमुक्तमणित्याजगतांधात्रीपोषयित्रीदेवासुरैस्तुताततोदिव्यैर्दिविभवैः नंदनोद्भवैः नंदनंस्वस्तनवनंततउद्भवैः कुसुमैः तथादिव्यैः गंधानुलेपनैश्चार्चितापूजिता ।
गंधानुलेपनानि गंधाः कुंकुमादयः कुंकुमागरुकस्तूरीकर्पूरंचंदनंतथा ॥ महासुगंधमित्युक्तं नाम्नास्याद्यक्षकर्मणः ॥ अनुलेपनमंगरागः ॥ २८ ॥ समस्तैरस्त्रि-
लैः त्रिदशैः देवैः भक्त्यादिविभवैर्धूपराजैः सुधूपितासुपूजिता ॥ देवीप्रसादसुमुखीसतीतान्प्रणतान्समस्तान्सुरानिंद्रादीन्वाक्यंप्राहउवाच ॥ उपसर्गप्रतिरूपकः
प्रशब्दोऽव्ययाख्यः ॥ अहेतिनिपातस्तिङन्तप्रतिरूपः कालसामान्यवचनः ॥ शोभनंमुखमस्त्यस्याः सुमुखी ॥ स्वांगाच्चोपसर्जनादसंयोगोपधादितिचातुर्णी
पूचतापूच ॥ नखमुखात्संज्ञायामितिङीषोनिषेधस्तुसंज्ञायामेव ॥ २९ ॥ हेत्रिदशाः युष्मत्कृतैरेभिः स्तवैः प्रपूजिता अहं अतिप्रीतास्मि ॥ युष्माभिरस्मत्तः
॥ ऋषिरुवाच ॥ ॥ एवंस्तुतासुरैर्दिव्यैः कुसुमैर्नंदनोद्भवैः ॥ अर्चिताजगतांधात्रीतत्रागंधानुलेपनैः ॥ २८ ॥ भक्त्यासमस्तैस्त्रिदशै-
र्दिव्यैर्धूपैः सुधूपिता ॥ प्राहप्रसादसुमुखीसमस्तान्प्रणतान्सुरान् ॥ २९ ॥ ॥ देव्युवाच ॥ व्रियतां त्रिदशाः सर्वे यदस्मत्तोभिवांछितम् ॥
॥ देवाञ्जुः ॥ भगवत्याकृतंसर्वं न किंचिदवशिष्यते ॥ ३० ॥ कर्तव्यमपरं यच्च दुष्करंतन्नविद्महे ॥ इत्याकर्ण्यवचोदेव्याः प्रत्यूचुस्ते
दिवौकसः ॥ ३१ ॥

सकाशायदभिवांछितमभिलषितं वर्तते तद्वस्तु व्रियतां प्रार्थयताम् अहं ददामि दास्यामि ॥ इह प्रीता प्रीत्येति पाठद्वयं यत्तन्मत्तोभिवांछितमिति पाठः सत्यः । यदस्मत्तोऽ-
भिवांछितमिति पाठे अस्मद्देवीभ्यः व्रियतामहं ददामीति वचनचातुर्यम् ॥ कीदृक् स्यात् बहुत्वेनोपक्रम्यैकत्वेनोपसंहाराद्वाचोयुक्तिरियं युक्तिमतामुद्देगं जनयती-
त्यर्थः ॥ ३० ॥ हे देवि अपरं युष्माभिः कर्तव्यं स तदुःसाध्यं यत्तच्च मदग्रे मय्यनिवेद्यतां ज्ञाप्यतां तदप्यपरं महिषासुरवधापेक्षया द्वितीयं कार्यं साधयामि इति भावः ॥
इति इत्थं देव्यावचः आकर्ण्य श्रुत्वा ते सर्वे दिवौकसः इंद्रादयः प्रत्यूचुः प्रतिवाक्यमुक्तवन्तः दिवि ओको निवासो येषां ते दिवौकसः पृषोदरादित्वात्साधुः ॥ ३१ ॥

॥ ४० ॥

हेदेवियसः ॥ तत्त्वया अस्माकं शत्रुरयं महिषासुरो नाम निहतः अतस्त्वया सर्वमस्माकं प्रयोजनं कृतमेव ॥ न किंचिदवशिष्यते ॥ न कश्चिदपिशत्रुवशिष्टः ॥ ३२ ॥
 हेमहेश्वरदेवियदिपक्षांतरे त्वयाऽस्माकं त्वदनुग्रहजीविनावरो देयो नुमतः स्यात् तर्हि वरः प्रार्थयतेऽस्माभिः ॥ कोसौ हेदेवित्वं परमापत्सु अस्माभिस्त्वदेकशरणैः संस्मृता
 संस्मृता सती वारं वारं ध्यातानोऽस्माकं परमापदः ॥ यद्वा परमा अत्यर्था आपदो येभ्यः ते परमापदः शत्रवः तान्महासुरान् नार्हं सीथाः हिंस्याः ॥ हिसि हिंसायां रुधादेः प्रार्थ
 ने लिङ् च परस्मैपदस्थाने व्यत्ययो बहुलं इत्यात्मनेपदस्य थासः सीयुट् ॥ अस्माकमिति दानप्रतिग्रहभावाभावात् संबंधेष्वेव ॥ रजकस्यां शुक्रं दत्ते स्वामीभृत्यस्य वेतनमि
 तिवत् ॥ पक्षांतरे चेद्यदि च ॥ ३३ ॥ देवाः द्वितीयं वरं प्रार्थयन्ते ॥ हेदेवि हे अंबिके अमलानने प्रसन्नवदने त्वमस्माभिः प्रपन्ना प्रणता सेविता सती वरदासि अतो यश्च मर्त्यः
 एभिस्त्वा द्विषयैरस्माभिर्देवैः कृतैस्त्वैस्त्वां देवींस्तोष्यति भक्तितः स्तविष्यति तस्य मर्त्यस्य मनुष्यस्य वित्तर्द्धि विभवैः सह धनदारादिसम्पदां सदा वृद्धये भवेथाः ॥ सर्वदा वित्तस्य
 ॥ देवा ऊचुः ॥ भगवत्याकृतं सर्वं न किंचिदवशिष्यते ॥ यदयं निहतः शत्रुरस्माकं महिषासुरः ॥ ३२ ॥ यदि चापि वरो देयस्त्वयाऽस्माकं महेश्वरि ॥ संस्मृता संस्मृता त्वं नो हिंसेथाः परमापदः ॥ ३३ ॥ यश्च मर्त्यः स्तवैरेभिस्त्वांस्तोष्यत्यमलानने ॥ तस्य वित्तर्द्धि विभवैर्धनदारादिसंपदाम् ॥
 वृद्धये स्मत्प्रसन्ना त्वं भवेथाः सर्वदांबिके ॥ ३४ ॥ ऋषिरुवाच ॥ इति प्रसादिता देवैर्जगतोर्थे तथात्मनः ॥ तथेत्युक्त्वा भद्रकाली बभूवां तर्हि तानृप ॥ ३५ ॥
 ऋद्धेः समृद्धेः विभवैरुद्धवैः सह धनस्य गोमहिष्यश्वादेर्दाराणां पत्नीनामादिशब्दात्सेवकानां सम्पदां क्षेत्रारामधान्यपुत्रमित्रादिसम्पत्तीनां च वृद्धये भवेथाः ॥ प्रार्थने लिङ्
 व्यत्ययो बहुलमित्यात्मनेपदम् ॥ यद्यपि वित्तं धनमिति पर्यायस्तथाप्युपचाराद्भवाश्वादिकं धनशब्देन विवक्षितम् ॥ वित्तर्द्धयश्च विभवाश्च ऐश्वर्याणितैः सहितं धनं गवाश्वा
 दिदारादिपत्न्यादियेषां सम्पदः तासाम् ॥ ३४ ॥ हेनृपसुर इति प्रागुक्तरीत्या देवैर्जगतोर्थे त्रैलोक्यसंरक्षणप्रयोजनाय तथात्मनोर्थे स्वार्थे देवकार्यार्थे च विषये प्रसादि
 ता प्रसादसुमुखी कृता भद्रकाली भद्रा सर्वमंगला काली रुद्रपत्नी कर्मधारयः ॥ हेदेवाः तथास्तु युष्मद्वांछितवस्तु सिध्यत्वित्युक्त्वां तर्हि ताऽभवत् अदृश्या बभूव ॥ ३५ ॥

हेभूप जगत्रयहितैषिणीसादेवीदेवशरीरेभ्योयथापुरापूर्वैतेजोरूपासंभूतामहिषासुरवधायप्रादुरभूदित्येतत्सर्वैतेतुभ्यंमयाकथितम् ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ श्लोकद्वय
मेकान्वयम् ॥ शृणु स्वेतिपदद्वयम् ॥ हेस्व आत्मीयसुरथसाप्रसिद्धादेवानामुपकारिणीदेवीपुनश्चदुष्टदैत्यानांभ्रमलोचनचण्डमुण्डादीनांवधायच तथाशुंभनिशुं
भयोर्वधायलोकानांरक्षणायचगौर्यादेहात्समुद्भूताऽभवदासीत् तत्सर्वंयथावद्यथार्थयावत्तेतुभ्यंकथयाम्यहंयथावद्यावत्प्रकारेणाख्यातंमयाकथितंशृणु ॥ शृणु
प्वेतिपाठेव्यत्ययोबहुलमित्यात्मनेपदम् ॥ शुम्भभाषणेहिंसायांचभ्वादिः ॥ शुंभतिभाषतेहिनस्तिवाशुंभः दंत्यादिरयम् (?) ॥ तालव्यादिपाठेतु शुभशुंभ

इत्येतत्कथितंभूपसंभूतासायथापुरा ॥ देवीदेवशरीरेभ्योजगत्रयहितैषिणी ॥ ३६ ॥ पुनश्चगौरीदेहात्सासमुद्भूतायथाभवत् ॥ वधायदुष्ट
दैत्यानांतथाशुंभनिशुंभयोः ॥ ३७ ॥ रक्षणायचलोकानांदेवानामुपकारिणी ॥ तच्छृणुस्वमयाख्यातंयथावत्कथयामिते ॥ ३८ ॥
इति श्रीमार्कण्डेयपुराणेसावर्णिकेमन्वंतरेशक्रादिकृतदेवीस्तुतिर्नामचतुर्थोऽध्यायः ॥ ४ ॥ ॥ ऋषिरुवाच ॥ पुराशुंभनिशुंभाभ्यामसुराभ्यां
शचीपतेः ॥ त्रैलोक्यंयज्ञभागाश्चहतामदबलाश्रयात् ॥ १ ॥

शोभार्थेतुदादिः शुंभतिशोभतेरणेष्वितिशुंभः ॥ यथाप्रकारवद्यथावत्क्रियाविशेषणम् ॥ ३८ ॥ इतिश्रीमद्राजाधिराजतोमरान्वयश्रीमदुद्धरणात्मजशंतनुविरचिता
यांशांतनव्यांदेवीमाहात्म्यटीकायांशक्रादिस्तुतिश्चतुर्थोऽध्यायः ॥ ४ ॥ हेराजन्पुरापूर्वास्मिन्कल्पेशुंभनिशुंभाभ्यामसुराभ्यांद्वाभ्यांकर्तृभ्यामदबलाश्रयात् मदेनगर्वे
णसहितंबलंसामर्थ्यस्याश्रयणंतस्माद्धेतोःशचीपतेरिन्द्रस्यइन्द्राद्वासकाशात्रैलोक्यंयज्ञंभूतंगृहीतम् ॥ यज्ञभागाश्चहताः यज्ञविधिविहतिद्वारा ॥ हर्षेगर्वेमदेक्षैव्येगजदाने
चकीर्तितः ॥ स्थौल्यसामर्थ्यसैन्येषुबलंनकाकसीरिणोः ॥ १ ॥

तीशुभनिशुभावेवकामरूपत्वात्सूर्यरूपतांचक्रातेसूर्याधिकारहरणात्सूर्यभावमिव ऐंदवमिन्दुसंबन्धिनमधिकारमाधिपत्यंतावेवचक्राते ॥ तथातावेवकौबेरसंबन्धिनमधि
 कारंचक्राते ॥ तावेवयाम्यंयमाधिकारम् तथातावेववरुणस्याधिकारंचक्राते ॥ याम्यमितिदित्यदित्यादित्यपत्युत्तरपदाण्यइत्यत्रप्राग्दीव्यतीयेष्वर्थेषुयमाचेतिव
 कव्यमितिण्यः ॥ सूर्याधिकारास्तावेवाग्रहीष्टामित्यर्थः ॥ २ ॥ तावेवासुरौपवनस्यवायोर्ऋद्धिमस्वलितगतिमैश्वर्यंचक्रतुः ॥ तथातावेववह्नेः कर्मव्यापारं
 चक्रतुः ॥ तावेवान्येषांदिवौकसांदेवानामधिकारानग्रहीष्टाम् ॥ इदमर्थकाप्यवदृश्यते ॥ ततस्ताभ्यामसुराभ्यासकाशतःपराजिताः प्राप्तपराभवाःअतएवभ्रष्टराज्याः
 भ्रष्टाधिकारादेवाविनिर्धूताःस्वर्गादहरीकृताआसन् ॥ ताभ्यामसुराभ्यांविनिर्धूताः त्यक्ताइतिभावः ॥ ३ ॥ ताभ्यांशुभनिशुभाभ्यांहताधिकाराअथहतराज्यानिरा
 तावेवसूर्यतांतद्वदधिकारंतथैंदवम् ॥ कौबेरमथयाम्यंचचक्रातेवरुणस्यच ॥ २ ॥ तावेवपवनार्धिंचचक्रतुर्वह्निकर्मच ॥ अन्येषांचाधि
 कारान्सस्वयमेवाधितिष्ठति ॥ ततोदेवाविनिर्धूताभ्रष्टराज्याःपराजिताः ॥ ३ ॥ हताधिकारास्त्रिदशास्ताभ्यांसर्वेनिराकृताः ॥ महासुरा
 भ्यांतांदेवींसंस्मरंत्यपराजिताम् ॥ ४ ॥ तयास्माकंवरोदत्तोयथापत्सुस्मृताखिलाः ॥ भवतांनाशयिष्यामितत्क्षणात्परमापदः ॥ ५ ॥
 इतिकृत्वामर्तिदेवाहिमवंतंनगेश्वरम् ॥ जग्मुस्तत्रततोदेवींविष्णुमायांप्रतुष्टुवुः ॥ ६ ॥

कृताःनिरस्ताः सर्वेत्रिदशाः देवास्तांप्रसिद्धामपराजितांकैरप्यपराभूतांदेवींस्मरंतिस्मस्मृतवंतः ॥ स्मेत्यध्याहत्य लट्स्मे इतिलट् प्रत्यादिष्टोनिरस्तःस्थात्प्रत्याख्यातो
 निराकृतः ॥ ४ ॥ अपराजितानामदेशंगताइत्याह (?) ॥ यथाप्रागुक्तप्रकारेणआपत्सुस्मृतासतीतत्क्षणादेवभवतामखिलाःपरमापदः नाशयिष्यामीतितयादेव्या
 ऽस्माकंदेवानांवरोदत्तोस्तीतिमर्तिकृत्वाचेतसिनिधायदेवाःहिमवंतंनगेश्वरंजग्मुः ययुः ॥ ततः तत्रविष्णुमायांदेवींप्रतुष्टुवुः प्रकर्षेणभक्तिपूर्वस्तुतवंतः ॥ विष्णुमाया
 महामायेतिपर्यायौ ॥ अथवा वेवोष्टिविष्णुःमानंमायःविष्णुर्मायोमानंपरिमाणंयस्याःसासर्वव्यापिकेत्यर्थः ॥ ५ ॥ ६ ॥

दु० सं०
॥ ४२ ॥

शां० टी०
अ० ५

शिवायैमंगलहेतवेभवान्यै नमः ॥ पुंयोगेतुशिवस्यस्त्रीशिवा ॥ प्रकृतिःजगत्कारणं सत्त्वरजस्तमसां साम्यावस्था ॥ यद्वा अंगमंत्रापेक्षयामूलमंत्रमात्रात्मिका देवता
प्रकृतिः यद्वा प्रत्ययात्पूर्वा प्रकृतिः ॥ यदाहुः प्रकृतिः पार्वती साक्षात्प्रत्ययस्तु महेश्वरः ॥ अर्द्धनारीश्वरः शब्दः कामधुग्वः प्रसीदत्विति तस्यै नमः ॥ भद्रायै नमः भद्रा सर्व
मंगलाभद्ररूपेत्यर्थः ॥ तां प्रसिद्धामस्मद्वरदामं वानियताजितेन्द्रियाः प्रणतान् श्रीभवामः ॥ स्मशब्दः पूरणेऽव्ययम् ॥ नियत्यै प्रणतात्मनामिति पाठे भक्तिप्रह्वस्वभावा
नां पुंसां नियत्यै दिष्ट्यै नमः भाग्यरूपायै इत्यर्थः ॥ दैवं दिष्टं भागधेयं भाग्यं स्त्रीनियतिर्विधिः ॥ ७ ॥ रुद्रस्येवरौद्रमुग्ररूपमस्त्यस्यारौद्रातस्यै नमः ॥ रौद्रशब्दादर्श आदित्वा
दच् ॥ नेर्ध्रुवेत्यप् ॥ नित्यायै कालावस्थितायै ॥ गुरी उद्यमे तु दादिरनुदात्तेत् गुरते गुरः इगुपधत्वात्कः ॥ गुरएव गौरैः स्वार्थे ण् ॥ स्त्रियां ङीप् ॥ यद्वा वर्णवाचित्वेन रूढत्वात्
॥ देवा ऊचुः ॥ नमो देव्यै महादेव्यै शिवायै सततं नमः ॥ नमः प्रकृत्यै भद्रायै नियताः प्रणताः स्मताम् ॥ ७ ॥ रौद्रायै नमो नित्यायै गौर्यै धा
व्यै नमो नमः ॥ नमो जगत्प्रतिष्ठायै देव्यै कृत्यै नमो नमः ॥ ८ ॥ ज्योत्स्नायै चंद्ररूपिण्यै सुखायै सततं नमः ॥ कल्याण्यै प्रणतां वृद्ध्यै
सिद्धयै कूर्म्यै नमो नमः ॥ ९ ॥

षिद्वौरादिभ्यश्चेति निपातनात्साधुत्वे ङीष् ॥ गौर्घ्यै पार्वत्यै नमः ॥ गौरी गौरवर्णयोगात् ॥ यद्वा गुड् अव्यक्तेशब्दे अतः गुणादौक्तेन्द्राग्रेत्यादिसूत्रेणरनिवृद्धौ निपाति
तायां गवते गौरैः ॥ गौरोरुणे सिते पीते ॥ धाव्यै धरण्यै नमः ॥ उपमाव्यै वा ॥ धात्री स्यादुपमा तापिशितिरप्यामलक्यपि ॥ ८ ॥ ज्योतिः शास्त्रविशेषस्याज्ज्योतिरक्षरते
जसोः ॥ ज्योतिर्नाभास्करे क्लीबमग्निस्वद्योतदृष्टिषु ॥ ज्योतिरस्त्यस्यांतस्यै ज्योत्स्नायै नमः चदि आह्लादने ॥ चन्दति चन्द्रः रूपरूपक्रियायां रूपरूपदर्शने च चुरा
दिः ॥ चंद्ररूपयतितच्छीला चंद्ररूपिणी तस्यै नमः ॥ चंद्रस्य रूपं करोति चंद्ररूपिणीति च व्युत्पत्तिः । सुखदुःखतत्क्रियायां चुरादिः ॥ सुखयति सुखापचादित्वादच्
तस्यै ॥ कलासुसाधुः कल्याणशुभात्मिका वाणी ॥ कल्याणमणतिकल्पनिरुक्तं वा अणतिकथयति कल्याणी तस्यै नमः ॥ अण्शब्दार्थः कर्मण्यण् ॥ किंच जगद्भिः

॥ ४२ ॥

कृद्ध्यैसिद्ध्यै चप्रणतांदिताजगज्जननीदेवीप्रतिनमः नार्तिकुर्मः कुर्मैतिपाठे ॥ प्रणमन्तीतिप्रणतः तेषांप्रणतामितिषष्ठीबहुवचनांतबोध्यम् ॥ तथाचप्रण
 तांप्रणमतामृद्ध्यैसिद्ध्यैचनमः इत्यलवेष्वरभट्टाः ॥ कूर्म्यैइतिपाठेकूर्मसंबन्धिन्यैशक्त्यैनमः ॥ ९ ॥ निष्क्रांताऋतेः सन्मार्गांन्निर्ऋतिः अलक्ष्मीः अन्यायो
 पार्जितालक्ष्मीः ॥ स्यादलक्ष्मीस्तुनिर्ऋतिः ॥ निर्ऋतेः उपमाऋतिर्नैऋतीतस्यैअलक्ष्मीरूपायैशर्वाण्यैशंभुपत्न्यैनमोनमः ॥ यद्वा निश्चिताऋतिः सत्यतायेनस
 निर्ऋतिः ॥ निर्ऋतेर्दिक्पालस्येयंनैऋतीतस्यैनिर्ऋत्युपार्जितलक्ष्मीरूपायैनमः ॥ 'अथचभुवंविभ्रतीतिभूभृतः आदिमंडूकादिनागादिकुलपर्वतादिमनुप्रभृतिरा
 जानस्तेषां लक्ष्मीरूपायैनमः ॥ शर्वस्यस्त्रीशर्वाणी ॥ इन्द्रवरुणेत्यादिनापुंयोगेडीषानुकौ ॥ हेसर्वकारिणिदेवितुभ्यंदुर्गायैसततंनमः ॥ दुःखेनगम्यतेदुर्गा ॥ यद्वा
 नैऋत्यैभूभृतांलक्ष्म्यैशर्वाण्यैतेनमोनमः ॥ दुर्गायैदुर्गपारायैसारायैसर्वकारिणि ॥ ख्यात्यैतथैवकृष्णायैधूम्रायैसततंनमः ॥ १० ॥
 अतिसौम्यातिरौद्रायैनतास्तस्यैनमोनमः ॥ नमोजगत्प्रतिष्ठायैदेव्यैकृत्यैनमोनमः ॥ ११ ॥
 दुःखेनगच्छत्यस्यांदुर्गा ॥ सुदुरोरधिकरणेइतिवक्तव्याद्भमेर्डः ॥ तथाहेदेवितुभ्यंदुर्गपारायै दुर्गपारंयस्याःमहामायाख्यासिन्धोः सादुर्गपारा ॥ यद्वा पिपतिं
 पारा ॥ पृपालनपूरणयोः ॥ यद्वा दुर्गाः पाराः पारयन्तोगणायस्याः तस्यै ॥ हेदेवितुभ्यंसारायै संसारसागरेवरायैश्रेष्ठायैसततंनमः ॥ तुभ्यंख्यात्यैविख्य
 तिरूपायैसततंनमः ॥ तुभ्यंकृष्णायैकृष्णवर्णायैकालरात्र्यैनमः ॥ हेदेवितुभ्यंधूम्रायैधूम्रवर्णायैनमः ॥ सर्वकरोतिसर्वकारिणिसंबुद्धिः ॥ १० ॥ सोमादृचण् ॥
 सौम्यंसोमदेवताकंसुंदरंचरूपम् अत्यर्थसौम्यंयस्याःसाऽतिसौम्या ॥ रुद्रदेवताकरुद्रसंबन्धिवाकूपरौद्रमत्यर्थरौद्रंयस्याः साऽतिरौद्रा ॥ ततश्चभजता
 मभजतांचयथाक्रममतिसौम्याचासावतिरौद्राचेतिकर्मधारयः ॥ तस्यैवाङ्मोमारूपायैत्रिशक्त्यात्मिकायैनमोनमः ॥ इतिशक्तित्रयापेक्षंनमस्त्रयम् ॥ सोमस्यभावः
 सौम्यं भावेप्यञ् ॥ रुद्रस्यभावः रौद्रं युवादित्वाद्भावेअण् ॥ अतिक्रान्तंसौम्यंययासाऽतिसौम्या ॥ अतिक्रान्तंरौद्रंययासाऽतिरौद्रा ॥ ततः कर्मधारयेसति

दु० स०
॥ ४३ ॥

तस्यै नम इत्यप्यनुसंधेयम् ॥ जगतां प्राणभृतां प्रतिष्ठा आस्पदमाधारशक्तिः स्थानंतस्यै जगत्प्रतिष्ठारूपायै नमः ॥ प्राणिनां प्राणधारणार्थं यत्स्थानं मूलाधारसंज्ञं त्वातिष्ठेत्युच्यते ॥ आस्पदं प्रतिष्ठायामित्यास्पदशब्दपर्यायः प्रतिष्ठाशब्दः ॥ दिवुक्कीडादौ ॥ दीव्यतीति देवी तस्यै कीडाविजिगीषाद्यर्थक्रियाकारिण्यै नमः ॥ करणं कृतिः प्रयत्नः सर्गस्थितिप्रत्यवहारविषयः प्रयत्नोत्रविवक्षितः ॥ तस्यै प्रयत्नरूपायै नमः ॥ नमस्यानां त्रित्वादित्वादिवहनमस्त्वित्वम् ॥ कथ्यै इति पाठे तृन्त त्वाज्जगदितिकर्मविवक्षितम् जगत्करणशीलायै नम इत्यर्थः ॥ ११ ॥ या देवी वाङ्मोमात्मिका सर्वकालेषु कालत्रयात्मिका सर्वभूतेषु भूतात्मिका ॥ अनात्मन्यात्मबुद्धिं जनयन्ती आत्मनि वाऽनात्मबुद्धिं जनयन्ती ममता वशंवदान् लोकान् प्रसूयमाना सर्वजननी महामाया भगवती विष्णुमायेति शब्दिता कथिता तस्यै त्रिगुणरूपायै प्रत्येकं कायवाङ्मनोभिः एकस्यै चैव वा देव्यै भक्तिश्रद्धातिशयोक्तनाय नमः शब्दो नमस्येन च सहाप्रेडितः ॥ आप्रेडितं द्विस्त्रिरुक्तम् ॥ चापले द्विर्वचनं संभ्रया देवी सर्वभूतेषु विष्णुमायेति शब्दिता ॥ नमस्तस्यै नमस्तस्यै नमस्तस्यै नमो नमः ॥ १२ ॥ या देवी सर्वभूतेषु चेतनेत्यभिधीयते ॥ नमस्तस्यै नमस्तस्यै नमस्तस्यै नमो नमः ॥ १३ ॥ या देवी सर्वभूतेषु बुद्धिरूपेण संस्थिता ॥ नमस्तस्यै नमस्तस्यै नमस्तस्यै नमो नमः ॥ १४ ॥ मेणवृत्तिश्चापलमित्थं हि नपौ नरुक्त्यं दोषावहम् ॥ यदुक्तम् ॥ प्रहर्षहर्षशोकेषु स्वप्नदैन्यभयेषु च ॥ स्तुत्यभ्यासानुवादेषु नपौ नरुक्त्यं न दुष्यति ॥ सर्वाणि पृथिव्यादीनि भूतानि देहानि ॥ इति प्रथमा देवी विष्णुमाया ॥ १२ ॥ अभिधीयते कथ्यते ॥ चुरादावात्मनेपदं चित्तसंचेतने संवेदने वा ॥ चेतनं चेतना बुद्धिरेवेति कथनं नपौ नरुक्त्यं यद्यपि वैशेषिकादौ दर्शने चेतनं चेतना बुद्धिरेव तथापि सांख्ये बुद्धिर्धर्मश्चित्तवृत्तिविशेषविजृम्भितशक्तिश्चेतना इत्याश्रयणादपौ नरुक्त्यम् ॥ अन्येतु चेतना चित्तवृत्तिविशेषशक्तिः संज्ञानं वा बुद्धिस्तु स्वप्रकाशज्ञानस्वभावेत्याहुः ॥ अन्येतु निर्विकल्पज्ञानं चेतना बुद्धिः तद्विशेषावगतिः सविकल्पकज्ञानमित्यस्ति तयोर्भेद इत्याहुः ॥ इति द्वितीया देवी चेतना ॥ १३ ॥ बुद्धिरित्येवं रूपेण सम्यक्स्थिता ॥ यदभ्यधुः ॥ संधारणे स्थितौ भूत्यौ (बुद्धिः) ॥ इति तृतीया देवी बुद्धिः ॥ १४ ॥

शां० टी०
अ० ५

॥ ४३ ॥

निद्रैतिरूपं तस्यैव नमः ॥ द्राकुत्सायां नियतं द्रात्यस्यां निद्रा संवेशः ॥ भुक्ताच्चादिपरिपाकादिहेतुर्निरिन्द्रियप्रदेशमलकोशमनसोवस्थानं निद्रा ॥ सर्वेन्द्रियव्यापार
 विरतप्राणनंसुखनं निद्रेत्यन्ये ॥ इति चतुर्थी देवी निद्रा ॥ १५ ॥ क्षुब्धबुभुक्षायाम् ॥ संपदादित्वाद्भावेस्त्रियां क्तिप् ॥ क्षुब्धप्रातिपदिकम् ॥ भोक्तुमिच्छाक्षुत् ॥ अशनाया
 बुभुक्षाक्षुत्तयाक्षुधा ॥ रूपेणेति पृथक्पदम् ॥ यद्वा वष्टिभागुरिरल्लोपमवाप्योरुपसर्गयोः ॥ हलन्तादपि टापंच यथावाचानिशादिशा ॥ ततश्चक्षुधेति रूपं तेनैक्षु
 धारूपेण क्षुधां विना प्राणिनां सुखं नास्ति ॥ इति पञ्चमी देवी क्षुधा ॥ १६ ॥ छायाप्रतिबिम्बरूपा सर्वभूतेषु तिष्ठति ॥ नष्टच्छायो मध्याह्न इत्यत्र तु आतपा
 भावाभावो विवक्षितः ॥ छायासूर्यप्रियाकांतिः प्रतिबिम्बमना तपः ॥ प्रतिबिम्बे यथा संक्रांतच्छायः आदर्शः ॥ छयतिच्छिनत्ति सन्तापं छाया ॥ इति ष
 यादेवी सर्वभूतेषु निद्रारूपेण संस्थिता ॥ नमस्तस्यै नमस्तस्यै नमस्तस्यै नमो नमः ॥ १५ ॥ यादेवी सर्वभूतेषु क्षुधारूपेण संस्थिता ॥ नम
 स्तस्यै नमस्तस्यै नमस्तस्यै नमो नमः ॥ १६ ॥ यादेवी सर्वभूतेषु छाया रूपेण संस्थिता ॥ नमस्तस्यै नमस्तस्यै नमस्तस्यै नमो नमः ॥ १७ ॥
 यादेवी सर्वभूतेषु शक्तिरूपेण संस्थिता ॥ नमस्तस्यै नमस्तस्यै नमस्तस्यै नमो नमः ॥ १८ ॥ यादेवी सर्वभूतेषु तृष्णारूपेण संस्थिता ॥
 नमस्तस्यै नमस्तस्यै नमस्तस्यै नमो नमः ॥ १९ ॥ ष्ठी देवी छाया ॥ १७ ॥ शकलशक्तौ शकनं शक्तिः सामर्थ्यं वस्तुगतः स्व
 भावसिद्धोधर्मः शक्तिरिति रूपं तेन शक्ति (ः) प्रतिवस्तुप्रतिनियतार्थक्रियाकारित्वं वस्तुधर्म इत्येके ॥ वस्तुरूपमेव शक्तिर्न तु वस्तुनोन्यो धर्मः शक्तिरित्यन्येभ्युप
 जग्मुः ॥ इहतु सर्वभूतेष्वित्याधाराधेयभावानुवाच्या शक्तिर्वस्तुधर्म इत्येष पक्षोभ्युपगतः ॥ इति सप्तमी देवी शक्तिः ॥ १८ ॥ सर्वाणि भूतानि पृथिव्यादीनि ये
 षां देहानामारंभकत्वेन सन्ति तानि सर्वभूतानि देहाः तेषु ॥ त्रितृषः पिपासायाम् ॥ तृषिशुषिरसिभ्यः कित् इति नः ॥ तृष्णा उपभोगनिमित्तको भिलाषः ॥ तृष्णाभि
 लषणं भोगे तृष्णावनपिशाचिका ॥ तृष्णेस्पृहापिपासे द्वे तद्रूपे हां बिकास्मृता ॥ तर्षणं तृष्णास्पृहानि रूढलक्षणत्वात् ॥ इत्यष्टमी देवी तृष्णा ॥ १९ ॥

दु० स०
॥ ४४ ॥

क्षमूषसहने पित्वात्स्त्रियांक्षमा ॥ बाहुलकात्तुक्तिनिक्षातिः ॥ अनुनासिकस्यकिञ्चलोःक्वितीतिदीर्घः ॥ क्षातिःक्षमातितिक्षामर्षःसहार्थकाः ॥ क्षांति
स्तृष्णाविरोधिनीपरयुक्तापकारंप्रत्युपेक्षाप्रतिकूलवेदनांप्रत्युपेक्षा ॥ इतिनवमीदेवीक्षांतिः ॥ २० ॥ नित्यैकानुगतप्रत्ययहेतुरनेकसमवायिनीजातिः ॥ इतिद
शमी ॥ २१ ॥ लज्जाव्रीडेस्त्रियांगुरोश्चहलइत्यप्रत्ययः झलांजशृङ्गशीतिजशूदः श्चुत्वं स्त्रियामजाद्यतष्ठाप् ॥ कर्तव्याकरणनिमित्तमकारणनिमित्तमन्यतःस्वतोवा
जनितंलज्जनंसंकोचनंलज्जाएकादशी ॥ २२ ॥ शमउपशने ॥ स्त्रियांकिन् ॥ क्षांतिवदीर्घः ॥ शमथुस्तुशमःशांतिः ॥ कामक्रोधाद्यभावः ॥ विक्रते

यादेवीसर्वभूतेषुक्षांतिरूपेणसंस्थिता ॥ नमस्तस्यैनमस्तस्यैनमस्तस्यैनमोनमः ॥ २० ॥ यादेवीसर्वभूतेषुजातिरूपेणसंस्थिता ॥ नम
स्तस्यैनमस्तस्यैनमस्तस्यैनमोनमः ॥ २१ ॥ यादेवीसर्वभूतेषुलज्जारूपेणसंस्थिता ॥ नमस्तस्यैनमस्तस्यैनमस्तस्यैनमोनमः ॥ २२ ॥
यादेवीसर्वभूतेषुशांतिरूपेणसंस्थिता ॥ नमस्तस्यैनमस्तस्यैनमस्तस्यैनमोनमः ॥ २३ ॥ यादेवीसर्वभूतेषुश्रद्धारूपेणसंस्थिता ॥
नमस्तस्यैनमस्तस्यैनमस्तस्यैनमोनमः ॥ २४ ॥ यादेवीसर्वभूतेषुकांतिरूपेणसंस्थिता ॥ नमस्तस्यैनमस्तस्यैनमस्तस्यैनमोनमः॥२५॥

द्रियनिवृत्तिःशांतिरित्यन्ये ॥ विषयव्यावृत्तात्मतेत्यपरे ॥ इतिद्वादशीशांतिः ॥ २३ ॥ दुधाञ्जधारणपोषणयोः ॥ श्रच्छब्दस्योपसंख्यानमित्युपसर्गसंज्ञा ॥
आतश्चोपसर्गेइतिकः स्त्रियांटाप् ॥ श्रद्धनं श्रद्धासम्प्रत्ययःस्पृहा ॥ सम्प्रत्ययोभक्त्यतिशयःश्रद्धयापरयोपेतइतिवत् ॥ शास्त्रोक्तार्थाविपरीतबुद्धिःश्रद्धेत्यन्ये ॥ आदरे
णानुसरणंभक्तिःश्रद्धात्वास्तिक्यबुद्धिरित्यपरे ॥ इतित्रयोदशी ॥ २४ ॥ कमुकांतौ ॥ कमेर्णिङ् ॥ आद्यादयआर्धधातुकेवा स्त्रियांकिन् ॥ अनुनासिकस्य
किञ्चलोःक्वितीतिदीर्घः ॥ शोभा कांतिः ज्योतिःस्वरूपोज्ज्वलतेत्याहुः इतिचतुर्दशी ॥ २५ ॥

शां० टी०
अ० ५

॥ ४४ ॥

लक्षदर्शनांकनयोः चुरादिः ॥ लक्षमुच्चेतिर्द्वैतस्यमुडागमः ॥ नेद्विशिष्टति ॥ णेरनिटीतिणिलोपः ॥ लक्ष्मीः साविभूतिश्चकायशोभाचेतिपंचदशी ॥ २६ ॥ धृञ्धारणे
श्वादिः स्त्रियांकिन् ॥ धृतिः स्याद्धारणेधैर्यसौख्यसंतोषयोरपि ॥ इतिषोडशी ॥ २७ ॥ वृत्तुवर्त्तने स्त्रियांकिन् ॥ वर्त्तनंवृत्तिः वर्त्ततेऽनयावृत्तिः ॥ आजीवोजीविकावा
त्तवृत्तिर्वर्त्तनजीवने ॥ वृत्तिर्जीवनोपायः ॥ युक्तेक्षमादावृतेभूतप्राण्यतीतसमेत्रिषु ॥ भूतंक्लीबेग्रहेयुक्तेपृथिव्यादावृतेपिच ॥ इति सप्तदशी ॥ २८ ॥ स्याच्चिंतास्मृतिराध्या
नम् ॥ अनुभूतस्यभावनाख्यसंस्कारहेतुकोज्ञानविशेषः स्मृतिः ॥ इत्यष्टादशी ॥ २९ ॥ दयरक्षणे ॥ षिद्धिदादिभ्योङ् दयंतेऽनयादया ॥ परदुःखप्रहाणेच्छापर
यादेवीसर्वभूतेषुलक्ष्मीरूपेणसंस्थिता ॥ नमस्तस्यैनमस्तस्यैनमस्तस्यैनमोनमः ॥ २६ ॥ यादेवीसर्वभूतेषुधृतिरूपेणसंस्थिता ॥
नमस्तस्यैनमस्तस्यैनमस्तस्यैनमोनमः ॥ २७ ॥ यादेवीसर्वभूतेषुवृत्तिरूपेणसंस्थिता ॥ नमस्तस्यैनमस्तस्यैनमस्तस्यैनमोनमः ॥ २८ ॥
यादेवीसर्वभूतेषुस्मृतिरूपेणसंस्थिता ॥ नमस्तस्यैनमस्तस्यैनमस्तस्यैनमोनमः ॥ २९ ॥ यादेवीसर्वभूतेषुदयारूपेणसंस्थिता ॥ नमस्तस्यै
नमस्तस्यैनमस्तस्यैनमोनमः ॥ ३० ॥ यादेवीसर्वभूतेषुनीतिरूपेणसंस्थिता ॥ नमस्तस्यैनमस्तस्यैनमस्तस्यैनमोनमः ॥ ३१ ॥ यादेवी
सर्वभूतेषुतुष्टिरूपेणसंस्थिता ॥ नमस्तस्यैनमस्तस्यैनमस्तस्यैनमोनमः ॥ ३२ ॥ यादेवीसर्वभूतेषुपुष्टिरूपेणसंस्थिता ॥ नमस्तस्यै
नमस्तस्यैनमस्तस्यैनमोनमः ॥ ३३ ॥ यादेवीसर्वभूतेषुमातृरूपेणसंस्थिता ॥ नमस्तस्यैनमस्तस्यैनमस्तस्यैनमोनमः ॥ ३४ ॥
दुःखसमभाक्त्वंवादया ॥ इत्येकोनविंशी ॥ ३० ॥ नीतिर्नयः इतिविंशीदेवीनीतिः ॥ ३१ ॥ तुषप्रीतौ ॥ तुष्टिः प्रीतिरानन्दः ॥ विषययोगमवाप्यतदभिलाषोपरमस्तुष्टि
रित्यपरे ॥ अन्येतुविषयोपभोगंप्राप्यतदभिलाषत(स्त)दवाप्यप्राप्तंपरमंसुखमित्याहुः ॥ इत्येकविंशी ॥ ३२ ॥ पुषपुष्टौ ॥ पुष्टिरवयवोपचयः इतिद्वाविंशी ॥ ३३ ॥ मात्यस्यां
गर्भइतिमाता ॥ जनयित्रीप्रसूमाता ॥ यद्वा मानपूजायाम् ॥ मान्यतेपूज्यतेमाता ॥ उणादौ नत्पृनेष्ट्वष्ट इत्यादिसूत्रेणनिपात्यते ॥ यद्वा अष्टौमातृनामन्य
आद्याः शक्तयः याः विनाभूतसृष्टिरेव न घटते ॥ ब्राह्मीमाहेश्वरीचैंद्रीवाराहीवैष्णवीतथा ॥ कौमारीचर्ममुण्डाचकालीसंकर्षणीतिच ॥ इतित्रयोविंशी ॥ ३४ ॥

दु० स०
॥ ४५ ॥

भांतिर्मिथ्यामतिर्भ्रमः ॥ अतस्मिस्तदितिज्ञानंभांतिः ॥ इतिचतुर्विंशीदेवीभांतिः ॥ ३५ ॥ इत्थंविष्णुमायादिमूर्तयोदेव्याः सर्वभूतेषुवर्तमानाभांत्यंताःचतुर्विं
शतिःप्रदर्शिताः ॥ यादेवीभूतानांपृथिव्यादीनांपंचानामधिष्ठात्रीआधारशक्तिः स्वामिनीईश्वरीव्यापिनीयाचदेवीअपरेष्वखिलेषुभूतेषुविशिष्टेषुप्राणिषुवर्तमानानां
भूतानांप्राणिनामिन्द्रियाणांमनोनेत्ररसनघ्राणत्वक्कर्मणांवाधिष्ठात्रीतस्यैव्याप्तिरूपायैसततंनमोनमः ॥ एतेनसर्वगतत्वमुक्तंदेव्याः ॥ ३६ ॥ चिञ्चयने ॥
चयनंचितिरविकारताकूटरूपतातद्रूपेण ॥ यद्वा चितीसंज्ञाने ॥ स्त्रियामिकृष्यादिभ्यइतिइक्प्रत्ययः ॥ चेतनंचितिः संज्ञानरूपेण यादेवीएतत्कृत्स्नमखिलंजगद्रचा
प्यस्थिता तस्यैनमोनमः ॥ पुनःपुनर्नैतरेककर्तृकत्वादनैकस्तोतृकत्वाच्चनपौनरुक्त्यमार्थशाब्दंवाशंकनीयम् ॥ ३७ ॥ पूर्वपुराकल्पेसुरैःस्तुतातथाभीष्टसंश्रया
यादेवीसर्वभूतेषुभांतिरूपेणसंस्थिता ॥ नमस्तस्यैनमस्तस्यैनमस्तस्यैनमोनमः ॥ ३८ ॥ इंद्रियाणामधिष्ठात्रीभूतानामखिलेषुया ॥
भूतेषुसततंव्याप्त्यैतस्यैदेव्यैनमोनमः ॥ ३९ ॥ चितिरूपेणयाकृत्स्नमेतद्व्याप्यस्थिताजगत् ॥ नमस्तस्यैनमस्तस्यैनमस्तस्यैनमोनमः ॥
॥ ३७ ॥ स्तुतासुरैःपूर्वमभीष्टसंश्रयात्तथासुरेन्द्रेणदिनेषुसेविता ॥ करोतुसानःशुभहेतुरीश्वरीशुभानिभद्राण्यभिहंतुचापदः ॥ ३८ ॥
यासांप्रतंचोद्धतदैत्यतापितैरस्माभिरीशाचसुरैर्नमस्यते ॥ याचस्मृतातत्क्षणमेवहंतिनःसर्वापदोभक्तिविनम्रमूर्तिभिः ॥ ३९ ॥
दभीष्टस्यवस्तुनःसंश्रयात्कारणात् ॥ सुरेन्द्रःशक्रःईशःशंकरःदिनेशःसूर्यस्तैःसेविता ॥ अतएवभद्रमणतिभद्राणीअस्तुभद्रमिति कथयंती ॥ अतएवशुभहेतुः
साईश्वरीनोस्माकंदेवानांशुभानिमंगलानिकरोतु ॥ किंच नःअस्माकमापदश्चविरोधिजनितदुःखानिचाभिहंतु ॥ सुरेन्द्रेणदिनेषुसेवितेतिपाठेसुरेन्द्रेणशक्रेण
दिनेषुप्रत्यहंसेविता ॥ शुभानिभद्राणीतिच्छेदे यानिमःशुभानिजगद्धितामिकर्माणिप्रार्थयामिआमिभद्राण्यनुकूलानिअबाधानिअविघ्नानिकरोत्वित्यर्थः ॥
अभीष्टसंश्रयेतिपाठे अभीष्टःवाञ्छितःसंश्रियमाणःसंश्रयइत्यर्थोयस्याःसकाशाद्भवतिसा ॥ ३८ ॥ सादेवीनःशुभहेतुरित्युक्तंसाकेत्याह ॥ यादेवीसांप्रतं

शां० टी०
अ० ५

॥ ४५ ॥

मिदानीमुद्रतदैत्यतापितैः निर्मयादैर्बलोल्बणैः दैत्यैः शुभादिभिस्तापितैः संतापितैरस्माभैः सुरैरीशास्वामिनीनमस्यतेसेव्यते ॥ यादेवीभक्तिनम्रमूर्तिभिः सुरैः स्मृता च
 स्मृतैवसतीतत्क्षणएवनोस्माकंसर्वाआपदः हन्ति ॥ सर्वापदोयतः स्युस्तान्सर्वापदः शत्रून्वा ॥ ईशा पचायच् इगुपधज्ञाप्रोकिरः कोवा ॥ सांप्रतमव्ययम् भक्त्यावि
 नम्रामूर्त्तयः कायायेषांतैः ॥ नमस्यतिइतिनमोवारिवश्चित्रडः क्यच् ॥ नमसः पूजायां भावकर्मणोः सार्वधातुकेयक् यस्य हलः क्यस्यविभाषेतियलोपः ॥ ३९ ॥
 हेनृपनन्दनहेसुरथएवमित्थंस्तवाभियुक्तानांस्तुतिपराणां देवानामग्रतः तत्रहिमाद्रौपार्वतीदेवीजाह्नव्यागंगायास्तोये स्नातुंजलक्रीडां कर्तुमभ्याययौ ॥ ४० ॥ सादे
 वानामग्रतः किंकृतवतीत्याह ॥ सासुभूः पार्वतीतान् देवान्पृष्टवती । किं हेसुराः अत्रहिमवतिपर्वतेभवद्भिः कास्तूयते इति ॥ शोभनेभ्रुवौयस्याः सा ततः
 ॥ ऋषिरुवाच ॥ एवंस्तवादियुक्तानां देवानां तत्रपार्वती ॥ स्नातुमभ्याययौतोयेजाह्नव्यानृपनन्दन ॥ ४० ॥ साब्रवीतान्सुरान्सुभ्रूर्भवाद्भिः
 स्तूयतेत्रका ॥ शरीरकोशतश्चास्याः समुद्रूताब्रवीच्छिवा ॥ ४१ ॥ स्तोत्रंममैतात्क्रियतेशुंभदैत्यनिराकृतैः ॥ दैवैः समेतैः समरेनिशुंभे
 नपराजितैः ॥ ४२ ॥ शरीरकोशाद्यत्तस्याः पार्वत्यानिःसृतांबिका ॥ कौशिकीतिसमस्तेषु ततो लोकेषु गीयते ॥ ४३ ॥
 तांपार्वतीं प्रतितावदेवैरेवोत्तरदानमुचितं किंतु ततः प्रागेव तस्याः शरीराद्विनिर्गत्य शिवामाद्या देवीं पार्वतीं प्रत्याह ॥ इयं ब्रह्मादि सर्वदेवते नो मया शिवानामाद्या शक्तिरवसेया ॥
 तथाहि ॥ अस्याः पार्वत्याः शरीरं कोश इव शरीरकोशः तत उद्भूता शिवा देवी पार्वती प्रत्यब्रवीत् ॥ कोशोस्त्रीकुड्मलेखङ्गे पिधानेथौघादिव्ययोः ॥ ४१ ॥ ४२ ॥
 किमब्रवीत्तदाह ॥ शुंभेन प्रत्यादिष्टैः समस्तैर्दैवैः मम एतत्स्तोत्रं क्रियते इत्यब्रवीत् ॥ यद्यस्मात्तस्याः पार्वत्याः शरीरकोशादंबिकानिःसृतानिर्गता ॥ ततः
 कारणात्समस्तलोकेषु कौशिकीति गीयते कथ्यते ॥ कोशेन व्यतिनिर्गमनात्कौशिकी ॥ तेन दीव्यतीति ठक् ॥ यद्वा कोशाद्यानिर्गता सा कोशे निवृत्तैवेति
 निवृत्तेक्षयूतादिभ्य इति ठक् ॥ ४३ ॥

साभगवतीपार्वत्यपिस्वशरीरकोशात्तस्यांसर्वदेवतेजोमय्यांकौशिक्यांविनिर्गतायांसत्यांकृष्णाभूत् कृष्णवर्णासमजनिष्ट ततश्चसापार्वतीकालिकेतिसमाख्या
 तासतीहिमाचलेकृताश्रयाकृतनिलयाभूत् ॥ कृष्णवर्णार्थात्कालशब्दात्तद्वतिवर्तमानात्संज्ञायांजानपदसूत्रेणङीप् ॥ संज्ञायांकन् ॥ केणइतिह्रस्वः ॥ काली है
 मवतीश्वरी ॥ इहमहामायादेवकार्यार्थविष्णुयोगनिद्राभूत् ततःपार्वत्यभूत्ततःकौशिक्यभूत्तत्सादेवकृतस्तुतिमंगीकर्तुततःकालिकाभूत्सैवांबिकानामेत्याह ॥
 ॥ ४४ ॥ ततोन्तरम् ॥ यद्वा ततस्तत्रहिमाचले आद्यादित्वात्तसिः शुंभनिशुंभयोःभृत्यौसेवकौचण्डोमुंडश्चतौपरमतितरांसुमनोहरंरूपंविभ्राणामंबिकांका
 लिकाख्यांपार्वतींददर्श ॥ सुमनोहरामितिपाठेदेवीविशेषणम् ॥ चडिकोपे चण्डतेचण्डः ॥ मुडिखण्डने मुंडतिवामुंडयतिमुंडः ॥ ४५ ॥ सारूपवतीकालिकादे
 वीताभ्यांचण्डमुंडाभ्यांशुंभायआख्याताचशुंभसमक्षमुक्ता ॥ किं हेमहाराजशुंभदैत्येश्वरसमधिगतसर्वैश्वर्यसावधानोभव ॥ अतीवसुमनोहराकापिस्त्रीआस्ते
 तस्यांविनिर्गतायांतुकृष्णाभूत्सापिपार्वती ॥ कालिकेतिसमाख्याताहिमाचलकृताश्रया ॥ ४४ ॥ ततोम्बिकांपरंरूपंविभ्राणांसुमनोहरम् ॥
 ददर्शचण्डोमुंडश्चभृत्यौशुंभनिशुंभयोः॥४५॥ताभ्यांशुंभायआख्यातासातीवसुमनोहरा ॥ काप्यास्तेस्त्रीमहाराजभासयन्तीहिमाचलम् ४६
 किंकुर्वती हिमाचलंभासयन्ती स्वयंश्यामाश्यामाभिःशोभाभिरदभशुभशोभाढ्यांहिमाद्रिंपार्वतीआस्ते ॥ अख्याताअतीवेत्यत्रवैवक्षिकसंधिकार्यम् ॥ शुम्भाये
 तिक्रियाग्रहणंकर्तव्यमितिसंप्रदानत्वंपत्येशेते इतिवत् ॥ सुष्ठुमनोहरतिसुमनोहरा ॥ हरतेरनुयमनेच् ॥ यद्वा इःकामःवसुनिधनेषांतेइवसवःकामधनाः
 तेषांमनःहरतिइतिइवसुमनोहरा अत्यर्थमिवसुमनोहरा इत्यंबिकांप्रत्यनिष्टोर्थः तस्याःपातिव्रत्यभंगाप्रसंगात् ॥ इष्टोर्थस्त्वेषः ॥ शोभनंमनोयस्यसुमनाः शंभुः
 तंहरति अर्धांगहरत्वात्सुमनोहरा ॥ अतितरांसुमनोहरा ॥ यद्वा पैओवैशेषणे ॥ इंकामंवायतिशोषयतिइवःशिवः ॥ यद्वा इंकामंवाङ्गिच्छतिइवः शिवः ॥
 आतोनुपसर्गेकः ॥ इवस्यसुमनोहरा ॥ अत्यधिकंसुमनोहराअतीवसुमनोहरा ॥ यद्वा इश्वकामःइचलदमीःवसवश्चाष्टौइवसवः अतिकांतइवसूनुअतीवसुःशंभुः
 तस्यमनोहरा ॥ ध्रुवोधरश्चसोमश्चह्यापश्चैवानिलोनलः ॥ प्रत्युषश्चप्रभासश्चवसवोष्टौध्रुवादयः ॥ ४६ ॥

हे असुरेश्वर शुभं कचिदपि भुवने केनचिदपि पुंसां त्रादृक्तादृशमुत्तममति सुन्दररूपमाकारः नैव दृष्टं नैवा लोकि ॥ असौ कापि देवस्त्री ॥ यद्वा कापि कृताभिषेका
 राज्ञि इति त्वया ज्ञायताम् ॥ अथ त्वया सौगृह्यतामुपादीयतां चेति अंबिकां प्रति अनिष्टोन्वयः ॥ इष्टस्त्वेषः ॥ तादृगुत्तमं कचिद्रूपं ज्ञानरूपं कापिकेनचिद्वृष्टं ॥
 तस्मादसौ देवी कापि परदेवता इति त्वया ज्ञायताम् ॥ असौ कापि स्त्री अबलास्तीति नैव ज्ञायताम् ॥ अपित्वसौ देवी गृह्यतां चात्मसंरक्षणार्थमाश्रीयतामिति
 हितोपदेशः ॥ शुभं प्रति तादृस्थेन ॥ ४७ ॥ हे दैत्येन्द्र त्विषादीप्त्या दिशः दशापि क्रुभः द्योतयंती अंगकां त्याभासयंती ॥ अति चार्वंगी अत्यंतं चारु मनोहरमंगं
 यस्याः सा ॥ स्त्री रत्नं रत्नं हि मनोहरत्वेनोत्कृष्टं सा पुनरुत्कृष्टा तिष्ठति तां भवान्द्रष्टुमर्हतीत्ययमंबिकां प्रत्यनिष्टोन्वयः ॥ इष्टस्त्वेषः ॥ हे दैत्येन्द्र सानूनं स्त्री रत्नं सानूनमति

नैव तादृक् कचिद्रूपं दृष्टं केनाचिदुत्तमम् ॥ ज्ञायतां काप्यसौ देवी गृह्यतां चासुरेश्वर ॥ ४७ ॥ स्त्री रत्नमति चार्वंगी द्योतयंती दिशस्त्विषा ॥ सा तु
 तिष्ठति दैत्येन्द्र तां भवान्द्रष्टुमर्हति ॥ ४८ ॥ यानि रत्नानि मणयोगजाश्वादीनि वै प्रभो ॥ त्रैलोक्ये तु समस्तानि सांप्रतंतानि ते गृहे ॥ ४९ ॥

चार्वंगी किं तया ते कृतं स्यात् तां भवान्द्रष्टुमर्हति ॥ यः तां दोषबुद्ध्या पश्येन्न श्येत्स तदैव तस्मात्तां द्रष्टुं भवान्मायततामिति शुभं प्रति तादृस्थेन हितोपदेशः ॥ रमंते स्मि
 न्न रत्नं रत्नं रत्नमिति प्रख्यामणा वेन केवलम् ॥ जातौ जातौ यदुत्कृष्टं तद्रत्नमभिधीयते ॥ ४८ ॥ हे प्रभो शुभयानि त्रैलोक्ये गजाश्वादीनि तत्तज्जातिप्रधानान्युत्कृ
 ष्ठा निरत्नानि तथाप्यमरागादयो मणयः रत्नानि तानि समस्तानि सांप्रतमधुना ते तव गृहे वर्तते वै प्रसिद्धमेवैतत् ॥ तादृस्थेऽपि प्रायेणैषोन्वयः ॥ हे प्रभो त्वंदूतवचनात्तामान
 यितुं यतेथाश्चेत्तर्हि यानि त्रैलोक्ये गजाश्वादीनि वै प्रसिद्धानि मणयश्च रत्नानि सांप्रतिते गृहे सन्ति तद्वर्शनोत्तरकालं तु न स्युः ॥ किन्तु त्रैलोक्ये एव तानि यथास्थानं स्युरिति
 हितोपदेशः ॥ गजाश्वादिशब्दविवक्षितरत्नजातानि नाम तोनिर्दिशति ॥ ४९ ॥

गजोरत्नमितिपाठः उत्तरत्ररत्नप्रधानान्यसूचनार्थः ॥ गजरत्नमित्यपिपाठे रत्नानीतिवक्ष्यमाणरत्नोपसंहारवशात्सर्वत्ररत्नोपक्रमोप्यवगंतव्यः ॥ यःपुरंदरादे
रावतोगजःसमानीतस्तद्गजरत्नंतेगृहेवर्त्तते ॥ निर्दिश्यमानप्रतिनिर्दिश्यमानयोरेकत्वमापादयन्ति सर्वनामानिपर्यायेणतल्लिङ्गभांजिभवन्ति ॥ एतिभाम्यत्यनयेती
रातद्वानिरावानसुरासमुद्रः तत्रजातऐरावतः ॥ पुराण्यरीणांदारयतिपुरंदरः ॥ गजइतिरत्नंगजरत्नम् ॥ अयंचयःपुरंदरात्पारिजाततरुःसमानीतः तत्तरु
त्नंतेगृहेवर्त्तते ॥ पारिणःपारिवतोअब्धेर्जातः पारिजाताख्यस्तरुः तथापुरन्दरादेवयःउच्चैःश्रवाहयःसमानीतः तद्वयरत्नंतेगृहे ॥ उच्चैःश्रवसीयस्यसउच्चैःश्रवाः
॥ ५० ॥ हेप्रभो यत्तवेधसःब्रह्मणः अद्भुतमाश्चर्यकारिविमानमासीत् ॥ हंसयुक्तरत्नभूतरत्नत्वंप्राप्तंविमानमिहानीतंतत्तेगृहेतेंगणेतिष्ठति ॥ विविक्तंमांतिवर्त्त
ऐरावतःसमानीतोगजरत्नंपुरंदरात् ॥ पारिजाततरुश्चायंतथैवोच्चैःश्रवाहयः ॥ ५० ॥ विमानंहंससंयुक्तमेतत्तिष्ठतितेंगणे ॥ रत्नभूतामि
हानीतंयदासिद्धेधसोद्भुतम् ॥ ५१ ॥ निधिरेषमहापद्मःसमानीतोधनेश्वरात् ॥ किंजल्किनीददौचाब्धिर्मालामम्लानपंकजाम् ॥ ५२ ॥
छत्रंतेवारुणंगेहेकांचनस्रावितिष्ठति ॥ तथायस्यंदनवरोयःपुरासीत्प्रजापतेः ॥ ५३ ॥

तेयत्रदेवाःविमानम् ॥ व्योमयानंविमानोस्त्री ॥ ५१ ॥ धनेश्वरात्कुबेराद्येषमहापद्मोनामनिधिःसमानीतः तदेतन्निधिरत्नंतेगृहेवर्त्तते ॥ हेप्रभोतुभ्यमब्धिः
समुद्रःकिंजल्किनीमविशीर्णकैसराम् अवयवगतधर्मःकैसरवत्त्वंमालयाअपि पंकजारब्धत्वादवयवायव्यभेदोपचारात्प्राप्नुवन्ती कर्णस्थकुण्डलेनकुण्डलीति
वत्किंजल्किनीत्युक्तंसर्वदाऽम्लानपंकजामशुष्ककमलांमालांददौ ॥ उपचारतःकिंचिज्जलतिजडीभवतिकिंजल्कः ॥ ५२ ॥ हेभो यद्वारुणंवरुणसंबंधिकां
चनस्राविच्छत्रंछत्ररत्नंतवगेहेतिष्ठतिनान्यत्र ॥ कांचनंसुवर्णस्रवतिकांचनस्रावितिष्ठत्यालयानमुत्कृष्टाभिवाद्युपेक्षणयिम् ॥ यस्यगेहेनिधयः संतितस्यस्वर्णस्रा
विणालत्रेणकिंस्यात् ॥ कस्तर्हिविग्रहः कांत्याकांचनंस्वर्णस्रवतीववर्षतीव ॥ यद्वा कांत्याकांचनवर्षीकल्पवृक्षः ॥ यद्वा कांचनकांतिविषकांतिवर्षति ॥

यद्वा कांचनस्येवकांतिस्त्ववतिकांचनस्रावि ॥ पृषोदरादित्वादीप्सितसिद्ध्याकांतिशब्दलोपः ॥ यद्वा कचिदीतिबन्धनयोः ॥ कंचनंदीतिः ॥ प्रभा ॥ कां
चनंदीतिःप्रभाकंचनमेवकांचनम् ॥ अन्येषामपिदृश्यतइतिदीर्घः पूरुषवत् ॥ कांचनंदीतिस्त्ववतितच्छीलम् ॥ लावण्यस्राविमुखमितिबहुत्वेक्षितमेतत् ॥ कां
चनंनामवैदिकनिघंटुतःस्वाणर्किमंभःस्रवतीतितुव्याख्यातंकुशकाशावलम्बनम् ॥ अथद्वितीयोन्वयः ॥ हेप्रभो यद्धारुणंछत्ररत्नंकांचनस्रावितेगृहेस्ति ॥
कांचनस्रावीतिसप्तम्येकवचनम् गृहेइत्यस्यविशेषणम् ॥ सुगतौ हेतुमतिचेद्विणिचूयंतात्किंपुण्यल्लोपाविषड्यण्गुणवृद्धिर्दीर्घःपूर्वविप्रतिषेधेनेतिअकृ
त्वावृद्ध्यावादेशौणिलोपः ॥ ततःप्रत्ययलोपेप्रत्ययलक्षणमितिबद्धिः आवादेशस्तुवर्णाश्रयविधौप्रत्ययलक्षणान्नेष्यते ॥ पुंसि कांचनानांस्त्रौःकांचनानांप्रापयिता ॥
नपुंसकेतु ह्रस्वोनपुंसकेप्रातिपदिकस्य एचइग्रस्वादेशे कांचनस्रत्रपुशब्दवद्रूपं तृतीयादिषुभाषितपुंस्कंपुंवद्वालवस्येतिङौह्रस्वश्चनुमचनभवति ॥ आवादेशः ॥

मृत्योरुत्क्रांतिदानामशक्तिरीशत्वयाहता ॥ पाशःसलिलराजस्यभ्रातुस्तवपरिग्रहे ॥ ५४ ॥

कांचनस्रावि ॥ पक्षेकांचनस्रुणिगृहे ॥ हेप्रभोस्यंदनवरः अयमि कोनु यःपुराकल्पेप्रजापतेर्ब्रह्मणः आसीत् तदिदंनामरथरत्नंत्वयासमानीतंस्यंदनेषुवरः
श्रेष्ठः ॥ यानेचक्रिणियुद्धार्थेशतांगःस्यंदनोरथः ॥ ५३ ॥ हेईशस्वादिमृत्योरंतकस्ययाशक्तिरुत्क्रांतिदानामत्वयाहता ॥ भजिमृङ्गायांयुक्तुकौ ॥ मृत्युःस्त्रीपुंस
योरन्ते ॥ म्रियन्तेस्मिन्नुपस्थितेतेप्राणिनइतिमृत्युः ॥ प्राणिनामायुषोतेयाप्राणाकार्षणीशक्तिः साउत्क्रांतिदोत्क्रानिलिंगकायविनिर्गतिः ॥ उत्क्रमणमुत्क्रां
तिस्तांददाति उत्क्रांतिदा ॥ कासूसामर्थ्ययोःशक्तिर्देवतायामृषावपि ॥ हेशुंभतवभ्रातुः निशुंभस्यापिपरिग्रहेपरिजनेविषयेसलिलराजस्यवरुणस्यपाशःआयुधंवर्त्तते ॥
पत्नीपरिजनादानमूलशापाःपरिग्रहाः ॥ पाशोबंधनशस्त्रयोः ॥ ५४ ॥

1811

किंचितेवभ्रातुर्निशुंभस्यगृहेऽब्धिजातारत्नाकरसमुद्भूताः समस्तारत्नजातयश्चउत्तमरत्नप्रकाराःतिष्ठन्ति ॥ जातिःसामान्यजन्मनोः ॥ मुक्ताफलविद्रुमहरि
न्मणिवज्रपद्मरागाधारत्नजातयः ॥ हेशुंभतुभ्यंवह्निश्चापिदेवः अग्निशौचेनामवाससीवसनेददौ ॥ अग्नौनिक्षेपतःशौचंनिर्मलीकरणंययोस्ते ॥
कल्पवृक्षोपकल्पितं स्वर्णमयभग्निदेवताकमग्निनिक्षेपेण विमलात्मकंवासोयुग्ममग्निशौचंवासः ॥ ५५ ॥ एवमुक्त्वाएरावतःसमानीतइत्याद्यया
हेदैत्येन्द्र यद्वा हेदैत्य इन्द्ररत्नानिइन्द्रादिदेवानामैरावतादीनिरत्नानितुभ्यमाहृतानिउपढौकितानिउपहारीकृतानि ॥ एषाचकल्याण्यंबिकास्त्रीरत्नंवर्त्तते त
त्कस्मात्कारणान्नगृह्यते ॥ अयंत्वम्बिकांप्रत्यनिष्टोर्थः ॥ अयंत्विष्टोर्थस्तटस्थोक्तिसमाधिना ॥ हेदैत्येन्द्रयद्यप्येवमैरावतादीनिरत्नानि
तुभ्यमाहृतानिदेवैः तथाप्येषांबिकातवकल्याणीशुभकारिणीन ॥ कुतः यतएषाभगवती ॥ त्वमन्यंयातीतित्वया ॥ आतोनुपसर्गेकः ॥ अन्यगामिनीति
निशुंभस्याब्धिजाताश्चसमस्तारत्नजातयः ॥ वह्निश्चापिददौतुभ्यमग्निशौचेचवाससी ॥ ५६ ॥ एवं दैत्येन्द्ररत्नानिसमस्तान्याहृतानिते ॥
स्त्रीरत्नमेषाकल्याणीत्वयाकस्मान्नगृह्यते ॥ ५६ ॥ ऋषिरुवाच ॥ ॥ निशम्येतिवचःशुंभःसतदाचंडमुण्डयोः ॥ प्रेषयामाससुग्रीवंदू
तंदेव्यामहासुरः ॥ ५७ ॥ शुम्भउवाच ॥ इतिचेतिचवक्तव्यासागत्वावचनान्मम ॥ यथाचाभ्येतिसंप्रीत्यातथाकार्यंत्वयालघु ॥ ५८ ॥
ह्यतेज्ञायते ॥ त्वशब्दोन्यवाचिसर्वादिषुपठ्यते ॥ त्वमन्यंमहेश्वरंयातित्वयाऽन्ययाऽन्यपत्नीमहेशपत्नीदैत्यसंहारिणीअतः शुंभस्यशुभकारिणीन ॥
स्मात्तच्चिंतयजेतिहितोपदेशः ॥ ५६ ॥ महासुरः शुंभःतदाचण्डमुण्डयोरितिप्रागुपन्यस्तंवचः निशम्यश्रुत्वासुग्रीवंनामदूतंसंदेशहरंदेव्याः देवीमुद्दिश्यप्रेष
यामास ॥ शाम्यतिर्निर्पूर्वः श्रवणार्थः ॥ इषगतौ प्रपूर्वः आद्गुणः ॥ देव्याइतिकर्मणिल्यबलोपेपञ्चमी ॥ दूयतेऽनेनयथोक्तवादित्वात्पारिताप्यतेपरइति
तुतः ॥ ५७ ॥ हेसुग्रीवहेदूतत्वयातत्रगत्वासास्त्रीममवचनादितित्त्वत्वंचेत्वंचमासःभेदेनचोपायेनवक्तव्या ॥ तथैवसासंप्रीत्याहर्षेणलघुक्षिप्रमविलम्बमभ्येति
आभिमुख्येनागच्छति तथाकार्यंत्वयाविधेयम् ॥ अयंत्वंबिकायामनिष्टोर्थः ॥ इष्टस्त्वयम् ॥ अत्रापरेणमन्त्रभेदबुद्धिसमाधिनाख्यायतेर्थः ॥ हेदूतत्वयालघु

शां० टी०

अ० ५

1184

क्षिप्ततथाकार्यम् मदाभिप्रायादन्यत्वनकर्तव्यम् ॥ तत्कथम् यथामयिविषये अभियमानं वचनं निंदायेषां ते अवचना असुरास्तान्ति उपसंहरत्यवचनात् असुरसंहारिणी
 त्यर्थः ॥ पुनः किंभूतां विका एतिगच्छति विनश्यति इतस्मिन् इति शुम्भे निशुम्भे च विषये ॥ वक्तव्यासावक्तव्यप्रतिक्षेपा ॥ असुक्षेपणे असनमासः ॥ वक्तव्योवच
 नीयः आसः प्रतिक्षेपो न्यकारो ययासावक्तव्यासा ॥ पुनः किंभूता ॥ मम ममेत्यव्ययं ममशब्दोत्रमायावचनः निर्ममो योगी सममः संसारीतिवत् मायारूपेत्यर्थः ॥
 पुनः किंभूता ॥ संप्रीत्या प्रीङ् प्रीतौ दिवादिः प्रीतिः प्रीः स्त्रियां सम्पदादित्वाद्भावेऽकिप् ॥ समीचीना प्रीः प्रीतिर्येषां ते संप्रियो बुधाः ॥ ईयते वश्यं प्राप्यते त
 योरुपासकैरित्यासंप्राप्या ॥ आदंतरूपम् ॥ ५८ ॥ ससुग्रीवो नाम दूतः यत्र यस्मिन्नतिशोभने शैलोद्देशे पर्वतप्रदेशे असौ देव्यास्तेतिष्ठाति तत्र गत्वा ततः तदनंत
 रं तां देवीं श्लक्ष्णं समुचितं संगतं सुकुमारं यथास्यात्तथामधुरयाश्राव्याक्षरपदयागिरावाचा प्राह च ॥ शुम्भो दितसंदेशाभिप्रायगर्भसंदर्भमकथयत् ॥ प्राहेति प्रशब्द उपसर्ग
 सतत्र गत्वा यत्रास्ते शैलोद्देशेति शोभने ॥ तां च देवीं ततः प्राह श्लक्ष्णं मधुरयागिरा ॥ ५९ ॥

॥ दूत उवाच ॥ देवि दैत्येश्वरः शुंभस्त्रैलोक्ये परमेश्वरः ॥ दूतोऽहं प्रेषितस्तेन त्वत्सकाशमिहागतः ॥ ६० ॥
 प्रतिरूपको निपातः ॥ आहेति तिङंतप्रतिरूपकमव्ययं सामावृत्ति ॥ श्लक्ष्णमिति श्लिष् आलिंगने ॥ श्लिषेरचोपधाया इति क्स्नः ॥ कत्वषत्वे ॥ ५९ ॥
 हे देवि सावधाना भव ॥ अस्ति खलु दैत्येश्वरः लोकत्रये परम उत्कृष्ट ईश्वरः स्वामी तेन शुम्भेन त्वत्सकाशं प्रतिप्रेषितः दूतः संदेशहरोऽहमिहागतोऽस्मि ॥ दैत्यग्रहणं जा
 तिख्यापनाय ॥ त्रैलोक्यग्रहणं देव्याः प्ररोचनार्थम् ॥ दूतग्रहणं तन्निग्रहपरिहाराय ॥ दूतोऽहं सदसद्वापिश्रुत्वा कार्यहिताहितम् ॥ दूतो न निग्रहीतव्य इति
 नीतिविदो विदुः ॥ आदौ देवीत्युक्तत्वाद्देव्या एव जयः सूच्यते ॥ यतः दीव्यति विजिगीषते देवी ॥ हे देवि तेन शुम्भेन दूतः प्रेषितः त्वत्तदेवीतः स शुम्भः काशं तृणं
 गतः स्यान्न तु जयमित्यपि देवीपारिषदोक्तिलेशोऽनुसंधेयः ॥ ६० ॥

हेदेवि यः सदासर्वदासर्वासुदेवयोनिषुविषयेषुअव्याहताज्ञः अप्रतिहतशासनः निर्जिताखिलदैत्यारिः निर्जिताअभिभूताअखिलाः दैत्यारयः देवायेन शुभोयदाह
तद्वचनंशृणुष्वकर्णय ॥ व्यत्ययोबहुलमित्यात्मनेपदम् ॥ व्येज्जसंवरणे ॥ संवरणमाच्छादनंकिप् ॥ अंविष्णुंव्ययतिसंवृणोतिआच्छादयतिव्याप्नोत्यविद्यात्वे
नेतिअवीर्विष्णुमायातयाअव्ययादेव्याआहताआज्ञास्यशुम्भस्यसः अव्याहताज्ञोभविष्यति ॥ निर्निश्चयनिषेधयोः ॥ निर्जिताअजिताअखिलादेवायेनसतथोक्तो
भविष्यतीत्यपिदेवीपार्षदोक्तिलेशोप्यनुसंधेयः ॥ ६१ ॥ शुभआहेदम् ॥ पटैकदेशेदग्धेपटोदग्धइत्यवयवेएकदेशेअप्यवयवीसमुदायोवर्ततेकचिदवयवावयविनोरभे
दोपचारात्प्रयोगेषु तद्वत्रैलोक्यममस्ववर्ततेइत्युक्तेकिंत्रैलोक्यमेकदेशवृत्त्याविवक्षितमिहेतिकस्यचिच्छंकास्यादतस्तामपनेतुमखिलमिति अखिलमित्येवोक्तेएकैको

अव्याहताज्ञःसर्वासुयःसदादेवयोनिषु ॥ निर्जिताखिलदैत्यारिःसदाहशृणुष्वतत् ॥ ६१ ॥

ममत्रैलोक्यमखिलममदेवावशानुगाः ॥ यज्ञभागानहंसर्वानुपाश्रामिपृथक्पृथक् ॥ ६२ ॥

पिलोकोखिलोभवत्यखण्डवृत्तित्वाद्भुवनस्येत्यतस्त्रैलोक्यमित्युक्तम् ॥ इहममेतिविभक्तिप्रतिरूपकमव्ययं मायावाचि निर्ममोयोगीतिवत् ॥ मममायादेव्याः त्रैलो
क्यमित्युक्तम् ॥ मायायाअखिलंस्ववर्ततेतत्कतः शुभस्येत्यपिदेवीपार्षदोक्तिलेशोप्यनुसंधेयः ॥ देवाःममशुभस्यवशानुगाः ॥ वशःकांतिरिच्छा ॥ यदिच्छामनुव
र्ततेनतुशुभस्येत्यपिदेवीपार्षदोक्तिलेशोनुसंधेयः ॥ तत्तदेवतोद्देशेनपृथक्पृथक्विहितान्नतान्नसर्वान्नयज्ञभागानाहुतिरूपान्यज्ञांशान्अहमेवशुभःपृथक्पृथगिन्द्रियादित
त्तदेवताकायव्यूहमुपाश्रित्यउपाशनामिउपभुंजे ॥ अशुभोजनेत्यादिः ॥ अहमिति विभक्तिप्रतिरूपकमव्ययमाविद्यावाचि अविद्यावाऽतस्मिंस्तद्बुद्धिः ॥ साचदेव्येवयज्ञ
भागानुपाशनातीतिकुतःशुम्भस्ययज्ञभागोपभोगइत्यपिदेवीपार्षदोक्तिलेशोनुसंधेयः ॥ ६२ ॥

त्रिष्वपिलोकेषु वराणि श्रेष्ठानिरत्नानि स्त्रीरत्नानिममवश्यानि विधेयानि ॥ वशंकांतिमिच्छांगतानीत्यर्थः ॥ वशंगतइति यत्प्रत्ययः ॥ तथैवतद्देवबलवत्त्वं
 तएव ॥ गजरत्नं देवेंद्रवाहनम् ॥ वाहनमाहितादिति णत्वं नात्र भवति ॥ आहितत्वस्याविवक्षितत्वात् ॥ अत्र हि देवेंद्रस्य वाहनमित्येतस्य स्वस्वामिभावसम्बन्धमात्रं
 विवक्षितत्वम् ॥ यद्वाहने आरोपितं यतोऽखिलं तदाहितमुच्यते ॥ इक्षुवाहणमित्यत्र इक्षवो वाहने आरोपिता इति कृत्वा णत्वं भवति ॥ ६३ ॥ क्षीराण्युदकानियस्यस
 क्षीरोदःक्षीराब्धिः उत्तरपदे उदकस्योदः संज्ञायामित्यत्र संज्ञायामुत्तरपदस्योदकशब्दस्योदादेशो वक्तव्यः ॥ क्षीरोदस्य मथनं तत उद्भूतमुच्चैः श्रवससंज्ञम् ॥ श्रुगता
 श्रुश्रवणे ॥ उच्चैः श्रुगतातिगच्छति उच्चैः श्रवाः पचायच् ॥ सहसंज्ञया चेतनयानाम्नाचवर्तते ससंज्ञः ॥ सहस्यसः संज्ञायां वोपसर्जनस्येति ततः कर्मधारयः ॥
 उच्चैः श्रवश्चासौ ससंज्ञश्च उच्चैः श्रवससंज्ञः ॥ अश्वविशेषणत्वे पुंलिङ्गः ॥ अश्वरत्नविशेषणत्वे तु न पुंसकलिङ्गमुच्चैः श्रवससंज्ञम् ॥ अथवा प्रशस्ते श्रवसीयस्यसः श्रवसः
 त्रैलोक्ये वररत्नानिममवश्यान्यशेषतः ॥ तथैव गजरत्नं च हतं देवेंद्रवाहनम् ॥ ६३ ॥ क्षीरोदमथनोद्भूतमश्वरत्नं ममामरैः ॥ उच्चैः श्रवससंज्ञं
 तत्प्रणिपत्य समर्पितम् ॥ ६४ ॥ यानि चान्यानि देवेषु गन्धर्वेषु रणेऽप्युच्यते ॥ रत्नभूतानि भूतानि तानि मय्येव शोभने ॥ ६५ ॥
 मत्वर्थे अर्श आदित्वादच् ॥ जवेन मानेन च उत्कृष्टत्वा दुच्चैरित्युच्यते ॥ उच्चैश्चासौ श्रवस उच्चैः श्रवस इति संज्ञायस्यसः ॥ अश्वरत्नविशेषणत्वे उच्चैः श्रवससंज्ञं
 तु मद्गीतैरमरैः प्रणिपत्य मत्पादपद्मेऽर्पितमुपायनीकृतम् ॥ उपायनमुपग्राह उपहारस्तथोपदा ॥ अत्रापि मायावाचिममेत्यव्ययम् ॥ मायादेव्यै अमरैर्भक्तिनम्रैर
 श्वरत्नं प्रणिपत्य समर्पितं तत्रैलोक्ये गृहेयस्यायत्र काप्यस्तु अयं तु शुभो न्यदीयं ममेदमिति मुधा भिमन्यते ॥ इति देवीपार्षदोक्तिः ॥ ६४ ॥ हेशोभने देवि देवेषु वा
 गंधर्वेषु देवगायनेषु वा उरगेषु नागेषु वा यानि चान्यानि रत्नत्वं मुत्कृष्टत्वं प्राप्तानि भूतानि शरीरभांजि मनोहराणि स्त्रीरूपाणि सन्ति (तानि) सर्वाणि मय्येव विषये
 वर्तन्ते ॥ आः सखि शोभने गर्वस्थो सा वित्थमभूत् ॥ वादीशुंभः शांभवीयं देव्येव भूतमयी भूतमित्थमाचष्ट्यानि देवेषु गंधर्वेषु उरगेषु वा रत्नभूतानि रत्नतां प्राप्तानि भूतानि क

तानिसत्यानितत्स्थानिसंति तानिमध्येवदेव्यामेववर्त्तमानानिनान्यत्र ॥ अथवाइतोऽन्यानिचयानिचरत्नभूतानिपृथिव्यादीनि संतितानिसर्वाणिविश्वरूपत्वेन विश्वमातृत्वेनमध्येवदेव्यांवर्त्ततेनशुंभइतिदेवीसखीजनोक्तिलेशोप्यनुसंधेयः ॥ ६५ ॥ हेदेवि लोकेस्मिन्नरत्नभूतांभूलोकेहिमालयनिवासिनीं मानिनींत्वांस्त्री रत्नभूतांस्त्रीरत्नजातांस्त्रीजात्युत्कृष्टांतांश्राप्तवतींवयंशुंभनामानोमन्यामहे ॥ साएवंविधात्वमस्मानुपागच्छप्राप्नुहि ॥ कुतइत्यतआह ॥ यतोवयंरत्नभुजोराजानः ॥ यदुक्तम् स्वराष्ट्रमन्यतोरक्षत्यन्यदीयांक्षिणोतिच ॥ वर्द्धेतोपायवान्नित्यंरत्नहारीसपार्थिवः ॥ देवीष्टार्थस्त्वेषः ॥ उपागच्छेत्यत्र उ पाः गच्छेतिच्छेदः ॥ तत्र उसंबुद्धोरुपोक्तेचशिववाचित्वनव्ययम् ॥ पानेपिबतिः रक्षायांपातिः पायतिःशोषणेक्लिप् ॥ पायतिशत्रून्शोषयतिपाः उरिवरुद्रइवपाउपाः ॥ हेदेवि कालाग्निरुद्रइवपायंतीशत्रून्शोषयंतीसतीअस्मानितिशुम्भादीनृत्वामाकारयमाणाञ्छत्रून् शोषयितुंगच्छयाहीतिदेवीपार्षदोक्तिलेशोप्यनुसंधेयः ॥ यद्वा असुक्षेपणेदिवादिः

स्त्रीरत्नभूतांत्वांदेवींलोकेमन्यामहेवयम् ॥ सात्वमस्मानुपागच्छयतोरत्नभुजोवयम् ॥ ६६ ॥

क्लिप् ॥ अस्यत्यरीन्क्षिपतिअधिक्षिपतिन्यक्करोतिअः अत्वसंतस्यचेतिउपधादीर्घः अधातोरितिप्रतिषेधान्नभवति पैओवैशोषणे पायंतिशोषयंतिलोकानितिपास्तेषांपां शुंभादीनांदैत्यानांअः आसिकाक्षेपिकाअधिक्षेपिकान्यक्कारिकेतिपाः ॥ पाअःपाः उइतिसंबुद्धावव्ययम् ॥ उहेदेवित्वमस्मानुपागच्छेतिशुंभादिभिःरत्नमुद्भिःदैत्यैराकारितासि ॥ सात्वंपाःसतीगच्छपायतोजगांतिशोषयतः शुंभादीनस्यंतीअधिक्षिपंतीगच्छयाहि ॥ कुतइत्यतआह ॥ यतस्तेरत्नभुजः ॥ भुजोकोटिल्ये तुदादिः क्लिप् ॥ भुजंतिकौटिल्येनवर्त्ततेभुजःरत्नेषूत्कृष्टेषुविषयेषुभुजः कौटिल्येनान्यायेनवर्त्तमानाः रत्नभुजःअतः ॥ तेषांशुंभादीनांकुटिलानान्यकरणायगमनंयुक्तमुत्पश्यामइति देवीपार्षदोक्तिः ॥ ६६ ॥

चलाचलः स्यात्तरलश्चलश्चलश्चलः ॥ चंचलौनेत्रांतनिरीक्षणेनतरलौअपांगौनेत्रांतौयस्याःसाचंचलापांगी ॥ हेचंचलापांगिहेवरारोहे त्वंयतोरत्नभू
तासिसौंदर्येणउत्कृष्टतांप्राप्तासिततोवैअनुनीयसे ॥ नरत्नमन्विष्यतिमृष्यतेहितदितिन्यायतःप्राथर्यसेततश्चमांनिशुंभंवाभजआश्रय ॥ उरुर्विक्रमःशौर्यैलक्षणो
यस्य तंममअनुजंकनिष्ठंभ्रातरंनिशुंभंवापिभजसंश्रय ॥ त्वंहिरत्नंरत्नभाजश्चराजानइववयंचराजानः तस्मात्त्वमस्मानेवभजनान्यानितिशुंभानुकूलो
भिप्रायोयम् ॥ वैस्यात्संबोधनेपादपूरणेनुनयेपिच ॥ देव्यनुकूलार्थस्त्वेषः ॥ सन्नम्यांजनेर्दःअन्येष्वपिदृश्यतेइत्यत्रसूत्रेअपिशब्दःसर्वोपाधिव्यभिचारार्थः ॥
तेनधात्वंतरादपिडोभवति कारकांतरेषूपपदेचेतिवचनात्पिप्लुसंचूर्णनइत्यस्मादाङ्पूर्वाचंचलोपपदात्तुडः टिलोपः ॥ साचंचलान्यायादपभ्रष्टानुदैत्यानासमंतादभि
व्याप्यपिनष्टिसंचूर्णयतिइतिचंचलापमंगगात्रंयस्याःसाचंचलापांगी ॥ अंगगात्रकंठेभ्यश्चोपसंख्यानाद्वाङीष् ॥ हेचंचलापांगिहेदुष्टदैत्योपसंचूर्णनसन्नद्ध
मांवाममानुजंवापिनिशुंभमुरुविक्रमम् ॥ भजत्वंचंचलापांगिरत्नभूतासिवैयतः ॥ ६७ ॥

गात्रे एवंविधात्वंशुंभेनआकारितासि किमितिमांवाअनुजंनिशुंभंवाभजेत्याहूतासि ॥ यतश्चत्वंरत्नभूतासिवैअनुनीयसेप्राथर्यसेचततः ॥ त्वंमांवेतिशुंभमम
गच्छयाहिअनुजंवापीति निशुंभममगच्छयाहिअमइत्येतदमगतावित्यतोभ्वादेर्लोटिरूपं तच्च मां वा ॥ अममाअनुजमितिपदच्छेदात्क्रियतेकिंविशिष्टात्वंमा ॥
मःशिवोवारमायांचमानिषेधेव्ययंमतम् ॥ मंशिवंशंभुमसतिगच्छतिशंभुनासहदीव्यतिचेतिविगृह्य असगतिदीप्त्यादानेष्चित्यसतेःपूर्ववदपिशब्दविहितोडः
डितितेरमृशब्दस्यलोपःस्त्रियांमाइतिरूपम् ततश्चतादृशीशांभवीचंचलापांगीदुष्टदैत्यसंहारसज्जांगीसतीत्वमुरुविपुलंयथास्यात्तथाशुंभादिषुविषयेषुविक्रमंभजशौर्यं
समाश्रयेतिदेवीपार्षदोक्तिलेशोप्यनुसंधेयः ॥ यद्वा चंचलापांगिरत्नभूतासि वा ऐ यतः इतिच्छेदः ॥ एकारउच्यतेविष्णुरैकारःस्यान्महेश्वरः ॥
ममेतिमायावाच्यव्ययम् ॥ यतीप्रयत्नेयतनंयत् स्त्रियांभावेसंपदादित्वाद्वाक्किप् ॥ ऐमहेश्वरस्येवकालाग्निरुद्रस्येवयतंतंयत्नंप्राप्यहेममहेमायेदेविमांहंतुंनिशुंभंचहं

कामानाभूत् ॥ किंतु अतदा कालांतरे हंतुं कामैवाभूत् ॥ ६९ ॥ अत्र शुभेऽपि विषये सत्यमुक्तं हेदूत अत्र त्वयामिथ्यापदं किंचिन्न उदितं न उक्तम् ॥ तथा हि शुभश्चैलो
 कयाधिपतिर्भवति निशुंभोऽपि च तादृशः शुंभसदृश एव ॥ मिथ्येत्यव्ययम् ॥ इदं हि सोल्लुठनं वचः ॥ अनिति जीवति अनः पचायच् ॥ अयेन शुभावहविधिना अनः अयानः
 हे अयानदूत त्वया त्रास्यां पतिव्रतायां देव्यां विषये यदसंभावितो किंचिन्मिथ्या उदितमुक्तं शुंभं निशुंभं वा भजेति तत्तु सत्यमुक्तं हीनम् ॥ त्रैलोक्याधिपतिः शुंभ इति यत् ॥
 एतत्सत्यं यतः शुंभः त्रैलोक्यस्याधेर्मानसपीडायाः पतिः उत्पादकत्वेन स्वामी यतश्चुसतादृश एव निशुंभोऽपि ॥ पुंस्याधिर्मानसीव्यथा ॥ त्रैलोक्यस्य त्वधिपति
 रियं देव्येवेति देवीपार्षदाभिप्रायतः सोत्वासतावसेया ॥ ७० ॥ किंवितर्के परिश्रने क्षेपोर्निंदाप्रकारयोः ॥ किमव्ययं वितर्के तु तुस्याद्देवधारणे ॥ शुंभः त्रैलो
 कयाधिपतिः सत्यं किं त्वत्रास्मिन् शुंभे पत्यावाश्रयितव्ये विषये मम विचारोऽस्ति पृथक् प्रतिनियतः ॥ मया यत्राक् प्रतिज्ञातं तर्कमिथ्या क्रियते ॥ मया देव्याऽल्प
 देव्युवाच ॥ सत्यमुक्तं त्वयानात्र मिथ्या किंचित्त्वयोदितम् ॥ त्रैलोक्याधिपतिः शुंभो निशुंभश्चापि तादृशः ॥ ७० ॥ किं त्वत्र यत्र प्रतिज्ञातं मि
 थ्या तत्क्रियते कथम् ॥ श्रूयतामल्पबुद्धित्वात् प्रतिज्ञाया कृतापुरा ॥ ७१ ॥ यो मां जयति संग्रामे यो मे दर्पं व्यपोहति ॥ यो मे प्रतिबलो लोके
 समे भर्ता भविष्यति ॥ ७२ ॥

बुद्धित्वा दनालोच्य पुरा बाल्यकाले या प्रतिज्ञा कृता सा त्वया दूतेन श्रूयताम् ॥ कृतमयेति वा पाठः ॥ अतसा तत्त्यगमने ॥ अल्पबुद्धित्वमतिसततंगच्छति सदा
 प्नोतीति अल्पबुद्धित्वात् किपिरूपम् ॥ संबुद्धौ हे अल्पबुद्धित्वात् हे स्वल्पधिषण हेदूत त्वयोक्तं शुंभं निशुंभं वा भजेति तत्र या प्रतिज्ञा भर्तारि विषये कृता सा
 श्रूयतां सा चेत् घटेत मे भर्ता ॥ अन्यथा यन्मया प्रतिज्ञातं तन्न स्यात् ॥ मानिनो निरयं यांति यावदाभूतसंपुवम् ॥ ७१ ॥ कासौ प्रतिज्ञा ॥ जिअभिभवे जिज
 ये इत्ययं त्वकर्मकः ॥ यो मे दर्पं गर्वव्यपोहति द्रावयति दूरीकरोति ॥ दर्पो हर्षणमोहनयोः ॥ गर्वो भिमानो हंकारो दर्पो हंकारसूर्ययोः ॥ ऊह वितर्क आत्मनेपदी
 उपसर्गादस्य तूहोर्वावचनामिति परस्मैपदम् ॥ यो मे देव्याः प्रतिबलो लोके अधिबलः सबलः स्यात् प्रतिबलः विपक्षः प्रतियोगी वा स्यात् समे भर्ता भविष्यतीति प्रति

ज्ञास्वरूपम् ॥ लोकेजयंती अभिभवित्रीशक्तिरियमेव नैतांकोपिनेतुंशक्नोति ॥ लोकेदर्पात्माऽहंकाररूपाशक्तिरियमेव नैतांकोपिप्रच्यावयितुंशक्नोति ॥ लोकेवलरूपाशक्तिरियमेव नैतांकोपिप्रच्यावयितुंशक्नोति ॥ इत्यभिप्रायेणप्रतिज्ञातमित्यंदेव्या ॥ यःसंग्रामेतुल्येसंसारग्रामेमांलक्ष्मींसंपदंजयतिपरमवैराग्ययोगादभिभवति ॥ योऽमेऽलक्ष्मीकैदेत्यवर्गेदर्पहर्षणं गर्वचव्यपोहति ॥ यो लोकेमेदेव्याअप्रतिबलः अप्रतिपक्षः अनुकूलः समहेश्वरोमेभर्त्ताधारकः पोषकश्चनान्यइतिदेव्याःपरमोभिप्रायोयंदेवीपार्षदैःसहृदयैरूहितः ॥ ७२ ॥ पाणिग्रहणं करोतु ॥ तयोरन्यतरः ॥ अत्रमत्प्रतिज्ञापरिपालनेचिरेणकालेनार्किसाध्यं किं विलंबेन कृतं स्यात् ॥ आदानस्य प्रदानस्य कर्त्तव्यस्य च कर्मणः ॥ क्षिप्रमाक्रियमाणस्य कालः पिबतितत्फलम् ॥ मत्पाणौ प्रभुशत्रुः तत्फलं द्रक्ष्यतिसः इति देव्याशयः ॥ तत्तस्मात्प्रतिज्ञातः कारणाच्छुंभोनिशुंभोवा आगच्छतु ॥ तेन किं स्यात् तदनादृत्य जित्वा जेता त्रैलोक्यविजयी महानसुरः महासुरः महादेवः मां गृह्णातु ॥ तदा गच्छतु शुंभो त्रिनिशुंभो वामहासुरः ॥ मां जित्वा किंचिरेणात्र पाणिं गृह्णातु मेलयु ॥ ७३ ॥

दूत उवाच ॥ अवलिप्तासि मैवं त्वं देवि ब्रूहि ममाग्रतः ॥ त्रैलोक्येकः पुमांस्तिष्ठेदग्रे शुंभनिशुंभयोः ॥ ७४ ॥

ह्लातु अत्रमदग्रहणे किंचिरेणेति देव्याः परमाभिप्रायं देवी सख्यः स्वस्वचेतः सुऊहंते ॥ जिअभिभवे अन्येभ्योपिदृश्यंत इति कनिषिहस्वस्यपितिक्रतितुगागमः नांतः ॥ चिरेणातिकालेन अव्ययं चानव्ययं चेदम् ॥ ७३ ॥ लिप उपदेहे उदेह उपचयः ॥ अवपूर्वस्तुलिपिर्गर्ववर्त्तते ॥ यदभ्यधुः ॥ गर्वाभिमानो हंकारो मानश्चित्तसमुन्नतिः ॥ दर्पो वलेपोऽहंता च ॥ हे देवित्वमवलिप्तासि मैवं भूः एवं गर्विता मा भूः ॥ त्वं ममाग्रे एवं यदवोचः यो मां जयति संग्रामे इत्यादितदा गच्छतु शुंभो त्रेत्यादिचेति प्रतिज्ञा व्याजेन खलु त्वं केवलमहमहमि कामवोचो मैवं ब्रूहि ॥ कुत इत्याह ॥ त्रैलोक्ये शुंभनिशुंभयोरग्रे योद्धुकामः कः पुमांस्तिष्ठेत् न कोपि अबला त्वं योत्स्यसे इति काकथा ॥ इति शुंभानुकूलोभिप्रायः ॥ अवलिप्तान् सगर्वान् दैत्यान् स्यति अभिभवितीत्यवलिप्तासि ॥ अमुं शेषे ॥ कर्मण्यणिटिङ्गाणामूत्रेण डीपिरूपतं तस्य बुद्धौ हे अवलिप्तासि हेमदोद्धतमर्दने यतः त्वं मालक्ष्मीः अतो ममाग्रतः सखी जनस्य पुरतः एवं ब्रूहि यो मां जयति संग्रामे इत्यादि त्रैलोक्ये अग्रे पुरोभा विसंग्रामे शुंभनिशुंभयोः

मध्यकः पुमान्त्वयासमं योद्धुं तिष्ठेदपितुनकोपि ॥ यदा तद्वेशुं भनिशुं भयोः संबन्धी कः पुमान् योद्धुः कामः तिष्ठेन्नकोपि इति देव्याः सखीजनाशयोनुसंधेयः ॥ ७४ ॥
हे देवि हे भव्ये अन्येषामपिशुं भव्यतिरिक्तानां दैत्यानां धूम्रलोचनप्रभृतीनां युधिसर्वे देवा योद्धुः कामाः संमुखानतिष्ठन्ति ॥ किंपुनः त्वमेकिका अवला दैत्यानां पुरतः
योद्धुमक्षमेति किंपुनर्वक्तव्यमिति शुं भानुकूलार्थः ॥ हे देवि अन्येषामपि दैत्यानां संमुखा युधिसर्वे देवानतिष्ठन्ति चेत् त्वमातिष्ठन्तु ॥ त्वंपुनः त्वंतु स्त्री सत्यपि समस्तश
क्त्याधिदेवतारूपा एका किं न्येव असहायशूरा योद्धुमन्ये वा दैत्यानां संमुखी किं नतिष्ठसि अपितु योद्धुं संमुखी तिष्ठस्येवेति देवी सखीजनाभिप्रायोनुसंधेयः ॥ वैस्यात्संबो
धनेपादपूरणेन नयेपि च ॥ एका कीत्वेक एकलः ॥ प्रत्ययस्थात्कात्पूर्वस्यात इदाप्यसुपः ॥ ७५ ॥ हे देवियेषां संयुगे इंद्राद्याः सर्वदेवाः संमुखाः नतस्थुः नतस्थि
वांसः तेषां शुंभादीनां दैत्यानां संमुखं त्वं स्त्री अवला योद्धुं कथं प्रयास्यसि अभिगमिष्यसि ॥ विवाहनिमित्तप्रतिज्ञापालनाय शुंभादिभिः सह स्त्रियास्तव युद्धं न घटते
अन्येषामपि दैत्यानां सर्वे देवानवैयुधि ॥ तिष्ठन्ति संमुखा देवि किंपुनः स्त्री त्वमेकिका ॥ ७६ ॥

इन्द्राद्याः सकला देवास्तस्थुर्येषां न संयुगे ॥ शुंभादीनां कथं तेषां स्त्री प्रयास्यसि संमुखम् ॥ ७६ ॥

अपितु युद्धं विनैव शुंभेनाहूता त्वंतं भजव्रजेति शुंभानुकूलार्थः ॥ देवी सखीजनाभिप्रायो न्यएव ॥ यथा हे देवित्वमिन्द्राद्याः आस उपवेशने कर्त्तरि क्विप् आस्त आः
सांतः इंद्रादिषु आः आसीनाः इंद्राद्याः इंद्रादिभिर्देवैर्ध्याता सती तेष्वसीनासि ॥ त्वंसकला कलाभिः सह वर्तमाना ॥ हे देवि त्वं देवाः सांतम् ॥ दिवु क्रीडा विजि
गिषादौ सर्वधातुभ्योऽमुन् ॥ दीव्यति देवाः अत्व संतस्थेत्युपधा दीर्घः देवाः विजिगिषिमाणासि ॥ पुनः कथं भूतात्वम् ॥ येषां शुंभादीनां संयुगे इंद्राद्याः नतस्थुः
तेषां स्त्री प्रयासी असि स्त्रीः प्रयासंती भर्तृविनाशा जनित दुःखाः कुर्वती ॥ यसु प्रयत्ने णिच् ॥ कर्मण्यण्डोप् ॥ एवं विधासि ॥ तेषां संयुगे संमुखं कथं नस्थास्यसि अ
पितु योद्धुं प्रयास्यसि इति ॥ संभवत्येकवाक्यत्वे वाक्यभेदस्तु नेष्यते ॥ अर्थांतरे विवक्षायां वाक्यभेदो न दृश्यति ॥ यद्वा हे देवि इन्द्राद्याः सकला देवाः येषां शुं

भादीनांसंयुगेसंमुखंनतस्थुःस्थातुंनशेकुः ॥ एतावतातेषांशुम्भादीनांसंमुखेयोद्धुंविजेतुंत्वंकथंनप्रयास्यसि ॥ इतिदेवीसखीजनाभिप्रायः ॥ यद्वा तस्थुः या ईषा
मितिच्छेदः ॥ ईषगतिर्हिंसादर्शनेषुभ्वादिरात्मनपेदीकर्तरिक्लिप् ॥ ईषंतोहिंसंतिईषःहिंसकास्तेषामीषांहिंसकानांशुम्भादीनांसंयुगेइन्द्राद्याःनतस्थुःतेखलुभीरवः ॥
हेदेवियात्वंह्यपिसर्वशक्तिरूपावतीर्णासि ॥ साभगवतीत्वंतेषांसंमुखंकथंनप्रयास्यसियोद्धुमपितुप्रयास्यस्येवेति ॥ ७६ ॥ हेदेविसात्वंप्रागुक्तप्रतिज्ञापालनप
टीयसीविवोदुमनाःमयादूतेनउक्ताकथितैवसती ॥ यद्वा त्वद्गौरवाभिवांछिनामयादूतेनउपादिष्टासतीप्रतिज्ञाभंगभयंपरित्यज्यानपत्रपासतीशुम्भनिशुंभयोः
पार्श्वगच्छ ॥ यतःत्वमित्यंसदुपदेशमाश्रयंतीकेशाकर्षणनिर्द्धूतगौरवासतीमागमिष्यसि ॥ माइत्यडिद्वययंनिषेधार्थकम् ॥ अन्यथामाडिलुङ् स्यात् ॥ केशा
नांशिरोरुहाणामाकर्षणेननिर्द्धूतंकम्पितमपास्तमपनीतंगौरवंगुरुत्वंबहुमान्यत्वंयस्याःसा इत्थंभूतासतीनागमिष्यसि ॥ अन्यथात्वंमदुपदेशपराङ्मुखीसतीप्र
सात्वंगच्छमयैवोक्तापार्श्वशुंभनिशुंभयोः ॥ केशाकर्षणनिधूर्तगौरवामागमिष्यसि ॥ ७७ ॥

तिज्ञांपालयितुंसंग्रामंकर्तुकामापितमलभमानात्रैवासीनाकेशपाशाकर्षणापाकृतबहुमान्यतासती बलादाकृष्यमाणा शुम्भनिशुम्भयोःपार्श्वगमिष्यसिइतिशुं
भानुकूलोर्थः ॥ देवीसखीविवक्षितस्त्वन्यएव यथा ॥ हेदेविसात्वंदुरात्मनादूतेनइत्थमुक्ताऽतएवसंजातक्रोधासतीमयासख्यासहशुम्भनिशुम्भयोःपार्श्वगच्छ ॥
ततस्तयोःकेशाकर्षणनिर्द्धूतगौरवाशुम्भनिशुम्भयोःकेशानामाकर्षणेननिर्द्धूतंनिरस्तंगौरवंदैत्येश्वरत्वंययासा ॥ तृतीयार्थबहुव्रीहिः ॥ एवंविधात्वंपुनरपिअ
मासखीजनस्यसमीपमागमिष्यसीति ॥ अमासहसमीपे च ॥ त्यक्तंहीनंविधुतंसमुज्झितंधूतमुत्सृष्टे ॥ गौरवान्नागमिष्यसीतिपाठेतु हेदेवि मयात्वद्गौरवां
छिनादूतेनउपविष्टासती मत्पार्श्वेइतिपाठेद्वितीयाद्विवचनांतम् ॥ मद्वचनाच्चेन्नगच्छेःतर्हिगौरवाद्वहुमानान्नागमिष्यसि किंतुकेशाकर्षणनिर्द्धूताआगमिष्यसि ॥
निर्निश्चयनिषेधयोः ॥ निर्द्धूताअत्यक्ताकेशाकर्षणेननिर्द्धूताबद्धागृहीताबन्दीकृतासत्यमानादागमिष्यसि ॥ गौरवान्नागमिष्यसि ॥ इतिशुम्भानुकूलो

५४० ॥ देव्यनुकूलस्त्वेषः ॥ हेदेविकृतप्रतिज्ञात्वंतेनदुरात्मनाशुम्भेनमांभजेत्युकासतीअतःसक्रोधा मयासख्यासहशुम्भनिशुम्भयोःपार्श्वहननायगच्छ ॥ ततश्च
 तयोःनिर्द्धूतमत्यक्तंनिगृहीतंकेशाकर्षणंययासा ॥ आहिताग्न्यादित्वादग्न्याहितइतिवन्निशान्तस्यपरनिपातः ॥ निर्द्धूतशत्रुकेशाकर्षणासतीअत्यक्तकेशाकर्षणासत्य
 गौरवान्नागमिष्यसि ॥ गौरवादेवसन्मानादेवनिजस्थानंपुनःआगमिष्यसिइतिदेवीसखीजनाभिप्रायः ॥ गौरवादागमिष्यसीतिवापाठः ॥ यद्वा कःब्रह्माअथ
 विष्णुःईशअथमहेशःकेशास्तेषामाकर्षणंध्यानेनवशीकरणंहयवस्थापनंतवधूतंत्यक्तम् ॥ निर्निषेधे ॥ निर्द्धूतमत्यक्तंकेशाकर्षणंयैःऋषिभिस्तेषांकेशाकर्षणनिर्द्धूतानामृ
 षीणामासमंतादभिव्याप्यवर्तमानांगौरवमान्यत्वंतददंतिनाशयंतियेदैत्यास्तेकेशाकर्षणगौरवादः ॥ पैओवैशोषणे तान्केशाकर्षणनिर्द्धूतगौरवादोदैत्यान्वायति
 शोषयतिकेशाकर्षणनिर्द्धूतगौरवाद्वा ॥ आतोनुपसर्गेकः ॥ एवंविधासतीआगमिष्यसि ॥ अनुस्यूतब्रह्मविष्णुमहेशानांगौरवादोदैत्याः ॥ अदभक्षणेकिप् ॥

देव्युवाच ॥ एवमेतद्वलीशुंभोनिशुंभश्चातिवीर्यवान् ॥ किंकरोमिप्रतिज्ञामेयदनालोचितापुरा ॥ ७८ ॥

तान्वायंतीशोषयंतीसत्यपास्यसिस्वस्थानमितिसखीजनाभष्टाभिप्रायः ॥ ७७ ॥ हेदूत त्वयायदुक्तंशुंभवलीवीर्यवान् निशुंभश्चवीर्यवान्इतिएतदेवंना
 न्यथा ॥ अहंतुकिंकरोमियद्यस्मान्मेममप्रतिज्ञादयमस्तिपुराप्रगेवमयानालोचिताविचारितानाभूत् ॥ संभावितंप्रतिज्ञायनिर्वोढव्यंमनीषिभिः ॥ प्रतिज्ञयाप्य
 संभाव्यंनिर्वोढव्यंकथंनतैः ॥ निर्वोढव्यंप्रतिज्ञातंतर्कितंवाप्यतर्कितम् ॥ प्रतिज्ञातपरित्यक्तेःप्राणत्यक्तिर्वरंनृणाम् ॥ वीरकर्मतदेतच्चवीर्यमित्याभिधीयते ॥
 इवेत्यमर्थयोरेवम् ॥ यत्तद्यतस्ततोहेतौ ॥ मयापुराऽनालोचिताप्यविचारितापिमेप्रतिज्ञाईदृश्येवाभूत् ॥ अतश्चाहंकिंकरोमियुद्धादन्यत् किंतुयुद्धमेवकरोमि ॥
 किंच वलीशुंभोनिशुंभश्चातिवीर्यवानितिदूतेनयोगर्वउक्तस्तमनर्वमपिगर्वमर्वकरोमि ॥ एवमेतत्तदमित्यमेवेतिदेव्याःपरमोभिप्रायः ॥ ७८ ॥

हेदूतसत्वंगच्छनिजस्थानंयाहि ॥ मयादेव्यायदेतदुक्तं प्रतिज्ञाप्रमुखं वचनं तदेव सर्वमादृतः आकलितवानसन्नसुरेन्द्रायाचक्ष्व आख्याहि ॥ सच स एव शुम्भः
यद्युक्तमुचितं यच्चानुचितं तत्करोतु ॥ यदेतत्सर्वमादितः पाठे आदित आरम्य असुरेन्द्रायाचक्ष्व ॥ चक्षिङ्गोलोटिरूपम् ॥ सच यदुक्तमुचितं तत्करोतु ॥ ७३ ॥
इति श्रीमद्राजाधिराजतोमरान्वयश्रीमदुद्धरणात्मजशतनुचक्रवर्तिविरचितायां शांतनव्यां देवीमाहात्म्यटीकायां देवीदूतसंवादः पंचमोऽध्यायः ॥ ५ ॥ हेसु
रथ इति प्रागुक्तं देव्यावचः आकर्ण्य श्रुत्वा अमर्षेण क्रोधेन गूरितः पूर्णः स दूतः समागम्य देवीशैलात्सकाशादागत्य दैत्यराजाय शुम्भाय विस्ताराच्छब्दप्रपंचनात्समा
चष्ट अकथयत् ॥ चक्षिङ्गोलोटिरूपम् ॥ १ ॥ असुराणां राट् दैत्यराजः शुम्भस्तस्य दूतस्य मुखाद्यद्वाक्यं यद्वा तस्या देव्यावाक्यं प्रतिकूलमाकर्ण्य श्रुत्वा ततोसौ
सत्वंगच्छ मयैवोक्तं यदेतत्सर्वमादृतः ॥ तदा चक्ष्वासुरेन्द्राय सच युक्तं करोतु तत् ॥ ७९ ॥ इति श्रीमार्कण्डेयपुराणे सावर्णिके मन्वंतरे देवीमाहात्म्ये
देव्यादूतसंवादो नाम पंचमोऽध्यायः ॥ ५ ॥ ऋषिरुवाच ॥ इत्याकर्ण्य वचो देव्याः स दूतो मर्षपूरितः ॥ समाचष्ट समागम्य दैत्यराजाय विस्तरात्
॥ १ ॥ तस्य दूतस्य तद्वाक्यमाकर्ण्यासुरराट् ततः ॥ सक्रोधः प्राह दैत्यानामधिपं धूम्रलोचनम् ॥ २ ॥ हे धूम्रलोचना शुभं त्वं स्वसैन्यपरिवारितः ॥
तामानय बलाद्दुष्टां केशाकर्षणविह्वलाम् ॥ ३ ॥

सक्रोधः सन् दैत्यानामधिपं धूम्रलोचनं नाम महासुरं प्राह प्रस्थापयामास ॥ प्रइत्युपसर्गप्रतिरूपकमाहेतितिङंतप्रतिरूपकमव्ययम् ॥ हे शुम्भ त्वत्पार्श्वे देवीनायाति
त्वया सह योद्धुमिच्छति तां जेतुमुद्युक्ष्व ॥ इति दूतवचः श्रुत्वा देव्या नयनाय शुभो धूम्रलोचनं प्रस्थापयामास ॥ २ ॥ हे धूम्रलोचन त्वं स्वसैन्यपरिवारितः सन् दुष्टां
केशानामाकर्षणेन विह्वलां विवशांतां नितं बिनीमा शुक्षिप्रं बलादानमप्रापय मामिति शेषः ॥ नीप्रापणे द्विकर्मकः ॥ इत्थं शुभस्याचरणं सन्मंत्रशाकिराहितश्च तामिदं
मनीतिकमालोच्य हितकारीनीतिविशारदो मात्यः कथिद्धूम्रलोचनं प्रस्थातुमुक्तमुपदिश्योपदिशति ॥ कथम् तामानय बलाद्दुष्टां मित्यत्र तत्रेण स्वेतो धावतीति व

दध्यांतरसृष्टौपदांतरसृष्टिरिष्टेवेतितामआनयइतिच्छेदःक्रियते ॥ तथाहि ॥ अनेकार्थसकृदुच्चरणं तन्त्रमाहुः ॥ तत्रअतिनिषेधव्ययम् ॥ अमानोनाःप्रतिषेधः
 व्ययाख्याइतिवचनात् ॥ अतश्चधूम्रलोचनत्वस्वसैन्यपरिवारितः सन्तां देवीमाशुक्षिप्रंबलाद्बलमाश्रित्यअआनय (माआ) नय ॥ कीदृशीतांपूर्ववत्तत्रेण
 आनयबलाद्बलमित्येकंपदम् अविद्यमानःनयोनीतिर्येषांतेअनयाःशुम्भादयस्तेषामिमामिबलानि आनयानि (तानि) चतानिबलानिचआनयबलानि (तानि)
 अतन्तिसततंगच्छंतिभजन्तिआनयबलातः ॥ अतस्मात्तत्पारित्राणदः ॥ तेषुआनयबलात्सुआनयसंबन्धिवलभाक्षुपुरुषेषुदुष्टाविरुद्धाक्रूरातामानयबलाद्बल
 मित्येकंपदम् ॥ यद्वा केशानांब्रह्मादीनामात्मशक्तेरात्ममहाभायाकेशात्सकाशाज्जगदुत्पत्तिस्थितिलयकारिणी ॥ तत्तदवसरेषुचितेष्वकर्षणकेशाकर्षणंस्व
 मायानिलीनब्रह्मादिप्रकटीकरणमाह्वानंतद्विषयेविशेषेणहलतिचलातीविजृम्भतेकेशाकर्षणविह्वलाताम् ॥ हलचलनेपचायच् ॥ इतिदेवीष्टार्थप्रतिपत्तिव्या

तत्पारित्राणदःकश्चिद्यदिवोत्तिष्ठतेपरः ॥ सहंतव्योमरोवापियशोगन्धर्वएववा ॥ ४ ॥

ख्यानतोदैत्यविध्वंसोनभवतीतिनीतिविदमात्याभिप्रायः ॥ ३ ॥ हेधूम्रलोचनतस्यादेव्याः पारित्राणंरक्षणंददातीतितत्पारित्राणदः ॥ आतोनुपसर्गेकः ॥ यःकश्चिन्मरो
 मर्त्योवाअमरोदेवोवायशोवापिगन्धर्वोवापिपरःशत्रुःपरस्तांजिघृक्षुरन्यः ॥ चकारान्नागादिर्वाविपक्षत्वेनउत्तिष्ठतेउद्युंकेयदिसहंतव्यएवनस्थापनीयः उदोनूर्ध्वकर्मणिइ
 त्यात्मनेपदम् ॥ यक्षःकुबेरादिः ॥ गन्धर्वस्तुंबुरुप्रभृतिः ॥ पक्षांतरेयद्यंशुंभोनीतिरहितोयदाइत्थमादिक्षत्परस्त्रियमानयेतितत्रनीतिपरोमात्यःप्राह ॥ हेधूम्रलोच
 नतस्याःदेव्याःसकाशात्पारित्राणंयेषांतेतदेकशरणादेवादयः ॥ दोअवखण्डने ॥ तानूद्यतिखण्डयतिइतितत्पारित्राणदः ॥ तद्रक्तहिंसापरःशत्रुर्यःकश्चिन्मरोमर्त्यो
 वाअमरोदेवोवायशःकुबेरादिःगन्धर्वस्तुंबुरुप्रभृतिर्वा चकारादैत्योवान्यस्तद्वेषीवाराक्षसोवालंकानिवासीनागोवासयोहंतव्यएवेतितस्मात्तांनानय ॥ आनयसिचे
 ताभापदमेवानयसिदैत्यकुलविध्वंसिनीसेतिनीतिविदमात्योक्त्यादेवीष्टार्थासिद्धिः ॥ ४ ॥

दु० स०
॥ ५५ ॥

ततस्तेनशुभेनशङ्खगच्छतामानयेत्याज्ञप्तआदिष्टःसधूम्रलोचनःदैत्यःषष्ट्यागुणितानांसहस्राणांसंख्येयानामसुराणांसंवद्वेनवृतःद्रुतंक्षिप्रंययौ ॥ सहस्राणांषष्ट्या
वृतःअसुराणांसम्बन्धीनिसहस्राणितेषांसंम्बन्धिनीयाषष्टिस्तयावृतोद्रुतंययौ ॥ आज्ञप्तइति ज्ञपमारणतोषणनिशामनेषु मिच्छेतिचुरादिः ॥ कर्मणिक्तः ॥ वादां
तसूत्रेज्ञप्तइतिनिपातनात्वाइत्प्रतिषेधोणिलुप्तोपधायाहस्वताच ॥ ज्ञानियोजनेचुरादिरेव ॥ अतोनिष्ठायामाज्ञप्तइत्येव ॥ ५ ॥ ततःशुभनिदेशतःसधू
म्रलोचनः तुहिनाचलसंस्थितांहिमाचलस्थांतांदेवींदृष्ट्वाउच्चैर्जगादअत्युच्चैरुवाच ॥ हेदेवित्वंशुम्भनिशुंभयोर्मूलंसमीपंप्रयाहिगच्छेति ॥ भूलमाद्येशिफायां
स्याद्देनिकुंजैतिकेपिच ॥ ततश्शुम्भानुकूलार्थः ॥ देव्यनुकूलस्त्वेषः ॥ हेदेवि त्वंमूलप्रतिष्ठायांभवादिः ॥ मूलनंमूलः ॥ भावेवञ् ॥ तंमूलंप्रभुतांयाहि
प्राप्नुहीतिसदेवीसखीजनः तुहिनाचलसंस्थितांतांदृष्ट्वाउच्चैर्जगाद ॥ कीदृशीदेवीशुम्भनिशुंभयोः ॥ शुम्भभासनहिंसनयोः भवादिःपरस्मैपदी शुम्भतिरणेभा
ऋषिरुवाच ॥ तेनाज्ञप्तस्ततःशङ्खंसदैत्योधूम्रलोचनः ॥ वृतःषष्ट्यासहस्राणामसुराणांद्रुतंययौ ॥ ६ ॥
सदृष्ट्वातांततोदेवींतुहिनाचलसंस्थिताम् ॥ जगादोच्चैःप्रयाहीतिमूलंशुंभनिशुंभयोः ॥ ६ ॥
सति हिनस्तिचेतिशुम्भोदैत्यः ॥ पचायच् ॥ नितरांशुंभनंहिंसनंनिशुम्भः ॥ भावेवञ् ॥ शुम्भस्यदैत्यस्यनिशुम्भःहिंसनंतस्मिन् विषयेयतमाना ॥ सप्त
म्यांजनेर्दः अन्येष्वपिदृश्यतेइत्यत्रापिशब्दात्सर्वोपाधिव्यभिचारः इतिवचनाद्धातुंतरेपिकारकांतरेपिचडोभवति डित्यभस्यापिटिलोपः स्त्रियांटाप् ॥ अवतिरक्ष
तिपापेभ्यः ऊःउवौउवः ॥ शुम्भनिशुंभयाचासौऊथेतिविगृह्यकर्मधारये आहुणेचशुम्भनिशुंभयोः ॥ यद्वा शुम्भनिशुंभया देवी ॥ कीदृशी ऊःइतिपद
च्छेदः ॥ अवरक्षणेक्किप् ॥ ज्वरत्वरस्त्रिव्यविभवामुपधायाश्चेतिवकारस्यअकारस्यऊठादेशद्वयसर्वणदिवत्वेऊः राक्षिकेति ॥ संस्थितांसम्यगवास्थिताम् ॥ ॥ ५५ ॥

शां० टी०
अ० ६

हे देवि अथास्मिन्नहनि भवती प्रीत्यास्वरुच्या मद्भर्तारं स्वाभिनेशुम्भं नो वैष्यसि चेद्यदि नागमिष्यसि ततः तर्हि एषो हं धूम्रलोचनः अधुनैव बलात्कारेण केशानामाकर्ष-
 णादाश्रयनाद्विह्वलां विवशां भवतीं मम भर्तारं स्वाभिनेशुम्भं नयामि प्रापयामि ॥ वर्त्तमानसामीप्ये भविष्यति लट् ॥ उपैष्यतीति भवञ्छब्दप्रयोगे प्रथमपुरुष एव ॥
 एत्येधत्पृदसुवृद्धिः ॥ इति शुम्भानुकूलोर्थः ॥ देव्यास्त्वनुकूलस्त्वेषः ॥ अद्य भवती मन्मांसखीजनं आप्तवर्गं प्राप्य ॥ कर्मणित्यल्लोपे पंचमी ॥ अबलादबला-
 त्कारेण तत एव प्रीत्या हर्षेण भर्तारं शिवं न न उपैष्यति चेत् उपगमिष्यति चेत् ॥ द्वौ प्रतिषेधौ प्रकृतमर्थं गमयतः ॥ तत एषो हं सखीजनः ॥ तां केशाकर्षणविह्वलां
 यामि प्राप्नोमि जानामि ॥ कः ब्रह्मा अः विष्णुः तौ कौ ब्रह्मविष्णूतयोरीशः स्वामी शिवः केशः तस्याकर्षणमाह्वानं तस्मिन् विषये विह्वलां लज्जितत्वात् ॥
 यद्वा उपाएष्यतीति च्छेदः ॥ न चेत् प्रीत्येत्येकपदम् ॥ उः संबुद्धौ रूषोक्तौ च शिवश्चाचित्त्वमव्ययम् ॥ धूम्रलोचन आह ॥ उहे देवि अद्य भवती मद्भर्तारं शुम्भमेष्य

न चेत् प्रीत्याद्य भवती मद्भर्तारमुपैष्यति ॥ ततो बलान्नयाम्येष केशाकर्षणविह्वलाम् ॥ ७ ॥

ति प्राप्स्यति किंभूता सती ॥ पारक्षणे ॥ पांतिरक्षंति निवारयंति पाः ॥ कर्त्तरि क्तिप्तिजसि ह्ययम् ॥ अजगति शेषणयोः ॥ पोरक्षकान् शुम्भं गारिवारान् जतिक्षिप-
 ति दूरीकरोति पादेवी ॥ सप्तम्यां जनेर्डः ॥ अन्येष्वपि दृश्यते इत्यत्रापि शब्दः सर्वोपाधिव्यभिचारार्थ इति वचनाद्धात्वन्तरादपि कारकांतरेपि च डो भवति ॥ डित्य-
 भस्यापीति अजशब्दस्य टेलोपः ॥ द्वियामजायतष्टाप् हल्ङ्यादिलोपे सति गा इति ह्यं पाशुं भरक्षकक्षेपिका देवी शुंभं हंतुमेष्यतीत्यर्थः ॥ पुनः किंभूता
 न चेत् प्रीत्या अकारांतमेतत् ॥ चिती संज्ञाने चेतंति केचन तानन्ये प्रयुजते ॥ इति हेतुमति चेति जिच् ततः क्तिप् ॥ णेरनिटि ॥ वेरपृक्तस्य लोपः प्रत्ययलक्षणेन
 गुणः ॥ चेतो देवर्ष्यादयः तेषु चेतुः बोधयितृषु प्रीतिः स्नेहश्चेत् प्रीतिः ॥ न इति नञोऽन्यएव निषेधार्थो निपातः ॥ न विद्यमाना चेत् प्रीतिर्येषां दैत्यानां तेन चेत् प्रीति

दु० स०

॥ ५६ ॥

यः ॥ नलोपोनञइतिचास्ति नतुनशब्दस्याप्यननुबंधकस्य ॥ उज्जउत्सर्गे ॥ नचेत्प्रीतीन्अविद्यमानविबुधप्रीतीन्दैत्यान्उज्जतिउत्सृजतिहिनस्तीति पूर्ववदुभययोरेडित्यभस्यापिटेर्लोपः सचउज्जरेवास्त्रियां डांतादाप् ॥ इकोयणचि ॥ हलङ्यादिलोः ॥ नचेत्प्रीत्यादेवीदैत्यानुपैष्यतिततोयाहंधूम्रलोचनःयोद्धु मनाः सन्भवतिबलाद्वलंसैन्यंप्राप्यकर्मणिल्यल्लोपेपंचमी ॥ नयामि नगच्छामिमद्भर्तारंचनगच्छामीत्यर्थः ॥ किंभूतांभवतीम् एषकेशाकर्षणविह्वलामित्येकं पदम् ॥ ईषगतिर्हिमादर्शनेषु भ्वादिरात्मनेपदीआङ्पूर्वः आसमन्तादीषंतिर्हिसन्तिएषाः पचायच् ॥ एषाणांहिंसकानांदैत्यानांकेशाः मूर्द्धजाः तेषामाकर्षणंतस्मिन् विषयेविशेषेणविह्वला ॥ हलचलनेपचायच् ॥ एषकेशाकर्षणविह्वलादैत्यकेशग्रहणसज्जामित्ययंदेवीशब्दार्थः ॥ ७ ॥ हेधूम्रलोचनत्वंबलवान्सामर्थ्ययुक्तः बलेनसैन्येनसंवृतः वेष्टितः ॥ अथचदैत्येश्वरशुम्भेनप्रहितः प्रस्थापितः बलात्केशाकर्षणादेः मामबलानयसिततोहंतेतवाकिंकरोमिस्त्रीत्याद्युद्धादिकंकर्तुमक्षमास्मी देव्युवाच ॥ दैत्येश्वरेणप्रहितोबलवान्बलसंवृतः ॥ बलान्नयसिमामेवंततःकिंतेकरोम्यहम् ॥ ८ ॥

ऋषिरुवाच ॥ इत्युक्तःसोभ्यधावत्तामसुरोधूम्रलोचनः ॥ हुंकारेणैवतंभस्मसाचकारांबिकाततः ॥ ९ ॥

तिशुम्भानुकूलार्थः ॥ देव्यनुमतस्त्वेषः ॥ हेधूम्रलोचनत्वंशुम्भेनप्रस्थापितोसि एवंचसतित्वामहंपृच्छामिबलमतीतिबलात्अहं मांदेवीतेधूम्रलोचनस्यसंबंधिवस्तुकिंनयसि किंप्रापयसि ॥ नयेद्विकर्मत्वादजाग्रामंनयतिइतिवत्प्रधानमप्रधानंचेतिकर्मद्वयंवक्तव्यम् ॥ तत्रबलादं मांदेवींप्रधानंकर्म द्वितीयं किंस्यात्तद्वद ॥ अथेहप्रकृतत्वाद्वलादंमांदेवींशुम्भंचेन्नयसितर्हिबलादमितिकृत्वातस्यबलंसामर्थ्यमत्स्यामि ॥ अथबलादंमांशुम्भसैन्यंप्रतिनयसिबलादहंतदेवात्स्यामिसंहारिष्यामि ॥ ततस्तोकिंकरोमिकियस्तितेयत्करोम्यहंयत्किंचिदस्ति तवमिहितसंकरोमीति कोधावेवोत्थोदेव्यभिप्रायः ॥ ८ ॥ इत्येवंदेव्योक्तःसधूम्रलोचनः असुरः तांदेवीमभ्यधावत्तवेगेनाभ्यद्रवत् ॥ सृगतौसर्त्तवेगितायांगतौधावादेशोवक्तव्यः ॥ यद्वा धावुगतिशुद्धयोः उभयपदी ॥ ततो नन्तरसांबिका

शां० टी०

अ० ६

॥ ५६ ॥

देवीतंधूत्रलोचनं क्रोधानलज्वालागर्भेण हुंकारेणैव भस्मचकार भस्मीचकार ॥ हुं वितर्केपरिप्रश्नेऽभित्सायां भर्त्सने भवे ॥ भस्मसाच्चकारेति वा पाठः ॥
विभाषा सातिकात्स्न्येति अभूततद्वावेकव्यस्तियोगे संपद्यकर्त्तरि च्विरित्यस्मिन्विषये कृत्स्नतायां गम्यमानायां सातिप्रत्ययः ॥ अभस्म भस्मचकार कात्स्न्ये
न भस्मसाच्चकार धूम्रलोचनशरीरं कृत्स्नमपि (भस्म) चकारेत्यर्थः ॥ अंतर्वर्तिविभक्त्याश्रितेनपदत्वेन नलोपत्वेन पादांतयतिश्छांदसत्वेन ॥ ९ ॥

अथ धूम्रलोचने भस्मीकृतं तथा क्रुद्धमसुराणां महासैन्यं कर्तुं तीक्ष्णैः सायकैः शरैस्तथा शक्तिसहितैः परश्वधैः परशुभिश्चायुधैः कुठारैरंबिकां वर्षं शरसंपातेन शक्तिप
रशुपातेन च देवीं संछादयामास ॥ शक्तिपरश्वधैरिति मध्यमपदलोपी समासः ॥ द्वंद्वे तु सेनां गत्वा देकवद्भावः स्यात् ॥ इहासुरमहासैन्यं कर्तुं अंबिकामायुधैर्वर्षं
तदा सिंह एव युयुधेनैवांबिकेतिकस्य चिदाकांक्षा स्यात् किमंबिका असुरशरसंपाततः न जीवति यद्यप्युत्तरत्र सा समानीयतां लघ्वितितदमृततोपपत्स्यते तथापि सा

अथ क्रुद्धं महासैन्यमसुराणां तथांबिका ॥ वर्षसायकैस्तीक्ष्णैस्तथा शक्तिपरश्वधैः ॥ १० ॥

ततो धुतसटः कोपात्कृत्वानादं सुभैरवम् ॥ पपातासुरसेनायां सिंहो देव्यास्तुवाहनः ॥ ११ ॥

महासुरशरसंपाततः मूर्च्छिता सती पुनरुत्थाय योद्धुमक्षमा भवत् ॥ अन्यथा युध्यतैवा किं नेति वीरकर्मण्यपकर्षः स्यात् ॥ अतः सोऽपि युयुधेनैव तथा तत्रैव श्लोके अंबिका
आम् भवति पदच्छेदः ॥ अंबिका कर्त्री महासैन्यं कर्म ॥ उपश्रंङ्गीकृतौ रोषां स्मृतौ चावधारणे ॥ अथ धूम्रलोचनः संग्रामे देव्या भस्मीकृत इति आम् इति म
नसा स्मृत्वा क्रुद्धमसुराणां महासैन्यं कर्म अंबिका पितृयातद्वदेव क्रुद्धा सती सायकादिभिर्वर्षं असुरसेनां छादयामास ॥ यद्वा आभित्यवधारणे ॥ अथ तथा क्रुद्धमसुरा
णां महासैन्यं कर्म अंबिका आम् अंबिकैव वर्षनत्वमसुरसैन्यं अंबिका इति अंबिकाया एव वीरकर्मण्युत्कर्षः ॥ १० ॥ ततः कोपाद्धुतसटः कंपितस्कंधकेसरः स सिंहो दे
व्यावाहनं वाहनीभूतो देव्याः सिंहः सुभैरवमतिभयं करं नादं गर्जनं कृत्वाऽसुरसेनायां हंतुं पपात उत्प्लुत्य निपपात ॥ स्ववाहनमिति पाठे अन्यसाधारणं वाहनं देव्या एव

दु० स०

॥ ५७ ॥

सिंहोवाहनं नान्यस्येति ॥ स इति पाठे सप्रसिद्धः सिंहः भीरोरयंत्रासकारी भैरवः त्रिलिंगः ॥ वाहनमाहितादिति निर्देशाद्वाहनशब्दो न पुंसकालिंगः ॥ असुरसेनायां निप
त्यसिंहः किमकार्षीदिति तत्राह ॥ ११ ॥ ससिंहः पंचास्यः करप्रहारेण कांश्चिद्वैत्यानुजघान ॥ आस्येन अपरांश्च वैत्यानुमुखेन जघान ॥ चरणेनाक्रम्य अ
न्यानुजघान जिहिंस ॥ ससिंहः खलु पंचास्यः एकमास्यं वक्रम् आस्यवद्वातकत्वात् करद्वयं चरणद्वयं चास्यचतुष्टयं पञ्चास्यानियुद्धसाधनानियस्य संपंचास्यः ॥
आक्रम्य चाधरेणान्यानित्यपि पाठे अधरेण चरणभागेनाक्रम्यान्यान्महासुरानुजघानेत्येवार्थः ॥ अन्यथाऽधरेणोष्ठेन महासुराणामाक्रमणं न संभवति ॥ अथ
देवीप्रभावात्सम्भवेत् ॥ तस्याप्यास्येन चापरानुजघानेत्यास्यग्रहणेनैवाधारस्यापियुद्धसाधनत्वेन ग्रहणस्य सिद्धत्वात् पुनरधरेणेतिकेयं वाचोयुक्तिरुक्तिमताम् ॥

कांश्चित्करप्रहारेण वैत्यानास्येन चापरान् ॥ आक्रम्य चरणेनान्यान्निजघानमहासुरान् ॥ १२ ॥

केषांचित्पाटयामासनखैः कोष्ठानिकेसरी ॥ तथातलप्रहारेण शिरांसिकृतवान्पृथक् ॥ १३ ॥

यद्वा अधरेण ओष्ठेन स्फुरितेन प्रकटितः कोपो धर इत्युपचर्यते ॥ अधरेण कोपेनाक्रम्य ॥ यद्वा अविद्यामानाधराभूर्यत्र सोधरः आकाशदेशः ॥ अंतरिक्षे
णाक्रम्य निरुध्य ॥ १२ ॥ सकेसरी सिंहः केषांचिद्वैत्यानां कोष्ठानुजठराभ्यंतरान्देशानुनखैर्नखैरुत्पाटयामास विदारयामास ॥ पटभाषार्थश्चुरादिः ॥ धात्वनेकार्थ
त्वेन प्रयोगतो विदारणार्थः ॥ असाकल्येतुचिच्चन ॥ पुंसिकोष्ठोत्तर्जठरं कुसूलोत्तर्गृहंतथा ॥ कोष्ठानिकेसरी तु पाठे व्यत्ययेन च्छांदसं न पुंसकत्वम् ॥ यद्वा कोष्ठान् इ केसरी
इति छेदः ॥ इः कामः इना कामेन चरति इचारी अनिवारितप्रसरः केसरीत्यर्थः ॥ मध्यमपदलोपी समासः ॥ तथातलप्रहारेण हस्ततलाघातेन चपेटेन चपेटया चपे
टघातेन केषांचिद्वैत्यानां शरीरेभ्यः शिरांसि पृथग्भूतानि चकार ॥ करतलपंजरेण शिरांसि कृत्वा भुवि पातयामासेत्यर्थः ॥ पाणौ चपेटप्रतलप्रहस्ताविस्तृतां

शां० टी०

अ० ६

॥ ५७ ॥

गुलौ ॥ कैचिदाहुः ॥ तलाभ्यां प्रतलाभ्यां प्रवर्तितत्वेन प्रहारेण शिरांसि पृथक्कृतवानिति युक्तमेतत् ॥ यदभ्यधुः ॥ द्वौ सिंहौ सिंहतलौ प्रतलौ वामदक्षिणौ ॥
 द्वौ प्रतलौ प्रसृततलौ सिंहौ वामदक्षिणौ मिलितौ सिंहतलौ सिंहतलाभ्यां कथ्येते ॥ सिंहो मिलिताभ्यां च पेदाभ्यां हन्ति ॥ १३ ॥ तथा शौर्यभाजा तेन सिंहेन अपरेश
 त्रवः विच्छिन्नबाहुशिरसः कृताः ॥ बाहवश्च शिरांसि च बाहुशिरः प्राण्यंगत्वा देकवद्भावः ॥ विच्छिन्नबाहुशिरो ये वांते ॥ तथा धुतकेसरः सः केसरी अन्येषां महासुराणां
 कोष्ठादन्तर्जठराज्जठरांतर्देशात्कोष्ठविदार्य कर्मणिल्यङ्गलोपेपञ्चमी ॥ रुधिरं पपौ ॥ पापाने एतेन सिंहस्यापि वीरपानौचितीकथिता ॥ वीरपानं तु यत्पानं वृत्ते भावि
 निवारणे ॥ १४ ॥ तेन केसरिणा देव्या वाहनेन अतिकोपिना अतएव क्षणेनैवैतत्प्रसिद्धं बलं सैन्यम् ॥ यद्वा तस्य धूम्रलोचनस्य बलं सैन्यं क्षयं नाशं नीतं प्रापितम् ॥ निर्व्या
 विच्छिन्नबाहुशिरसः कृतास्तेन तथापरे ॥ पपौ च रुधिरं कोष्ठादन्येषां धुतकेसरः ॥ १४ ॥ क्षणेन तद्वलं सर्वक्षयं नीतं महात्मना ॥ तेन केसरिणा
 देव्या वाहनेनातिकोपिना ॥ १५ ॥ श्रुत्वा तमसुरं देव्या निहतं धूम्रलोचनम् ॥ बलं च क्षपितं कृत्स्नं देवी केसरिणा ततः ॥ १६ ॥ चुकोपदैत्या
 धिपतिः शुम्भः प्रस्फुरिताधरः ॥ आज्ञापयामास च तौ चण्डमुण्डौ महासुरौ ॥ १७ ॥
 पारस्थितौ कालविशेषौ तसवयोः क्षणः ॥ निलयापचयौ क्षयौ ॥ आत्मा यत्नो धृतिर्बुद्धिः स्वभावो ब्रह्मवर्णच ॥ १५ ॥ इह श्रवणाकोपनाज्ञापनाक्रियात्रयापेक्षैक
 कर्तृकत्वेन श्लोकयुग्मस्यैकोन्वयः ॥ देव्या तत्प्रसिद्धं धूम्रलोचनमसुरं निहतं भस्मितं श्रुत्वा ततः देवी केसरिणा देव्याः सिंहेन तस्य धूम्रलोचनस्य कृत्स्नं बलं सैन्यं क्षपितं
 नाशितं च ॥ श्रुत्वा दैत्याधिपतिः शुम्भः कोपतः प्रस्फुरिताधरः संरंभकं पितोष्ठः सन् चुकोपचुक्रोध ॥ अथ तौ प्रसिद्धौ प्रागदृष्टदेवी कौचण्डमुण्डौ महासुरौ कर्मभूतौ
 आज्ञापयामास निजभृत्यौ नियुयुजे ॥ क्षपितमिति क्षपरेणेचुरादिः अदन्तः ॥ क्षयितमिति पाठे क्षयः संजातो स्येतितारकादित्वादितच् ॥ आज्ञापयामास ॥
 ज्ञानियोजनेचुरादिः ॥ १६ ॥ १७ ॥

हेचण्डमुण्डयुवांबहुभिःबलैःपरिवारितौगच्छतम् ॥ कुत्र यत्रसादेवीपर्वतेगत्वाचगत्वैवक्षिप्रंलघुसादेवीसमानीयतांयुवाभ्यामितिशेषः ॥ गच्छतमितिगमेलोणमध्यम
पुरुषस्यद्विवचनस्यथसस्तं लोटोलङ्त्वदतिदेशात् ॥ सेत्यभिहितंकर्म ॥ मामितिद्वितीयंकर्मज्ञेयमजाग्रामनीयतामितिवत् ॥ प्रधानंकर्माभिहितंनाप्रधानम् ॥
इतिशुभानुकूलार्थः ॥ देव्यनुकूलस्त्वेषः ॥ तथाहि ॥ गच्छतं तत्र गत्वा तु ॥ सा आसम् आ नीयताम् लघु इति पदच्छेदः ॥ असुक्षेप
णेभावेघञ् ॥ असनमासः क्षेपोधःकारोन्यकारः ॥ आस्तुस्यात्कोपपीडयोः ॥ ततश्चण्डमुण्डयोरागमनंदष्ट्वासखीवर्गोदेवीमाचष्ट ॥ हेदेवि त्वमाः कोषे
नतत्रगच्छ कुत्र यत्रचण्डमुण्डौस्तः ॥ गत्वातुपुनस्तंचण्डमुण्डंचआह्वयस्व ॥ हेचण्डहेमुण्डयोद्धुमागच्छेति ॥ किंच ॥ तुपुनस्तयादेव्यालघुशीघ्रंसाचण्डमुण्ड
सम्बन्धिनीसेनाआसंक्षेपंविनाशंचनीयतांयोज्यतामिति ॥ १८ ॥ हेचण्डमुण्डसैन्यानियुष्माभिःसादेवीकेशेषुआकृष्यबद्धावारज्जुभिःसासमानीय

हेचण्डहेमुण्डबलैर्बहुभिःपरिवारितौ ॥ तत्रगच्छतगत्वाचसासमानीयतांलघु ॥ १८ ॥

केशेष्वआकृष्यबद्धावायदिवःसंशयोयुधि ॥ तदाशेषायुधैःसर्वैरसुरैर्विनिहन्यताम् ॥ १९ ॥

ताम् ॥ केशाकर्षणेबन्धनेचवोयुष्माकंयदिपक्षांतरेसंशयःस्यात्तदायुधिसंग्रामेशेषायुधैः साधनैस्तद्युक्तैर्वासर्वैरसुरैर्युष्माभिःसादेवीनिहन्यतांनिघ्नितानिजाधीना
कर्तव्या ॥ यद्वा विशेषेणनिहतव्या ॥ निघ्नावश्याकर्तव्येतिशुभानुकूलार्थः ॥ देव्यनुकूलस्त्वेषः ॥ देवीस्ववर्गानादिसत् ॥ हेमदीयाःगणाःयुष्माभिः
चण्डोमुण्डश्चकेशेष्वआकृष्यबद्धावाविनिहन्यताम् ॥ यदिवोयुष्माकंकेशाकर्षणेबन्धनेचवासंशयःस्यात् तदायुधिसंयुगेअशेषायुधैःसर्वैर्युष्माभिः तैर्देव्यगणापहारि
भिः ॥ इतिदेव्यभीष्टार्थः ॥ अन्यथादेव्याः पराभिभववत्त्वअवणादपकर्षःशक्यते ॥ अथवाकेशेष्व आकृष्य अवा अयदिवः संशयो इतिपद
च्छेदः ॥ कः ब्रह्मा अः विष्णुः इशोरुद्रः तेषामिवइषवोबाणायस्याःसाकेशेषुः तयादेव्याकेशेष्व आकृष्यबद्धादैत्यानव रक्ष ॥ कान् अयदिवः

अयेनलब्धाद्यौर्यैस्तेअयदिवोदेवाः तानयदिवः संभृताःआभरणीकृताःशयवःचक्रमण्डल्यारूपाः सर्पाययासासंशयुः कालिकदेवी तत्संबुद्धौहेसंशयोतस्या
युधोयुद्धस्यसम्बधिन्यआशाः तासुप्रयुक्तानिईषालांगलदंडाएवायुधानियैः तैस्तदाशेषायुधाःदैत्याः तैरस्यविग्रहांतरंत्वग्रेवक्ष्ये इतिकृत्पदविवक्षितविग्रहाः ॥
अत्रान्वयः ॥ सखीभिर्देवीप्रार्थ्यते हेसंशयोसंभृतशयोहेसंभृतचक्रमण्डल्यारूपासर्पाभरणेकालिकेदेवित्वमयदिवः ॥ अयेनलब्धस्वर्गान्देवान् अवरक्ष ॥
अवरक्षणे ॥ हेदेविकेशेष्वा तृतीयांतमेतत् ॥ ब्रह्मविष्णुरुद्रसहस्रबाणयात्प्रापाशेनदैत्यानारूढ्यआच्छित्त्वालब्ध्वावातदाशेषायुधैर्युद्धदिक्प्रायुक्तैरायुधैः
सर्वैरसुरैः सहसचण्डःमुण्डश्चदैत्योविनिहन्यतां हिंस्यताम् ॥ १९ ॥ हेचण्डमुण्ड युष्माभिःदुष्टायांदैत्यद्वेषिण्यांतस्यांदेव्यांहतायांताडितायांपरासूकृतायांवा
तदीयेसिंहेभुविनिपातितेव्यसूकृतेवाशीघ्रमागम्यतांनिजस्थानंप्राप्यताम् ॥ अथसाजीवन्तीआनेतुंशक्याचेत्तर्हितामंबिकांगृहीत्वाबद्ध्वाशीघ्रमागम्यतांतदर्शनेममा
तस्यांहतायांदुष्टायांसिंहेचविनिपातिते ॥

भिलाषोस्तीतिभावः ॥ तस्यांहतायामित्यतिकोपप्रज्वलितात्मनापुंसाप्रबलशत्रौमृधेमर्त्तोपद्रष्टुमिष्यते ॥ अथवा क्रोधव्याकुलचेतसातस्यांहतायांसमागम्यता
मितिवदुक्तम् ॥ ततःपुनरपिउक्तम् ॥ बद्ध्वातुपटुतांजीवन्तीमेवशीघ्रंगृहीत्वायुष्माभिरागम्यतामित्युक्तम् ॥ नत्वंबिकाशब्दोमातृवाचीतिशुम्भःकथंब्रूयात्तामे
वाभिगंतुकामउच्यते ॥ शुम्भादन्येषांसाअम्बिकैवेतितस्यांचण्डमुण्डादीनांरमणाभिलाषोनकर्त्तव्यः ॥ इयंहियुष्माकमंबैवेतिसूचयितुमंबिकामित्युक्तम् ॥
मातृगमनंहिपशुपक्षीतरेषुस्वतएवगर्हितंइतिशुम्भानुकूलोर्थः ॥ देव्यनुकूलस्त्वेषः ॥ तस्यां हतायां दुष्टायां सिंहे च विनिपा आतिते ॥ शीघ्रमाग
म्यतांबद्ध्वा गृहीत्वा तामथांबिकाम् इतिपदच्छेदः ॥ हतायां इतिहंतैर्गत्यर्थेकर्मणिक्तः ॥ विनिपाइति पैशोषणेकर्त्तरिक्विप् ॥ विशेषेणनितरांपायतिशत्रू
न्शोषयतिविनिपा तयाविनिपादेव्या आतितेइति ॥ अतसातत्यगमने ॥ अतनमातःभावेघञ् ॥ आतःसंजातोस्याः आतिता हेआतितेदेवि अम्बिका

शब्देनदेवीहननंविवाक्षितम् ॥ तर्हि अबिरविलविअवस्रंसनेइत्यतः कर्त्तरिण्वुलिवोरेकादेशेइत्वेचअम्बतेशत्रूणांगलेष्वितिअम्बिकायारज्जुःविवाहकृता
इतिविवाक्षितविग्रहाः ॥ अत्रायंदेव्यनुकूलोऽन्वयउच्यते ॥ हेसिंहे च ॥ अन्यत्र च आतिते हेजगद्रक्षणायसंजातसततगतेहेदेवि तस्यांदुष्टायांदेवविद्वेषि
ण्यांदैत्यसेनायांहतायांगतायामुपस्थितायां सत्यामथानन्तरंविनिपाविशेषेणनितरांपायंत्या शत्रून्शोषयंत्या त्वयादेव्याअम्बिकांशत्रुगृहेषु लंबिकांपाशरज्जुंगृ
हीत्वातांसेनांबद्धाशीघ्रमागम्यतामिति सखीभिः देवीनिगदितेतिदेवीष्टार्थसिद्धिः ॥ २० ॥ इति श्रीमद्राजाधिराजतोमरान्वयश्रीमदुद्धरणात्मजश्रीशन्तनुचक्र
वर्तिविरचितायांदेवीमाहात्म्यटीकायांधूम्रलोचनवधःषष्ठोऽध्यायः ॥ ६ ॥ ततोधूम्रलोचनवधानंतरंशुम्भेनाज्ञप्ताआदिष्टाश्चंडमुण्डपुरोगमादैत्याःचतुरंगबलो
शीघ्रमागम्यतांबद्धागृहीत्वातामथांबिकाम् ॥ २० ॥ इति श्रीमार्कण्डेयपुराणेदेवीमाहात्म्येधूम्रलोचनवधोनामषष्ठोऽध्यायः ॥ ६ ॥
ऋषिरुवाच ॥ आज्ञप्तास्तेततोदैत्याश्चण्डमुण्डपुरोगमाः ॥ चतुरंगबलोपेताययुरभ्युद्यतायुधाः ॥ १ ॥ ददृशुस्तेततोदेवीमीषद्धासांव्यव
स्थिताम् ॥ सिंहस्थोपरिशैलेद्रशृंगेमहतिकांचने ॥ २ ॥

पेताःहस्त्यश्वरथपादातसमेताःअभ्युद्यतायुधाःसंनद्धबद्धोन्मुखायुधाःसन्तःययुःजग्मुः ॥ आज्ञप्ताइति वादांतसत्रेणनिपातितःपुरोगमःपुरोगामी पुरःगच्छतः
पुरोगमौचंडमुण्डौपुरोगमौयेषांते ॥ हस्त्यश्वरथपादातंसेनांगस्याच्चतुष्टयम् ॥ चत्वार्यंगानियत्रतद्वलंसैन्यंतेनउपेताःययुरेवपुनरायाता इतिभावः ॥ १ ॥ ततः
आगतास्तेचण्डादयोदैत्यामहत्युच्चैकांचनमयेशैलेद्रशृंगेहिमाद्रिशिखरेस्थितस्यासिंहस्थोपरिव्यवस्थितांविशेषेणावस्थिताम् ईषदल्पोहासोयस्याःसातांदेवीं ददृशुः ॥
कचिदीप्तिबन्धनयोः भावेल्युट् ॥ कञ्चनस्यपीतदीधितिरूपस्येदमधिकरणत्वेनकांचनंशृंगं तस्मिन्निहितव्युत्पाद्यतेरूपम् ॥ विविधवर्णसान्निध्याद्वर्णोत्कर्षोदेव्यावर्णितः ॥
शत्रूणांतुविरुद्धवर्णदर्शनाद्विवर्णमुखतासूच्यते ॥ देवीमीषद्धासामितियथाप्राग्धूम्रलोचनःससैन्यः फलंप्रापत्चंडादिरपिप्राप्त्यतिदेव्याःसोत्प्राप्तोवर्णितः ॥ २ ॥

ततउच्यताउद्युकास्ते चण्डादयस्तादिशीदृष्टासमादातुमुद्यमंचक्रुः ॥ हंतुंवातत्समीपआसन् ॥ आकृष्टाःआच्छिताः चापायैस्तेचअसीनांखड्गानांधराःधारकाःअ
सिधराश्चोतिद्वंद्वः ॥ आच्छिआयाभेआच्छिताः ॥ ३ ॥ ततोदैत्यानुपसंहर्तुमंबिकादेवीतान्आगतानरीन् दैत्यानुप्रतिउच्चैरतितरांकोपंचकार ॥ तदाकोपे
नचास्यावदनंमुखंमण्याइवरुणोवर्णोयस्यतन्मषीवर्णमभूत् ॥ ४ ॥ यदंबिकामुखंकोपात्कृष्णवर्णमभूललाटात्कालीनामदेवीदैत्यान्विनाशयितुंजातेत्याह ॥
शत्रुषुकुप्यंत्यारतस्यादेव्याःभ्रुकुटीकुटिलात् भ्रवौकुटीइवभ्रुकुटी ॥ इकोहस्वोङ्योगालवस्येति वाऔत्तरपादिकंहस्वत्वंवाअत्वंचभ्रुकुट्यादीनां तेनउभय
विकल्पेत्रैरूप्यम् ॥ भ्रुकुटीभ्रुकुटीभ्रुकुटीवेति ॥ भ्रुकुट्याः भ्रुभंगात्कुटिलंभ्रुभंतस्माल्ललाटफलकात् ललाटफलकमिवविशालत्वेनतस्मात्सकाशातद्भुतंशीघ्रंकराल
तेदृष्टातांसमादातुमुद्यमंचक्रुरुद्यताः ॥ आकृष्टचापासिधरास्तथान्येतत्समीपगाः ॥ ३ ॥ ततःकोपंचकारोच्चैरंबिकातानरीन्प्रति ॥ कोपे
नचास्यावदनंमषीवर्णमभूत्तदा ॥ ४ ॥ भ्रुकुटीकुटिलात्तस्याललाटफलकाद्भुतम् ॥ कालीकरालवदनाविनिष्क्रांतासिपाशिनी ॥ ५ ॥ विचित्र
खट्वांगधरानरमालाविभूषणा ॥ द्वीपिचर्मपरीधानाशुष्कमांसातिभैरवा ॥ ६ ॥

वदनाकरालंभयंकरंदंतुरवंदनंयस्याःसा दंष्ट्राकरालवक्रा ॥ असिःखड्गःपाशश्चायुधमाकर्षणसाधनंतद्वतीअसिपाशिनीखड्गपाशपाणिःसतीकालीनामशक्तिःकापि
अपरादेवीनिष्क्रांता ॥ ५ ॥ कीदृशीकाली धरतिविभर्तिधराविविधानिचित्राणियस्यतत्विचित्रंखट्वायाअंगंतस्यधराविचित्रखट्वांगधरा ॥ यद्वाःविचित्रंखट्वासुरस्यां
गंशरीरंमंबकोस्थिपंजरःकंकलाख्योत्रगृह्यतेतस्यधरा ॥ प्रेतनरखट्वांगधरेतिचाहुः ॥ नराणांप्रेतानांशिरसांमालानरमालास्त्रविभूषणंयस्याःसा ॥ नरमुण्डमाला
विभूषणा ॥ मध्यमपदलोपीसमासः द्विधागताआपोयत्रतद्वीपंतदस्त्यस्यविवासत्वेनद्वीपीव्याघ्रः तस्यचर्मपरीधानंवासोयस्याः सा ॥ अन्येषामपिदृश्यतइतिदीर्घः ॥
शुष्कमांसंयस्याःसानिर्मासाअस्थिचर्ममात्रशरीरा ॥ अतएवातितरांभैरवातिभयंकरा ॥ अतिक्रान्ताभैरवान्भयंकरान्अतिभैरवा वा ॥ ६ ॥

पुनः कीदृशी अतिक्रान्तं विस्तारमधित्यको विस्तारो यस्य वा तद्वदनं यस्याः सा अतिविस्तारवदना ॥ ललईप्सायांचुरादिराकुस्मय आत्मनेपदी णिचिभावेत्युटिलालनं
 ललनं त्वनित्यण्यन्तत्वपक्षे ज्ञेयम् ॥ जिह्वाया ललनं अवलेढुमिच्छातेन भीषणाभयंकरा ॥ निमग्नेनितरामन्तर्लीने अन्तर्गते आरक्तेनयने यस्याः सानिमग्नारक्तनयना ॥
 नादेन सिंहनादेन आसमन्तात्पूरितानि दिशामाशानामपि मुखानि द्वाराण्यन्तरालानि यस्याः सा ॥ स्वांगाच्चोपसर्जनादसंयोगोपधाद्वाङ्गीषू ॥ दिक्पूर्वपदात्तङ्गीष्व ॥
 वाटाप ॥ तेनङ्गीषोपवादेनङ्गीषामुक्तेटावेव ॥ यद्वेहप्रागादिदिक्शब्दपूर्वकत्वाभावात्तङ्गीषामुक्तेटावेव ॥ ७ ॥ साकालीदेवीवेगेनाभिपपात ॥ महासुरान्
 घातयन्ती घातं कुर्वती ताडयन्ती सती तत्र सैन्ये सुरारीणां देवद्विषां बलं सैन्यं कर्म अभक्षयत् ॥ घातयन्तीति घातशब्दात्तत्करोतीति णिच् ॥ अन्यथा घ्नतः प्रयुक्ते घात
 यन्तीत्युक्ते घ्नतुमामसुरा इति प्रत्युक्तवतीत्यर्थः स्यात् ॥ यद्वा हन्तिर्गत्यर्थः घ्नतः गच्छतः पलायमानान् पालयध्वमिति प्रयुजानां घातयन्तीत्युच्यते ॥
 अतिविस्तारवदना जिह्वा ललनभीषणा ॥ निमग्नारक्तनयनानादापूरितदिङ्मुखा ॥ ७ ॥ सावेगेनाभिपतिता घातयन्ती महासुरान् ॥
 सैन्ये तत्र सुरारीणामभक्षयततद्वलम् ॥ ८ ॥ पाष्णिग्राहांकुशग्राहियोधघंटासमन्वितान् ॥ समादायैकहस्तेन मुखे चिक्षेपवारणान् ॥ ९ ॥
 यद्वा गच्छतः पुरुषान् गच्छतेति प्रयुजानां गमयन्तीत्युच्यते ॥ यद्वा महासुरान् घातयन्तीत्यर्थः ॥ स्वार्थे शिष्टप्रयोगतो णिच् ॥ निवृत्तप्रेषणाच्चातोः प्रकृत्यर्थे णि
 जिष्यते ॥ घातार्थानुप्रवेशोपि बुद्धचारोपाणि चंविनेति वचनात् ॥ वेगः प्रवाहजवयोः ॥ ८ ॥ पुमान् पाष्णिस्तयोरधः ॥ तयोः गुल्फयोरधः पश्चाद्भागः
 पाष्णिंरिहोपमानात् पाष्णिमिव पाष्णिगृह्णन्ति अवष्टभन्ते पाष्णिग्राहाः ॥ पाष्णिग्राहास्तु पृष्ठतः ॥ गजानां तु पाष्णिग्राहाः शक्षकाः पृष्ठगाः ॥ अंकुशोऽस्त्रीसृणिः
 स्त्रियाम् ॥ अंकुशान् गृह्णन्तीत्यंकुशग्राहाः ॥ कर्मण्यण् ॥ युध्यन्ते प्रहरन्ति योधाः पचाद्यच् ॥ घंटा गजानां पार्श्ववर्तिन्यः निद्रालस्यवारिण्यो लंकारार्थाश्च तत्समन्विता
 न्वारयन्ति अरीनि तिवारणा गजाः ॥ नद्यादित्वा ल्युः ॥ एकैकहस्तेन समादाय साक्षिप्य गृह्णात्वा मुखे चिक्षेप कालीदेवीतिसंबन्धः ॥ पाष्णिग्राहादिनिर्घटांतैः सह
 तान् गजान् ॥ चखदेत्यर्थः ॥ ९ ॥

किं कुर्वती सा काली तथैव गजानिवयोर्धयोद्धारमश्वारोहं जात्यैकवचनम् ॥ तुरगैरश्वैः समंवक्रे निक्षिप्य दशनैः दंतैः साधनैरतिभैरवमतिभयंकरं मृत्युं चर्वयन्ती
त्युच्यते ॥ गतिबुद्धिप्रत्यवसानार्थेति सूत्रेण अण्यं तावस्थायां यः कर्त्ता सण्यंते कर्म भवति रथं सारथिनेत्यत्र जात्यैकवचनम् ॥ रथानुसारथिभिः सह वक्रे निक्षिप्य
दशनैः साधनैः अतिभैरवं मृत्युं चर्वयन्ती चर्वंतं चर्वेति प्रयुं जानाभुंक्ष्वेति प्रेरयंतीत्युच्यते ॥ अत्र योधास्तुरगाः रथाः सारथयश्चर्याः चर्वको मृत्युः ॥ पात्रं वक्त्रं
परिवेषिका काली सैव चर्वयन्तामीता पुत्रमिवेति समाधिः ॥ अत्राश्वारोहाः योद्धारः (१) ॥ चर्वयन्तीति शपश्यनोर्नित्यं नुम् ॥ चर्वयतीति पाठे पिलिङ्गविषये काले व्य
त्ययो बहुलमिति लट् ॥ १० ॥ हस्त्यश्वरथविध्वंसनानंतरं पदातिरूपसैन्यं विध्वंसयितुमाह ॥ सा काली एकमसुरं ताडयितुं केशेषु जग्राह ॥ अथ अपरं च दानवं ग्री

तथैव यो धंतुरगैरथं सारथिना सह ॥ निक्षिप्य वक्रे दशनैश्चर्वयन्त्यतिभैरवम् ॥ १० ॥ एकं जग्राह केशेषु ग्रीवायामथ चापरम् ॥ पादेनाक्रम्य चै
वान्यमुरसान्यमपोथयत् ॥ ११ ॥ तैर्मुक्तानि च शस्त्राणि महाशस्त्राणि तथा सुरैः ॥ मुखेन जग्राह रुषा दशनैर्मथितान्यपि ॥ १२ ॥

वायां शिरोधौ जग्राह ॥ सा काली अन्यं दानवं पादेनैवाक्रम्य अपोथयत् हिंसितवती ॥ यद्यपि युध्यत्युधति हिंसार्थे भासार्थे पोथयेदित्यभिधानात् ॥ चुरादौ पुथभासार्थ
इति दृश्यते तथापि धात्वनेकार्थत्वेन पुथ हिंसार्थ इत्यपि ज्ञेयः ॥ अथवा अपोटयदिति पाठः पुटसंचूर्णने चुरादिः ॥ असूदयदिति पाठे षूदा हिंसायां चुरादिः ॥ अन्यं दानवमुर
साक्रम्य अपोथयत् ॥ ११ ॥ सा काली देवीतैः चण्डमुण्डादिभिरसुरैर्मुक्तानि प्रयुक्तानि शस्त्राणि खड्गादीनि हस्तस्थानि तथा महान्त्यस्त्राणि आग्नेयवायव्यादीनि क्षिप्तानि
मुखेन जग्राह ॥ अपि च तानि शस्त्राणि महाशस्त्राणि च मुखेन गृहीत्वा दशनैः साधनैः तथा काल्यादेव्यामथितान्यपि ॥ मथ विलोडने विलोडितानि चूर्णानि शस्त्रमस्त्रमा
युधंति आयुधत्वेन एकत्वेऽपि तत्तज्जगत्याकारप्रयोगभेदेन भेदोस्त्येव तयोरित्याहुः ॥ देवीशक्तिर्विचित्रा तेन घटत एवायमर्थः ॥ १२ ॥

साकालीदेवीदुरात्मनांदुष्टाशयानांबलिनांचण्डादीनांतत्प्रसिद्धं बलं सैन्यं ममर्द ॥ मृदस्ति तिक्षायां क्रयादिः लिट् ॥ चुक्षोदचूर्णीचकार ॥ अन्यानृदैत्यान
भक्षयच्च ॥ तथा अन्यानृदैत्यान ताडयत् ॥ तड आघाते चुरादिः ॥ १३ ॥ तथा काल्यादेव्या केचिदसुराः असिना मण्डलाग्रेण निहताः ताडिताः सन्तः विना
शं जग्मुः ॥ तथा केचिदसुराः दन्ताग्राभिहताः विनाशं जग्मुः ॥ खट्वाया अङ्गमंघ्रिः तेन ताडिताः खट्वेह पितृभूमिस्था श्मशानसिद्धिलब्धिदा देवता तदत्तमं
गमायुधमप्रतिहतशक्तिकम् ॥ अन्ये त्वाहुः खट्वासुरशरीरपंजरः खट्वाख्यमंगमिति ॥ अन्ये तु प्रेतनरशरीरकीकसपंजरः कंकालः खट्वांगमित्याहुः ॥ दन्तानामग्राः
भागाः तेषु वा भागास्तैरभिहता ॥ १४ ॥ काल्यादेव्या क्षणमात्रेण यद्वा क्षणेन रणोत्सवेन ॥ तत्प्रसिद्धं महद्बहुलं चण्डादीनां सैन्यं निपातितं दृष्ट्वा प्रचंडाविक्रमः चण्डो
बलिनां तद्वलं सर्वमसुराणां महात्मनाम् ॥ ममर्दा भक्षयच्चान्यानन्यांश्चा ताडयत् तथा ॥ १३ ॥ असिना निहताः केचित् केचित् खट्वांगताडिताः ॥
जग्मुर्विनाशमसुरादंताग्राभिहतारणे ॥ १४ ॥ क्षणेन तद्वलं सर्वमसुराणां निपातितम् ॥ दृष्ट्वा चण्डो भिदुद्रावतां कालीमतिभीषणाम् ॥ १५ ॥
शरवर्षैर्महाभीमैर्भीमाक्षीतां महासुरः ॥ छादयामास चक्रैश्च मुंडक्षितैः सहस्रशः ॥ १६ ॥

दैत्यः तामतिभीषणामतिभयंकररूपविक्रमां कालीं देवीमभिदुद्राव ॥ आभिमुख्येनोपद्रोतुमादुढौके ॥ क्षणेन तद्वलं सर्वमसुराणामिति पाठेऽपि स एवार्थः ॥ अति
भीषणमिति पाठे तु क्रियाविशेषणमेतत् ॥ द्रुगतौ लिटि ॥ अतिभीषयते अतिभीषणा नद्यादित्वा ल्युः ॥ १५ ॥ चण्डस्तामभिदुत्यकिमकार्षीदित्यत आह ॥ शराणां व
र्षाणिसंपातास्तैः महान्ति बहुलानि भीमानि वीराणितैः भीमेभ्यंकरे अक्षिणीयस्याः सातां बहुव्रीहौ सकथ्यक्ष्णोः स्वांगात्पचमसांतः ॥ महानसुरः मुंडामस्तकानि क्षिप्त्वा
न्यपनीतानि यैस्तानि मुण्डक्षिप्तानि क्षिप्तमुंडानि ॥ बाहिताग्न्यादिपि विस्तरनिपातः ॥ सहस्रेण सहस्रशः संख्येकवचनाच्च वीप्सायां शस् ॥ कुर्वत्यनेनेति चक्रम् ॥
वचर्थेकविधानम् ॥ कजादीनां चक्रे भवतः इति वक्तव्यम् ॥ अथान्वयः ॥ महासुरः चण्डः महाभीमैरतिभयंकरैः शरवर्षैः भीमाक्षीभयंकरदृष्टिकालीदेवीं छाद

यामास ॥ छदसंवरणे चुरादिः ॥ किंच अन्येत्वाहुः ॥ चण्डः शरवर्षः छादयामास ॥ मुण्डस्तुक्षितैरस्तैः चक्रैरायुधैः छादयामासेति ॥ तत्रुत्तरेअथ
मुण्डोभ्यधावत्तामिति प्राधान्येन पृथङ्मुण्डस्य युद्धारम्भेण चिरोत्स्यते ॥ तस्माच्चण्डएवशरवर्षः चक्रैश्च छादयामासेति युक्तं वक्तुम् ॥ ततश्चात्र सविसर्गो मुण्डशब्दः पाठ्य
ताम् ॥ किंतु निर्विसर्गः कृतसमासश्च ॥ १६ ॥ तानि चण्डेन दैत्येन प्रयुक्तानि अनेकानि चक्राणि कर्तृणितन्मुखं तस्याः काल्याः मुखं कर्म विशमानानि प्रवेश
नशीलानि बभूवुः भादीप्तौ शुशुभिरे ॥ कानीव अर्कं बिंबानीव ॥ यथा सुबहूनि अर्कस्य बिंबानि मण्डलानि घनस्य मेघस्य उदरमभ्यन्तरं प्रविशमानानि भांतितथा
चक्राणीति ॥ नेर्विशदित्यात्मनेपदविधौ नेरुपसर्गस्याश्रयणादिह शानच् ॥ कस्तर्हि ताच्छील्यवयोवचनशक्तिषु चानश्रुप्रत्ययो नादेशोलटः न लोकाव्ययेत्यादौष
ठीप्रतिषेधविधौ तृन्नितिलटः शतृइतितृशब्दमारभ्य तृनो नकारेण प्रत्याहृत्याश्रयणाच्चानश्रुयोगेष्वर्थावाधित्वा द्वितीया व्यत्ययो बहुलमित्यात्मनेपदे तु लटः शानचि ला

तानि चक्राण्यनेकानि विशमानानि तन्मुखम् ॥ बभूवुर्थाकं बिंबानि सुबहूनि घनोदरम् ॥ १७ ॥

ततो जहासातिरुषाभीमं भैरवनादिनी ॥ काली करालवक्त्रांतर्दुर्दर्शदशनोज्ज्वला ॥ १८ ॥

देशयोगेष्वीप्रतिषेधाद्वितीया ॥ विराप्रवेशने सकर्मकः ॥ उपदावि विशुस्तस्य नोत्सेकः कोशलेश्वरमिति वत् ॥ उत्पातादौ बहून्यर्कं बिंबानि संभ
वेयुः ॥ अभूतं चोपम्यं द्रष्टव्यम् ॥ अर्कः स्फटिकसूर्ययोः ॥ चक्रं राष्ट्रे रथांगे च सैन्ये शस्त्रे च कीर्तितम् ॥ घनो मेघे मूर्तिगुणे त्रिषु मूर्तिनिरंतरे ॥ १७ ॥ ततो रणो
त्सवो ल्लासतः काली देवी अतिरुषाक्रुधाभीमं भयं करं यथास्यात्तथा जहास हसितवती ॥ कीदृशी भैरवं भयं करं नदति भैरवनादिनी ॥ यद्वा भैरवः कालाभिरुद्रस्तद्वन्नदति
गर्जति इति भैरवनादिनी ॥ भैरवं नादयति नादोपेतं करोति दानवपशुबलिभोगोत्सवतः कृतशृंगनादं कृतवती वा ॥ पुनः कीदृशी करालं वक्त्रं तस्य अंतः
मध्ये दुर्दर्शाः दुःखेन दृश्यमाना ये दशनाः दंताः दंष्ट्रास्तैरुज्ज्वला ॥ हासः शुभः तेन काली कृष्णा पिसती उज्ज्वलेति वर्णोत्कर्षोक्तिः ॥ १८ ॥

साकालीविजिगीषुः सतीमहासिंहमहाखड्गमुत्थायउत्थाप्यसज्जीकृत्यअंतर्भावितप्यर्थस्तिष्ठतिः ॥ यद्वा उत्थायउद्यम्यऊर्ध्वीकृत्यउत्पूर्वस्तिष्ठतिः कचित्प्रयोगवश
 तोगतिवचनःसकर्मकः ॥ यद्वा उच्चाप्येतिपाठः ॥ तयगतौणिच् ॥ महासिंउत्तयमानंप्रयुज्यचण्डमधावत ॥ ततः किंगृहीत्वेत्यादिः ॥ अस्यचण्डस्यकेशे
 षुगृहीत्वाआकृष्यतेनप्रसिद्धेनासिनाशिरोमस्तकमच्छिनत् ॥ उत्थायचमहासिंहमितिपाठे ॥ महातंसिंहमुत्थायारुह्यदेवीचण्डमधावतेतिसंबंधः ॥ अथवा
 महासिंहं देवीतिच्छेदः ॥ रुषोक्तौतुहमव्ययम् ॥ देवीमहासिंहम् उत्थाप्यउत्तोल्यहमितिरुषाचण्डमधावतअतएवतेनासिनाअच्छिनदित्यन्वयः ॥ उत्थाय
 चमहासिंहादित्येवोचुः ॥ उत्थायअवरुह्य ॥ उत्थाप्यचमहासिंहमितिपाठे सुपिस्थः कः उच्चैस्तिष्ठति ॥ उत्था ॥ अयगतौ ॥ आङ्पूर्वः
 क्तवोल्थप् ॥ आसमंतादयित्वाआप्य ॥ देवीउत्थाउत्थितासतीमहासिंहंचआप्यआगत्यप्राप्येत्यन्वयः ॥ अत्रैवपाठेऽर्थांतरम् ॥ महासिंहंचआप्यप्राप्येति ॥
 उत्थायचमहासिंहंदेवीचण्डमधावत ॥ गृहीत्वाचास्यकेशेषुशिरस्तेनासिनाच्छिनत् ॥ १९ ॥ छिन्नेशिरसिदैत्येन्द्रश्चक्रेनादंसुभैरवम् ॥
 तेननादेनमहतात्रासितंभुवनत्रयम् ॥ २० ॥ अथमुंडोभ्यधावत्तांदृष्ट्वाचण्डंनिपातितम् ॥ तमप्यपातयद्भूमौसाखड्गाभिहतंरुषा ॥ २१ ॥
 उत्तरार्थान्वयः पूर्ववत् ॥ १९ ॥ दैत्येन्द्रः चण्डस्तदैवशिरसिदेव्याच्छिन्नेसतिशिरश्छेदसमयएवपशुवत्सुभैरवंसुष्ठुभयंकरंनादंमुखेनध्वनिचक्रे ॥ तेनमहता
 नादेनशब्देनभुवनत्रयंत्रासितम् ॥ त्रसुउद्वेगेणिचिकर्मणिकः उद्वेगंप्रापितम् ॥ यद्वा त्रैसः संजातोऽस्यतारकादिभ्यइतच् ॥ किमसौचण्डः छिन्नशिराअपिमाया
 कित्वात्पुनरुत्थितोयोद्धुंकथमन्यथायनादोस्येतिसंजातत्रासमभूद्भुवनत्रयम् ॥ २० ॥ अथचण्डः महासुरः काल्यादेव्यानिपातितंभ्रंशितंचण्डंदृष्ट्वातांकालीमभ्य
 धावत् ॥ अथकालीदेवीरुषातंमुण्डमपिखट्वांगेनाभिहतंताडितंपरासुंममावपातयत् ॥ मुण्डकेजिमुण्डिते ॥ दानवेपुंसिमुंडःस्यान्मस्तकेतुद्वयोरदः ॥ मुण्डितं
 त्रिपुल्लिङ्गेषुमुंडोमुण्डत्वयोगिनि ॥ २१ ॥

देव्याहतेभ्यः शेषमवशिष्टं सैन्यं कर्तुं सुमहावीर्यसुमहद्वीर्यप्रभावो यस्य सः तच्चण्डमुण्डं च देव्यानिपातितं दृष्ट्वा भयातुरं सत्ततः युद्धभूमितः सकाशादपगत्य दिशो भेजे
 अपलायत भयेनातुरं विह्वलम् ॥ २२ ॥ साकाली देवी चण्डस्यासुरस्य शिरः तथा मुण्डस्यासुरस्येदं मौण्डं शिरश्चेति मस्तकद्वयं गृहीत्वा प्रचण्डः प्रगल्भः अट्टः
 अत्यधिकः हासस्तेन मिश्रं मिलितं प्रचण्डादृहासगर्भयथास्या तथा अभ्येत्यैव अंतिक्रमागत्यैव चंडिकां विकामासाद्य शक्तिं प्राह ॥ प्राहेत्यव्ययं कालसामान्ययोति ॥
 यथास्त्रियः किमप्यद्भुतं कार्यं विधाय स्वनायिकायै सहसमाभाषंते खलु लोके तथेयमवोचत् ॥ यद्वा यौत्वां परदेवतां भुवनेश्वरीं प्रागालोक्य गत्वा शुम्भाय गृहाणेत्यकथ
 यतां ताविमौ चण्डमुण्डौ पुनर्द्रष्टुमागतौ ताववलोकय लोकमातारिति सोऽप्राप्तो हासो युक्त एवेत्यलं विस्तरेण ॥ २३ ॥ काली किमब्रवीच्चंडिका मित्याह ॥ काल्युवा

हतशेषंततः सैन्यं दृष्ट्वा चण्डं निपातितम् ॥ मुण्डं च सुमहावीर्यं दिशो भेजे भयातुरम् ॥ २२ ॥ शिरश्चण्डस्य काली च गृहीत्वा मौण्डमेव च ॥ प्राह प्रचं
 डादृहासमिश्रमभ्येत्य चंडिकाम् ॥ २३ ॥ मया तवात्रोपहृतौ चण्डमुण्डौ महापशू ॥ युद्धयज्ञे स्वयं शुम्भं निशुम्भं च हानिष्यसि ॥ २४ ॥ ऋषिरुवाच ॥
 तावानीतौ ततो दृष्ट्वा चण्डमुण्डौ महासुरौ ॥ उवाच काली कल्याणी ललितं चंडिकावचः ॥ २५ ॥

च ॥ हे देवि तव महापशूद्वौ चण्डमुण्डौ अत्र युद्धयज्ञे युद्धयज्ञ इव तस्मिन् विषये मया काल्या उपाहतौ समर्पितौ उपहारीकृतौ स्तः ॥ अतश्च युद्धयज्ञो यस्य सा हे युद्धय
 ज्ञे देव कार्यकारिणित्वं स्वयमेव शुम्भं निशुम्भं च द्वौ महापशू देवगणप्रीत्यै हनिष्यसि ॥ यद्वा युद्धयज्ञे विषये तथा देवगणप्रीत्यै यज्ञे महापशुर्नरः ॥ तथामया ऋत्विजेव चण्डमु
 ण्डौ नाम महापशूद्वौ हतौ ॥ अतः परं शुम्भं निशुम्भं च महापशुत्वमेव हंतुमर्हसीति भावः ॥ २४ ॥ ततो नंतरं कल्याणी कल्यांवाचं शुभामणंती कथयंती चंडिका भगवती तौ
 महासुरौ चण्डमुण्डौ काल्या आनीतौ दृष्ट्वा काली देवी ललितमीप्सितं मनोहरं वचः उवाच उचितमुक्तवती ॥ २५ ॥

हेकालित्वं यस्मात्कारणाच्चण्डमुण्डं च गृहीत्वामासुपागतासिततो लोके भुवने चामुण्डेति ख्याता देवी भविष्यसि ॥ हस्ताभ्यां चण्डमुण्डौ (तु) किला गृह्णादसौ यतः ॥ मत्वर्थकेऽन्यतश्चण्डमुण्डादेवैव कथ्यते ॥ ततः पृषोदरादित्वाच्छिष्टशब्दप्रयोगतः ॥ चण्डस्य चात्वेन चामुण्डेति प्रसिद्धयति ॥ अतश्चाहुः ॥ पृषोदरादित्वाच्चण्डमुण्डस्थाने चामुण्डासाध्येति ॥ यत्पश्यकरोस्ति तत्तस्यास्तीति तद्वानुसभवति दण्डोतिवत् ॥ यंकरेण या गृह्णात्सा चण्डमुण्डवती कालीति मत्वर्थे अर्शआदित्वादचिस्त्रियां टापि चण्डशब्दस्य पृषोदरादित्वाच्चा इत्यादेशे चण्डमुण्डैव चामुण्डेति चण्डिकाभिप्रायः ॥ यद्यपि शिरसी एव काल्या गृहीत्वा आनीतेन तु चण्डमुण्डौ तथापि कापि ग्रामैकदेशे दग्धे ग्रामो दग्ध इति वच्चंमुण्डैकदेशयोः शिरसोश्चण्डमुण्डौ समुदायौ तयोः प्रयुक्तौ शिष्टप्रयोगतः ॥ कश्चिच्चाख्यत् ॥ चस्तस्करः स यस्माच्चण्डं चमुण्डं च गृहीत्वा त्वमुपागता ॥ चामुण्डेति ततो लोके ख्याता देवी भविष्यसि ॥ २६ ॥ इति श्रीमार्कण्डेयपुराणे सावर्णि के मन्वंतरे देवीमाहात्म्ये चण्डमुण्डवधो नाम सप्तमोऽध्यायः ॥ ७ ॥ ऋषिरुवाच ॥ चण्डे च निहते दैत्ये मुण्डे च विनिपातिते ॥ बहुलेषु च सैन्येषु क्षयितेष्वसुरेश्वरः ॥ १ ॥ ततः कोपपराधीनचेताः शुम्भः प्रतापवान् ॥ उद्योगं सर्वसैन्यानां दैत्यानामादिदेशह ॥ २ ॥

माख्यातश्चंद्रमाश्वः समीरितः ॥ इत्यभिधानतः चान्तस्करान्मुण्डयति खंडयति च मुण्डा चमुण्डैव चामुण्डेत्यन्येषामपि दृश्यत इति पुरुषवद्विर्विषयमिति ॥ तन्न ॥ यस्माच्चण्डं चमुण्डं चोति चण्डिकाभिप्रायतश्चामुण्डेति प्रकृतार्थहानादप्रकृतार्थाभ्यनुज्ञानात् परमर्षिप्रणीतरूढशब्दार्थविग्रहव्याकोपप्रसंगाच्च ॥ २६ ॥ इति श्रीमार्कण्डेयपुराणे श्रीराजाधिराजतोमरान्वयश्रीमदुद्धरणात्मजशंतनुचक्रवर्तिविरचितायां देवीमाहात्म्यटीकायां चण्डमुण्डवधः सप्तमोऽध्यायः ॥ ७ ॥ अस्य श्लोकयुग्मस्यैकक्रियाकत्वादेककर्तृकत्वादेकान्वयताच्च ॥ १ ॥ तथा काल्यादेव्या चण्डे निहते सति तथा मुण्डे च विनिपातिते सति तयैव च सैन्येषु बहुष्वसंख्यातेषु क्षयितेषु सत्सु ततो नंतरं कोपपराधीनचेताः क्रोधपरवशाच्चितः प्रतापवानुद्योगं सर्वसैन्यानामुद्योगं देवी चण्डिकां प्रतिप्रया

गोत्सुकतामादिदेश ॥ देवीप्रतिसेनाभिरभियातयूयमभिषेग्यतेत्यादिक्षत् ॥ देवीप्रत्यभिषेगयितुमुद्योगं कुरुतेत्याज्ञापयामासदैत्यसैन्यानीतिभावः ॥ उद्योगं
 सर्वसैन्यानामित्येवसिद्धेदैत्यानामितिप्राधान्यख्यापनार्थम् ॥ यद्वा सर्वाणि सैन्यानि येषां ते सर्वसैन्याः रक्तबीजप्रभृतयस्तेषामुद्योगमादिदेश ॥ क्षयोनाशः संजातो
 येषां तानि क्षयितानि ॥ यद्वा क्षपितेषु क्षपरेणेषु चुरादिः ॥ प्रेरितेषु द्रावितेषु प्राणेषु योद्धुरीकृतेषु नाशितेष्वितियावत् ॥ कोपे पराधीनमधीनचेतो यस्य सः ॥ यद्वा को
 पे परमतिशयितमधीनचेतो यस्य सः ॥ असुराणामीश्वरः ॥ यद्वा असून् प्राणान् चुरातिगृह्णाति असुरः मृत्युः ईश्वरो यस्य सः आसन्नमृत्युरित्यर्थः ॥ १ ॥ २ ॥ शुम्भ
 आदिशति ॥ अद्यास्मिन्नहनिदानीं वाममाज्ञया षडशीतिदैत्याः प्रधानभूताः उदायुधाः उद्यतशस्त्राः संतः सर्वैः बलैः सैन्यैः चतुरंगैः वृताः वेष्टिताः संतः निर्यातुं देव्या समं
 योद्धुम् ॥ षड्भिरधिकाशीतिः षडशीतिः शाकपाथिवादित्वात्समासः ॥ विंशत्याद्याः सदैकस्मिन्नसंख्याः संख्येयसंख्ययोः ॥ कंबूनां कंबुनाम्नां दैत्यानां चतुराशीतिः

अद्य सर्वबलैर्दैत्याः षडशीतिरुदायुधाः ॥ कंबूनां चतुराशीतिर्निर्यातुं स्वबलैर्वृताः ॥ ३ ॥

कोटिर्वीर्याणि पंचाशदसुराणां कुलानिवै ॥ शतं कुलानि धूम्राणां निर्गच्छंतु ममाज्ञया ॥ ४ ॥

वृंदभेदाः स्वबलैर्वृताः निर्यातु ॥ चतुर्भिरधिकाशीतिः चतुराशीतिः पूर्ववदेकवचनम् ॥ यदि चतुराशीतिर्निर्विसर्गः पाठः तदा चतस्रः आशीतयः कंबूनां
 वक्तव्याः समाहता इति विगृह्य समाहारद्वंद्वः ॥ कंबूनां चतुराशीतिं कर्तुं ॥ स्वबलैर्वृतं सत् । निर्यातु इति एकवचनात् तत्वेन योज्यम् ॥
 एकत्वोक्तिः यथा वृक्षः फलतिलता च फलति इत्येकवचनसंगतिः ॥ चतुराशीतिपाठे आन्महत इत्यत्र सत्रे आदितियोगविभागः शिष्टप्रयोगतः ॥ प्रागेका
 दशभ्यो छंदसीति सूत्रकारव्यवहारव्यवहाराल्लिङ्गाद्योगविभागादिष्टसिद्धिरित्यान्वंतच्चेत् फलत्परत एव ॥ पृषोदरादित्वाद्वा ॥ अन्येषामपि दृश्यत इति च ॥
 अशीतिशब्दादीकारस्य दीर्घत्वं द्रष्टव्यम् ॥ नैतत्सर्वत्र कर्तव्यमिति ॥ चतस्रः आशीतय इत्यत्र दशांतैकादिका संख्या संख्येयेष्वेव च त्रिषु ॥ कंबुः शंखः चतु
 रशीतिशंखपारिमिताः सेनास्ताभिः सहिताः दैत्याः ॥ ३ ॥ वैप्रसिद्धानि कोटिर्वीर्यनाभेयानि कोटिगुणितवीर्याणि असुराणां पंचाशत्कुलानि वृंदानि निर्गच्छंतु

दु० स०

॥ ६४ ॥

ममाज्ञयादेव्यासमंयोद्धुम् ॥ कोटिसंख्यानिपंचाशदितितुपाठे असुराणांकुलानिनिर्गच्छंतु ॥ कति पंचाशत् ॥ पुनश्चकति तानिकोटिरितिसंख्या
येषांपंचाशतःकुलानांतानिकोटिसंख्यानि ॥ एवंचैकत्रपंचाशत्कोटिसंख्यान्यसुराणांकुलानि ॥ धूम्राणांधूम्रनाम्नाससुराणांशतंकुलानि ॥ धौम्राणामिति
पाठे धूम्रस्यापत्यानिपुमांसःधौम्राः शिवादित्वादण् ॥ अतश्चोपवादः ॥ ४ ॥ कालकाः कालकनामानोऽसुराःकालंयमरूपमात्मानंशत्रुभ्यःकाय
तिकथयतिकालकः ॥ कालकस्यापत्यानिकालकाःशिवादित्वादण् ॥ यद्वा कलंमंद्रंकायतिकलकस्तस्येमेकालकाःकलककुलोत्पन्नाःदैत्याअद्यममा
ज्ञयात्वरिताः जित्वरासंभमे संभमसहिताःसत्वरःसंतःदेव्यासमंयुद्धाययोद्धुंसजाः सायुधाः संतः निर्यातु ॥ तथातद्वदौर्हदाअसुराःदुष्टंहृदयंस्यसदुर्हदैत्यः ॥

कालकादौर्हदामौर्याःकालकेयास्तथासुराः ॥ युद्धायसज्जानिर्यातुआज्ञयात्वरितामम ॥ ५ ॥
इत्याज्ञाप्यासुरपतिःशुंभोभैरवशासनः ॥ निर्जगाममहासैन्यसहस्रैर्बहुभिर्वृतः ॥ ६ ॥

सुहृद्दुर्हदौमित्राभिन्नयोरितिनिपातः ॥ तस्यापत्यानिदौर्हदाःदौर्हदाख्यादैत्याः ॥ तथाभौर्याख्याः मुरस्यापत्यानिगोत्राणिगर्गादित्वाद्यञ् ॥ यजजोश्चेति
लुक्कुतोत्रन ॥ छांदसत्वाच्छंदोवत्पुराणानिभवंति ॥ यद्वा मुरस्यभावःमौर्यतद्वंतः मौर्याः अर्शादित्वादच् ॥ यद्वा मुरस्यभावःमौरी ॥ ष्यञ्पित्वात्ङीष् ॥
मौरीमर्हतिमौर्याः दंडादिभ्योयः तेपिनिर्यातु ॥ तथाकालकायाअपत्यानिकालकेयनामानोऽसुराः ॥ स्त्रीभ्योढक् ॥ कालकवंशजाताः शुभादिभ्यश्चेतिढक् ॥ ५ ॥
इत्येवमसुरानाज्ञाप्यादिश्यभैरवशासनः भैरवंभयंकरंशासनंयस्यसः ॥ यद्वा भैरवान्मृत्योःशासनंयस्यसः आसन्नमरणत्वात् ॥ असुरपतिः शुम्भः बहुभिर्दानवैः वृतः
सन्निर्जगामदेव्यासमंयोद्धुम् ॥ किंभूतैः बहुभिः महासैन्यसहस्रैः महांतिसैन्यसहस्राणियेषुतैः ॥ ६ ॥

शां० टी०

अ० ८

॥ ६४ ॥

आयातं शुम्भम् ॥ यद्वा सेनायांसमवेताये सैन्यास्ते सैनिकाश्चेत ॥ सैन्यः पुंसि सेनायांसमवेतः सेनायां वेति ण्यः ॥ यद्वा आयातं शुम्भम् अतिस्थाने अपिशब्द
 श्चार्थे ॥ तथायन्वयः ॥ अतिभीषणमतिभयं करतत्सैन्यं यस्य शुम्भस्य सतत्सैन्यः ॥ यद्वा ते सैन्याः सेनायांसमवेताः संमिलिता हस्त्यश्वरथपादादिसमू
 हा यस्य सतत्सैन्यः ॥ तमायांतं शुम्भं दृष्ट्वा चण्डिकादेवी ज्यास्वनैः धनुष्या लुष्टा मौर्वी ज्या तद्वंकारध्वनिभिः ॥ धरणी गगनांतरं द्यावापृथिव्यंतरालं पूरयामास
 अथ द्वितीयोऽन्वयः ॥ अतितरां भीषणो भयंकरः तत्सैन्यः तस्य शुम्भस्य सैन्यः सेनायांसमवेतो हस्त्यश्वरथपादातसमूहः तमायांतं दृष्ट्वा ॥ अथ तृतीयो
 न्वयः ॥ अतिभीषणं शुम्भमायांतं दृष्ट्वा अतिभीषणं तत्सैन्यं तस्य शुम्भस्य सैन्यमपि सेनामायात् ॥ आगच्छ दृष्ट्वा आयांतं शुम्भमायात् आगच्छ तत्सैन्यं शुम्भ
 सैन्यं न पुंसकलिंगम् ॥ पूरी आप्यायने व्यापयामास ॥ आयातमिति शत्रुतम् ॥ आयातमिति पाठे कर्त्तरि क्तः ॥ तं शुम्भं तत्सैन्यं च ॥ ७ ॥ सुमेधा ऋषिः सुरथं राजानं सं
 आयातं चण्डिका दृष्ट्वा तत्सैन्यमतिभीषणम् ॥ ज्यास्वनैः पूरयामास धरणी गगनांतरम् ॥ ७ ॥ सच सिंहो महानादमतीव क्रुतवान् रूप ॥ घंटा
 स्वनेन तन्नादमंबिकाचाप्यबृंहयत् ॥ ८ ॥ धनुर्ज्या सिंहघंटानां नादापूरितदिङ्मुखा ॥ निनादैर्भीषणैः काली जिग्ये विस्तारितानना ॥ ९ ॥
 बोधयति ॥ हेनृपदत्तावधानो भव ॥ ततः धनुर्ज्यास्वनानंतरं सिंहश्चातीव सुतरां महानादं कृतवान् ॥ अंबिकापि घंटायाः स्वनेन नादेन तन्नादं सिंहनादमबृ
 हयत् अवर्धयत् ॥ बृहिवृद्धौ हेतौ निचलत् अडागमः ॥ अम्बिकाचोपबृंहयदिति पाठे आगमशासनानित्यत्वादडागमाभावः ॥ ततः सिंह इति वा पाठः ॥
 ॥ ८ ॥ धनुर्ज्यानादेन सिंहनादेन घंटानादेन च आसमंतात् पूरितानि दिशां मुखानिययासा ॥ एवं विधा काली तैश्चि विधैर्भीषणैः निनादैः विस्तारिताननाविवृता
 स्यात्स्फारितमुखा सती जिग्ये ॥ जिजये ॥ जिअभिभवे ॥ व्यत्ययो बहुलमिति कर्त्तर्यात्मनेपदं लोकोत्कर्षणवृत्ते ॥ यद्वा शत्रून् अभिबभूव ॥ यद्वा जिग्ये इति कर्मणि
 प्रयोगः ॥ तथा हि ॥ एवंभूताया काली देवी तया भीषणैर्नादैः शत्रुवर्गो जिग्ये अभिबभूवे ॥ जज्ञे इति पाठे जनीयादुर्भावे आत्मनेपदी ॥ काली भीषणैर्निनादैर्वि

दु० स०
६५ ॥

स्तारिताननाजज्ञे ॥ दैत्यानत्स्यामीतिविवृतीकृतकरालवदनाजाता ॥ अथवाजज्ञेइतिज्ञाअवबोधनेकर्मणिलिङात्मनेपदम् ॥ भीषणैर्निनादैर्याविस्तारिताननादैत्य
सैन्यानिसर्वाणिअमूनिप्रत्यवस्यतीतिविकृति कृतकरालवक्रादृश्यते साकालीतिदैत्यैः जज्ञे अज्ञायि सा ॥ अस्वीसमूहेवर्त्तमाना कावा कालीसखीतितत्सादृश्य
तः संशयानैरथतैर्भीषणैर्निनादैर्विशेषचिह्नैर्विस्तारिताननासर्वसैन्यग्रासायविवृतास्याकालीतिदैत्यैरज्ञायीतिभावः ॥ ९ ॥ चतुर्दिशमित्येतत्पदंशकारांतम् ॥
निनादविशेषणंचैतत् ॥ अथचेत्परिवारणक्रियाविशेषणस्यात्तदादिशाशब्देनटाबंतेनसाधनीयम् ॥ चतस्रःदिशोअधिकरणभूतायस्यतन्निनादस्यसचतुर्दिशं
चतुर्दिक्षुव्याप्तम् ॥ तासांधनुज्यासिंहघटानांनिनादमुपश्रुत्याकर्ण्यकुपितैःदैत्यसैन्यैः देवीआद्याशक्तिर्भगवती सिंहश्चवाहनीभूतः ॥ कालीचदेवीललाटोद्भ
वा ॥ तथाचएताःतिस्रोपिशरौघैः शरव्रातैश्चतुर्दिशंयथास्यात्तथापरिवारिताः परिवेष्टिताःकारिताविद्धाइतियावत् ॥ हलंतादपिटापंचयथावाचानिशादि
तन्निनादमुपश्रुत्यदैत्यसैन्यैश्चतुर्दिशम् ॥ देवीसिंहस्तथाकालीसरोषैःपरिवारिताः ॥ १० ॥

एतस्मिन्नंतरेभूपविनाशायसुरद्विषाम् ॥ भवायामरसिंहानामतिवीर्यबलान्विताः ॥ ११ ॥

शोतिदिशाशब्दष्टाबंतोप्यस्ति ॥ चतस्रोदिशाअधिकरणभूतायस्मिन्नशरौघपरिवारणेकर्मणितच्चतुर्दिशं क्रियाविशेषणानांकर्मत्वंनपुंसकैकत्वंचवक्तव्यम् ॥
॥ १० ॥ युग्मम् ॥ हेभूप दत्तावधानोदेवीमहिमानमाकर्णय ॥ एतस्मिन्नुदेवादानवसंग्रामेप्रस्तुतेसति अन्तरेअवकाशेसमयेमध्येवा सुरद्विषांविनाशाय
अमरसैन्यानाममरसिंहानांदेवश्रेष्ठानांवाभवायभूत्यैअभिवृद्ध्यैस्थितयेचअतिवीर्यबलान्विताः शक्तयः सामर्थ्यलक्षणाः देवताश्च॥ब्रह्मेशगुहविष्णूनांत
थाइन्द्रस्यचापिपंचानांतेषांशरीरेभ्योविनिष्क्रम्यनिर्गत्यतद्रूपैर्ब्रह्मादिरूपैस्तदाकारैस्तादृशरूपैश्चोडकाययुः प्रविष्टवत्यः ॥ ब्रह्माच ईशश्चरुद्रः गुहश्चकुमारः
विष्णुश्चनारायणः ॥ ब्रह्मणःशरीराद्ब्रह्माणीर्निर्गता ॥ रुद्रस्यशरीरान्माहेश्वरी ॥ कुमारशरीरात्कौमारी ॥ विष्णुशरीराद्वैष्णवी ॥ इन्द्रशरीरादैंद्री ॥ एताः

शां०टी०
अ० ८

॥ ६५ ॥

देवीप्रापुरित्यर्थः ॥ भवः कल्याणसंसारसत्तावाप्तीशजन्मसु ॥ अमरसिंहानामिति पाठे अमराः सिंह इव श्रेष्ठास्तेषाम् ॥ उपमितं व्याघ्रादिभिः सामान्याप्रयो-
 गे समस्यते ॥ अभ्यधुश्च ॥ स्युरुत्तरपदे व्याघ्रपुंगवर्षभकुंजराः ॥ सिंहशार्ङ्गलनागाद्याः पुंसि श्रेष्ठार्थगोचराः ॥ बृंहतिवर्द्धते ब्रह्मा ॥ ईष्टे ईशः ॥ गूहते सेनां संवृणो-
 ति गूहः ॥ वेवेष्टिव्याप्तोति विशति वा विश्वं विष्णुः ॥ इंदति परमैश्वर्येण राजते इंद्रः ॥ शक्नोति शक्तिः क्विच् ॥ शक्यते कर्तुं मनया वा शक्तिः क्विन् ॥ ११ ॥ १२ ॥
 तद्रूपैरित्यदुक्तं तदेव व्यक्तीकरोति ॥ देवीदानवयुद्धं द्रष्टुमागतानां तेषां ब्रह्मादीनां शरीरेभ्यो विनिष्क्रम्यानुभावान्प्रकाशय कायव्यूहेन प्रव्यक्ताकृतयो ब्रह्माण्याद-
 यः शक्तयः चण्डिकां शभूताः चण्डिकां युद्धाय उत्साहयितुं ययुरिति प्रागुक्तं तदनेन स्पष्टयति ॥ यस्य देवस्य ब्रह्मादेर्यद्रूपं यथाकारः यथाभूषणवाहनं भूषणवाहना-
 न्यनतिक्रम्य यस्य देवस्य यद्भूषणं यद्वाहनं तद्देवतादृशमेव वाहनमारूढवती तच्छक्तिः ॥ तस्य देवस्य सा शक्तिर्ब्रह्माण्यादिदेवता तद्देवायुधानि विभ्रती सती हि निश्च-
 ब्रह्मेशगुहविष्णूनां तथैद्रस्य च शक्तयः ॥ शरीरेभ्यो विनिष्क्रम्य तद्रूपैश्चण्डिकां ययुः ॥ १२ ॥ यस्य देवस्य यद्रूपं यथाभूषणवाहनम् ॥ तद्दे-
 देवाहितच्छक्तिरसुरान्योद्धुमाययौ ॥ १३ ॥ हंसयुक्तविमानस्था साक्षसूत्रकमंडलुः ॥ आयाता ब्रह्मणः शक्तिरब्रह्माणीसाभिधीयते ॥ १४ ॥
 ये असुरान्योद्धुमाययौ ॥ देवीसान्निध्यं संग्रामरंगस्थलीं चाजगाम ॥ १३ ॥ हंसः युक्तो योजितो विमानस्तस्मिन् तिष्ठति हंसयुक्तविमानस्था अक्षाणां
 स्फटिकमणीनां सूत्रं जपमाला अक्षसूत्रकमंडलुश्च ताभ्यां सत्त्वं वर्तमाना ॥ एवं विशेषेण ब्रह्मणः शक्तिरसुरैः सह योद्धुमायाता सा खलु ब्रह्माणीत्यभिधीयते ॥ ब्रह्मणः
 स्त्री ब्रह्माणी अत्रानुगागमाभावाच्छिवागमप्रसिद्धं नामेदं कथ्यते ॥ अतएव निरूढतामपेक्षितनियमसिद्धतामिति नारदर्षिः ॥ यद्वा वेदस्तत्त्वं तपो ब्रह्म ब्रह्मा विप्रः
 प्रजापतिः ॥ अणशब्दे ॥ ब्रह्म अणतिकथयति ब्रह्माणी ॥ कर्मण्यणिस्त्रियां ङीप् ॥ यद्वा ब्रह्माणमणति मदीयो यमिति ब्रह्माणी ॥ हंसो यतिविशेषे च प्राणश्चे-
 तच्छब्दे पुना ॥ अतएव हंसैर्यतिविशेषैर्युक्तं विमानं विगतमानं परं ब्रह्मतत्तत्तिष्ठत्युपनिषद्रूपत्वादिति हंसयुक्तविमानस्था ब्राह्मीवाणी ब्रह्माणीत्यप्यर्थलेशः ॥ १४ ॥

वृषं वृषभं धर्मैवास्तु ॥ त्रीणि शूलानि शृंगाणि अग्राणि यस्य तत् श्रेष्ठं त्रिशूलं त्रिशूलवरं धरति त्रिशूलवरधारिणी ॥ महान्तः अहयः नागाः वलयायस्याः सा एवंल
क्षणाशक्तिः महेश्वरस्येयं माहेश्वरी प्राप्ता असुरैः समं योद्धुमागता ॥ शुक्रलेभूषिकेश्रेष्ठे सुकृते वृषभे वृषः ॥ अस्त्री शूलं रुगायुधम् ॥ देवादृतेवरः श्रेष्ठे त्रिषु क्लीबं मनाक्
प्रिये ॥ आवापकः शारिहार्यः कटको वलयोस्त्रियाम् ॥ लेखा कलाप्रकृतौ चित्यात् अन्यथालेखाराजिः ॥ १५ ॥ शक्तिरायुधं हस्ते यस्य सा अजायत तष्टाप् ॥
प्रहरणार्थेभ्यः परे निष्ठासप्तम्यौ भवतः इति वक्तव्यम् ॥ मयूरवरः श्रेष्ठमयूरः वाहनयस्याः सा ॥ वाहनमाहितादिति त्वं नाशं कनीयम् ॥ आहितत्वाभावात् ॥ नहि
मयूरवरः वाहनमारोपितोस्ति वाहने यदारोपितमुच्यते तदारोपितमाहितमुच्यते ॥ रूपरूपक्रियायां चुरादिः ॥ गुहंकुमारमाकारेण रूपयति दर्शयति गुह रूपिणी ॥
यद्वा गुहस्य रूपमस्यास्तीति गुह रूपिणी ॥ अत इति ॥ ऋन्नेभ्यो ङीप् ॥ यद्वा गुह रूपं करोत्यात्मनितदा चष्टे वा तच्छीला ॥ गुह रूपयते णिनिः ॥ अंवि
माहेश्वरी वृषारूढा त्रिशूलवरधारिणी ॥ महाहिवलया प्राप्ता चंद्ररेखा विभूषणा ॥ १६ ॥ कौमारी शक्तिहस्ता च मयूरवस्वाहना ॥ योद्धुम
भ्याय यौ दैत्यानं बिका गुह रूपिणी ॥ १६ ॥ तथैव वैष्णवी शक्तिर्गुरुडोपरि संस्थिता ॥ शंखचक्रगदाशार्ङ्गखड्गहस्ताभ्युपाययौ ॥ १७ ॥
कामाता ॥ कुमारस्येयं कुमारी ॥ १६ ॥ गरुडस्योपरि पूरणगुणेत्यादिना षष्ठी समासप्रतिषेधः कृदन्ताव्ययस्य तेन तदुपरि मधुरीति वत् षष्ठीति समासः ॥
संस्थिता सम्यक्स्थिता ॥ शंखः पांचजन्यः चक्रं सुदर्शनं गदा कौमोदकी शार्ङ्गधनुः हस्तिदंतः शृंगं तस्येदं शार्ङ्गं वैष्णवं धनुः ॥ अन्यदीयंतु चापीयं शृंगं माहिष
मुच्यते ॥ गवयं माहिषं शृंगं शार्ङ्गं चापादियन्मयम् ॥ खड्गश्च नंदकस्तेषां तेनांगत्वादेकवद्भावेन पुंसकत्वम् ॥ तच्छंखाय हस्ते यस्य सा ॥ विष्णोरियं वैष्णवी श
क्तिर्देवतानारायणी ॥ तथैव तद्देवब्रह्माण्यादिव देवयोद्धुमभ्युपाययौ ॥ यद्वा तथैव विष्णुवदेव वैष्णवी शक्तिरपि दैत्यान् प्रहर्तुं क्षमेति भावः ॥ वैष्णव्याः शक्तेरा
युधानि पंच बाहवस्तु चत्वार इति वैषम्यम् ॥ आहुरत्र शंखशार्ङ्ग एकस्मिन्वाहौ ॥ अंगुलिसक्तसूत्रलघः शंखो वादनार्थः ॥ शार्ङ्गं तु मुष्टौ निविष्टमित्यवैष

म्यम् ॥ यद्वा युद्धेवादनार्थः शंखोवादनौचित्याद्वाहुमूलावलम्बित्यवैषम्यम् ॥ शंखोनायुधंतस्यवादनार्थत्वादितिकश्चिदाह ॥ तत्र शंखपाणिरित्यत्रपाणेः सत्तम्यं
तस्यपरनिपातत्वाभावप्रसंगात् ॥ अस्तिचशंखस्यसंग्रामेस्वनिस्वनत्रासाकुलशत्रुत्वादायुधत्वौचित्यमित्यलंविस्तरेण ॥ १७ ॥ पुनर्वैष्णवशक्त्यंतरमाविर्बभूवे
त्याह ॥ हरेर्भगवतोविष्णोःअतुलबलपराक्रमाभ्यामनुपमंचवराहस्येदंवाराहरूपंयाविभ्रतीसतीभगवतीजज्ञे ॥ जनीप्रादुर्भावेअनुदात्तेत् कर्त्तरिलिट् ॥ यद्वा
ज्ञाअवबोधनेकर्मणिलिट् ॥ ऋषिभिः शास्त्रेणजज्ञेआज्ञायि ॥ सापिहरेःशक्तिःनारायणीदेवता ॥ वराहस्येयंवाराहीतांतनुंशरीरव्यक्तिंविभ्रतीआययौ ॥ १८ ॥
पुनर्वैष्णवशक्त्यंतरंप्रापदित्याह ॥ सटानांस्कन्धकेसराणामाक्षेपेणकम्पनेनइतस्ततस्ताडनेनक्षिप्ताःप्रेरितादूरीकृतानक्षत्राणांसंहतयःसमूहाययासा ॥ अतएवनृसिंह

जज्ञेवाराहमतुलंरूपंयाविभ्रतीहरेः ॥ शक्तिःसाप्याययौतत्रवाराहीविभ्रतीतनुम् ॥ १८ ॥ नारसिंहीनृसिंहस्यविभ्रतीसदृशंवपुः ॥ प्राप्तातत्रसटा
क्षेपक्षितनक्षत्रसंहतिः ॥ १९ ॥ वज्रहस्तातथैवैंद्रीगजराजोपरिस्थिता ॥ सहस्रनयनाप्राप्तायथाशक्रस्तथैवसा ॥ २० ॥

स्यभगवतःसदृशंवपुःविभ्रती ॥ अतएवनृसिंहस्येयंनारसिंहीवैष्णवीशक्तिः योद्धुंतत्रप्राप्ता ॥ नाचासौसिंहश्चनृसिंहः ॥ यद्वा ग्रामैकदेशेदग्धेग्रामोदग्धइतिवत्तनु
रेकदेशेनृशब्दः सिंहैकदेशेसिंहशब्दश्चवर्त्तते ॥ ततश्चनाचसिंहश्चनृसिंहौतौयस्मिन्नभगवतोविष्णोरवतारेनृसिंहः ॥ मत्वर्थेऽर्शआदित्वादच् ॥ १९ ॥ वज्रमायुधं
हस्तेयस्याः सा ॥ गजराजोपरिस्थिताऐरावताधिरूढा ॥ सहस्रनयनानियस्याः सा ॥ अतएवयथाशक्रइंद्रःसमवस्थितोभूदाकारादिनातथैवसाप्यैंद्रीशक्तिः
इंद्रस्येयमैंद्री ॥ योद्धुंप्राप्ता ॥ यथासादृश्येइत्यसादृश्यइतिप्रतिषेधादव्ययीभावाभावेयथेतिपृथक्पदम् ॥ वज्रालंकृतहस्तावा ॥ वज्रोच्चीहीरकेपवौ ॥ इंद्रस्यस्त्री
इंद्राणीशक्तिस्त्वैंद्री ॥ तदित्यंब्रह्माण्याद्यादेवशक्तयः सप्तेहकथिताः ॥ २० ॥

दु० स०
॥ ६७ ॥

ततो नंतरं ताभिर्ब्रह्माण्यादिभिर्देवशक्तिभिः परिवृतः ईशानो महेशः । चंडिकामाह ॥ किमिति ॥ मम शंभोः प्रीत्यास्नेहेन कारणेन असुरा हन्यंतां शीघ्रमिति ॥ केचित्तु
चंडिकेति पठंतितदा परिवृता ईशानेति च स्त्रीलिंगत्वेन चंडिका विशेषेण द्वेततश्चायमन्वयः ॥ ततो देवशक्त्या गमानंतरं ताभिर्देवशक्तिभिः परिवृता ईशाना ईशानशक्तिसं
पन्ना चंडिका भगवती देवशक्तीः प्रत्याह ॥ हे देवशक्तयः भवतीमिः मम चंडिकायाः प्रीत्यास्नेहेन कारणेन शीघ्रमसुराः सर्वे हन्यंतामिति ॥ २१ ॥ ततो नंतरं देवीशरी
रात्तु चंडिकाशरीरादपि पुनः चंडिकाशक्तिः विनिष्क्रान्ता प्रादुरभूत् ॥ चंडिकायाः देव्याः शक्तिः कीदृशी ॥ अतिभीषणा अत्यर्थभयकारिणी ॥ अतिपा
शिनी ति पाठे प्रशस्तः पाशोस्त्यस्याः पाशिनी अतिक्रपाशिन्यतिपाशिनी ॥ पुनः कीदृशी अत्युग्राऽतिरौद्रा ॥ पुनः कीदृशी ॥ शिवानां शृगालानां शतेन कृतो
निनादः सोस्त्यस्याः शिवाशतनिनादिनी ॥ यद्वा शिवेत्यनेन परमैश्वर्यं कथ्यते शक्तिशक्तिमतोरभेदोपचारात् ॥ तस्या विशेषणम् ॥ शतत्वसंख्ययानि न दति
ततः परिवृतस्ताभिरीशानो देवशक्तिभिः ॥ हन्यंतामसुराः शीघ्रं मम प्रीत्याह चंडिकाम् ॥ २१ ॥ ततो देवीशरीरात्तु विनिष्क्रान्ता तिभीषणा ॥
चंडिकाशक्तिरत्युग्रा शिवाशतनिनादिनी ॥ २२ ॥ सा चाहधूम्रजटिलमीशानमपराजिता ॥ दूतत्वं गच्छ भगवन्पार्श्वं शुंभनिशुंभयोः ॥ २३ ॥
तच्छीला शिवाशतनिनादिनी ॥ शतमित्युपलक्षणम् ॥ सर्वतः शब्दायमानेत्यर्थः ॥ एतदुक्तं भवति ॥ यस्य देवस्य यद्रूपमिति वचनाच्चंडिकाशक्तिर्वि
निर्गता चंडिकाकृतिरेव शिवेति नाम्ना प्रादुरभूत् इति ॥ यद्वा शिवाशतेन सह निनदतीति ॥ अन्यथा उत्तरत्र तदा गच्छतवृत्त्यंतुमच्छिवाः पिशितेन वदति शिवागतत्वं
कथं स्यात् ॥ २२ ॥ अपराजिता परैः शत्रुभिरजिता ॥ यद्वा अविद्यामानः पर उत्कृष्टः शत्रुर्वायस्याः सा अपराजयति स्म जिता प्राप्तलोकोत्कर्षा ॥
यद्वा अजः संजातो यस्य सा अजिता पिता महमाता विष्णुमाधेति यावत् ॥ सा चंडिकायाः शक्तिर्देवता धूम्रजटिलमीशानं रुद्रमाह ॥ किं हे भगवन्
दूतत्वं गच्छ दूतभावं भज ॥ शुंभनिशुंभयोः पार्श्वं गच्छ याहि ॥ चः समुच्चयार्थो भिन्नक्रमश्च ॥ दूतत्वं गच्छ पार्श्वं चेति योजनांतरेतु धूम्रजटिलमिति ॥ ६७ ॥

शां० टी०
अ० ८

च्छेदः ॥ दूतत्वं इतिच्छेदः ॥ साचंडिकायाः शक्तिरपराजितानामजटिलमीशानं जटाः सन्तियस्यसजटिलस्तम् ॥ तुंदादिभ्यदलच्च ॥ आह किमिति ॥ असुरेषुक्रोधाग्निपूर्णत्वात्धूम्रः कृष्णलोहितः ॥ हेधूम्रहेभगवन्त्वंदूत ॥ लोण्मध्यमपुरुषैकवचनांतमेतत् ॥ दूतश्वाचरतिदूतति ॥ लोटस्तु सेह्यपि च्च ॥ अतोहेलुक् ॥ दूत दूतश्वाचर ॥ सर्वप्रातिपदिकेभ्यः क्त्वाचारेवक्तव्यः ॥ यदिदूतवदाचरदूतइतिउपमानादाचारेक्त्विबन्ततामनाश्रित्यमुख्यार्थे दूतशब्दात्त्वप्रत्ययः क्रियते यैः येषां हेभगवन्नितिसर्वैश्वर्याद्युपेतपूजितसंबोधनंदूतत्वेतिनीचत्वेप्रत्युक्तमिति क्यंवाचोयुक्तिपटुत्वौचित्यस्यात् ॥ धूम्रश्चासौ जटिलश्चेत्चेकपदत्वंवा ॥ ततोविशेषसमासः ॥ धूम्राः जटाः यस्येतितुविगृह्यनकर्मधारयात्त्वर्थीयाइतिप्रतिषेधादिलजवाद्धुव्रीहौधूम्रजटइत्येवस्यात् ॥ ॥ २३ ॥ तत्रगत्वाक्किंवाणत्यतआह ॥ हेभगवन्हेरुद्रत्रिभुवनंविजित्यैवातिगर्वितौ अस्मत्समःकोपिनास्तीतिसंजाताहंकारौशुंभंनिशुम्भंचदानवौहितंव

ब्रूहिशुंभंनिशुंभंचदानवावतिगर्वितौ ॥ येचान्येदानवास्तत्रयुद्धायसमुपस्थिताः ॥ २४ ॥

त्रैलोक्यमिंद्रोलभतांदेवाःसंतुहविर्भुजः ॥ यूयंप्रयातपातालंयदिजीवितुमिच्छथ ॥ २५ ॥

क्ष्यमाणंब्रूहिउपदिश ॥ अथयेचान्येदानवाः तयोः पक्षेसंग्रामशूरमन्यतयागर्विताः युद्धाययुद्धंकर्तुंसमुपस्थिताः संगताः स्युः तानपिहितंवक्ष्यमाणंब्रूहि ॥ ब्रूविद्विकर्मकः ॥ अकथितंचेत्यत्रब्रूज्शास्वितिद्विकर्मकेषुपरिगणितत्वादस्य ॥ २४ ॥ अनेनहितमाहचंडिकायाः शक्तिः ॥ हेशुम्भादयोदैत्याःयूयं सर्वपियदिजीवितुमिच्छथतार्हपातालंप्रयात ॥ ततश्च इंद्रः त्रैलोक्यंलभतांप्राप्नोतुं ॥ इंद्रादयोदेवाःहविर्भुजः यज्ञेषुहवींषियथाभागंभुंजानाः संतु हवींषिभुंजंताम् ॥ अग्निमुखेनदेवतोदेशेनहूयमानंहोतव्यद्रव्यंघृतादिकंहविराहुः ॥ अन्येतुहूयतेहविःसान्नाय्यमित्याहुः ॥ घृतमाज्यंहविःसर्पिर्हविष्यंचतदुच्यते ॥ इच्छथ लटोमध्य स्थः ॥ इषुगमियमांछःशिति ॥ २५ ॥

अथचेद्भवंतोदानवाः बलावलेपाद्वलगर्वात्कारणाद्युद्धकांक्षिणःस्युः तदातर्हिमयासमंयोद्धुमागच्छतययंतत्फलंचावाप्स्यथ मच्छिवाश्चैवः पिशितेनतृप्यंतु ॥
ममशक्तिःपरिवाराःशृगालाश्चवःयुष्माकंयुधिखंडितानांपिशितेनमांसेनतृप्तिमाप्नवन्ति ॥ कुकुराश्चशृगालाश्च.....तथावयः ॥ प्रियाभवन्तिशक्तीनांभैरवाणां
चवैतथा ॥ गर्वोऽभिमानोऽहंकारोमानश्चित्तसमुन्नतिः ॥ दर्पोवलेपोहंतापिस्यादहंयुत्वमेवच ॥ काक्षिइच्छायाम् युद्धकांक्षंतियुद्धकांक्षिणः ॥ तृपतृप्तौदिवादिः
तृप्यंतु ॥ पिशितंतरसंमांसम् ॥ २६ ॥ यतःकारणात्तयाशक्त्यास्वयंदेव्याशिवः शंभुःदूत्येनदूतभावेनदूतकर्मणावानियुक्तः प्रेरितोभूततः कारणात्साचण्डिका
याः शक्तिः अस्मिन्मर्त्यानांलोकेशिवदूतीतिख्यातंकीर्तिप्रसिद्धिंचागताप्राप्ता ॥ सख्युर्यः दूतवणिग्भ्यांचेतिवक्तव्यम् ॥ दूतस्यभावः कर्मवेतियः ॥ दूतशब्दा
त्प्यञ्जतुनचेत्समुच्चायितोयतः ॥ वणिज्यावाणिज्यमित्युक्तम् ॥ अयंतुब्राह्मणादिषुवणिज्शब्दस्यपाठात्प्रेत्यति ॥ दूतशब्दस्तुनदृढादौनापिब्राह्मणादौपाठितः ॥

बलावलेपादथचेद्भवंतोयुद्धकांक्षिणः ॥ तदागच्छततृप्यंतुमच्छिवाःपिशितेनवः ॥ २६ ॥

यतोऽनियुक्तोदूत्येनतयादेव्याशिवःस्वयम् ॥ शिवदूतीतिलोकेस्मिंस्ततःसाख्यातिमागता ॥ २७ ॥

यदभ्यधुः ॥ दूत्यंतद्भावकर्मणीति ॥ कश्चिदाह ॥ दूत्यंदौत्यमुभयमपिभवति ॥ वणिज्यावाणिज्यमिति वत् ॥ दूतवणिग्भ्यांचेतिचकारात्प्यञ्जपिभवतीति तन्न ॥
सख्युर्यः दूतवणिग्भ्यांच ॥ नकेवलंसख्युरेवयः अपितुदूतवणिग्भ्यांचयोभगवतीतिचकारण्यएवसमुच्चायतेनतुप्यञ्जपि यदिप्यञ्जपिचेत्समुच्चायतेतदाब्राह्मणादौव
णिक्शब्दपाठोऽणिरर्थकः स्यात् ॥ चकारेणैवप्यञ्जसिद्धत्वात् ॥ दौत्येनेतिपाठेदूत्यमेवदौत्यंप्रज्ञादित्वादण् ॥ शिवदूतीति दूतनिभ्यांदीर्घश्चेतिक्तः ॥ तुदुपतापे
दूतनिभ्यांदीर्घश्चेत्याणादिकः क्तः ॥ शिवेनदूतयतीतिशिवदूती ॥ यद्वा शिवदूतप्रेषकरोतिशिवदूती ॥ कर्मण्याणिस्रियांडीप् ॥ शिवेकर्मणिदूतयतेर्ण्यतादाणिरूपं
शिवंदूतयतिदूतकरोतितदाचष्टइतिणिजंतात्कर्मण्यण् ॥ शिवदूतेत्यपिसभ्यः पाठः ॥ २७ ॥

तेशुभादयः महासुराः शर्वाख्यातं शृणोतिहिनस्तिशर्वः तेनकथितेदेव्याः शिवदूत्याः वचः संदेशंश्रुत्वाऽमर्षेणकोधेनापुरिताः जग्मुः॥क॥ यत्रकात्यायनीस्थिता ॥
 शर्वोक्तदेवीसंदिष्टसामवादोदीपितामर्षापुरिताःक्रियाःकेवलमुत्तरमितिमन्वानाःसन्तस्तत्रययुः ॥ यत्र कतोनामर्षिस्तस्यगोत्रंस्त्रीकात्यायनी कर्त्तृशब्दाद्गर्गोदियञं
 तात्सर्वत्रलोहितादिकतंतेभ्यइतिस्त्रियांष्फः फस्यायनादेशः पित्त्वात्ङीष् ॥ उमाकात्यायनीगौरी ॥ यतःकात्यायनीस्थितेतिगठे आद्यादित्वात्सप्तम्यर्थेतसिः॥यत्र
 त्येवार्थः ॥ २८ ॥ ततोन्तरममरारयःशुभादयःउद्धतामर्षाःप्रवृद्धरोषाःसंतःप्रथममेव ॥ कालाध्वनोरितिद्वितीया ॥ अस्यादेव्याअग्रभागेउरसिशरशक्त्यष्टिवृ
 ष्टिभिः शरसंपातैः शक्तिसंपातः ऋष्टिपातैः खड्गाघातैश्चसाधनैः तांदेवीववर्षुः छादयामासुः ॥ वृषुसेचने ॥ असंयोगाल्लिङपित्कित् ॥ छंदोवत्पुराणानि ॥

तेपिश्रुत्वावचोदेव्याःशर्वाख्यातंमहासुराः ॥ अमर्षापुरिताजगमुर्यत्रकात्यायनीस्थिता ॥ २८ ॥ ततःप्रथममेवाग्रेसरशक्त्यष्टिवृष्टिभिः ॥
 ववर्षुरुद्धतामर्षास्तांदेवीममरारयः ॥ २९ ॥ साचतान्प्रहितान्बाणाञ्छूलशक्तिपरश्वधान् ॥ चिच्छेदलीलयाध्मातधनुर्मुक्तैर्महेषुभिः ॥ ३० ॥
 तस्याग्रतस्तथाकालीशूलपातविदारितान् ॥ खट्वांगपोथितांश्चारीन्कुर्वतीव्यचरत्तदा ॥ ३१ ॥

अन्यथाववृषुरित्येवस्यात् ॥ कासूत्तामर्ष्ययोः शक्तिः ॥ कासूस्तोमराख्यमायुधं ऋष्टिः खड्गः ॥ २९ ॥ साचंडिकाचतत्प्रहितान्तैरसुरैः प्रयुक्तान्शरान्शूलान्
 शक्तीःपरश्वधान्परशून्कुठारान्अन्यान्यप्यायुधानिलीलयाऽनायासेनध्मातंमौर्वीटंकारेणशब्दितंधनुः ततोमुक्तैः प्रेरितैः महेषुभिः महद्भिः प्रशस्तैः इषुभिः शरैः
 चिच्छेदखंडयामास ॥ शूलचक्रपरश्वधानीतिवापाठः ॥ ३० ॥ तदासंग्रामकालेतस्यादेव्याः चंडिकायाः अग्रतः पुरस्ताद्वृष्टिपथेकालीचण्डमुण्डमर्दनीतद्वत्तथाचंडिके
 वयुध्यमानानंरीन्शूलेनरुताः पाताः प्रहारास्तैर्विदारितान्खट्वांगपोथितांश्चकुर्वतीअसुरशरीरकंकालपंजरमया(न)युद्धेनपोथितान्प्रहतान्कुर्वतीसर्वव्यचरत् ॥ ३१ ॥

दु० स०
॥ ६९ ॥

ब्रह्मणीशक्तिः ब्राह्मीयेनयेनयथाधावतिस्मयोद्धुंगच्छतिस्मतत्रतत्रपथिशत्रून् कमंडलौजलंतस्याक्षेपादाकर्षणात् ॥ यद्वा कमंडलोः सकाशादुद्धृतस्यजलस्याक्षेपा
त्प्रोक्षणाद्धेतोः हतवीर्यान्हतौजसश्चहतदीप्तिबलान् अकरोत् ॥ ओजोदीप्तिर्बलेपिस्यात् ॥ कमंडलुजलाक्षेपादितिवापाठः ॥ अथवाधावतीत्यत्रव्यत्ययेनबहुवच
नम् ॥ येनयेनअन्यायेनधावंतिस्मलोकानुपद्रवंतिस्मतान्दैत्यान् ॥ ३२ ॥ देव्याअग्नेमहेश्वरस्येयंशक्तिर्माहेश्वरीत्रिशूलेनदैत्यान्जघान ॥ अतिकोपनेतिप्रत्येकं
विशेषणं विष्णोरियंवैष्णवीचक्रेणदैत्यान्जघान ॥ तथाकुमारस्येयंकौमारीगुहशक्तिः शक्त्याआयुधेनइतिमाहेश्वर्यादिशक्तित्रयपराक्रमोवर्णितः ॥ अतिकोपना
॥ कुपक्रोधे क्रुधमंडार्थेभ्यश्चेतियुच् ॥ ३३ ॥ इंद्रस्येयमैंद्रीशक्तिः तस्याः कुलिशंवज्रंतस्यपातेन ॥ शतंशतंशतशः ॥ संख्यैकवचनाच्चवीप्सायांशस् ॥
दैत्यादानवाश्चविदारिताः अतएवरुधिरौघप्रवर्षिणः संतः पृथ्व्यांपेतुः पतिताः विदारिताइति ॥ द्विविदारणे क्रयादिः हेतुमतिकर्मणिक्तः ॥ अन्यथाविदोर्णाः
कमंडलुजलाक्षेपहतवीर्यान्हतौजसः ॥ ब्रह्मणीचाकरोच्छत्रून्येनयेनस्मधावति ॥ ३२ ॥ माहेश्वरीत्रिशूलेनतथाचक्रेणवैष्णवी ॥
दैत्याअघानकौमारीतथाशक्त्यातिकोपना ॥ ३३ ॥ ऐंद्रीकुलिशपातेनशतशोदैत्यदानवाः ॥ पेतुर्विदारिताःपृथ्व्यांरुधिरौघप्रवर्षिणः
॥ ३४ ॥ तुण्डप्रहारविध्वस्तादंष्ट्रायक्षतवक्षसः ॥ वाराहमूर्त्यान्यपतंश्चक्रेणचविदारिताः ॥ ३५ ॥
स्युः चुरादौचापि ॥ दारितेभिन्नभेदितौ ॥ यद्वा विदारणंविदारः ससंजातएषांविदारिताः ॥ रुधिराणामोघास्तेषांप्रवर्षाणितद्वंतः ॥ ओघो वृद्धेभसारये ॥
यद्यप्यसुरादैत्यदैतेयदनुजेंद्रारिदानवाइत्यभेदेनाभ्यधुः तथापिमातृभेदतोऽभेदोनास्ति ॥ अतएवसमानार्थत्वविवक्षूणामपिसमानार्थानामेकशेषोनकृतः ॥ ३४ ॥
वाराहस्यभगवतोविष्णोरियंवाराही मूर्तिःकायोयस्याः सातस्याः ॥ यद्वा वराहस्यायंवाराहो विष्णोरिवतारः तस्येवमूर्तिः यस्याः सातस्याः वराहमूर्त्याः तुंडंमु
खम् ॥ तुडितोडने ॥ तुण्डत्यनेनखंडयतीतिटुण्डंतेनकृतः ॥ प्रहारास्तेनविध्वस्ताः ॥ अमुरास्तस्याःसंबन्धिन्यौयेद्वेदंष्ट्रेतयोरग्रभागौताभ्यांक्षतानिवक्षांसिये
षांतेदंष्ट्रायक्षतवक्षसः ॥ तस्याएवचक्रेणवैष्णवायुधेनविदारिताः संतोऽन्यपतनुरणभुविपतिताः ॥ ३५ ॥

शां० टी०
अ० ८

॥ ६९ ॥

नादेनासिंहनादेनासमतादभिव्याप्यपूर्णानिपूरितानिदिशामंतराण्यंतरालानिययासा ॥ नादापूरितदिङ्मुखेतिवापाठः ॥ वादांतशांतपूर्णइतिपूरितेनिपात्यते ॥
नरसिंहस्यभगवतोविष्णोरवतारस्येयंशक्तिर्नारसिंही आजौयुद्धेचचारविजहार ॥ किं कुर्वती नखैरायुधैर्विदारितान्स्फुटितगात्रानन्यान्महासुरान्भक्षयं
ती ॥ अथवा च अ आन्यानितिच्छेदः ॥ अइतिप्रतिषेधार्थमव्यम् ॥ आन्यानिति ॥ अणप्राणनेणिच्यचोयत्आननीयाः आन्याः जीवयितुम
र्हाः ॥ अआन्याः दुष्टत्वान्मारणीयाः ॥ तान्महतोसुरान्भक्षयंतीनारसिंहीखलुमारयतिखादतिच ॥ समित्याजिसमिद्युधः ॥ समेक्षमांशेरणेप्याजिः ॥
युद्धभागक्षणेष्वाजिः ॥ अनेननारसिंहीपराक्रमः कथितः ॥ ३६ ॥ शिवदूत्याचण्डिकोत्पन्नशक्त्या ॥ चण्डादृहासैः भयंकरैः अभिदूषिताः प्रापितवै
कृत्याः प्रापितमूर्च्छाः असुराः पृथिव्यांपेतुः ॥ अथतदापतितान्नरान्सैवशिवदूतीचखादभक्षयामास ॥ चंडिकाशरीराद्विनिर्गतायाशिवदूतमकरोत्साशिव
नखैर्विदारितांश्चान्यान्भक्षयंतीमहासुरान् ॥ नारसिंहीचचाराजौनादापूर्णदिगंबरा ॥ ३६ ॥ चंडादृहासैरसुराःशिवदूत्याभिदूषिताः ॥
पेतुःपृथिव्यांपतितांस्तांश्चखादाथसातदा ॥ ३७ ॥ इतिमातृगणंकुद्धंमर्दयंतंमहासुरान् ॥ दृष्ट्वाभ्युपायैर्विविधैर्नैर्गुर्देवारिसैनिकाः ॥ ३८ ॥
दूतीतत्पराक्रमउक्तः ॥ ३७ ॥ इत्युक्तीत्यामातृणांब्रह्माण्यादीनांगणंसमूहंकुद्धंकोपाविष्टमतएवविविधैरभ्युपायैः संग्रामसाधनैर्मोघैः महासुरान्मर्दयंतंदृष्ट्वा
देवानामरयोदैत्यास्तेषांसैनिकाः सेनासमवेताः नेशुः णशूअदर्शने ॥ अदर्शनमगुः ॥ पलाय्यययुरितियावत् ॥ ब्रह्मणीवैष्णवीरौद्रीकौमारीशिवदूतिका ॥
ऐंद्रीचनारसिंहीचवाराहीचाष्टमातरः ॥ अणिमेत्यन्यामातरोष्टौ ब्राह्मीमाहेश्वरीचैन्द्रीवाराहीवैष्णवीतथा ॥ कौमारीचर्ममुंडाचकालीसंकर्षणीतथेति ॥
ब्राह्मीमाहेश्वरीचैवकौमारीवैष्णवीतथा ॥ वाराहीचतथेन्द्राणीचामुण्डाः सप्तमातरइत्यन्ये ॥ अन्येत्वाहुः ॥ ब्राह्मीमाहेश्वरीचैवकौमारीवैष्णवीतथा ॥
वाराहीचैवमाहेन्द्रीचामुंडाःसप्तमातरः ॥ ३८ ॥

रक्तबीजं यस्य सरक्तबीजो महासुरः ॥ दैत्यान्मातृगणेन ब्रह्माण्यादिमातृसमूहेनार्दितान् अतएव पलायनपरान्दृष्ट्वा क्रुद्धः सन् कर्त्तारिक्तः ॥ देव्यासहयोद्धमभ्या
ययौ ॥ रक्तबीजयति बीजं करोति रक्तबीजः ॥ कर्मण्यण् अर्दहिंसायाम् ॥ ३९ ॥ अस्य रक्तबीजासुरस्य शरीरात् रक्तविन्दुः रक्तपृषत् यदा भूमौ पतति तदा तत्प्र
माणः रक्तबीजासुरशरीरपरिमाणः महासुरः मेदिन्याः सकाशात् समुत्पतति समुत्पद्यते अतश्च रक्तबीजो रक्तविन्दुबीजो रक्तविन्दुश्चेति ख्यातो भूत् ॥ रक्तविन्दुरित्येक
वचनमुपलक्षणम् ॥ तेन यावन्तस्तद्रक्तविन्दवः पतन्ति तावन्त एव तादृशा एव रक्तबीजासुरसमा एव महासुरा भूमितः समुत्पद्यन्ते ॥ मेदिन्यामिति पाठे अधिकरणं विवक्षि
तम् ॥ ४० ॥ समहासुरो रक्तबीजो गदापाणिः सन् इन्द्रशक्त्या ऐन्द्र्या सह युयुधे ॥ ततः ऐंद्रीस्त्रवज्रेण निजायुधेन कुलिशेन रक्तबीजमताडयत् ॥ बन्धुजीवप्रसूनेन

पलायनपरान्दृष्ट्वा दैत्यान्मातृगणार्दितान् ॥ योद्धुमभ्याययौ क्रुद्धो रक्तबीजो महासुरः ॥ ३९ ॥ रक्तविन्दुर्यदा भूमौ पतत्यस्य शरीरतः ॥
समुत्पतति मेदिन्यास्तत्प्रमाणस्तदासुरः ॥ ४० ॥ युयुधेस गदापाणिर्द्रिशक्त्या महासुरः ॥ ततश्चैंद्रीस्त्रवज्रेण रक्तबीजमताडयत् ॥
॥ ४१ ॥ कुलिशेनाहतस्याशुबहुसुस्त्रावशोणितम् ॥ समुत्स्थुस्ततो योधास्तद्रूपास्तत्पराक्रमाः ॥ ४२ ॥

सदृशरक्तविन्दवः ॥ रक्तविन्दुः क्षितिस्पृक् सन् जायते तत्समोऽसुरः ॥ ४१ ॥ ऐन्द्र्या कुलिशेन वज्रेणाहतस्य रक्तबीजशरीरतः बहुलं शोणितमाशुसुस्त्रावभूमौ पपात च ॥
ततः शोणिता तस्येव रक्तबीजस्येव रूपमाकृतिर्येषां ते तद्रूपास्तस्य रक्तबीजस्येव पराक्रमो येषां ते तत्पराक्रमाश्च योधा योद्धारः ॥ रक्तबीजरक्तजासुररक्तानुनोत्पद्य
न्त इत्यत उक्तं तद्रूपा इति ॥ सुगतौ दंत्यादिः ॥ कुलिशेनाहत इति प्रथमां तपाठे ॥ घटः स्रवतीति वद कर्मण्येन शोणितं सुस्त्राव ॥ जगाम प्राप्तवानित्यर्थं विवक्षायां सकर्मकतास्त्ये
व ॥ अहतस्य रक्तविन्दोः शरीरतः शोणितं कर्तुं सुस्त्रावेत्यत्राकर्मकत्वं तु घटात्पयः स्रवतीति वत्कर्मनिरपेक्षत्वादवसेयम् ॥ ४२ ॥

तस्य रक्तबीजस्य शरीरात् यावन्तः यत्परिमाणाः यावत्संख्याकाः रक्तविदवः पृथिव्यां पतितास्तावन्त एव तत्परिमाणा एव तत्संख्याका एव पुरुषाः दैत्याः तस्य रक्तबीज
 स्य तुल्यबलाश्च तुल्यविक्रमाश्च जाताः समजनिषतेत्यर्थः ॥ वीर्यवीरस्य कर्मचलं प्राणसामर्थ्यम् ॥ विक्रमस्तु पदाक्रांतौ शौर्ये चापि प्रकीर्तितः ॥ विक्रमस्त्वति
 शक्तिता ॥ ४३ ॥ तत्र संग्रामे ते रक्तबीजा सुररक्तसंभवाः पुरुषाः दैत्याः मातृभिः ब्रह्मण्यादिभिः समंसार्द्धमत्युग्रमतिशरुणं यथा स्यात् तथा शस्त्राणां पातैरतिभीषणमति
 भयंकरं च यथा स्यात् तथा युयुधुः ॥ व्यत्ययो बहुलमिति परस्मैपदम् ॥ ४४ ॥ पुनश्चानुरपि ऐंद्रचाशक्त्या कृतेन वज्रपातेन अस्य रक्तबीजस्य शिरोमस्तकं यदा
 क्षतं दलितं भग्नमभूत्तदा ततः वज्रताडिताच्छिरसः सकाशात् निर्गलितं रक्तं कर्तुं उवाह प्रवहति स्म प्रवाही बभूवेति यावत् ॥ ततस्तस्माच्च रक्तप्रवाहात् महसं सहस्रं सहस्रशः
 पुरुषाः दैत्याः जाताः ॥ ववाहेति वहप्रापणे लिट्यभ्यासस्योभयेषामिति संप्रसारणं तु संज्ञापूर्वको विधिरनित्य इति नेत्याहुः ॥ बहिरसंप्रसारणप्रकृत्यंतरतया
 यावन्तः पतितास्तस्य शरीराद् रक्तविदवः ॥ तावन्तः पुरुषा जातास्तद्वीर्यबलविक्रमाः ॥ ४३ ॥ ते चापि युयुधुस्तत्र पुरुषारक्तसंभवाः ॥
 समं मातृभिरत्युग्रशस्त्रपातातिभीषणम् ॥ ४४ ॥ पुनश्च वज्रपातेन क्षतमस्य शिरो यदा ॥ ववाहरक्तं पुरुषास्ततो जाताः सहस्रशः ॥ ४५ ॥
 दन्त्योष्ठ्यादिरस्तीत्यपरे ॥ वाहप्रयत्ने इत्यस्यात्मनेपदानित्यत्वाद्वा हेत्यपरे ॥ चक्षिणोऽङ्गित्करणमनुदात्ते लक्षणात्मनेपदानित्यत्वे ज्ञापकमाहुः ॥ ववेत्यव्ययम् वव
 इति प्रथमरक्तनिःसरणजनितध्वनिमाहेत्यन्ये ॥ वव इत्येव शब्दमाह ॥ रक्तं कर्तुं प्रथमत इत्यर्थः ॥ उवाहेत्यर्थे वव इति शब्दानुकरणम् ॥ तेन अनुकार्यानुकरणयोर्भेदस्या
 विवक्षितत्वादसत्यर्थवत्त्वे गवित्ययमाहेति वद्विभक्त्युत्पत्त्यभावः अन्यथा ववमाहेति स्यात् ॥ केचित्तु कृतसंप्रसारणमुवाहेत्येव पेठुः ॥ वयंतु ब्रूमः ॥ संप्रसारणमत्र क
 र्तव्यं कृते तस्मिन् संप्रसारणाच्चेत्यत्र पूर्वरूपत्वेनित्ये प्राप्ते वा छंदसीत्यनुवृत्तौ पूर्वरूपत्वाभावपक्षे मित्रावरुणौ यज्यमानाविति वत्पुनः प्रसंगविज्ञानादिको यणचीतियणादे
 श एव श्रूयते ॥ छन्दो वत्पुराणानि च भवन्तीति ॥ तदित्यम् ॥ पाठव्याख्या च धातूनां दृश्यते स्वैरिणः कचित् ॥ प्रयोग एव भगवांस्तानवस्थापयत्यपि ॥ ४५ ॥

समरेसंग्रामेविष्णोरियंवैष्णवीशक्तिरेनंरक्तबीजंचक्रेणअभिजघान अथवाचसाऐंद्रीएनंरक्तबीजमसुरेश्वरंगदयाताडयामास ॥ यद्वा ऐंद्रीतमित्येकंपदंप्राक् ॥
 ऐंद्र्याशक्त्याइतःयोद्धुंप्राप्तस्तंरक्तबीजं सावैष्णवीशक्तिःचक्रेणउरसिजघान ॥ नकेवलंचक्रेण गदयताडयामास ॥ ४६ ॥ वैष्णव्याःचक्रेणभिन्नस्यविदा
 रितस्यरक्तबीजस्यरुधिरस्रावसम्भवैःरक्तप्रवाहसमुद्रवैस्तत्प्रमाणैः रक्तबीजशरीरपरिमितैः सहस्रंसहस्रंतेनसहस्रशः ॥ यद्वा सहस्रेणसहस्रेणसहस्रशः ॥ संख्यै
 कवचनाच्चवीप्सायांशस् ॥ महासुरैःजगद्भुवनंव्याप्तंव्याकीर्णम् ॥ अवर्णनीयैरसंख्याकैश्चैलोक्यंव्याप्तमितिभावः ॥ ४७ ॥ कुमारस्येयंकौमारीशक्तिर्देव
 ताशक्त्याआयुधेनरक्तबीजंमहासुरंजघान ॥ तथावाराही असिनाखड्गेनतंरक्तबीजंजघान ॥ तथामाहेश्वरीशूलेनतंजघान ॥ क्वचित्तुपाठः ॥ माहेश्व
 वैष्णवीसमरेचैनंचक्रेणाभिजघानह ॥ गदयाताडयामासऐंद्रीतमसुरेश्वरम् ॥ ४६ ॥ वैष्णवीचक्रभिन्नस्यरुधिरस्रावसंभवैः ॥ सहस्रशो
 जगद्व्याप्तंतत्प्रमाणैर्महासुरैः ॥ ४७ ॥ शक्त्याजघानकौमारीवाराहीचतथासिना ॥ माहेश्वरीत्रिशूलेनरक्तबीजंमहासुरम् ॥ ४८ ॥
 सचापिगदयादैत्यःसर्वाएवाहनत्पृथक् ॥ मातृःकोपसमाविष्टोरक्तबीजोमहासुरः ॥ ४९ ॥

रीत्रिशूलेनरक्तबीजंमहासुरम् ॥ ताडयामासहृदयेनचचालतथापिसइतिदृश्यते ॥ यद्यपिहृदयेसाताडयामासतं तथापितःरक्तबीजःसंग्रामान्नचचालनापजगा
 मेत्यर्थः ॥ ४८ ॥ सचापिरक्तबीजोमहासुरः कोपसमाविष्टः कोपानलज्वालाकुलं सन्गदयासर्वाएवमातृः ब्रह्माण्यादीःशक्तीः पृथक्प्रत्येकमहनत्अताडय
 त् ॥ दैत्यःमहासुरइत्युक्तेकुतोऽनपौरुष्यंस्यात् ॥ सामान्यतोदैत्योसावित्युक्त्वासामर्थ्यतोमहांश्चासावसुरश्चेत्यतिशयप्रदर्शनादपौरुष्यंस्यात् ॥ यद्वा दिते
 रपत्यंदैत्यःअसूनरातिगृह्णातिअसुरः ॥ आतोनुसर्गेकः महाश्चासावसुरश्चेति ॥ यद्वा महाश्च अमुराः यस्यसः ॥ यद्वा ममहादेवंजहातिमहः
 महश्चासावसुरश्च ॥ मःशिवश्चन्द्रमाश्चस्यात् ॥ ओहाकृत्यागे आतोनुसर्गेकः ॥ अहनदिति हनहिंसागत्योःलङ्स्तिप् ॥ आदिप्रभृतिभ्यःथपोलुक् संज्ञा

पूर्वको विधिरनित्यइतिनेत्याहुः ॥ यद्वा हंतीतिहनःपचायच् ॥ हनइवाचरत् ॥ सर्वप्रातिरदिकेभ्यःकिञ्चाचरिचक्रयः ॥ सनायतत्वाद्वातुत्वात्हनराभ्याल्लङ्
 स्तिप् ॥ अडागमः ॥ ४९ ॥ शक्तिशूलादिभिरायुधैर्बहुभिःप्रकारैराहतस्यरक्तबीजस्यवैरसिद्धोयोरकौचः ॥ वेगवद्रुधिरप्रवाहःपपातवभंशः ॥ तेनरक्तौवेनशतशः
 शतंशतमसुराआसन् शतंशतमित्युपलक्षणम् ॥ सहस्रशःलक्षशःकोटिशःबहुशःअसुराःरक्तबीजसमानाआसन् ॥ शक्तीनांदेवीनांशूलादीन्यायुधानीत्यपियथायो
 म्यव्याख्या ॥ ब्रह्माण्याआयुधंशत्रुघ्नोमंत्रःवैष्णव्याश्वक्रंमाहेश्वर्याःशूलंपिनाकारुपंधनुश्च काल्याःशूलंचक्रं च ॥ ५० ॥ असुरस्यरक्तबीजस्ययदसृक्करकंतस्मा
 द्रूमिष्ठात्सकाशात्संभूतैरपिउद्दिष्टनामधेयैरसुरैःरक्तबीजसदृशैर्वातु कैःसकलंजगत्त्रै ओक्थं व्याप्तमासीत् ॥ ततोदेवाउत्तममत्यधिकंभयमाजग्मुः ॥ अहोकिमेतदासी
 तस्याहतस्यबहुधाशक्तिशूलादिभिर्भुवि ॥ पपातयोवैरक्तौचस्तेनासञ्छन्नशोसुराः ॥ ५० ॥ तैश्चासुरासृक्संभूतैरसुरैःसकलंजगत् ॥ व्याप्तमासी
 त्ततोदेवाभयमाजग्मुरुत्तमम् ॥ ५१ ॥ तान्विषण्णान्सुरान्दृष्ट्वाचंडिकाप्राहसत्वरः ॥ उवाचकालीचासुण्डेविस्तीर्णंवदनंकुरु ॥ ५२ ॥
 दहोखल्वसौशांतिकर्मणिवेतालोदयः ॥ यज्जगद्रक्षणार्थोदैत्यक्षयार्थःसंग्रामःप्रारब्धोभगवत्यासतावन्नाभूत्प्रत्युतरक्तबीजरक्तजैरसंख्यातैर्वातुकैर्दैत्यैर्जगदापूर्णपीडय
 तेहंतैतदितिदेवाःसाध्वसमापुरतितमामितिभावः ॥ पटैकदेशेदग्धेपटोदग्धइतिवज्जगदेकदेशोपिजगदेवेतिसाकल्येनजगद्व्याप्तमित्युक्तम् ॥ सकलमित्येवोक्ते
 किंतदितिसाकांक्षस्यात्ततउभयमप्युक्तम् ॥ ५१ ॥ चंडिकादेवीसुरान्देवान्विषण्णान्विषादसहितान्दृष्ट्वासत्वरःसंभ्रमोपेतासतीतान्प्राह ॥ मायूयंवि
 षीदत सुस्थाभवतेत्यब्रवीत् ॥ अधुनैववःशत्रून्छिनद्भीत्याश्वासयंतीदेवानुक्तवतीत्यर्थः ॥ अथदेवानित्थमाश्वास्यचंडिकादेवीकालीमुवाच ॥ हेचामुंडेत्वदीयं
 वदनंविस्तीर्णंविशालंकुरुरचयेतिकालीमादिक्षत् ॥ इत्थंभिन्नकर्मत्वात्प्राहोवाचेत्यपौनरुक्त्यंद्रष्टव्यम् ॥ यद्वा अप्रा अहसत् त्वरेतिच्छेदः ॥ प्रापूरणे
 अदादिः ॥ अंविष्णुंप्राप्तैश्वर्येणपूरयत्यसौ ॥ आतोनुपसर्गेकः ॥ विष्णुमायेत्यर्थः ॥ त्वरा ॥ त्रित्वरासंभमेत्वरतेत्वरः पचायच् त्वरमाणासती अहसत् ॥

एतावतैवरक्तबीजरक्तजंतुदर्शनेनैवैतेभीताइतिदेवानहसत् ॥ हसेहसनेलङ्कितम् ॥ प्राहसत् त्वरेत्यपिच्छेदेसएवार्थः ॥ त्वरतेइतित्वरा ॥ अतएवप्राहसत्तदेत्य
 पिपाठे तदादेवानांभयोदयकालेइतिसएवार्थोवशिष्टः ॥ यदा प्राहसत्त्वरेत्येकंपदम् ॥ प्राहस्तुरणमूर्धनि ॥ प्राहेयुद्धमूर्धनि सत्त्वरा ॥ यल्लक्ष्यंदेवीपुराणे ॥
 प्रययौप्राहकाम्ययेति ॥ ५२ ॥ देवीपुनःप्राह हेचामुंडेअनेनविस्तीर्णीकृतेनवेगिनावेगयुक्तेनत्वदीयेनवक्त्रेगमहासुरान् रक्तबीजात्सकाशान्ममशस्त्रपातेभ्यः
 संभूतान्समुत्पन्नान् रक्तानांरुधिराणांविंदून्प्रतीच्छगृहाणपिबेत्यर्थः ॥ इषइच्छायांप्रतिपूर्वोग्रहणार्थः ॥ रक्तबीजादित्ययादानं यावत्तद्रक्तविंदवःक्षितिंनस्पृशं
 तितावदेवांतारिक्षे तान्मुखेनगृहाणेतिसूचनार्थम् ॥ अन्यथारक्तविंदवःक्षितिंस्पृशंतस्तत्समानान्महासुरानुपजनयेयुरितिभावः ॥ ५३ ॥ हेचामुंडेत्वंतस्माद्रक्तबी
 जरक्तादुत्पन्नान्महासुरान्भक्षयंतीरणेसंग्रामेचरविहर ॥ ततःकिंफलिष्यतीत्याह ॥ एवमनेनप्रकारेणएवरक्तबीजःक्षीणरक्तःसन्भक्षयंताशंपरासुतांगमिष्यति
 मच्छस्त्रपातसंभूतान् रक्तविंदून्महासुरान् ॥ रक्तविन्दोःप्रतीच्छत्वंवक्त्रेणानेनवेगिना ॥ ५३ ॥ भक्षयंतीचरणेत्वदुत्पन्नान्महासुरान् ॥
 एवमेषक्षयंदैत्यःक्षीणरक्तोगमिष्यति ॥ ५४ ॥ भक्ष्यमाणास्त्वयाचोग्रानचोत्पत्स्यंतिचापरे ॥ ऋषिरुवाच ॥ इत्युक्त्वातांततोदेवी
 शूलेनाभिजघानतम् ॥ मुखेनकालीजगृहेरक्तबीजस्यशोणितम् ॥ ५५ ॥

प्राप्स्यति ॥ रक्तबीजरक्तजाःदैत्याःकिंकरिष्यंतीत्यतआह ॥ हेचामुंडेअपरेचयेरक्तबीजरक्तजामहासुरा उग्रा अतिरौद्राःसंतितेपिचत्वयाभक्ष्यमाणाःसंतःपुनर्नैवो
 त्पत्स्यंति ॥ पदगतौअनुदात्तेत्वादात्मनेपदी ॥ चक्षिडोडित्करणदनुदात्तेत्वनिमित्तात्मनेपदस्यानित्यत्वमवसीयतइतिपरस्मैपदंभवति ॥ अन्यथोत्पत्स्यंतेइत्येव
 स्यात् ॥ ५४ ॥ इत्युक्तप्रकारेणचंडिकादेवीविजिगीषुःसतीतीकालीइत्युक्त्वातिरक्तबीजशूलेनएकाग्रलोहदंडेनत्रिशूलेनवाभिमुख्येनउरसिजघान ॥
 कालीचमुखेनरक्तबीजस्यशोणितंजगृहेअभूमिष्ठमंतरिक्षेजग्राहअपिबत् ॥ ५५ ॥

तत्ररणेदेव्याशूलेप्रयुक्तेसतिततोन्तरमसौरक्तबीजः गदयाचंडिकादेवीमाजघान अथगदापातानंतरमसौगदापातः अस्याःदेव्याः अल्पिकामपिवेदनांनचक्रेने
 वचकार देव्याःपरमानन्दब्रह्मत्वादुःखलेशोपिकुतइतिभावः ॥ आङोयमहनइत्यात्मनेपदमकर्मकादेवभवति ॥ अन्यथाआजग्नइतिस्यात् ॥ वेदनापीडनं
 बाधाव्यथनंदुःखनंव्यथा ॥ ५६ ॥ चंडिकादेव्याशस्त्रैराहतस्यतस्यरक्तबीजस्यदेहात्तुयतोयतःयच्चयच्चबहुशोणितंमुस्त्रावततस्तच्चतच्चशोणितंकर्म चामुंडाका
 लीविस्तीर्णीकृतेनवदनेनसंप्रतीच्छतिजगृहेपपावितिभावः ॥ यतस्ततइत्याद्यादित्युत्तसिर्यथायोगम् ॥ यद्वा तस्यदेहात्सकाशायतोयतोद्वारतोद्वारात्सुस्त्रावतत
 स्ततोद्वारात्सकाशात्स्ववक्त्रेणप्रतीच्छतिस्मचामुंडेत्यर्थः ॥ तद्वक्त्रेणतिपाठे तेनविस्तारितेनवक्त्रेणेत्यर्थः ॥ यतस्ततइत्यर्थप्रतिकेचिद्व्याचख्युः ॥ इतस्तत
 ततोसावाजघानाथगदयातत्रचण्डिकाम् ॥ नचास्यावेदनांचक्रेगदापातोल्पिकामपि ॥ ५६ ॥ तस्याहतस्यदेहात्तुबहुसुस्त्रावशोणितम् ॥
 यतस्ततस्तद्वक्त्रेणचामुण्डासंप्रतीच्छति ॥ ५७ ॥ मुखेसमुद्रतायेस्यारक्तपातान्महासुराः ॥ तांश्चखादाथचामुंडापपौतस्यचशोणितम् ॥ ५८ ॥
 देवीशूलेनचक्रेणबाणैरसिभिरिष्टिभिः ॥ जघानरक्तबीजंतंचामुंडापीतशोणितम् ॥ ५९ ॥
 इतिकचित्पाठः ॥ ५७ ॥ अस्याःकाल्यामुखेरक्तपाताद्रक्तबीजरुधिरपतनात्समुद्रताःसमुत्पन्नायेमहासुरास्तान्चामुंडाकालीचखाद ॥ अथतस्यरक्तबीजस्यशोणितं
 चपपौ ॥ ५८ ॥ देवीचंडिकाशूलेनचक्रेण । कचिद्वक्त्रेणतिपाठः ॥ बाणैः असिभिःखड्गैःरिष्टिभिःखड्गप्रभेदैस्तंरक्तबीजंजघान॥कीदृशम् । चामुंडयापीतं शोणितं
 यस्यतम् ॥ ननुबाणबाहुल्यंयुक्तमेव असिबाहुल्यंकिमर्थमुच्यते ॥ असिकृतप्रहाराअस्यइत्युच्यते ॥ एवंप्रिष्टयोपि ॥ असिभिरिष्टिभिरित्यत्रसलोपेछांदसत्वम् ॥
 यद्वा रोरीतिरेफलोपे द्रलोपेपूर्वस्यदर्घोणइतिदर्घाभावच्छांदसः ॥ ऋष्टिभिरितिपाठेपिसलोपसमाधानंछांदसज्ञेयम् ॥ यद्वा यष्टिभिरितिबिबक्षायांसंप्रसारणपूर्वरूपत्वे
 इष्टिभिःयष्टिभिरित्यर्थः ॥ तथाचसंधिर्युक्तएव ॥ ५९ ॥

हेमहीपालसुरथ देव्याः शस्त्रसंहतितः शस्त्रसमूहाद्धेतोः हतस्ताडितः ॥ यद्वा आयादित्वात्तसिः ॥ शस्त्रसंहत्याहतः ॥ यद्वा शस्त्रसंहतिमेत्यहतः ॥ कर्मणिल्य
ब्लोपेपंचमी ॥ चामुण्डया निःशेषपीतत्वात्नीरक्तश्चसनूरक्तबीजः मर्त्तुमहीपृष्ठेभूमेरुपारिपपात ॥ शस्त्रसंघसमाहतइतिपाठे सप्तम्यांजनेर्दः अन्येष्वपिदृश्यत
इत्यपिशब्दः सर्वोपाधिव्यभिचारार्थः ॥ तेनधात्वंतरादपिडोभवतिकारकांतरेपिचेतिवचनात् । शस्त्राणिसंहतिसमाहरतिराशीकरोतिशस्त्रसंहतिःयुद्धंतेनसमा
हतः ॥ शस्त्रसंघसमाहतइत्यन्वयपाठः ॥ संघसार्थात्तुजंतुंभिरित्याभिधानात् प्राण्यारब्धःसमूहःसंघः ॥ यद्वा मेघसंघवदुपचारात्संघइवसंघःशस्त्राणांसंघःस
मूहः ॥ शस्त्राणिजन्तुवच्चेष्टन्ते ॥ ६० ॥ हेनृप सुरथ दत्तावधानःशृणु ॥ ततो रक्तबीजवधानंतरंतेप्राग्विषण्णाः त्रिदशाः देवाः संप्रतिअतुलमसदृशमपारिमितं
हर्षमवापुः ॥ अथचतेषां रक्तबीजादिदैत्यानामसृङ्मदोद्धतः रुधिरपानमदोत्कटः ॥ अतएवमत्तःमदघूर्णितःमातृणांब्रह्माण्यादीनांगणःसमूहःआनंदतःननर्त्तन
सपपातमहीपृष्ठेशस्त्रसंहतितोहतः ॥ नीरक्तश्चमहीपालरक्तबीजोमहासुरः ॥ ६० ॥ ततस्तेहर्षमतुलमवापुस्त्रिदशानृप ॥ तेषामातृगणो
मत्तो ननर्त्तासृङ्मदोद्धतः ॥ ६१ ॥ इति श्रीमार्कंडेयपुराणेसावर्णिकेमन्वंतरेदेवीमाहात्म्येरक्तबीजवधानामाष्टमोऽध्यायः ॥ ८ ॥ राजो
वाच ॥ विचित्रमिदमाख्यातं भगवन्भवतामम ॥ देव्याश्चरितमाहात्म्यं रक्तबीजवधाश्रितम् ॥ १ ॥

त्यतिस्म ॥ एतेनयुद्धावसानेवीरपानं सूचितम् ॥ वीरपानं तुयत्पानं वृत्तेभाविनिवारणे ॥ रुधिरसृगलोहितास्त्ररक्तक्षतजशोणितम् ॥ ६१ ॥ इति श्रीमार्क
ंडेयपुराणे श्रीराजाधिराजतोमरान्वयश्रीमदुद्धरणात्मजशंतनुचक्रवर्तिविरचितायां देवीमाहात्म्यटीकायां रक्तबीजवधोष्टमोऽध्यायः ॥ ८ ॥ ॥ हेभगवन्
हेसुमेधोमहर्षे हेअमम ममताराहित भवतात्वयामम सुरथस्यशृण्वतः रक्तबीजवधाश्रितं तद्वधाविषयं विचित्रमद्भुतमिदं देव्याश्चरितस्यमाहात्म्यं महात्मता
आख्यातंकथितम् ॥ रक्तबीजवधस्तेनवाश्रितम् ॥ यद्वा रक्तबीजवधेनएवमविष्णुमाश्रितमाश्रितंरक्तबीजवधेनदुष्करेणसंतुष्टेनाविष्णुनाअहोइदमद्भुत
मिति श्लाघितमित्यर्थः ॥ यद्वा आकारस्तु पितामहः ॥ आब्रह्मणा श्रितम् आहतंस्तुतमित्यर्थः ॥ रक्तबीजवधाश्रितमितिपाठे आब्रह्मा

अःविष्णुःउकारस्तुमहेश्वरःएषासिमाहारद्वैकवद्भावो ॥ द्वयोराद्ययोःसंधौसवर्णदीर्घः ॥ ततउनासहाऽऽङ्गुणःओइतिप्रातिपदिकम् ॥ ह्रस्वोनपुंसकेप्रा
तिपदिकस्य ॥ उनाश्रितमुश्रितम् ॥ रक्तबीजवधेनातिदुःसाध्येनलीलयादेव्याकृतेनसंतुष्यताउनाब्रह्मविष्णुरुद्रेणश्रितमादृतम् ॥ १ ॥ हेसुमेधःऋषेदेव्या
रक्तबीजेनिपातितेसत्यातिकोपनः शुम्भोनिशुम्भश्चभूयःअत्यधिकंच ॥ भूयःपुनःयत्कर्मसंग्रामलक्षणंकार्यं चकारतदहंसुरथोभूयोधिकंयथास्यात्तथाश्रोतुमिच्छा
मि ॥ पुरुहूःपुरुभूयिष्ठंस्फारंभूयश्चभूरिच ॥ २ ॥ हेराजन्देव्यारक्तबीजेनिपातितेसतितोन्येषुचदानवेषु देव्याहतेषुसत्सुशुंभासुरोनिशुम्भश्चासुरःअतुलमनुप
मममयादिकोपंक्रोधंचकार ॥ अभ्यामर्दसमाघातसंग्रामाभ्यागमाहवाः ॥ आह्वयंतेत्रस्पर्द्धयेत्याहवः ॥ देव्याहन्यमानंहंतंमहासैन्यंवलोक्याथअमर्षक्रोध
भूयश्चेच्छाम्यहंश्रोतुंरक्तबीजेनिपातिते ॥ चकारशुंभोयत्कर्मनिशुंभश्चातिकोपनः ॥ २ ॥ ऋषिरुवाच ॥ चकारकोपमतुलंरक्तबीजेनिपा
तिते ॥ शुंभासुरोनिशुंभश्चहतेष्वन्येषुचाहवे ॥ ३ ॥ हन्यमानंमहासैन्यंवलोक्यामर्षमुद्रमन् ॥ अभ्यधावन्निशुंभोथमुख्ययासुरसेनया
॥ ४ ॥ तस्याग्रतस्तथापृष्ठेपार्श्वयोश्चमहासुराः ॥ संदष्टौष्ठपुटाःक्रुद्धाहंतुंदेवीमुपाययुः ॥ ५ ॥

मुद्रमन्उद्गिरन्क्रोधाविष्टःसन् ॥ उद्वहन्नितिपाठेधारयन्सन्निशुम्भःमुख्ययानिजयाअसुरसेनयाआसुरीयासेनातयासहाभ्यधावत् ॥ हन्यमानं वर्त्तमानसामीप्ये
वर्त्तमानवद्वेतिलटःकर्मणिशानच् ॥ यद्यप्युद्वहनंपाणिपीडनंतथापिधात्वनेकार्थतयाधारणमर्थः ॥ अन्यथा सदृशीमुद्वहेत्कन्यामितिवदुद्वहनंपाणिपीडनंस्यात् ॥
॥ ३ ॥ ४ ॥ तस्यनिशुम्भस्याग्रतःपुरस्तात्तथापृष्ठेपश्चाद्भागेतथापार्श्वयोर्वामदक्षिणभागयोः वर्त्तमानाःमहासुराःसंदष्टौष्ठपुटाः रोषदष्टाधरौष्ठाःसंतःदेवींहंतुमुपाययुः
उपसमीपमाजग्मुः ॥ उत्तरौष्ठापेक्षयात्ररोषप्रकरणादोष्ठोऽधरोविवक्षितः ॥ अन्यथाऽभिधानेओष्ठशब्दोऽधरपर्यायैव ॥ अधरशब्दोऽप्योष्ठपर्यायैव ॥ यदाहुः ॥
ओष्ठाधरौतुरदनच्छदौदशनवाससीइति ॥ ओष्ठमात्रेधरःस्मृतइतिच ॥ ओष्ठशब्देनपरस्यसंसक्तपिधानंवस्तुउच्यते ॥ ओष्ठःपुटइवओष्ठपुटःसंदष्टओष्ठपुटोयैस्ते ॥
पुटसंश्लेषणे ॥ पुट्यतेसंश्लिष्यतेपुटः ॥ ५ ॥

स्वबलैर्वृतः स्वैरात्मीयैः सैन्यैर्वैष्टितः महावीर्यः महाप्रभावः शूरः शुम्भोऽपि प्रथमं मातृभिर्ब्रह्मण्यादिभिः समं युद्धं कृत्वा अथ कोपात् क्रोधावेशाच्चंडिकादेवीं निहतुमा
जगाम ॥ शुम्भो न जानाति चंडिका भगवती हंतुं न शक्येति भावमावेदयितुं कोपादित्युक्तम् ॥ ६ ॥ ततो नंतरं तयो रती वात्यर्थमुग्रं रौद्रं शराणां वर्षवृष्टिं वर्षतोः शुम्भनि
शुम्भयोः देव्या सह युद्धमासीत् ॥ कयोरिव वर्षतोः मेघयोरिव ॥ यथा मेघौ पृथग्भूतौ वर्षतः वृष्टिधाराः ॥ ७ ॥ तथा ताभ्यां शुम्भनिशुम्भाभ्यामस्ता न्नाक्षिता
न्पेरितान् शरान्बाणान् चंडिकादेवी स्वैः शराणामुत्करैः पुंजैः ॥ यद्वा स्वेषामात्मीयानां शराणामुत्करैः ॥ स्वस्याः आत्मनः शराणामुत्करैर्वा ॥ सर्वनाम्नो वृत्तिमा
त्रेपुं वद्भावः ॥ स्यान्निकायः पुंजराशीतूत्करः कूटमस्त्रियाम् ॥ कृविक्षेपे उत्कीर्यते उत्कराः ॥ कर्मणि कृशेरप् ॥ स्तोमैः चिच्छेदस्वडयामास ॥ अथ च सा तावसुरौ
शुम्भनिशुम्भावपि कर्मभूतौ अंगेषु तदीयेषु प्रत्यंगं प्रतिरोमकूपं शस्त्रौ वैर्बाणाद्यायुधव्यूहैस्ताडयामास ॥ ८ ॥ निशुम्भः निशितं तीक्ष्णं खड्गं मंडलाग्रं सुप्रभं प्रभामंडल
आजगाम महावीर्यः शुंभोऽपि स्वबलैर्वृतः ॥ निहतुं चंडिकां कोपात्कृत्वा युद्धं तु मातृभिः ॥ ६ ॥ ततो युद्धमतीवासीद्देव्याः शुंभनिशुंभयोः ॥
शरवर्षमतीवोग्रं मेघयोरिव वर्षतोः ॥ ७ ॥ चिच्छेदस्ताञ्छरांस्ताभ्यां चंडिका स्वशरोत्करैः ॥ ताडयामास चांगेषु शस्त्रौ वैरसुरेश्वरौ ॥ ८ ॥
निशुंभो निशितं खड्गं चर्मचादाय सुप्रभम् ॥ अताडयन्मूर्ध्नि सिंहं देव्या वाहनमुत्तमम् ॥ ९ ॥ ताडिते वाहने देवी क्षुरप्रेणासिमुत्तमम् ॥
निशुंभस्याशुचिच्छेदचर्मचाप्यष्टचन्द्रकम् ॥ १० ॥

भास्वरं चर्मचफलकमादाय गृहीत्वा देव्याः उत्तमं श्रेष्ठं वाहनं सिंहं मूर्ध्नि मस्तके अताडयत् ॥ तड आघाते चुरादिः ॥ निशितं क्षणुतं तेजितमिति यावत् ॥ सुप्रभमि
ति खड्गस्य विशेषणं चर्मणश्च ॥ संभवेव्यभिचारे च स्याद्विशेषणमर्थवत् ॥ ९ ॥ निशुम्भेन वाहने सिंहं ताडिते सति देवी चंडिका क्षुरप्रेण क्षुरप्रात्याकारेण पूरयति
मुखेनानुकरोति क्षुरप्रोबाणविशेषः ॥ तेन निशुंभस्य उत्तमं श्रेष्ठमसिखड्गं चिच्छेद ॥ आश्वविलंबेनाष्टचन्द्रकं च तेनैव क्षुरप्रेणा चिच्छेदेकप्रयत्नेन असिचर्मचविदार
यामासेत्यर्थः ॥ अष्टौ चन्द्रायस्मिन्स्तदष्टचन्द्रकं लिखिताष्टचन्द्रकमित्यर्थः ॥ यद्वा अष्टः व्यासः चन्द्रः कर्पूरो यस्मिन् विलिप्तोऽस्ति तदष्टचन्द्रकम् ॥ अशुव्याप्तौ कर्करिकः ॥

यदा अष्टौ चंद्रांश्चित्रिताचकायति अष्टचंद्रकम् ॥ अष्टानां चंद्राणां समाहारोऽष्टचंद्रतत्कायत्यात्मलक्ष्यत्वेन लिखितं कथयत्यष्टचंद्रकम् ॥ कर्पूरश्चंद्रसंज्ञकः ॥ १० ॥
 देव्या चर्मणि द्विधा कृते खड्गे च च्छिन्ने द्विधा कृते सति निशुंभोऽसुरः देवीं प्रति शक्तिमायुधविशेषं चिक्षेप युयुजे ॥ देवी अभिमुखा गतांतामप्यस्य निशुंभस्य शक्तिं चक्रेण द्विधा च
 क्रेचिच्छेद ॥ न केवलं तद्वयमेव अपितु तदीयां शक्तिमपि चिच्छेद ॥ ११ ॥ अथानंतरं कोपेनाध्मातः कोपाविष्टः कोपाध्मातः कोपाग्नियुक्तः निशुंभः दानवः देवीमुद्दिश्य
 शूलं जग्राह प्रयुज्ये इत्यर्थः ॥ अथ देवीमुखमायां तंतं चापि शूलं मुष्टिपातेन मुष्टेः प्रहारेण अचूर्णयत् ॥ सत्यापपाशसत्रेण अवध्वंसने चूर्णप्रतिपदिकाणि च ॥ अवध्वंसित
 वतीत्यर्थः ॥ अथवा चूर्णप्रेरणसंप्रेरणयोः चुरादिः ॥ शूलं पुंस्यपि ॥ ध्माशब्दाग्निसंयोगयोः कोपेनाध्मातः अग्निदीपितः ॥ कर्मणिक्तः ॥ स्त्रीपुंसयोः स्मृतो मुष्टिः
 ॥ १२ ॥ अथ सोपि निशुंभोऽपि गदामादाय गृहीत्वा चंडिकां प्रति चिक्षेप ॥ सापि निशुंभप्रेरिता गदा देव्या कर्तृभूतया त्रिशूलेनाग्निबीजगर्भेण करणेन भिन्ना विदारिता सती
 छिन्ने चर्मणि खड्गे च शक्तिं चिक्षेप सोऽसुरः ॥ तामप्यस्य द्विधा चक्रे चक्रेणाभिमुखा गताम् ॥ ११ ॥ कोपाध्मातो निशुंभोऽथ शूलं जग्राह दानवः ॥
 आयातं मुष्टिपातेन देवीतच्चाप्यचूर्णयत् ॥ १२ ॥ अथादाय गदां सोऽपि चिक्षेप चंडिकां प्रति ॥ सापि देव्या त्रिशूलेन भिन्ना भस्मत्वमागता ॥ १३ ॥
 भस्मत्वमागता भस्मविभूवेत्यर्थः ॥ आविव्याध गदां सोऽपीति पाठे सोपि निशुंभोऽपि चंडिकां प्रति गदां चिक्षेप आविव्याध ततश्च यदि गदा देवीं विव्याध निशुंभस्तर्हि देवी
 प्रयुक्ता त्रिशूलेन भस्मीकरणवर्णनं निशुंभप्रयुक्तगदायाः विफलं स्यात् ॥ देव्या उत्कर्षाभावात् ॥ देवीविषयं व्यधनं गदायामेवेति ॥ त्रिशूलेन गदाया भस्मतास्तु मावाभूत्
 किंतया कृतं स्यात् ॥ पाटञ्चरलुटितवैशमन्यामिकजागरणसंतत्यापि वार्तिकं कृतं स्यादिति ॥ कचिदा विध्याथ गदां सोऽपीति पाठः ॥ आविध्य भ्रामयित्वेत्यर्थः ॥ अत्रापि
 पाठे गदां भ्रामयामासेत्यर्थाश्रयेन किंचिद्बुध्यति वैदुष्यमिष्यमाणार्थसिद्धेरिति चेन्मतमायुष्मतः ॥ मैवंमंस्थाः शब्दशक्तिस्वाभाव्यादा विद्धो मणिरित्यादौ विध्यति राङ्पूर्वा
 षोपिताडनार्थ एव प्रसिद्धो न तु जातु पारिभ्रमणवृत्तिरित्यलं विस्तरेण । प्रकृतमनुसरामः ॥ १३ ॥

दु० स०
॥ ७५ ॥

ततः गदायांभस्मीकृतायां तदनंतरंपरशुहस्तंपरश्वधपाणिमभिमुखमायांतंतं निशुंभं देवीचंडिकाबाणौघैः शरव्यूहैः आहत्यताडयित्वाभूतलेऽवनितलेऽपात
यत् प्रभंशयामास ॥ निशुंभोमच्छांप्रापितोनतावन्मारितोस्तीदानीमग्रे ततोनिशुम्भःसंप्राप्यचेतनामात्तकामुर्कइतिश्रवणात् ॥ १४ ॥ तस्मिन्भी
मविक्रमेधोरपराक्रमेनिशुंभेभ्रातरिभूमौनिपतितेमूर्च्छितेसतिभ्राताशुम्भः अतीवसंकुद्धः अतितरांकोधाविष्टः सन्नंबिकांदेवींहंतुंप्रययौ ॥ १५ ॥
तथातेनप्रकारेणतदातस्मिन्काले अत्युच्चैः रथस्थःरथारूढःसःशुंभःअत्युच्चैःगृहीतपरमायुधैःअतुलैरनुपमैःअष्टाभिर्भुजैर्बाहुभिः अशेषंकृत्स्नंनभःआकाशमंड

ततःपरशुहस्तंतमायांतंदैत्यपुंगवम् ॥ आहत्यदेवीबाणौघैरपातयतभूतले ॥ १४ ॥ तस्मिन्निपतितेभूमौनिशुंभेभीमविक्रमे ॥ भ्रातर्यती
वसंकुद्धःप्रययौहंतुमंबिकाम् ॥ १५ ॥ सरथस्थस्तथात्युच्चैर्गृहीतपरमायुधैः ॥ भुजैरष्टाभिरतुलैर्व्याप्याशेषंबभौनभः ॥ १६ ॥ समायां
तंतमालोक्यदेवीशंखमवादयत् ॥ ज्याशब्दंचापिधनुषश्चकारातीवदुःसहम् ॥ १७ ॥ पूरयामासककुभोनिजघंटास्वनेनच ॥ समस्त
दैत्यसैन्यानांतेजोवधविधायिना ॥ १८ ॥

लंब्याप्याक्रम्यबभौशुशुभे ॥ १६ ॥ देवीचण्डिकातंशुम्भंसंमुखमायांतमागच्छंतंवलोक्यशंखमवादयत्पूरयामास ॥ किंच अतीवातितरांदुःसहंसोदुमशक्यं
धनुषःज्यायाधनुरारोपेमौर्व्याःशब्दटंकारस्वनंचकार ॥ शंखस्वनश्चापस्वनोयुद्धोत्साहंजनयति ॥ मौर्वीज्याशिजिनीगुणः ॥ आरोपितज्यास्वनार्थधनुर्ग्रह
णम् ॥ धनुःशब्दोर्द्ध्वादित्वात्पुंनपुंसकलिंगः ॥ धनुर्वेशविवृद्धोपिनिर्गुणःकिंकरिष्यति ॥ दुःस्वनेनसह्योदुःसहस्तम् ॥ स्वत्यतीवचनिर्भरे ॥ १७ ॥ समस्तदै
त्यसैन्यानांसकलासुरसेनानांतेजसांवधविनाशविधातिकरोतितेन ॥ यद्वा तेजसांवधस्यविधायः भावेधञ् सोस्त्यस्यसतथोक्तः ॥ तेननिजघंटास्वनेच ॥ ७५ ॥

शां० टी०
अ० ९

ककुभोदशादिदिशः पूरयामासत्तवर्द्धयामास ॥ पूरी आप्यायनेदिवादिः ॥ आप्यायनवृद्धिः हेतुमतिचेतिणिच् ॥ कासप्रत्ययादाममन्त्रेतिटि ॥ स्वनेनचे
 तिचकारेणशंखज्यानिजघंटास्वनैः दिशः पूरयामासेत्येतदुक्तंस्वनत्रयंसमुच्चीयते ॥ तेजःप्रभावेदीप्तौचबलेशुक्रेपिसंसृतौ ॥ अधिक्षेपावमानादेःप्रयुक्तस्यपरे
 णयत् ॥ प्राणात्ययेप्यसहनंतत्तेजःसमुदाहृतम् ॥ १८ ॥ ततःशंखादिस्वनानन्तरं सिंहः केसरीत्याजिताःवर्तिताःइमानांगजानांमहांतोमदायैस्तैस्तैःदूरीकृतम
 तेभपदप्रवाहैः ॥ सिंहगर्जनश्रवणाद्रजाःखलुनिर्मदाःस्युः । महानादैः महाद्रिःकंठीरुवस्यास्यनादैःकंठगर्जनैःगगनमाकाशंपूरयामास ॥ तथैवतैर्महानादैः गांपृ
 थ्वींपूरयामास ॥ तथैवदशदिशःपूरयामास ॥ कचित्तुगांतथोपदिशोदशेतिपाठः ॥ उपशब्दआधिक्येपूरितशंखज्याघंटानांनादापेक्षयासिंहनादोधिकः
 यतोसौगगनादिकंसर्वंपूरयामास ॥ १९ ॥ ततःसिंहनादानन्तरंकालीचामुण्डागगनमाकाशंसमुत्पत्यगगनंक्षमामताडयत् ॥ कराभ्यांपाणिभ्यामाहतवती ॥
 ततःसिंहोमहानादैस्त्याजितेभमहामदैः ॥ पूरयामासगगनंगांतथैवदिशोदश ॥ १९ ॥ ततःकालीसमुत्पत्यगगनंक्षमामताडयत् ॥ करा
 भ्यांतन्निनादेनप्राक्स्वनास्तेतिरोहिताः ॥ २० ॥ अट्टाट्टहासमशिवंशिवदूतीचकारह ॥ तैःशब्दैरसुरास्त्रेसुःशुंभःकोपंपरंययौ ॥ २१ ॥
 यद्वा समुत्पत्योड्डीयगगनंक्षमां चद्यावापृथिव्यौद्वेअपिकराभ्यामताडयत् ॥ ततः तन्निनादेनद्यावापृथिव्यांघातजनितध्वनिनातेप्राक्उक्ताः शंखज्याघंटासिंह
 स्वनाःतिरोहिता आच्छादिताआसन् ॥ अल्पोध्वनिरधिकध्वनिनाहितिरोधीयते ॥ २० ॥ चंडिकाशरीरोत्पन्नाशिवदूतीदैत्यानामशिवंकर्णकटुयथास्यात्तथाअट्टाट्ट
 हासमत्युच्चहासंचकार ॥ हप्रसिद्धम् ॥ तैरट्टाट्टहासजनितैः शब्दैर्ध्वनिभिः सुराः त्रेसुः ॥ त्रसुउद्वेगे ॥ उद्वेगमापुः ॥ एत्त्वाभ्यासलोपौ ॥ शुम्भस्तुपरमधि
 कंकोपंययौप्राप ॥ अट्टाअतिक्रमहिंसनयोः ॥ अट्टनमट्टः अतिक्रमउल्लंघनम् ॥ शत्रूनुलंघ्योल्लंघ्यहसनमट्टाट्टहासः ॥ यद्वा अट्टेननादेनातिक्रमेणहासः
 अट्टाट्टहासः ॥ नित्यवीप्सयोरितिवीप्सायांद्विवर्चनम् ॥ कर्मधारयवदुत्तरेष्वितिसुपोलोपः ॥ अट्टाट्टहासमितिपाठे अट्टाट्टहासः महाहासः शकंध्वादित्वात्पर

दु० स०

॥ ७६ ॥

रूपत्वम् ॥ यद्वा अदृष्टवद्वेषुहिंसकेषुहासः ॥ यद्वा अदृष्टवद्वेषुअतिकामत्स्वतिक्रामत्सुहासः ॥ इहकश्चिच्चाह ॥ अदृष्टःशकटध्वनिरिति तन्न प्रमाणाभावात् ॥
सएवाह अद्वोतिशयइति तच्चन वीप्सातोन्यत्रादृशब्दस्यकेवलस्यातिशयार्थतायांप्रयोगाभावात् ॥ यच्चोक्तंतेनैव अदृष्टःशकटातिशयार्थेष्विति तच्चपापा
त्पापीयःप्रमाणानुपन्यासात् ॥ २१ ॥ हेशुम्भदुरात्मनृत्वंस्वदूतंप्रत्यक्षिपः तिष्ठतिष्ठमावयासीः तत्फलमद्यपश्य ॥ किमतोनिष्ठुरालापेनप्रयत्नोदिता (?)
क्रियाकेवलमुत्तरमत्रेति ॥ यदांबिकादेवीव्याजहारतदातस्मिन्कालेआकाशसंस्थितैर्देवैराकाशस्थैः जयेत्यभिहितेजयशत्रूनभिभवेत्युक्तम् ॥ अथवा
आजियुद्धंकुरुआजयेत्यर्थलेशोज्ञेयः ॥ तिष्ठतिष्ठेतिकोपेसंभ्रमेवाद्विरुक्तिः ॥ २२ ॥ शुम्भेनागत्यदौकित्वाज्वालायातेजसातिभीषणायाशक्तिः मुक्ताप्रेरि
ता साआयांतीसतीचण्डिकायाकर्तृभूतयामहोल्कयासाधनीभतयाशक्त्यानिरस्तानिवारिताभूत् ॥ वह्निकूटाभाअग्निपुंजक्रांतिः महोल्कयावृंहदंगारकाष्ठज्वा
दुरात्मंस्तिष्ठतिष्ठेतिव्याजहारांबिकायदा ॥ तदाजयेत्यभिहितंदेवैराकाशसंस्थितैः ॥ २२ ॥ शुम्भेनागत्ययाशक्तिर्मुक्ताज्वालातिभीषणा ॥
आयांतीवह्निकूटाभासानिरस्तामहोल्कया ॥ २३ ॥ सिंहनादेनशुम्भस्यव्याप्तलोकत्रयांतरम् ॥ निर्घातनिःस्वनोघोरोजितवानवनीपते ॥ २४ ॥
लयेत्यपिकश्चिद्व्याख्यत् ॥ ज्वलदीप्तौ ॥ ज्वलितिकसंतेभ्योणः कर्त्तरि ॥ ज्वलतिज्वालः ज्वालाच ॥ वह्नेर्द्वयोर्ज्वालकीलावर्चिर्हेतिः शिखास्त्रियाम् ॥
मायानिश्चलयंत्रेषुकैतवानृतराशिषु ॥ अयोधनेशैलशृंगेसीरांगेकूटमस्त्रियाम् ॥ महत्युल्काज्वालायस्याः सामहोल्कानामशक्तिः चंडिकायाआयुधम् ॥
निरस्तः प्रहितोयुक्तः प्रेरितः क्षिप्तउज्जितः ॥ विमृष्टोदवितोदूरीकृतोबाणादिमोक्षणे ॥ २३ ॥ हेअवनीपतसुरथ यद्यपिशुम्भस्यसिंहनादेनकंठगर्जनेन
लोकत्रयांतरंव्याप्तमजनिष्ट ॥ तथापिसजितवान् शुम्भकृतसिंहनादमपिभूतस्यपितृसौमिकमिर्घासनिःस्वनएवततोप्यधिकतमत्वात्तमभिभूतवानितिभावः ॥
निर्हेणनंनिश्चितोघातः मारणंनिर्घातः तस्यनिःस्वनः शब्दः यः खलुदेवीप्रतिशुम्भसैनिकैः समरेरसावेशतः कंठतः कथितः ॥ तांनिर्जहिनिर्जहिमारयमारयेति

शां० टी०

अ० ९

॥ ७६ ॥

शब्दः समभूत सनिर्घातनिःस्वनोत्रविवक्षितः ॥ अथवानिश्चयेनघ्नतिशत्रून्नेभिरितिनिर्घाताः खङ्गाद्यायुधसमूहास्तेषांनिःस्वनःपरस्परहतिजनितोध्वनिः ॥
 अथवा आकस्मिकएवगगनादत्यायतः ज्योतिःपातोयःसनिर्घातः सनिर्घोषः तस्ययः स्यान्निःस्वनो घोरःभयंकरः निर्घातनिःस्वनइवशुम्भस्यपातइवोत्पातः ॥
 अतएवमसुरंजितवान्जिगाय ॥ शुंभो जितवान् प्रकाशप्रकर्षमप्राप्यननाशेत्यर्थः ॥ महाध्वनिर्घावापृथिवीव्यापी निर्वनगगनतःपततियउत्पातोन्तर्हकरः सनि
 र्घातः ॥ पृषोदरादित्वात्साधुः ॥ अथवायस्यप्रथमतः सिंहनादेनलोकत्रयंव्याप्तंशुम्भः पश्चान्निर्घातस्यदानवनाशकारिणउत्पातरूपस्यैवनिर्गतःस्वनोयस्यस
 निर्घातनिःस्वनः ॥ अथेनपापेनव्याप्तमुरःप्रधानमंगंतेनउपलक्षितः सन् अजितवान् अभिमतवान्देवीमितिशेषः ॥ यद्वा येनसिंहस्यदेवीवाहनस्यनादेनकंठगर्जने

शुंभमुक्ताञ्छरान्देवीशुंभस्तत्प्रहिताञ्छरान् ॥ चिच्छदस्वशरैरुग्रैःशतशोथसहस्रशः ॥ २५ ॥

ततःसाचंडिकाकुद्धाशूलेनाभिजघानतम् ॥ सतदाभिहतोभूमौमूर्च्छितोनिपपातह ॥ २६ ॥

नलोकत्रयंव्याप्तं सएवजितवान्सन्लोकेषूत्कृष्टः सन्शुम्भस्यघोरःनिर्घातनिःस्वनः बभूव ॥ महोत्पातःपापात्मनामनभ्युदयकारित्याहुः ॥ २४ ॥ अथ
 देवीउग्रैः स्वशरैः आत्मबाणैः शतशः शतंशतं सहस्रशः सहस्रंसहस्रंशुम्भमुक्तान्शरान्चिच्छेद ॥ शरान्स्वशरैरितिचउभयविशेषणंयथायोगंद्रष्टव्यम् ॥ अथशुम्भ
 श्वउग्रैः स्वशरैस्तत्प्रहितान् तयादेव्याप्रहितान् प्रेरितानुग्रान्शतशःशतंशतंशरान्चिच्छेदचिच्छेदचेतिसमत्वमनयोस्तावदित्यर्थः ॥ २५ ॥ साचंडिकादेवीततः
 शुम्भेनसमरसाम्यतः तदसहमानाअतएवकुद्धासतीतंशुम्भंदैत्यंशूलेनायुधेनाभिजघान ॥ शुम्भःतदातस्मिन्कालेनिहतः ॥ यद्वा तदानीहतस्तयादेव्याआनिहत
 आसमंतान्नितरांहतःअतएवमूर्च्छितःसन्भूमौनिपपात ॥ मूर्च्छासंजातास्यमूर्च्छितः सतदाहतइतितुच्छेदे देव्याशूलेननिहतःसशुम्भःअनिहतःननिहतःनमारितः
 नपरासूक्तः ॥ किंतर्हिमूर्च्छितःसन्भूमौनिपपातेत्यर्थः ॥ २६ ॥

ततः परशुहस्तमित्यत्र प्राक्निशुम्भदेवीभूतलेऽपातयदित्युक्तं ततस्तस्य पुनरुज्जीवनपूर्वकं संप्रामं प्रस्तोतुमाहर्षिः ॥ ततः भूतले पतनादनंतरम् ॥ यद्वा ततः शुम्भे मूर्च्छिते
 सति निशुम्भः प्राङ्मूर्च्छितः पश्चाच्चेतनां संज्ञां प्राप्य आत्तकार्मुकः गृहीतशरासनः सन् शरैर्देवीं चण्डिकां तथा कालीं चामुण्डां केसरिणं सिंहं च आजघान ॥ आङ्गोय
 महन इत्यात्मनेपदविधावकर्मकाधिकारात्सकर्मकत्वे तु नात्मनेपदम् ॥ आजघे विषमविलोचनस्य वक्ष इत्यत्र तु स्वांगकर्मकाच्चेति वक्तव्यात्मनेपदं वक्षसेत्यध्याहृत्य
 विषमविलोचनस्य वक्षसा सह संगत्यार्जुनः स्ववक्षः जघ्ने इत्यर्थः ॥ यद्वा विषमविलोचनस्य समीपो भूत्वा र्जुनः स्ववक्षः आजघे आस्फोटितवानित्यर्थः ॥ २७ ॥
 दितेर्जातो दितिजः असुरः दनोर्जातादनुजास्तेषां मीश्वरः स निशुम्भो मायावी पुनश्च बाहूनामयुतं दशसहस्रीं कृत्वा अयुतबाहुर्भूत्वा चक्राणामायुधानामयुतेन दशसाहस्र्या
 ततो निशुम्भः संप्राप्य चेतनामात्तकार्मुकः ॥ आजघान शरैर्देवीं कालीं केसरिणं तथा ॥ २७ ॥ पुनश्च कृत्वा बाहूनामयुतं दनुजेश्वरः ॥ चक्रायु
 धेन दितिजश्छादयामास चण्डिकाम् ॥ २८ ॥ ततो भगवती क्रुद्धा दुर्गा दुर्गार्तिनाशिनी ॥ चिच्छेद तानि चक्राणि स्वशरैः सायकांश्च तान् ॥ २९ ॥
 ततो निशुम्भो वेगेन गदामादाय चण्डिकाम् ॥ अभ्यधावत वै हंतुं दैत्यसेनासमावृतः ॥ ३० ॥
 चण्डिकां छादयामास ॥ छदसंवरणे ताडयामासेत्यर्थः ॥ रथांगा युधसैन्येषु चक्रं राट्समूहयोः ॥ २८ ॥ ततो नंतरं दुर्गार्तिनाशिनी दुरुत्तरदुःखदा विनी ॥ भगवती
 दुर्गा चण्डिका देवी क्रुद्धा सती स्वबाणैस्तानि शुम्भेन प्रेरितानि चक्राणि चिच्छेद ॥ किंच निशुम्भप्रहितान् सायकानां शृगांश्च चिच्छेद ॥ दुर्गा गहनाकृतिरार्तिः
 पीडातां नाशयती सुदुरोरधिकरणे चेति गमेर्दः ॥ आर्तिः पीडाधनुः कोट्योः ॥ शरे खड्गे च सायकः ॥ षोडशं कर्मणि स्यति अंतं करोति सायकः ॥ २९ ॥
 ततः चक्राशुगभं जनतः निशुम्भः वेगेन गदामादाय गृहीत्वा दैत्यानां सैन्यैः समावृतः परिवृतः सन् चण्डिकां हंतुं ताडयितुमभ्यधावत ॥ धावुगतिशुद्धयोः स्वरितेत्वा छद आ
 त्यनेपदम् ॥ जवाहवयोर्वेगः ॥ ३० ॥

आपततआद्रवतएवआगच्छतएवआपतनसमसमयएवतस्यनिशुम्भस्यगदां चण्डिकादेवी शितधारेणतीक्ष्णधारेण खड्गेनमण्डलाग्रेणआशुशीघ्रंचिच्छेद ॥
 ततश्चसशुम्भःभग्नगदायुधःशूलमायुधंसमाददेजग्राह ॥ शूलंगृहीत्वाचण्डिकांहंतुमाडुढौकेशतिभावः ॥ शितेनिशितेद्वेधारेयस्यसशितधारः समाददे ॥ आ
 डोदोनास्यविहरणेआत्मनेपदम् ॥ यद्वा जित्वादात्मनेपदम् ॥ ३१ ॥ चण्डिकादेवीअमरार्दनम् ॥ अर्द्धहिंसायांचुरादिः ॥ अर्द्धयतेहिनस्तिअर्दनःनयादित्वा
 ल्युः ॥ योरनोणिलोपश्च ॥ अमराणामर्दनस्तंशूलहस्तंनिशुम्भमायांतमाच्छ्रंतंवीक्ष्यवेगेनसंभ्रमेणस्वेनयथास्यात्तथाआविद्धेनउत्क्षिप्तेनागृहीतेनवाशूले
 नायुधेनहृदिवक्षसिविव्याधताडयामास ॥ व्यधताडने ॥ लिख्यभ्यासस्योभयेषांसम्प्रसारणम् ॥ आविध्येत्युक्तेपि ग्रहिज्यादिनासंप्रसारणम् ॥ हृदीतिप्रकरणा
 तस्यापततएवाशुगदांचिच्छेदचण्डिका ॥ खड्गेनशितधारेणसचशूलंसमाददे ॥ ३१ ॥ शूलहस्तंसमायांतंनिशुम्भममरार्दनम् ॥ हृदि
 विव्याधशूलेनवेगाविद्धेनचण्डिका ॥ ३२ ॥ भिन्नस्यतस्यशूलेनहृदयाग्निःसृतोपरः ॥ महाबलोमहावीर्यस्तिष्ठेतिपुरुषोवदन् ॥ ३३ ॥
 तस्यनिष्क्रामतोदेवीप्रहस्यस्वनवत्ततः ॥ शिरश्चिच्छेदखड्गेनततोसावपतद्भुवि ॥ ३४ ॥
 त्रिशुम्भस्येतिगम्यते ॥ क्रियावाचित्वमाख्यातुमेकोत्रार्थःप्रदर्शितः ॥ प्रयोगतोनुवर्तव्याअनेकार्थाहिधातवः ॥ तेनआविध्येतिविवक्षितार्थसिद्धिः ॥ ३२ ॥
 देव्याशूलेनभिन्नस्यविद्धस्यतस्यनिशुम्भस्यहृदयाद्वक्षसः सकाशान्महाबलः महाप्राणसमर्थः महावीर्यः महत्तरवीरकर्मदेवींप्रतितिष्ठेतिवदन् अतःक्रयास्यसिम
 दग्रतोयेतिभाषमाणःअपरःशूलिनःनिशुम्भादन्यःपुरुषःपुमान्निःसृतःनिरगात् ॥ अपरइतिदेहेभेदनंतुनिशुम्भरूपक्षेत्रज्ञत्वेन ॥ अतएवअपरःअपरइत्यर्थोनु
 संधेयः ॥ क्षेत्रज्ञआत्मापुरुषः ॥ पुरुषावात्ममानवौ ॥ ३३ ॥ ततइतिच्छेदः खड्गेनततःअसौआपतदितिच्छेदः ॥ ततोऽनंतरंदेवीस्वनवदुच्चैस्तरांसशब्दंयथास्या
 तथाप्रहस्य ररोतिष्ठतिष्ठमाशर्वाणीतन्मयीमायाभुपेत्यमामेवहंतुंपुनरुद्देष्टुमिउदेहिपुनस्तर्हिप्रहारिष्यामीतिहासित्वातस्यानिष्क्रामतः पुरुषस्यप्राक्तननिशुम्भशरी

रान्निर्गच्छतः निशुम्भदैत्यावतारस्य शिरःमस्तकं खड्गेन चिच्छेद ॥ ततो सौतु निशुम्भो भुविरणक्षितौ अपतत् ॥ ३४ ॥ निशुम्भे मृते तदन्यांस्तदीयानसुरान् किंचका
रदेव्यतः परमित्यत आहर्षिः ॥ ततः निशुम्भपतनादनंतरम् ॥ यद्वा ततः निशुम्भादपरान् कानप्यसुरान् सिंहः देवीवाहनं पंचास्यः च खादभक्षयामास ॥ कथं भूतान्
उग्रानुरौद्रान् ॥ यद्वा उग्रदंष्ट्राभिः क्षुण्णाः संपिष्टाः शिरोधरा ग्रीवायेषां ते तान् शिरोधरः शिरोधिः ॥ धरतीति धरः पचाद्यच् शिरसोधरः ॥ शिरोधरतीति विग्रहे कर्म
ण्यण् (?) ततः सिंहभक्षितेभ्यो परांस्तानसुरान् कालीचामुण्डा च खाद ॥ तथापि सिंहकालीखादितशेषाः येऽपरेऽसुराः दैत्यास्तान् शिवदूती च खाद ॥ चंडिकाशरीरतोः
निष्क्रान्ता शक्तिः शिवदूतीत्युच्यते ॥ उग्रमिति पाठे रौद्रं भयं करं यथा स्यात् तथा दंष्ट्राक्षुण्णशिरोधरानसुरान् सिंहः कालीशिवदूती च खादेत्यर्थः ॥ ३५ ॥ केचिन्महासुराः
ततः सिंहश्च खादोऽग्रदंष्ट्राक्षुण्णशिरोधरान् ॥ असुरांस्तांस्तथा कालीशिवदूती तथा परान् ॥ ३६ ॥ कौमारीशक्तिनिर्भिन्नाः केचिन्नेशुर्महासुराः ॥
ब्रह्माणीमंत्रपूतेन तोयेनान्येनिराकृताः ॥ ३३ ॥ माहेश्वरीत्रिशूलेन भिन्नाः पेतुस्तथापरे ॥ वाराहीतुंडघातेन केचिच्चूर्णीकृता भुवि ॥ ३७ ॥
खंडं खंडं च चक्रेण वैष्णव्यादानवाः कृताः ॥ वज्रेण च द्वाहस्ताग्रविमुक्तेन तथापरे ॥ ३८ ॥

कौमार्याः शक्त्या आयुधेन निर्भिन्नास्ताडिताः संतः नेशुः ॥ गशू अदर्शने ॥ अत्यंतादर्शनमत्रादर्शनं न पश्यंति स्म प्राणानित्याहुः ॥ अन्ये महासुराः ब्रह्माण्याः
शक्तेः मंत्रः गुप्तभाषणीयो वर्णमयोनिगमागमाद्योपदेशगम्यः प्रणवादिः ॥ तेन पवित्रीकृतेन तोयेन वारिणानिराकृताः प्रमथादयस्ताः ॥ ३६ ॥ महेश्वरस्येयं माहेश्व
रीतस्याः शूलेन भिन्नाविदारिताः संतः अपरे दैत्याः रणभूमौ पेतुः पतंति स्म वराहस्य भगवतो विष्णोः शक्तिर्वाराहीतस्यास्तुंडं वक्रं पोत्रं वक्राग्रं तेन कृतो घातस्ताडनं प्रहारः ॥
तेन केचिदसुराश्चूर्णिताः भुवि पेतुः ॥ ३७ ॥ विष्णोरियं वैष्णवी शक्तिर्देवता तथा चक्रेण वैष्णवायुधेन केचिद्दानवाः खंडं खंडं कृताः खंडत्वप्रकारं प्रापिताः
खंडीकृताः शकलीकृता इति यावत् ॥ प्रकारेण गुणवचनस्येति दिवचनम् ॥ खंडं खंडमिति पाठे कर्मधारयबहुतरेष्वितिकर्मधारयत्वातिदेशात्सुपोलुक् ॥ खंडसदृशाः

कृताइत्यर्थः ॥ प्रकारोभेदःसादृश्यं च । तदिहसादृश्यं गृह्यते ॥ नन्वत्रदानवइत्येकवचनेन भवितव्यम् ॥ कर्मधारयवदित्यतिदेशेऽपि खंडाः कृताइति भवितव्यं पुंलिङ्गेन च ॥
 अत्राहुः ॥ खंडशब्दस्य गुणवचनत्वाद्गुणमुक्त्वा गुणिनियो वर्तते स गुणवचनइति गुणवचनस्य लक्षणम् ॥ तस्माद्गुणवचनः विशेषणं च भवति इति क्रियाविशेषणानां क
 र्मत्वं न पुंसकैकत्वं भवतीति वक्तव्यमिति न बहुवचनं नापि पुल्लिङ्गमिति ॥ अन्ये त्वाहुः ॥ खंडखंडमिति च योगो यंचतुरक्षरइति ॥ इंद्रस्य इयं शक्तिरैंद्रोतस्याहस्ताग्रं
 तेन विमुक्तं प्रेरितं वज्रं तेन अपरे दानवाः विनेशुः विनष्टाः ॥ ३८ ॥ केचिदसुराः महाह्रुं युद्धं प्राप्य कर्मणिल्यब्लोपे पंचमी ॥ केचिन्वसुराः महतः आहवात्सकाशा
 न्नष्टाः पलाय्यगताः ॥ अपरे निशुम्भसैन्येऽवशिष्टा असुराः सर्वेऽपि काल्या चाभुंडया चंडिकादेहनिष्क्रान्ता शिवदूतीतया मृगाधिपः देवीवाहनं सिंहः तेन च भक्षिताः

केचिद्विनेशुरसुराः केचिन्नष्टामहाहवात् ॥ भक्षिताश्चापरे कालीशिवदूतीमृगाधिपैः ॥ ३९ ॥ इति श्रीमार्कंडेयपुराणे सावर्णिके मन्वन्तरे देवीमाहा
 त्म्ये निशुंभवधोनाम नवमोऽध्यायः ॥ ९ ॥ ऋषिरुवाच ॥ निशुंभं निहतं दृष्ट्वा भ्रातरं प्राणसंमितम् ॥ हन्यमानं बलं चैव शुंभः क्रुद्धो ब्रवीद्वचः ॥ १ ॥

खादिताः । कर्मणिक्तः ॥ कालीचशिवदूतीमृगाधिपश्च ॥ चार्थे द्वंद्वः ॥ परवल्लिङ्गं द्वंद्वतत्पुरुषयोः ॥ एवं निशुभो निशुम्भसैन्यं च देव्या संग्रामे न्यपाति ॥ ३९ ॥
 इति श्रीमार्कंडेये श्रीराजाधिराजतो मरान्वयश्रीमदुद्धरणात्मजशतनुचक्रवर्तिविरचितायां देवीमाहात्म्यटीकायां निशुंभवधोनाम नवमोऽध्यायः ॥ ९ ॥ अथ शुंभो दैत्ये
 श्वरः प्राणसंमितं प्राणतुल्यं भ्रातरं निशुंभं देव्या निहतं दृष्ट्वा बलं च सैन्यं हन्यमानम् ॥ वर्तमानसामिप्येव वर्तमानवद्वेति कर्मणिलटः शानच् ॥ हतं दृष्ट्वा क्रुद्धः स नृदेवीं वचन
 मब्रवीत् ॥ ब्रुविद्विर्कर्मकः ॥ देव्या निशुंभो निपातितइति व्यपदेशमात्रमेतत् सखलु मे प्राणभूतः स च निहतो हंत मे प्राणा एव हताः किमतः परमवशिष्टमिष्टमिति
 सूचयितुं प्राणसंमितमित्युक्तम् ॥ १ ॥

दु० स०
॥ ७९ ॥

शुभोदेवीमाह ॥ हेदुर्गेदुष्टेसर्वदानवनाशिनि सात्वंगर्वमहंकारमावहमाआश्रय ॥ कस्माद्गर्वमाआवह ॥ बलावलेपात् ॥ अवलेपोत्रलेपनंलेपः सम्बंधःअवकृ
ष्टआश्रितःसंबंधःअवलेपःबलस्यसामर्थ्यस्यावलेपात् ॥ अवलेपस्तुगर्वस्यालेपनेभूषणेपिच ॥ अत्रसम्बन्धार्थः ॥ गर्वार्थेगृह्यमात्रेबलावलेपाद्वलगवार्द्रिर्वमा
आवहेत्यनेनान्वयेनविद्यागर्वार्द्रिर्वकरोतीतिवेदाधिक्यंदोषःस्यात् ॥ बलाद्गर्वमावहेत्येतावतैवनिराकांक्षत्वस्यसिद्धत्वादवलेपादित्यस्याधिकत्वेनवैयर्थ्यस्यात् ॥
सात्वमित्युक्तं साकेत्याह ॥ यात्वमन्यासांबल्लाण्यादीनांबलमाश्रित्यातिमानिनीसतीनितरामहंकारवतीसतीयुध्यसे ॥ तदित्थंकथमसित्वमतिमानिनी
यदन्यबलेनयुध्यसेनतुस्वबलेनेतिशुम्भाभिप्रायः ॥ युध्यसेचेतिपाठेचशब्दः स्वव्याघातकतांसमुच्चिनोतिदेव्याः ॥ तथाहि त्वंबलस्यदर्पादौद्धत्याद्गर्वमाआवह
अथचतेबलमेवनास्ति ॥ कुतस्तेबलावलेपःसंगतःबलंतुतदन्यदीयम् ॥ सैषातेव्याहतिः ॥ अन्यासांबलमाश्रित्ययुध्यसेचअतिमानिनीचेतियदन्यबलेनयुध्यसे
कुतस्तेतद्व्यतिमानिनीत्वम् यद्यपिमानिनीत्वंकुतस्तेतर्हियोद्धुमन्यबलाश्रयणंयुज्यतेकर्तुं तस्मादस्माद्व्याघाताच्च तत्समुच्चयप्रसंगोमाभूदिति शुम्भाभिप्रायांतरम्
बलावलेपादुष्टेत्वंमादुर्गेगर्वमावह ॥ अन्यासांबलमाश्रित्ययुध्यसेयातिमानिनी ॥ २ ॥

अतिमानिनिइतिसंबुद्धयंतत्वपाठेतुसोल्लुंठनमेतत् ॥ त्वंखल्वखिलैरपिशूरमानिभिर्मुख्याक्रियसे ॥ अथतर्हि कथंत्वमन्यासांबलमाश्रित्ययुध्यसे ॥
अतस्तेकुतोमानःकुतस्तरांत्वंमानिनीकुतस्तमांचत्वमतिमानिनीत्याहूयसे ॥ तूतस्तरांततस्तमांचमागर्वमावहेतिशुम्भाभिप्रायांतरमेतत् ॥ अथवात्व
मसत्यसंधाप्यसियतस्ततोदुष्टासि ॥ हेदुष्टे यदुक्तंत्वया योमांजयतिसंग्रामेयोमेइतित्वयासंग्रामेकिंकृतम् ॥ किंचत्वन्यासांबलमासाधयुध्यसे ॥ काल्याच
ण्डमुण्डौनिहतौ तद्वलंत्वत्सिंहेनसंवृतं रक्तबीजरक्तपानंकालीकिलकलयामास ॥ निशुंभोपिबल्लाण्यादीनांबलमाश्रित्यनिपातितः ॥ अस्मद्
लान्यपिताभिरेवनिहतानीति तस्मात्संग्रामप्रतिज्ञापिकदर्थिता ॥ स्वधेसिसाधूस्तं हेदुष्टेइतिशुम्भाभिप्रायांतरम् ॥ देवीपार्षदाभिप्रायस्त्वन्यः ॥ बलावलेपा
दुष्टेइत्येकंपदंसंबुद्धयंतंचैतत् हेबलावलेपादुष्टेहेदुर्गे सात्वंगर्वदर्पमावहआश्रय ॥ अवलेपोहंकारः ॥ अतसातत्यगमने ॥ आहपूर्वःकिप् ॥

शां० टी०
अ० १०

॥ ७९ ॥

आसमंतादततिआत् ॥ बलेसैन्येसामर्थ्येचविषयेअवलेपोगर्वस्तेनआत्सततमुपद्रोतायःसबलावलेपाद्वैत्यःउपद्रवकारितस्मिन्विषयेदुष्टार्हिन्ना ॥ तस्याः
 संबोधनम् ॥ किंभूतात्वंमालक्ष्मीलोकमाता किंविशिष्टगर्वमन्यासांद्वितीयांतमेतदाकरांतं प्राणिहितमुत्पाद्यहिंसकम् ॥ श्वसप्राणनेअनचेत्यतइत्ययंवातुः ॥ अनिति
 (अनःपचायच् अनाय) प्राणिनेहितःअन्यःप्राणिहितं (मु) न्यादि ॥ षोअंतकर्मणि ॥ अदंतत्वात् छांसोविचप्रयोगतोभाषायांचस्यात् ॥ तमन्यंप्राणिहितं
 मुन्यादिनस्यतिनअंतंनयतिअसाः ॥ अन्यस्यअसाःअन्यासाःतमन्यासाम् ॥ आकारांतपुल्लिङ्गद्वितीयैकवचनांतंपदम् । सोमयामितिबत ॥ प्राणिहितंमुनिजनरक्षि
 णमित्यर्थः ॥ येनगर्वेणसात्विकरक्षणंभवतितंगर्वकुर्वित्यर्थः ॥ यात्वंबलमाश्रित्ययुध्यसे ॥ किंविशिष्टात्वमतिमानिनी ॥ मानगूजायांमाननंमानःभावेघञ् ॥
 सोस्त्यस्य मानिनी अतितरांमानिनीअतिमानिनी अत्यर्थपूजायुक्तेत्यर्थः इत्थमयंदेवीष्टाभिप्रायोदेवीपार्षदैहहितोवधारणीयः ॥ बलावलेपादुष्टेत्वमितिपाठे बले

देव्युवाच ॥ एकैवाहंजगत्यत्रद्वितीयाकाममापरा ॥ पश्यैतादुष्टमग्येवविशंत्योमद्विभूतयः ॥ ३ ॥

विषयेअवलेपेनगर्वेणआसमंतात्दुष्टाविकृताविरुद्धा ॥ इतिशुभानुकूलोप्यर्थः ॥ देव्यनुकूलोर्थस्त्वेषः ॥ बलावलेपेनअदुष्टाअविकृतेत्युभयत्राप्यर्थभेदोवगंतव्यः ॥ २ ॥
 हेदुष्टहेअसूयकहेशुम्भ ॥ अत्रास्मिअगतिभुवनत्रयेपिअहमेकैव ॥ एकमेवाद्वितीयमितिश्रुतेः परमात्मरूपाहमेकैवास्मि ॥ यद्वा अहमहंकाररूपामायाकृतिः
 चण्डिकाख्ययाएकाहमस्मि ॥ ममदेव्याःद्वितीयापरानास्ति ॥ अस्तिचेत्कथंचनसामदन्यानैव ॥ हेशुम्भ इतःपश्य ॥ एताःब्रह्माण्याद्याःमद्विभूतयःमग्येवदेव्या
 मेवविशंत्यःसंति ॥ ममदेव्याःविभूतयःकायव्यूहसृष्टिसम्पदःपश्य ॥ मृगोधावतिइतिवद्वाक्यार्थरूपंकर्महृदष्टव्यम् ॥ एताःशक्तयःमत्कायव्यूहसिद्धिसंसिद्धिसृष्टिसम्पदः
 मद्विभूतयःमदवताराः मग्येवविशंत्यःइतियत्तत्पश्येत्यर्थः ॥ यद्वा जगदेवजगतीएकैवाहंजगती एकैवजगतीअहम् ॥ अत्रऐक्येसतिअत्रत्यामेकस्यांमायिजगत्याऐक्ये
 नस्थितायांसत्यांमत्तोजगतीतःसकाशाज्जगतीतोमत्तःसकाशाच्चापराद्वितीयाव्यक्तिःकाममस्यात् ॥ नकापि ॥ तस्मान्मज्जगत्योरैक्यात् ॥ हेदुष्टहेअसूयकइतः

पश्य ॥ जगतोनाहमन्यास्यास्यान्मदन्यज्जगच्चन ॥ जगतोममचाप्यैक्याद्वयकिरन्याततोस्तुका ॥ अहंचजगतीचैकाजगतीमन्मयीयतः ॥ दुग्धवदधिचाप्ये
कंदधिदुग्धमययतः ॥ दुष्टेति परस्त्रीलोलुपत्वेनस्वस्त्रीत्यक्ताधवैर्यतः ॥ हंतिवैवस्वतोराजानृणामायुःशतंचतत् ॥ मद्वाक्यंहिशिवेनोक्तंत्वयात्यक्तंदुरात्मना ॥
अतस्त्वांशुम्भहन्म्याजौहतदेवंहतप्रभम् ॥ इत्यभिप्रायतोदेव्याहेदुष्टेत्यभ्यभाषितः ॥ अथवैतन्नबोधयंचेत् फलव्यक्तिर्भविष्यति ॥ ३ ॥ हेसुरथततःमय्येवविशं
त्यःसंतिशक्तयः इत्युक्तेरनंतरंताः समस्ताः अष्टौब्रह्मणीप्रमुखाः शक्तयःदेव्यः देवतास्तस्याआद्यायाःदेव्याः चण्डिकायाः एवतनौशरीरेलयमैक्यंजग्मुस्तदाअम्बि
कादेवीएकैवासीत्अद्वितीयांबिकैवातिष्ठत्एकैवजाता ॥ ४ ॥ हेशुम्भइहरणक्षितौअहंचण्डिकादेवीबहुभिरनेकैःयैःकृत्वाविभूत्याविभवेनाविभुत्वेनव्याप
ऋषिरुवाच ॥ ततःसमस्तास्तादेव्योब्रह्मणीप्रमुखालयम् ॥ तस्यादेव्यास्तनौजग्मुरेकैवासीत्तदांबिका ॥ ४ ॥ देव्युवाच ॥ अहं
विभूत्याबहुभिरिह रूपैर्यदास्थिता ॥ तत्संहतंमयैकैवतिष्ठाम्याजौस्थिरोभव ॥ ५ ॥ ऋषिरुवाच ॥ ततःप्रववृतेयुद्धंदेव्याःशुंभस्यचोभयोः॥
पश्यतांसर्वदेवानामसुराणांचदारुणम् ॥ ६ ॥

कत्वेनैश्वर्येणवायद्बहुत्वमास्थिताअंगीकृतवत्यस्मितद्बहुत्वंमयासंहतम् ॥ तस्मादहमेकैवतिष्ठामित्वमाजौयुद्धेस्थिरोभव ॥ यत्तदितिबहुत्वसामान्यमपेक्षयैकवचनम् ॥
आस्थितेतिगत्यर्थाकर्मकसूत्रेणतिष्ठतेःकर्त्तरिक्तः ॥ आजौइतिपदंकाकाक्षिगोलकन्यार्येनोभयत्रापिसम्बध्यम् ॥ अहमेकैवतिष्ठाम्याजौत्वंस्थिरोभवेति ॥ ५ ॥
ततो नंतरंदेव्याःशुम्भस्यचउभयोःयुद्धंप्रववृतेप्रावर्तिष्ठ ॥ कीदृशंसर्वेषांदेवानामसुराणांचपश्यतामालोकयतामुभयेषांदारुणंभयंकरम् ॥ यदिशुम्भोजेप्यतितदादेवानां
शुम्भतोभयंस्यात् ॥ यदिचदेवीजेप्यतितदाऽसुराणांदेवीतःभयंस्यात् ॥ तस्मादुभयेषांदारुणम् ॥ यद्वा ॥ पश्यतामित्युक्तत्वाद्दृष्टांभयहेतुस्तद्यद्भमित्यर्थः ॥

उभयशब्दःसंख्यावाचित्वात्सर्वतोमत्वावाच्यलिङ्गतावगंतव्या ॥ ६ ॥

भूयः बहुतरमित्यर्थः भूयेति पाठे सुरथस्य सम्बोधनम् ॥ हे भूप सुदारुणैः बाणवृष्टिभिस्तयोर्देव्याः शुम्भस्य च युद्धमभूत् ॥ ततश्च उभयोर्देव्याः शुम्भस्य च यद्धि
 गन्तदिहस्यादिति होमशब्दस्य स्त्रीपुंल्लिंगम् ॥ तथा तद्वत् शितैस्तोजितैस्तीक्ष्णैः शस्त्रैः सुदारुणैः सुष्ठुभयंकरैः खड्गादिभिः हस्ताग्रग्राह्यैरायुधैः सर्वलोकभयंकरं युद्धम
 भूत् ॥ तथा शितैः सुदारुणैः घोरतरैरस्त्रैश्च मन्त्रवद्विःसायकैः क्षेमव्यैः ॥ आयुधभेदादेर्युद्धभेदः ॥ आयुधसाम्याद्युद्धसाम्यम् ॥ तथा स्त्रैश्चैवेति पाठे स एवार्थः ॥
 तुल्यजातीयैरायुधैस्तौ युयुधाते इत्यर्थः ॥ ७ ॥ अथ अंबिका देवी दैत्येन्द्रविषये यानि शतं शतं शतशः दिव्यानि दिविभवानि दिव्यानि समंत्राणिसदैवतानि अस्त्राणि मुमु
 चे प्रयुक्तवती ॥ तानि दैत्येन्द्रः शुम्भस्तत्प्रतीघातकर्तृभिः तत्तदस्त्रविध्वंसिभिरस्त्रैर्बभञ्ज ॥ भञ्जो आमर्द्दने ॥ योगेन खण्डयामास ॥ आग्नेयास्त्राणि वारुणा
 शरवर्षैः शितैः शस्त्रैस्तथा स्त्रैश्चैव दारुणैः ॥ तयोर्युद्धमभूद्भूयः सर्वलोकभयंकरम् ॥ ७ ॥ दिव्यान्यस्त्राणि शतशो मुमुचे यान्यथांबिका ॥ बभं
 जतानि दैत्येन्द्रस्तत्प्रतीघातकर्तृभिः ॥ ८ ॥ मुक्तानि तेन चास्त्राणि दिव्यानि परमेश्वरी ॥ बभञ्ज लीलैवोग्रहंकारोच्चारणादिभिः ॥ ९ ॥
 ततः शरशतैर्देवीमाच्छादय तसोसुरः ॥ साचतत्कुपिता देवी धनुश्चिच्छेदकेषुभिः ॥ १० ॥
 स्त्रैर्विघ्नितानि वारुणास्त्राणि वायव्यास्त्रैर्विघ्नितानि वायव्यास्त्राणि पवनाशनपन्नगास्त्रैर्विघ्नितानि पन्नगास्त्राणि गरुडास्त्रैरित्थमन्यान्यापि प्रत्यस्त्राण्यस्त्रशस्त्रसिद्धान्यव
 गन्तव्यानि ॥ द्युप्रागपागुदक्प्रतीचोयत् शैषिकः ॥ मुमुचे मुच्लमोक्षणे ॥ तेषामंबिका प्रयुक्तानां प्रतीघातः विघातः ॥ उपसर्गस्य व्ययनुष्ये बहुलं दीर्घः ॥
 तस्य कर्तृणि प्रत्यस्त्राणितैः ॥ जनिकर्तुः प्रकृतेर्लिङ्गात्समासः ॥ ८ ॥ परमेश्वरी चण्डिका तेन मुक्तानि प्रेरितानि दिव्यानि दिविभवानि उग्रहंकारोच्चारणादिभिर्ली
 लैवाप्रयत्नेनैव बभञ्ज भनक्ति स्म ॥ आदिशब्दादस्त्रैश्च ॥ उग्रः रौद्रः ॥ स एव हुमिति रोषेणोच्चारणं शब्दस्तदादिभिरस्त्रैः ॥ परमा ईश्वरी परमेश्वरी ॥ ९ ॥ ततः दिव्या
 स्त्रभञ्जनानंतरं सः अमुरः शुम्भः देवीं चण्डिकां शराणां शतैरसंख्यातैः शरसहस्रैश्चाच्छादयत् ॥ छदसंवरणे चुरादिः पिहितौ आङ्पूर्वः लङ्गि चश्चेत्यात्मनेपदम् ॥

दु० स०
॥ ८१ ॥

साचदेव्यपितकुपितातादितिहेतौपृथक्पदम् ॥ तस्माच्छरशतैराच्छादनाद्धेतोः कुपितासती इषुभिर्बाणैर्धनुश्चापं शुम्भस्यशरासनंचिच्छेद ॥ इषुभिरितिबहुव
चनंपुनःपुनर्धनुश्छेदं पुनःपुनर्द्धनुर्ग्रहणंसूचयितुमाश्रितमन्यथैकस्यधनुश्छेदेकर्तव्येधनुश्छेदंचेषुणेत्येवब्रूयादनन्तामोघशक्तित्वाद्देवीषोः ॥ १० ॥ अथदैत्यै
द्रःशुम्भःधनुषिशरासनेदेव्याछिन्नेसतितथाप्रकारेण शक्तिमायुधमाददेजग्राह ॥ अथदेवीअस्यशुम्भस्यकरेस्थितांप्रेषयितुंगृहीतांतांशक्तिमपिचक्रेणायुधेन
चिच्छेद करोत्थितामितिपाठे करादुत्थितांउदयंयांतीम् ॥ अपिशब्दउक्तसमुच्चये ॥ प्राग्धनुश्चिच्छेदतदनुशक्तिमपि समाददेइत्यपिपाठेसएवार्थः ॥ ११ ॥
ततःशक्तिच्छेदनानंतरंदैत्यानामधिपाः धूम्रलोचनादयः तेषामीश्वरःशुम्भः खड्गं चन्द्रहासमुपादायभानुमत्किरणयुक्तंशतचन्द्रंशतंलिखिताःचन्द्राःयस्मिन्फलके
छिन्नेधनुषिदैत्यैर्द्रस्तथाशक्तिमथाददे ॥ चिच्छेददेवीचक्रेणतामप्यस्यकरेस्थिताम् ॥ ११ ॥ ततःखड्गमुपादायशतचंद्रंभानुमत् ॥
अभ्यधावततांहंतुंदैत्यानामधिपेश्वरः ॥ १२ ॥ तस्यापततएवाशुखड्गंचिच्छेदचंडिका ॥ धनुर्मुक्तैःशितैर्बाणैश्चर्मचार्ककरामलम् ॥ १३ ॥
अश्वांश्चपातयामासरथंसारथिनासह ॥ हताश्वःसतदादैत्यश्छिन्नधन्वाविसारथिः ॥ जग्राहमुद्गरंधोरमंबिकानिधनोद्यतः ॥ १४ ॥
तत्फलंचगृहीत्वा तांदेवींहंतुमभ्यधावत ॥ १२ ॥ चण्डिकादेवीतस्यआपततएष्यतएवशुम्भस्यआशुतत्क्षणएवधनुर्मुक्तैश्चापात्सकाशान्निर्गमितैःशितैस्तीक्ष्णैर्बाणै
र्ककरामलमर्ककरैःसंगतैरालिप्तत्वात्प्रतिफलितार्ककिरणत्वादमलंखड्गंचिच्छेद ॥ अथचबाणैर्ककरामलंप्रतिफलितैर्कस्यकरैःसहसंपर्कलाभादमलंफलकंचचि
च्छेद ॥ बाणैरितिबहुवचनात् खड्गंचूर्णयांचकोरेतिसूच्यते ॥ १३ ॥ नकेवलंखड्गंचर्मचचिच्छेद ॥ अपितुअश्वांश्चच्छिन्वाशरैःपातयामास ॥ सारथि
नासहरथंचपातयामासव्यत्यस्तावयवंचकार ॥ तदासदैत्यः ॥ धोरंभयंकरंमुद्गरंधर्मजग्राह ॥ कीदृशःहताश्वःमिहतरथवाहनःछिन्नधन्वा छिन्नधनुर्यस्य बहुव्रीहौ
धनुश्छेत्त्यनङ्समासांतः ॥ विसारथिः सारथिरहितः ॥ अंबिकायानिधनेउद्यतः कृतोद्यमः ॥ १४ ॥

शां०टी०
अ० १०

सा देवी निशितैस्तीक्ष्णैः शरैरापततः प्रहर्तुमिच्छतः शुम्भस्य मुद्गरमायुधविशेषं चिच्छेद ॥ तथापि चिच्छन्नमुद्गरोपिवेगवान्वेगधारी मुष्टिमुद्यम्य ऊर्ध्वोत्थितः दिवी
 मभ्यधावत् ॥ सत्तैस्त्वरितायांगतौ धावादेशः ॥ १५ ॥ सदैत्यपुंगवः शुम्भो देव्यावक्षसिमुष्टिरन्निबद्धांगुलिसंनिवेशं पातयामास प्रयुक्तवान् ॥ अक्लीबे मुष्टिरत्नी
 द्वौ ॥ पुमान्गौः पुंगवः गोरतद्धितलुकीतिटचूसमासांतः ॥ दैत्यः पुंगव इव बलवान् ॥ स्युरुत्तरपदे व्याघ्रपुंगवर्षभकुंजराः ॥ सिंहशार्दूलनागाद्याः पुंसि श्रेष्ठार्थेनो
 चराः ॥ उपमितं व्याघ्रादिभिः सामान्याप्रयोगे समस्यते ॥ सातदा देवी तलेन करतलेन तं शुम्भमपि उरसि वक्षस्य ताडयत् ॥ अस्त्रीतलमधोदेशे स्वरूपे पृष्ठतस्तलम् ॥
 वितस्तौ च चपेटे च ततो ज्यारक्षणे तलम् ॥ १६ ॥ सदैत्यानां राजा शुम्भः ॥ राजा हः सखिभ्यश्च ॥ देवीकृततलप्रहारेण चपेटघातेन अभिहतः वक्षसिताडितः
 चिच्छेदापततस्तस्य मुद्गरं निशितैः शरैः ॥ तथापि सोभ्यधावत्तां मुष्टिमुद्यम्य वेगवान् ॥ १६ ॥ समुष्टिपातयामास हृदये दैत्यपुंगवः ॥
 देव्यास्तं चापि सा देवी तलेनोरस्य ताडयत् ॥ १६ ॥ तलप्रहाराभिहतो निपपात महीतले ॥ सदैत्यराजः सहसा पुनरेव तथोत्थितः ॥ १७ ॥
 उत्पत्य च प्रगृह्योच्चैर्देवीं गगनमास्थितः ॥ तत्रापि सानिराधारायुयुधे तेन चंडिका ॥ १८ ॥
 महीतले निपपात ॥ अथ सदैत्यराजः सहसा वेगेन अतर्क्येण बलेन च पुनः तथैव निपतनात् प्रागिव उत्थितः उदस्थादुच्चैः स्थितिमाप ॥ १७ ॥ महीतलादु
 त्त्य उड्डीय देवीं प्रगृह्य गृहीत्वा उच्चैर्गगनमाकाशमास्थितः आरूढः ॥ आङ्पूर्वात्तिष्ठतेः सकर्मकाद्गत्यर्था कर्मकसूत्रेण कर्त्तरि क्तः ॥ आस्थितवान् आङ्स्थः
 प्रतिज्ञानमर्थः ॥ गगनं स्थानत्वेन प्रतिज्ञातवान् ॥ तत्रापि गगनेपि सा चंडिका निराधारानिरधिकरणा सत्येव तेन सह युयुधे ॥ यद्वा निर्निश्चयनिषेधयोः ॥ निश्चय
 श्वाबाध्याध्यवसायः ॥ निराधारा अहमेव सर्वशक्तिसमन्विता शत्रुमुपसंहारिष्यामीति निश्चयज्ञानाधारा ॥ यद्वा चंडिकाशब्दब्रह्मरूपतया आकाशस्थितया साधा
 रत्वाद निराधारा ॥ १८ ॥

तदागगनारोहणकालेप्रथमंखेआकाशेदैत्यः शुम्भः चण्डिकाचदुर्गापरस्परंनियुद्धंबाहुयुद्धंनामप्रधनंचक्रतुः चक्राते ॥ कीदृशंनियुद्धं सिद्धाश्चमुनयश्चासिद्धमुनयः ॥
 ननुचद्वंद्वेधिपूर्वस्यात् नैतत् प्राप्तस्यचबाधास्येयेपि ॥ (१) यद्वा सिद्धैः सहितामुनयः तेषांविश्वावसुप्रभृतीनांमुनिनांनारदादीनांपश्यतांविस्मयस्याश्चर्यस्यक
 रकंजनकम् ॥ इहकेचित्सिद्धमपनीययुद्धंपेठुः ॥ नियुद्धंनामयुद्धं प्रथमंचक्रतुरित्यर्थः ॥ केचित्तुप्रथमपनीयप्रधनंपेठुः ॥ कर्मव्यतिहारेसर्वनाम्नोद्वेभवतः
 समासवच्चबहुलमिति सुडमौ ॥ परस्यक्रियायांपरःकरोतिपरस्यापिपरः परस्परम् ॥ १९ ॥ अम्बिकादेवीतेनशुम्भेनसहसुचिरंचिरतरंकालंनियुद्धंकृत्वा
 ततोन्तरंतंशुम्भमुत्पात्यउत्क्षिप्यचरणमुद्धृत्यभ्रामयामास ततोभ्रामयित्वातंशुम्भंलयाकारेणोर्ध्वतःभ्रामयित्वाधरणीतलेचिक्षेपपातयामास ॥ इहभ्रमणेअमं

नियुद्धंखेतदादैत्यश्चण्डिकाचपरस्परम् ॥ चक्रतुःप्रथमंसिद्धमुनिविस्मयकारकम् ॥ १९ ॥ ततो नियुद्धंसुचिरंकृत्वातेनांविकासह ॥
 उत्पात्यभ्रामयामासचिक्षेपधरणीतले ॥ २० ॥ सक्षिप्तोधरणींप्राप्यमुष्टिमुद्यम्यवेगितः ॥ अभ्यधावतदुष्टात्माचण्डिकानिधनेच्छया ॥ २१ ॥

तत्वान्मिच्छान्मितांहस्वइतिहस्वत्वम् ॥ भ्रमयामासेतिसभ्यःपाठः ॥ यद्वा वेत्यनुवर्त्यमितांहस्वः साचव्यवस्थितविभाषा ॥ तेनक्वचित्प्रयोगेपुराणादौसंक्रा
 मयतीतिवद्भ्रामयामासेत्यपिसभ्यएव ॥ इहउत्पाद्यउत्पात्यउत्क्षिप्येतिपाठत्रयम् ॥ भ्रमुअनवस्थानेणेरयादेशः ॥ क्षिपप्रेरणेलिट् ॥ २० ॥ देव्याक्षिप्तः सदुरात्मा
 शुम्भः धरणींप्राप्यवेगितः संजातवेगः सन् ॥ वेगतइतिपाठे वेगात् ॥ वेगवानितिवापाठः ॥ चण्डिकानिधनेच्छयामुष्टिमुद्यम्यउत्क्षिप्यउद्यतंकृत्वाभ्यधावत ॥
 देवीत्यर्थउच्यते ॥ चण्डिकायाःसकाशात्प्राप्तव्यंतनिधनंमरणंत्रिच्छयायतः अभ्यागच्छत् ॥ अथात्ययेपलाप्यचेद्वच्छेदसौनम्रियेतैवेति ॥ दुष्टात्मास्वभावो
 यस्यसः ॥ आत्मायत्नोद्धृतिर्बुद्धिःस्वभावोब्रह्मवर्त्मच ॥ २१ ॥

सर्वेर्षदैत्यानां जनेश्वरं राजानं शुम्भं ततो देवी वक्षसि उरसि शूलेन भित्त्वा विदार्य जगत्यां भूमौ पातयामास ॥ जगती जगती च्छन्दो विशेषेण शिक्षिता वपि ॥ २२ ॥
 देव्याः शूलमायुधं तस्याग्रं तेन विक्षतः हतः क्षिणु क्षणुहिंसायां द्वावपिणांतौ तनादी ॥ तेन क्षितः क्षत इति पाठद्वयम् ॥ कर्मणिक्तः ॥ अनुदात्तोपदेशवन्तितनो
 त्यादीनामनुनासिकलोपोऽल्लिकूडिति ॥ सशुम्भः गतासुः निर्गतप्राणः सन् उर्व्यां भूमौ पपात ॥ किं कुर्वन् सकलां देवीं पृथ्वीं चालयन् ॥ कथं भूतां पृथ्वीं अबध्यश्च द्वापा
 श्चतैः सह वर्तमानाम् ॥ पुनः कीदृशीं सपर्वतां पर्वतैः सह वर्तमानाम् ॥ चालयन्निति ॥ चलकम्पने णिचिक्कम्पने च लिभित् ॥ वायुश्चलयति वल्लीमीषत्कम्पयति ॥
 अन्यत्र नमित् वायुश्चालयति घनश्रेणीदेशान्तरं प्रापयतीत्यर्थः ॥ अत्र तु स्थानांतरप्रापणं धात्वर्थः ॥ तेनात्र भित्त्वाभावात् ह्रस्वत्वाभावः ॥ कश्चिदाह ॥ चलनं चालः
 तंकरोति णिच् लटः शतृप्रत्ययः प्रयोजकव्यापाराभावाणि चोत्रासंभवादिति तन्न ॥ मृतस्यापि उपचारात् स्वाभाव्याद्वा प्रयोजकव्यापारसंभवात् ॥ मृतः पुत्रो मात
 तमायां तंततो देवी सर्वदैत्यजनेश्वरम् ॥ जगत्यां पातयामास भित्त्वा शूलेन वक्षसि ॥ २२ ॥ सगतासुः पपातोर्व्यां देवी शूलाग्रविक्षतः ॥ चाल
 यन् सकलां पृथ्वीं साब्धिद्वीपांसपर्वताम् ॥ २३ ॥ ततः प्रसन्नमखिलं हते तस्मिन्दुरात्मनि ॥ जगत्स्वास्थ्यमतीवापनिर्मलं चाभवन्नभः ॥ २४ ॥
 उत्पातमेघाः सोल्का ये प्रागासंस्ते शमं ययुः ॥ सरितो मार्गवाहिन्यस्तथा शुंभे निपातिते ॥ २५ ॥
 रंगोदयति धनमानं दयतीति वन्मृताचेतनयोरप्यस्त्येव प्रयोजकव्यापार इति प्रागुक्त एव भित्त्वभावाभावोपाय आश्रयितव्यः ॥ २३ ॥ देव्या तस्मिन्दुरात्मनि शुम्भे हते स
 तिततो हेतुतः अखिलं विश्वं प्रसन्नमभवत् ॥ तथा हि ॥ जगल्लोकः स्वास्थ्यमनाकुलत्वमतीव अतितरामाप ॥ नभः आकाशं च निर्मलं निष्पांसु अभवत् ॥ विश्वमशेषं
 कृत्स्नं समस्तं निखिलं खिलानि निःशेषम् । विष्टपं भुवनं जगत् ॥ २४ ॥ प्राक् शुम्भमरणात् पूर्वसोल्काः उल्कासहिताः ये उत्पातमेघाः देवलोकशुभाय चागताः ॥ शांति
 मगमन्निति भावः ॥ उल्काज्वाला ॥ यदाहुः ॥ लंकाशे फालिकाटिकाधातकी पञ्जिकाढकी ॥ सिध्दकासारिका हिक्का प्राचिकोल्का पिपीलिका ॥ देव्या शुंभे
 निपातिते सति तथा अनाकुलाः सरितः नद्यः मार्गवाहिन्यः मार्गाददूरगा आसन् ॥ पूर्वमाकुलत्वाद्दुत्पथगामिन्यः अधुना तु तद्वैपरीत्यमितास्ता इति भावः ॥ २५ ॥

दु० स०
॥ ८३ ॥

देव्यातस्मिच्छुम्भेनिहतेसतिततोहेतुतःसर्वदेवगणाः इन्द्रादयःहर्षनिर्भरमानसाःनिःशेषेणभरःपोषः पूर्णतायत्रतानिनिर्भराणिहर्षेणनिर्भराणिमानसानियेषांते बभूवुः ॥
अथचगंधर्वाःहाहाहूहूप्रभृतयःललितंमनोहरंयथास्यात्तथादेव्याःपराक्रमंजगुःगायंतिस्म ॥ २६ ॥ गीतमुक्त्वावाद्यंनृत्यंचाह ॥ देवगणविशेषाःअवा
दयन्तथान्येएवाप्सरोगणाःननृतुःनृत्यंतिस्म ॥ वाताःपुण्याःशैत्यमांघसौरभ्ययुक्ताःववुः वांतिस्मपुण्याःरजःशून्याश्च ॥ तथादिवाकरःसूर्यःसुप्रभःसुतेज
स्कःअभूत् ॥ २७ ॥ अग्रयःआहवनीयादयःशान्ताः निर्मलाःसंतःजज्वलुःज्वलंतिस्म ॥ ज्वलदीप्तौ ॥ लिट्उस् ॥ शुंभेनिहतेयज्ञाःप्रवृत्ताइत्यर्थः ॥ दिग्जनि
तस्वनाउत्पातशब्दाःशांताःउपशांतिमगुः ॥ यद्वा दैत्यार्दितदेवादिहाहाकारस्वनाःशांताइत्यर्थः ॥ २८ ॥ इति श्रीमार्कण्डेयराजाधिराजतोमरान्वयश्रीशंतनुवि
ततोदेवगणाःसर्वेहर्षनिर्भरमानसाः ॥ बभूवुर्निहतेतस्मिन्गंधर्वाललितंजगुः ॥ २६ ॥ अवादयंस्तथैवान्येननृतुश्चाप्सरोगणाः ॥ ववुःपु
ण्यास्तथावाताःसुप्रभोभूदिवाकरः ॥ २७ ॥ जज्वलुश्चाग्रयःशांताःशांतादिग्जनितस्वनाः ॥ २८ ॥ इति श्रीमार्कण्डेयपुराणेसावर्णिकेमन्वं
तरेदेवीमाहात्म्येशुंभवधोनामदशमोऽध्यायः ॥ १० ॥ ॥ ऋषिरुवाच ॥ ॥ देव्याहतेतत्रमहासुरेन्द्रेसेन्द्राःसुरावह्निपुरोगमास्ताम् ॥
कात्यायनीतुष्टुवुरिष्टलंभाद्रिकासिवक्राब्जविकासिताशाः ॥ १ ॥

रचितायांदेवीमाहात्म्यटीकायांशुंभवधेदशमोऽध्यायः ॥ १० ॥ ॥ देव्याचण्डिकयातत्रसंग्रामेमहासुरेन्द्रेशुम्भेहतेसतिसेन्द्राइन्द्रसहिताः वह्निपुरोगमाः
अग्न्यादयःसुरादेवाइष्टलाभातशुम्भनिहतलक्षणात्सन्तुष्टाः अतएवविकासिवक्राःदीप्तवदनाःप्रसन्नमुखाः सुष्टुविकासिताआशादिशोयेषांतेतांशुंभमर्दिनीकात्या
यनींचण्डिकांतुष्टुवुः ॥ पुञस्तुतौ ॥ विकाशिवक्राब्जविकाशिताशाइतिपाठे ॥ काशदीप्तौ ॥ तालव्यांतः ॥ काशनंकाशःकाशोयेषांतानिकाशीनि विकाशी
निवक्राण्येवअब्जानिकमलानियासांताः विकाशिवक्राब्जाःकाशःसेजातोयासांताःकाशिताः विशेषेणकाशिताश्चआशाश्चविकाशिताशाः ॥ काशितांसाइति
पाठेसुराइष्टलाभाद्रिकाशिवक्राब्जाःविकाशितांसाश्चभवन्ति ॥ अंसोभुजशिरः ततःकर्मधारयः ॥ महांतोसुरास्तमिन्द्रेश्रेष्ठे कतोमहर्षिस्तस्यापत्यंस्त्री गर्गादि

॥ ८३ ॥

पाठात्कात्यशब्दाद्गर्गादियजंतात्सर्वत्रलोहितादिकतत्तेभ्यइतिष्फः पित्वात्ङीप् ॥ फस्यायनादेशः कात्यायनी ॥ १ ॥ देवाऊचुः ॥ देवीस्तोतुंस्तवोपयोगीनिवा
 क्यानिउक्तवतः प्रपन्नाअनन्यशरणाःशरणार्थिनःभक्तिनम्रास्तेषामार्तिपीडांहरतीतिप्रपन्नार्तिहरा ॥ हरतेरनुयमनेच्छ्रियांटाप् ॥ हेप्रपन्नार्तिहरेदेवित्वंप्रसी
 दप्रसन्नाभव ॥ पाघ्रादिनासदेःसीदभावः ॥ हेअखिलस्यजगतःमातःजननित्वंप्रसीद ॥ हेविश्वस्यईश्वरिव्यापिकेत्वंप्रसीद ॥ हेदेवित्वंविश्वंपाहिलक्ष्मीरूपेण
 सर्वजगद्रक्ष ॥ हेदेवित्वंचराचरस्यजगतःईश्वरीविष्णुमायात्मतयाव्यापिकासि ॥ चराश्वाचराश्चचराचरम् ॥ सर्वोद्वंद्वोविभाषैकवद्भवति ॥ अन्यथाचरगतौ
 पचाद्यच् ॥ चरिचलिपतिवदीनामच्याक्चाभ्यासस्येत्यनेनचराचरम् ॥ जंगमात्मकमेवस्यान्नाजंगममपि ॥ यदाहुः ॥ चरिष्णुजंगमचरंत्रसमिगंचराचरम् ॥
 देवाऊचुः ॥ ॥ देविप्रपन्नार्तिहरेप्रसीदप्रसीदमातर्जगतोखिलस्य ॥ प्रसीदविश्वेश्वरिपाहिविश्वंत्वमीश्वरीदेविचराचरस्य ॥ २ ॥ आधार
 भूताजगतस्त्वमेकामहीस्वरूपेणयतःस्थितासि ॥ अपांस्वरूपस्थितयात्वयैतदाप्यायतेकृत्स्नमलंघ्यवीर्ये ॥ ३ ॥ त्वंवैष्णवीशक्तिरनं
 तवीर्याविश्वस्यबीजंपरमासिमाया ॥ संमोहितंदेविसमस्तमेतत्त्वंवैप्रसन्नाभुविमुक्तिहेबुः ॥ ४ ॥
 ॥ २ ॥ हेदेवित्वंयतःहेतोः पृथिवीस्वरूपेणस्थितासि ॥ अतःजगतः विश्वस्याधारभूतात्वम् एकैवनान्या ॥ हेअलंघ्यवीर्येलांघितुमशक्यबले ॥ अपांस्वरू
 पस्थितयात्वयैवएकयाएतत्कृत्स्नंजगदाप्यायतेसर्वमाप्यायते ॥ प्यायीवृद्धौ णिच्कर्मणिलट् ॥ अपांजलानांस्वरूपेणस्थितयात्वया ॥ ३ ॥ हेदेवित्वम
 नन्तवीर्याअक्षयबला ॥ वैष्णवीविष्णुसंबन्धिनीशक्तिरसियथाशक्त्याविष्णुर्भगवानशेषलोकान्पालयतिसाविष्णुसामर्थ्यलक्षणात्वमेवेतिभावः ॥ विश्वस्य
 बीजंकारणंयल्लोकवेदप्रसिद्धंसापरमाव्यापिनीमहामायात्वमेवासि ॥ परमाउत्कृष्टादुत्तराशक्तिर्नत्वदन्यासेतिभावः ॥ हेदेवित्वयामाययाएतत्समस्तंविश्वंसं
 जातमोहंकृतंमोहितंममतायत्तंकृतम् ॥ देवित्वंवैप्रसिद्धाज्ञानवैराग्यरूपाउपनिषत्परमात्मतत्त्वावगमस्वभावाप्रसन्नासतीभवनंभूःपुनःपुनरुद्भवःभुविरुत्पात्तिभूतप्रा

दुर्भावइति यावत् ॥ भूसत्तायां स्त्रियामिच्छायादिभ्यश्च इति इक्प्रत्ययः ॥ उवङादेशः ॥ भुवेरुत्पत्तितो मोचनं मुक्तिः मुक्तेः हेतुः कारणमसीत्यर्थः ॥ भुवि भूमौ
इत्युक्तेर्थपुष्ट्यभावस्तिष्ठतु ब्रह्मलोकादौ मुक्तिहेतुतानस्यादित्यव्याप्तिपारिजिहीर्षार्थोपलक्षणताश्रयेण जनितप्रतिपत्तिगौरवा दौर्गुण्या ॥ भुवि मुक्तिहेतुरित्येकं
पदम् ॥ ४ ॥ हेदेविसमस्ताः श्रुत्यादयो विद्यास्तथैव भेदास्त्वत्प्रकारा एव त्वदंशा एव ॥ तस्मात्तव विद्यानां परस्परं पार्थक्याभावात्तेकास्तुतिः प्रवर्तताम् ॥
न कापि ॥ कीदृशीस्तुतिः ॥ स्तवमर्हतिस्तव्यम् ॥ दंडादिभ्यो यः अन्यथा अचोयतं बाधित्वा एतिस्तु सूत्रेण क्यपि सतिस्तुत्यं इत्येव स्यात् ॥ स्तव्येस्तोत्राहं
वस्तुनि विषये पराचापराचेति पृथग्भूतोक्तिर्यस्यां सा स्तव्यपरापरोक्तिः ॥ स्तुतिस्तुत्ययोः पृथक्त्वे खलु स्तुतिः प्रवर्तते एकत्वे कातेस्तुतिरस्ति त्वतिभावः ॥ तर्हित्वं
विद्याः समस्तास्तव देवि भेदाः स्त्रियः समस्ताः सकला जगत्सु ॥ त्वयैकया पूरितमंबयैतत्कातेस्तुतिः स्तव्यपरापरोक्तिः ॥ ५ ॥ सर्वभूता यदा दे
वी भुक्तिमुक्तिप्रदायिनी ॥ त्वं स्तुतास्तुतये कावा भवंति परमोक्तयः ॥ ६ ॥

ब्राह्मी त्वं लक्ष्मीरित्याद्यास्तुतिरपि देव्या एकत्वेन न घटत इत्याह ॥ समस्ताः सकलाः कलासहिताश्चतुःषष्टिकलोपेताः पातिव्रत्यादिधर्मोपेताः सृष्ट्यादिप्रतिनियत
नैपुण्योपेताश्च ब्रह्माण्याद्याः स्त्रियश्च तवैवांशा इति कातेस्तुतिः एकस्वरूपत्वात् हेदेवित्वया एक्यैव अंबयामात्रा एतज्जगत्पूरितं पूर्णवाप्यायितम् ॥ त्वमेव जगत्ज
गदेवत्वमिति कातेस्तुतिः न कापि ॥ अन्यदीयगुणानामन्यत्रारोपणवर्णनं स्तुतिः ॥ अत्र तु सैव विद्येति सैव ब्राह्म्यादिस्त्रीति भेदाभावात् स्तव्यपरापरोक्तिः परमोक्ति
रित्यर्थः ॥ देवी न्यूनानभवतीति स्तव्यभावतः श्रेष्ठोक्तिरित्येव तस्यामिति कातेस्तुतिरित्युक्तम् ॥ न्यूनमधिकीकृत्योक्तिः स्तुतिरित्यविलक्षणम् ॥ न्यूनानभवति
यतस्ततोधिकानैवेत्युक्तं कातेस्तुरिति ॥ ५ ॥ पुनरपि देव्यांस्तुतिर्न घटत इत्याह ॥ परमोक्तिः स्तुतिरिति स्तुतिलक्षणम् ॥ तत्र देवी सर्वभूता इतीदं स्तुतिपदम् ॥

एवंचसतिब्रूमः हेदेविभुक्तिमुक्तिप्रदायिनीत्वंयदासर्वभूतासिसर्वात्मासिविश्वरूपासिइतिस्तुताभूः ॥ तदास्तुतयेस्तुत्यैस्तुत्यर्थाः कावानामपरमाःश्रेष्ठाः उक्तयः
वर्णनास्तुतयःभवंतिनकापिपरमाश्रेष्ठाउक्तिःवर्णनेस्तुतिरितिलक्षणंततश्चयच्चकिंचित्पदार्थरूपं भावाभावात्मकंसंभवेत्तन्नामसर्वमित्युच्यते ॥ सर्वभूतादेवीतियदा
स्तुतातदासर्वस्यचदेव्याश्चैक्यात्किंस्तुत्यंकावास्तुतिःस्यादितिभवत्यर्थादाह ॥ कावाभवंतिपरमोक्तयइति ॥ काःपरमोक्तयःयाभिःस्तूयेतदेवी नकापि ॥ युक्ते
स्यादावृतेभूतप्राण्यतीतेसमेत्रिषु ॥ सर्वभूतासर्वेणविश्वेनसमेत्यर्थः कीदृशीदेवी ॥ अग्रद्राशुभावहविधिदा ॥ भुज्यतेभोगः स्वर्गादिः मुक्तिर्मोक्षः तौप्रददाति
भुक्तिमुक्तिप्रदा ॥ यद्वा भुक्तेर्मुक्तिर्वैराग्यंतांप्रददाति प्रेदाज्ञःकः अयतेगच्छतिव्याप्त्ययनी ॥ कृत्यल्युटोबहुलमितिकर्त्तरिल्युट् ॥ यद्वा दयदाने भुक्तिमुक्तीप्रद
यतेभुक्तिमुक्तिप्रदायिनी ॥ णिनिः ॥ यद्वा प्रापूरणे भुक्तिमुक्तीप्रातिपूरयतिभुक्तिमुक्तिप्रा ॥ आतोनुपसर्गेकः ॥ दयिष्यतेरक्षिष्यतिदायिनी । भविष्यदाधमर्ण्य

सर्वस्यबुद्धिरूपेणजनस्यहृदिसंस्थिते ॥ स्वर्गापवर्गदेदेविनारायणिनमोस्तुते ॥ ७ ॥

योर्णिनिः ॥ भुक्तिमुक्तिप्राचासौदायिनीरक्षित्रीचेतिकर्मधारयःपुंवद्भावः ॥ भुक्तिमुक्तिप्रदायिनी ॥ ६ ॥ हेदेविसर्वस्यजनस्यजंतोःहृदिचेतसि ॥ बुद्धिरूपेणसं
स्थिते ॥ हेस्वर्गापवर्गदेदेविनारायणिनमोस्तुते ॥ हेदेविसंस्थितेसम्यगवस्थिते संस्थाधारेस्थितौमृतौ ॥ स्वर्गचापवर्गचददातिस्वर्गापवर्गदा ॥ आतोनुपस
र्गेकः ॥ नरःकश्चिदृषिःनरस्यापत्यंनारायणः ॥ नडादिभ्यःफक्फस्यायनः ॥ नारायणस्यस्त्री स्त्रीमायोपचारात् ॥ नारायणीविष्णुमायेत्यर्थः ॥ यद्वा आपो
नाराइतिप्रोक्ताः ॥ नारमम्मयमयनमस्यनारायणः ॥ संज्ञायाणत्वम् ॥ यद्वा नराणांसमूहोनारमयनमस्यनारायणः तस्यस्त्रीनारायणीलक्ष्मीः हेनारायणिका
त्यायनीतुष्टुवुरितिकात्यायनीस्तुतौप्रकृतायांनारायणीनमस्कृतिःस्त्रियः समस्तास्तदंशाएवेतिप्रागुक्तेः कार्यभेदमात्रत्वेपिवस्तुतस्तयोरैक्यादविरुद्धा ॥ ७ ॥

अष्टादशनिमेषास्तुकाष्टात्रिंशत्तुताः कलाइत्यभिधानात् ॥ काष्ठाकलातो न्यूनेति काष्ठाकलादिरूपेणेति पाठः सभ्यः ॥ विश्वस्य खलु काष्ठाकलान्यूनेति काष्ठाकला ॥
क्षणमुहूर्त्ताहोरात्रपक्षमासर्तुयनसंवत्सरादिकालरूपेण परिणामप्रदायिनी ॥ बाल्यादिवयोवस्थाविशेषेण वा तथा विश्वस्य उपरतौ अवसानो विषये या शक्ति
स्तत्संबुद्धौ हेतुके रुद्ररूपत्वात् हेतुसमर्थे ॥ नारायणीति अयगतौ इण्गतौ इगतौ अय्यते इयते वा अयनः परमात्मा कर्मणिल्युट् ॥ पुँल्लिंगतानुप्रयोगतः ॥ लिंगमशिष्यं
लोकाश्रयत्वा ल्लिंगस्येति वचनात् नाराणामयनः नारायणः ॥ पूर्वपदात्संज्ञायामगः इति णत्वम् ॥ नारायणस्य परमात्मन इयं मायानारायणी ॥ अन्यथानाराय
णस्येयं नारायणीयेति वृद्धाच्छः स्यात् ॥ तस्मात्संबन्धे णेव ॥ परिणामः प्राणिकायावयवोपचयलक्षणावृद्धिः ॥ तां प्रददाति परिणामप्रदायिनी सुप्यजातौ णिनिः ॥
आतोयुक्चिण्कृतोः ॥ ज्ञापकसिद्धमनित्यमितिकचित्सोपसर्गादपि णिनिः ॥ दुग्धं दधिरूपेण परिणमते इत्यादौ तु परिणामो रूपान्तरावाप्तिर्दुग्धादि
कलाकाष्ठादिरूपेण परिणामप्रदायिनि ॥ विश्वस्योपरतौ शक्तेनारायणिनमोस्तुते ॥ ८ ॥
सर्वमंगलमांगल्येशिवे सर्वार्थसाधिके ॥ शरण्ये त्र्यम्बके गौरिनारायणिनमोस्तुते ॥ ९ ॥
स्वरूपाद्विवर्त्तः ॥ परिणामप्रदायिनीति पाठे ॥ परितो मानं यत्नापरिच्छेदः ॥ प्राणिकायादेः कालकृता शरीरावस्थायौवनादिवयः ॥ तस्य परिच्छेदः परिमाणमे
तावत्कालपरिमितमिदं बाल्यामिदं यौवनमित्यादितत्प्रददाति हे परिणामप्रदायिनि ॥ ८ ॥ सर्वाणि मंगलानियतः स्युः सा सर्वमंगला ॥ मंगलेभ्यो हिता
मंगल्या ॥ उगवादिभ्यो यत् ॥ सर्वमंगला चासौ मंगल्या च ॥ सर्वमंगलमांगल्ये इति वृद्धिपाठपक्षे तु ॥ मगिगतौ ङ्यंते मंगलानि मंगलेभ्यो हितामंगल्यामंगल्यैव
मांगल्या ॥ अन्येषामपि दृश्यत इति दीर्घः पूरुषवत् ॥ कश्चित्वाह ॥ गुणवचनब्राह्मणादिभ्यः कर्मणि चेति कर्मणिष्यञिति ॥ तत्र तस्यार्थसंगत्यभाव
स्तावदास्ताम् ॥ स्त्रियां टाप् बाधित्वापि च्वात् ङीषि मांगलीत्येव स्यात्तु मांगल्यतिरूपसिद्धिरिति तदुपेक्षणीयं प्रक्षावद्भिः ॥ शिवाभवानीरुद्राणी ॥ हेशिवे ॥

यद्वा शिवार्मगलोवेतोतिरमापिशिवाभवति ॥ हे शिवे हेरमे सर्वेषामर्थानां साधयित्री उमारमाच ॥ हे सर्वार्थसाधिके ॥ अर्थोभिधेयैवस्तु प्रयोजननिवृत्तिषु ॥
 शरणं गृहरक्षित्रोः ॥ शरणेषु साधुः शरण्या । तत्र साधुरित्येव ॥ हे शरण्ये ॥ सोमसूर्याग्निरूपाणि त्रीण्यंबकानि नेत्राण्यस्याः त्र्यंबका यद्वा त्रयोंबकाः ॥
 उमारमाच ॥ हे त्र्यंबके त्रयाणां लोकानां मंत्रकः पितेत्यागमः ॥ गौरी उमा ॥ यद्वा गुड् अव्यक्तेशब्दे ॥ गूयते अव्यक्तं गुप्तं शब्दाय ते मनसा गृह्यते धार्यते
 गौरी उमारमाच ॥ ऋज्रेन्द्राग्रवज्रादिसूत्रेण रनिप्रत्यये गुडो वृद्धिर्निपात्यते ॥ गौरोरुगे सिते पीते ॥ गौरादित्वात् ङीप् ॥ अयः शुभावहो विधिर्यत्र परमात्मनि
 सः अयनः पामादित्वान्मत्वर्थी योनः ॥ नृनये नयोनीतिः ॥ भावे ऋदोरप् ॥ नरणं नरः नरेण नयेन अयनः नारायणः परमात्मा तस्येयं मायानारायणी ॥ हे
 नारायणि नमस्तेस्तु नमः स्वस्तीति चतुर्थी ॥ ९ ॥ जगतां सृष्टेः सर्गस्य स्थितेर्वर्त्तनस्य नाशनस्य प्रलयस्य ॥ हेशक्तिभूतेशक्तिरित्येवंभूता जाता ॥ हेशक्तिरूपे ॥

सृष्टिस्थिति विनाशानां शक्तिभूतसनातनि ॥ गुणाश्रये गुणमये नारायणि नमोस्तुते ॥ १० ॥

यद्वा ब्राह्मीशक्तिः सृष्टौ ॥ वैष्णवीशक्तिः स्थितौ ॥ रौद्रीशक्तिर्विनाशे तद्भूता त्रिशक्तिभूता या शक्तिस्तत्सामान्येन शक्तिभूता हेशक्तिभूते ॥ यद्वा शक्तीनां
 भुवापरमात्मना उता संगता ॥ वेञ्जतंतु संताने ॥ यद्वा शक्तीनां भरि अवताररूपा शक्तिभूतिः ॥ हेशक्तिभूते ॥ यद्वा शक्तीनां भुवः भूमयः ब्रह्मादयस्तेषामूतिः
 संघटना ॥ तंतुनेव गुंफनं सन्तननं शक्तिभूतिः ॥ वज्रः स्त्रियां किन् ॥ हे सनातनि ॥ सायंचिरमित्यादिसूत्रेण ल्युस्तुट्च स्त्रियां टित्वात् ङीप् ॥ हेशाश्वति ॥ हे गुणाश्रये ॥
 गुणाः सत्त्वादयः आश्रयो यस्याः सा ॥ यद्वा गुणानामाश्रयो यत्र सा गुणाश्रया ॥ यद्वा सत्त्वादिगुणयुक्ता गुणाः यथा योग्यं ब्रह्मादयः ते आश्रया यस्याः सा ॥ हे गुण
 मये ॥ मयगतौ ॥ मयते गच्छति लोकान्मया ॥ पचाद्यचि स्त्रियां टाप् ॥ गुणैर्मया गुणमया ॥ गुणैर्गतिमतीत्यर्थः ॥ यद्वा हेऽगुणमये ॥ अगुणं ब्रह्म
 मयते ॥ अगुणेन ब्रह्मणामयागमनपरा अगुणमया ॥ ब्रह्मतत्त्वेन मयमानेत्यर्थः ॥ गुणमयीति पाठे ॥ गुणानां विकारः गुणमयी ॥ यद्वाऽगुणमयी ॥ मयड्वै

तयोर्भाषायामित्यादिनामयट् ॥ डीप् ॥ यद्वा गुणेभ्योहेतुभ्यआगतागुणमयी ॥ हेतुमनुष्येभ्यइत्यधिकृत्यमयड्वोति ॥ यद्वा गुणाः प्राकृता उच्यन्ते स्यां
गुणमयी ॥ तत्प्रकृतवचनेमयट् ॥ अघ्यतेर्इयतेगम्यतेअयनामुक्तिः ऋशब्दः अदितिवाची ॥ उपत्यानिआराः देवाः ॥ नशब्दो नञ्समानार्थोऽननुबन्धकः ॥
नसंत्यद्याप्यारादेवाः साधकत्वेनयत्रसानारा नाराचासौअयनीचेतिनारायणमुक्तिर्देवैरद्यापिदुष्प्राप्येत्यर्थः ॥ तत्संबुद्धौ हेनारायणि ॥ १० ॥ शरणं
रक्षितामरागताः रक्षरक्षेतिप्रपन्नाः शरणागताः तएवदीनाआर्त्ताश्चदुःखितालोकास्तेषामापद्रयोदुःखेभ्यःपरित्राणंतदेवपरंमुख्यमुद्देश्यमयनंवर्त्मयस्याः सातत्सं
बुद्धिः ॥ सर्वलोकस्यार्त्तिहरे ॥ हरतेरनुद्यमनेच् ॥ हेदुःखनाशिनि ॥ हेदेविभगवति ॥ न आरायणिनमःअस्तुतेइतिच्छेदः ॥ पूर्वमग्रेअः ॥ एङः
पदांतादतीत्यकारलोपः ॥ प्रथमैकवचनस्यऋकारस्यश्रवणमेवतथाचसातिमो (ः) इतिभवति ॥ अग्रेचस्तुते ॥ ऋइतिदेवमाता ॥ मःशिवःअःविष्णुः द्वौप्रतिषे
शरणागतदीनार्तपरित्राणपरायणे ॥ सर्वस्यार्त्तिहरेदेविनारायणिनमोस्तुते ॥ ११ ॥ हंसयुक्तविमानस्थेब्रह्माणीरूपधारिणि ॥ कौशांभः
क्षरिकेदेविनारायणिनमोस्तुते ॥ १२ ॥

धौप्रकृतमप्रतिषिद्धमर्थगमयतः ॥ उर्देवमातुरपत्यानिआराःऋभवःदेवाः ॥ अघ्यतेर्इयते (वा) अयनीआराणामयनीआरायनीयाध्यातव्यादेवता ॥
आरायणी ॥ पूर्वपदात्संज्ञायामगइतिणत्वं हेआरायणि ॥ त्वां मःशिवःअश्चविष्णुःननस्तुतेअपितुस्तुतेनौत्येव ॥ ह्रुञ्स्तुतौलडात्मनेपदम् ॥ ११ ॥
हंसैर्युक्तंविमानंतत्रतिष्ठतिहेहंसयुक्तविमानस्थे ॥ यद्वा हंसैःयतिविशेषैःसूर्यैःरूपैश्चयुक्तमाश्रितंविमानंविगताहंकारंपरब्रह्मतत्रतिष्ठति ॥ हंसःश्वेतगरुत्सूर्य
यतिप्राणात्मसुस्मृतः ॥ हेब्रह्माणीरूपधारिणि ॥ कुशोदर्मस्तस्येदंकौशं कौशंचतदम्भश्चकौशांभः ॥ क्षरसंचलने ॥ क्षरणक्षरः ॥ घञिसंज्ञापूर्वकोविधि
रनित्यइत्यतउपधावृद्ध्यभावः ॥ घञर्थैकविधानंवा ॥ कौशांभसःक्षरःसेचनंतंकरोति इतिणिचिण्वल ॥ वोरकःस्त्रियांटाप् प्रत्ययस्थात्कात्पूर्वस्यातइदाप्य
मुपइतिइत्त्वम् ॥ हेकौशांभःक्षरिके ॥ शत्रुपुकुशोदकक्षेपणंकुर्वित्यर्थः ॥ यदुक्तम् ॥ कर्मडलुजलाक्षेपेइत्यादि ॥ यद्वा क्षरंकरोतिक्षरयतिक्षरिकाआसेक्की

कौशांभसः क्षरिका ॥ अणिजंतस्येतिभावः ॥ क्षरतेस्तुष्टुलिक्षारिका ॥ यद्वा कौशांभःक्षरतिसिंचतिकौशांभःक्षरी ॥ कर्मण्यण् ॥ ङीप् ॥ स्वार्थेकः ॥
 केणइतिह्रस्वः ॥ यद्वा कुशसंबंधीअंभसः क्षरः आयुधत्वेनयस्याः साकौशांभःक्षरका ॥ शेषाद्विभाषाकप् ॥ अत्रपक्षेअप् ॥ सुपःपरइत्वं नभवति ॥
 ना अ आ ऋ आ अयनि न मा उः स्तुत इतिच्छेदः ॥ नापुरुषः ॥ अकारोवासुदेवः स्यादाकारस्तुपितामहः ॥ ऋइतिदेवमाता ॥ ऋभुशब्दप्रयोग
 दर्शनात् ॥ आइतिआङ्उपसर्गः ॥ आयनिइतिसंबुद्धयंतम् ॥ न मा इतिद्वौप्रतिषेधौ ॥ उकारस्तुमहेश्वरः ॥ स्तुतेइतिष्टुत्स्तुतौआत्मनेपदम् ॥ अयगतौ ॥
 कृत्यल्युटोबहुलमितिकर्मणिल्युट् ॥ आसमंतादध्यतेईयतेवाआयनीउपासनी इष्टदेवता ॥ उःदेवमातुः आयनी ॥ इकोयणचि ॥ रायनी ॥ पूर्वपदात्संज्ञायामग
 इतिणत्वम् ॥ हेरायणि ॥ हेदेवमातुरदितेरभीष्टदेवतेत्वम् ॥ आश्वब्रह्माअःविष्णुःउःरुद्रःइतित्रिमूर्तिलक्षणः ॥ नापुरुषः मा न स्तुते नस्तुतेइतिमा अपितु
 त्रिशूलचंद्राहिधरेमहावृषभवाहिनि ॥ माहेश्वरीस्वरूपेणनारायणिनमोस्तुते ॥ १३ ॥

स्तौत्येव ॥ १२ ॥ धृञ्धारणेभ्वादिः ॥ धरतीतिधरा पचायच् ॥ त्रिशूलचंद्राहीनांधरा ॥ अन्यथाकर्मण्यण्स्यात् ॥ त्रिशूलादिधरतीतिविग्रहश्रवणात् ॥
 त्रिशूलमायुधं चंद्रोन्नैककलात्मकःकिरीटभूषणौचित्यात् ॥ अहयःफणिनः ॥ द्वंद्वेवि ॥ बहुष्वनियमः ॥ हेत्रिशूलचंद्राहिधरे ॥ महान् वृषभस्तेनवाहिनीवाह
 वती ॥ ऋन्नेभ्योङीप् ॥ यद्वा महावृषभेणवाहयतीतिमहावृषभवाहिनी ॥ बहुव्रीहौमहावृषभवाहनेतिस्यात् ॥ हेमहावृषभवाहिनि ॥ महेश्वरस्येयंशक्तिर्माहे
 श्वरी ॥ तस्याःस्वरूपमाकारस्तेनध्येयतयासंभाविते ॥ अनधातुःप्राणनार्थः ॥ अननमनिःइक्कृष्यादिभ्यः स्त्रियांरुदिकारादक्तिनइतिङीष् ॥ अनी । इःकामः
 एःकामस्यतदैवतबीजस्यवाअनीप्राणरूपायनी ॥ अंविष्णुंरातिरक्षकत्वेनगृह्णातिअरा त्रिलोकी ॥ अरायाःयनीअरायणी ॥ हे अरायणि ॥ त्वां उःशिवः
 नापुरुषः । न मा स्तुतेअपितुस्तौति ॥ १३ ॥

हेअनवेकौमारीरूपसंस्थाने ॥ अतएवहेमहाशक्तिधरे ॥ अतएवमयूरकुङ्कुटवृतेनमोस्तुते ॥ नारायणस्यभगवतोविश्वरूपस्येयमाकृतिः ॥ नारायणीमूर्तिः ॥
 छांदसत्वाद्बृद्धाच्छमनाश्रित्यसामान्यतोऽणेव ॥ यद्वा नराणामयनंनरायणंधर्मार्थकाममोक्षक्षलणंतस्येयं साद्विधा तत्रजातातत्साधयितुंच ॥ शैषिकोण् ॥
 नारायणी ॥ नविद्यतेअघंयतः हेअनवे ॥ यद्वा नविद्यतेअः विष्णुः पूज्योयेषांतेअना दैत्याः तान्हंतीत्यनघा ॥ सप्तम्यांजनेर्दः ॥ अन्येष्वपिदृश्यतेइत्यत्रापि
 शब्दः सर्वोपाधिव्यभिचारार्थः तेनधात्वंतरादपिकारकांतरोपिडोभवति ॥ डित्यभस्यापिटेर्लोपः ॥ पृषोदरादित्वात् हस्यघः ॥ संस्थितिः सम्यगवस्थानं
 संनिवेशः संस्थानम् । कुमारस्य शक्तिधरस्येयं शक्तिर्देवताकौमारी कौमार्याः सकाशाद्रूपसंस्थानं यस्याः सा ॥ यद्वा कौमारीषण्मुखीरूपसंस्थानशरीराव
 यवसंनिवेशविशेषो यस्याः सा तत्संबुद्धौ ॥ महतीशक्तिरायुधंमहाशक्तिः तस्यधरामहाशक्तिधरा ॥ अन्यथातुविग्रहेकर्मण्यणूस्यात् ॥ यद्वा महाशक्ति

मयूरकुङ्कुटवृतेमहाशक्तिधरेनवे ॥ कौमारीरूपसंस्थानेनारायणिनमोस्तुते ॥ १४ ॥

रतिसामर्थ्यम् ॥ मीत्रहिंसायांक्रयादिः मीनात्यहीनमयूरः ॥ मीनातेरुन ॥ कुङ्कुटश्चरणायुधः कुगुच्चारणेनकुटतिकुङ्कुटः ॥ कुटकौटिल्ये ॥ पचाद्यच् ॥
 मयूरावाहनीभूताः क्रीडार्थाश्च ॥ कुङ्कुटाश्चयुद्धचातुर्यदिदृक्षौचित्योपार्जिताः ॥ तैर्वृतावेष्टितायतइयंकौमारीतेनबाल्योचिताकुङ्कुटक्रीडोक्ता ॥
 यद्वा मयूरैः कुङ्कुटैश्चवृतिरावणंयस्याः सा ॥ यद्वा कौंचवाराहचक्रादिव्यूहवत्तमयूरकुङ्कुटव्यूहौचसंग्रामोचितसैन्यसंनिवेशौज्ञेयौ ॥ यदाहुः व्यूहस्तु
 बलविन्यासोभेदादंडादयोयुधि ॥ दंडोमंगलभागौचाप्युत्सन्नश्चाबलोददः व्यूहस्तेषांविशेषाःस्युश्चक्रव्यूहादयोपिचेति ॥ ततश्चमयूरव्यूहकुङ्कुटव्यूहा
 ण्यांवृता ॥ यद्वा वाहनीभूतत्वान्मयूरैः कौमारीवृता ॥ अथचेयंकुङ्कुटाख्यालंकारोपेतत्वात्कुङ्कुटवृता ॥ यदाहुः । कुङ्कुटस्ताम्रचूडेचभूषायामपिदृश्यते ॥
 यद्वा मयूराः कुङ्कुटाश्चचित्रपुच्छवर्जितामयूरकुङ्कुटाः तैर्वृते ॥ यदस्यधुः ॥ आरक्तनेत्रपिच्छाग्रामयूरः कुङ्कुटः स्मृतः ॥ बर्हेणवर्जितोबर्हीयःसमयूर

कुक्कुटइतियादवप्रकाशः ॥ कुमारोमयूरमारोहतिकौमारीतुमयूरीम् ॥ यद्वा मालक्ष्मीः । आःपितामहः । इः कामः । उः शिवः । उन्नातारक्षकोविष्णुः रेचिः
 तैर्वृतामयूरवृता ॥ अथचसाकुक्कुटवृता ॥ कुक्कुटआदाने ॥ भवादिरात्मनेपदी ॥ ततः कर्त्तरिक्विप् ॥ कोकंतेकौमार्याःआज्ञामाददतेदैवैः सहसंग्रामयितुंकुकि
 देवसैन्यानिनान्येवकुटुंबिदैत्यैःसहविरुद्धबुद्धीनिकुटानिचकुक्कुटानिदेवसैन्यानिचतैर्वृता ॥ १४ ॥ हेवैष्णवीरूपे हेरांखादिगृहीतपरमायुधेहेदेविप्रसीद ॥ हेना
 रायणिनमस्तेस्तु ॥ शंखचक्रगदाचार्ङ्गचसेनांगत्वादेकवद्भावः ॥ तानिगृहीतानिपरमाण्यायुधानिययासा ॥ विष्णोरियंशक्तिर्वैष्णवीतस्याइवरूपंयस्यास्त
 त्संबुद्धिः ॥ १५ ॥ गृहीतमुग्ररौद्रमहचक्रंययातत्संबुद्धिः ॥ दंष्ट्रयाउद्धृतावसुंधराभूमिर्पयातत्संबुद्धिः ॥ वराहस्यभगवतोविष्णोःरूपंतद्वतिवराहरूपिणी ॥ वराहस
 शंखचक्रगदाशार्ङ्गगृहीतपरमायुधे ॥ प्रसीदवैष्णवीरूपेनारायणिनमोस्तुते ॥ १६ ॥ गृहीतोग्रमहाचक्रेदंष्ट्रोद्धृतवसुंधरे ॥ वराहरूपिणिशि
 वेनारायणिनमोस्तुते ॥ १६ ॥ नृसिंहरूपेणोग्रेणहंतुंदैत्यान्कृतोद्यमे ॥ त्रैलोक्यत्राणमहितेनारायणिनमोस्तुते ॥ १७ ॥ किरीटिनिमहा
 व्रजेसहस्रनयनोज्ज्वले ॥ वृत्रप्राणहरेचैद्रिनारायणिनमोस्तुते ॥ १८ ॥
 दशरूपमात्मानंदर्शयंतीत्यर्थः ॥ यद्वा सत्यापपाशसूत्रेण रूपादर्शनेणिचू ॥ वराहमेवात्मनोरूपंपश्यतिवराहरूपिणितत्संबुद्धिः ॥ हेशिवेसर्वमंगलेनारायणि ॥
 दशंतिययादंष्ट्रा ॥ दाम्नीशसेत्यादिनादशतेः करणेष्टन् ॥ षिल्लक्षणोङीष्अनित्यः ॥ ततः स्त्रियांटाप् ॥ १६ ॥ उग्रेणनृसिंहरूपेणदैत्यान्हंतुंहेकतोद्यमे ॥ त्रैलो
 क्यस्यत्राणेनरक्षणेनमहितेपूजिते ॥ त्रैलोक्यत्राणसहितेइतिवापाठः ॥ अयगतौ ॥ अघ्यतेइत्ययनंचतुर्भद्रंनराणामयनंप्राप्तव्यंनरायणंतस्यप्रापयित्रीनारायणी ॥
 चतुर्णांभद्राणांसमाहारश्चतुर्भद्रम् ॥ आहुश्चत्वारिभद्राणिबलंधर्मःसुखंधनम् ॥ १७ ॥ किरीटंमुकुटंतद्वतीहेकिरीटिनि ॥ महद्वज्रमायुधंयस्याःसामहावज्रा
 महाहीरा तत्संबुद्धिः ॥ सहस्रंनयनानिसमाहतानिसहस्रनयनम् ॥ पात्रादित्वात्ङीप्नभवति ॥ तेनउज्ज्वलतिप्रकाशतेसहस्रनयनोज्ज्वला ॥ यद्वा सहस्र

नयनेज्वलेइतिपाठः ॥ सहस्रनयनानियस्याः सासहस्रनयना ज्वलितिज्वला ॥ पचायच् ॥ हेज्वले ॥ अनुपसर्गादेवज्वलितिकसंतेभ्योणस्तुवा ॥ तेनयुक्ते
 सोपसर्गादनुपसर्गाच्चज्वलतेःपचायच्चभवत्येव ॥ वृत्रोनामदैत्यःकश्चित्तस्यप्राणान्हरति ॥ हेवृत्राणहरे ॥ चकारःउक्तमनुक्तंचसमुच्चिनोति ॥ इंद्रस्येयमैंद्री
 हेऐंद्रि ॥ १८ ॥ चंडिकाशरीरोत्थाशिवदूतीतस्याःस्वरूपेणहतदैत्यायया ॥ हेहतदैत्येमहदलंसामर्थसैन्यंचयस्याःहेमहाबले ॥ यद्वा महान्बलिरूपहारः
 पूजोपकरणंयस्यामहाबलिः हेमहाबले ॥ करोपहारयोःपुंसिबलिःप्राण्यंगजेस्त्रियाम् ॥ घोरंभयानकरूपंयस्याःहेघोररूपे ॥ महानारावःशब्दोयस्याःशृगालपरि
 वारत्वात्हेमहारावे ॥ १९ ॥ दंष्ट्राभिःकरालंभयंकरंवदनंयस्याःहेदंष्ट्राकरालवदने ॥ करालोदंतुरेतुंगे ॥ शिरसांमालाविभूषणंयस्याःहेशिरोमालाविभूषणे ॥
 मुंडदैत्यंमथनातिमुंडमथना ॥ मयविलोडने नयादित्वात्तुल्युः ॥ यद्वा कर्त्तरिबहुलंल्युट् ॥ बाहुलकात्ङीबभावः ॥ हेमुंडमथने ॥ हेचामुंडेकालि ॥ २० ॥
 शिवदूतीस्वरूपेणहतदैत्यमहाबले ॥ घोररूपेमहारावेनारायणिनमोस्तुते ॥ १९ ॥ दंष्ट्राकरालवदनेरिरोमालाविभूषणे ॥ चामुंडेमुंडमथने
 नारायणिनमोस्तुत ॥ २० ॥ लक्ष्मिलज्जेमहाविद्येश्रद्धेपुष्टेस्वधेध्रुवे ॥ महारात्रेमहामायेनारायणिनमोस्तुते ॥ २१ ॥
 हेलक्ष्मि हेलज्जे हेमहाविद्येमहतिविद्ये परमात्मगोचरज्ञानरूपे ॥ यद्वा महाविद्येहेमहत्यविद्येपरमात्मेतरप्रपंचगोचरनानाज्ञानरूपे ॥ हेश्रद्धेआस्तिक्यबुद्धिस्वभावे ॥
 हेपुष्टेशरीरावयवोपचयरूपे ॥ हेस्वधेपितृतृप्तिस्वरूपे ॥ हेध्रुवेशाश्रुतिब्रह्मरूपे हेमहारोत्रेहिरण्यगर्भावसानकालरूपे ॥ यद्वा महारात्रे हेअनन्यतमोधिकरणकाल
 रूपे ॥ यद्वा महारात्रिःसर्वप्राणिमोहकरीदेव्येवोच्यते ॥ अतएवहेमहामायेसर्वजगत्कारणभूते ॥ यद्वा हेमहत्यमाये ॥ हेमहारात्रिइतिपाठेरात्रेश्वाजसावितिसंज्ञा
 यांडीप् छन्दस्येव ॥ तिमिरपटलैरवगुंठितारात्र्यइतितुजसंतःप्रयोगःबह्वादौलदिकारादक्तिनोवाङ्गीषवक्तव्यः ॥ उणादावदेस्त्रिन् अत्रिर्मुनिः बाहुलकात् रातेर
 पित्रिन् ॥ रात्रिः रात्रीच ॥ रातिसुखंरात्रिः ॥ २१ ॥

हेनारायणि हेमेधेनमोस्तुते ॥ धीधरिणावतीमेधा ॥ अण्यतेकथ्यतेअणिःमेधादिः ॥ इकुरुष्यादिभ्यः कृदिकारादक्तिनोवाङीप् ॥ अणी मेधादिः ॥
 ईदित्यस्याः लक्ष्म्या अणीमेधादिःयणी नराणांसमूहोनारं नरेणासमंतात्श्रितायणी नारायणी ॥ हेवरेश्रेष्ठे ॥ हेभूतेअतीते ॥ यद्वा भूतिर्भस्मनिसम्प
 दि ॥ भूतिर्जन्मच ॥ हेसम्पद्रूपे ॥ ऐश्वर्यादिरूपे ॥ हेबाभवि विभर्तिबभ्रुर्विष्णुस्तस्येयंभगिनीवैष्णवी हेबाभवि ॥ विपुलेनकुलेविष्णौबभ्रु
 नाकपिलेत्रिषु ॥ हेतामसितमोगुणसम्बन्धिनिजगत्संहारकर्त्रिं नियतायतुहिनियते ॥ (१) यद्वा दैवंदिष्टंभागधेयंभाग्यंस्त्रीनियतिर्विधिः ॥ हेईशेस्वामिनि ॥
 ईष्टेईशा पचायच् ॥ २२ ॥ अन्तोनाशेस्वरूपेचनिश्चयेऽवयवेऽवधौ । समीपेवासितेबन्धेयमेमृत्यावनहसि ॥ सर्वतःसर्वत्रपाणिपादमंतोवयवोयस्याःहेसर्व
 तःपाणिपादांते ॥ पाणयश्चपादाश्चपाणिपादम् प्राण्यंगत्वादेकवद्भावः ॥ पादांत्रेइतिपाठेसर्वतःपाणयश्चपादाश्चअंत्राणिचपुरीतत्संज्ञानिप्राणसूत्राणिच
 मेधेसरस्वतिवरेभूतेबाभ्रवितामसि ॥ नियतेत्वंप्रसीदेशेनारायणिनमोस्तुते ॥ २२ ॥ सर्वतःपाणिपादांतेसर्वतोक्षिशिरोमुखे ॥ सर्वतः
 श्रवणघ्राणेनारायणिनमोस्तुते ॥ २३ ॥ सर्वस्वरूपेसर्वेशेसर्वशक्तिसमन्विते ॥ भयेभ्यस्त्राहिनोदेविदुर्गेदेविनमोस्तुते ॥ २४ ॥ एतत्ते
 वदनंसौम्यंलोचनत्रयभूषितम् ॥ पातुनःसर्वभीतिभ्यः कात्यायनिनमोस्तुते ॥ २५ ॥ स्याः सातथोक्ता । अयंतेयंतेयांतिवाअनयाज्ञान
 विशेषमितिअयनी पाणिपादाद्युपचितिः ॥ नराणामयनीनारायणीनारायण्याइयमाधिदेवतानारायणी ॥ सर्वतोक्षीणिचशिंरांसिचमुखानिचयस्याःसा हेतथो
 क्ते ॥ २३ ॥ सर्वजगत्रयंस्वरूपंयस्याःसाहेसर्वस्वरूपे ॥ यद्वा सर्वस्वरूपंयस्याः सा ॥ हेसर्वस्यईशेसर्वेशे ॥ सर्वाःशक्तयःसामर्थ्यलक्षणाब्रह्मादिलक्षणा
 श्रुताभिःसमन्विताहेसर्वशक्तिसमन्विते ॥ हेदेवित्वंभयेभ्यःनःदेवान्त्राहिछांदसंपरस्मैपदम् ॥ यद्वा त्रायतेत्राःकिपिरूपम् ॥ त्राइवाचरत्राहिराक्षिके
 वाचर ॥ सर्वप्रातिपदिकेभ्यः क्तिच्वाचारेवा ॥ त्राहीत्यव्ययंवा ॥ हेदुर्गेदेविनमस्तेतुभ्यमस्तु भिन्नवाक्यस्थत्वाद्देवीतिपदद्वयंपौनरुक्त्येननदुष्यति ॥ २४ ॥
 हेदेविणतत्प्रत्यक्षासिद्धंतेतववदनंसौम्यंसुन्दरंलोचनत्रयेणसोमसूर्याग्निमयेनालंकृतंनः अस्मान्सर्वभीतिभ्यःसमस्तभयेभ्यः ॥ यद्वा सर्वाभियोयाभ्यस्ताः सर्वाभ्यः

सर्वाभियश्चतार्इतयश्चताभ्यःपातुरक्षतु ॥ हेकात्यायनिनमस्तेतुभ्यमस्तु ईतितोप्योषध्यभावादन्नाभावाद्यज्ञभागाभावाद्यज्ञभागभुजांभयाभावःप्रार्थ
 नीयः ॥ कतःकश्चिदष्टिस्तस्यापत्यंस्त्रीतिगर्गादियजंतात्तयजश्चप्राचांष्फस्तसिद्धतइत्यधिकृतसर्वत्रलोहितादिकतंतोभ्यशतिस्त्रियांष्फःफस्यायनादेशःपित्वात्ङी
 ष्कात्यानी ॥ यद्वा कश्चब्रह्माशचविष्णुःतौअततःसततंयथाक्रमंगच्छतःइतिकात्यौसरस्वतीचरमाच कर्मण्यण् ॥ अण्णंतात्ङीप् ॥ वाणिर
 मयोरासमंतादयनीपरमागतिःकात्यायनी ॥ सौम्यंस्यात्सुंदरेसोमदेवताकेबुधेग्रहे ॥ २५ ॥ भद्राचसाकालीचहेभद्रकालि ॥ ज्वालाभिःकरालंतुंगमत्युग्रम
 तिरौद्रमशेषाणामसुराणां सुदनंहंसकं तेतवत्रिशूलं नोस्मान्भीतेर्भयात्पातुनमस्तेतुभ्यमस्तु ॥ षूदलक्षणेहिंसायामनुदात्तेत्सूदतेसूदनंनंघादित्वाल्त्युः ॥ अ
 न्यथाऽनुदात्तेतश्चहलादेरितिप्राप्तस्ययुचःसूददीपदीक्षश्चेतिप्रतिषेधात्सूदकमितिस्यात् ॥ २६ ॥ या तावकीघण्टास्वनेननादेनजगदापूर्यपूरयित्वादित्यतेजांसिहि
 ज्वालाकरालमत्युग्रमशेषासुरसूदनम् ॥ त्रिशूलंपातुनोभीतेर्भद्रकालिनमोस्तुते ॥ २६ ॥ हिनस्तिदैत्यतेजांसिस्वनेनापूर्ययाजगत् ॥
 साघंटापातुनोदेविपापेभ्योनःसुतानिव ॥ २७ ॥ असुरासृग्वसापंकचर्चितस्तेकरोज्ज्वलः ॥ शुभायखड्गोभवतुचंडिकेत्वांनतावयम् ॥
 ॥ २८ ॥ रोगानशेषानपहंसितुष्टाददासिकामान्सकलानभीष्टान् ॥ त्वामाश्रितानांनविपन्नराणांत्वामाश्रिताह्याश्रयतांप्रयांति ॥ २९ ॥
 नस्तिसानोस्मान्पापेभ्यःदैत्येभ्यश्चपातु ॥ कंकेभ्यःकमिव ॥ जगत्कर्तृ लोकः अनोभ्यःसुतानिव ॥ अत्रछांदसत्वेनअनःशब्दात्पंचम्याभ्यस् तस्यसुपांसुलुगि
 त्यादिनालुक् ॥ यथालोकःशकटोभ्यःसुतान्पातितथा ॥ यद्वा जनन्यांशकटोप्यनः ॥ जनकेशकटोप्यनः ॥ यथाअनःमातापिताचपापेभ्यःविघ्नेभ्यःपाति ॥ २७ ॥
 हेचण्डिकेअसुराणामसूकरुधिरंवसामेदस्तद्रूपःपंकस्तेनचर्चितःव्याप्तःतेतवकरेहस्तेउज्ज्वलः ॥ यद्वा करैःकिरणैःउज्ज्वलःखड्गःनोस्माकंजगतांवाशुभायभव
 तु ॥ हेदेवित्वांवयंनताःप्रणतामहे ॥ बलिहस्तांशवःकराः ॥ २८ ॥ नूनये नूनंतिन्यायेन ह्यवहरंतीति नराः ॥ हेदेवित्वादाराधनेनतुष्टासतीत्वामा
 श्रितानांनराणामशेषानुरोगानपहंसितेषांचकाम्यकामान्कामानथान्निददासि ॥ रजकस्यवस्त्रंददातीतिवत्संप्रदानाभावात्पष्ठ्येव ॥ हेदेवित्त्वामाश्रितानांनराणां

नविपत आपन्नवियते ॥ हिहेतावधारणे ॥ त्वामाश्रितानराः आश्रयतामाश्रीयमाणतांप्रयांति आश्रीयंते आश्रयाः कर्मण्येव ॥ अन्यैराश्रीयमाणतांसि व्यमान
तां भजंतीत्यर्थः ॥ राजत्वं देवत्वं वा मुवंतीति भावः ॥ २९ ॥ हे अंबिके देवि अद्येदानीं त्वया आत्मतनुं निजतनुं बहुधा बहुप्रकारैः अनेकैः ब्रह्माण्यादिशक्तिरूपैः कृत्वा
धर्मद्विषायज्ञादिकर्मद्रोहिणां महासुराणां शुभादीनां यत्कदनं विशसनं कृतं तदेव तद्व्याप्तीत्वं तोपराकादेव ता प्रकरोतिकाकर्तुं शक्तास्ति न कापि त्वमेकाकर्तुं शक्ता
षि नान्येति भावः ॥ धर्मोत्रवैदिकः पारमर्षसूत्रम् ॥ अथातो धर्मजिज्ञासा ॥ चोदना लक्षणोर्थो धर्म इति ॥ ३० ॥ हे देवि विवेकाः युक्ता युक्तविचाराः दीपा इव
महातमः पटलपाटनपटवस्तेषु ॥ विद्यासु चतुर्दश सुदीपायमाना सुआन्वीक्षिक्यादिषु ॥ यद्वा विद्यासु ज्ञानप्रदमंत्ररूपासु ॥ शास्त्रेषु मनुस्मृत्यादिषु तथा येषु वाक्ये
षु वैदिकेषु पुराणेषु विद्यमानेषु ॥ अनादरे सप्तमी तान्यनादृत्य तज्जन्यविवेकमपनीय ॥ अतिमहांधकारे ममत्वगर्ते एतद्विश्वमतीव विभ्रामयसि ॥ सात्वदन्या
एतत्कृतं यत्कदनं त्वया धर्मद्विषां देवि महासुराणाम् ॥ रूपैरनेकैर्बहुधा त्वमूर्तिकृत्वाऽम्बिकेतत्प्रकरोतिका न्या ॥ ३० ॥ विद्यासु शास्त्रे
षु विवेकदीपेष्वप्येषु वाक्येषु च कात्वदन्या ॥ ममत्वगर्तेति महांधकारे विभ्रामयस्येतदतीव विश्वम् ॥ ३१ ॥ रक्षांसि यत्रोग्रविषाश्चना गाय
त्रारयोदस्युबलानियत्र ॥ दावानलो यत्र तथाऽधि मध्ये तत्र स्थिता त्वं परिपासि विश्वम् ॥ ३२ ॥
का ॥ त्वमेव विष्णुमाया विश्वं मोहयसि ममत्वे योजयसि नान्या ॥ विभ्रामयसीत्यनित्योमितां ह्रस्वः ॥ यद्वा हे देवि आद्येषु वाक्येषु शास्त्रेषु शोभनेषु अर्थेषु शास्त्रेषु या
वित्संविद्धिदुषीवा ॥ त्वेद्वीतः अन्याका न कापि ॥ त्वमेव विन्नान्येति भावः ॥ अथ च हे देवि एतद्विश्वं कर्म अतिमहांधकारे तमोगुणरूपे ॥ ममेत्यव्ययम् ॥ ममत्वं
गर्त इव तस्मिन् ममत्वगर्ते मोहकूपे अतीव विभ्रामयसि व्यालोडयसि ॥ यासात्वदन्यानास्ति ॥ विभ्रामयतीति अन्यशब्दस्य शेषत्वात् प्रथमपुरुषः त्वदन्यः को भुंक्ते
मदन्यः को भुंक्ते मदन्यो न्यो भुंक्ते त्वदन्यो न्यो भुंक्ते इति वत् ॥ ३१ ॥ हे देवि त्वं तत्र च तत्र स्थिता सती विश्वं परिपासि ॥ तत्रक् ॥ यत्र च रक्षांसि दैत्याः उग्रविषाः नागाः
तक्षकादयः यत्र च अरयः शत्रवः यत्र च दस्युबलानि चौरसमूहाः यत्र च दावानलः तथा यत्र चाधि मध्यं तत्र सर्वत्र उपद्रवप्रसंगे स्मृता सती पतितान् रक्षसीत्यर्थः ॥ दव

ततोहंनन्दगोपस्यकुलेगृहे ॥ कुलवंशेगृहेपितृ ॥ जाताउत्पन्ना ॥ यशोदायानंदगोपस्त्रियाः गर्भात्संभवोजन्मयस्याः सा ॥ विन्ध्याचलनिवासिनीसतीतौशुं
 भनिशुम्भाख्यावसुरौनाशयिष्यामि ॥ ३९ ॥ अहंपुनरपिवैवस्यतमन्वंतरएवाष्टाविंशतिभेयुगेद्वापरेतीतेकलौयुगेप्राप्तेविरुद्धाप्रजासुचित्तिज्ञानंयस्य विप्रचि
 त्तिर्नामकश्चिदानवः तस्यापत्यानिवैप्रचित्ताः तानतिरौद्रेणरूपेणपृथ्वीतलेअवतीर्यप्रादुर्भावमुपेत्यहनिष्यामि ॥ तुस्याद्देवधारणे ॥ ४० ॥ तान्वैप्रचित्ता
 न्महासुरानुग्रान्द्रौद्रान्भक्षयन्त्याः ममदन्ताः रक्ताआरक्ताएवभविष्यन्तिअतएवदाडिमीपुष्पवदरुणवर्णाः भविष्यन्ति ॥ ४१ ॥ ततोहेतोः मांस्तुवंत्यः देवताः
 स्वर्गैस्ततंशश्वत्तरक्तदंतिकासंज्ञयाव्याहरिष्यंतिकथयिष्यन्ति ॥ देवाएवदेवताः ॥ स्वार्थेतल् ॥ तथामानवाश्चमर्त्यलोकेभुविमांसततंस्तुवंतः रक्ताः दन्तायस्याः
 नन्दगोपकुलेजातायशोदागर्भसंभवा ॥ ततस्तौनाशयिष्यामि विन्ध्याचलनिवासिनी ॥ ३९ ॥ पुनरप्यतिरौद्रेणरूपेणपृथिवीतले ॥ अव
 तीर्यहनिष्यामिवैप्रचित्तांश्चदानवान् ॥ ४० ॥ भक्षयन्त्याश्चतानुग्रान्वैप्रचित्तान्महासुरान् ॥ रक्तादन्ताभविष्यन्तिदाडिमीकुसुमोपमाः ॥ ४१ ॥
 ततोमां देवताः स्वर्गैर्मर्त्यलोकेचमानवाः ॥ स्तुवंतोव्याहरिष्यन्तिसततंरक्तदन्तिकाम् ॥ ४२ ॥ भूयश्चशतवर्षिक्यामनावृष्ट्यामनंभासि ॥ मुनि
 भिः संस्मृताभूमौसंभविष्याम्ययोनिजा ॥ ४३ ॥ ततः शतेननेत्राणां निरीक्षिष्यामियन्मुनीन् ॥ कीर्तयिष्यन्तिमनुजाः शताक्षीमितिमांततः ॥ ४४ ॥
 सारक्तदंतिकातांस्तोष्यन्ति ॥ ४२ ॥ भूयश्चपुनरपिशतंवर्षाणिपरिमाणंयस्याः शतवर्षी ॥ तदस्यपरिमाणमितिबुद्ध् ॥ तद्धितार्थेसमासः ॥ वर्षस्याभ
 विष्यतीत्युत्तरपदवृद्धिः ॥ वर्षालुक्चेतिपाक्षिकोलुक् ॥ स्त्रियां ङीप् ॥ तस्यामनावृष्टौसत्यामनंभासिनदीतडागादावापिजलशून्यायांभूमौमुनिभिः संस्तुता ॥
 अयोनिजासम्भविष्यामिस्वयमेवाविर्भविष्यामि ॥ नआसमन्ताद्वृष्टिरनावृष्टिः ॥ यद्वा नास्त्येवासमन्ताद्वृष्टिर्यस्यामितौसाऽनावृष्टिस्तस्याम् ॥ संस्तुतासंस्मृ
 तेतिपाठद्वयम् ॥ ४३ ॥ ततः प्रादुर्भावानन्तरंनेत्राणांशतेनस्त्वोत्तुमुनीन्निरीक्षिष्यामितिमततोहेतोर्मांमनुजाः शतमक्षीणियस्याः शताक्षीतामितिथ्यमन्वर्थसंज्ञया
 कीर्तयिष्यन्ति ॥ ईक्षदर्शनेअनुदात्तेतच्छांदसंपरस्मैपदम् ॥ निरीक्षिष्येतोमुनीनितिवापाठः ॥ ४४ ॥

हेसुरास्ततःशताक्षीतिसंकीर्त्तनादनंतरमहमात्मदेहसमुद्भवैः ममशरीरादुत्पद्यमानैः शाकैःप्राणधारकैःहरीतकैःपत्राद्यैः साधनैःआवृष्टैःआभविष्यंतीवृष्टिमवधिरुत्वा
 यावद्वृष्टिर्भवतितावतंकालमखिलंसमस्तलोकंभरिष्यामिपोषयिष्यामि दुभृजधारणपोषणयोःऋद्धनोस्येदतीडागमः । अस्त्रीशाकंहरितकम् ॥ शाकाख्यंपत्रपुष्पादि ॥
 यदाहुः ॥ पत्रमूलकरीराग्रफलकांडास्थिरूढकाः ॥ त्वक्पुष्पंकवकंचेतिशाकंदशविधंस्मृतम् ॥ ४५ ॥ तदाभुविशाकंभरीति विख्यातिसंज्ञांचयास्यामिप्रा
 ष्यामि ॥ तत्रैवतदैवचदुर्गमाख्यंमहासुरंदुर्गमंनाममहांतमसुरवंधिष्यामि ॥ जनिवध्योश्चेतिनिर्देशाद्विधिःप्रकृत्यंतरमस्तीतिविज्ञेयम् ॥ बध्नाहिंसायांभ्वादिःपरस्मै
 पदी ॥ हनिष्यामीतिवापाठः ॥ शाकमितिमांतमव्ययंचास्तिविभर्तिइतिभरिःसर्वधातुभ्यइः । कृदिकारादक्तिनोवाङीष्क्त्वव्यः सुप्सुपेतिसमासः ॥ शाकंभरिः ॥
 यद्वा फलेग्रहिरात्मंभरिश्चेतिचकारोनुक्तसमुच्चयार्थः तेनलोकभरणार्थंस्वशरीरोद्भवानिशाकानिबिभर्तिशाकंभरिः ॥ इप्रत्ययः । उपपदस्यनुमागमश्च ॥ पाठाव्याख्या
 ततोहमखिलंलोकमात्मदेहसमुद्भवैः ॥ भरिष्यामिसुराःशाकैरावृष्टैःप्राणधारकैः ॥ ४६ ॥ शाकंभरीतिविख्यातितदायास्याभ्यहंभुवि ॥
 तत्रैवचवधिष्यामिदुर्गमाख्यंमहासुरम् ॥ ४६ ॥ पुनश्चाहंयदाभीमंरूपंकृत्वाहिमाचले ॥ रक्षांसिभक्षयिष्यामिमुनीनांत्राणकारणात् ॥
 ॥ ४७ ॥ तदामांमुनयःसर्वेस्तोष्यंत्यानम्रमूर्तयः ॥ भीमादेवीतिविख्यातंतन्मेनामभविष्यति ॥ ४८ ॥
 श्रद्धातूनांहृश्यंतेस्वैरिणः क्वचित् ॥ तस्माद्दुर्गासुरवधाद्धेतोःविख्यातंप्रसिद्धंमेदुर्गादेवीतिविख्यातंनामधेयंभविष्यति ॥ दुर्गासुरोहंतव्यत्वेनयस्याःसादुर्गा ॥ अर्श
 आदित्वान्मत्वर्थीयोऽच् स्त्रियांटाप् ॥ ४६ ॥ हेदेवाःपुनश्चयदाहिमाचलेभीमंघोरंरूपंकृत्वारक्षोभ्यस्तानांमुनीनांत्राणकारणाद्धेतोःरक्षांसिराक्षसान्भक्षयिष्यामि ॥
 क्षययिष्यामि इति पाठेक्षयंप्रापयिष्यामीतिप्रातिपदिकाद्धात्वर्थेबहुलमिष्ठवच्चेतिणिच् ॥ अथवाक्षयप्रेरणेचुरादिः प्रेरयिष्यामीत्यर्थः ॥ ४७ ॥ तदामांदेवीमानम्रमूर्तयः
 भक्तिप्रह्वकायाःसंतःसर्वेपिमुनयःवसिष्ठादयःस्तोष्यंति ॥ तत्ततःभीमरूपेणरक्षोभक्षणाद्धेतुतःविख्यातंप्रसिद्धंभीमादेवीतिविश्रुतंनामभविष्यति ॥ विभ्यत्यस्मा
 दितिभीमं भीमादयोपादानेनिपातिताः ॥ ४८ ॥

हेदेवाः यदात्रैलोक्ये अरुणो नाम महासुरः महाबाधां महतीं पीडां करिष्यति ॥ लोकान् बाधिष्यते अतितरां तदा अहम् असंख्येयषट्पदं भ्रामरं रूपं भ्रमरसंबन्धिनीमूर्तिं कृत्वात्रैलोक्यस्य हितार्थाय अरुणं महासुरं बाधिष्यामि तदा लोकाः सर्वत्र मां भ्रामरीत्येव स्तोष्यन्ति भ्रमरस्येयमाकृत्या भ्रामरी देवी ॥ असंख्येयाः संख्यातुमशक्याः षट्पदाः भ्रमरमूर्ती भूत्वा अरुणासुरं हनिष्यन्ति ततः सा भ्रामरीतिनाम्ना लोकैः संकीर्तयिष्यते सर्वत्रेत्यर्थः ॥ अरुणस्यापत्यं पुमानारुण इति च्छेदे अत इजं बाधित्वा शिवा दित्वा दण्वा ॥ ४९ ॥ ५० ॥ इदानीं देव्यवताराणां तत्कार्याणां चानंत्यात्सा कल्पेन वक्तुमशक्यत्वात् संक्षिप्य तत्कथामुपसंहरति ॥ हेदेवाः इत्थमुक्तानुसारेण प्रकारेण यदा यदा दानवेभ्य उत्तिष्ठति उत्थास्यति वा दानवोत्था दानवेभ्यः समुद्भवा बाधा पीडा लोकानां भविष्यति उत्पत्स्यते ॥ तदा तदा अहं तत्तत्कार्यां नुरूपमवयदारुणाख्यस्रैलोक्ये महाबाधां करिष्यति ॥ तदा हं भ्रामरं रूपं कृत्वा संख्येयषट्पदम् ॥ ४९ ॥ त्रैलोक्यस्य हितार्थाय बाधिष्यामि महासुरम् ॥ भ्रामरीति च मां लोकास्तदा स्तोष्यन्ति सर्वतः ॥ ५० ॥ इत्थं यदा यदा बाधा दानवोत्था भविष्यति ॥ तदा तदा वतीर्या हं करिष्याम्यरिसंक्षयम् ॥ ५१ ॥ इति श्रीमार्कण्डेयपुराणे सावर्णिके मन्वन्तरे देवीमाहात्म्ये देवैः कृतानारायणीस्तुतिर्नामैकादशोऽध्यायः ॥ ११ ॥ देव्युवाच ॥ एभिः स्तवैश्च मां नित्यं स्तोष्यते यः समाहितः ॥ तस्याहं सकलां बाधां नाशयिष्याम्यसंशयम् ॥ १ ॥ तीर्थप्रादुर्भावमवाप्य अरिसंक्षयं शत्रुविनाशं करिष्यामि ॥ दानवोत्थेति सुपिस्थः कः कर्तारि ॥ ५१ ॥ इति श्रीमा० रा० श्रीमदु० शंतनु० देवीमा० टीकायां नारायणीस्तुतिर्नामैकादशोऽध्यायः ॥ ११ ॥ देव्युवाच ॥ यद्यपि प्रागपि देवान् देव्येवोवाच तथाप्यध्यायादौ देवीवचनस्य प्राधान्यं ध्वनयितुं देवीमाहात्म्याध्ययनश्रवणादिफलप्राप्तिप्राप्त्यर्थं च दर्शयितुं देव्येवोवाचं देवानुक्तवती ॥ यः पुरुषः समाहितः भक्तिश्रद्धान्वितो भूत्वा एभिः प्रागुक्तैः स्तवैः स्तोत्रैः पुनः पुनः नित्यं अविकल्पितं यथा भवति तथा शश्वद्दामां देवीं स्तोष्यते तस्य पुंसः सकलां बाधां नाशयिष्यामि असंशयं संशयाभावः । अर्थाभावे व्यर्थभावः ॥ यद्वा असंशयं यथा स्यात् तथा स्तोष्यते क्रियाफले कर्तृगतेऽत्रिच्वादात्मनेपदम् ॥ एभिरिति ब्रह्मकृतैरिन्द्रादिदेवकृतैश्च ॥ हंसः सूर्यः परमात्मा । असावादित्या ब्रह्मतिश्रुतः ॥ हंसस्य कला हंसकला ॥ बाध्यन्ते प्राणिनो

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ अविद्यमानाहं सकला ब्रह्मविद्याय स्यांसा अहं सकला बाधो ह रूपाममता संसृतिः । तां बाधाम संशयं शमयिष्यामीत्यपि मुक्तिं कामे रवतिव्यम् ॥
 रां विश्वेतेच्छदौहंसौ ॥ यद्वा एभिः स्तवैः मां यः स्तोष्यते तस्याहंकारकृतां सकलां बाधां संसृतिं शमयिष्यामि ॥ १ ॥ त्रयाणामन्वयैक्यम् ॥ येषु रूपा एकचेतसः संतः सा
 वधानाः सन्तः अष्टम्यां नवम्यां चतुर्दश्यां च पक्षद्वयेऽपि विशेषानुक्तिः यथाक्रममनपेक्ष्य मधुकैटभनाशनं च महिषासुरघातनं च तद्वच्छुंभनिशुम्भयोर्विधं च भक्त्या कीर्त
 यिष्यंति पाठिष्यंति तद्वदेव येश्रोष्यंति भक्त्या मम माहात्म्यमुत्तमं पुण्यतमं सर्वकादुष्यं तेषां दुष्कृतं दुरितं सर्वसंचितं न किंचिदपि भविष्यति दुष्कृतोत्था आपदश्च न भविष्यति वि
 नश्यंतीत्यर्थः ॥ न तेषां दारिद्र्यं भविष्यति आढ्यतैव भविष्यतीत्यर्थः ॥ न च तेषां मिष्टैः सह चेतनैश्चेतनैश्च पुत्रादिभिर्धनादिभिश्च वियोजनं वियोगो भविष्यति
 मधुकैटभनाशं च महिषासुरघातनम् ॥ कीर्तयिष्यंति ये तद्वद्वधं शुंभनिशुंभयोः ॥ २ ॥ अष्टम्यां च चतुर्दश्यां नवम्यां चैकचेतसः ॥ स्तोष्यंति चै
 व ये भक्त्या मम माहात्म्यमुत्तमम् ॥ ३ ॥ न तेषां दुष्कृतं किंचिद्दुष्कृतोत्थानचापदः ॥ न भविष्यति दारिद्र्यं न च वैषट्यवियोजनम् ॥ ४ ॥ शत्रु
 तो न भयं तेषां दस्युतो वानराजतः ॥ न शस्त्रानलतो यौघात्कदाचित्संभविष्यति ॥ ५ ॥ तस्मान्ममैतन्माहात्म्यं पठितव्यं समाहितैः ॥
 श्रोतव्यं च सदा भक्त्या परं स्वस्त्ययनं महत् ॥ ६ ॥ ॥ मधुकैटभयोर्नाशो यस्मिन् ग्रन्थे स तथोक्तः ॥ हननं घातस्तस्य करणं घातनं पुण्यं ताल्ल्युट् ॥
 महिषासुरस्य घातनम् ॥ सदनमिति वा पाठः ॥ षूदरक्षणे हिंसायां च वधो यस्मिन् ग्रन्थे प्रतिपाद्यते स वधः ॥ अर्श आदित्वादचूतम् ॥ शुम्भनिशुम्भयोरिति द्विवचनेन वध
 द्वयं सूच्यते ॥ तेन वधानां वैषम्यादष्टम्यादिदिनत्रयेण यथाक्रमकीर्तनशंकापि दूरीकृता ॥ एकमनन्यवृत्तिचेतो येषां ते ॥ भजनं भक्तिरनन्यशरणतया श्रयणम् ॥ महं
 त आत्मनः अवताराय स्याः सामहात्मा देवितस्याभावः माहात्म्यम् ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ये मम माहात्म्यं कीर्तयिष्यंति च तेषां कदाचिदपि शत्रुतो भयं न संभविष्य
 ति दस्युतस्तस्करतोऽपि वान ॥ राजतोऽपि नृपान्न न शस्त्रतः आयुधतः न अनलतोऽग्निः न तोयौघात् जलप्रवाहात् न सम्भविष्यतीत्यनेन सर्वत्र सम्बध्नाति ॥ ५ ॥
 तस्माद्वांछितार्थसाधनत्वाद्धेतोः समाहितैः सावधानैः कृतप्रयत्नैः पुंभिः परंप्रकृतं महत्पूजनीयम् ॥ स्वस्त्ययनं क्षेमकरमयनं वर्त्ममदव्या एतन्माहात्म्यं ग्रन्थसंदर्भ

रूपं भक्त्या पठितव्यं श्रोतव्यं च ॥ एतन्माहात्म्यमिति बहुव्रीहिः ॥ ग्रन्थसंदर्भरूपो न्यपदार्थः ॥ शब्दस्येव पठनश्रवणयोग्यत्वेन विषयभावात् ॥ एतदितितु पृथक्
पदत्वे माहात्म्यं प्रतिपाद्यं तद्यत्रास्ति ग्रन्थबन्धे सोप्युपचारान्मत्वर्थीयेन अर्श आद्यचावामाहात्म्यशब्देनोच्यत इति पठनश्रवणयोग्यं द्रष्टव्यम् ॥ स्वस्त्याशीः क्षेमपुण्ये
षु मंगले चाव्ययं स्मृतम् ॥ ६ ॥ मम देव्याः माहात्म्यं कर्तुं भक्तिः पठतां भक्तिः शृण्वतां च पुंसां महामारीसमुद्भवान् सर्वानुपसर्गानुपद्रवान् शमयेदूरीकुर्यात् ॥
तथा तेषां पुंसां त्रिविधमुत्पातमाध्यात्मिकमाधिदैविकमाधिभौतिकम् ॥ अध्यात्मिकं शरीरोत्पन्नं रागद्वेषादिकं व्याध्यादिकं च ॥ आधिभौतिकं भूतप्रेतादिकज
नितं भयभ्रमादिकम् ॥ आधिदैविकं देवकृतं वज्रपातादिकं दारिद्र्यादिकं च ॥ यद्वा भर्भवः स्वः संभवमुत्पातत्रयं शमयेत् ॥ भौमं भूकं पादिकम् आंतरिक्षम

उपसर्गानशेषांस्तु महामारीसमुद्भवान् ॥ तथा त्रिविधमुत्पातं माहात्म्यं शमयेन्मम ॥ ७ ॥

यत्रैतत्पठ्यते सम्यङ् नित्यमायतने मम ॥ सदान्तद्विमोक्ष्यामि सांनिध्यं तत्र मे स्थितम् ॥ ८ ॥

न भगर्जनादि । स्वर्लोकजनितमसकृदनेकोदुपतनम् ॥ महामारीति मृङ्गप्राणत्यागे स्त्रियामिकृकृष्यादिभ्यः छांदसोगुणः ॥ यद्वा औणादिकः सर्वथा तुभ्य इन् ॥
स्त्रियां कृदिकारादक्तिनोवाङ्गीष् ॥ महती मारिमहामारी ॥ अन्येषामपि दृश्यत इति पूषवर्दीर्घः ॥ महामार्याः समुद्रवाः ॥ यद्वा मरणं मरः ऋदोरप् ॥ मरस्ये
यं प्रवृत्तिर्मांरी ॥ यद्वा मारयति मारः कालः मारस्यभावः मार्यभावेऽप्यञ् मार्यमेव मारी स्त्रियां षित्वा तुङ्गीष् ॥ ७ ॥ यत्र ममायतने गृहे प्रतिमादि मंदिरे एतत्प्रागुक्त
चरितत्रयोपेतं माहात्म्यं नित्यं प्रतिदिनं सम्यगर्थतः पदतश्च शुद्धं पठ्यते भक्तिः पुंभिः । तदा यतनं सदानविमोक्ष्यामि नित्यक्ष्यामि ॥ तत्र गृहे खलु मे देव्याः सांनिध्यं संनि
धानं समवस्थानं स्थितं स्थितिमदभूत् ॥ ८ ॥

बलिप्रदाने पूजायामग्निकार्ये महोत्सवे च सर्वमेतन्मम चरितमुच्चार्य मवश्यं पठनीयम् ॥ ऋहलोर्ण्यत् ॥ श्राव्यमवश्यं श्रोतव्यं च ओरावश्यं केष्यत् ॥ यद्वा प्य
तादचोयत् ॥ श्राव्यं श्रावयितव्यं सर्वं जपनीयम् । एकदेशजपेतुच्छिद्रता स्यात् ॥ महानवम्यादौ छागमेष महापशुभिर्बलिदानं देवतोद्देशेन पशुसमर्पणम् ॥ ददा
तेल्युट् ॥ पूजापुष्पोपहारदीपादिसमर्पणम् ॥ यद्वा अलंकारवस्त्रसूचन्दनवाहनच्छत्रचामरादिभिः कुमारीसुवासिनीसमर्चनं पूजा ॥ अग्निकार्ये
फाल्गुने मासि अग्निज्वालार्चनं देवीमाहात्म्यरूपमालामन्त्रपुरश्चरणांते विहितहोमो ग्निकार्यम् ॥ एतत्र यलक्षगोमहोत्सवः ॥ यद्वा चैत्रे वसंतोत्सवः । वैशाखे
वारणपुष्पप्रचायिकोत्सवः ॥ ज्येष्ठे जलक्रीडोत्सवः ॥ आषाढे इन्द्रध्वजोत्थानोत्सवः ॥ श्रावणे दोलोत्सवः ॥ भाद्रपदे इन्द्रपाणिधनुरर्चनोत्सवः ॥ आश्व
युजिशारदोत्सवः ॥ कार्तिके दीपोत्सवः । मार्गशीर्षे मनूदयोत्सवः । पौषे निधिपूजोत्सवः ॥ माघे मेरुत्सवः । फाल्गुने गन्धर्वोत्सवः । एतेषु संपूर्णदेवीच

बलिप्रदाने पूजायामग्निकार्ये महोत्सवे ॥ सर्वमेतच्चरितमुच्चार्य श्राव्यमेव च ॥ ९ ॥

जानता जानता वापि बलिं पूजां तथा कृताम् ॥ प्रतीच्छिष्याम्यहं प्रीत्या वह्निहोमं तथा कृतम् ॥ १० ॥

रितं पठनीयमिति भावः ॥ यद्वा महोत्सवः सर्वश्रुतिपारायणम् ॥ यद्वा वदतेः कर्त्तरि क्तिप् । वदतीष्ट देवतामिति उत्तुदेवी प्रणवः ॥ महान् उत्तमन्त्रो यत्र
समहोत्सवा सौ सवश्चेति महोत्सवः ॥ मन्त्रदीक्षाख्यो यज्ञस्तस्मिन् ॥ यद्वा उन्दीक्रेदने । उन्दनमुत् । स्त्रियां भावे सम्पदादिभ्यः क्तिञ्वावक्तव्यः उदः सवो
दीक्षायज्ञः उत्सवः सुधोत्सवः सुधोत्सवो यत्र मन्त्रग्रहे समहोत्सवस्तस्मिन् ॥ ९ ॥ तथा तेन प्रकारेण इति कर्त्तव्यतां गुरूपदिष्टेष्ट देवताराधनसामग्रीभावनीयोपक्र
मोपसंहतिक्रियाक्रमं जानता अजानता वापि भक्तिमता पुंसाकृतं बलिं बलिप्रदानं तथा तेन कृतां पूजां च ॥ तथा तेन कृतं वह्नौ होमं तिलमध्वादिहोमद्रव्यप्रक्षेपं च प्री
त्याहं प्रतीच्छिष्यामि स्वीकरिष्यामि ॥ पतच्छ्रुतं प्रतीच्छं स्यात् ॥ पतच्छ्रयणप्रतीच्छा ॥ प्रतीच्छास्त्यस्य प्रतीच्छः कश्चित् ॥ अर्श आदित्वादच् ॥

ततस्तद्वदाचरतीत्याचारेकिप् ॥ सनायंतत्वाद्धातुत्वात्प्रतीच्छधातोर्भविष्यतिकालेल्हृत्प्रत्ययः मिप्इडागमः । अतोलोपः । इण्कोः । आदेशप्रत्यययोः षत्वम् ॥
प्रतीक्षिष्यामीतिपाठे ईक्षदर्शने अनुदात्तेच्चनिबन्धनमात्मनेपदविधानमनित्यमितिचक्षिङोङित्करणंज्ञापकमित्युक्तत्वात्परस्मैपदम् ॥ बलिपूजामित्येकपदत्वेतु
बलिनापशुविशसनेनसहकृतापूजाबलिपूजा ॥ बलिरूपावापूजासत्कारस्तम् ॥ १० ॥ युग्मम् ॥ याचप्रसिद्धावार्षिकीमहापूजाशरत्कालेक्रियतेतस्यांविषयेमम
एतन्माहात्म्यं चरित्रयलक्षणं भक्तिसमन्वितःमनुष्यः पठित्वाश्रुत्वाचयथायोगंमत्प्रसादेन सर्वबाधाविनिर्मुक्तः धनधान्यसमन्वितःभविष्यति संशयोनात्रक
र्तव्यः ॥ वर्षेणनिर्वृत्तावार्षिकीसांवत्सारिकी तेननिर्वृत्तमितिठक् ॥ स्त्रियांडीप् ॥ सर्वाबाधेतिपाठेआसमंताद्वाधाआबाधा ॥ ११ ॥ १२ ॥ एतच्चरित्रत्रयलक्ष
णंमममाहात्म्यंभक्तितः श्रुत्वा गुरुतोऽगृहीत्वार्थावबोधपर्यंतमधीत्यचपुमान्पुद्गेनिर्भयोजायते ॥ तथाममशुभाःजगदभ्युदयकरीः पृथगुत्पत्तीः ब्रह्माण्या
शरत्कालेमहापूजाक्रियतेयाचवार्षिकी ॥ तस्यांममैतन्माहात्म्यंश्रुत्वाभक्तिसमन्वितः ॥ ११ ॥ सर्वबाधाविनिर्मुक्तोऽधनधान्यसमन्वितः ॥
मनुष्योमत्प्रसादेनभविष्यतिनसंशयः ॥ १२ ॥ श्रुत्वाममैतन्माहात्म्यंतथोत्पत्तीःपृथक्शुभाः ॥ पराक्रमांश्चयुद्धेषुजायतेनिर्भयःपुमान् ॥
॥ १३ ॥ रिपवःसंक्षयंयांतिकल्याणंचोपपद्यते ॥ नन्दतेचकुलंपुंसांमाहात्म्यंममशृण्वताम् ॥ १४ ॥

दिमहाशक्तिरूपप्रादुर्भूतीःश्रुत्वाहृद्याकलय्ययुद्धेनिर्भयोजायते ॥ तथाममपराक्रमांश्चवीरकर्माणिचश्रुत्वा ॥ यद्वा युद्धेषुममपराक्रमांश्चश्रुत्वा निर्भयोजाय
तेपुमान् ॥ तथाचोत्पत्तयःशुभाइतिपाठेव्यत्ययोबहुलमितिशसःप्रसंगेजसःप्रयोगश्छांदसः ॥ युद्धेष्वितिबहुवचनमन्येष्वपिभयकारणेषुनिर्भयत्वार्थम् ॥ युमि
श्रणेअदादिः । सम्पदादित्वाद्वावेस्त्रियांकिप् ॥ यवनंयुत्तमिश्रणंपापसम्पर्कस्तस्यांयुति ॥ यद्वा ॥ युञ्ज्वन्धनेत्रयादिःयवनंयुद्धंधनंतस्यांयुति ॥ ओहाइ
गतौ सम्पदादित्वात्किप् ॥ हीनंहाःनिरयादिगतिस्तस्याम् ॥ इःकामस्तत्रविषये ॥ युञ्चहाश्चयुश्चयुद्धयः तेषुयुद्धेषु ॥ १३ ॥ भक्तितःमममाहात्म्यंशृण्व
तांपुंसारिपवःशत्रवःसंक्षयंयांतिकल्याणंचमंगलमुपयते ॥ पदगतोदिवादिः ॥ उपसर्गोपगच्छति । उपजायतेइतिवापाठः । कुलंगोत्रंचनन्दते । हुनदि

समृद्धौ परस्मैपदी । कर्त्तरिकर्मव्यतिहारे इत्यात्मनेपदम् ॥ यद्वा ण्यंतात्कत्तरिण्यात्मानेपदं च । संततिर्गोत्रजननकुलान्यमिजनान्वयो ॥ कुलं गृहे च
 तालांकेभूमिग्राहिणितुत्रिषु ॥ १४ ॥ उत्पातादिसूचितोपद्रवाणां सर्वत्र सर्वस्मिन्शांतिकर्मणितया दुःस्वप्नप्रदर्शने दुष्टफलस्वप्नप्रदर्शने । उग्रासु अन्यनिष्ठ
 फलासु ग्रहकृतासु पीडासु मममाहात्म्यं शृणुयात्पुरुषः ततः सर्वबाधोपशांतिर्भवति सर्वेष्टार्थसिद्धिश्चेति भावः ॥ १५ ॥ पूर्वोक्तं पुनर्वर्णनं किं ॥ मममाहात्म्यं श्र
 वणादुपसर्गाः बाधाः अतिवृष्ट्यादयः शमंयांति ॥ यद्वा उपसर्गा उत्पाताः प्रकृतिविरुद्धेतयः अजन्यं ह्युत्पात उपसर्गः समंत्रयम् ॥ तथा तत एव दारु
 णाः भयानकाः ग्रहपीडाः शन्यादिकृता बाधाः शमंशांतिंयांति ॥ नृभिः दृष्टं दुःस्वप्नं सुस्वप्नमुपजायते ॥ दुःस्वप्नसूचितं यद्दुष्टं फलं तत्सुस्वप्नसूचितं मिव फलं संप
 शांतिकर्मणि सर्वत्र तथा दुःस्वप्नप्रदर्शने ॥ ग्रहपीडासु चोग्रासुमाहात्म्यं शृणुयान्मम ॥ १६ ॥ उपसर्गाः शमंयांति ग्रहपीडाश्च दारुणाः ॥ दुःस्व
 प्नं च नृभिर्दृष्टं सुस्वप्नमुपजायते ॥ १६ ॥ बालग्रहाभिभूतानां बालानां शांतिकारकम् ॥ संघातभेदे च नृणां मैत्रीकरणमुत्तमम् ॥ १७ ॥ दुर्वृत्ता
 नामशेषाणां बलहानिकरं परम् ॥ रक्षोभूतपिशाचानां पठनादेव नाशम् ॥ १८ ॥
 यत इति भावः ॥ अतर्कितप्राप्यफलो हि मणिमंत्रौषधदेवताप्रभावः । दुःस्वप्नसुस्वप्नयोर्नियते पुंल्लिंगत्वेऽपि बहुव्रीहौ फलेन पदार्थे विवक्षितेन पुंसकतोपपत्तिः ॥ अर्द्धर्चा
 दौस्वप्नशब्दो नास्त्येव ॥ अन्यथा स्य पुंनपुंसकतोपपद्येत ॥ दुःस्वप्नश्चेति पाठो वा ॥ १६ ॥ बालानां शिशूनां ग्रहाः पीडकाः पूतनादयः शमशानादिवासिनो दृष्टिबंधिगलबं
 ध्यंत्रवन्धिनाभिबन्धि शुकबन्ध्युपस्थबंधिरुधिरशोषिपिशितशोषिमूत्रशोषिलालाशोषिप्रभृतयश्च तैरभिभूतानामाक्रांतानां शांतिकारकमुपशमनकारणं मममाहा
 त्म्यश्रवणाद्युत्तममाश्रयणीयम् ॥ किंच ॥ नृणामेककार्यकारिणां कथंचित्परकृतोच्चाटनप्रयोगतः संघातभेदे प्रसक्ते सति मन्माहात्म्यश्रवणमेवोत्तमं मैत्रीकरणं मि
 त्रत्वकरणसाधनम् ॥ १७ ॥ दुष्टवृत्तंचरितं येषां ते दुर्वृत्ताः तेषामशेषाणां परं श्रेष्ठं बलहानिकरं बलनाशहेतुः मन्माहात्म्यम् ॥ कृत्रोहेतौटः ॥ किंच रक्षसां

दु० स०
॥ ९५ ॥

मायोपजीविनां भूतानां बालग्रहादीनां पिशाचानां पिशिताशनानां तामसानां च पीडकानामदृश्यरूपाणां मममाहात्म्यस्य पठनादेव नाशनं दूरीकरणं भवति ॥ १८ ॥
ममसां निध्यकारकं नैककारकम् ॥ संनिधिकारकमिति पाठेऽपि संनिधिः संनिधानम् ॥ इति व्याख्या श्रयणात्स एवार्थः ॥ यद्वा संनिधिः महानिधिः महापद्मा
दिः तस्य कारकं प्रापकं पठ्यमानं सति भावः ॥ १९ ॥ युग्मम् ॥ पुंभिरेभिः प्रकारैर्वत्सरेण याक्रियते मे मत्प्रतीतिः सास्मिन्सन्माहात्म्ये सकृदेकवारमेव उच्चरि
ते पठिते श्रुते वा भक्तिमद्भिः सर्वकामदुघोपाजिते व स्यात् ॥ पशुभिः चतुष्पाद्भिः छागमेषमहिषमातंगादिभिः द्विपाद्भिर्महापशुभिश्च नरैः पुष्पैः सुरभिसंभृतैः अर्थैः पूजां
गैर्मधुघृतादिभिः धूपैः कर्पूरागरुमृगमदादिगर्भितैर्बहुरूपादिभिर्नानाकृतिगन्धादिभिः च शब्दात् श्रीवासादिधूपागृह्यन्ते ॥ तैर्गन्धैः गन्धसारधनसाररक्तचन्दनमृगम
दकं कोलकालागरुकुंकुमादिभिः दीपैः कर्पूरघृतादिप्रवर्तितैर्माणिक्यमहोभिरुपकल्पितैः सूर्यमहोभिश्चन्द्रमहोभिरुदुमहोभिः परमात्मपरज्योतिर्भिश्चोपकल्पितैः ।

सर्वममैतन्माहात्म्यं ममसन्निधिकारकम् ॥ सर्वकृत्स्नमेतदादिमध्यावसानलक्षणम् ॥ १९ ॥

पशुपुष्पार्घधूपैश्च गन्धदीपैस्तथोत्तमैः ॥ विप्राणां भोजनैर्होमैः प्रेक्षणीयैरहर्निशम् ॥ २० ॥

अन्यैश्च विविधैर्भोगैः प्रदानैर्वत्सरेण या ॥ प्रीतिर्मे क्रियते सास्मिन् सकृदुच्चरिते श्रुते ॥ २१ ॥

अतएवैवाविधैरुत्तमैः श्रेष्ठतमैः । तथा उत्तमैर्विविधैर्विप्राणां कर्तव्यैर्भोजनैः षड्रसोपेतैर्भोज्यैरुत्तमादिभिः रुचितैः ॥ तथा विविधैर्होमैः तथाऽहर्निशं दिवानिशां विविधैः
प्रेक्षणीयैर्दर्शनीयैर्नृत्यगीतवाद्यैः ॥ तथान्यैश्च विविधैर्भोगैस्तथादानैर्मत्प्रीत्यर्थैर्विविधैः ॥ च शब्दाद्ब्रह्मालंकारपूजादिभिः साधनैः वत्सरेण यामे प्रीतिः सकल
कामदुघाभक्तैः क्रियते सास्मिन् प्राकप्रपञ्चिते मममाहात्म्ये सकृदेकवारं भक्त्या उच्चरिते पठिते श्रुते वा साधयितुं सुगमेत्यर्थः ॥ यद्वा सकृत्सहस्रद्वित्रैः पुंभिः पंचषैः
सप्ताष्टैरेकद्वित्रिचतुरैरेकतयोच्चरिते श्रुते वेत्यर्थः ॥ सहाय्यैकवारं च सहाय्यं वा व्ययं सकृत् ॥ सकृत्सुचरिते श्रुते इति पाठे श्रुतशब्दतः श्रवणप्राधान्यं सुचरितेशोभ
ने चरिते ॥ प्रेक्षणीयैरहर्निशमिति पाठे तु कश्चिदाह ॥ मन्त्रपूतजलोक्षणसंस्कृतहृतच्छागादिशुबालिरितितच्च ॥ पशुपुष्पार्घधूपैरिति पशुग्रहणेन पौनरुक्त्यप्रसंगात् ॥

शां० टी०
अ० १२

॥ ९५ ॥

तत इत्थं त्वर्थोत्रवक्तव्यः । उक्षेपे चने । प्रत्यहं पंचामृताभिषेकैरविच्छिन्नपीयूषधाराभिषेकैर्वेति ॥ २० ॥ २१ ॥ मम देव्यामाहात्म्यस्य श्रुतं श्रवणं कर्तुं
पापानिहरति अपनयति न पुंसकेभावेकः ॥ तयो गेषष्ठयेव ॥ यद्वा मम माहात्म्यं श्रुतं सत्पापानिहरति ॥ तथा भजतामारोग्यं प्रयच्छति दानप्रतिग्रहाभावात्प
ष्ठयेव ॥ मम जन्मनामुत्पत्तीनां ब्रह्माण्यादिरूपतया प्रादुर्भावानां कीर्तनं कथनं भूतेभ्यः हिंसेभ्यः भतप्रेतपिशाचासिंहव्याघ्रप्रहादिभ्यः भक्तानां रक्षां करोति ॥ २२ ॥
युद्धेषु युद्धदुष्टदैत्यनिवर्हणं मे देव्याः चरितं शस्त्रप्रयोगलक्षणं संग्रामकौशलमभूत्तस्मिञ्छ्रुते सति श्रुतवतां पुंसां युद्धेषु ततो न्यत्र च वैरि कृतं भयं न जायते ॥ निवर्हयति निवर्हणम् ।
नद्यादित्वा लल्युः । दुष्टानां दैत्यानां निवर्हणं चरित्रम् ॥ २३ ॥ सुमेधसामाकर्ण्डेयेन चततः पूर्वैश्च ब्रह्मर्षिभिः याः स्तुतयः कृताः तथापि मम तावर्ते मोहगर्ते निपातिताः
श्रुतं हरति पापानि तथारोग्यं प्रयच्छति ॥ रक्षां करोति भूतेभ्यो जन्मनां कीर्तनं मम ॥ २२ ॥ युद्धेषु चरितं यन्मे दुष्टदैत्यनिवर्हणम् ॥ तस्मि
ञ्छ्रुते वैरि कृतं भयं पुंसां न जायते ॥ २३ ॥ युष्माभिः स्तुतयो याश्च याश्च ब्रह्मर्षिभिः कृताः ॥ ब्रह्मणा च कृता यास्ताः प्रयच्छंति शुभांगति
म् ॥ २४ ॥ अरण्ये प्रांतरे वापि दावाग्निपरिवारितः ॥ दस्युभिर्वावृतः शून्ये गृहीतो वापि शत्रुभिः ॥ २५ ॥
महामायाप्रभावेणेत्यादयः ताश्च शुभांगतिं प्रयच्छंति पठ्यमानाः पठद्भ्यः पुंभ्यः याश्च ब्रह्मणामधुकैटभभीतेन कृताः स्तुतयः विश्वेश्वरीं जगद्धात्रीमित्यादयः ॥ अथ च यु
ष्माभिरेव कृताः स्तुतयः देव्या यया ततमिदं जगदात्मशक्त्येत्यादयः ॥ नमो देव्यै इत्यादयश्च ॥ देवि प्रपन्नार्तिहरे प्रसीदेत्यादयश्च तास्त्रिविधाः स्तुतयः ॥ २४ ॥
एकान्वयमिदं श्लोकचतुष्टयम् ॥ अरण्ये विपिने वा वर्तमानः मम देव्या एतच्चरितं स्मरन्नरः संकटाद्दुःखगहनान्मुच्येत स्वयमेव । संकटं नातु संबाधः । कर्मकर्त्तरि मु
चेर्लिङ् ॥ तथा प्रांतरे वापि दूरे जनशून्यमार्गे ॥ प्रांतरंदूरशून्यो ध्वा ॥ तथा दावाग्निपरिवारितः सन्नपि वा ॥ तथा दस्युभिः तस्करैर्वृतः वेष्टितो वा ॥ तथा शून्ये
निर्जनप्रदेशे शत्रुभिर्गृहीतो वा ॥ तथा सिंहेन व्याघ्रेण वानुयातो नुद्रुतः ॥ तथा वनहस्तिभिर्वृतो वा हंतुमनुयातः ॥ तथा क्रुद्धेन राज्ञा वध्यो यं वधाहोयमित्याज्ञप्तः ॥

दु० स०
॥ १६ ॥

हंतुमाज्ञापितोवा ॥ तथाबन्धगतोपिवा ॥ तथावातेनघूर्णितःव्याकुलितःबाधितअपास्तोवा ॥ महार्णवेसमुद्रेपोतेनौकाविशेषे सांयात्रिकाःपोतवणिजः
कथ्यन्ते तत्रस्थितोवा पानपात्रेशिशौपोतः ॥ तथाभृशदारुणेत्यर्थंभीषणेसंग्रामेशस्त्रेष्वायुधेषुपतत्सु ॥ सर्वाबाधासु ॥ सर्वाआसमंताद्बाधाः महाबाधाः
तासु ॥ सर्वबाधास्वितिपाठेसएवार्थोभवत्यदूरविकर्षात् ॥ घोरासुव्रणपीडासुवर्तमानोवा ॥ तथावेदनासुतत्तद्दुःखानुभवेषुअभ्यर्दितः वर्तमानः यद्वा तीव्र
वेदनयाअभ्यर्दितःहिंसितोपिवासर्वत्रैतन्ममचरितंस्मरन्नरःसंकटान्मुच्येतस्वयमेवेतियोजनीयम् ॥ इहारण्येप्रांतरेवापीत्यतःश्लोकात्पूर्वसिंहव्याघ्रानुयातोवेति
पठंतिकेचित् ॥ अतश्चममप्रभावात्सिंहाद्याइत्युपपन्नंभवति ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ ममप्रभावात्सामर्थ्यात्सिंहाद्यास्तथादस्यवस्तस्करास्तथावैरिण
सिंहव्याघ्रानुयातोवावनेवावनहस्तिभिः ॥ राज्ञाक्रुद्धेनचाज्ञतोवध्योबन्धगतोपिवा ॥ २६ ॥ आघूर्णितोवावातेनस्थितःपोतेमहार्णवे ॥
पतत्सुचापिशस्त्रेषुसंग्रामेभृशदारुणे ॥ २७ ॥ सर्वाबाधासुघोरासुवेदनाभ्यर्दितोपिवा ॥ स्मरन्ममैतच्चरितंनरोमुच्येतसंकटात् ॥ २८ ॥
ममप्रभावात्सिंहाद्यादस्यवैरिणस्तथा ॥ दूरादेवपलायन्तेस्मरतश्चरितंमम ॥ २९ ॥ ऋषिरुवाच ॥ इत्युक्त्वासाभगवतीचंडिकाचंडवि
क्रमा ॥ पश्यतामेवदेवानांतत्रैवांतरधीयत ॥ ३० ॥

श्वशत्रवःचरितंस्मरतःपुरुषात्सकाशादूरादेवपलायन्ते ॥ २९ ॥ इत्थमुक्त्वासाभगवतीचंडविक्रमाप्रगल्भवीर्याचंडिकादेवीपश्यतामेवदेवानांतत्रैवपुरोभागएवांतरधी
यत । अंतर्धानमगात् ॥ श्रदंतैरोरुपसर्गवद्वृत्तिव्यरूपेया ॥ अंतःपूर्वाद्वातेःकर्मकर्तारिलिङ् ॥ यद्वा तान्देवान्त्रायतेइतितत्रा पालयंतीसत्येवस्वयमंतरधीयत ॥
आतोनुपसर्गेकः ॥ यद्वा तत्रैवदेवशरीरेष्वेवांतरधीयत ॥ स्वयमेवशरीरेष्वेवांतरधीयतेत्यर्थः ॥ पश्यतामिदमनादरेष्यतीतिपक्षेयथाजननीसुतान्व्याजतोनादृत्यालो
कनादन्तर्धत्तेतथेयमपिसर्वजननीदेवदर्शनतोंतरधीयत स्वयमेवेतिभावः ॥ ३० ॥

अथतेदेवाअपिदेव्याविनिहतारयः नाशितशत्रवःअतएवयथापुरापूर्वकालइवनिरातंकाःकृच्छ्रजीवनतोनिर्भयाः यज्ञभागभुजःयज्ञांशान्भुजानाः संतः स्वाधि
कारान्स्वव्यापारान्चक्रुः कृतवन्तः ॥ ३१ ॥ युधिसंश्रामेदेव्यातस्मिञ्जगद्विध्वंसिनित्रैलोक्यभंजिनिमहोद्रेअतुलविक्रमेअनुपमशक्तौदेवरिपौससैन्येशुम्भेमहावी
र्येनिशुम्भेचानिहतेसतिशेषाः दैत्याःपातालमाययुः बलिसम्प्राविशन् ॥ चशब्देनससैन्येइतिविशेषणंलभ्यते ॥ पतंत्यस्मिन्नितिपातालम् ॥ ३२ ॥ हेभूप
एवमुक्त्वासाभगवतीनित्यापिध्रुवाअविनश्वराअविकारापिसतीपुनःपुनःसंभूयप्रादुर्भावमवाप्यजगतःपरिपालनंकुरुते ॥ उक्तंचप्रागपि ॥ नित्यैवसा
जगन्मूर्तिरिति ॥ देवानांकार्यसिद्ध्यर्थमितिच ॥ ३३ ॥ सैवदेवीविश्वंप्रसूयतेजनयति ॥ षूञ्प्राणिप्रसवेदिवादिः ॥ तथैवहेतुभूतयाएतद्विश्वंमोह्यते ॥ मुह
तेपिदेवानिरातंकाःस्वाधिकारान्यथापुरा ॥ यज्ञभागभुजःसर्वेचक्रुर्विनिहतारयः ॥ ३१ ॥ दैत्याश्चदेव्यानिहतेशुम्भेदेवरिपौयुधि ॥ जग
द्विध्वंसकेतस्मिन्महोद्रेऽतुलविक्रमे ॥ निशुम्भेचमहावीर्येशेषाःपातालमाययुः ॥ ३२ ॥ एवंभगवतीदेवीसानित्यापिपुनःपुनः ॥ संभूयकु
रुतेभूपजगतःपरिपालनम् ॥ ३३ ॥ तथैतन्मोह्यतेविश्वंसैवविश्वंप्रसूयते ॥ सायाचिताचविज्ञानंतुष्टाक्रद्धिंप्रयच्छति ॥ ३४ ॥ व्याप्तं
तथैतत्सकलंब्रह्मांडमनुजेश्वर ॥ महाकाल्यामहाकालेमहामारीस्वरूपया ॥ ३५ ॥

वैचित्येदिवादिः ॥ अविवेकेनयोज्यते ॥ ममतासहितंक्रियते ॥ सादेवीभक्तैःयाचितासतीविज्ञानंचप्रयच्छति । सैवदेवीतुष्टासतीतपसाजनितसंतोषासतीवृद्धिं
चसंपदंचमहतींप्रयच्छतिददाति । तुष्टाक्रद्धिमितितुष्टाठे असंहितयानिर्देशःकृतः ॥ कृत्यकइतितुष्टातिभावेतस्याकःस्थानेहस्वत्वेचसति तुष्टाक्रद्धिमितिस्यात् ॥
स्वट्कश्यइतिवत् ॥ सायाचितार्थविज्ञानमितिपाठे ॥ अर्थेषुविज्ञानमितिग्रहः ॥ एतत्प्रागप्युक्तम् ॥ तन्नात्रविस्मयःकार्योयोगनिद्राजगत्पतेः ॥ महामाया
हरेरेषातयेति ॥ ३४ ॥ हेमनुजेश्वरसुरथ ॥ महामारीस्वरूपयातयामहाकाल्यामहातामस्यामहादेव्याएतत्सकलंब्रह्मांडंत्रैलोक्यगर्भकंस्थानंव्याप्तम् ॥ महाका
लेप्रलयंसमये ॥ महांश्चासावकालश्चेति महाकालःअनिष्टकालः ॥ यद्वा महांश्चासौकालश्चमहाकलःकालाग्निरुद्रस्तस्मिन्नुपस्थितेमहाकालेमहतिप्रलयसमये ॥

महांश्चासौकालःकालाग्निरुद्रस्तस्येयंस्त्रीमहाकालीतया ॥ मारयतिसंहरतिमारःमहांश्चासौमारश्चमहामारःरुद्रस्तस्यस्त्रीमहामारीसास्वरूपंयस्याःसादेवीमहामारी
स्वरूपातया ॥ यद्वा महउद्धवउत्सवः ॥ महान्उत्सवानासमंतान्मारयतिनाशयतिमहामारीमहाप्रलयानलज्वालातस्याइवरूपंयस्याःसातया ॥ मृत्युजिह्वामहा
मारीजगत्संहारकारिणी ॥ महारात्रिर्महानिद्रामहाकाल्यतितामसी ॥ सैवकालानलज्वालासैवाविद्यातमःप्रसूः ॥ सैवमोहप्रसूर्मृत्युःसैवसर्वाधिदेवता ॥ ३५ ॥
अजाजन्मरहितासनातनीनित्यादेवीकालेभूतानांप्रलयसमयेतमोगुणमयीसतीमहामारीतिकथ्यते ॥ तथाकालेउत्पत्तिसमयेसैवभूतानांसर्गसमयेरजःप्रधानास्थि
तिकरोति ॥ ३६ ॥ भवकालेदेवीसांनिध्यभवकालेनृणांगृहेसैवलक्ष्मीवृद्धिप्रदा ॥ सम्पद्भवप्रदाभवति ॥ प्रेदाज्ञःकः ॥ तथासैवदेवीअभावेदेवीसांनिध्याभावेऽलक्ष्मीः
सैवकालेमहामारीसैवसृष्टिर्भवत्यजा ॥ स्थितिकरोतिभूतानांसैवकालेसनातनी ॥ ३६ ॥ भवकालेनृणांसैवलक्ष्मीवृद्धिप्रदागृहे ॥ सै
वाभावेतथालक्ष्मीर्विनाशायोपजायते ॥ ३७ ॥ स्तुतासंपूजितापुष्पैर्धूपगंधादिभिस्तथा ॥ ददातिवित्तंपुत्रांश्चमतिधर्मेगतिंशुभाम् ॥
॥ ३८ ॥ इति श्रीमार्कंडेयपुराणेसावर्णिकेमन्वंतरेदेवीमाहात्म्येदेवीवाक्यंनामद्वादशोऽध्यायः ॥ १२ ॥

सम्पदःविनाशायामवायउपजायते ॥ यत्रलक्ष्मीःतत्रदेव्याःसांनिध्यम् ॥ यत्रदेव्याःसांनिध्यंनतत्रसम्पदपिनेत्यन्वयव्यतिरेकौवेदितव्यौ ॥ ३७ ॥ नित्यंदेवीसांनि
ध्यकारणंतत्फलंचोपदिशतिसुमेधाऋषिः ॥ हेनृप सादेवीस्तुतास्तावकैःपदैःसंकीर्तिताचतथापुष्पैःसंपूजिताचतथागन्धैःकर्पूरचन्दनमृगमदादिभिर्विलिप्तातथाधूपैर्बहुवि
धैर्धूपिता ॥ तथाआदिग्रहणाद्वस्त्रालंकारतांबूलादिभिरानंदिताभक्तैःप्रणताचसतीअप्रार्थितैवभक्तैःवित्तंधनंपुत्रांश्चआयुरारोग्यमैश्वर्यंचशब्दसूचितम् ॥ धर्मेमतिंच
शुभांगतिंचददाति । यदुक्तंप्राक् ॥ साविद्यापरमामुक्तेर्हेतुभूतासनातनी । संसारबंधहेतुश्चसैवसर्वेश्वरेश्वरी ॥ ३८ ॥ इतिश्रीमार्कंडेयेराजाधिराजतोमरान्वयश्रीमदुद्धर
णात्मजशंतनुचक्रवर्तिविरचितायादेवीमाहात्म्यटीकायादेवीवाक्यंनामद्वादशोऽध्यायः ॥ १२ ॥

ऋषिरुवाच ॥ सुमेधाभगवानृषिः सुरथं राजानमुचितावाचमूचे ॥ हे सुरथ एतदुत्तमं श्रेष्ठतमं सर्वार्थसाधनं ते तुभ्यं कथितम् ॥ साचदेवोपवपमावादेद्विषय
 सामर्थ्यावर्त्तते ॥ साका ययादेव्यासर्वजनन्यासर्वपोषिण्यासर्वसंहारिण्या इदं जगद्विश्वं धार्यते सृज्यते पाल्यते प्रत्यवसीयते च यथाकालम् ॥ धृष्टं अव
 स्थानेणि च ॥ कर्मणियक् ॥ आत्मनेपदं चलटः ॥ क्रियावाचित्वमाख्यातुमेकोत्रार्थः प्रदर्शितः ॥ प्रयोगतोनुसर्त्तव्या अनेकार्था हि धातवः ॥ महात्मनो महा
 मूर्तेर्देव्याभावे कर्मणि ब्राह्मणादित्वात् ष्यञि नस्तद्धिते इति टिलोपेमाहात्म्यमिति सिद्धम् ॥ १ ॥ भगवद्विष्णुमायया तथैव चंडिकयैव विद्याज्ञानं क्रियते उत्पाद्यते ॥
 परमात्मज्ञानसाधनं देव्येवोपनिषद्रूपेति भावः ॥ विष्णोर्माया भगवती विष्णुमाया भगवद्विष्णुमाया तया ॥ यद्वा भगवानृविष्णुः भगवद्विष्णुस्तस्य मायया यदु
 कंसाविद्यापरमामुक्तेर्हेतुभूता इति ॥ ऐश्वर्यस्य समग्रस्य धर्मस्य यशसः श्रियः ॥ ज्ञानवैराग्ययोश्चैव षण्णां भगवती रणा ॥ हेराजन् तयामोहरूपया देव्या त्वं विवे
 ऋषिरुवाच ॥ एतत्ते कथितं भूपदेवीमाहात्म्यमुत्तमम् ॥ एवं प्रभावासादेवी ययेदं धार्यते जगत् ॥ १ ॥ विद्यातथैव क्रियते भगवद्विष्णुमायया ॥
 तया त्वमेष वैश्यश्च तथैवान्ये विवेकिनः ॥ मोह्यं ते मोहिताश्चैव मोहमेष्यंति चापरे ॥ २ ॥ तामुपैहि महाराज शरणं परमेश्वरीम् ॥ आराधिता सै
 व नृणां भोगस्वर्गापवर्गदा ॥ ३ ॥

की सन्नपि संप्रति मोह्यसे प्राग्मोहितो भूः ॥ भविष्यति च काले मोहमेष्यसि च ॥ तथा तथैव एष वैश्यश्च समाधिर्नाम मोह्यते मोहितश्च मोहमेष्यति च । तथैव तथैव यु
 वाभ्यामन्येपि विवेकिनः पुमांसः अधिगतशास्त्राः संतोष्य परे च तेभ्यश्चान्ये च सर्वे तथैव देव्या मोह्यंते मोहिताश्च मोहमेष्यंति च ॥ यदुक्तं प्राक् ॥ तथापि मम तावत्ते मोहग
 ते निपातिता इत्यादि ॥ २ ॥ प्राकूराज्ञा भगवंस्त्वामहं प्रष्टुमिच्छाम्येकं वदस्व तदिति यद्ग्रहस्यं पृष्ठं हे महाराज सुरथ त्वं तां परमेश्वरी देवीं शरणमुपैहि ॥ उपैहि आ
 द्रुणः उपगच्छ शरणं ब्रज ॥ सैव देवी भगवत्येवाराधिता तपसा तोषिता सती नृणां पुंसां भोगस्वर्गापवर्गदा भुवि भोगदा ॥ जन्मान्तरे स्वर्गदा ॥ ततः अपवर्गदामो
 क्षदा भवति यतो ज्ञानदा तत एव मोक्षदा ॥ ज्ञानादेव तु कैवल्यमिति सिद्धांततः ॥ संप्रदानाभावाद्भजकस्य वस्त्रं ददातीति वत्संबंधेष्वष्टयेव नृणामिति ॥

उपपूर्वइणगतौ ॥ सेह्यपिच ॥ उपइहिइतिस्थिते ॥ एत्येधत्यूठसुइतिवृद्धिर्न तद्विधावेचीत्यनुवर्त्तते ॥ ततआहुणः एवंबाधकाभावात् ॥ आङ्पूर्वत्वेपि
आइहिइतिस्थिते ॥ वृद्धिंवाधित्वाओमाङोश्चेतिपररूपत्वेसतिउपेहीत्येवरूपम् ॥ उपैहीतिवृद्धिकृतःपाठःछांदसःकाचित्कःसर्वेविधयच्छंदसिविकल्पं
तेइतिवचनात् ॥ यद्वा एहीत्येतद्विभक्तिप्रतिरूपकमव्ययं पृषोदरादित्वात्साधुः ॥ उपएहिउपैहि ॥ महाराज ॥ राजाहःसखिभ्यश्च ॥ नपूजनात् पूजायांस्वति
ग्रहणम् ॥ अश्रोतेराशुकर्मणिवरट्चेच्चोपधायाःपरमामीश्वरीम् ॥ ३ ॥ युगम् ॥ ऋषिरुवाच ॥ मार्कण्डेयोभगवान्मुनिःस्वशिष्यंकौष्टुकिमुनिंवाचमुचितामूचे
हेकौष्टुकिमुनेआकर्णय ॥ इतिप्रागुक्तप्रकारेणतस्यसुमेधसोब्रह्मर्षेःवचःश्रुत्वादेवीमाराधयेति उपदेशवाक्यमाकर्ण्य सुरथोनामनराधिपस्तंसुमेधसमहाभागंसं
शितव्रतमृषिंप्रणित्यप्रणामैराराध्य ॥ पुत्रमित्रकलत्रादावतिममत्वेनअतिमोहेनशत्रुभिःराज्यापहरणेनचहेतुनानिर्विण्णः दुःखितमानसःसन्सद्यःसपदितपसेज
मार्कण्डेयउवाच ॥ इतितस्यवचःश्रुत्वासुरथःसनराधिपः ॥ प्रणिपत्यमहाभागंतमृषिंसंशितव्रतम् ॥ ४ ॥ निर्विण्णोतिममत्वेनराज्यापहरणे
नच ॥ जगामसद्यस्तपसेसचवैश्योमहामुने ॥ ५ ॥ संदर्शनार्थमंबायानदीपुलिनसंस्थितः ॥ सचवैश्यस्तपस्तेपेदेवीसूक्तंपरंजपन् ॥ ६ ॥
गाम ॥ तथासमाधिर्नामवैश्यश्चतपसेजगाम ॥ भगस्येष्वर्यादेरिदंभागंमहद्भागंस्यमहाभागस्तम् ॥ संशितंयत्नेनप्रतिपादितंव्रतंस्ययेनसंसंशितव्रतस्तम् ॥
शोतनूकरणे ॥ कर्मणिक्तः ॥ शाच्छोरन्यतरस्याम् । शातेरिच्छंव्रतेनित्यमिति वक्तव्यम् ॥ शंसितव्रतमितिपाठेशंसतेःकर्मणिक्तः ॥ शंसावासंजातायस्य
शंसितंव्रतंशास्त्रोक्तमुपवासादियस्यतम् शंसुस्तुतौ ॥ निर्विण्णस्योपसंख्यानमितिणत्वम् ॥ विद्वल्लाभेविदविचारणेवाक्तःनिष्ठानत्वम् ॥ ४ ॥ ५ ॥
अंबायाःजगज्जनन्यादेव्याःसंदर्शनार्थंप्रत्यक्षीकरणाय ॥ नद्याःपुलिनेद्वीपेतटविशेषेवासंस्थितः सैकतेदेशेसम्यगवस्थितःसराजाचसुरथः सवैश्यश्चसमाधि
र्नामपरंश्रेष्ठं सर्वार्थप्रदंकेवलंदेवीसूक्तंवैदिकमृग्विशेषंमंत्रंदेव्याधिदेवतदेव्यां सुष्ठुशांभनमुक्तंप्रणीतदेव्यांवाविषयेसूक्तमुपदिष्टमाचारैरागमिभ्यं देवीमणवमग्निगर्भवा

एतदेववाचारित्रयं जपनृतपस्तेपे । केचित्तुवाग्रहणादंबामातामातृकेतिमातृकामंत्ररूपं देवीसूक्तमाहुः ॥ अपरेतुदेवीसूक्तं पृथगस्तिरहस्येयं जपमित्याहुः ॥
 अन्येत्वाहुः श्रुतिस्मृतिपुराणोक्तानि देवीसूक्तानीति ॥ संस्थाधारेस्थितौ मृतौ ॥ तपस्तपःकर्मकस्यैवेति तपःकर्त्ता कर्मवद्भवति । उपवासादीनितपांसितापसं
 तपंतिदुःखयंतिसतापसस्त्वगस्थिभूतः स्ववाञ्छितस्वर्गाद्यर्थं तपस्तप्यते ॥ तपसंतापेलिटितपस्तेपेतपोजितवानित्यर्थः ॥ अन्यकर्मकत्वे तु उत्तपतिरुष्णसुवर्ण
 कारः ॥ ६ ॥ तौ द्वौ राजा सुरथः वैश्यश्च समाधिस्तस्मिन्नयाः पुलिने तटविशेषे ॥ तोयोत्थितं तत्पुलिनम् ॥ तत्र देव्याः मूर्तिमाकृतिं महीमयीं मृन्मयीं प्रतिमां वि
 धाय ॥ मयद्भवैतयोर्भाषायामभक्ष्याच्छादनयोरिति विकारावयवायाः मह्याः मयट् ॥ तस्याः देव्याः अम्बिकायाः पुष्पधूपाग्नितर्पणैः पुष्पैः धूपैः अग्निकायैर्होमैः
 तर्पणैश्च विहितैस्तैरुचितैरर्हणं पूजामाराधनं चक्राते पृथक्पृथक् विदधाते ॥ मूर्तिः काठिन्यकाययोः । पूजानमस्यापचितिः सपर्यार्चाहर्हणाः समाः ॥

तौ तस्मिन् पुलिने देव्याः कृत्वा मूर्तिं महीमयीम् ॥ अर्हणां चक्रतुस्तस्याः पुष्पधूपाग्नितर्पणैः ॥ ७ ॥
 निराहारौ यताहारौ तन्मनस्कौ समाहितौ ॥ ददतुस्तौ बलिं चैव निजगात्रासृगुक्षितम् ॥ ८ ॥

पुष्पाणि धूपाः अग्नयस्तर्पणानि चतैः ॥ ७ ॥ निर्निश्चयनिषेधयोः ॥ निराहारौ हविष्यादिना तावन्निश्चिताशनौ ॥ ततः क्रमशो मूलाशनौ ॥ यतात्मानौ विष
 येभ्यो व्यावर्त्तितमनोनेत्रादिज्ञानेन्द्रियो निर्जितेन्द्रियग्रामौ ॥ तावज्जितेन्द्रियो न स्याद्विजितान्येन्द्रियः पुमान् ॥ न जयेद्रसनं यावज्जितं सर्वजितेरसे ॥ तन्मनस्कौ ॥
 तस्यामेवाध्यातुं मनोययोस्तौ तथोक्तौ देवीध्यानपरौ । समाहितौ गुरूपदिष्टार्थसावधानौ ॥ निरस्तसंशयौ बहुविघ्नपरिहारपरौ ॥ तौ सुरथवैश्यौ ॥ निज
 गात्रासृगुक्षितम् ॥ तपश्चरणकरणकाले परहिंसापराङ्मुखौ ईषच्छरीरोद्भव रक्तसिक्तमेवान्नमयं बलिं च ददतुः ॥ तुण्डजं बाहुजं वापिरक्तमांसमयं बलिम् ॥ भक्त्या वे
 शान्महाशूरो महामायार्थमुत्सृजेत् ॥ चशब्दान्निजशरीरजरुधिरचन्दनविलेपनं च देव्यै ददाते ॥ एतेन शरीरं वापातयामि मंत्रं वा साधयामीति हठयोगः सूचितः ॥ ८ ॥

एवमुक्तप्रकारेणसमाराधयतोस्त्रिभिर्वैषैः यतात्मनोः देव्यामवहितचेतसोस्तयोः क्षत्रियवैश्ययोः परितुष्टा ॥ तत्कृतेनतपसाऽतिप्रीता ॥ जगतां धात्रीचण्डिकादे
वीप्रत्यक्षंभूयः प्राहकथयामास प्राहेतिविभक्तिप्रतिरूपकमव्यम् ॥ यतः चण्डिकाजगद्धात्रीततस्तयोस्तापसयोः प्रत्यक्षीबभूव ॥ अन्यथातत्कृतेनधोरेणतप
साग्निनेवजगंतिदह्येरेवेतिभावः ॥ जगंतिदधातिजगद्धा ॥ आतोनुपसर्गेकः ॥ अदभक्षणेनृन् तृज्वा अत्री संहर्त्री ॥ यद्वा ओहाकृत्यागे ॥ अते
पिके जगंतिजहातिजगद्धा ॥ ततोत्रीभोक्त्री ॥ ९ ॥ देव्युवाच । देवीचण्डिकाराजानंसुरथं वैश्यं च समाधिनामानं वाचमूचे यत्प्रार्थ्यतइति हेभूष त्वयायत्प्रा
र्थ्यते हेकुलनन्दनकुलवर्द्धन वैश्यत्वयायत्प्रार्थ्यतेयाच्यते तत् वसुसर्वमत्तः देवीतः सकाशात्प्राप्यतां लभताम् ॥ अहंपरितुष्टास्मि ॥ तच्चतच्चतेचतेचददा
मिच ॥ कुलस्यनन्दनः वैश्यः यतोसौकुलात्सकाशाल्लक्ष्मीं न ग्रहीष्यति मोक्षकामत्वाद्वैराग्यभाक्तादितिभावः ॥ द्वितीयाद्धैप्रार्थ्यतामिति तु कचित्पाठः सपुनरुक्तः ॥
एवंसमाराधयतोस्त्रिभिर्वैषैर्यतात्मनोः ॥ परितुष्टाजगद्धात्रीप्रत्यक्षंप्राहचण्डिका ॥ ९ ॥ देव्युवाच ॥ यत्प्रार्थ्यते त्वयाभूपत्वयाचकुलनंद
न ॥ मत्तस्तत्प्राप्यतां सर्वपरितुष्टाददामितत् ॥ १० ॥ मार्कण्डेयउवाच ॥ ततोवब्रेनृपोराज्यमविभ्रंश्यन्यजन्मनि ॥ अत्रैवचनि
जंराज्यंहतशत्रुबलंबलात् ॥ ११ ॥ सोपिवैश्यस्ततोज्ञानंवब्रेनिर्विण्णमानसः ॥ ममेत्यहमितिप्राज्ञः संगविच्युतिकारकम् ॥ १२ ॥
प्राप्यतामितिपठ्यताम् ॥ यद्वा वैश्यापेक्षयानपौनरुक्त्यम् ॥ त्वयाचप्रार्थ्यतामिति ॥ ददामितत्तददामितेचइतिपाठद्वयंकापिदृश्यते ॥ १० ॥ मार्कण्डेयमुनिः स्वशि
ष्यंततः देवीतः ततः देव्युक्त्यनन्तरंवानृपः सुरथः अन्यजन्मनि एतज्जन्मापेक्षया अन्यदाग्रिमं भावियज्जन्मतस्मिन् ॥ अविभ्रंशिअचलंराज्यम् ॥ राज्ञोभावः कर्मवा ॥
राज्यं वब्रेप्रार्थयामास मन्वन्तरत्वरूपम् ॥ अथच । अत्रअस्मिन्नपिजन्मन्यविभ्रंशि ॥ भ्रंशुअधःपतनेणिनिः ॥ नविभ्रंशः अविभ्रंशः तद्युक्तंवा ॥
अत्रैवनिजेनगरेहतशत्रुबलंनिजमात्मीयंराज्यमेववब्रे प्रार्थयामास ॥ हतंशत्रुबलंयत्रतथोक्तम् ॥ वृज्वरणे कर्त्तारिलिडात्मनेपदंवब्रे ॥ स्थौल्यसामर्थ्यसै
न्येषुबलं नाकाकसीरिणोः ॥ ११ ॥ ततो नन्तरम् ॥ प्राज्ञः मोक्षकांक्षित्वादतितरांबुद्धिमान् ॥ निर्विण्णमानसः संसारदुःखोद्विगचेतस्कः ॥ ससमाधिना

मवैश्योप्यतिविरक्तः सन् ॥ ज्ञानमोक्षबुद्धिवत् ॥ कीदृशम् ममेत्यहमित्येवंसंगविच्युतिकारकम् ॥ ममायं पुत्रो हं पिता ममेदं कुलमहं पत्नी ममदयनमहं
 स्वामी तस्येत्यायध्यासजनितः ॥ यः संगस्तस्य विच्युतिः विलयस्तस्याः कारकं करणम् ॥ ममत्वं नाम मोहः संसृतिः अहंता च संसृतिस्तद्विलयकारकं ज्ञानमिति
 भावः ॥ अतस्मिंस्तद्बुद्धिरध्यासः ॥ तेन निःसंगस्यैवात्मनो ममत्वमहंत्वं सर्वदुःखावहः संगः सर्वात्मना भाव्यते ॥ तस्य संगस्य परमात्मरूपब्रह्मज्ञानं विच्युतिका
 रकं भवति ॥ ममता चाहंता च संगः संसर्गेऽपेक्षा बुद्धिः द्वैतज्ञानं भेदनिबन्धनं तस्य विच्युतिकारकं विच्छेदजनकं मोक्षोपयोगिज्ञानम् ॥ १२ ॥ हेनृपते हे सुरथ ॥
 भवान् स्वल्पैरहोभिः दिवसैः कतिपयैर्वासरैः रिपून् हत्वा स्थितवतः अस्खलितमचलितं तव राज्यं भविष्यति ॥ तव राज्यम् ॥ तच्च तत्रेति पाठद्वयम् ॥ तत्रांतरे रा
 ज्यांतरे च ॥ १३ ॥ देव्युवाच ॥ हे भूप भवान् मृतः सन्नपि एतच्छरीरं परित्यक्तवानपि भूयः पुनरपि विवस्वतः सूर्यादेवात्सवर्णायाश्चतत्पत्न्याः जन्म उत्पत्तिं संप्राप्य
 देव्युवाच ॥ स्वल्पैरहोभिर्नृपते स्वं राज्यं प्राप्स्यते भवान् ॥ हत्वारिपून् अस्खलितं तव तत्र भविष्यति ॥ १३ ॥ मृतश्च भूयः संप्राप्य जन्म देवाद्विवस्वतः ॥
 सावर्णिको नाम मनुर्भवान् भुवि भविष्यति ॥ १४ ॥ वैश्यवर्ग्यत्वया यश्च वरोऽस्मत्तोऽभिवाञ्छितः ॥ तं प्रयच्छामि संसिद्धयै तव ज्ञानं भविष्यति ॥ १५ ॥
 सावर्णिको नाम मनुः राजा भविष्यति ॥ सावर्णिरेव सावर्णिकः संज्ञायां कन् वर्णेन सहितः सवर्णः ततः स्त्रीभ्यो ढकं बाधित्वा बाह्यादिपाठादिभिः सावर्णिः सूर्यतनयो यो म
 नुः कथ्यते ष्टमः ॥ १४ ॥ हे वैश्य हे वर्ग्य ॥ यद्वा हे वैश्येषु वर्ग्यश्रेष्ठत्वया अस्मत्तः देवीतः यः वरः अभिवाञ्छितः अस्ति तं वरं संसिद्धयै परमात्मरूपसंगत्यै प्रयच्छामि ॥ तत
 श्च वरदानतस्तव ज्ञानं भविष्यति ॥ मोक्षे धीज्ञानमुच्यते ॥ अस्मत्त इति पञ्चमी बहुवचनं तस्मिन् ॥ अतश्चैकत्वाभावात् प्रत्ययोत्तरपदयोश्चेति मादेशाभावः ॥ ननु च
 अस्मत्त इति बहुवचनोपक्रमात् प्रयच्छाम इति बहुवचनेन भाव्यम् ॥ तत्कथं प्रयच्छामीत्येकवचनं स्यात् ॥ एवं तर्हि अस् मत्तः इति च्छेदः ॥ असुक्षेपणे ॥
 अस्यति क्षिपति संसारं निराकरोति अस् ॥ क्विपिरूपं वरस्य विशेषणम् ॥ एकत्वादमादेशः ॥ अयस्मयादित्वात् भत्वात्पदत्वाभावाद्भुत्वाद्यभावः ॥ क्वचि
 तु वैश्यवर्ग्यत्वयामत्तो वरो यश्चाभिवाञ्छित इति वा पाठः यद्वा व्यत्ययो बहुलमिति एकवचनस्य बहुवचनम् ॥ ततश्चास्मत्त इत्येव पाठः ॥ वरणार्हो वर्ग्यः ॥

दु० स०
१००॥

शां० टी०
अ० १३

कृत्वा प्रधानं प्रमुखं प्रवेकानुत्तमोत्तमाः ॥ मुख्यवर्यवरेण्याश्च प्रवर्हो न वराद्धर्यवत् ॥ १५ ॥ मार्कण्डेयः मुनिः स्वशिष्यं वाचमूचि वान् हे क्रोष्टु किमहर्षे ॥ इति उक्तं
प्रकारेण तयोः क्षत्रियवैश्ययोः सुरथस्य च समाधेश्च ॥ तथाभिलषितमभिवाञ्छितमनतिक्रम्य अभीष्टं वरं दत्त्वा भक्त्या ताभ्यां लब्धवराभ्यामभिष्टुता त्वं जगतां स्रष्टी
रक्षित्री संहर्त्री जननीत्यभिष्टुता संस्तुता सती सद्यः सा देवी भगवती चण्डिका स पद्यं तर्हि तावभूव ॥ अदृश्या भूत् ॥ १६ ॥ हे क्रोष्टु किमहर्षे एवं प्रागुक्तप्रकारेण सुरथः
क्षत्रियर्षभः श्रेष्ठः क्षत्रियः देव्याः भगवत्याः सकाशाद् वरं लब्ध्वा प्राप्य ॥ इह राज्यमनुभूय ॥ ततस्तनुं त्यक्त्वा ॥ सवर्णायां सूर्यादेवाज्जन्म समासाद्य संप्राप्य सा
वर्णिनाममनूराजाभुवि भविता ॥ कर्त्तरि भाविष्यदनद्यतने लुट् ॥ भविष्यतीत्यर्थः ॥ मनुरित्ययं सप्तशतिका स्वरूपो महामालामन्त्रः सर्वेषामधीयतां सर्वकामधु
मार्कण्डेय उवाच ॥ इति दत्त्वा तयोर्देवीयथाभिलषितं वरम् ॥ बभूवां तर्हि ता सद्यो भक्त्या ताभ्यामभिष्टुता ॥ १६ ॥ एवं देव्या वरं लब्ध्वा सु
रथः क्षत्रियर्षभः ॥ सूर्याज्जन्म समासाद्य सावर्णिर्भविता मनुः ॥ १७ ॥ इति श्रीमार्कण्डेयपुराणे सावर्णिके मन्त्रे देवीमाहात्म्ये त्रयोदशोऽ
ध्यायः ॥ १३ ॥ समाप्तं देवीमाहात्म्यम् ॥ ६३ ॥

गितिसूचयितुमवसाने प्रायोजि भगवता श्रीमार्कण्डेयेनेति सिद्धम् ॥ १७ ॥ सन्तः सन्तु परप्रयोजनकृतः कल्पद्रुमाभाः सदा स्वस्मिन्नेव पथि प्रवर्त्तनपराः सत्कीर्त्तय
श्चापरे ॥ अन्ये निस्पृहणाश्रितश्रुतिपथादीव्यं तु भव्याशयाः कोकन्तः कलहाप्रियाः खलज्जनाजायंतु जीवंतुते ॥ १ ॥ सत्कृतिबालदिवाकरविंबं सज्जनमानसराज
सरोजम् ॥ संविकसेदभिपश्यदवश्यं नश्यति दुर्जनवत्कुमुदंतत् ॥ २ ॥ यावद्भूमिमुदित्वरद्युतिमणिश्रेणिस्फुरन्मूर्द्धसु फूत्कारपयोधिकाननगिरिवातो ह्रस्व
त्सत्फलम् ॥ धत्तेशेषमिवाहिमद्भुतवचास्वस्थीकृता शेषगीस्तावच्छांतनवी तदा जयतु च श्रीचण्डिकादीपिका ॥ ३ ॥ इति श्रीमार्कण्डेयपुराणे राजाधिराजतो म
रान्वयश्रीमदुद्धरणात्मजशतनुचक्रवर्तिविरचितायां देवीमाहात्म्यं नाम त्रयोदशोऽध्यायः ॥ १३ ॥ समाप्तेयं शांतनवीटीका सप्तशतिकायाः ॥

॥ १०० ॥

अपरंपुस्तकं वीक्ष्य शोधनीमिदं बुधैः ॥ हानाधिकः स्वरं वणेरस्माकं दूषणनाह ॥ १ ॥

CC-0. Prof. Satya Vrat Shastri Collection. Digitized by eGangotri

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥ श्रीदेवीदेव्यै नमः ॥ बंधकबंधमवदाननाया भक्तिव दासीकृतशोणसिन्धोः ॥ सानंदद्वंद्वारकवदितप्रिभोसः शिवाभा वरमवदाताः ॥ १ ॥

परात्परतरं तत्त्वंशाश्वतंशिवमच्युतम् ॥ अनंतं प्रकृतौलीनंदेव्यास्तत्परमं पदमिति ॥ शुद्धंनिरंजनंशुभ्रं निर्गुणंदैन्यवर्जितम् ॥ आत्मोपलब्धिविषयं देव्यास्तत्प
रमं पदमिति ॥ तथा हालास्येश्वरमाहात्म्ये मायाबीजार्थप्रस्तावे सत्स्वरूपःसदाकारोहाकरोधर्मतत्परः ॥ चिदाकारः शिवाकारोरेफः सर्वार्थसिद्धिदः ॥ आनं
दरूपयोरैक्यादीकारः सर्वकामदः ॥ बिंदुनादौ तदंतस्थौ भवेतां मोक्षदावुभौ ॥ सच्चिदानंदरूपं तु प्रोक्तंबीजंमनीषिभिः ॥ सच्चिदानंदरूपं यत्पदंब्रह्मतदेव
हीति ॥ देवीभागवते निर्गुणासगुणाचेति द्विधाप्रोक्ता मनीषिभिः ॥ सगुणारागिभिःसेव्या निर्गुणातु विरागिभिरिति ॥ ब्रह्मांडपुराणे ललितोपाख्याने ॥ चितिस्त
त्पदलक्ष्यार्था चिदेकरसरूपिणीत्यादयोष्टादशपुराणेषूपपुराणेषु च स्मृतयोद्भूतव्याः ॥ ननुतर्हि षोडशीग्रहणाग्रहणयोः क्रियाविषयत्वात्तत्रशाखाभेदेन विकल्पसंभ
वेपि वस्तुस्वरूपस्यैकविधत्वात्तत्र विकल्पासंभवेन भगवतीस्वरूपस्यमायास्वरूपत्वप्रतिपादकस्तुत्यासह भगवत्या ब्रह्मस्वरूपत्वप्रतिपादकश्रुतेर्विरोध इतिचेन्न ॥
मायाया वेदांतेषु मिथ्यात्वान्मिथ्यापदार्थस्याधिष्ठाने कल्पितत्वात्तस्याधिष्ठानसत्तातिरिक्तसत्ताभावान्मायायामधिष्ठानसत्ताप्रवेशान्मायास्वरूपोपासनायामपि
सत्तारूपब्रह्मण एवोपासनासंभवतीत्याशयेन मायास्वरूपत्वप्रतिपादनेपि विरोधाभावात् ॥ यथाब्रह्मण उपासनायामपिनकेवलं ब्रह्मणोग्रहणं किंतु शक्तिविशिष्टस्यै
वशक्तेस्तदतिरेकेणाभावात् ॥ केवलस्योपासनासंभवाच्च ॥ तथा मायोपासनायामपि नकेवलंमायाया अवस्थानमस्ति ॥ येन केवलाया उपासनंसंभ
वेत् ॥ किंतु ब्रह्माधिष्ठानयुताया एवावस्थानमितिभगवत्यामायारूपत्वप्रतिपादनेपि फलतोब्रह्मस्वरूपमेवभगवत्याःसिध्यतीति श्रुत्योःपरस्परं विरोधाभावात् ॥
तदुक्तम् ॥ पावकस्योष्णतेवेयमुष्णांशोरिव दीधितिः ॥ चंद्रस्यचंद्रिकेवेयं शिवस्य सहजाध्रुवेति ॥ तथा ॥ स्वपदास्वशिरश्छायां यद्वलंबितुमीहते ॥
पादोद्देशे शिरोनस्यात्तथेयं बैदवी कलेति ॥ तथाचयथाग्रौहोमेग्निशक्तौ होमोर्थसिद्धएवमग्निशक्तौहोमेप्यग्रौहोमोर्थसिद्धस्तद्वन्मायाया भगवतीत्वेपि ब्रह्मणएव भग
वतीत्वंसिद्धमिति तस्यैवोपासनायां ग्रहणंमायायामिथ्यात्वप्रतिपादकवाक्येषु तु ब्रह्मणोमिथ्यात्वाभावात्केवलमायाया एवग्रहणं तस्या मिथ्यात्वे तदधिष्ठानस्य

सत्यत्वाद्दुपासकस्योपास्यमायापदार्थातिगतामलाशयः कोक्षदशायांमनुस्यूतत्वाच्च मुक्तामुपास्यस्वरूपत्यागः ॥ अतएवाविमलान् पृथिव्यादिमायायाः
 पदार्थानां यःपृथिव्यातिष्ठन्यंपृथिवीनवेद यस्य पृथिवीशरीरं यः पृथिवीमंतरोयमयतीत्यादिनांतर्यामिचेतनसंबन्धेनैव देवतात्वमुपवर्णितं तथाच सर्वस्वत्विदं ब्रह्मेतिशु
 तिरपि अनुगृहीताभवतितत्तदेतत्सर्वमभिप्रेत्यसूतसंहितायामुक्तम् ॥ चिन्मात्राश्रयमायायाः शक्त्याकारे द्विजोत्तमाः ॥ अनुप्रविष्टा या संविन्निर्विकल्पास्वयंप्रभा ॥
 सदाकारा सदानंदा संसारोच्छेदकारिणी ॥ सा शिवापरमादेवी शिवाभिन्ना शिवं करीति ॥ यद्वा भगवतीस्वरूपप्रतिपादकवाक्येषु येमायाशक्तिक
 लादिशब्दास्ते लक्षणयामायाविशिष्टशक्तिविशिष्टकलाविशिष्टब्रह्मबोधकास्तथाच मायाविशिष्टं शक्तिविशिष्टं कलाविशिष्टं यद्ब्रह्म तद्भगवतीपदवाच्यमि
 तिफलितोर्थः एतेन क्षुधारूपेण निद्रारूपेण भ्रांतिरूपेण स्मृतिरूपेणेत्यादिकेवलशक्तिवाचकपदानि व्याख्यातानि तैः पदैस्तत्तच्छक्तिविशिष्टब्रह्मण एवसर्वत्र
 ग्रहणात् ॥ अयमेवार्थः कालोत्तरे उक्तः शिवंप्रतिदेवीप्रश्नवाक्येन ॥ भगवन्देवदेवेश मिथ्यामायेति विश्रुता ॥ तस्या कथमुपास्यत्वं भवेन्मुक्तावन
 न्वयात् ॥ श्रद्धा न जायतेकापि मिथ्यावस्तुनि कुत्रचित् ॥ देव्या उपासना चेयं श्रुतामायाश्रिताप्रभो ॥ संशयं छिंधि देवेश रहस्यं वदमे प्रभो ॥ इति
 श्रुत्वा वचोदेव्या भगवांश्चंद्रशेखरः ॥ उवाच वचनं दिव्यं लोकानांच हितप्रदम् ॥ नाहं सुमुखिमायाया उपास्यत्वं ब्रुवेकचित् ॥ मायाधिष्ठानचैतन्यमुपास्यत्वेन
 कीर्तितम् ॥ मायाशक्त्यादिशब्दाश्च विशिष्टस्यैवलक्षकाः ॥ तस्मान्मायादिशब्दैस्तु ब्रह्मैवोपास्यमुच्यते इति ॥ अत्रपूर्वार्द्धेन मायाधिष्ठानचैतन्येत्यनेन
 प्रथमपक्ष उक्तोमायाशक्त्यादीत्यनेनोत्तरार्द्धेन द्वितीयः पक्ष उपपादितः ॥ एतदभिप्रायेणैव ब्रह्माण्डपुराणे मायावाचकस्यर्हीकारस्यमायाविशिष्टब्रह्मवाचकत्व
 मुक्तम् ॥ शक्त्यक्षराणि शेषाणि हींकारउभयात्मकइति उभयात्मकः शिवशक्त्यात्मक इत्यर्थः ॥ किंच मायायाः केवलाया उपास्यत्वं वदन्वादीर्भांतः
 प्रष्टव्यः ॥ जडाया उपास्यत्वेतत्तद्देवतारूपाणां प्राणेंद्रियमनआत्मजीवादिमत्त्वं कथंभवेत् ॥ द्विविधं हि भगवतीस्वरूपम् ॥ स्थूलं सूक्ष्मं च ॥ तत्रसूक्ष्मं मुख्यं

स्थूलं तु तत्तदुपासकानां दर्शनादिव्यवहारार्थं तत्तदुपासकैरुपासितं सूक्ष्मरूपमेव तु स्थूलरूपगृह्णाति ॥ तत्रैवं सति सूक्ष्मरूपे चैतन्याननुप्रवेशे तद्गृहीते स्थूलरूपेऽपि चैतन्यस्याननुप्रवेशेन तत्तद्देवतानां प्राणनसंभाषणादिव्यवहारोच्छेद एव स्यात्तस्मादनिच्छयापि चैतन्यविशिष्टाया एव तत्तच्छक्तेरुपास्यत्वं वक्तव्यमिति ॥ नन्वेवं चेत्किमर्थमायादिशब्दैर्व्यवहारो भगवत्याः शास्त्रेषु क्रियते लक्षणादिदोषाभावाय स्पष्टप्रतिपत्तये ब्रह्मादिशब्दैरेव कुतो न व्यवहारः क्रियते इति चेच्छृणु ॥ चतुर्व्यूहात्मकं हि ब्रह्मणोरूपं विराड्हरिण्यगर्भा व्याकृतब्रह्मरूपं तत्र देव्युपासनाव्यूहांतर्गतस्य कस्यपदार्थस्येति शंकायां विराड्हरिण्यगर्भा व्याकृतानां तदधिष्ठातृणां ब्रह्मविष्णुरुद्राणां च मैत्रायणीयश्रुतावेकैकगुणमयत्वेन कीर्तनाद्गुणत्रयसाम्यावस्थायाः मायायाः प्रकृत्यादिशब्दवाच्यत्वेन तस्याश्चतुरीयब्रह्माश्रितत्वेन तदेव मायाविशिष्टं तुरीयं ब्रह्मैव भगवत्युपासनायां ग्राह्यमिति बृहदर्थप्रकाशनार्थं तथा मायादिशब्दैर्व्यवहारस्य करणात् ॥ तथा च मैत्रायणीश्रुतिः ॥ तमोवा इदमेकमग्र आसीत्तत्परे स्यात्तत्परेणे रितं विषमत्वं प्रयात्येतद्वैरजस्तद्रजः खत्वीरितं विषमत्वं प्रयात्येतद्वै सत्त्वस्य रूपमिति ॥ अनेन वाक्येन मायायास्तमःशब्दितायाः परेण ब्रह्मणा नित्यसंबंधप्रदर्शनेन जगत्कारणरूपं साम्यावस्थात्मकं प्रदर्शितं न ह्यन्यथा तमः प्रेरकत्वं साम्यावस्थमायोपाधिं विनानिर्गुणस्य परमात्मनः संभवति अग्रे च तस्यैतास्तनवो थयो ह खलु वा वास्यतामसो शोसौ यो यं रुद्रो यो ह खलु वा वास्यराजसो शोसौ ब्रह्मा यो ह खलु वा वास्यसात्त्विको शः स विष्णुरिति गुणत्रयोपाधित्वं ब्रह्मविष्णुरुद्राणां प्रतिपादितम् ॥ तथा पुराणादिषु च ॥ सत्त्वं रजस्तम इति प्रकृतेर्गुणास्तैर्युक्तः परः पुरुष एक इहास्यधत्ते ॥ स्थित्यादयो हरिविरिंचिहरेति संज्ञाः श्रेयांसि तत्र खलु सत्त्वतनोर्नृणां स्युरित्यादि सर्वपुराणेषु ब्रह्मविष्णुरुद्राणामेकैकगुणवत्त्वमेव प्रतिपादितम् ॥ नहि मायाप्रकृतिशक्त्यादिशब्दवाच्यं वस्तु ब्रह्मातिरिक्ताश्रयं भवति येन मायादिशब्दैरुपास्यं वस्तु मायाविशिष्टब्रह्मातिरिक्तं भवति कुतः शब्देरुपास्यवस्तुनि प्रतिपादिते मायाविशिष्टब्रह्मरूपमेव भग

स्यात् ॥ नचेष्टापत्तिः ॥ तत्रकेवलायामायाया एवविवक्षितत्वादितिचेन्न ॥ नह्यस्माभिः सर्वत्रमायाशक्त्यादिशब्देन मायाविशिष्टशक्तिविशिष्टब्रह्मैव सर्वत्रमाया
 मितिशपथः क्रियते येनातिप्रसंगः स्यात्किंतुकचित्सम्बन्धिशब्दसमभिव्याहारेकेवलमायाया एवग्रहणंयथात्रैवतथानाशप्रकरणे केवलमायायाग्रहणं तथा सृष्टि
 स्थलेपि मन्मायाशक्तिसंकुसंजगत्सर्वं चराचरम् ॥ सापिमत्तः पृथग्विप्रानास्त्येव परमार्थतः ॥ इत्यादौ केवलमायायाग्रहणमुपासनास्थलेतुतद्विशिष्टब्रह्मणो ग्रह
 णमितियथायथमूह्यम् ॥ तथाच त्ववैष्णवीशक्तिरित्यादौ अधिष्ठानकूटस्थब्रह्मरूपिणीयात्वंसावैष्णवीयामायाशक्तिरस्तितद्रूपा असीत्यर्थः ॥ ब्रह्मणः सर्वाधिष्ठान
 त्वेनसर्वरूपत्वात् ॥ तेनच ब्रह्मरूपत्वमेवभगवत्याः प्रतिपादितमेवमन्यत्राप्यूह्यम् ॥ यद्वा ब्रह्मणो जगत्कारणस्योभयात्मकत्वात्कचिन्मायोपसर्जनब्र
 ह्मण उपासनं तत्रशक्तिः सहायभूता ॥ इदंचमतं शिवपुराणादिषु स्पष्टम् ॥ तस्मात्सहतयादेवंहृदिपश्यंतियेशिवम् ॥ तेषां शाश्वतिकाशांतिर्नैतरेषां कदाचनेति
 वचननिचयैः । कचिच्चब्रह्मोपसर्जनमायाया उपासनं तत्रभगवतीविषये ब्रह्मोपसर्जनमायायाएवोपासनमितिदर्शयितुं मायाशक्त्यादिशब्दैः शास्त्रेभगवत्या
 व्यवहारः क्रियते । इदंच मतं सर्वतन्त्राभिमतं पुराणाभिमतंच ॥ शिवेनसाहितांदेवीं भावयेद्भुवनेश्वरीमितिभुवनेश्वरीपारिजातादिवचननिचयात् ॥ तदुक्तंकूर्म
 पुराणे ॥ अस्यास्त्वनादिसंसिद्धमैश्वर्यमतुलंमहत् ॥ तत्सम्बन्धादनंतैषारुद्रेण परमात्मनेत्यादीनिवचनानिदेवीभागवतादिसर्वपुराणेषु द्रष्टव्यानि ॥ उभयप
 क्षेपिब्रह्मणश्चिदंश उपासनायामागतएवेतिनमुक्तावुपास्यस्वरूपानन्वयित्वरूपंदूषणं नवाश्रद्धेयतेति ॥ इत्थं भगवत्युपासनायां स्वरूपेनिर्णीते ब्रह्मविष्णुरुद्रश
 क्त्युपासनासु कस्योपासनावरिष्ठेत्यस्य विचारः क्रियते ॥ तत्र सर्वस्वत्वदंब्रह्मेतिसामानाधिकरण्येन सर्वपदार्थमात्रस्य ब्रह्मरूपत्वेपिभक्तानां चेतसोवलम्बाय
 परमेश्वरेण मलिनशुद्धशुद्धतरशुद्धतमाविभूतयः शुद्धितारतम्येन कल्पितास्ताश्वगीतादिशास्त्रेषु विभूत्यध्यायेछांदोग्यादिषु चप्राणोब्रह्मादित्योब्रह्ममनोब्रह्मेत्यादि

वाक्यैः प्रदर्शिताः ॥ तत्र सर्वविभूतिषु ब्रह्मणः समानत्वेनावस्थानेपि यथापात्रमणिकृपाणदर्पणादिषु शुद्धितारतम्येन प्रतिबिम्बफलनस्यापितारतम्यमेवं विभू-
 तिषु शुद्धितारतम्येनैव ब्रह्मणः प्रसादकरणतारतम्यं प्रतिबिम्बफलनतारतम्यंचेतियाभिर्याभिर्विभूतिभिर्यथायथाप्रतिबिम्बफलनतारतम्यं प्रसादकरणतारतम्यं च
 भवतितथातथातस्याविभूतेरुत्कृष्टत्वमुत्कृष्टतरत्वमुत्कृष्टतमत्वमित्यादिव्यवहारः सर्वशास्त्रप्रसिद्धो निर्विवादस्तथा च सति ब्रह्मविष्णुरुद्राणामेकैकगुणोपाधित्वेनैकैक
 गुणापेक्षया साम्यावस्थायस्तमः सत्त्वादिगुणमूलभूतायाः सर्वोत्कृष्टत्वात् ॥ किंच प्रथमतो ब्रह्मणि मायातस्याः ब्रह्मणोऽव्यवहितः सम्बन्धस्तदुत्तरंगुणा-
 नामुद्भवान्मायाद्वारकः सम्बन्धो गुणानामितिसाम्यावस्थायामव्यवहितः सम्बन्धो ब्रह्मण इति सैवोपासनामुख्यासर्वोत्कृष्टाचेति ॥ सूतसंहितादिष्वपीयंरीतिरुक्ता ॥
 परतत्त्वप्रकाशस्तुरुद्रस्यैवमहत्तरः ॥ ब्रह्मविष्णवादिदेवानां न तथा मुनिपुंगवाः इत्यादि ॥ रुद्रः कथंचित्कार्यार्थं मनुतेरुद्ररूपताम् ॥ न तथा देवताः सर्वाः परिस्फू-
 र्त्यल्पताबलादिति ॥ सूतगीतासु ॥ ननु ब्रह्मविष्णुरुद्राणामेकैकगुणोपाधित्वे सर्वसंमते कथं साम्यावस्थात्मकत्वेनापितेषां पुराणादिषूपवर्णनमिति चेन्न ॥ तदंत-
 र्गतब्रह्मण एव साम्यावस्थात्मकत्वेन तदभेदात्तेषामपि तदात्मकत्वकथनमित्याशयात् अतएव तापनीये नृसिंहस्य सत्त्वोपहितविष्णोरवतारत्वेषु तिपुराणादिनिश्चितेपि
 साम्यावस्थात्मकत्वेन वर्णनं संगच्छते ॥ तस्मान्मायाशक्त्याख्यब्रह्मरूपभगवत्युपासनैव मुख्यासर्वोत्कृष्टाचेति सैव सर्वकामार्थिभिर्मुमुक्षुभिश्चोत्कृष्टवस्तुपास-
 नेच्छुभिराश्रयणीयेत्यर्थात्प्राप्तमपि पुराणान्तरवचनैः स्पष्टमुपपाद्यते ॥ देवीभागवते ॥ ब्रह्मविद्याजगद्धात्रीसर्वेषां जननी तथा ॥ यया सर्वमिदं व्याप्तं त्रैलोक्यं
 सचराचरम् ॥ सैवसेव्याच पूज्याच नान्यद्वैदेवतांतरमिति ॥ तथातंत्रेषु ॥ एवंयः पूजयेद्भक्त्या प्रत्यहंपरमेश्वरीम् ॥ भुक्ताभोगान्यथाकामं देवीसायुज्यमाप्नुयात् ॥
 योनपूजयते नित्यं चण्डिकां भक्तवत्सलाम् ॥ भस्मीकृत्यास्यपुण्यानि निर्देहेत्परमेश्वरीति ॥ अनेन वचनेन भगवत्युपासनायाः सन्ध्यादिकर्मवन्नित्यत्वं नित्यपदोच्चा-
 रणेन स्पष्टमेव बोधितं स्पष्टीकृतं चैतदस्माभिर्देवीभागवतटीकायाम् ॥ तथा पुराणान्तरे ॥ आराध्यापरमाशक्तिः सर्वैरपि सुरासुरैः ॥ नातः परतरं किंचिदधिकं

भुवनत्रये इति ॥ तथा ओंकारं पितृरूपेण गायत्रीं मातरं तथा ॥ वितरौ योनजानाति सविप्रस्त्वन्धरेतजः ॥ तथा कालोत्तरं ॥ विगुणिगुणिगुणिगुणितजः ॥
 योनपूजयते शिवाम् ॥ जननीं सर्वजगतः करुणारससागरामित्यादिपुराणेषु तंत्रेषु च बहूनि वचनानि द्रष्टव्यानि ॥ विस्तरस्तु मत्कृतशक्तितत्त्वाविमर्शिन्यां द्रष्टव्यः ॥
 इत्थं शक्तितत्त्वस्य सर्वोत्कृष्टस्य सर्वैरूपास्यस्योपासनाप्रकारा अधिकारिभेदेनानेकविधाः पूजास्तोत्रजपध्यानलयरूपाः ॥ तदुक्तं भुवनेश्वरीसंहितायाम् ॥ पूजाको
 टिसमंस्तोत्रंस्तोत्रकोटिसमोजपः ॥ जपकोटिसमं ध्यानं ध्यानकोटिसमोलय इति ॥ पूजाचतुःषष्टिसंख्योपचारषोडशोपचारपंचोपचारभेदेन त्रिधा ॥ मंत्राश्च मायावी
 जादयो बीजरूपाः गायत्र्यादयो ऋग्युपास्तदतिरिक्ताश्च नवार्णप्रभृतयो वैदिकाः देव्यथर्वेशिरसि भुवनेश्वरीतापनीयादिषु प्रसिद्धास्तैत्तिरीयशाखायां च हीश्वतेल
 क्ष्मीश्वपत्न्यावितिकंठरवेणैवोपात्तास्तान्त्रिकाश्चतुःषष्टितंत्रेषु प्रसिद्धा एव ध्यानलयादयश्च तंत्रेषु योगशास्त्रेषु श्वेताश्वतराद्युपनिषत्सु च ॥ ते ध्यानयोगानुगता
 अपश्यन् देवात्मशक्तिं स्वगुणैर्निगूढामित्यादिवाक्यैः प्रतिपादितास्तोत्राणि च सप्तशत्यादीनि मार्कण्डेयपुराणादिषु प्रसिद्धानि तत्रस्तोत्रेषु स्तोत्रद्वयमेव मुख्यं सप्तशती
 रूपं कूर्मपुराणांतर्गतं देवीसहस्रनामाख्यं च तंत्रेषु बहुधैतयोर्मुख्यत्वप्रतिपादनात् ॥ स्तोत्रद्वयेऽपि सप्तशत्याख्यमेव मुख्यं सर्वेषां श्लोकानां मंत्ररूपत्वाच्चतुःषष्टितंत्रे
 ष्वपि तस्यैव मुख्यत्वेन प्रतिपादितत्वाच्च ॥ उक्तं च वेदागमे ॥ निर्विशेषपरामंत्राः सविशेषपराश्च ये ॥ प्रत्यध्यायं निरूढास्ते तेनेयं सर्वतः परेति ॥ रुद्रयामले च ॥ अस्ति
 गुह्यतमं देव्यामाहात्म्यं सर्वसिद्धिदम् ॥ वाक्यैरर्थैश्चपदैश्च सप्तशत्याः शुभप्रदम् ॥ सविशेषपरं साक्षाच्चिच्छक्तिमहिमाश्रयम् ॥ तात्पर्यगत्या तत्कृत्स्नं निर्विशेषचिदा
 श्रयमिति ॥ तदुक्तं कात्यायनीतंत्रे ॥ अंगहीनो यथा देही सर्वकर्मसु नक्षमः ॥ अंगषट्कविहीना तु तथा सप्तशतीस्तुतिः ॥ तस्मादेतत्पठित्वैव जपेत्सप्तशतीं पराम् ॥
 अन्यथा शापमाप्नोति हानिचैव पदेपदे ॥ रावणाद्यास्तोत्रमेतदंगहीनं निषेविरे ॥ हता रामेण ते यस्मान्नांगहीनं पठेत्तत इति ॥ तद्यथामति व्याख्यायते ॥
 तत्रकवचांशे ब्रह्माणं प्रतिप्रश्नं करोति मार्कण्डेयः ॥ यद्ब्रह्ममिति ॥ लोके यत्परममुत्कृष्टं गुह्यमस्ति रहस्यमस्ति तन्मे ब्रूहि तत्किं ब्रह्मरूपं नेत्याह ॥ सर्वरक्षाकरं

येन सर्वेषामपिरक्षाभवति नृणां पामरप्रभृतीनामपितादृशमित्यर्थः ॥ ब्रह्म तूत्तमाधिकारिणामेवरक्षकं न सर्वेषामित्यर्थः ॥ ननु संत्यन्यानि क्वचानि लोके इति चेत्सत्यं सति तथापि यद्भवताकस्य चित्कस्यापि नाख्यातं निधिबुद्ध्यास्थापितमस्ति तदित्यर्थः ॥ तेन च निःसंशयमेव रक्षणं झटिति स्यादिति भावः ॥ अन्यथा निधिबुद्ध्या तस्य रक्षणं निरर्थकं स्यादिति ॥ ननु किमित्युक्तं वस्तु मया देयमिति चेत्तत्राह हे पितामह स्वसंततिरक्षणार्थं पितामहेनावश्यं देयमित्यर्थः ॥ १ ॥ उत्तरमाह ॥ ब्रह्मोवाच ॥ अस्तीति ॥ हे विप्र त्वया यत्पृष्ठं तादृशं देव्यास्तु देव्या एव कवचं पुण्यमेकं निधिबुद्ध्यास्थापितमस्ति तन्महामुने शृणुष्व ॥ सर्वभूतोपकारार्थं प्रवृत्तत्वा न्महामुने इति संबोधनम् ॥ २ ॥ परंतु सा देवी न वमूर्त्यात्मिका ध्येयेत्यभिप्रायेण तासां मूर्तीनां नामान्याह ॥ प्रथममिति ॥ नामज्ञानेन तद्वाच्याकारस्य प्रसिद्धत्वादेव ज्ञानं भविष्यतीति भावः ॥ सर्वोत्तरैश्वर्यवत्यपि भगवती शैलेन भक्तेनातितपश्चर्यया प्रार्थिता सती कारुण्यवशादतिनीचमपि पुत्रीत्वं स्वीकृतवतीत्यर्थः ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ यद्ब्रह्म परमं लोके सर्वरक्षाकरं नृणाम् ॥ यन्न कस्यचिदाख्यातं तन्मे ब्रूहि पितामह ॥ १ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥ अस्ति गुह्यतमं विप्र सर्वभूतोपकारकम् ॥ देव्यास्तु कवचं पुण्यं तच्छृणुष्व महामुने ॥ २ ॥ प्रथमं शैलपुत्रीति द्वितीयं ब्रह्मचारिणी ॥ तृतीयं चंद्रघंटेति कूष्माण्डेति चतुर्थकम् ॥ ३ ॥

हो भक्तवात्सल्यं कियद्वर्णनीयं भगवत्या इति तत्त्वं कूर्मपुराणे स्पष्टमेतत् ॥ ब्रह्मचारिणीति ॥ ब्रह्म सच्चिदानंदरूपं तच्चारयितुं प्रापयितुं शीलं यस्याः सा ब्रह्मचारिणी ब्रह्मरूपप्रदेत्यर्थः ॥ चंद्रघंटेति ॥ चंद्रो हस्तगतायां घंटायां यस्याश्चंद्रवन्निर्मला वाघंटा यस्याः सैत्यर्थः ॥ यद्वा आह्लादकारिणी देवी चंद्रघंटेति कीर्तितेति रहस्यागमोक्तेः ॥ चंद्रघंट्या तप्रतिवादितया भाषते स्वस्याह्लादकारित्वाभिमानेनेति चंद्रघंटा चंद्रापेक्षयाप्यतिलीलावतीत्यर्थः ॥ पटपुटेति दंडकपठितस्य चुरादेर्घटिधातोर्भाषार्थस्य पचायचिरूपं चंद्रस्य घंटा चंद्रघंटा ॥ कूष्माण्डेति ॥ कुत्सितकूष्माण्डा संतापस्तापत्रयरूपो यस्मिन् संसारे स संसारः कूष्माण्डा संतापे संतापे श्यामुदररूपायां यस्याः सा कूष्माण्डा तापत्रययुक्तसंसारभक्षणकर्त्रीत्यर्थः ॥ अंडः पेशी च मुष्कं चेति मेदिनी ॥ ३ ॥

स्कन्देति सनत्कुमारस्य भगवतीवीर्यादुद्धृतस्यस्कन्दइतिसंज्ञा भगवान्सनत्कुमारस्तत्स्कन्दइत्याचक्षते इतिछांदोग्यश्रुतेस्तथाच ज्ञातिभिर्देवदुदरेजन्मामिलपणीयमि
त्यतिशुद्धेत्यर्थः ॥ कात्यायनीति । देवकार्यार्थं कात्यायनाश्रमेआविर्भूता तेनकन्यात्वेनस्वीकृतेति कात्यायनीतिनामभगवत्याः ॥ अस्यानिरंतरं कुमारीत्वेनपत्यन
धीनतयास्वतंत्रत्वंबोधितम् ॥ कालरात्रीति ॥ सर्वमारकस्यकालस्यापि रात्रिर्नाशिकेत्यर्थः । प्रलये कालस्यापिनाशात् ॥ रुदिकारादक्तिन इति डीषू ॥ महागौरी
ति ॥ इयं चमहामानिनी नमोक्त्याशिवेनकालीत्युक्ते तपसागौरवर्णस्यसंपादितत्वात्कालीपुराणे स्पष्टमेतत् ॥ ४ ॥ सिद्धिदेति ॥ इतीतिशेषः ॥ सिद्धिदाइति नव
ममित्यन्वयः ॥ मोक्षदेत्यर्थः ॥ नवदुर्गाइति ॥ योगिनः कायव्यूहवदेकस्याएवदुर्गायाएते नवभेदायेशास्त्रेध्येयत्वेनप्रोक्तास्ते मयाकीर्तिता इत्यर्थः ॥ अतएव

पञ्चमंस्कन्दमातेतिषष्ठंकात्यायनीतिच ॥ सप्तमंकालरात्रीतिमहागौरीतिचाष्टमम् ॥ ४ ॥ नवमंसिद्धिदाप्रोक्तानवदुर्गाःप्रकीर्तिताः ॥
उक्तान्येतानिनामानिब्रह्मणैवमहात्मना ॥ ५ ॥ अग्निनादह्यमानस्तुशत्रुमध्येगतोरणे ॥ विषमेदुर्गमेचैवभयार्ताःशरणंगताः ॥ ६ ॥ नते
षांजायतेकिञ्चिदशुभंरणसंकटे ॥ नापदंतस्यपश्यामिशोकदुःखभयंनहि ॥ ७ ॥

देव्यास्तु कवचं पुण्यमित्येकवचनं संगच्छते ॥ नाम्नां स्वकल्पितत्वशंकाव्युदासार्थमाह ॥ उक्तान्येतानीति ॥ महात्मना सर्वज्ञेन ब्रह्मणैव वेदेनैवैतान्युक्ता
नीत्यर्थः ॥ ५ ॥ इत्थं कवचपाठे ध्येयदेवतास्वरूपेण गुणं च प्रदर्श्य तत्फलेअविश्वासोनैवकर्तव्य इतिकैमुतिकन्यायेनाह ॥ अग्निनेति ॥ योगिनादह्यमानो
रणे शत्रुमध्येचगतः सन् शरणंगत इतिशेषः ॥ अथयेविषमेदुर्गमेचातिसंकटे भयार्ताः भयपीडिताः सन्तः शरणंगताः ॥ ६ ॥ तेषां तस्य च भक्तिरहितेन स्मरण
मात्रेणापि तज्जन्यं भयादिकं न भवतीत्याह ॥ तत्तेषामिति ॥ ७ ॥

यैस्तु भक्त्यास्मृताभवतितेषां पूर्वोक्तफलमृद्धिधर्मार्थकाममोक्षाणां च भवतीत्यत्र किं वक्तव्यमित्याह ॥ यैस्त्विति ॥ इदानीं देव्या अतिवात्सल्यं भक्त्युत्पादनार्थं दर्शयति ॥ प्रेतसंस्थेति श्लोकद्वयेन ॥ ८ ॥ ९ ॥ ब्राह्मीत्यंतं सप्तमातृणां वर्णनम् ॥ नानेति वक्ष्यमाणदेवीनां वर्णनम् ॥ १० ॥ दृश्यंते इति ॥ सप्तमातृभिन्नाः याश्च देव्यस्ता अपि भक्तरक्षणार्थं क्रोधसमाकुलाः रथमारूढाः जात्यैकवचनं रथानारूढा दृश्यंते अर्थाद्देवादिभिरिति बोध्यम् ॥ तासामायुधान्याह ॥ शंखमिति सार्धेन ॥ ११ ॥ १२ ॥ दैत्यानामिति ॥ ताः सप्तमातरश्च शंखं चक्रमित्यादिश्लोकोक्तानीत्युक्तमायुधानि धारयन्ति ॥ किमर्थम् ॥ दैत्यानां यैस्तु भक्त्यास्मृतानूनन्तेषामृद्धिः प्रजायते ॥ प्रेतसंस्था तु चामुण्डा वाराही महिषासना ॥ ८ ॥ ऐन्द्री गजसमारूढा वैष्णवी गरुडासना ॥ माहेश्वरी वृषारूढा कौमारी शिखिवाहना ॥ ९ ॥ ब्राह्मी हंससमारूढा सर्वाभरणभूषिता ॥ नानाभरणशोभाढ्या नानारत्नोपशोभिताः ॥ १० ॥ दृश्यंते रथमारूढा देव्यः क्रोधसमाकुलाः ॥ शंखं चक्रं गदां शक्तिं हलं च मुसलायुधम् ॥ ११ ॥ खेटकं तोमरं चैव परशुं पाशमेव च ॥ कुन्तायुधं त्रिशूलं च शार्ङ्गायुधमनुत्तमम् ॥ १२ ॥ दैत्यानां देहनाशाय भक्तानामभयाय च ॥ धारयन्त्यायुधानीत्युक्तं देवानां च हिताय वै ॥ १३ ॥ महाबले महोत्साहे महाभयविनाशिनि ॥ त्राहि मां देवि दुष्प्रेक्ष्ये शत्रूणां भयवर्द्धिनि ॥ १४ ॥

देहनाशार्थं भक्ताभयार्थं देवहितार्थं चेत्यर्थः ॥ अयं भावः ॥ अप्रार्थिता अपि एता महत्त्वादेवता जगद्रक्षणे वत्सलतयैव प्रवृत्ता मातृवृत्ताः कुतो न मन्दभाग्येन स्वरक्षणार्थं प्रार्थ्यते इति ॥ १३ ॥ कवचपाठस्यादाविमं प्रार्थनामन्त्रं पठित्वा पश्चात्कवचं पठनीयमित्यभिप्रायेणाह ॥ महाबले इति ॥ महद्वलं मायाशक्तिरूपं यस्याः महानुत्साहो जगद्रक्षणे यस्याः महाभयं मृत्युरूपं तस्य ज्ञानदानेन नाशिनि । दुष्प्रेक्ष्ये दुर्दर्शनीये न संदृशेतिष्ठति रूपमस्येति श्रुतेः । शत्रूणां कामक्रोधादिकानाम् ॥ १४ ॥

प्राच्यामिति ॥ प्राच्यादिशिस्थिता ऐंद्री इंद्रशक्तिमरक्षत्वित्यन्वयः ॥ प्राच्यांस्थितंमामितिवा एवमुत्तरत्रापि ॥ शक्तिशक्तिमतोरभिदादभिहतादेवता अभिशाक्ति-
रित्यर्थः । अत्र रक्षत्वित्यनुवृत्तिः ॥ वरान् श्रेष्ठानप्याहंति स वराहो यमः आर्षःप्रयोगः तस्यशक्तिर्वाराही अण्णंतान्डीप् ॥ यमशक्तिरित्यर्थः ॥ दशदिक्पालप्र-
करणात् ॥ सप्तमात्रंतर्गतावा वाराही हे वाराहि दक्षिणेदेशेस्थितात्वंमांरक्षेत्यर्थः ॥ स्थितंमामिति ॥ खड्गधारिणी निर्ऋतिशक्तिरित्यर्थः ॥ रक्षत्वित्यस्यम-
ध्येमध्ये विच्छेदादध्याहारः कर्तव्यः ॥ १५ ॥ मृगवाहिनीवायुदेवताया मृगवाहनत्वाद्वायुशक्तिरित्यर्थः ॥ रक्षेदित्यनुवृत्तिः ॥ कुत्सितः मारः मदः यस्य सः

प्राच्यांरक्षतुमामैंद्रीआग्नेय्यामग्निदेवता ॥ दक्षिणेक्षवाराहिर्नैऋत्यांखड्गधारिणी ॥ १६ ॥
प्रतीच्यांवारुणीरक्षेद्वायव्यांमृगवाहिनी ॥ उदीच्यांरक्षकौमारीईशान्यांशूलधारिणी ॥ १६ ॥
ऊर्ध्वब्रह्माणिमेरक्षेदधस्ताद्वैष्णवीतथा ॥ एवंदशदिशोरक्षेच्चामुंडाशववाहना ॥ १७ ॥
जयामेचाग्रतःस्थातुविजयास्थातुपृष्ठतः ॥ अजितावामपार्श्वेतुदक्षिणेचापराजिता ॥ १८ ॥

कुमारःकुबेरस्तस्येयं शक्तिःकौमारी दिक्पालप्रकरणात् ॥ यद्यपि कौबेर्यारक्षणस्थानमग्रेवक्ष्यमाणमस्ति तथाप्येकस्याएवस्थानद्वयरक्षकत्वे बाधकाभावः ॥
सप्तमात्रंतर्गतावा ॥ शूलधारिणीशानशक्तिरित्यर्थः ॥ १६ ॥ ऊर्ध्वमिति ॥ ब्रह्माणमानयति जीवयतीतिकर्मण्यण् ॥ हे ब्रह्माणि ऊर्ध्वस्थिताभवती मे मां
रक्षेदित्यर्थः ॥ मे ऊर्ध्वभागमितिवा ॥ एवमिति ॥ दिक्पालदेवतावदेव मे मत्संबंधिनीर्दशदिशश्चामुंडारक्षेदित्यर्थः ॥ दशदिक्षु स्थिताचामुंडा मांरक्षेदिति
पर्यवसितोर्थः ॥ अन्यथा केवलदिशां रक्षणेप्रयोजनाभावः ॥ १७ ॥ जयाशक्तिः स्थातु तिष्ठतु मत्संरक्षणार्थम् आर्षः प्रयोगः ॥ १८ ॥

दु०स०
१०६॥

शिखामिति ॥ उद्योतिनीनामिका देवी ममशिखायांस्थितासती मच्छिखारक्षेदितिसर्वत्रयोज्यम् ॥ उमामूर्ध्निव्यवस्थिता सती मूर्धानरक्षेदित्यर्थः ॥ एवं सर्वत्र यथायोग्यमध्याहार्यम् ॥ १९ ॥ नासिके नासापुटेत्यर्थः ॥ उत्तरत्र नासिकाशब्देन नासिकादंड इति ॥ २० ॥ २१ ॥ अधरे अधरोष्ठेइत्यर्थः ॥ २२ ॥ २३ ॥ कंठस्य बहिर्भागो बहिष्कंठः ॥ नलिकां कंठनालम् ॥ २४ ॥ स्कन्धमारभ्य कूर्परपर्यंतो भागो बाहुस्तदारभ्यांगुलिपर्यंतो भागो हस्तः ॥ २५ ॥

शिखामुद्योतिनीरक्षेदुमामूर्ध्निव्यवस्थिता ॥ मालाधरीललाटेचभ्रुवोरक्षेद्यशस्विनी ॥ १९ ॥ त्रिनेत्राचभ्रुवोर्मध्येयमघंटाचनासिके ॥ शंखिनीचक्षुषोर्मध्येश्रोत्रयोर्द्वारवासिनी ॥ २० ॥ कपोलौकालिकारक्षेत्कर्णमूलेतुशांकरी ॥ नासिकायांसुगंधाचउत्तरोष्ठेचचर्चिका ॥ २१ ॥ अधरेचामृतकलाजिह्वायांचसरस्वती ॥ दंतात्रक्षतुकौमारीकंठदेशेतुचंडिका ॥ २२ ॥ घंटिकाचित्रघंटाचमहामायाचतालुके ॥ कामाक्षी चिबुकंरक्षेद्वाचंमेसर्वमंगला ॥ २३ ॥ ग्रीवायांभद्रकालीचपृष्ठवंशोधनुर्धरी ॥ नीलग्रीवाबहिःकंठेनलिकांनलकूबरी ॥ २४ ॥ खड्गधारि ण्युभौस्कंधौबाहूमेवप्रधारिणी ॥ हस्तयोर्दंडिनीरक्षेदंबिकाचांगुलीषुच ॥ २५ ॥ नखाञ्छूलेश्वरीरक्षेत्कुक्षौरक्षेत्रलेश्वरी ॥ स्तनौरक्षेन्म हादेवीमनःशोकविनाशिनी ॥ २६ ॥ हृदयंललितादेवीह्रुदरंशूलधारिणी ॥ नाभिंचकामिनीरक्षेद्ब्रह्मगुह्येश्वरीतथा ॥ २७ ॥ भूतनाथा चमेढूंचऊरूमहिषवाहिनी ॥ कट्यांभगवतीरक्षेज्जानुनीविंध्यवासिनी ॥ २८ ॥

कुक्षाविति सप्तम्यंतःपाठः प्राचीनसंमतः ॥ २६ ॥ २७ ॥ मेढूं लिंगम् ॥ मेढ्रोमेहनशेफसीति कोशः ॥ गुदंमहिषवाहिनीत्यपपाठः ॥ ऊरूमहिषवाहिनीति पाठः सम्यक् ॥ गुह्यगुह्येश्वरीति पूर्वोक्तविरोधात् जानुस्थानात्पूर्वमूरुस्थानस्यैव सत्त्वाच्च ॥ २८ ॥

कव०
सटीक०

॥ १०६ ॥

श्रीकागमादिशास्त्रेषु यामहाबलासित्यर्थः ॥ २९ ॥ पादाधः इतिभिन्नं पदम् ॥ तलवासिनी पातालतलवासिनीत्यर्थः ॥ यत्रपि नखाङ्गुलीश्वरी स्तोदि-
 त्यत्र नखरक्षणमुक्तं तथापि यथैकस्यापि देवतायाः स्थानद्वयरक्षकत्वं न विरुध्यते तथैव देवताद्वयस्यैकस्थाननिरूपितरक्षकत्वे बाधकाभाव इत्यभिप्रायेण नखान्
 दंष्ट्राकराली चेत्युक्तम् ॥ ३० ॥ ३१ ॥ पद्मकोशे पद्महृदयादिरूपमेव कोशो वासस्थानं यस्यश्वासस्य तस्मिन्वाते स्थितासती तं रक्षतु इति यावत् इतिकेचित् ॥
 अग्रे प्राणानां रक्षणकथनात्पद्मकोशप्रतीकाशं हृदयं चाप्यधोमुखमिति श्रुत्युक्तं हृदयमेव पद्मकोशशब्देन ग्राह्यमित्यपरे ॥ आंत्राणि अमृधातोः क्रेऽनुनासिकस्य
 जंघेमहाबलाप्रोक्ता जानुमध्यो विनायकी ॥ गुल्फयोर्नारसिंही च पादपृष्ठे मितौ जसी ॥ २९ ॥ पादाङ्गुलीः श्रीधरी च पादाधस्तलवासिनी ॥
 नखान्दंष्ट्राकराली च केशांश्चैवोर्द्ध्वकेशिनी ॥ ३० ॥ रोमकूपानि कौबेरी त्वचं वागीश्वरी तथा ॥ रक्तमज्जावसामां सान्यस्थिमेदांसि पार्वती ॥
 ॥ ३१ ॥ आंत्राणि कालरात्रिश्च पित्तचमुकुटेश्वरी ॥ पद्मावती पद्मकोशे कफे चूडामणिस्तथा ॥ ३२ ॥ ज्वाला मुखी नखज्वालामभेद्या सर्व
 सन्धिषु ॥ शुक्रं ब्रह्माणिरक्षे च्छायां छत्रेश्वरी तथा ॥ ३३ ॥ अहंकारं मनो बुद्धिरक्षमे धर्मचारिणि ॥ प्राणापानौ तथा व्यानमुदानं च समान
 कम् ॥ ३४ ॥ यशः कीर्तिं च लक्ष्मीं च सदारक्षतु चक्रिणी ॥ गोत्रमिन्द्राणि मे रक्षेत्पशून् मे रक्ष च ण्डिके ॥ ३५ ॥
 क्रीतिदीर्घः ॥ चूडामणिनाम्नी देवतारक्तासुरवधे प्रसिद्धा ॥ ३२ ॥ नखज्वालां नखनिष्ठं तेजः ॥ अभेद्यानाम्नी सर्वसन्धिषु स्थितासती सर्वसन्धीन् रक्षेदित्यर्थः ॥
 हे ब्रह्माणि भवती मेशुक्रं रक्षेदित्यर्थः ॥ ३३ ॥ हे धर्मचारिणि अत्र त्वमित्यध्याहारः रक्षेति मध्यमपुरुषात् ॥ ३४ ॥ यशः कीर्तिमिति ॥ अत्र यद्यपि यशः कीर्तिः सम
 ज्ञाचेत्यमरोक्तेर्यशः कीर्तिशब्दौ एकार्थप्रतिपादकौ तथापि ॥ स जीवति यशो यस्य कीर्तिर्यस्य स जीवति ॥ यशः कीर्तिपरिभ्रष्टो जीव बद्धो न जीवति ॥ इत्यादिप्रयोगानु
 रोधात् ॥ दानादिप्रभवा कीर्तिः शौर्यादिप्रभवं यशः इति भेदः ॥ केचित्तु स्वल्पदेशव्याप्तं यशः बहुदेशव्यापिका कीर्तिरिति ॥ हे इन्द्राणि भवतीत्यध्याहारः ॥ ३५ ॥

॥ ३६ ॥ रक्षेदिति ॥ यत्स्थानं रक्षयाहीनं कुतश्चित्कवचेन तुविवर्जितम् ॥ कवचे तस्यस्थानस्योहो नकृतः ॥ तत्सर्वरक्ष हेदेवियतस्त्वंजयंती सर्वोत्कृष्टापाप
नाशिनी भवसि ॥ ३७ ॥ अथपितामहः फलस्तुतिं वक्तुमधिकारिणं प्रथममुपदिशति ॥ पदमेकमिति ॥ यदिशुभमात्मन इच्छेत्तर्हि सपुरुषः कवचेन रहितः
एकंपदमपिनगच्छेदिति क्षणमात्रमपिदेवीस्मरणं विनाक्षणीयमिति तात्पर्यम् ॥ तदुक्तं पुराणेषु ॥ स्वपंस्तिष्ठन्व्रजन्मार्गे प्रलपन् भोजने रतः ॥ कीर्तये
पुत्रात्रक्षेन्महालक्ष्मीर्भार्यारक्षतुभैरवी ॥ मार्गक्षेमकरीरक्षेद्विजयासर्वतःस्थिता ॥ ३६ ॥ रक्षाहीनंतुयत्स्थानंकवचेनविवर्जितम् ॥ तत्सर्व
रक्षमेदेवीजयंतीपापनाशिनी ॥ ३७ ॥ पदमेकंनगच्छेत्तुयदीच्छेच्छुभमात्मनः ॥ कवचेनावृतो नित्यंयत्रयत्रहिगच्छति ॥ ३८ ॥ तत्रतत्रा
र्थलाभश्चविजयःसार्वकामिकः ॥ ययंकामयतेकामंतंतंप्राप्नोतिनिश्चितम् ॥ ३९ ॥ परमैश्वर्यमतुलंप्राप्स्यतेभूतलेपुनः ॥ निर्भयोजायतेम
र्त्यःसंग्रामेष्वपराजितः ॥ ४० ॥ त्रैलोक्येतुभवेत्पूज्यःकवचेनावृतःपुमान् ॥ इदंतुदेव्याःकवचंदेवानामपिदुर्लभम् ॥ ४१ ॥ यःपठेत्प्रयतो
नित्यंत्रिसंध्यंश्रद्धयान्वितः ॥ दैवीकलाभवेत्तस्यत्रैलोक्येचापराजितः ॥ ४२ ॥ जीवेद्वर्षशतंसाग्रमपमृत्युविवर्जितः ॥ नश्यंतिव्याधयःस
र्वेलूताविस्फोटकादयः ॥ ४३ ॥ स्थावरंजंगमंवापिकृत्रिमंचापियद्विषम् ॥ अभिचाराणिसर्वाणिमन्त्रयन्त्राणिभूतले ॥ ४४ ॥ भूचराःखेचरा
श्चैवजलजाश्चौपदेशिकाः ॥ सहजाःकुलजामालाडाकिनीशाकिनीतथा ॥ ४५ ॥

तत्ततं देवीसवैमुच्येत बन्धनात् इति ॥ इत्युपदिश्य फलंकथयति ॥ कवचेनेत्यादिना ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ दैवी कला चित्कला ॥ ४२ ॥
॥ ४३ ॥ स्थावरं वत्सनाभादि ॥ जंगमं सर्पादि ॥ कृत्रिमं परस्परयोगजन्यम् ॥ यथा तुल्यपरिमाणयोर्मधुसर्पिषोर्योगादिजम् ॥ अभिचाराणि परकृतानि ॥ ४४ ॥
कुलजादयो दुष्टदेवताजातिभेदाः ॥ औपदेशिकाः उपदेशेन तन्मात्रेण ये सिध्यति ते क्षुद्रदेवताभेदाः ॥ ४५ ॥

॥ ४६ ॥ ४७ ॥ राज्ञः सकाशादित्यर्थः ॥ ४८ ॥ अधुना समस्त्यगत्वं कवचस्य विधत्ते ॥ जपेदिति ॥ पुरा प्रथमतः ॥ अनन्तनामो यावद्भूमिं लब्धवान् ॥
 तावदित्यर्थः ॥ ४९ ॥ परमं स्थानं मोक्षरूपं ज्ञानद्वारा प्राप्नोति नियमेन ॥ ५० ॥ महामाया सर्वकारणमाया शबलं ब्रह्म तस्याः प्रसादतः ॥ यमेवैष वृणुते तेन ल
 भ्यस्तस्यैव आत्मा विवृणुते तन्नूस्वामिति श्रुतेः ॥ य एतां मायाशक्तिं वेद समृत्त्युजयति स पाप्मानं तरति सोमृतत्वं च गच्छतीति श्रुतेः ॥ अहमेव स्वयमिदं वदामि
 जुष्टं देवेभिरुत मानुषेभिरिति श्रुतेश्च ॥ पार्वती परमाविद्या ब्रह्मविद्या प्रदायिनी ॥ विशेषेणैव जंतूनां नात्र संदेहकारणमिति सूतसंहितोक्तेश्च ॥ कवचे स्मिन् सार्धं पंचाशत्सं
 ख्याश्लोकसंग्रहः इति वाराहीतंत्रे ॥ स्पष्टं चेदंगुतवत्यामुपोद्धाते ॥ आधिक्यन्यूनतादोषपरिहारजिहीर्षया ॥ देवीनाम्नां क्रमस्यापि कथनं क्रियते मया ॥ ते च श्लोकाः
 अंतरिक्षचरा घोराडाकिन्यश्च महाबलाः ॥ ग्रहभूतपिशाचाश्च यक्षगंधर्वराक्षसाः ॥ ४६ ॥ ब्रह्मराक्षसवेतालाः कूष्मांडाभैरवादयः ॥ नश्यं
 ति दर्शनात्तस्य कवचे हृदिसंस्थिते ॥ ४७ ॥ मानोन्नतिर्भवेद्वाज्ञस्तेजोवृद्धिकरं परम् ॥ यशसा वर्धते सोऽपि कीर्त्तिमंडितभूतले ॥ ४८ ॥ जपे
 त्सप्तशतीं चंडीं कृत्वा तु कवचं पुरा ॥ यावद्भूमं डलं धत्ते स शैलवनकाननम् ॥ ४९ ॥ तावत्तिष्ठति मेदिन्यां संततिः पुत्रपौत्रिकी ॥ देहांते परमं
 स्थानं यत्सुरैरपि दुर्लभम् ॥ ५० ॥ प्राप्नोति पुरुषो नित्यं महामाया प्रसादतः ॥ इति तंत्रोक्तं देव्याः कवचम् ॥ १ ॥ ॥ ॥ ॥
 प्राचीनग्रंथस्थाः सांप्रदायिका एव लिख्यन्ते ॥ दशादिक्पालदेव्यश्च चामुंडा च ततः परम् ॥ जया च विजया चैवाप्यजिता चापराजिता ॥ १ ॥ उद्योतिनी ततश्चो
 मामालाधारी यशस्विनी ॥ त्रिनेत्रायमघंटा च शंखिनी द्वारवासिनी ॥ २ ॥ कालिका शांकरि पश्चात्सुगंधा चर्चिका तथा ॥ अमृतादिकलापश्चात्ततः स्यात्तु सरस्वती
 ॥ ३ ॥ कौमारी चंडिका चित्रघंटा मायामहादिका ॥ कामाक्ष्यनंतरं सर्वमंगलाभद्रकालिका ॥ ४ ॥ धनुर्धरी नीलश्रीवा ततः स्यान्नलकूबरी ॥ खड्गधारिणिका पूर्व
 वज्रधारिण्यनंतरम् ॥ ५ ॥ दंडिनी चांबिकामूलेशानी स्यात्तु बलेश्वरी ॥ मनःशोकविनाशा स्यात्तु ललिता शूलधारिणी ॥ ६ ॥ कामिनी गुह्यपूर्वा स्याद्दीश्वरी च ततः

परम् ॥ भूतनाथा ततः स्यात्तु महामहिषवाहिनी ॥ ७ ॥ भगवत्यपि विध्यस्था महापूर्वाबला तथा ॥ विनायकी नारसिंही ततः पश्चान्मिता जसी ॥ ८ ॥ श्रीध
र्यतेच पातालवासिन्यंते करालिनी ॥ ऊर्ध्वकेशी चकौबेरीवागीशी पार्वती तथा ॥ ९ ॥ कालरात्रिश्च मुकुटेशानी पद्मावती तथा ॥ चूडामणिस्तथा ज्वालामुख्य
भेद्याततः स्मृता ॥ १० ॥ ब्रह्माणीछत्रपूर्वा स्यादीश्वरी धर्मचारिणी ॥ चक्रिणी द्रवधूश्चण्डी महालक्ष्मीश्च भैरवी ॥ ११ ॥ क्षेमपूर्वाकरी पश्चाद्विजया च जयंतिका
इत्येताः सम्यगाख्याताः कवचस्थाश्च शक्तयः ॥ १२ ॥ इति श्रीशैवोपनामकरंगभट्टसुतलक्ष्मीगर्भजनीलकण्ठभट्टकृतं सप्तशत्यंगकवचविवरणं समाप्तम् ॥ १ ॥
॥ अथार्गलाव्याख्यानम् ॥ तत्र प्रथमतो देवताया ध्यानोपयोगिगुणानाह ॥ जयन्तीति ॥ जयन्ती सर्वोत्कृष्टेत्यर्थः ॥ गुणत्रयसाम्यावस्थोपाधिकब्रह्मरूपिण्या भग
वत्याः सर्वकारणत्वात् ॥ मंगला मंगं जननमरणादिरूपं सर्पणं लाति गृह्णाति नाशयति सामोक्षप्रदामंगलेत्युच्यते । न तस्य प्राणा उत्क्रामन्ति इति श्रुतेः ॥ कलयति
मार्कण्डेय उवाच ॥ जयन्ती मंगला काली भद्रकाली कपालिनी ॥ दुर्गाक्षमा शिवा धात्री स्वाहास्वधानमोस्तुते ॥ १ ॥
भक्षयन्ति सर्वमेतत्प्रलयकाले इति काली ॥ ब्रह्मक्षत्रं चोभे भवत ओदनो मृत्युर्यस्योपसेचनमिति श्रुतेः ॥ भद्रं मंगलं सुखं कलयति स्वीकरोति भक्तेभ्यो दातुमिति भद्र
काली ॥ भद्रकाली सुखप्रदेति रहस्यागमे र्थकथनात् कपालोस्त्री शिरोस्थितस्याद्वैतादेः शकलेम्बुजे इति मेदिनी कोशाद्ब्रह्मादीन्निहत्य तेषां कपालं गृहीत्वा प्रलयकाले अट
तीति कपालिनी ॥ प्रपञ्चरूपां बुजं हस्ते यस्या इति वा ॥ कपालिनी मत्वर्या यज्ञिनः प्रपञ्चां बुजहस्ता च कपालि न्युच्यते परेति रहस्यागमे ॥ दुःखेनाष्टांगयो
गसर्वकर्मोपासनारूपेण क्लेशेन गम्यते प्राप्यते सा दुर्गा ॥ तां दुर्गां दुर्गमां देवीं दुराचारविघातिनीमिति देव्यथर्वशिरसि ॥ क्षमा भक्तानामन्येषां वासर्वा नपराधान्क्ष
मते सहेते जननीत्वात्सातिशयकारुण्यवती क्षमेत्युच्यते ॥ शिवा चिद्रूपिणीत्यर्थः ॥ चिन्मात्राश्रयमायायाः शक्त्याकारे द्विजोत्तमाः ॥ अनुप्रविष्टाया संवि
न्निर्विकल्पा स्वयंप्रभा ॥ सदाकारा सदानन्दासंसारोच्छेदकारिणी ॥ सा शिवा परमा देवी शिवाभिन्ना शिवकरीति सूतसंहितोक्तेः ॥ धात्री सर्वप्रपञ्चधारणकर्त्री ॥

अहं रुद्रेभिर्वसुभिश्चराम्यहमादित्यैरुत विश्वेदेवैः ॥ अहं मित्रावरुणोभाविभर्म्यहमिन्द्राग्नी अहमश्विनोभा इत्यादि श्रुतेः ॥ स्वाहा देवपोषिणी ॥ स्वधा पितृ
 पोषिणी ॥ एतादृशपूर्वोक्तमहागुणवती या त्वमसि ततस्ते तुभ्यं नमो नमस्कार एवास्तुकेवलं नतु तादृश्याःपरिचर्यायाःसामर्थ्यमस्तीतिभावः ॥ १ ॥
 मध्विति ॥ मधुकैटभयोर्विद्राविणीनाशिनीचसा विधातुर्वरदाचेत्यर्थः ॥ मधुकैटभनाशार्थब्रह्मगा स्तुतासती तस्मैवरंददावितिकथा देवीभागवते प्रथमस्कन्धे
 प्रसिद्धा ॥ रूप्यतेज्ञायतेइतिरूपं परमात्मवस्तु ॥ रूपं भवेद्विंदुरमन्दकान्तिरित्यागमात् ॥ तदेहि मह्यम् ॥ यत्कृतनमस्कारेणैवप्रसन्नासती तथाजयंजयत्यनेन पर
 मात्मनःस्वरूपमिति ॥ जयो वेदस्मृतिराशिस्ततोजयमुदीरयेदित्यत्रप्रसिद्धः ॥ तंदेहि यशो देहि ॥ सहनौयशइतिश्रुतिप्रसिद्धं तत्त्वज्ञानसंपादनजन्यं यशः ॥
 मधुकैटभविद्राविविधातृवरदेनमः ॥ रूपंदेहिजयंदेहियशोदेहिद्विषोजहि ॥ २ ॥ महिषासुरनिर्णाशविधात्रिवरदेनमः ॥ रूपंदेहि० ॥ ३ ॥
 वन्दितांघ्रियुगेदेविदेविसौभाग्यदायिनि ॥ रूपं० ॥ ४ ॥ रक्तबीजवधेदेविचण्डमुण्डविनाशिनि ॥ रूपं० ॥ ५ ॥ अचिन्त्यरूपचरितेसर्व
 शत्रुविनाशिनि ॥ रूपं० ॥ ६ ॥ नतेभ्यःसर्वदाभक्त्याचंडिकेप्रणतायमे ॥ रूपं० ॥ ७ ॥
 तदेहि ॥ द्विषःकामक्रोधादिशत्रून् जहि नाशय ॥ २ ॥ महिषेति ॥ महिषासुरस्य निर्णाशस्तस्यविधात्री कर्त्रीत्यर्थः ॥ वरदे इति पृथक्पदम् ॥ ३ ॥ वंदितेति॥
 ब्रह्मविष्ण्वादिभिर्वंदितमंघ्रियुगं यस्यास्तेषामेतदपेक्षयान्यूनोपाधिकत्वात् ॥ भक्त्यतिशयेन देवीत्यस्य पुनरावृत्तिः ॥ ४ ॥ रक्तेति ॥ रक्तबीजस्य वधः
 कर्तव्यतया अस्ति यस्याः सा ॥ अर्शआद्यजंतम् ॥ रक्तबीजवधकर्त्रीत्यर्थः ॥ रक्तबीजस्यवधो यस्याःसकाशादितिवा अत्र निशुम्भशुम्भेति श्लोकपाठोऽपपाठः ॥
 प्राचीनैरव्याख्यानात् ॥ प्राचीनपुस्तकेष्वपाठाच्च ॥ ५ ॥ अर्चित्येति ॥ यतोवाचोनिवर्तन्त इतिश्रुतेः ॥ यो अस्याध्यक्षः परमेव्योमन्तसौंगवेदयदिवानवेदेतिश्रुतेः
 ॥ ६ ॥ नेति ॥ सदा सर्वदा भक्त्या नतेभ्यःप्रणतेभ्यो मे प्रणताय च रूपं देहीत्यन्वयः ॥ ७ ॥

॥ ८ ॥ ये त्वामर्चयन्ति तेभ्य इतिशेषः ॥ ९ ॥ सौभाग्यं देहि ॥ अर्थान्मह्यम् ॥ १० ॥ विधेहीति उच्चकैः अतिशयेनोच्चं बलं मम विधेहि ॥ ११ ॥ १२ ॥
विद्यावंतमिति ॥ ब्रह्मविद्यावंतं जनंस्वभक्तंकुरु अथचरूपं देहीत्यर्थः ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ कृष्णेनेति ॥ इयंकथा देवीभागवतेप्रसिद्धा ॥ १६ ॥ हिमा
चलसुतानाथः शिवस्तेन पूजिते ॥ १७ ॥ सुरेति ॥ अनेनच देवीस्वरूपदर्शनेन निर्वैरता अद्वैतभावश्च भवतीति ध्वनितम् सुरासुरयोः सामानाधिकरण्यकथ

स्तुवद्भ्योभक्तिपूर्वत्वांचण्डिकेव्याधिनाशिनि ॥ रूपं० ॥ ८ ॥ चण्डिकेसततंयेत्वामर्चयन्तीहभक्तिः ॥ रूपं० ॥ ९ ॥ देहिसौभाग्यमारोग्यं
देहिदेविपरंसुखम् ॥ रूपं० ॥ १० ॥ विधेहिद्विषतांनाशंविधेहिलमुच्चकैः ॥ रूपं० ॥ ११ ॥ विधेहिदेविकल्याणंविधेहिविपुलांश्रियम् ॥
रूपं० ॥ १२ ॥ विद्यावंतंयशस्वंतंलक्ष्मीवंतंजनंकुरु ॥ रूपं० ॥ १३ ॥ प्रचण्डदैत्यदर्पघ्नेचण्डिकेप्रणतायमे ॥ रूपं० ॥ १४ ॥ चतुर्भुजे
चतुर्वक्त्रसंस्तुतेपरमेश्वरि ॥ रूपं० ॥ १५ ॥ कृष्णेनसंस्तुतेदेविशश्वद्भक्त्यात्वमंबिके ॥ रूपं० ॥ १६ ॥ हिमाचलसुतानाथपूजितेपरमे
श्वरि ॥ रूपं० ॥ १७ ॥ सुरासुरशिरोरत्ननिघृष्टचरणेंबिके ॥ रूपं० ॥ १८ ॥ इंद्राणीपतिसद्भावपूजितेपरमेश्वरि ॥ रूपं० ॥ १९ ॥ देवि
प्रचंडदोर्दंडदैत्यदर्पविनाशिनि ॥ रूपं० ॥ २० ॥ देविभक्तजनोद्दामदत्तानन्दोदयेंबिके ॥ रूपं० ॥ २१ ॥ पत्नीमनोरमां देहिमनोवृत्तानुसा
रिणीम् ॥ तारिणीं दुर्गसंसारसागरस्यकुलोद्भवाम् ॥ २२ ॥

नात् ॥ १८ ॥ इंद्राणीति ॥ इंद्राणीपतिना सद्भावेनपूजिते ॥ १९ ॥ २० ॥ भक्तजनेषु ये उद्दामास्तेभ्योदत्त आनन्दोदयोमोक्षो यया ॥ २१ ॥ तारिणीं
मार्कण्डेयपुराणप्रसिद्धया मदालसया वासिष्ठरामायणप्रसिद्धया चूडालयाचतुल्याम् ॥ अधिया पुत्रस्तारिताद्वितीययापतिरेवतारित इतितत्राख्यानात् ॥ २२ ॥

महास्तोत्रं सप्तशत्याख्यम् अनेन चार्गलास्तुतेरपि सप्तशत्यंगत्वं बोधितम् ॥ य एवमर्गलास्तुतिं पठित्वा सप्तशतीस्तोत्रं जपति स तु सप्तशत्याः संख्यासंयुक्त्यनेन य
यज्जायमानं वरं फलं तत्प्राप्नोति नान्यः संपदश्च प्राप्नोति तस्मादवश्यमर्गलास्तोत्रं पठनीयमिति भावः ॥ सिद्धिप्रतिबन्धकं पापमर्गलासदृशत्वादर्गला तत्राशकस्तोत्रस्यापि
लक्षणयार्गलेति संज्ञा ॥ २३ ॥ त्रयोविंशतिसंख्यानां श्लोकानामत्र संग्रहः ॥ अत्रापि मूलं वाराहीतन्त्रमेव ॥ इति शैवोपनामकरंगनाथभट्टसुतलक्ष्मीगर्भजनी
लकंठभट्टकृतमर्गलाविवरणं समाप्तम् ॥ २ ॥ अथ कीलकविवरणम् ॥ तत्र मार्कंडेय ऋषिः शिष्यानुपदिदेश ससंवादस्तंत्रेषु कथितइतितंत्रस्थमेवैतत् ॥ ऋषि
रुवाच ॥ मार्कंडेय ऋषिः स्वशिष्यान्प्रतीत्यर्थात् ॥ कीलकं वक्तुं मंगलमाचरति मार्कंडेयः ॥ विशुद्धेति ॥ निर्मलज्ञानरूपायेत्यर्थः ॥ त्रिवेदीवेदत्रयरूपं दिव्यं
इदंस्तोत्रं जपित्वा तु महास्तोत्रं पठेन्नरः ॥ स तु सप्तशतीसंख्यावरमाप्नोति संपदः ॥ २३ ॥ इति अर्गलास्तुतिः ॥ २ ॥ ॥ ऋषिरुवाच ॥
विशुद्धज्ञानदेहाय त्रिवेदीदिव्यचक्षुषे ॥ श्रेयःप्राप्तिनिमित्ताय नमः सोमार्धधारिणे ॥ १ ॥ सर्वमेतद्विनायस्तु मन्त्राणामभिकीलकम् ॥ सोपि
क्षेममवाप्नोति सततं जाप्यतत्परः ॥ २ ॥

चक्षुर्यस्य तस्मै श्रेयःप्राप्तेः कल्याणप्राप्तेर्निमित्ताय सोमार्धधारिणे नमोऽस्त्वित्यर्थः ॥ अत्र केचिदयं श्लोकस्तर्कचरणमीमांसावार्तिकप्रथमोत्रापि बहुभिः पठ्यते परंतु अनाथे
इत्याहुः ॥ वयं तु ब्रूमोत्रत्य एव स श्लोको मंगलार्थवार्तिककारैर्गृहीतइतिकुतो न स्यात् न हि कुत्रचित्स्थितः श्लोको मंगलार्थमन्यत्र न गृहीतव्य इति राजाज्ञास्ति तस्मा
त्सर्वपुस्तकेषु उपलंभादेष एव श्लोकइति ॥ १ ॥ किमुवाच तदाह ॥ सर्वमिति ॥ मन्त्राणां सर्वेषामभिकीलकं वक्ष्यमाणरीत्या सर्वमन्त्रसिद्धिप्रतिबन्धकशापरूपकीलक
नाशकत्वाल्लक्षणया सप्तशतीस्तोत्रमभिकीलकं तत्सर्वं विजानीयादुपासीतेत्यर्थः ॥ नन्वन्यमन्त्रोपासनाभिः किंक्षेमं न भवति यतोत्रैवाग्रहः क्रियते इति चेद्भवत्येवेत्याह ॥
सोपीति ॥ तत्सप्तशतीस्तोत्रं विना सततं जाप्यतत्परः नानामन्त्राणां जपरूपे कर्मणि निरंतरं निष्ठा यस्य सः तत्परो यस्तु पुरुषः सोपि क्षेमं सर्वकल्याणं प्राप्नोतीत्यर्थः ॥ २ ॥

एवं जपतत्परस्यपुरुषस्योच्चाटनादीन्यपिकर्माणिसिध्यन्ति तथासकलानिवस्तून्यलभ्यानि सिध्यन्ति ॥ एवंसप्तशतीपाठरहितानामपिपुरुषाणां केवलमन्त्रजपेन सिद्धिमुक्ता
मन्त्रजपरहितानामपिपुरुषाणां केवलसप्तशतीपाठेनापिसर्वसिद्धिमुपदिशति ॥ एतेनेति ॥ एतेन प्रकृतेनस्तोत्रमात्रेण सप्तशत्याख्यस्तोत्रपाठमात्रेण स्तुवतांस्तोत्राणां
देवीभगवतीसच्चिदानन्दरूपिणी सिद्धयति प्रसीदति ॥ ३ ॥ अस्यपुरुषस्य नान्यमन्त्राद्युपयोगइत्याह ॥ न मन्त्रइति ॥ तत्रतस्यपुरुषस्य कार्यसिद्धौनमन्त्र उप
युक्तोभवति तथानौषधंतथानाकिंचिदन्यदपियोगसिध्यादिरूपसाधनंविद्यते उपयोगाय किंतुजाप्येनविना तत्तन्मन्त्रजपरूपकर्माभावेपिसर्वमुच्चाटनादिकमाभिचारिकं
कर्म तथा समग्राण्यप्यभिलषणीयानिकार्याणिसिध्यन्ति ॥ केवलस्तोत्रमात्रेणेति ॥ एतावत्पर्यंतसप्तशत्युपासनया केवलयासर्वकल्याणंभवति तथासप्तशत्यन्यमन्त्रो
सिद्धयंत्युच्चाटनादीनिवस्तूनिसकलान्यपि ॥ एतेनस्तुवतां देवीस्तोत्रमंत्रेणसिद्धयति ॥ ३ ॥ नमंत्रोनौषधंतत्रनकिंचिदपिविद्यते ॥ विना
जाप्येनसिध्येतसर्वमुच्चाटनादिकम् ॥ ४ ॥ समग्राण्यपिसिद्धयंतिलोकशंकाभिमांहरः ॥ कृत्वानिमन्त्रयामाससर्वमेवमिदंशुभम् ॥ ५ ॥
स्तोत्रवैचंडिकायास्तुतच्चगुह्यंचकारसः ॥ समाप्तिर्नचपुण्यस्यतांयथावन्नियन्त्रणाम् ॥ ६ ॥

पासनयापिसर्वकल्याणंभवतीतिपक्षद्वयमुपपादितम् ॥ ४ ॥ इत्थं पक्षद्वयमपीदमस्तीति या पक्षद्वयविषयिणीलोकानांशंका तां हरः प्रथमतः कृत्वा तच्छंकानिरा
सार्थनिमन्त्रयामास निमन्त्रितवानर्थाल्लोकांस्तानागतानाह किमिति वक्ष्यमाणप्रकारेणैदं सप्तशत्याख्यमेवशुभमिति ॥ अत्र तानाहेतिशेषः ॥ ५ ॥ अनन्तरं चंडि
कायास्तुचण्डिकायाएवस्तोत्रं सप्तशत्याख्यं तच्चगुह्यमतिरहस्यंचकार ॥ पूर्वोक्तमन्त्रजपरूपपक्षापेक्षया द्वितीयपक्षमेव सारभूतंचकारेत्यर्थः ॥ इतिमार्कंडेयेन तन्त्रोक्तं
पूर्ववृत्तंकथितं पुनःशिष्यान्सप्तशतीमाहात्म्यंकथयन् शिवाभिप्रायं कथयति ॥ यस्मादेतत्स्तोत्रपाठजन्यफलस्य नसमाप्तिःकदापिभवति तत्तन्मन्त्रजपजन्यपुण्यस्य
तु समाप्तिरस्ति तस्मात्तां पूर्वोक्तां शिवेनकृतानियन्त्रणां प्रथमपक्षस्य सकोचरूपा यथावद्यथायमेव जानीध्वमिति शेषः ॥ ६ ॥

सोपीति ॥ सोपि तत्तन्मंत्रजपकर्तापि एतत्स्तोत्रजपसहितश्चेदेव सर्वक्षेममवाप्नोति तस्मात्तत्प्रथमपक्षं विहाय सप्तशतीपाठे एव सर्वैरादरः कर्तव्य इत्यर्थः एतेनान्वेयमन्त्रा
 अपिसप्तशतीपाठं कृत्वैव जपनीयाः अन्यथा तत्तन्मंत्रफलप्राप्तिर्न स्यादिति बोधितम् ॥ यत एतत्सर्वमन्त्रसिद्धिप्रतिबन्धकनाशकं भवति ॥ तस्मादेव मन्त्राणामभि
 कीलकमेतदिति पूर्वमुक्तमिति बोध्यम् ॥ अभिकीलकं सिद्धिप्रतिष्ठं भकरंदोषरूपं तन्नाशकत्वादस्यापि लक्षणया अभिकीलकत्वम् ॥ नन्वत्रापि नवार्णमन्त्रजपपे
 क्षास्त्येवेति चेत्सा शीघ्रफलार्थमिति ब्रूमोन तु तद्विना फलमेतस्य नास्तीति ॥ एतद्विना तु तत्तन्मन्त्राणां फलमेव न भवतीति विशेषः ॥ परंतु हे शिष्याः तत्स्तोत्रं सर्वेषामप्य
 चित्यफलप्रदं जातमिति सर्वेऽपि सर्वेश्वराभविष्यंतीति ज्ञात्वामहादेवेन कीलितमस्तीत्याह ॥ कृष्णायामिति ॥ कृष्णचतुर्दश्यामष्टम्यां वा कृष्णायाम् समाहितः एकाग्रः
 सन् ॥ ७ ॥ यउपासको निजं सर्वधनं न्यायेनार्जितं देव्यै ददाति समर्पयति ॥ हे देवि इत आराधयेदं सर्वमदीयं धनं तुभ्यं मया दत्तमस्ति इति समर्पयति पश्चात्संसारयात्रानि
 सोपिक्षेममवाप्नोति सर्वमेव न संशयः ॥ कृष्णायाम् वा चतुर्दश्यामष्टम्यां वा समाहितः ॥ ७ ॥ ददाति प्रतिगृह्णाति नान्यथैषा प्रसीदति ॥ इत्थं रूपे
 ण कीलेन महादेवेन कीलितम् ॥ ८ ॥ योनिष्कीलां विधायै नानित्यं जपति संस्फुटम् ॥ स सिद्धः स गणः सोऽपि गन्धर्वो जायते वने ॥ ९ ॥
 वाहार्थं गृहाणेदं द्रव्यं मत्प्रसादभूतमिति देव्या अनुज्ञां मनसा गृहीत्वा तद्द्रव्यं प्रसादबुद्ध्या प्रतिगृह्णाति गृहीत्वा धर्मशास्त्रोक्तमार्गेण तस्य व्ययं कुर्वन् निरंतरं देव्यधीनो भवति
 तस्यैषा सप्तशती प्रसन्ना भवति नान्यथा इत्थं रूपेण कीलेन सिद्धिप्रतिष्ठं भकरेण रूपेण महादेवेन कीलितमास्ते ॥ अपंच कीलकस्यार्थो रहस्यान्नाये गुरु कीलकपटले प्रद
 र्शितः ॥ अग्रे स्पष्टी करिष्यामः ॥ ८ ॥ तर्हि किं कर्तव्यं तत्राह ॥ यइति ॥ यस्मादेवं तस्माद्यो हि पुरुष एतां सप्तशतीं पूर्वोक्तदानप्रतिग्रहकरणेन निष्कीलां विधाय स्फुटं
 यथास्यात्तथा संजपति स एव सिद्धो भवति स एव देव्या गणो भवति सोऽपि स एवावने सर्वजगद्रक्षणे गन्धर्वः ॥ बृहदारण्यके तस्यासीदुहिता गन्धर्वगृहीतेति श्रुत्युक्तो देवतावि
 शेषो गन्धर्वो जायते सहिसमर्थः सर्वजगद्रक्षणे इति ॥ ९ ॥

दृष्टफलान्याह ॥ नेति ॥ १० ॥ एतादृशं कीलकमज्ञात्वा पाठकर्तुर्दोषमाह ॥ ज्ञात्वेति ॥ पूर्वोक्तंकीलकं ज्ञात्वातत्परिहारंप्रारभ्य पाठकुर्वीत तत्परि
हारमकुर्वाणो विनश्यति ॥ यस्मादेवं तस्मात्कीलकं ज्ञात्वैवसंपन्नं निर्दुष्टमिदं स्तोत्रं बुधैः प्रारभ्यते ॥ अत्र विनाशकथनं कीलकज्ञानस्यावश्यकत्वार्थ
मेव ॥ यथाकथंचित्पाठस्यापि वचनांतरैरनुज्ञानात् ॥ ११ ॥ तेनतेनहेतुना जाप्यमित्यर्थः ॥ १२ ॥ शनैस्त्विति ॥ शनैः स्वकर्णागोचरं यथा
स्यात्तथा पाठेयत्किंचित्संपत्तिरेव भवति ॥ उच्चकैः उच्चैः पाठेतु समग्रापि भवत्येव ॥ ततउच्चकैरेवैतत्प्रारभ्यमित्यर्थः ॥ १३ ॥ इत्थंमुनिः कीलकविधिस
माप्य जनानाक्रोशति ॥ ऐश्वर्यमिति ॥ परोमोक्षः कैवल्यमोक्षः अहोमन्दभाग्या एतेदृष्टिगोचरं चिंतामणिं कामदुघां भगवतीं विहायस्वकल्याणार्थं वराटिकाम
नचैवाप्यटतस्तस्यभयंकापीहजायते ॥ नारूपमृत्युवशंयातिमृतोवामोक्षमाप्नुयात् ॥ १० ॥ ज्ञात्वाप्रारभ्यकुर्वीतह्यकुर्वाणोविनश्यति ॥
ततोज्ञात्वैवसंपन्नमिदंप्रारभ्यतेबुधैः ॥ ११ ॥ सौभाग्यादिचयत्किंचिद्वश्यतेललनाजने ॥ तत्सर्वतत्प्रसादेनतेनजाप्यमिदंशुभम् ॥ १२ ॥
शनैस्तुजाप्यमानेस्मिन्स्तोत्रेसंपत्तिरुच्चकैः ॥ भवत्येवसमग्रापिततःप्रारभ्यमेवतत् ॥ १३ ॥ ऐश्वर्ययत्प्रसादेनसौभाग्यारोग्यसंपदः ॥ शत्रु
हानिःपरोमोक्षःस्तूयतेसानकिञ्जनैः ॥ १४ ॥ ॥ इति कीलकम् ॥ ३ ॥

न्यदेवतोपासनारूपां किमर्थं गृह्णतीति ॥ १४ ॥ श्लोकाश्चतुर्दशैवात्रकीलके संप्रलिखिताः ॥ अत्रापि मूलं वाराहीतन्त्रंस्पष्टं चेदंगुतवत्याम् ॥ अत्र रहस्यतन्त्र
स्थोगुरुकीलकपटलो लिख्यते ॥ शिवउवाच ॥ पुरासनत्कुमाराय दत्तमेतन्मयानघ ॥ संवर्तायददौ तच्च स चान्यस्मै ददौ चतत् ॥ १ ॥ सर्वत्र चण्डीपाठस्य
प्राचुर्येण महीतले ॥ ब्रह्मकांडः कर्मकांडस्तंत्रकांडश्च सर्वथा ॥ २ ॥ अभूत्प्रतिहतोनेन शीघ्रसिद्धिप्रदायिनी ॥ तदातेषांचसार्थक्यंकर्तुकामेनभूतले ॥ ३ ॥ दान
प्रतिग्रहत्वेन मंत्रोयंकीलितो मया ॥ दानप्रतिग्रहाख्यं यत्कीलकंसमुदाहृतम् ॥ ४ ॥ तदारभ्य च मन्त्रोयंकीलकेनाभिकीलतिः ॥ नसर्वेषां भवेत्सिद्धयैकीलकपरां

इमुखाः ॥ ५ ॥ येनराः कीलनेनेमं जपतिपरयामुदा ॥ तेषां देवीप्रसन्नास्यात्ततः सर्वाः समृद्धयः ॥ ६ ॥ त्वत्प्रसूतस्त्वदाज्ञातस्त्वदासस्त्वत्परायणः ॥ त्वन्ना
 मार्चितनपरस्त्वदर्थेऽहं नियोजितः ॥ ७ ॥ मयार्जितमिदं सर्वतवस्वं परमेश्वरि ॥ राष्ट्रं बलं कोशगृहं सैन्यमन्यच्च साधनम् ॥ ८ ॥ त्वदधीनं करिष्यामि यत्रार्थे त्वं नि
 योक्ष्यसि ॥ तत्र देवि सदावर्ते त्वदाज्ञामेव पालयन् ॥ ९ ॥ इति संचित्य मनसा स्वार्जितानि धनानि च ॥ कृष्णायां वाचतुर्दश्यामष्टम्यां वासमाहितः ॥ १० ॥
 समर्पयेन्महादेव्यै स्वार्जितं सकलं धनम् ॥ राष्ट्रं गृहं कोशबलं न वंचयदुपार्जितम् ॥ ११ ॥ अस्मिन्मासि मया देवितुभ्यमेतत्समर्पितम् ॥ इति ध्यात्वा ततो
 देव्याः प्रसादात्प्रतिगृह्य च ॥ १२ ॥ विभज्य पंचधा सर्वं त्र्यंशान् स्वार्थं प्रकल्पयेत् ॥ देवपित्रतिथीनां च क्रियार्थं त्वेकमादिशेत् ॥ १३ ॥ एकांशं गुरवे दद्या
 त्तेन देवी प्रसीदति ॥ तस्य राज्यं स्वकं सैन्यं कोशः साधुविवर्धते ॥ १४ ॥ नानारत्नाकरः श्रीमान्यथा पर्वणि वारिधिः ॥ ज्ञात्वा नवाक्षरं मंत्रं जीव ब्रह्म समाश्रयम् ॥
 ॥ १५ ॥ तत्त्वमस्यादिवाक्यानां सारं संसारभेषजम् ॥ सप्तशत्याख्यमंत्रस्य यावज्जीवमहं जपम् ॥ १६ ॥ कुर्वंस्ततो न प्रमादं प्राप्नुयामीति निश्चितम् ॥
 कृत्वा प्रारभ्य कुर्वीत ह्यकुर्वाणो विनश्यति ॥ १७ ॥ नाहं ब्रह्म निराकुर्यामामां ब्रह्म निराकरोत् ॥ अनिराकरणं मेस्तु अनिराकरणं मम ॥ १८ ॥ इति वेदांतम्
 धन्ये छांदोग्ये स्य प्रपंचनात् ॥ प्रारभ्य तत्परित्यागो न तस्य श्रेयसे ततः ॥ १९ ॥ नाब्रह्मवित्कुले तस्य जायते हिकदाचन ॥ नदारिद्र्यं कुले तस्य यावत्स्था
 स्यति मेदिनी ॥ २० ॥ प्रतिसंवत्सरं कुर्याच्छारदं वार्षिकं तथा ॥ तेन सर्वमवाप्नोति सुरासुरसुदुर्लभम् ॥ २१ ॥ अन्यच्च यद्यत्कल्याणं जायेत तत्क्षणे क्षणे ॥
 सत्यं सत्यमिदं सत्यं गोपनीयं प्रयत्नतः ॥ २२ ॥ पुत्राय ब्रह्मनिष्ठाय पित्रा देयं महात्मना ॥ अन्यथा देवता तस्मै शापं दद्यान्न संशयः ॥ २३ ॥ इति ॥ अयं भावः ॥
 पित्रार्जितं विनास्वेनैव मंत्रप्राप्त्युत्तरं यद्यन्नूतनमर्जितं तददर्जनं माससंबन्धिरुष्णचतुर्दश्यष्टम्यंतरदिवसे देवीनिकटे स्थित्वा देशकालौ संकीर्त्य दानप्रतिग्रहाख्येन कर्मण
 देवीं प्रीणयिष्ये इति संकल्प्य त्वत्प्रसूत इत्यादि श्लोकत्रयमर्थानुसंधानपूर्वकं पठित्वा राष्ट्रं बलं कोशगृहं इति श्लोकमंत्रेण देवीचरणयोर्दत्तमिवानुसंधाय प्रसन्नया देव्या

ज्ञप्तएवपुनः प्रतिग्रहं विभाव्यतन्मध्येपंचमंभागं गुरवेनिवेद्यतत्पुत्रादिभ्यो वादत्वावशिष्टंचतुर्थांशं स्वेनक्रियमाणपंचयज्ञादिधर्मव्ययार्थं निष्कास्येतरत्स्वार्थं यथेष्टं
नियोजयेत् ॥ अत्र मासश्चांद्रमासोग्राह्यः ॥ अमायामार्जितस्य तूत्तरमासेदानं मंत्रपूर्वमासीदित्यूहो यथान्यायंतंत्रेणदानादावूह्यः ॥ प्रकृते तदपवादमाह ॥
ज्ञात्वेति पंचदशश्लोके ॥ नवार्णमंत्रं स्वीकृत्यमहावाक्यार्थसंवादिनं तदर्थंचगुरोर्लब्धाधिकृतः सन्नद्यावधियावज्जीवं सप्तशतीस्तवपाठं प्रमादेनसकृदपिनत्यक्ष्ये इति
दृढसंकल्प्य तथैवानुतिष्ठेत् ॥ अनेन च कीलकपटलेनददाति प्रतिगृह्णातीत्यस्यज्ञात्वाप्रारभ्यकुर्वीतेत्यस्यचप्रागुक्तोर्थः स्पष्टमेवोक्तइति ॥ इति श्रीशैवोपनामकरंग
नाथभट्टसुतलक्ष्मीगर्भजनीलकंठभट्टकृतं सप्तशतीकीलकविवरणं समाप्तम् ॥ ३॥ अथरहस्यव्याख्या ॥ तत्रसुमेधसं प्रतिसुरथोराजाप्रश्नं करोति ॥ भगवन्निति ॥
हेभगवन् ॥ यद्भयाद्वातिवातोयं सूर्योभीत्याच गच्छति ॥ इंद्राग्निमृत्यवस्तद्वत्सादेवी चंडिकास्मृतेति भुवनेश्वरसंहितोक्तेः ॥ चण्डभानुः चंडवात इत्यादौ भयजनके

राजोवाच ॥ भगवन्नवतारामेचंडिकायास्त्वयोदिताः ॥ एतेषांप्रकृतिंब्रह्मप्रधानंवक्तुमर्हसि ॥ १ ॥

चंडपदस्यप्रयोगाच्च भयजनककोपार्थकचंडिकोपेइतिधातोः पचाद्यचि गौरादिपाठात् ङीषिकृतेचंडीतिरूपं भवति ॥ तद्वशादेवनमस्ते रुद्रमन्यवइत्यादिनाप्रथमं
मन्यवे एवनमस्कारदर्शनम् ॥ भीषास्माद्वातः पवतेभीषोदेति सूर्यः भीषास्मादग्निश्चेन्द्रश्च मृत्युर्धावतिपंचम इत्यादिश्रुत्यावाट्वादिभयजनककोपस्यापि परब्रह्मलिंगत्व
मक्षतमेव ॥ अतएव महद्भयंवज्रमुद्यतमिति श्रुतौवज्रपदेनात्रब्रह्मैवोच्यते नायुधविशेषो भयजनकत्वलिंगादित्युत्तरमीमांसायां कंपनादित्यधिकरणे ॥ तस्मात्सर्व
भयजनकं सर्वप्रशास्तृ परंब्रह्मैवचंडीपदवाच्यम् ॥ तस्याश्विद्रूपायाश्चंडिकाया अवतारास्त्वयामेह्यं कथिताः ॥ परंतु एतेषामवताराणां प्रकृतिं मूलभूतांप्रधानां
मुख्यांहैब्रह्मन्वक्तुमर्हसि यन्मुख्यरूपपूजया मूलसेकेनशाखानां सेचनवदवताराणामपि पूजाभविष्यतितन्मुख्यं रूपंकथयेति भावः ॥ १ ॥

तदेवाह आराध्यमिति ॥ येनचविधिना तद्व्याप्यमाध्यं तं विधिं तदाराध्यं चरुवदित्यर्थः ॥ किमिति चेत्प्रणतस्यमे सम्बन्धतामान्ये पठि ॥ प्रणतस्यैवमोक्षहेत्यर्थः ॥ भक्तियुक्तायशिष्याय यथावद्गुरुणा सर्ववक्तव्यमितिभावः ॥ २ ॥ राजवाक्यं श्रुत्वा ऋषिरुवाच ॥ हे राजन्यन्वयादृष्टं तदिदं परममुत्कृष्टं रहस्यमस्ति अतएवैतदनाख्येयं कस्याप्यकथनीयमितिप्रचक्षते ॥ महान्तः शिवादयः ॥ तथाच तन्त्रेषु ॥ एतत्प्रकाशनं मातुरुद्धाटनमुरोजयोः ॥ तस्मान्नैवप्रकाशोऽस्य कर्तव्यः परमेश्वरीति ॥ सर्वथा प्रकाशनिषेध उक्तः ॥ तथापि तत्रैव नाभक्ताय प्रदातव्यं नाऽशिष्याय कथंचनेत्युक्तेः ॥ शिष्यस्यानुमतिदर्शनात् ॥ हे नराधिप त्वं भक्तोसि इतितवावाच्यं नैव किञ्चिदस्ति यत्पृच्छयते तत्सावधानतः शृणु ॥ ३ ॥ तत्र सर्वदेवतानां रूपद्वयं सूक्ष्मं स्थूलं चेति ॥ सूक्ष्मं तत्तदुपाधिविशिष्टं चै आराध्यं यन्मया देव्याः स्वरूपं येन च द्विज ॥ विधिना ब्रूहि सकलं यथावत्प्रणतस्य मे ॥ २ ॥ ॥ ऋषिरुवाच ॥ ॥ इदं रहस्यं परममनाख्ये यंप्रचक्षते ॥ भक्तोसीति न मे किञ्चित्तवावाच्यं नराधिप ॥ ३ ॥ सर्वस्याद्या महालक्ष्मीस्त्रिगुणा परमेश्वरी ॥ लक्ष्या लक्ष्यस्वरूपा सा व्याप्य कृत्स्नं व्यवस्थिता ॥ ४ ॥

तन्यरूपं मन्त्रवाच्यम् ॥ स्थूलं तु तत्तत्सूक्ष्मरूपोपासकभक्तानुग्रहार्थं ते नैव सूक्ष्मरूपेण स्वीकृतं करचरणादिविशिष्टं तन्त्रविदां स्पष्टमेतत् ॥ तदुभयं दर्शयति ॥ सर्वस्येति ॥ सर्वस्य कार्यप्रपञ्चस्य सर्वस्यावतारसमूहस्य चाद्या प्रथमा महालक्ष्मीर्भवति ॥ रूपमाह ॥ त्रिगुणेति ॥ त्रयो गुणाः सत्त्वरजस्तमोरूपाः साम्यावस्थापन्ना यस्याः सा अतएव प्रपञ्चस्योद्भूतगुणस्य कारणत्वात् परमेश्वरी परमेश्वित्री ॥ किंजडा नेत्याह ॥ लक्ष्येति ॥ लक्ष्यं लक्षणीयं मायारूपमलक्ष्यं ब्रह्मरूपतदुभयस्वरूपा त्रिगुणमाया शबलब्रह्मरूपेत्यर्थः ॥ सा क्वर्तते ॥ तत्राह ॥ व्याप्येति ॥ कृत्स्नं जगद्व्याप्य स्थितास्ति नहि घटादिकार्यं मृत्कारणाननुविद्धं कचिद्दृश्यते तथेदमपि जगत्कार्यसच्चिदानन्दमायाशबलब्रह्माननुविद्धं न कचिद्भासते ॥ तदुक्तम् ॥ अस्ति भाति प्रियरूपं नामचेत्यंशपञ्चकम् ॥ आद्यं त्रयं ब्रह्मरूपं मायारूपं ततो द्वयमिति ॥ ४ ॥

एवं सूक्ष्मरूपसर्वकारणमुक्तावताराणामपि मूलभूतप्रधानमवतारंस्थूलरूपात्मकं दर्शयति ॥ मातुलिंगमिति ॥ मातुलिंगबीजपूराख्यंफलं गदा प्रसिद्धा खेटचर्म
 पानपात्रंचप्रसिद्धम् ॥ आयुधकमस्तु सहाद्रिखण्डे रेणुकामाहात्म्ये ॥ दक्षिणेधःकरेपात्रमूर्ध्वे कौमोदकींतथा ॥ वामेथखेटकंधत्ते श्रीफलं तदधःकरे ॥ विभ्रती
 मस्तके लिंगं पूजनीया विभूतयेइति ॥ आयुधार्थस्तु भुवनेश्वरीसंहितायामुक्तः ॥ मातुलिंगं कर्मवृन्दं क्रियाशक्त्यात्मिका गदा ॥ ज्ञानशक्त्यात्मकंखेटं तुर्यवृत्ति
 स्तुपानकम् ॥ लिंगं पुरुष इत्युक्तो योनिस्तुप्रकृतिःस्मृता ॥ नागःकालः समाख्यातः सम्बन्धस्तु तयोर्द्वयोः ॥ त्रयाणामप्यधिष्ठानं यतः स्यात्परमेश्वरी ॥ नवा
 र्णमन्त्रमध्यस्थमायाबीजस्वरूपिणीति ॥ तथाचमातुलिंगग्रहणेन सर्वकर्मणांफलदात्र्यहमस्मीति बोध्यते ॥ गदाधारणेन क्रियास्वरूपाविक्षेपशक्तिर्मध्यस्तीति बोधि
 तम् ॥ खेटधारणेन ज्ञानशक्तिसद्भावदर्शनेनावरणभावोबोधितः ॥ पानपात्रेण निरंतरमहं स्वानन्दानुभवरसं पिबामीतिबोधितम् ॥ द्वयोः प्रकृतिपुरुषयोः सम्बन्धा
 मातुलिंगगदाखेटपानपात्रंचविभ्रती ॥ नागंलिंगंचयोनिंचविभ्रतीनृपमूर्धनि ॥ ५ ॥ तप्तकांचनवर्णाभातप्तकांचभूषणा ॥ शून्यंतदखिलंस्वे
 नपूरयामासतेजसा ॥ ६ ॥

षकालानामधिष्ठानब्रह्मरूपिण्यहमस्मीति देव्या बोधितम् ॥ नवार्णमन्त्रस्यमध्यस्थंयन्मायाबीजं तदस्यामन्त्रोस्तीतिपूर्ववचनेनायमर्थो बोधितः ॥ इयमेवभुवनेश्व
 रीति तन्त्रेषुघंटाघोषः ॥ भुवनेश्वरीमहालक्ष्म्योः सूक्ष्मरूपैकत्वेपि मायाबीजरूपमन्त्रैकत्वेपिस्थूलरूपेण पाशांकुशाभयवरायुधात्मकेनमातुलिंगगदाखेटपानपात्रायु
 धात्मकत्वेन भेदात् ॥ ध्यानभेदेनैवभेदव्यवहारो न तत्त्वतोमन्तव्यः ॥ सर्वंचेदं तन्त्रविदांस्पष्टम् ॥ ५ ॥ अथमहालक्ष्म्या वर्णालंकारानाह ॥ तप्तकांचनेति॥रक्त
 वर्णेत्यर्थः ॥ शून्यमिति ॥ शून्यंस्वतःसत्ताशून्यंजगत्स्वतेजसा स्वसत्तयपूरयामास पूरितवती ॥ यद्वा स्वतेजसा स्वप्रतिबिंबचिदाभासेन शून्यंजगत्तेनपूरितवतीत्य
 र्थः॥अत्रेदं बोध्यम् ॥ नियतकालपरिपाकानां हिप्राणिकर्मणांमध्ये परिपक्वानामुपभोगेनक्षयादितरेषांचापरिपक्वानांभोगसंभवेन तदर्थ्यायाः सृष्टेरनुपयोगाद्विरण्यगर्भः

सर्वमेकीकृत्य सुषुप्तावस्थाप्रलयात्मिका गतोभवति ॥ मायोदरेतदागमिणीगर्भवत्सर्वप्रपञ्चरूपमंडं तिष्ठति तदायस्तसमस्तप्रपञ्चा मायास्वनिष्ठेनिगुणे ब्रह्मणि वि-
 लीनासती यावदवशिष्टकर्मपरिपाकंतथैव तिष्ठति ॥ तदुक्तं विष्णुपुराणे ॥ जगत्प्रतिष्ठादेवर्षे पृथिव्यप्सुप्रलीयते ॥ तेजःस्वापःप्रलीयते तेजोवायौप्रलीयते ॥
 वायुःप्रलीयते व्योम्नितदव्यक्ते प्रलीयते ॥ अव्यक्तंपुरुषेब्रह्मन्निष्कले संप्रलीयते ॥ इति ॥ अव्यक्तं माया ॥ अव्यक्तंप्रकृतिर्मायेति वायुपुराणात् । अवशिष्टैः
 प्राणिकर्मभिश्चतस्यां मायायां विलीयैवक्रमेण प्राप्तपरिपाकैः परमेश्वर्या भगवत्याश्विदात्मिकायाः सिसृक्षात्मिका मायावृत्तिरुत्पद्यतेसैषा मायावस्था ईक्षणकामतपो
 विचिकीर्षादिशब्दैरभिधीयते ॥ तदैक्षतबहुस्यां प्रजायेयेतिच्छांदोग्ये ॥ स ऐक्षत लोकानुत्सृजाइत्यैतरेयके ॥ सोकामयत बहुस्यांप्रजायेयेति तैत्तिरीये ॥ तपसा
 चीयते ब्रह्मेति मुंडके ॥ विचिकीर्षुर्धनीभूतीकचिदभ्येतिबिंदुतामिति प्रपञ्चसारे ॥ प्रलयेसृज्यमानप्राणिकर्मणामपरिपाकदशायां तादृशकर्माभिन्नमायावच्छिन्नं ब्रह्म
 घनीभूतमित्युच्यते ॥ कालवशात्कर्मणां परिपाकेसति विश्वदेवस्थः परिपाकप्रागभावो विचिकीर्षेत्युच्यते ॥ ततः परिपाकक्षणे मायावृत्तिरुत्पद्यते तादृशंपरिपक्व
 कर्माकारपरिणतमायाविशिष्टब्रह्मबिंदुस्तदिदमविभागावस्थमव्यक्तमव्याकृतमित्युच्यते ॥ अत एव तस्योत्पत्तिः श्रूयते ॥ तस्मादव्यक्तमुत्पन्नं त्रिगुणं द्विजसत्त
 मेति मायाया अनुत्पन्नत्वेपि तादृशाकारेणोत्पन्नत्वादुत्पन्नेति व्यवहारः ॥ तस्यचव्यक्तस्य ब्रह्मणः अव्याकृताव्यक्तमाया शक्तिकारणबीजत्रिगुणा परा महा
 प्रकृतिभुवनेश्वरीत्यादयः संज्ञाः तन्मंत्रस्यमायाबीजस्याप्येता एव संज्ञास्तंत्रेषुप्रसिद्धाः ॥ इतरमंत्रापेक्षया मायाबीजेप्रत्यासत्त्यतिशयान्मायाबीजमेव मुख्यत्वे
 नैतत्तस्य वाचकम् ॥ अतएव मायाबीजस्य देवीप्रणवशक्तिप्रणवशक्तिप्रणवशक्तिबीजपराबीजत्रिगुणा माया पराशक्तीत्यादिसामान्यशब्दैर्व्यवहारस्तंत्रेषु ॥
 प्रणवोप्यस्यैव तत्त्वस्यवाचकः ॥ तदुक्तमाचार्यैः शंकरभगवत्पादैःप्रपञ्चसारे प्रथमपटलेमायास्वरूपनिरूपणानंतरम् ॥ तदा तांतारमित्याहुरोमात्मेति बहुश्रुताः ॥
 तामेव शक्तिंब्रुवते हरैरात्मेतिचापरेइति ॥ तदेतदव्याकृतं द्विविधमंतर्मुखंवहिर्मुखंचेति ॥ तत्र अंतर्मुखस्यतुरीयमिति संज्ञा ॥ बहिर्मुखस्य कारणदेहइतिसंज्ञा ॥

इमौच द्वौभेदौ तापनीयेप्रसिद्धौ ॥ तत्रबहिर्मुखात्तत्त्वादात्मन आकाशःसंभूत इत्यादिकमेणसूक्ष्मदेहस्थूलदेहयोरुत्पत्तिः सर्ववेदांतप्रसिद्धा तथाच तुरीयाका
रेणसूक्ष्मस्थूलमध्ये एवसर्वप्रपञ्चस्यांतर्भावः ॥ तत्रस्थूलदेहस्य समष्टिव्यष्ट्यात्मकस्य लिंगदेहस्यज्ञानेन्द्रियांतःकरणरूपस्य चाधिपतिःसरस्वतीसहितोब्रह्मा क्रिया
शक्त्यात्मकप्राणात्मलिंगदेहस्याधिपतिर्लक्ष्मीसहितो विष्णुः कारणदेहस्याभिमानी गौरीसहितोरुद्रस्तुरीयदेहस्य भुवनेश्वरीमहालक्ष्मीअभिमानिन्यौ देवते इतिवस्तु
स्थितिः सकलवेदतंत्रपुराणसिद्धा ॥ इदंसर्वं मत्कृतदेवीभागवतटीकायां स्पष्टम् ॥ ६ ॥ तत्रतुरीयरूपाधिष्ठात्र्या महालक्ष्म्याः सर्वावतारमूलभूतायाः स्वरूपमभि
हितं संप्रत्यवतारांतरस्य स्वरूपमाह ॥ शून्यमिति ॥ अधिष्ठातृभिःशून्यं सकललोकं विलोक्य केवलेन तमसागुणेनोपाधिनापरंरूपं रूपांतरंबभारधारितवतीत्यर्थः

शून्यंतदखिललोकंविलोक्यपरमेश्वरी ॥ बभाररूपंपरमंतमसाकेवलेनहि ॥ ७ ॥ साभिन्नाजनसंकाशादंष्ट्रांकितवरानना ॥ विशाललो
चनानारीबभूवतनुमध्यमा ॥ ८ ॥

॥ अयंभावः ॥ मायाशबलब्रह्मणः सद्रूपत्वं चिद्रूपत्वमानंदरूपत्वं चास्तिगुणत्रयसाम्यवस्थ्यात्मकत्वं च तत्रप्राणिकर्मवशादद्धा गुणद्वयापेक्षयातमोगुणः किंचित्स्व
स्थानाच्चलित इवजातस्तदातेन केवलेनचलिततमोगुणेन विशिष्टंयत्तदेवाव्यक्तं तत्तमोगुणाभिमानत्वेन महाकाल्याख्यं रूपंधारितवदित्यर्थः ॥ महालक्ष्मीस्तु साम्या
वस्थाभिमानिनीति पूर्वमेवस्थितम् ॥ ७ ॥ तस्या ध्यानमाह ॥ सेति ॥ साकालीभिन्ना मूलदेवीतःपृथग्भूता ॥ अभिन्नेति वाछेदःतयोरभेदात् ॥ यद्वा भिन्नं
स्फुटितंयदजनमतिनीलं तत्संकाशाउपरिगतमलापगमे मध्यभागस्थ नीलत्वात् ॥ ८ ॥

पात्रपानपात्रं पूर्वोक्तार्थकं शिरोमुण्डदक्षिणाकालिकाध्याने तस्यैव सत्त्वात् ॥ केचित्तु ॥ शिरःशब्देन दंडारोपितवीवाभारं सद्गुणनामकवाहुः ॥ कबंधांशि
 रोहीनदेहास्तेषां हारंमालामुरसेतिशेषः ॥ हीतिनिश्चयेन शिरसाशिरःस्रजं शिरोमालां दधती ॥ उरसिकबंधमालां शिरसिशिरोमालां दधतीत्यर्थः ॥ केचित्तु
 कबंधहारशब्देन मुण्डमालामहिशिरस्रजमित्यनेन सर्पमस्तक्रमालामित्यर्थः ॥ मूर्ध्नि सर्पसहस्राणां स्रजं वै सुन्दरीतदेति यामलोक्तेरित्याहुः ॥ कबंधहारमुरसेत्यपि पाठः
 कचित् ॥ तदा शिरसेत्यध्याहारः ॥ ९ ॥ सेतिसैवमुत्पन्ना महाकालीतामसी तमोगुणेन निर्वृतापि प्रमदोत्तमा सर्वस्त्रीसमुदाये उत्तमा लज्जावती तमःकार्येणांतरस्पृष्टै
 खड्गपात्रशिरःखेटैरलंकृतचतुर्भुजा ॥ कबंधहारं शिरसाविभ्राणाहिशिरःस्रजम् ॥ ९ ॥ साप्रोवाच महालक्ष्मीं तां तमसीं प्रमदोत्तमा ॥ नामकर्म
 च मे मातर्देहितुभ्यं नमो नमः ॥ १० ॥ तां प्रोवाच महालक्ष्मीं स्तामसीं प्रमदोत्तमाम् ॥ ददामि तव नामानि यानि कर्माणि तानि ते ॥ ११ ॥ महामा
 यामहाकाली महामारी क्षुधातृषा ॥ निद्रातृष्णा चैकवीरा कालरात्रिर्दुरत्यया ॥ १२ ॥ वास्तीति ध्वनितम् ॥ महालक्ष्मीं प्रोवाचेत्यनेनापि
 स्वामिमर्यादापरिपालनप्रकटीकरणेनास्पृष्टतमोगुणदोषेति ध्वनितम् ॥ इच्छया स्वीकृततमोगुणवत्त्वेन तदधीनत्वात् ॥ १० ॥ यानीति ॥ यानि यादृशानि त्वया
 कर्तव्यानि कर्माणि ममाभिलषितानि तादृशार्थवन्तीनि नामानि ते तुभ्यं ददामि ॥ नामार्थानुरूपमेव कर्म कुर्वित्यर्थः ॥ अनेनैव कर्मोपदेशकरणेन कर्मदेहीति प्रश्नस्योत्तरम
 पिदत्तमेव भवतीति बोध्यम् ॥ यथाश्रुते तु कर्मदेहीति प्रार्थनोत्तरं कर्मस्वरूपा कथनेन तस्या अद्यापि कर्माभावाद्यानिकर्माणि इति अनुपपन्नमेव स्यादिति बोध्यम् ॥ ११ ॥
 महामायेति ॥ ब्रह्मादीनामपि मोहकत्वात्तेषामेव कलनान्मारणाच्च महामायादिनामत्रयम् ॥ क्षुधातृषेत्यत्रार्शआद्यजंतादृष्टा ॥ सर्वाविद्यादिभक्षणेच्छावतीत्यर्थः ॥
 तथा सर्वाविद्यादिपानेच्छावतीत्यर्थः ॥ निद्रा योगनिद्रा समाधिस्तद्वृत्ता तदधिष्ठात्रीत्यर्थः ॥ योगनिद्राहरेरुक्तेति वक्ष्यमाणत्वाच्च तदधिष्ठातृत्वादेव तद्रूपत्वमिति

तुदेवीभागवते प्रसिद्धम् ॥ तृष्णा भक्तकृतभक्तीच्छावतीत्यर्थः ॥ अर्शआद्यजंतम् ॥ एकवीरा बाहुलकादेतद्रूपांसिध्यति ॥ एकैव वीरा पराक्रमविशिष्टा
प्रपंचमध्ये इत्येकवीरा ॥ कालनाशकत्वात् कालरात्रिः ॥ यस्या ध्वंसाभावः सादुरत्यया ॥ इदं सर्वतमोगुणकार्यकारित्वस्योपलक्षणं तमोगुणवत्त्वादेव कृष्ण
वर्णत्वमेवमुत्तरत्रापि ॥ १२ ॥ ईदृशार्थज्ञानपुरःसरं नामसंकीर्तनं फलाय विधत्ते ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ महाविद्येति ॥ महाविद्यादिवागंतानामधिष्ठातृत्वा
देव तत्तन्नामत्वम् ॥ अन्यानि नामानि प्रसिद्धार्थकत्वान्येव ॥ अत्रापिनामानुरूपमेव कर्माणि सरस्वत्याज्ञेयमनुक्तमपि पूर्ववत् ॥ ननु यथागुणत्रयोपाधिकस्य ब्रह्म
णोऽभिमानिरूपद्वयमुक्तं तथा रजोगुणोपाधिकस्याभिमानि रूपांतरं वक्तव्यमिति चेन्न ॥ गुणत्रयसाम्यावस्थाभिमानिमहालक्ष्मीरूपस्यैव रजोगुणाभिमानित्व
इमानितवनामानिप्रतिपाद्यानिकर्मभिः ॥ एभिःकर्माणितेज्ञात्वायोधीतेसोऽश्नुतेसुखम् ॥ १३ ॥ तामित्युक्तामहालक्ष्मीस्वरूपमपरंनृप ॥
सत्त्वाख्येनातिशुद्धेनगुणेनेंदुप्रभंददौ ॥ १४ ॥ अक्षमालांकुशधरावीणापुस्तकधारिणी ॥ सात्रभूववरानारीनामान्यस्यैवसाददौ ॥ १५ ॥
महाविद्यामहावाणीभारतीवाक्सरस्वती ॥ आर्याब्राह्मीकामधेनुर्वेदगर्भाचधीश्वरी ॥ १६ ॥
स्यापि संभवेन तद्वक्तव्यत्वानुपयोगात् ॥ नह्येकं रूपमेकस्यैवाभिमानितीति नियमेनप्रमाणमस्ति नियमेवाभगवत्तच्छायाः सर्वतोवलवत्त्वान्नरूपांतरेच्छा भगवत्या
इति न रूपांतरं स्वीकृतं किंतुगुणत्रयसाम्यावस्थाभिमानिस्वरूपस्यैव रजोगुणाभिमानित्वमपि स्वीकृतमिति ॥ अतएव महालक्ष्म्यामूलभूताया रजोगुणाभिमा
नित्वेन रक्तवर्णत्वम् ॥ अतएव देवीभागवते प्रथमस्कन्धे ॥ तस्यास्तु सात्विकीशक्तीराजसीतामसी तथा ॥ महाकाली महालक्ष्मीर्महासरस्वतीति ताःस्त्रियः ॥
इतिमूर्तित्रयमध्ये महालक्ष्म्यागणनं कृत्वायस्या एतास्त्रिविधाःशक्तयस्तस्या महालक्ष्म्या एवमहताप्रबंधेनवर्णनं कृतम् ॥ तृतीयस्कन्धे तच्चोभयोरैक्यएवसंगच्छते ॥
एताश्चतस्रः शक्तयः पतिरहिताः स्वतंत्रा विषयवासनारहिताः केवलस्वानदानुभवेनैवानदिताः सतीतिमुक्तेःश्रीसंहितायाम् ॥ १६ ॥

अनंतरकृत्यमाह ॥ अथेति ॥ हे देव्यौस्वानुरूपतः स्वस्वगुणानुरूपेणमिथुने युवांजनयतमुत्पादयतमित्यर्थः ॥ जनयतामित्यपि पाठः ॥ १७ ॥ महालक्ष्मीस्तेदे
 व्यावुक्ताप्रथमतः स्वयमेव मिथुनंससर्ज उत्पादितवती पूर्ववत्स्वस्यापि गुणत्रयमूर्तिमध्यस्थत्वाद्धिरण्यगर्भौ हिरण्यवन्निर्मलं ज्ञानं हिरण्यतद्गर्भेययोः एकः पुरुषः
 अन्यास्त्री उभावपि कमलासनौ ॥ १८ ॥ अनन्तरं देवीतयोः नामकरणमकरोदित्याह ॥ ब्रह्मन्निति ॥ १९ ॥ मातुराज्ञया तदनन्तरं महाकाली महासरस्वती देव्या
 वपि मिथुनद्वयमुत्पादितवत्यावित्याह ॥ महाकालीति ॥ २० ॥ सितां श्वेताम् ॥ अतएव महाकाल्यामंतर्हितसत्त्वगुणोप्येस्तीति बोध्यम् ॥ २१ ॥ तत्सृष्टपुरुषना
 अथोवाचमहालक्ष्मीर्महाकालीं सरस्वतीम् ॥ युवांजनयतं देव्यौ मिथुनेस्वानुरूपतः ॥ १७ ॥ इत्युक्ताते महालक्ष्मीः ससर्जमिथुनं स्वयम् ॥
 हिरण्यगर्भौ रुचिरौ स्त्रीपुंसौ कमलासनौ ॥ १८ ॥ ब्रह्मन्निधेविरिञ्चेति धातरित्याहतं नरम् ॥ श्रीः पद्मे कमले लक्ष्मीत्याह माता स्त्रियं चताम् ॥
 ॥ १९ ॥ महाकाली भारती च मिथुने सृजतः सह ॥ एतयोरपि रूपाणि नामानि च वदामि ते ॥ २० ॥ नीलकण्ठं रक्तबाहुं श्वेतांगं चंद्रशेखरम् ॥ जन
 यामास पुरुषं महाकालीं सितां स्त्रियम् ॥ २१ ॥ सरुद्रः शंकरः स्थाणुः कपर्दी च त्रिलोचनः ॥ त्रयीविद्या कामधेनुः सास्त्री भाषास्वराक्षरा ॥ २२ ॥
 सरस्वती स्त्रियं गौरीं कृष्णं च पुरुषं नृप ॥ जनयामास नामानि तयोरपि वदामि ते ॥ २३ ॥ विष्णुः कृष्णो हृषीकेशो वासुदेवो जनार्दनः ॥ उमागौ
 री सती चण्डी सुन्दरी सुभगा शिवा ॥ २४ ॥ एवं युवतयः सद्यः पुरुषत्वं प्रपेदिरे ॥ चक्षुष्मन्तो नुपश्यन्ति नेतरेतद्विदो जनाः ॥ २५ ॥
 मान्याह ॥ स इति ॥ त्रयीविद्यास्त्री भाषा इत्येकैकमभिन्नमेव वा नामद्वयम् ॥ द्वितीयपक्षे स्त्री भाषा बालभाषेत्यर्थः ॥ अक्षरानित्यास्फोटरूपा व्यञ्जनरूपा वास्वराषो
 षशस्वरूपा उदात्तादिस्वरूपा वा ॥ २२ ॥ सरस्वती जन्यमिथुनमाह ॥ सरस्वतीति ॥ अत्राप्यंतर्हितस्तमोगुणोस्त्येव ॥ २३ ॥ २४ ॥ एवमिति ॥ पूर्वं पुरुषाभावेपि
 स्वयमेव पुरुषरूपा अपितिस्रः शक्तयो जाता इत्यर्थः ॥ तदिदं चर्मचक्षुषामदृश्यामित्याह ॥ चक्षुष्मन्त इति ॥ ज्ञानस्यैव मुख्यचक्षुष्मन्तं चर्मण इति चक्षुष्मतो ज्ञानिनो नुपश्यं

तीतिनतादिज्ञा इतरेतद्विदइतिच्छेदः ॥ अयं भावः ॥ कथं स्त्रियः पुरुषत्वं प्रपेदिरे नैतद्बुद्धिगम्यं भवतीति ये वदन्ति तान्प्रतिकटाक्षेण मुनिराह ॥ सत्यं भवद्बुद्धिगम्यं न भवतीति ॥ ज्ञानिनां तु मायाशक्तिसामर्थ्यविदां नैतदाश्चर्यभूतमिति ॥ २५ ॥ अनंतरं कृत्यमाह ॥ ब्रह्मण इति ॥ त्रयीं सरस्वतीम् ॥ २६ ॥ इत्थं परस्परविवाहे जातेनं तरं सृष्टिमाह स्वरयेति ॥ इदं च मिथुनत्रयं कारणदेहसूक्ष्मदेहस्थूलदेहानामभिमानीति तापनीयादौ स्पष्टम् ॥ तत्र पूर्वकल्पे यो विरिंचिः ॥ स स्वरया शक्त्या युक्तः सन्प्रलयकाले सर्वप्राणिकर्मवृंदं स्वाधिष्ठितमेकत्रांडरूपं कृत्वा सुषुप्तौ संस्थाप्य स्वयं लीयत इति पूर्वमवादिष्म तदभिप्रायेणाह ॥ स्वरयेत्यनेन अजीजनत्पूर्वकल्पे इत्यर्थः ॥ तत्र सुषुप्तेरभिमानी गौरी सहितो रुद्रः सोऽस्मिन्कल्पे प्रलयचरमकाले तद्धेदं तर्ह्यव्याकृतमासीत्तन्नामरूपाभ्यामेव व्याक्रियते इति श्रुत्युक्तरीत्या नामरू ब्रह्मणे प्रददौ पत्नीमहालक्ष्मीं नृपत्रयीम् ॥ रुद्राय गौरीवरदां वासुदेवाय च श्रियम् ॥ २६ ॥ स्वरया सह संभूय विरिंचोण्डमजीजनत् ॥ विभेदं भगवान् रुद्रस्तद्गौर्या सह वीर्यवान् ॥ २७ ॥ अण्डमध्ये प्रधानादिकार्यजातमभून्नृप ॥ महाभूतात्मकं सर्वजगत्स्थावरजंगमम् ॥ २८ ॥ पुपोष पालयामास तल्लक्ष्म्या सह केशवः ॥ संजहार जगत्सर्वं सह गौर्या महेश्वरः ॥ २९ ॥ महालक्ष्मीर्महाराजसर्वसत्त्वमयीश्वरी ॥ निराकारा च सा कारासैवनानाभिधानभृत् ॥ ३० ॥

पविवेचनरूपभेदेन सुषुप्तौ लीनं तदण्डं विभेदेत्यमुमर्थमाह ॥ विभेदेति ॥ २७ ॥ अण्डमध्ये किमासीत्तदाह ॥ अण्डेति ॥ सुषुप्तौ कस्यापि भानाभावेन लीनांड मध्ये प्रधानादिस्थितिरुक्ता युक्तैवेति ॥ २८ ॥ तदेव नामरूपाभ्यां व्याकृतं जगल्लक्ष्म्या सहितः केशवः सूक्ष्मे देहाभिमानी पुपोष तदेव पालयामासेत्यर्थः ॥ यथा वा पुपोष तथैव पालयामासेत्यर्थः तदेव पुनः संहारकाले गौर्या सह महेश्वरः स्वसृष्टमेव जगत्संजहार नाशितवान् ॥ २९ ॥ तथा च पूर्वोक्तरीत्या श्रुत्युक्तसृष्ट्यादि विषये एवास्य ग्रन्थस्य तात्पर्यम् ॥ न सगुणपरिच्छिन्नरूपेभ्यो ब्रह्मादिदेहेभ्यः सृष्टिरित्यत्र उक्तसृष्ट्यादिश्रुतिविरोधात् ॥ अत्र ब्रह्मादिशब्देन च तदधिष्ठितं श्रुत्युक्तं

सूक्ष्मं तत्त्वमुच्यते इति नकोपिदोषः ॥ इत्थं यस्याः प्रभावः सर्वप्रपञ्चसर्जनरूपस्तदधिष्ठातृब्रह्मादिसर्जनरूपश्च सा महालक्ष्मीः कियत्पर्यंतं वर्जनीयेत्यभिप्रायेणाह ॥
 महालक्ष्मीरिति ॥ निराकारा निर्गुणापि सैव महालक्ष्मीः साकारा सगुणापि सैव नानाभिधानभृता इति ॥ तथाच श्रुतिः देव्यथर्वशिरसि एकैव सर्वत्र वर्तते तस्मादुच्यते
 एका एकैव विश्वरूपिणी तस्मादुच्यते अनेकेति ॥ ३० ॥ इत्थमध्यारोपमुक्त्वा पवादमाह ॥ नामांतरैरिति ॥ सगुणवाचकैः सत्यज्ञानचिन्महामायादिशब्दरूपैर्ना
 मांतरैरेषा निरूप्या लक्षणीयानतु स्वनाम्ना अन्येन वा केनचित्प्रत्यक्षादिना प्रमाणेन बोध्येति शेषः ॥ तथाच श्रुतिः ॥ ज्ञानानां चिन्मयातीता शून्यानां शून्यसा
 क्षिणी ॥ यस्याः परतरं नास्ति सैषा दुर्गा प्रकीर्तिता ॥ यतो वाचो निवर्तते अप्राप्य मनसा सहति ॥ सार्धं त्रिंशत्समाख्याताः श्लोकास्त्वत्र सुसंस्कृताः ॥ इति श्रीशैवो
 नामांतरैर्निरूप्यैषानाम्ना नान्येन केनचित् ॥ इति प्राधानिकं रहस्यम् ॥ ४ ॥ ऋषिरुवाच ॥ त्रिगुणातामसी देवी सा त्विकीया त्रिघोदिता ॥
 सा शर्वाचंडिका दुर्गा भद्रा भगवतीर्यते ॥ १ ॥ योगनिद्रा हरेरुक्ता महाकाली तमोगुणा ॥ मधुकैटभनाशार्थया तुष्टावांबुजासनः ॥ २ ॥
 दशवक्त्रा दशभुजा दशपादां जनप्रभा ॥ विशालयाराजमाना त्रिंशल्लोचनमालया ॥ ३ ॥ स्फुरद्दशनदंष्ट्रा सा भीमरूपापि भूमिप ॥ रूपसौ
 भाग्यकांतीनां सा प्रतिष्ठा महाश्रियः ॥ ४ ॥ खड्गबाणगदाशूलचक्रशंखभुशुंडिभृत् ॥ परिघं कार्मुकं शीर्षं निश्च्योतद्बुधिरंदधौ ॥ ५ ॥
 पनामकरंगनाथभट्टसुतलक्ष्मीगर्भजनीलकण्ठभट्टकृतं प्राधानिकं रहस्यविवरणं समाप्तम् ॥ ४ ॥ इदानीमेतासामेव मूर्तीनां ध्यानांतराण्याह ॥ ऋषिरुवाच ॥ त्रिगु
 णेति ॥ पूर्वोक्तरीत्या रजोगुणविशिष्टाया मूललक्ष्म्यास्त्रिगुणात्मिकाया भेदाभावेनोभयोरपि ग्रहणं त्रिगुणापदेनोच्यते ॥ शर्वाणीति वक्तव्येशर्वेत्युक्त्या पुंसंबंधाभा
 वबोधनेन स्वातंत्र्यमासांबोधितम् ॥ त्रिविधापि सा वस्तुत एकैवेति सैवैतैर्नामभिरीर्यते ॥ १ ॥ या हरेर्योगनिद्राधिष्ठातृत्वेनोक्ता सैत्यर्थः ॥ तस्याध्यानांतरं शृण्वि
 त्यर्थः ॥ २ ॥ दशभुजां पंचदक्षिणहस्तपंचवामहस्ता एवंपादा अपि प्रतिवक्त्रं नेत्रत्रयम् ॥ ३ ॥ शत्रूणां भीमरूपापि भक्तानां रूपसौभाग्यदात्र्यस्त्येवेत्यर्थः ॥
 ॥ ४ ॥ दक्षिणाधः करमारभ्य वामाधः करपर्यंतमायुधान्याह ॥ खड्गेति ॥ निश्च्योतद्बुधिरं शीर्षं मुंडमित्यर्थः ॥ केचित्तु खट्वांगमाहुः ॥ ५ ॥

॥ ६ ॥ सर्वेति समहालक्ष्म्या अवतारइत्यर्थः ॥ ७ ॥ आननस्य शिवांशजन्यत्वाच्छेतत्वमित्यादिकं मध्यमचरित्रानुरोधेनोक्तम् ॥ ८ ॥ ९ ॥ अत्र सहस्रशब्दोऽनंतवाची ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ सरस्वतीध्यानमाह ॥ गौरीति ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ प्रथमप्रश्नसमाधानमुपसंहरन्नेव द्वितीयप्रश्न

एषासावैष्णवीमायामहाकालीदुरत्यया ॥ आराधितावशीकुर्यात्पूजाकर्तुं श्वराचरम् ॥ ६ ॥ सर्वदेवशरीरेभ्योयाविर्भूतामितप्रभा ॥ त्रिगुणासामहालक्ष्मीः साक्षान्महिषमर्दिनी ॥ ७ ॥ श्वेताननानीलभुजासुश्वेतस्तनमंडला ॥ रक्तमध्यारक्तपादानीलजंघोरु रुन्मदा ॥ ८ ॥ सुचित्रजघनाचित्रमाल्यांबरविभूषणा ॥ चित्रानुलेपनाकांतिरूपसौभाग्यशालिनी ॥ ९ ॥ अष्टादशभुजापूज्यासासहस्रभुजासती ॥ आयुधान्यत्रवक्ष्यंतेदक्षिणाधः करक्रमात् ॥ १० ॥ अक्षमालाचकमलंबाणोसिःकुलिशंगदा ॥ चक्रं त्रिशूलं परशुः शंखो घंटा च पाशकः ॥ ११ ॥ शक्तिर्दंडश्चर्मचापं पानपात्रं कमंडलुः ॥ अलंकृतभुजामेभिरायुधैः कमलासनाम् ॥ १२ ॥ सर्वदेवमयीमीशां महालक्ष्मीमिमानृप ॥ पूजयेत्सर्वलोकानां स देवानां प्रभुर्भवेत् ॥ १३ ॥ गौरीदेहात्समुद्भूताया सत्त्वैकगुणाश्रया ॥ साक्षात्सरस्वतीप्रोक्ताशुभासुरनिबर्हिणी ॥ १४ ॥ दधौचाष्टभुजाबाणमुसलेशूलचक्रभृत् ॥ शंखं घंटां लांगलं च कार्मुकं वसुधाधिप ॥ १५ ॥ एषा संपूजिता भक्त्या सर्वज्ञत्वं प्रयच्छति ॥ निशुंभमथिनी देवी शुंभासुरनिबर्हिणी ॥ १६ ॥ इत्युक्तानि स्वरूपाणि मूर्तीनां तव पार्थिव ॥ उपासनं जगन्मातुः पृथगासां निशामय ॥ १७ ॥

स्योत्तरं प्रतिजानीते ॥ इत्युक्तेति ॥ जगन्मातुस्तत्तत्कांचनवर्णाभेत्यनेनोक्ताया महालक्ष्म्या उपासनम् ॥ आसां च महाकाल्यादीनां तिसृणां च पृथग्भिन्नांभिन्नमुपासनं निशामयेत्यर्थः ॥ १७ ॥

यदा महालक्ष्मीश्चतुर्भुजातप्तकांचनेति ध्यानात्का पूज्यातदातांमध्ये स्थानेसंपूज्यतस्या एवप्रत्यासत्त्यादक्षिणोत्तरभागयोर्दक्षिणभागेचतुर्भुजा महाकालीमुत्तरेवामभा
गेमहासरस्वतीं चतुर्भुजांपूजयेत् ॥ देवतात्रयमपिचतुर्भुजंपूर्वोक्तायुधचतुष्टयविशिष्टमेव पूज्यम् ॥ पृष्ठतःएतासांपृष्ठभागे मिथुनत्रयं पूजयेदित्यर्थः ॥ १८ ॥
तत्रापि स्थानान्याह ॥ विरिंचिरिति ॥ महालक्ष्म्याः पृष्ठभागेदक्षिणे ॥ विरिंचेर्दक्षिणे महाकाल्याःपृष्ठभागे वामे ॥ विरिंचेर्वामेसरस्वत्याः पृष्ठभागेइत्यर्थः ॥
मध्यस्थदेवीत्रयस्य पुरतोवक्ष्यमाणं देवतात्रयंपूजयेत् ॥ १९ ॥ तदेव देवतात्रयमाह ॥ अष्टेति ॥ महालक्ष्म्याः संमुखंमध्येअष्टादशभुजा महालक्ष्मीःपूज्या ॥
अस्या अष्टादशभुजायामामभागे चतुर्भुजमहाकालीसंमुखंदशानना कालीपूज्या ॥ अस्याएवाष्टादशभुजाया दक्षिणेभागेअष्टभुजांसरस्वतीं चतुर्भुजसरस्वत्याअग्रे

महालक्ष्मीर्यदापूज्यामहाकालीसरस्वती ॥ दक्षिणोत्तरयोःपूज्येपृष्ठतोमिथुनत्रयम् ॥ १८ ॥ विरिंचिःस्वरयामध्येरुद्रगौर्याश्चदक्षिणे ॥
वामेलक्ष्म्याहृषीकेशःपुरतोदेवतात्रयम् ॥ १९ ॥ अष्टादशभुजामध्येवामेचास्यादशानना ॥ दक्षिणेष्टभुजालक्ष्मीर्महतीतिसमर्चयेत् ॥ २० ॥

पूजयेत् ॥ लक्ष्मीर्महतीत्यत्र द्वितीयाभावः ॥ इतिशब्देन कर्मत्वस्याभिधानात् ॥ इत्थंचतुर्भुजमहालक्ष्म्याः पूजेत्यर्थः ॥ अत्र चतुर्भुजमहाकाल्याश्चतुर्भुजमहा
सरस्वत्याश्चस्वातंत्र्येण पूजानास्ति ॥ चतुर्भुजमहालक्ष्म्यपेक्षया तयोःस्वातंत्र्याभावात्तयोरस्यां पूजायांस्थितत्वादेवं प्रकारपूजयैवतयोरपि पूजासिध्यतीतितयो
रुपासकेनापि तथैवपूजाकर्तव्या ॥ तदुक्तं लक्ष्मीतंत्रे ॥ इत्थमेवार्चनाप्रोक्ता तयोःशक्त्योर्निराधिपेति ॥ तदयं निर्गलितोर्थः ॥ भूर्जपत्रे स्वर्णादिपट्टेवा स्थंडिले
वानवकोष्ठयंत्रं कृत्वातत्रप्रथमपंक्तावीशानकोणादग्निकोणपर्यंतं रुद्रगौर्यांविरिंचिसरस्वत्यौ विष्णुलक्ष्म्यौपूजयेत् ॥ मध्यमपंक्तौ क्रमेणोत्तरकोष्ठादिदक्षिणांतं महा
कालीमहालक्ष्मीमहासरस्वतीत्रयं तृतीयपंक्तौवायुकोणान्निर्ऋतिकोणपर्यंतं दशाननाष्टादशभुजाष्टभुजाः पूजयेदिति ॥ २० ॥

अधुना केवलाष्टादशभुजादशाननाष्टभुजानामवताराणां पृथक्पूजामाह ॥ अष्टेति ॥ अष्टादशभुजाचैषा वादशाननाचवाष्टभुजा यदापूज्यातदाएतासां देवतानां दक्षिणे भागे कालमुत्तरे मृत्युंचपूजयेदित्युत्तरेणान्वयः ॥ २१ ॥ तत्राष्टभुजापूजायां विशेषमाह ॥ यदेत्युत्तरेणान्वयः ॥ २२ ॥ नवशक्तयः शैलपुत्र्याद्याः ॥ तथा दक्षिणोत्तरयोरुद्रविनायकौ चसंपूज्यौ ॥ अयमपिद्वितीयपक्षः सरस्वतीपूजायामस्तिनत्वेनेन पूर्वपक्षस्यवा बाधस्तस्यैवैयर्थ्यापत्तेः ॥ तथा चसरस्वतीपूजायां विकल्पःफलितः ॥ प्रसंगात्पूजाचतुष्टयेपि स्तोत्रमंत्रानाह ॥ नमइति स्तोत्रैरिति बहुवचनेनचरित्रत्रयांतर्गतस्तोत्रैरपि प्रथमपूजायां स्तुतिः कर्तव्येत्यर्थः ॥ २३ ॥

अष्टादशभुजाचैषायदापूज्यानराधिप ॥ दशाननाचाष्टभुजादक्षिणोत्तरयोस्तदा ॥ २१ ॥ कालमृत्युचसंपूज्यौसर्वारिष्टप्रशांतये ॥ यदा चाष्टभुजापूज्याशुभासुरनिबर्हिणी ॥ २२ ॥ नवास्याःशक्तयःपूज्यास्तथारुद्रविनायकौ ॥ नमोदेव्याइतिस्तोत्रैर्महालक्ष्मीसमर्चयेत् ॥ २३ ॥ अवतारत्रयार्चायांस्तोत्रमंत्रास्तदाश्रयाः ॥ अष्टादशभुजाचैषापूज्यामहिषमर्दिनी ॥ २४ ॥ महालक्ष्मीर्महाकालीसैवप्रोक्तासरस्वती ॥ ईश्वरीपुण्यपापानांसर्वलोकमहेश्वरी ॥ २५ ॥ महिषांतकरीयेनपूजितासजगत्प्रभुः ॥ पूजयेज्जगतांधार्त्रीचंडिकांभक्तवत्सलाम् ॥ २६ ॥ अर्घ्यादिभिरलंकारैर्गंधपुष्पैस्तथाक्षतैः ॥ धूपैर्दीपैश्चनैवेद्यैर्नानाभक्ष्यसमन्वितैः ॥ २७ ॥

अवतारेति ॥ पृथगवतारत्रये तुतत्तदेवताचरित्रांतर्गततत्तस्तोत्रेणैव स्तुतिःकर्तव्येत्यर्थः ॥ अवतारत्रयेपि महालक्ष्मीपूजयैवेतरयोः पूजयोर्गतार्थत्वमाह ॥ अष्टेति ॥ २४ ॥ तत्र हेतुमाह ॥ महालक्ष्मीरिति ॥ यतोमहालक्ष्म्येवेतरस्वरूपा तस्मात्सैवपूजयेत्यर्थः ॥ तयोरपेक्षया महालक्ष्म्याः पूर्वोक्तरीत्या मूलप्रकृत्यासह प्रत्यासत्त्याधिक्यात् ॥ अन्यत्स्पष्टार्थमेव ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥

रुधिराक्तेनेति ॥ इदं च ब्राह्मणातिरिक्तविषयम् ॥ तथाच श्रुतिरुत्तरतंत्रेवार्तिककारैर्बोमांतकाचारैरुक्ता ॥ यन्माल्यमासीत्तत्पश्चात्पर्यौहत्सुरावै माल्यं ततो
राजन्यममृजततस्माज्जायांश्च कनीयांश्चश्वशुरश्चस्नुपाच श्वश्रूश्चसुरांपीत्वाविलपंत आसतेपाप्मावैमाल्यं तस्माद्ब्राह्मणः सुरांनपिवेत्पाप्मना संसृज्यतइति ॥ तत्रै
व ॥ गौडीपैष्टीतथा माध्वीविज्ञेयात्रिविधा सुरा ॥ यथैवैकातथासर्वा नपेयाब्रह्मवादिभिरिति ॥ नसुरां पिवेदितितैत्तिरीयश्रुतिरपि ॥ तथा कूर्मपुराणादिसर्वपुराणेषु ।
कूर्मपुराणे द्वादशाध्याये ॥ नचवेदादृते किंचिच्छास्त्रं धर्माभिधायकम् ॥ योयथारमते विप्रोज्ञसंभाष्योद्विजातिभिः ॥ यानिशास्त्राणिदृश्यंते लोकेस्मिन्विधानानि तु ॥
श्रुतिस्मृतिविरुद्धानि निष्ठातेषां हि तामसी ॥ कापालंभैरवंचैव यामलं वाममार्हतम् ॥ एवंविधानिचान्यानि मोहनार्थानितानितु ॥ ये कुशास्त्राभियोगेन मोहयंतीहमा
नवान् ॥ मयासृष्टानि शास्त्राणिमोहायैषां भवांतरे ॥ एवं सर्वपुराणेषु ॥ तथाकालिकापुराणे ॥ अवश्यं विहितंयत्रमयं तत्रद्विजःपुनः ॥ नारिकेलजलं कांस्येपात्रेवाविमृ

रुधिराक्तेनबलिनामांसेनसुरयानृप ॥ प्रणामाचमनीयेनचंदनेनसुगंधिना ॥ २८ ॥

सकर्पूरैश्चतांबूलैर्भक्तिभावसमन्वितैः ॥ वामभागेश्वरोदेव्याश्छिन्नशीर्षमहासुरम् ॥ २९ ॥

जेन्मधु ॥ सिंहव्याघ्रादिकं दत्त्वाचात्मवध्यामवामुयात् ॥ मयंदत्त्वाब्राह्मणस्तु ब्राह्मण्यादेवहीयतेइति ॥ पशुहिंसा नकर्तव्याब्राह्मणेनकदाचन ॥ बलिदाने यदोक्ता
स्यात्तत्रपैष्टं नियोजयेदिति ॥ पैष्टं पिष्टनिर्मितंपशुं कृत्वातस्य बलिंनियोजयेदित्यर्थः । तथा चिद्वल्लीतंत्रमेरुतंत्रमहाकालसंहितादक्षिणाचारतंत्रराजादिसर्वतंत्रेषु ॥ मयं
दत्त्वा ब्राह्मणस्तुब्राह्मण्यादेव हीयते ॥ नकर्तव्यंनकर्तव्यं नकर्तव्यंकदाचन ॥ इदंतुसाहसं देविनकर्तव्यं कदाचनेत्यादि ॥ ननु तंत्रेषुब्राह्मणस्यापि वामाचारप्रतिपादका
निवचनानि दृश्यंतेतेषांकागतिरिति चेत् ॥ अष्टब्राह्मणविषयाणितानीतिब्रूमः । तदप्युक्तं चिद्वल्लीतंत्रे ॥ तंत्राणि द्विविधानीहमयाप्रोक्तानि पार्वति ॥ श्रुतिस्मृत्यविरुद्धानि
तद्विरुद्धानिचैवहि ॥ वेदेनाधिकृतानांतु ब्राह्मणानांगतेर्वशात् ॥ तद्विरुद्धानिप्रोक्तानि नैवग्राह्यानिवैदिकैरित्यादि ॥ रुकांदे वायुसंहितायाम् ॥ शैवांगमोपि द्विविधः

श्रौताश्रौतश्च तद्विधः ॥ श्रुतिसारमयःश्रौतः स्वतंत्रइतरोमत इत्यादिश्रौतोग्राह्यस्तुवैदिकैरिति ॥ ननु तंत्रस्मृतिविरोधात्सुरामांसनिषेधश्रुतिरसंस्कृतसुरामांसभक्षण परास्त्विति चेन्न ॥ दुर्बलस्मृतिविरोधेन प्रबलश्रुतेःसंकोचस्य शास्त्रकारैरनंगीकरात् ॥ मीमांसाप्रथमपादेस्पष्टमेतत् ॥ ननु कालिकात्रिपुरोपनिषदादिश्रुतिप्रामाण्या तन्निषेधकश्रुतेः संकोचोस्त्विति चेन्न ॥ कालिकायुपनिषद्वदितशाखानामुच्छिन्नत्वात्कालिकायुपनिषत्सु कल्पितत्वसंदेहादिदमपि मीमांसाप्रथमपादे स्पष्टम् ॥ एवं सतिसर्वतंत्राणांप्रामाण्यमधिकारिभेदेनैवाव्याहतम् ॥ अतएवस्कांदे सूतसंहितायांपुराणांतरे चतंत्रप्रामाण्यप्रस्तावे ॥ मृषावादी कथंशिव इत्यादिवचनैरधिका रिभेदेनैव तंत्रप्रामाण्यंसमर्थितं विस्तरेणचैतन्मत्कृततंत्रप्रामाण्यविमर्शिन्यां द्रष्टव्यम् ॥ एतेनैकैश्चित् सप्तशतीटीकायां तंत्राणामप्रामाण्यंसमर्थितं तत्किंचिज्ज्ञत्व

पूजयेन्महिषयेनप्राप्तंसायुज्यमीशया ॥ दक्षिणेपुरतःसिंहंसमग्रंधर्ममीश्वरम् ॥ ३० ॥

वाहनंपूजयेद्देव्याधृतंयेनचराचरम् ॥ यःकुर्यात्प्रयतोधीमांस्तस्याएकाग्रमानसः ॥ ३१ ॥

मूलकं नास्तिकत्वमूलकंचेति सुधीभिराकलनीयम् ॥ तंत्रनिषेधकवचनानां तदुदाहतानांवेदविरुद्धतंत्रविषयत्वादित्यादिकं सर्वमस्मत्कृततंत्रप्रामाण्यविमर्शिन्यां द्रष्ट व्यम् ॥ अत्रापिराजानं प्रत्येवमुनिनाकथितत्वादुधिराक्तेनेत्यादिकं ब्राह्मणातिरिक्तविषयकमेवेति बोध्यम् ॥ २८ ॥ २९ ॥ प्राप्तं सायुज्यमीशया ॥ एते नवैरिष्वपि भगवत्याजगन्मातुर्वात्सल्यं दर्शितम् ॥ अत एवैरिष्वपि प्रकटितैवदयात्वयेत्थमित्युक्तम् ॥ योधीमानेकाग्रमानसः प्रयतस्तस्याः परमेश्वर्याः पूजांकुर्या त्सिंहंधर्मात्मकं पूजयेदित्यग्रिमेणान्वयः ॥ अनेन चसिंहस्यवासनात्मकरूपमुक्तं वेदितव्यम् ॥ धर्मवाहनत्वकथनेनानेकजन्मपुण्यवंतः सर्वधर्मात्मान एवपुरुषा एतांदिवतां प्राप्नुवंतिनान्येइत्युक्तंभवति ॥ तदुक्तं ब्रह्मांडपुराणे ॥ यस्यनोपधिमंजन्म यदिवाशंकरःस्वयम् ॥ तेनैवलभ्यते विद्याश्रीमत्पंचदशाक्षरीति ॥ ३० ॥ ३१ ॥

प्रथमतः कवचंततोर्गलांततः कीलकं ततो रात्रिसूक्तंततो नवार्णमंत्रजपः मध्ये चरितत्रयं पुनर्नवार्णंततो देवीसूक्तं ततो रहस्यत्रयमित्येवंक्रमेण स्तुवितित्यर्थः ॥ विस्तरेण चैतदग्रे वक्ष्यामः ॥ यदिसमग्रपाठं कर्तुं न शक्नोति तं प्रत्याह ॥ एकेनेति ॥ एकेन चेत्स्तुवीत तदा मध्यमेनैव स्तुवीतित्यर्थः ॥ महालक्ष्म्या मूलप्रकृत्यभेदेन सर्वदेवतात्मकत्वात्तच्चरितपाठेन सर्वदेवतास्तृप्यंतीति भावः ॥ पूर्वोक्तपूजाचतुष्टयेष्वप्येव विधिर्बोध्यः ॥ इतरयोश्चरितयोर्मध्ये एकेन न स्तुवीतित्यर्थः ॥ ३२ ॥ ॥ ३३ ॥ प्रतिश्लोकं प्रतिमंत्रमित्यर्थः ॥ तेचमंत्राः सप्तशतीस्तोत्रसंबन्धिनः कात्यायनीतंत्रप्रदर्शिताः सप्तशतसंख्याकाः मार्कण्डेय उवाच स्वाहा इत्यादि काः ॥ अत्र केचित्कवचादित्रयस्य रहस्यत्रयस्य च प्रतिश्लोकं होममनुतिष्ठंति ॥ तत्र कवचांशो होमो न युक्तस्तंत्रांतरे निषेधात् ॥ चंडीस्तवे प्रतिश्लोकमेकाहुति ततः कृतांजलिर्भूत्वा स्तुवीत चरितैरिमैः ॥ एकेन वाममध्यमेन नैकेनेतरयोरिह ॥ ३२ ॥ चरितार्धतुनजपेज्जपञ्छिद्रमवाप्नुयात् ॥ प्रदक्षिणां नमस्कारान्कृत्वामूर्ध्ना कृतांजलिः ॥ ३३ ॥ क्षमापयेज्जगद्धात्रीं मुहुर्मुहुरतंद्रितः ॥ प्रतिश्लोकं तु जुहुयात्पायसंतिलसर्पिषा ॥ ३४ ॥ जुहुयात्स्तोत्रमंत्रैर्वा चंडिकायै शुभं हविः ॥ भूयो नामपदैर्देवीं पूजयेत्सुसमाहितः ॥ ३५ ॥ प्रयतः प्रांजलिः प्रह्वः प्रणम्यारोप्य चात्मनि ॥ सुचिरं भावयेद्दीशां चंडिकां तन्मयो भवेत् ॥ ३६ ॥

रिहेष्यते ॥ रक्षाकवचगैर्मंत्रैर्होमं तत्र न कारयेत् ॥ मौख्यात्कवचगैर्मंत्रैः प्रतिश्लोकं जुहोति यः ॥ स्याद्देहपतनं तस्य नरकंच प्रपद्यते ॥ अंधकाख्यो महादैत्यो दुर्गाभक्तिपरायणः ॥ कवचाहुतिजात्पापान्महेशेन निपातित इति ॥ ३४ ॥ एतावदशक्तस्य पक्षांतरमाह ॥ जुहुयादिति ॥ स्तोत्रमंत्रैः रात्रिसूक्तादि स्तोत्रस्थमंत्रैरित्यर्थः ॥ केचित्तु स्तोत्रमंत्रशब्देन नवार्णमंत्रमित्याहुः ॥ तन्मंदम् ॥ प्रमाणाभावात् ॥ बहुत्वानुपपन्नं स्याच्च ॥ अयंच होमः प्रकरणान्नित्य पूजांगभूतः ॥ ३५ ॥ ३६ ॥

अस्याः पूजायाः काम्यत्वनित्यत्वं क्रमेणाह ॥ एवंयदिति द्वाभ्याम् ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ उपसंहरति ॥ तस्मादिति ॥ ३९ ॥ श्लोकाश्चैकोनचत्वारिंशत्संख्या
स्त्वत्र कीर्तिताः ॥ इति श्रीशैवोपनामकरंगनाथभट्टसुतलक्ष्मीगर्भजनीलकंठकृतं वैकृतिकरहस्यविवरणं समाप्तम् ॥ ५ ॥ एकादशाध्यायांते सप्तशत्यांलोकस्वार्थ
भविष्यमाणा येनंदजादयोवताराः कथितास्तेषां ध्यानमुपास्तिं चाह ॥ नंदेति विंध्यवासिनीयम् ॥ १ ॥ कनके हिरण्येउत्तमाकांतिरिच्छा यस्याः सा ॥
एवंयःपूजयेद्भक्त्याप्रत्यहंपरमेश्वरीम् ॥ भुक्त्वाभोगान्यथाकामंदेवीसायुज्यमाप्नुयात् ॥ ३७ ॥ योनपूजयतेनित्यंचडिकांभक्तवत्सलाम् ॥
भस्मीकृत्यास्यपुण्यानिनिर्दहेत्परमेश्वरी ॥ ३८ ॥ तस्मात्पूजयभूपालसर्वलोकमहेश्वरीम् ॥ यथोक्तेनविधानेनचडिकांसुखमाप्स्यसि ॥ ३९ ॥
इति वैकृतिकरहस्यम् ॥ ५ ॥ ऋषिरुवाच ॥ ॥ नंदाभगवतीनामयाभविष्यतिनंदजा ॥ सास्तुतापूजिताभक्त्यावशीकुर्याज्जगत्रयम् ॥
॥ १ ॥ कनकोत्तमकांतिःसासुकांतिकनकांबरा ॥ देवीकनकवर्णाभाकनकोत्तमभूषणा ॥ २ ॥ कमलांकुशपाशाब्जैरलंकृतचतुर्भुजा ॥
इंदिराकमलालक्ष्मीःसाश्रीरुक्मांबुजासना ॥ ३ ॥ यारक्तदंतिकानामदेवीप्रोक्तामयानघ ॥ तस्याःस्वरूपंवक्ष्यामिशृणुसर्वभयापहम् ॥ ४ ॥
रक्तांबरारक्तवर्णारक्तसर्वांगभूषणा ॥ रक्तायुधारक्तनेत्रारक्तकेशातिभीषणा ॥ ५ ॥ रक्ततीक्ष्णनखारक्तदशनारक्तदंतिका ॥ पतिंनारीवानुरक्ता
देवीभक्तंभजेज्जनम् ॥ ६ ॥ वसुधेवविशालासासुमेरुयुगुलस्तनी ॥ दीर्घालंबावतिस्थूलौतावतीवमनोहरौ ॥ ७ ॥
॥ २ ॥ पाशाब्जैरित्यत्र अब्जःशंखः ॥ चक्रंशंखवराभयानिदधतीतिशारदायां विंध्यवासिनीध्याने उक्तत्वात् ॥ कमलस्यैकवारं ग्रहणाच्च ॥ ३ ॥ अथ रक्त
दन्तिकामाह ॥ येति ॥ ४ ॥ ५ ॥ रक्तदंतिकानामिकादेवीत्यर्थः ॥ पतिं नारीवेति दृष्टांतोऽनुरागमात्रांशेज्ञेयः ॥ ६ ॥ दीर्घलंबावित्यत्र तिर्यग्लंबायमानतैव
गृह्यते नत्वधःपतनमतिस्थूलौ कर्कशाविति विशेषणात् ॥ दीर्घालंबेति पुनरुक्तत्वात् अतिदीर्घावित्यर्थः ॥ ७ ॥

किमित्यतिस्थूलौ जातावित्यत आह ॥ सर्वेति ॥ सर्वानंदरसभरितत्वादतिस्थूलावित्यर्थः ॥ तदपि किमर्थमिति चेद्भक्तपानार्थमित्याह ॥ भक्तानिति ॥ तेनाति
 शयदयावतीयमिति फलितम् ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ शिलीमुखापूर्ण बाणपूर्णमित्यर्थः ॥ १३ ॥ १४ ॥ धनुर्बाणपद्मशाकान्विभ्रती चतु
 कर्कशावतिकांतौतौसर्वानंदपयोनिधी ॥ भक्तान्संपाययेद्देवीसर्वकामदुघौस्तनौ ॥ ८ ॥ खड्गपात्रंचमुसलंलांगलंचविभर्ति सा ॥ आख्या
 तारक्तचामुंडादेवीयोगेश्वरीति च ॥ ९ ॥ अनयाव्याप्तमखिलंजगत्स्थावरजंगमम् ॥ इमांयः पूजयेद्भक्त्यासव्याप्नोति चराचरम् ॥ १० ॥
 अधीतेय इमं नित्यं रक्तदंत्यावपुस्तवम् ॥ तं सा परिचरेद्देवीपतिं प्रियमिवांगना ॥ ११ ॥ शाकंभरीनीलवर्णानीलोत्पलविलोचना ॥ गंभी
 रनाभिस्त्रिवलीविभूषिततनूदरी ॥ १२ ॥ सुकर्कशसमोत्तुंगवृत्तपीनवनस्तनी ॥ मुष्टिशिलीमुखापूर्णकमलंकमलालया ॥ १३ ॥
 पुष्पपल्लवमूलादिफलाढ्यं शाकसंचयम् ॥ काम्यानंतरसैर्युक्तं क्षुत्तृणमृत्युभयापहम् ॥ १४ ॥ कार्मुकंचस्फुरत्कांतिविभ्रती परमेश्वरी ॥ शा
 कंभरीशताक्षीसासैव दुर्गाप्रकीर्तिता ॥ १५ ॥ विशोकादुष्टदमनीशमनीदुरितापदाम् ॥ उमागौरीसतीचंडीकालिकासाचपार्वती ॥ १६ ॥
 शाकंभरींस्तुवन्ध्यायज्ञपन्संपूजयन्नमन् ॥ अक्षय्यमश्नुतेशीघ्रमन्नपानामृतंफलम् ॥ १७ ॥ भीमापिनीलवर्णासादंष्ट्रादशनभाभुरा ॥
 विशाललोचनानारीवृत्तपीनपयोधरा ॥ १८ ॥ चंद्रहासंचडमहंशिरःपात्रंचविभ्रती ॥ एकवीराकालरात्रिःसैवोक्ताकामदास्तुता ॥ १९ ॥ तेजोमं
 डलदुर्धर्षाभ्रामरीचित्रकांतिभृत् ॥ चित्रानुलेपनादेवीचित्राभरणभूषिता ॥ २० ॥

भिर्भुजैरित्यर्थः ॥ देवीभागवतोक्तशताक्षीमूर्तिदुर्गामूर्त्योरेवतारांतरत्वाभावेन शाकंभरीपूजयैव दुर्गापूजामुपदिशति ॥ सैवेति ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥
 चंद्रहासं खड्गम् ॥ १९ ॥ सप्तमीमूर्तिमाह ॥ तेज इति ॥ चित्रकांतिरनेकवर्णकांतिः ॥ २० ॥

चित्रभ्रमरपाणिः हस्ते अनेकवर्णविशिष्टो भ्रमरोययाधृतः ॥ सच भ्रमरोजीवरूपस्तेन च सर्वे जीवामदधीनाः संतीति बोधितम् ॥ तदुक्तं भुवनेश्वरीसंहितायाम् ॥
 द्विरेफाजीवरूपा स्युर्ययाहस्तेधृताः सदा ॥ जीवाधीशा ततः प्रोक्ता भ्रामरीलोकसुंदरीति ॥ एतासां देवतानामुपाख्यानं देवीभागवते स्पष्टम् ॥ २१ ॥ २२ ॥
 रहस्यत्रयस्याध्ययनं विधत्ते ॥ तस्मादिति ॥ २३ ॥ फलं कथयति ॥ सप्तेति ॥ २४ ॥ उपसंहरति देव्या इति ॥ सर्वकामफलप्रदं धर्मार्थकाममोक्षप्रदमित्यर्थः ॥ २५ ॥ पंचविंशतिसंख्यास्तु श्लोका अत्र प्रकीर्तिताः ॥ रक्तांबरादरुणबिंबफलाधरौष्ठाच्चंद्रार्धबद्धमुकुटात्करुणासमुद्रात् ॥ पाशांकुशाभयवराह्यकरा

चित्रभ्रमरपाणिः सामहामारीतिगीयते ॥ इत्येतामूर्तयो देव्या व्याख्यातावसुधाधिप ॥ २१ ॥ जगन्मातुश्चंडिकायाः कीर्तिताः कामधेनवः ॥
 इदं रहस्यं परमं नवाच्यं कस्यचित्त्वया ॥ २२ ॥ आख्यानं दिव्यमूर्तीनामभीष्टफलदायकम् ॥ तस्मात्सर्वप्रयत्नेन देवीं जपं निरंतरम् ॥ २३ ॥
 सप्तजन्मार्जितैर्घोरैर्ब्रह्महत्यासमैरपि ॥ पाठमात्रेण मंत्राणां मुच्यते सर्वकिल्बिषैः ॥ २४ ॥ देव्या ध्यानं तवाख्यातं गुह्याद्गुह्यतरं महत् ॥
 तस्मात्सर्वप्रयत्नेन सर्वकामफलप्रदम् ॥ २५ ॥ इति मूर्तिरहस्यम् ॥ ६ ॥

त्रिनेत्रादंतःपुरात्पुरारिपोरपरं सविन्नः ॥ १ ॥ श्रीमच्छैवकुलोत्पन्नो रंगनाथात्मजः सुधीः ॥ श्रीलक्ष्मीगर्भसंभूतो नीलकंठाभिधानतः ॥ २ ॥ सप्तशत्यंगषट्क
 स्यव्याख्यां यः कृतवाञ्छुभाम् ॥ तया तुष्यतु सालक्ष्मीस्तथा श्रीभुवनेश्वरी ॥ ३ ॥ इति श्रीशैवोपनामकरंगनाथसुतलक्ष्मीगर्भसंभवनीलकण्ठभट्टकृतं सप्तशत्यंगष
 ट्कविवरणं समाप्तम् ॥ ६ ॥ मूलम् ॥ १८१ ॥ टीका ॥ ६२० ॥

अहमित्यष्टर्चत्रयोदशसूक्तं वागांभृणस्यमहर्षेर्दुहितावाङ्नाम्नी ब्रह्मविदुषी स्वात्मानमस्तौत् ॥ अतः सा ऋषिः ॥ सच्चित्सुखात्मकः सर्वगतः परमात्मा देवता ॥
 तेन हितादात्म्यमनुभवन्ती सर्वजगद्रूपेण सर्वस्याधिष्ठानत्वेन च अहमेव भवामीति स्वात्मानंस्तौति ॥ द्वितीया जगती ॥ शिष्टाः सप्तत्रैष्टुभः ॥ तथा चानुक्रांतम् ॥
 अहमष्टौ वागांभृणीतुष्टावात्मानं द्वितीयाजगतीति गतोविनियोगः ॥ अहमिति ॥ अहंसूत्रस्य द्रष्टृवागांभृणी वागांभृण्यद्ब्रह्मजगत्कारणं तद्रूपाभवन्तीरुद्रेभिः रुद्रैः
 एकादशभिः इत्थंभावे तृतीया ॥ तदात्मना चरामि ॥ एवं वसुभिरित्येतत्तदात्मनाचरामीति योज्यम् ॥ उतापिच आदित्यैः समं चरामि ॥ उतापिच विश्वदेवैश्च ॥
 तथा मित्रावरुणौ मित्रं चवरुणं च ॥ सुपांसुलुगिति द्वितीयाया आकारः ॥ उभाउभौ अहमेव ब्रह्मीभूता विभर्मिधारयामि ॥ इंद्राग्नी अप्यहमेव धारयामि ॥
 उभाउभौ अश्विना अश्विनावपि अहमेव धारयामि मयि हि सर्वजगत् शुक्लैरजतमिवाध्यस्तं सत् दृश्यते ॥ माया च जगदाकारेण विवर्तते ॥ तादृश्या मायाया
 ॐ अहं रुद्रेभिर्वसुभिश्चराम्यहमादित्यैरुत विश्वदेवैः ॥ अहं मित्रावरुणोभा विभर्म्यहमिंद्राग्नी अहमश्विनोभा ॥ १ ॥ अहं सोममाहन संविभर्म्यहं
 त्वष्टारमुत पूषणं भगम् ॥ अहं ददामि द्रविणं हविष्मते सुप्राव्येभ्य जमानाय सुन्वते ॥ २ ॥ अहं राष्ट्रीसंगमनीवसूनां चिकितुषी प्रथमायज्ञिया
 नाम् ॥ तां मादेवाव्यदधुः पुरुत्राभूरिस्थात्राभूर्यावेशयन्ताम् ॥ ३ ॥ आधारत्वेनासंगस्यापि ब्रह्मणः उक्तस्य सर्वस्योपपत्तिः ॥ १ ॥ अहमिति ॥
 अहमाहनं संहंतव्यमभिषोतव्यं सोमम् ॥ यद्वा शत्रूणामाहतारं दिविवर्तमानं देवतात्मानं सोममहमेव विभर्मि तथा त्वष्टारम् ॥ उत अपि च पूषणं भगमहमेव विभर्मि ॥
 तथा हविष्मते हविर्युक्ताय सुप्राव्येशोभनं हविर्देवानां प्रापयित्रे तर्पयित्रे ॥ अवतेस्तर्पणार्थात् अवितृस्तृतं त्रिभ्य ईरिति ईकारप्रत्ययः ॥ चतुर्थ्ये कवचनेयणि उदा
 त्तस्वरितयोर्यणः स्वरितो नुदात्तस्येत्यनुदात्तस्य सुपः स्वरितत्वम् ॥ सुन्वते सोमाभिषवं कुर्वते ॥ शतुस्नुम इति चतुर्थ्या उदात्तत्वम् ॥ ईदृशाय जमानाय द्रविणं
 धनं यागफलरूपम् ॥ अहमेव ददामि प्रयच्छामि ॥ एतच्च ब्रह्मणः फलदातृत्वं फलमत उपपत्तेरित्यधिकरणे भगवता भाष्यकारेण समर्थितम् ॥ २ ॥ अहमिति ॥
 अहं राष्ट्री ईश्वरनामैतत् ॥ सर्वस्य जगतः ईश्वरी ॥ तथा वसूनां धनानां संगमनी संगमयित्री उपासकानां प्रापयित्री ॥ चिकितुषी यत्साक्षात्कर्तव्यं परं ब्रह्मतज्ज्ञा

तवती स्वात्मतयासाक्षात्कृतवती ॥ अतएवयज्ञियानां यज्ञार्हानांप्रथमामुख्या ॥ या एवंगुणविशिष्टा अहंतांमाभूरिस्थानां बहुभावेन प्रपंचात्मना तिष्ठमानाम् ॥ भूरि
भूरीणिवहूनि भूतजातानि आवेशयंतीं जीवभावेनात्मानं प्रवेशयंतीमीदृशीं पुरुत्राबहुषु देशेषु व्यदधुः विदधतिकुर्वति ॥ उक्तप्रकारेण वैश्वरूप्येणावस्थानात् ॥ यद्य
त्कुर्वति तत्सर्वमामेव कुर्वतीत्यर्थः ॥ ३ ॥ मया स इति ॥ यन्नमत्तिसः उक्तशक्तिरूपया मयैवान्नमत्ति ॥ यश्च विपश्यति सोऽपि मयैव पश्यति ॥ यश्च प्राणितिश्वासो
च्छासादिव्यापारं करोति ॥ सोऽपि मयैव प्राणरूपया करोति ॥ अनप्राणने अदादिकः रुदादिभ्यः सार्वधातुके इतीडागमः ॥ अनितोरिति णत्वम् ॥ यश्च परेणोक्तं
चनं शृणोति विविधं रूपं पश्यति सोऽपि ज्ञानशक्त्यात्मिकया मयैव पश्यति ॥ सोऽपि मयैव शृणोति ॥ श्रुश्रवणे श्रुवः शृचेति श्नुप्रत्ययः धातोः शृभावश्च ॥ ये ईदृशी मंतया
मिरूपेण स्थिता मां जानंतिते माममंतवोऽमन्यमानाः अजानंतः उपक्षियंति उपक्षीणाः संसारेण नहीना भवंति ॥ मनोरौणादिकस्तुप्रत्ययः ॥ नञ्समासे व्यत्ययेनो
मया सोऽन्नमत्तियो विपश्यति यः प्राणितिय ईशृणोत्युक्तम् ॥ अमंतवो मां त उपक्षियंति श्रुधिश्रुतं श्रद्धिवं ते वदामि ॥ ४ ॥ अहमेव स्वयमिदं वदामि
जुष्टं देवेभिरुत मानुषेभिः ॥ यं कामयते तं तमुग्रं कृणोमि तं ब्रह्माणं तमृषितं सुमेधाम् ॥ ५ ॥ अहं रुद्राय धनुरातनो मिब्रह्मद्विषेशावेहं तवाउ ॥
अहं जनाय समदं कृणोम्यहं व्यावापृथिवी आविवेश ॥ ६ ॥ दातृत्वम् ॥ यद्वा भावे तुप्रत्ययः ॥ ततो बहुव्रीहौ नञ्सुभ्यामित्युत्तरपदांतो दातृत्वम् ॥
माममंतवः मद्विषयज्ञानरहिता इत्यर्थः ॥ हे श्रुतविश्रुतसखे श्रुधि मायावक्ष्यमाणं शृणु छांदसो विकरणस्य लुक् ॥ श्रुशृणुपृक्कृवृभ्य इति हेर्धिभावः किं तच्छ्रोतव्यं
श्रद्धिवं श्रद्धिः श्रद्धातया युक्तं श्रद्धधानेन लभ्यमित्यर्थः ॥ श्रदंतरो रूपसर्गवद्भूतिरिष्यत इति श्रच्छब्दस्य उपसर्गवद्वर्तनात् ॥ उपसर्गैघोः किरिति किप्रत्ययः मत्वर्थी
योवः ॥ ईदृशं ब्रह्मात्मकं वस्तु ते तुभ्यं वदामि उपदिशामि ॥ ४ ॥ अहमेवेति ॥ अहं स्वयमेव इदं वस्तु ब्रह्मात्मकं वदाम्युपदिशामि ॥ देवेभिः देवैः इंद्रादिभिरपि जुष्टं सेवि
तम् ॥ उतापि च मानुषेभिर्मनुष्यैरपि जुष्टम् ॥ ईदृग्विधात्मिकाहं यं कामयेयं यं पुरुषं रक्षितुमहं वांछामि ॥ तं तं पुरुषमुग्रं कृणोमि सर्वेभ्यो धिकं करोमि ॥ तमेव ब्रह्माणं स्रष्टारं
करोमि ॥ तमेव ऋषिमतींद्रियार्थदर्शनं करोमि ॥ तमेव सुमेधां शोभनप्रज्ञं च करोमि ॥ अहमस्मि तमेव एकादशोवर्गः ॥ ५ ॥ अहमिति ॥ पुरात्रिपुरविजयसमये

रुद्राय रुद्रस्य षष्ठ्यर्थेचतुर्थी ॥ महादेवस्य धनुश्चापमहमातनोमि ज्ययाआततंकरोमि ॥ किमर्थं ब्रह्मद्विवेचाल्लगानां द्वेष्टारम् ॥ शस्त्रे शरंहिसकं
 त्रिपुरनिवासिनमसुरम् । हंतवेहंतुं हिंसितुम् ॥ हंतेस्तुमर्थे सेसेनितितवेप्रत्ययः ॥ अंतश्चतवै युगपदिति आद्यंतयोर्धुगपदुदात्तत्वम् ॥ शृ हिंसायामित्य
 स्मात् शृस्वृस्नुहीत्यादिना उपत्ययः ॥ क्रियाग्रहणं कर्तव्यमिति कर्मणः संप्रदानत्वाच्चतुर्थी ॥ उशब्दः पूरकः ॥ अहमेव समदंसंमाद्यंत्यस्मिन्निति सम
 दंसंग्रामः योद्धजनार्थंशत्रुभिःसहसंग्राममहमेव कृणोमिकरोमि ॥ तथा द्यावापृथिवीदिवंच पृथिवींचअंतर्यामितया अहमेवविवेश प्रविष्टवती ॥ ६ ॥ अहंसुव
 इति ॥ द्यौःपितेति श्रुतेः ॥ पिताद्यौःवितरंदिवमहंसुवे प्रमुवेजनयामि ॥ आत्मन आकाशः संभूत इतिश्रुतेः ॥ कुत्रेति तदाह ॥ अस्यपरमात्मनः सूर्ध्वन्मूर्धनि
 उपरिकारणभूते तस्मिन्दिवियत्कार्यजातं सर्ववर्तते ॥ तंतुषु पटइव ॥ ममचयोनिः कारणम् ॥ समुद्रे समुद्रवंत्यस्माद्भूतजातानि इतिसमुद्रः परमात्मा ॥ तस्मि
 अहंसुवेपितरमस्यमूर्धन्ममयोनिरप्स्वंतःसमुद्रे ॥ ततोवितिष्ठेभुवनानुविश्वोतामूंयांवर्ष्मणोपस्पृशामि ॥ ७ ॥ अहमेववातइवप्रवास्या
 रभमाणाभुवनानिविश्वा ॥ परोदिवापरएनापृथिव्यैतावतीमहिनासंबभूव ॥ ८ ॥ इति देवीसूक्तम् ॥

अप्सु व्यापनशीलासुधीवृत्तिषु अंतर्मध्येयद्ब्रह्मचैतन्यंतन्मम कारणमित्यर्थः ॥ यतः ईदृग्भूताहमस्मि ततोहेतोः विश्वाविश्वानि सर्वाणिभुवनानि भूतजातानि
 अनुप्रविश्य वितिष्ठोविविधंप्राप्य तिष्ठामि ॥ समवप्रविश्यःस्थइत्यात्मनेपदम् ॥ उतापिचअमूं द्यांविप्रकृष्टदेशेवस्थितं स्वर्गलोकम् उपलक्षणमेतत् ॥ एतदुपलक्षि
 तं कृत्स्नंविकारजातंवर्ष्मणाकारणभूतेन मायात्मकेनमदीयेनदेहेन उपस्पृशामि ॥ यदा अस्यभूलोकस्य सूर्ध्वन्मूर्धनिउपरि पितरमाकाशंसुवे ॥ समुद्रे जलधौ ॥
 अप्सु उदकेषु ॥ अंतःमध्येममयोनिःकारणभूतः अंभृणारूपःकृषिर्वर्तते ॥ यद्वा समुद्रे अंतरिक्षेअप्सुअम्मयेषु देवशरीरेषुममकारणभूतं ब्रह्मचैतन्यंवर्तते ॥ ततो
 हंकारात्मिका सतीसर्वाणिभुवनानि व्याप्नोमि ॥ अन्यत्समानं पूर्वेण ॥ ७ ॥ अहमेवेति ॥ विश्वाविश्वानिसर्वाणि भुवनानिभूतजातानि कार्याणिआरभमाणा
 कारणरूपेणोत्पादयंती अहमेवपरेणअनधिष्ठिता स्वयमेवप्रवामिप्रवर्त वातइव यथावातः परेणप्रेरितः सन् स्वेच्छयैवप्रवातितइव ॥ उक्तं सर्वनिगमय

ति ॥ परोदिवेति ॥ परइति सकारांतपरस्तादित्यर्थे वर्तते ॥ यथा अधइत्यधस्तादर्थेतद्योगेच तृतीयासर्वत्रदृश्यते ॥ दिवःआकाशस्य परस्तात् ॥ एना पृथिव्याद्वितीयादौस्त्वेन इतिइदमएनादेशः । सुपांसुलुगिति तृतीया आज्ञादेशः ॥ आस्याःपृथिव्याः परःपरस्तात् ॥ द्यावापृथिव्योरुपादानमुपलक्ष-
णम् ॥ एतत्तु उपलक्षितात्सर्वस्माद्भूतजातात् परस्ताद्वर्तमाना असंगोदासीनकूटस्थब्रह्मचैतन्यरूपाहं महिनामहिम्नाएतावती संबभूव ॥ एतच्छब्देनउक्तं सर्वपरामृ-
श्यते ॥ एतावत्परिमाणमस्याः यत्तदेतेभ्यःपरिमाणइति वतुप् ॥ आसर्वनाम्न इत्यात्वम् ॥ सर्वजगदात्मना अहंसंभूतास्मि ॥ महच्छब्दादिमनिचिदेरी-
तिटिलोपः ॥ ततस्तृतीयायामुदात्तनिवृत्तिस्वरेण तस्याउदात्तत्वम् ॥ छांदसो मलोपः ॥ अष्टमस्यसप्तमे द्वादशोवर्गः ॥ इति देवीसूक्तभाष्यम् ॥ ॥
श्रीगणेशायनमः ॥ अथैतद्रात्रिसूक्तं रात्रिदेवताप्रतिपादकं सा रात्रिदेवताद्वेधाजीवरात्रिरीश्वररात्रिश्च तत्राद्याप्रसिद्धायस्यामस्मदादीनां जीवानांप्रतिदिनं व्यवहारो-
लुप्यते द्वितीया तु यस्यामीश्वरव्यवहारलोपोभवति महाप्रलयकालेतदानीमन्यवस्त्वभावात्केवलंब्रह्म मायात्मकमेववस्तुसर्वकारणमव्यक्तपदवाच्यं तिष्ठतिसाद्वि-

ॐरात्रीव्यख्यदायतीपुरुत्रादेव्य १ क्षभिः ॥ विश्वाअधिश्चियोधित ॥ १ ॥

तीया रात्रिः ॥ तदुक्तंदेवीपुराणे ॥ ब्रह्ममायात्मिका रात्रिः परमेशलयात्मिका ॥ तदधिष्ठातृदेवी तु भुवनेशीप्रकीर्तितेति ॥ तदेवं सर्वोत्तमदेवताप्रतिपादकस्य रात्रिसू-
क्तस्य भाष्यकारादिभिः कृतव्याख्यानस्यापि विस्पष्टं व्याख्यानंयथामति क्रियते ॥ रात्रीति ॥ यादेवीसर्ववस्तुद्योतनशीला पुरुत्राबहुषुदेशेषुसर्वदेशेषु अक्षभिः प्रका-
शमानैरिंद्रियैरुपलक्षणविधयामहदादिभिस्तत्त्वैर्देवी सर्ववस्तुद्योतनशीलाआयतीआगच्छंती विद्यमानारात्रीब्रह्ममायात्मिका व्यख्यतुस्वोत्पादितजगज्जालसदस-
त्कर्मादिकं प्रथमतोविशेषेण पश्यति ॥ अनंतरं तत्तत्कर्मानुरूपफलरूपाः विश्वाः सर्वाः श्रियः साअध्यधितअधिधारयति ददातीत्यर्थः ॥ अयं भावः ॥ सर्वकारणभू-
ता चिच्छक्तिः पूर्वकल्पीयानंतजीवानां सदसत्कर्माण्यपरिपक्वान्यवलोक्य तत्फलप्रदानसमयाभावात्सेश्वरं प्रपंचं स्वस्मिन्विलापयति यावत्फलप्रदानसमयम् ॥ सा
रात्रिरूपा चिच्छक्तिः फलप्रदानसमये प्राप्तेमहदादिद्वाराप्रपंचनिर्माणं तत्तत्प्राप्तिनांतत्तत्कर्माण्यसंकरमवलोकयति पश्चात्तत्तत्कर्मफलंददातीत्यहो सर्वज्ञताभगवत्या

रात्रेर्भुवनेश्वर्याः कियद्वर्णनीयेति ॥ अस्मिन्नर्थे सर्वोप्युपनिषद्भागः प्रमाणमिति स्पष्टमेव तद्विदाम् ॥ १ ॥ इत्थं प्रथमकृत्यवर्णयित्वा द्वितीयकृत्यं वर्णयति ॥
 ओर्वप्रा इति ॥ अमर्त्यामरणरहिता सा देवी देवनशीला चिच्छक्तिर्भुवनेश्वरी रात्रिः उरुविस्तीर्णमंतरिक्षमुपलक्ष्य गविषया सर्वप्रपंचमाप्राः स्वस्वरूपेणापूरयति
 स्वाधिष्ठानरूपेस्वाभेदेन विद्यमानं कल्पयति ॥ तथा प्रपंचगता निवतोनीचानुलतागुल्मादीन् उद्धृत्य उच्छिन्नान्वृक्षादींश्च स्वकीयेन तेजसाधिष्ठानचैतन्येनाप्राः पूर
 यति ॥ यारात्रिर्भुवनेश्वरी सा प्रपंचगतानां प्राणिनां वेदोक्तानुष्ठानपराणां चित्तशुद्धिमवलोकयतेषां तमोमूलाज्ञानं ज्योतिषा स्वाकारवृत्तिप्रतिबिंबितस्वस्वरूपचैतन्य
 ज्योतिषा बाधतेनाशयति ॥ अनेन पूर्वोक्ताधारोपस्थापवाद उक्तः ॥ २ ॥ केन प्रकारेण नाशयति तत्राह ॥ निरुस्वसारमिति ॥ आयती आगच्छंती देवनशीलारात्रिश्चि
 च्छक्तिर्भुवनेश्वरी स्वस्य स्वसारं भगिनीमुषसं प्रकाशरूपामविद्याया आवरणशक्तिरूपां निरस्कृतनिष्करोति दग्धवीजभावमापादयतीत्यर्थः ॥ तस्यामुपसितया जाता
 ओर्वप्रा अमर्त्या निवतो देव्युद्भूतः ॥ ज्योतिषा बाधते तम ॥ २ ॥ निरुस्वसारमस्कृतोपसंदेव्यायती ॥ अपेदुहासते तमः ॥ ३ ॥ सानो अग्रम
 स्यावयं नितेयामन्नविक्षमहि ॥ वृक्षेन वसति वयः ॥ ४ ॥ निग्रामासो अविशत निपद्वंतो निपक्षिणः ॥ निश्येनासश्चिदर्थिनः ॥ ५ ॥
 यां प्रारब्धकर्मक्षये विक्षेपशक्तेर्नाशान्मूलाज्ञानरूपं तमः अपेदुहासते अपैव गच्छति शक्तिद्वयातिरिक्तस्वरूपावस्थानोपयोगाभावादर्थान्निष्ठं भवतीत्यर्थः ॥ ३ ॥
 अथास्या रात्रेः प्रार्थनामंत्रमाह ॥ सानो इति ॥ अथास्मिन्काले नोस्माकं सारात्रिदेवता चिच्छक्तिर्भुवनेश्वरी प्रसीदतु यस्यायामनूयामनि प्राप्तौ सत्यां यत्प्रसादप्राप्तौ स
 त्यां वयं न्यविक्षमहि निविशामहे सुखेन स्वस्वरूपे आस्महे ॥ तत्र दृष्टान्तः ॥ वयः पक्षिणः वृक्षेन यथा वृक्षे नीडाश्रये वसति रात्रिनिवासं कुर्वति तथानिवसाम इत्यर्थः ॥ ४ ॥
 निग्रामासो इति ॥ ग्रामासः ग्रामाः तत्स्थाः सर्वे जनाः पामरा अपामरा आंगोपांगनन्यविश्रुत तस्यां चिच्छक्तिरूपायां रात्र्यां विद्यमानायां निविशंते सुखेन शेरते तथा
 पद्वंतः पादयुता गवाश्वादयश्च निविशंते तथा पक्षिणः पक्षोपेताश्च निविशंते तथा अर्थिनः कामार्थिनः पांथस्थाः तथा श्येनासः श्येना अपि निविशंते ॥ अयं भावः ॥
 ये प्राणिनः परमेश्वरीनामानभिज्ञा अपि केवलं करुणासागराया रात्रिश्चिच्छक्तिर्भुवनेश्वर्याः करुणया सर्वजनाः सुखेन शेरते स्वस्था भवन्ति यथा विमूढा बालाः मातुः

करुणावशाच्छेरेते एतादृशीयमतिकरुणावती रात्रिरस्तीति ॥ ५ ॥ यावयेति ॥ हेऊर्म्ये रात्रिनामैतत् चिच्छक्तिरात्रिरूपिणी भुवनेश्वरीयस्मात्त्वमतिदयावती तस्मादस्माकमपि पामराणां किंचिदपि कृतमनवेक्ष्य वृक्षयंवृक्षस्यस्त्रियं नानावासनारूपां वृक्षं च वृक्षवन्मारकं पापं चास्मान्हिंसंतं यावय अस्मत्तः पृथक्कुरु ॥ तथास्ते नं तस्करं चित्तापहारकं कामादिकं च यावयास्मत्तो वियोजय ॥ अथानंतरं योस्माकं सुतरां सुखेन तरणीया क्षेमकरी मोक्षदात्री भव ॥ ६ ॥ हेरात्रिचिच्छक्ते भुवनेश्वरि पेपिशत् भृशं पिशत् सर्ववस्तुषु आश्लिष्टं तमो ज्ञानं कृष्णं कृष्णवर्णतमः प्राधान्येन व्यक्तं विशेषेण स्वभासा सर्वस्यांजकमीदृशं ज्ञानं मा उपस्थित उपागच्छत ॥ हेउषः रात्रिदेव ते त्वं मृणेव ऋणानीव तत्त्वं यातयापगमय यथास्तोतृणामृणानि धनप्रदानेनापाकरोषि तथाममाज्ञानमपि अपसारयेत्यर्थः ॥ उपतेगा इति ॥ हेरात्रिचिच्छक्ते भुवनेश्वरि तेत्वांगा इव पयसो दोग्ध्रीर्धेनूरिव उपेत्याकरंस्तुतिजपादिभिरभिमुखीकरोमि ॥ हेदिवः परमाकाशरूपपरमात्मनो दुहितः पुत्रि परमात्मप्र यावयावृक्षयं वृक्षयं वयस्तेन मूर्म्ये ॥ अथानः सुतरां भवः ॥ ६ ॥ उपमापेपिशत्तमः कृष्णं व्यक्तमस्थित ॥ उपऋणेव यातय ॥ ७ ॥ उपतेगा इवाकरं वृणीष्वदुहितर्दिवः ॥ रात्रिस्तोमं न जिग्युषे ॥ ८ ॥ इति रात्रिसूक्तम् ॥

काशेन चिच्छक्तेरभिव्यज्यमानत्वाद्युक्तं परमात्मपुत्रीत्वं त्वत्प्रसादात्कामादीन् शत्रून् जिग्युषेममस्तोत्रं नस्तोत्रमिव हविरापियथाशक्तिदत्तं वृणीष्वभजेति ॥ ८ ॥ इति रात्रिसूक्तभाष्यं समाप्तिमगमत् ॥ श्रीवायां मधुसूदनो स्य शिरसि श्रीनीलकण्ठः स्थितः श्रीदेवीगिरिजाललाटफलके वक्षःस्थलेशारदा ॥ षडङ्गो मणिवन्धसं धिषु तथा नागास्तु पार्श्वस्थिताः कर्णौ यस्य तु चाश्विनौ स भगवान्सिंहो ममास्त्वष्टदः ॥ १ ॥ यन्नेत्रेशशिभास्करौ वसुकुलं दंतेषु यस्य स्थितं जिह्वायां वरुणस्तु हुं कृ तिरियं श्रीचर्चिकाचण्डिका ॥ गंडौ यक्षयमौ तथोष्ठयुगलं संध्याद्वयं पृष्ठकेवज्जीयस्य विराजते स भगवान्सिंहो ममास्त्वष्टदः ॥ २ ॥ श्रीवासंधिषु सप्तविंशतिमतान्यु क्षाणिसाध्याहृदि प्रौढानि र्वृणता तमोस्य तु महाक्रौर्यैः समाः पूतनाः ॥ प्राणेष्यस्य तु मातरः पितृकुलं यस्यास्त्यपानात्मकं रूपे श्रीकमलाकंचेषु विमलास्ते स्यूरवे रश्मयः ॥ ३ ॥ इति देवीपुराणे देवीवाहनसिंहध्यानम् ॥

बंबई "श्रीवेङ्कटेश्वर" स्टीम्-यन्त्रालयकी-क्रय्यपुस्तकें ।

मंत्रमहोदधि-सटीक (९८) यंत्रोंसमेत ३॥	महानिर्वाणतंत्र-भाषाटीकासमेत इसमें तांत्रिक उपासना मूलमंत्र कर्मकांडादि- २॥
शाक्तप्रमोद-दशमहाविद्याका पंचांग और पांच देवतोंका पंचांग. ५॥	आध्यात्मिकतत्वादि विषयहैं २॥
दुर्गोपासनाकल्पद्रुम-हरिकृष्णसंगृहीत जिसमें दुर्गाजीका ६० प्रकरण कईएक- शास्त्रसे उद्धृतकर अंतमें दुर्गापाठभी रखागयाहै दुर्गाजीके उपासकोंको अवश्य संग्रहोपयोगी है. ३॥	अनुष्ठानप्रकाश-(चतुर्थीलालकृत) नैमित्तिककर्ममें उपयोगी इसमें अकड मकरचक्र दीक्षा पुरश्चरण सूर्यचंद्रादि ग्रहणोंमें पुरश्चरण संकल्पादि संगृहीत है और अनेक प्रकारके देवी देवतोंके अनुष्ठान प्रकाशकियेहैं ४॥
श्रीतत्त्वनिधि:-मैसूरराज्याधीश कृष्णराज संगृहीत इसमें उपासक देवीचरित्र श्रीचक्रदेवता विष्णु शिव ब्रह्मा ग्रह वैष्णवनिधि शैवनिधि आगमकौतुक इत्यादि अनेक वेद पुराण तंत्र ज्योतिष सर्व देवी देवता आर ऋषियोंके ध्यानदि अपूर्व वर्णित हैं छोटे बड़े समस्त सनातनधर्मावलंबियोंके संग्रहो- पयोगी है २॥	मेरुतन्त्र-इसमें अनेक अपूर्व २ अनुष्ठानहैं जो वैदिक तथा तान्त्रिक सभीके उपयोगीहैं नूतन छापाहै ५॥
	माहेश्वरीतंत्र-भाषाटीका इसमें मारण मोहनवशीकरण उच्चाटनादि विधि वर्णितहैं ॥
	हनुमदुपासना-(सांगोपांग हनुमदाराधन) जिसमें पंचमुखी एकादशमुखी हनुमत्कवच हनुमत्सहस्रनाम आदि (३४)विषयहैं अत्युत्तम रेशमीगुटका... १॥

पुस्तकोंके मिलनेका पता-खेमराज श्रीकृष्णदास, "श्रीवेङ्कटेश्वर" स्टीम्-प्रेस-बंबई.

॥ इति शान्तनवीटीकासमेता दुर्गासप्तशती समाप्ता ॥
अत्र च सटीकांगणदकं सभाष्यं देवीसूक्तं रात्रिसूक्तं च निवेशितमस्माभिः ।

